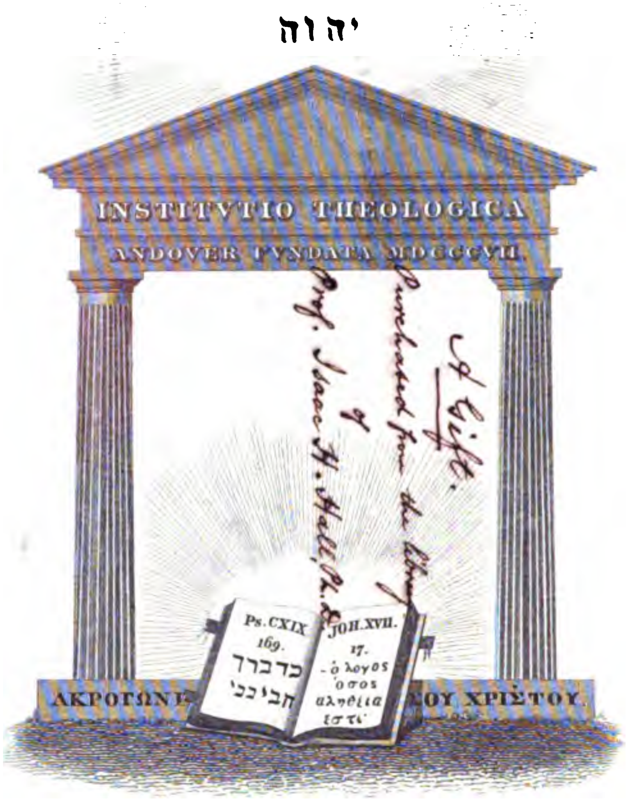

יהוה
INSTITVTIO THEOLOGICA
ANDOVER FVNDATA MDCCCVII
Ps. CXIX
169.
JOH. XVII.
17.
ΑΚΡΟΓΩΝΙ
ΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
A Gift.
Purchased from the Library of
Prof. Isaac H. Hall, Ph.D.

יהוה
INSTITVTIO THEOLOGICA
ANDOVER FVNDATA MDCCCVII
A Gift.
Purchased from the Library of
Prof. Isaac H. Hall, Ph.D.
Ps. CXIX
169.
כדברך
הבינני
JOH. XVII.
17.
ὁ λογος
ὁ σος
αληθεια
ἐστι
ΑΚΡΟΓΩΝΙ
ΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

7953
66

BODLEIAN LIBRARY CATALOGUES.

	£	s.	d.
Catalogue of Oriental MSS. by URI, NICOLL, and PUSEY. 3 parts. quires. 1780–1835	2	0	0
Catalogue of MSS. collected by E. D. CLARKE. 2 parts. 4to. 1814	0	7	6
Catalogue of Æthiopian MSS. DILLMAN. 4to. quires. 1848	0	6	6
Catalogue of Sanskrit MSS. TH. AUFRECHT. Pars I. 4to. quires. 1859	0	10	0
Catalogue of D'Orvillian MSS. and Books, with MS. Notes. 4to. quires. 1806	0	2	6
Catalogue of Icelandic MSS. 4to. quires. 1832	0	4	0
Catalogue of MSS. in the Bodleian. By COXE, HACKMAN, and MACRAY. 5 parts. 1853. 1862	4	4	0
Catalogue of Printed Books in Bodleian. 4 vols. folio. quires. 1843–1850	4	0	0
Catalogue of Academic Dissertations. folio. 1834	0	7	0
Catalogue of Books bequeathed by R. GOUGH. 4to. 1814	0	15	0
Catalogue of Early English Poetry and other Miscellaneous Works illustrating the British Drama, collected by EDMOND MALONE, Esq. folio. 1835	0	4	0
Catalogue of Books and Manuscripts bequeathed by FRANCIS DOUCE. folio. 1840	0	15	0
Catalogue of Manuscripts bequeathed by ELIAS ASHMOLE. Black. 4to. 1845	1	10	0
Catalogue of Italian Manuscripts. By C. A. MORTARA. 4to. cloth. 1864	0	10	6

CATALOGUS

CODICUM SYRIACORUM.

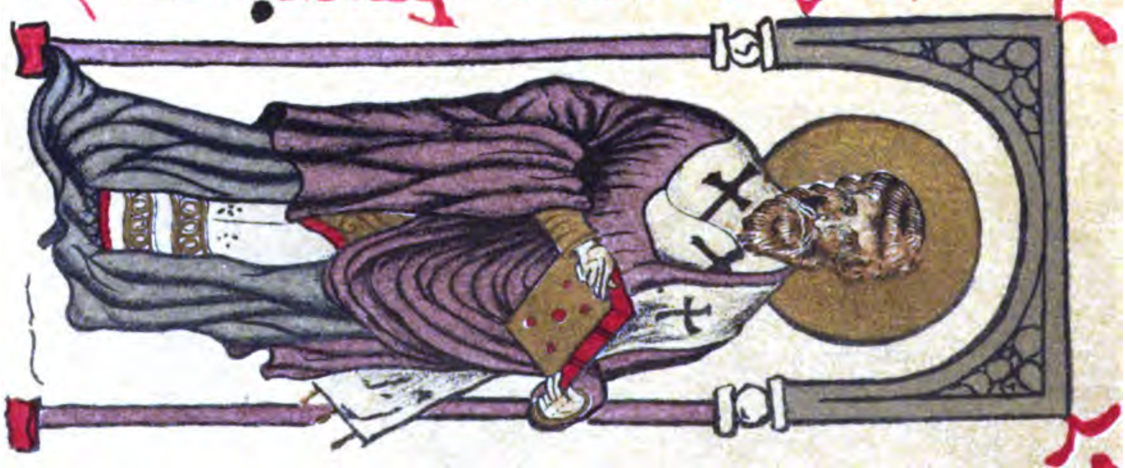
Londini:

APUD

ALEXANDRUM MACMILLAN.

ܡܬܡܟܟܐ ܡܢ ܟܠ ܕܢܒܥܐ܂ ܘܡܚܬܫ
ܡܫܒܚ ܬܫܒܘܚܬܐ ܘܡܣܬܒܪܬܐ
ܘܬܪܘܬܐ ܘܦܪܝܫܘܬܐ ܡܥܝܢܐ
ܡܠܦ ܕܟܝܢ܂ ܕܢܠܦ ܟܠܗܘܢ
ܕܢܪܡܙ ܡ̈ܢܗ ܘܬܘܕܝܬܐ ܘܡܘܠܦܢܐ
ܘܪܘܪܒܐ܂ ܠܗ ܡܟܪܙ ܘܠܟܘܢ
ܡܠܐܟܝܢ ܡܫܝܚܐ܂ ܗܘܐ ܟܡܐ ܕܗܘ
ܡܫܡܫܢܐ ܕܗܘܐ ܠܡܫܝܚܐ ܠܟܠ
ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ܂ ܫܪܪܐ

ܫܠܡܬ ܬܫܥܝܬܐ ܕܡܪܝ ܪܒܘܠܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ

Effigies S. Rabulae

Delin. G. B. Hann. *Cod. Dawk. 58. fol. 47.*

CATALOGI CODICUM MANUSCRIPTORUM BIBLIOTHECAE BODLEIANAE

PARS SEXTA,

CODICES SYRIACOS,

CARSHUNICOS, MENDAEOS,

COMPLECTENS.

CONFECIT

R. PAYNE SMITH, A.M.

HYPO-BIBLIOTHECARIUS.

OXONII:

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

M.DCCC.LXIV.

LECTORI S.

DE hujus catalogi ratione forte satis sit monere Codices secundum operum argumenta disponi. Formam, materiam, foliorum numerum, charactera, aetatem notari. Titulos, colophones, et omnia quae aut lectori usui forent ad ea quae in libro insint cognoscenda et invenienda, aut codicis descriptioni inservirent, exscribi. Denique ad finem duos indices subjungi, quorum prior opera quae in codicibus insunt, alter res et personas memoratu dignas, indicat. Quae omnia summa fide exhibere nisi sumus. Ubi librarius incuria errasse videtur, probam lectionem in uncinis inclusam addidimus: ubi autem ex inscitia, vel corrupto loquendi modo, id quod saepius in codicibus Carshunicis accidit, satius plerumque habuimus, scripturam ejus penitus immutatam conservare. Haud enim sine pretio haec linguae labentis indicia duximus. Quum tamen saepe occurrunt vocabula quae lexicis desunt, et locutiones barbarae, si in his Latine reddendis sit ubi in errorem inciderimus, doctus lector benigne nobis veniam concedat oramus: haud enim ita in plano fuit via, ut nunquam e recto tramite palandi periculum fuerit.

OXONII, Kal. Sext. 1864.

CONSPECTUS CODICUM.

		No.	Col.
Bod. Or.	ii	30	91
	viii	161	537
	x	52	189
	xii	74	269
	xix	138	438
	xxii	71	259
	xxxvii	193	634
	li	10	52
	lxviii	179	593
	lxxiii	166	546
	cxix	35	109
	cxxi	3	22
	cxli	1	1
	cliv	125	401
	cclxiv	152	486
	cccxxiv	4	29
	ccclxi	28	86
	ccclxiii	201	645
	ccccxii	145	472
	ccccxxxvi	196	636
	ccccxxxvii	195	635
	ccccxlvii	171	557
	dxi	197	636
	dxxxv	8	45
	dxxxvi	202	645
	dxliii	42	135
	dlx	132	415
	dcxxiii	36	112
	dcxxiv	134	419
	dcxxv	27	82
	dcxxvi	67	239
	dcxxviii	200	644
	dcxxx	18	66
	dcxxxi	37	113
	dcxxxii	119	367
	dcxliv	57	206
Bod. Or.	dclv	69	249
	dclxvi	26	80
	dclxvii	72	264
	dclxviii	120	367
	dclxix	194	634
	dcxciii	121	368
	dcciii	128	409
Canon. Or.	cxviii	53	190
	cxix	54	194
	cxxx	24	76
Dawk.	i	44	152
	ii	96	311
	iii	21	72
	iv	86	292
	v	38	114
	vi	114	356
	vii	113	352
	viii	75	273
	ix	39	129
	x	97	320
	xi	106	336
	xii	87	299
	xiii	102	327
	xiv	103	331
	xv	107	339
	xvi	104	333
	xvii	116	357
	xviii	61	218
	xix	84	288
	xx	101	325
	xxi	111	349
	xxii	47	172
	xxiii	34	106
	xxiv	108	340

		No.	Col.
Dawk.	xxv	90	303
	xxvi	105	333
	xxvii	22	73
	xxviii	110	341
	xxix	112	350
	xxx	100	325
	xxxi	83	287
	xxxii	45	157
	xxxiii	13	55
	xxxiv	92	305
	xxxv	93	308
	xxxvi	41	134
	xxxvii	62	221
	xxxviii	91	305
	xxxix	40	131
	xl	98	324
	xli	76	280
	xlii	117	361
	xliii	46	167
	xliv	60	217
	xlv	78	284
	xlvi	23	75
	xlvii	88	302
	xlviii	85	291
	xlix	99	324
	l	43	138
	li	79	285
	lii	80	285
	liii	81	285
	liv	109	341
	lv	12	53
	lvi	82	286
	lvii	94	309
	lviii	65	229
	lix	115	357
	lx	118	365
Fell.	vi	129	412
	vii	130	413
Hatton.	xxv	170	551
Hunt.	i	122	368
	vi	203	646
	x	139	440
	xxii	137	433
Hunt.	xxv	182	600
	xlviii	148	476
	l	169	550
	lii	167	548
	lxxi	204	647
	lxxxiv	123	398
	cix	7	40
	cxii	5	34
	cxxvii	77	283
	cxxxiii	143	467
	clvii	187	617
	clxiii	183	609
	clxx	189	626
	cxcix	140	447
	cccxli	176	573
	ccxlvii	131	413
	ccl	6	34
	cclxxxix	95	310
	cccci	11	52
	ccccxliv	68	240
	ccccxc	174	567
	dxxi	172	561
	dxl	177	576
	dlxxxvi	156	510
	dlxxxvii	29	90
	dxciv	50	184
	dxcv	136	430
Hunt. Donat.	xxxii	149	476
Hyde.	xliv	168	550
Lamb.	iv	20	71
Laud.	xxv	190	630
	xxxii	14	55
	cxxiii	178	585
Marsh.	xiii	163	540
	lxxiv	158	515
	lxxxvi	133	418
	xcii	192	633
	ci	142	460
	clxxii	185	613
	clxxv	124	400
	cxcviii	188	623

CORRIGENDA.

Col. 24. l. 25. *malim* diaconus—C. 26. l. 4 a fine, *lege* ܦܟܟܕ—C. 27. l. penult. *lege* omnigenarum—C. 28. l. penult. *malim* presbytero—C. 29. l. 11. *lege* ܕܡܥܡܕܢܘܬܐ—C. 44. l. 22. *lege* ܕܡܢ—C. 51. l. 31. *lege* Hamat—C. 56. l. 10. *lege* Botryensi; l. 12. *lege* vico—C. 61. l. 24. *lege* haec—C. 106. l. 28. *lege* ܘܩ̈ܕܡܝܗܘܢ—C. 113. l. 29. et c. 114. l. 17. Forte ܠܡܫܘܒܚܘܬܐ nomen proprium non sit; sed ut saepe alias doxologia.—C. 136. l. ult. *lege* التفسير—C. 152. l. 5. *lege* ܥܢܘܝܘܬܗ—C. 152. l. 23. et c. 154. l. 2. *lege* ܡܥܡܕܢܐ—C. 199. l. 14. *lege* ܦܘܠܓܐܝܬ—C. 199. l. 36. *lege* ܘܠܐܡܦܣܝܢ—C. 218. l. 6 a fine, *lege* القوار—C. 306 not. l. 4 a fine, *lege* synodo—C. 399. l. 13. *lege* Marbenam—C. 405. l. 23. *lege* Hamat—C. 437. l. 2 a fine, *lege* Pascha—C. 461. l. antep. *lege* Ezechiel—C. 530. l. 24. *lege* aenigma—C. 551. l. 32. *lege* 1559—C. 569. l. 9. *lege* Isa—C. 582. l. 33. *lege* diei—C. 593. l. 29. *lege* Laud.

CODICES SYRIACI

ET

CARSHUNICI.

I.

Codex chartaceus in folio, ff. 633 constans, binis columnis a duobus scribis Jacobitis charactere simplici anno Christi 1627, jussu Jacobi Usserii Armachani, Hiberniae Primatis, nitide exaratus.

Inest totius scripturae in sectiones quatuor divisae partes prima et secunda, libros Veteris Testamenti praeter Psalmos omnes, necnon apocryphos exhibentes, secundum versionem simplicem, exceptis Esdrae libro tertio et Tobiae, qui e vers. Septuagintavirali redditi sunt, et Maccabaeorum libro quarto, qui Josephi seu Josippi narratio est de Eleazaro et Samona. Magna cura perlegit nescio quis, omissa notavit, cum textu Hebraico nonnunquam contulit, capita et versus addidit, varias lectiones e scholiis Gregorii (Bar-hebraei) in margine adposuit, librum denique Siracidis cum codice Hardiano contulit, ut e fol. 516 patet, ubi in margine adscriptum "H. significat codicem Hardianum e cujus collatione depromptae sunt variae illae lectiones quae hic illic in margine adscriptae sunt."

Titulus totius libri in margine ff. 13, 14, adscriptus est, sc. ܟܬܒܐ ܕܦܢܕܩܛܐ ܐܘ ܟܐܬܘܠܝܩܝ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܠܕܝܐܬܝ̈ܩܘܗ ܥܬܝܩܬܐ ܘܚܕܬܐ ܀ Liber πανδέκτης, sive καθολική, cui insunt Foedera Vetus et Novum. Atque etiam ff. 43, 44: ܟܬܒܐ ܫܠܡܘܬܢܝܐ ܕܡܬܩܪܐ ܦܐܢܕܩܛܝܣ ܕܒܗ ܬܪ̈ܬܝܢ ܕܝܐܬܝ̈ܩܘܗ ܕܥܬܝܩܬܐ ܘܚܕܬܐ ܀ Liber Integer qui vocatur πανδέκτης cui insunt duo Foedera Vetus et Novum. Cfr. etiam ff. 150, 179, 190, 199, 219, 229, 488, 497, 507, 518, 528, 546, 556, ubi mira diversitate idem titulus adparet[a]. Insunt;

1. Index in Vet. Testamenti Libros, fol. 3.
2. Genesis, fol. 5.

Titulus literis miniatis scriptus, opere intertexto variis coloribus crasse depicto circumdatus, ܒܚܝܠܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܘܫܘܝܬ ܒܐܘܣܝܐ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܘܪܝܬܐ ܕܗܘ ܣܦܪ ܬܘܠܕܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܀ Ope Trinitatis sanctae et consubstantialis, Patris et Filii et Spiritus Sancti initium facimus scribendi Legis Librum, qui vocatur Liber generationum creationis. Ad calcem: ܐܫܬܠܡ ܣܦܪܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܘܪܝܬܐ. ܕܡܬܩܪܐ ܒܪܝܬܐ ܐܠܥܒܪܝܐ ܐܠܚܠܝܩܗ. ܘܬܫܒܘ̈ܚܬܐ ܘܬܘ̈ܕܝܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܠܗ ܀ Finitus

---

[a] De hoc codice qui signo Us. 2. in Bibl. Sacr. Polygl. Lond. notatur, cfr. ejusdem Bibl. Polygl. tom. vi. p. 1 Variarum Lectt. Syr. Veteris Testamenti. Ubi etiam p. 46 brevis est Sebastiani Hardy Codicis notitia.

est hic liber legis primus, cui insunt versiculi 4509, sectiones 34.

3. Exodus, fol. 39.

Tit. ܣܦܪܐ ܬܪܝܢ ܕܐܘܪܝܬܐ ܕܡܬܩܪܐ ܡܦܩܢܐ ܀ Liber secundus Legis qui vocatur Exodus. Ad calc. ܫܠܡ ܣܦܪܐ ܬܪܝܢ ܕܐܘܪܝܬܐ ܗܘ ܕܐܝܬ ܒܗ ܟܘ . ܦܬܓܡܐ ܕܝܢ ܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ . ܘܫܬܡܐܐ ܘܥܣܪܝܢ ܘܫܬܐ ܀ Explicit. hic liber secundus Legis, cui insunt sectiones 26, versicc. 3626: et postea ܘܡܢ ܕܩܪܐ ܢܨܠܐ ܥܠ ܚܛܝܐ ܀ Quicunque legit, oret pro me peccatore.

4. Leviticus, fol. 70.

Tit. ܣܦܪ ܕܟܗܢܐ ܕܬܠܬܐ ܕܐܘܪܝܬܐ Liber sacerdotum qui tertius est Legis. Ad calc. ܐܬܚܬܡܘ ܒܗܢܐ ܣܦܪܐ ܕܟܗܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܬܠܬܐ ܕܐܘܪܝܬܐ ܦܬܓܡܐ ܬܪܝܢ ܐܠܦܝܢ ܘܐܪܒܥܡܐܐ [ܘܐܪܒܥܡܐܐ] ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܪܒܥܐ. ܘܐܬܟܬܒ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܒܥܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܡܢܐ ܀ Inclusi sunt in hoc libro sacerdotum qui tertius est Legis versicc. 2454, et scriptus est anno 1778 [b].

5. Numeri, fol. 91.

Tit. ܡܢܝܢܐ ܣܦܪܐ ܕܐܪܒܥܐ ܕܐܘܪܝܬܐ Numeri, Liber Legis quartus. Ad calc. ܐܬܚܬܡܘ ܒܗܢܐ ܣܦܪܐ ܕܡܢܝܢܐ ܕܐܪܒܥܐ ܕܐܘܪܝܬܐ ܦܬܓܡܐ ܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ . ܘܚܡܫܡܐܐ ܘܥܣܪܝܢ ܘܚܕ : Inclusi sunt in hoc Libro Numerorum qui quartus est Legis versicc. 3521.

6. Deuteronomium, fol. 118.

Tit. ܬܢܝܢ ܢܡܘܣܐ ܣܦܪܐ ܕܚܡܫܐ ܕܐܘܪܝܬܐ ܀ Iteratio Legis, qui Liber Legis quintus est. Ad calc. ܐܬܚܬܡܘ ܒܣܦܪܐ ܗܢܐ ܕܚܡܫܐ ܕܬܢܝܢ ܢܡܘܣܐ : ܦܬܓܡܐ ܬܪܝܢ ܐܠܦܝܢ ܘܫܒܥܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܘܫܬܐ ܀ ܒܟܠܗ ܕܝܢ ܗܢܐ ܣܦܪܐ ܕܐܘܪܝܬܐ ܐܝܬ ܦܬܓܡܐ ܫܬܬܥܣܪ ܐܠܦܝܢ ܘܬܫܥܡܐܐ ܘܫܬܐ ܒܩܦܠܐܘܢ ܩܦܘ ܡܬܦܠܓܝܢ ܀ ܟܬܝܒܐ ܕܝܢ ܡܢ ܡܘܫܐ ܘܬܩܢܗ ܘܫܠܡܗ ܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܡܫܡܫܢܗ ܀ Inclusi sunt in hoc quinto libro, sc. Deuteronomio versicc. 2796. In toto autem hoc libro Legis insunt versicc. 16906, in capp. 186 distributi. Scriptus est a Mose, sed in ordine disposuit et ad finem perduxit Jesus Bar Nun, diaconus ejus.

7. Index capitum ܩܦܠܐ in Pentateucho, necnon in libris Job, Jesu Bar Nun, et Judicum, fol. 141.

8. Job, fol. 144.

Praef. ܣܦܪܐ ܕܐܝܘܒ ܟܐܢܐ ܕܟܬܒܗ ܡܘܫܐ ܢܒܝܐ . ܘܠܐ ܥܠܬܗ ܒܣܦܪܘܗܝ . ܡܛܠ ܕܗܘ ܚܢܦܐ ܗܘܐ . ܘܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܒܢܝ ܝܥܩܘܒ . ܐܝܬ ܐܢܫܝܢ ܕܐܡܪܝܢ ܕܡܢ ܒܢܝ ܥܣܘ ܗܘܐ ܗܘ ܝܘܒܒ ܒܪ ܙܪܚ ܡܢ ܐܡܗ ܒܘܨܪܐ ܘܚܡܫܐ ܗܘܐ ܡܢ ܐܒܪܗܡ . ܐܝܘܒ ܒܪ ܙܪܚ ܒܪ ܪܥܘܐܝܠ ܒܪ ܥܣܘ ܒܪ ܐܝܣܚܩ ܒܪ ܐܒܪܗܡ . ܘܐܝܬ ܕܐܡܪܝܢ ܕܗܘܐ ܡܠܟܐ ܒܐܕܘܡ ܘܐܝܟ ܗܢܐ ܡܬܚܫܒ ܕܗܘ ܗܘ ܝܘܒܒ . ܟܕ ܐܝܬ ܫܡܗ ܐܝܘܒ ܕܗܘܐ ܒܐܪܥܐ ܕܥܘܨ ܒܬܚܘܡܐ ܕܐܕܘܡ ܘܥܪܒܝܐ . ܘܗܘܐ ܫܡܗ ܩܕܡܝܬ ܝܘܒܒ . ܘܐܢܬܬܗ ܥܪܒܝܬܐ . ܘܐܘܠܕ ܒܪܐ ܘܫܡܗ ܐܢܘܢ . ܗܘ ܕܝܢ ܐܒܘܗܝ ܗܘܐ ܙܪܚ ܡܢ ܒܢܝ ܥܣܘ . ܘܐܡܗ ܒܘܨܪܐ ܀ ܘܗܟܢܐ ܐܝܬ ܒܡܕܢܚܐ ܕܫܬܐ ܘܚܕܐ ܫܢܝܢ ܀ Liber Job justi a Mose propheta scriptus est, sed caeteris ejus libris non inseruit, propterea quod Jobus gentilis fuit neque e filiis Jacobi. Sunt etiam qui eum dicant e filiis Esavi, (atque eundem ac) Jobab filium Zarae, a matre Bosorra [c]: et quintum ex Abrahamo fuisse Job filium Zarae,

---

[b] Quum postea in colophone annus quo scriptus est codex diserte dicitur Chri. 1627, sed A. Graecorum 1778, esset C. 1467, credo scribam hoc in loco epigraphen codicis quem pro se habuit totidem verbis descripsisse. Adde quod annus 1467 nullo modo intra vitae Usserii terminos cadere possit, neque cum tali tempore cohaeret codicis species et conditio.

[c] Eadem e Biblio Syriaco (ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου) adfirmat versio Septuagintaviralis in Libri Job colophone, eodemque modo versio Arabica, ex quibus patet hujus praefationis antiquitas.

fil. Rahuel, fil. Esavi, fil. Isaaci, fil. Abrahami. E contra Asaph sacerdos, Ezrae coetaneus et Arvad historicus, et Jacobus Edessenus eum e filiis Joktan fuisse adfirmant, et Abrahamo priorem. Verba Arvad ejusmodi sunt; Vir fuit dives e prosapia Joktanidarum nomine Job, qui septies cum Satana luctatus est, et vicit. Dicit etiam Asaph, accidisse hanc luctam anno 25 Nahor, annos 500 ante Mosem, et 1625 ante Dñi nostri adventum, secundum vers. simp. computationem. Paene eadem dicit Bar-Heb. Chron. p. 10.

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܝܘܒ ܟܐܢܐ ܀ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei veri, initium facimus scribendi Librum Job justi. Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܗ ܕܐܝܘܒ ܟܐܢܐ ܠܡܫܒܚܐ ܐܝܬ ܒܗ ܦܬܓܡ̈ܐ ܒ ܬܢܓ. Explicit. Liber Job justi, illustris; insunt versicc. 2553.

9. Josue, fol. 158.

Tit. ܟܬܒܐ ܕܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܬܠܡܝܕܗ ܕܡܘܫܐ ܀ Liber Jesu filii Nun, discipuli Mosis. Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܕܗܘܐ ܡܕܒܪܢܐ ܠܥܡܐ ܫܢ̈ܝܢ ܟܙ. ܐܦ ܐܬܢܒܝ ܘܟܬܒ ܗܠܝܢ ܕܗܘ̈ܝ ܒܝܘܡܘܗܝ. ܦܬܓܡܘܗܝ ܕܝܢ ܦܬܓܡ̈ܐ ܒ ܩܣܙ. Explicit. Liber Jesu filii Nun qui populo praefuit annos 27: munere etiam prophetae functus est, ea conscribens quae suo tempore gesta sunt. Insunt versicc. 2167.

10. Liber Judicum, fol. 175.

Praef. ܟܬܒܐ ܕܝܢ ܕܫܦܛܐ ܕܝܢ̈ܐ. ܐܦܢ ܠܐ ܡܚܘܐ ܫܡܐ ܕܟܬܘܒܗ ܐܝܟ ܕܐܚܪ̈ܢܐ ܡܢ ܟܗܢܐ ܕܝܢ ܐܝܬ ܒܢ̈ܝ ܐܗܪܘܢ ܕܐܬܟܬܒ ܘܗܘܐ ܡܬܩܪܝܢܐ ܒܙܒܢܗܘܢ ܕܫܦܛ̈ܐ ܗܠܝܢ. ܘܐܬܟܬܒ ܒܚܦܝܛܘܬܐ. ܘܒܗܢܐ ܥܠܬܐ ܐܬܩܒܠ ܒܕܝܬܩܐ ܥܬܝܩܬܐ ܘܚܕܬܐ. ܡܛܠ ܕܒܪܘܚܐ ܢܒܝܝܬܐ ܟܬܒ ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܗܘ̈ܝ ܒܫܢ̈ܝܐ ܬܟܚ ܀ Quamvis Liber Judicum nomen scriptoris nullum prae se fert, certe tamen constat eum ab aliquo sacerdotum filiorum Aharonis qui sacerdotio in horum Judicum tempore functi sint, conscriptum esse, idque summa adcuratione: unde in Foedus Antiquum et Novum admissus est, propterea quod spiritus prophetici adflatu de iis rebus quae per annos 328 gestae sint scripsit.

Tit. ܫܦܛܐ ܕܝܢ̈ܐ ܕܒܢ̈ܝ ܐܝܣܪܝܠ ܕܡܬܩܪܐ ܥܒܪܐܝܬ ܫܘܦܛܐ ܀ Liber Judicum Israelitarum, qui Hebraice vocatur Shofte. Ad calc. ܫܠܡ ܫܦܛܐ ܕܝܢ̈ܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ ܟܬܒܐ ܕܫܘܦܛܐ ܠܥܒܪ̈ܝܐ. ܟܬܒܐ ܕܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܘܗܢܐ ܟܬܒܐ ܕܫܘܦܛܐ ܥܡ ܚܕܕ̈ܐ ܐܝܬ ܒܗܘܢ ܦܬܓܡ̈ܐ ܕܪܠܓ ܀ Explicit. Liber Judicum, qui ab Hebraeis vocatur Kthobo Shofte: Liber Jesu Bar Nun, et hic Liber Shofte inter se complectuntur versicc. 4233 [d].

Ad Judd. c. xx. v. 28. fol. 190 addita est nota qua demonstratur nullo modo fieri posse quod Phinehas qui ibi commemoratur idem sit ac Phinehas filius Eleazari, fil. Aharonis, qui tempore Mosis et Jesu Bar Nun floruit.

11. Libri Samuelis, fol. 191. Praemittitur c. xvi. versus 1. pars secunda.

Praef. ܡܫܘܕܥܢܘܬܐ ܕܟܬܒܐ ܡܢ ܥܒܪܝܐ ܕܠܗ ܡܢ ܥܒܪܝܐ ܕܫܡܘܐܝܠ ܐܝܬܘܗܝ. ܗܘ ܡܢ ܐܚܪܢܐ ܕܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܘܡܫܒܚܐ ܠܟܬܒܐ ܗܢܐ ܠܗ ܐܝܬܘܗܝ. ܟܬܒܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܕܡܬܩܪܐ ܫܘܦܛܐ ܗܢܘܢ ܫܦܛ̈ܐ ܕܝܢ̈ܐ ܠܐ ܗܘܘ ܠܗ ܠܟܬܒܐ ܚܕ ܫܢ̈ܝܢ. ܘܡܫܘܚܬܗ ܐܦ ܡܢ ܫܒܥܝܢ

d Ex hoc colophone quem totidem verbis exhibet etiam Cod. Poc. 391. fol. 151, possumus 1°. corrigere Walton. Polygl. ii. 179, ubi versicc. in Libro Judicum dicuntur esse ܕܬܠܓ 433 [corrige 233]; et Vet. Test. quod Syriace edidit S. Lee, Ling. Hebr. Pr. Reg. apud Cantab. Lond. 1823, ubi in col. ad Jud. numerus affertur ܕܬܠܓ 4033. Rectius noster ܕܪܠܓ 4233. Et 2°. difficultatem auferre. Ambo enim colophones legunt ܥܡܗ, quod in illis sine sensu est, neque in Libro Judicum insunt tantum versicc. 433 sed 2066: sed adfirmat noster duobus Josue et Judicum libris inesse versicc. 4233, sc. in Josue libr. 2167, et in Jud. 2066.

ܫܒܩ ܥܕܡ ܐܠܗܐ ܕܢܫܬܠܛܘܢ ܥܠ ܥܡܡܐ ܕܐܪ̈ܓܙܘ ܠܡܪܝܐ. ܩܕܝܡ ܕܝܢ ܫܡܘܐܝܠ ܠܡܐܬܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܫ̈ܢܝܐ ܐܠܦ ܘܬܠܬܝܢ ܘܚܡܫ. ܐܬܢܒܝ ܕܝܢ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܘܗܘ̇ܐ ܒܗ ܫܘܪܝܐ ܬܪܝܢܐ ܠܢܒܝܘܬܐ. ܒܥܡܐ ܐܝܣܪܝܠܝܐ ⁘ Fuit Samuel propheta e tribu Levi, et e prosapia Core, tempore quo e Jesu Bar Nun usque ad hoc aevum per annos trecentos nullus ortus est propheta, sed judices tantum populo fuerant novendecim unus post alterum: quinetiam interdum permisit Deus ut ab ethnicis regerentur quia Dominum iratum fecerint. Adventu Christi prior fuit Samuel annos 1035 et per annos quadraginta prophetae munere functus est. In eo principium secundum fuit prophetiae in populo Israelitico.

Tit. ܟܬܒܐ ܕܫܡܘܐܝܠ ܢܒܝܐ Liber Samuelis prophetae. Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܡܬܩܪܐ ܕܫܡܘܐܝܠ ܢܒܝܐ. ܐܝܬܘ̄ ܦܬܓ̈ܡܐ ܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫ̈ܬܐ ⁘ Explicit. Liber hic qui vocatur Samuelis prophetae: insunt versicc. 3436. Et postea, ܗܟܢܐ ܠܐ ܬܬܪܥܡܘܢ ܠܟܬܘܒܐ ܡܙܡܘܪ̈ܐ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܢܒܝܐ ܟܬܝܒܝܢ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ⁘ Ne hoc in loco culpetis scriptorem: Psalmi Davidis regis et prophetae seorsum scripti sunt.

12. Libri Regum, fol. 227.

Praef. ܗܢܐ ܟܬܒܐ ܕܣܦܪ ܡܠܟܐ ܡܬܟܬܒ ܠܟܗܢܐ ܕܫܡܗ ܝܘܚܢܢ. ܘܐܝܬܘ̄ ܦܬܓ̈ܡܐ ܗ̄ ܘܫܟ̄. ܘܒܗ ܒܙܒܢܐ ܐܬܟܬܒ ܣܦܪ ܕܒܪ ܝܘܡܝܢ. ܕܒܓܘ ܗܢܐ ܠܘܬ ܗܘ̇ ܡܣܬܪܐ ܘܗܘ̇ ܠܘܬ ܗܢܐ. ܒܪܡ ܗܢܐ ܝܬܝܪ ܡܩܒܠ ܡܛܠ ܕܒܪܘܚܐ ܡܬܟܬܒ ⁘ Hic Liber Regum a sacerdote cui nomen fuit Jehohanan scriptus est, et insunt versicc. 5320. Eodemque tempore scriptus est Liber Annalium, sive Chronicorum, unde ambo libri inter se adpellant: sed hic magis accipiendus est quia per Spiritum scriptus est. Sequuntur c. i. vv. 32—34, sed non ad verbum excerpti.

Tit. ܬܘܒ ܣܦܪ ܡ̈ܠܟܐ ܕܗܘܘ ܒܗ ܒܥܡܐ ܗܘ̇ ܥܬܝܩܐ ܕܒܗ ܢܛܝܪܢ ܬܫ̈ܥܝܬܐ ܕܢܒܝ̈ܐ ܕܗܘܘ ܒܗܘܢ ܒܙܒ̈ܢܐ ܗܠܝܢ ܒܕܪ̈ܝܗܘܢ ⁘ Sequitur Liber Regum qui in illo antiquo populo floruerunt: in quo servatae sunt narrationes prophetarum qui id temporis in seclis suis vixerint. Ad calc. ܫܠܡ ܣܦܪܐ ܕܬܠܬܐ ܟܬܒܐ ܕܐܠܝܐ ܢܒܝܐ ⁘ Explicit. liber tertius, qui est Liber Eliae prophetae. Tit. lib. ii. Reg. qui nostrae versionis c. ii. v. 19. respondet; ܣܦܪܐ ܕܐܪ̈ܒܥܐ ܕܡܠܟܘ̈ܬܐ ܕܐܠܝܫܥ ܢܒܝܐ ⁘ Liber quartus regnorum, qui Elisaei prophetae est. Ad calc. ܫܠܡ ܡܠܟܘ̈ܬܐ ܕܒܢ̈ܝ ܐܝܣܪܝܠ ܘܝܗܘܕܐ ܕܗܘܝܢ ܦܬܓ̈ܡܐ ܗ̄ ܐܠܦܝܢ ܘܫܟܘ̄ ⁘ Explicit. regna filiorum Israel et Judae, quibus insunt versicc. 5326.

13. Libri Chronicorum, fol. 265.

Praef. ܘܐܦ ܟܬܒܐ ܕܣܦܪ ܕܒܪܝܡܝܢ ܒܗ ܒܙܒܢܐ ܗܢܐ ܐܬܟܬܒ. ܘܡܟܬܒܢܘܬ [?] ܕܠܗ ܠܝܘܚܢܢ [ܠܝܘܚܢܢ] ܡܬܟܬܒ ⁘ Etiam Liber Annalium eodem tempore, et ab eodem Jehohanan scriptus est.

Tit. ܬܘܒ ܣܦܪ ܕܒܪ ܫܘ̈ܡܠܝܬܐ ܕܡ̈ܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܕܡܬܩܪܐ ܣܦܪ ܕܒܪܝܡܝܢ ⁘ Sequitur Liber rerum actarum temporibus regum Judae qui vocatur Dibre Jamin. Ad calc. ܫܠܡ ܣܦܪ ܕܒܪܝܡܝܢ ܕܐܝܬܘ̄ ܦܬܓ̈ܡܐ ܚܡܫܐ ܐܠܦܝܢ ܘܫܬܡܐܐ ܘܬܠܬܐ ⁘ Explicit. Liber Chronicorum cui insunt versicc. 5603 [e].

14. Proverbia, fol. 302.

Praef. ܫܠܝܡܘܢ ܐܟܬܒ ܗܠܝܢ ܟܬܒ̈ܐ ܕܢܒܝܘܬܐ ܡ̄ ܫܢܝܢ. ܩܕܡ ܕܝܢ ܠܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ ܒܒܣܪ ܛܢܗ̄ [ܛܢܗ̄] ܫܢܝܢ. Salomo hos libros propheticos scripsit per 40 annos; ante autem incarnationem Dñi nostri annos 955.

Tit. ܟܬܒܐ ܕܡ̈ܬܠܐ ܕܫܠܝܡܘܢ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ⁘ Liber Proverbi-

[e] Initium alterius partis Libri Chronicorum apud Syros sexto nostrae versionis capiti respondet.

orum Salomonis, filii Davidis, regis Israel. Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܡܬܠܘ̈ܗܝ ܕܫܠܝܡܘܢ ܒܪ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܕܗܘܝܢ ܦܬܓܡ̈ܘܗܝ ܐܠܦܐ ܘܬܡܢܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܬܠܬܐ ܀ Explicit. Liber Proverbiorum Salomonis filii Davidis regis Israel, cujus versicc. sunt 1863.

15. Ecclesiastes, fol. 315.

Tit. ܟܬܒܐ ܕܩܘܗܠܬ ܕܗܘ̇ ܫܠܝܡܘܢ ܒܪ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܀ Liber Koheleth, qui ipse fuit Salomo fil. Davidis regis Israel. Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܩܘܗܠܬ ܦܬ̈ܓܡ ܬܪ̄ ܟ̄ ܙ̄ Explicit. Liber Koheleth: versicc. sunt 627.

16. Canticum Canticorum, fol. 319.

Tit. ܬܘܒ ܚܟܡܬ ܚܟܡ̈ܬܐ ܕܠܗ ܕܫܠܝ̄ ܟܬܒܐ ܕܡܬܩܪܐ ܒܥܒܪܐܝܬ ܫܝܪܬ ܫܝܪܝܢ ܐܘܟܝܬ ܬܫܒܘܚܬ ܬܫܒ̈ܚܬܐ ܀ Sequitur Sapientia Sapientiarum ejusdem Salomonis, liber qui Hebraice vocatur Shirath Shirin, sive Canticum Canticorum. Ad calc. ܫܠܡܬ ܚܟܡܬ ܚܟܡ̈ܬܐ ܗܝ، ܫܝܪܬ ܫܝܪܝܢ ܕܗܘܝܢ ܦܬܓܡ̈ܝܗ ܪܨܘ̄ ܀ Explicit. Sapientia Sapientiarum, quae etiam Canticum Canticorum: cujus versicc. 296.

17. Sapientia, fol. 321.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܐ ܕܚܟܡܬܐ ܪܒܬܐ ܕܠܗ ܕܫܠܝܡܘܢ ܒܪ ܕܘܝܕ ܕܗܘܐ ܚܠܘܗ، ܦܘܫܩܐ [corrige ܦܘܫܩܐ] ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܐܢܫܝܢ ܣܒܪܝܢ ܡܢ ܚܟܝ̈ܡܐ ܐܬܟܬܒܗ ܒܪܘܚܐ ܢܒܝܝܐ ܗܘ ܒܫܡ ܕܫܠܝܡܘܢ ܣܡܗ ܘܐܬܩܒܠ ܀ Sequitur Liber Sapientiae Magnae, ejusdem Salomonis filii Davidis, de quo dubium est, annon ab aliquo alio Hebraeorum sapientum conscriptus fuerit, qui spiritu quidem prophetico, sed sub nomine Salomonis eum composuit, unde receptus est (quasi revera Salomonis fuerit). Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܚܟܡܬܐ ܪܒܬܐ ܕܫܠܝܡܘܢ ܒܪ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܕܗܘܝܢ ܦܬܓ̄ ܐܩܠܘ̄ ܀ Explicit. liber hic Sapientiae Magnae Salomonis Bar Davidis regis Israel, cujus versicc. sunt 1136.

18. Liber mulierum illustrium: *a*. Ruth, fol. 331.

Tit. ܟܬܒܐ ܕܥܠ ܢܫ̈ܐ ܡܫܒ̈ܚܬܐ . ܬܫܥܝܬܐ ܕܥܠ ܪܥܘܬ ܡܘܐܒܝܬܐ ܀ Liber mulierum illustrium. Historia Ruth Moabitae. Ad calc. ܫܠܡܬ ܬܫܥܝܬܐ ܕܪܥܘܬ Explicit. Liber Ruth. *β*. Susanna, fol. 333. Tit. ܬܫܥܝܬܐ ܕܫܘܫܢ ܀ Historia Susannae.

Explicit. Tomus primus, fol. 334.

Col. ܐܫܬܠܡ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܒܥܘܕܪܢܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܫܢܬ ܐܬܟܙ̄ ܡܫܝܚܝܬܐ ܒܝܪܚ ܬܡܘܙ ܒܚܕ ܒܗ ܠܘܬ ܫ̈ܥܐ ܫܬ ܥܠ ܐܝ̈ܕܝ، ܐܝܟ ܚܛܝܐ ܘܛܢܦܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܚܠܐ ܘܟܠܐ ܕܫܒܝ̈ܠܐ ܕܩ̈ܩܠܬܐ ܕܘܝܐ ܝܘܣܦ ܒܪ ܕܘܝܕ ܡܢ ܩܪܝܬܐ ܡܒܪܟܬܐ ܘܪܚܝܡܬ ܠܡܫܝܚܐ ܘܢ ܒܛܘܪܐ ܕܠܒܢܢ: ܐܬܟܬܒ ܕܝܢ ܒܕܝܪܐ ܕܩܢܘܒܝܢ ܒܝܘ̈ܡܝ ܐܒܘܢ ܝܩܝܪܐ ܘܛܘܒܬܢܐ ܡܪܝ ܦܛܪܘܣ ܕܡܬܟܢܐ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܦܛܪܝܪܟܐ ܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܒܝܘ̈ܡܝ ܐܒܗ̈ܬܐ ܩܕܝ̈ܫܐ ܡܛܪܦܘܠܝܛܐ ܕܫܪܝܢ ܒܗ ܕܝܪܐ ܡܒܪܟܐ ܡܪܝ ܥܒܕܗ ܕܐܠܗܐ ܘܡܪܝ ܝܘܣܦ. ܡܪܝܐ ܢܛܪ ܚܝ̈ܝܗܘܢ ܘܢܥܕܪ ܠܢ ܒܨܠܘܬܗܘܢ ܐܝܢ ܘܐܡܝܢ ܀ Explicit. hic liber auxilio Dñi nostri Jesu Christi anno Christiano 1627, die mensis Thamuz primo, versus horam sextam, manu viri peccatoris et foedi, qui pulvis viarum et sterquiliniorum stercus est, miseri scilicet Josephi, filii Davidis, ex urbe benedicta et Christo dilecta, Van, in monte Libano: scriptus autem est in monasterio Kanubin, diebus patris nostri venerandi et beati, Mar Petri, cognominati Mar Joannis, Patriarchae Antiocheni; et in diebus patrum sanctorum Metropolitanorum, in eodem beato coenobio degentium, Mar Abdallae, et Mar Josephi. Producat Dñs vitas eorum, et nos per eorum preces adjuvet, imo, et Amen.

19. Tom. ii. Esaias, fol. 337.

Tit. ܢܒܝܘܬܗ ܕܐܫܥܝܐ ܒܪ ܐܡܘܨ Prophetia Esaiae filii Amos. Ad calc. ܫܠܡ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܀ Explicit. scriptio libri Esaiae prophetae.

Ff. 337, 328, seriore manu sunt ad supplendam lacunam, quam in suo exemplari ex-

stitisse notat scriba: ܚܣܝܪ ܡܫܠܡܐ ܡܕܡܟܐ ܡܢ ܢܘܣܟܐ ܚܣܝܪ ܀ Deest caput primum ex exemplari imperfecto (fol. 329). In duas partes dividitur proph. Esaiae apud c. xxxv. v. 2.

20. Duodecim prophetae minores: α. Hoseas, fol. 367.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܐ ܕܬܪܬܥܣܪܐ ܢܒܝܐ ܢܒܝܘܬܗ ܕܗܘܫܥ ܀ Sequitur Liber duodecim prophetarum. Prophetia Hoseae. Ad calc. ܫܠܡ ܗܘܫܥ ܀ Explicit. Hoseas.

β. Joel, fol. 371.

Tit. ܝܘܐܝܠ ܢܒܝܐ Joel propheta. Ad calc. ܫܠܡ ܝܘܐܝܠ Explicit. Joel.

γ. Amos, fol. 373.

Tit. ܢܒܝܘܬܗ ܕܥܡܘܣ Prophetia Amos. Ad calc. ܫܠܡܬ ܢܒܝܘܬܗ ܕܥܡܘܣ Explicit. prophetia Amos.

δ. Abdias, fol. 376.

Tit. ܬܘܒ ܢܒܝܘܬܗ ܕܥܘܒܕܝܐ Sequitur prophetia Obadiae. Ad calc. ܫܠܡ ܕܥܘܒܕܝܐ ܀ Explicit. Obadiae.

ε. Jonas, fol. 377.

Tit. ܬܘܒ ܢܒܝܘܬܗ ܕܝܘܢܢ Sequitur prophetia Jonae. Ad calc. ܫܠܡܬ ܢܒܝܘܬܗ ܕܝܘܢܢ ܀ Explicit. prophetia Jonae.

ϛ. Michaeas, fol. 378.

Tit. ܬܘܒ ܢܒܝܘܬܗ ܕܡܝܟܐ Sequitur prophetia Micheae. Ad calc. ܫܠܡܬ ܢܒܝܘܬܗ ܕܡܝܟܐ ܀ Explicit. prophetia Micheae.

ζ. Nahum, fol. 380.

Tit. ܢܒܝܘܬܗ ܕܢܚܘܡ Prophetia Nahum. Ad calc. ܫܠܡܬ ܢܒܝܘܬܗ ܕܢܚܘܡ ܢܒܝܐ Explicit. prophetia Nahum prophetae.

η. Habacuc, fol. 381.

Tit. ܢܒܝܘܬܗ ܕܚܒܩܘܩ Prophetia Habacuc. Ad calc. ܫܠܡܬ ܢܒܝܘܬܗ ܕܚܒܩܘܩ Explicit. prophetia Habacuc.

θ. Sophonias, fol. 383.

Tit. ܬܘܒ ܢܒܝܘܬܗ ܕܨܦܢܝܐ Sequitur prophetia Sophoniae. Ad calc. ܫܠܡܬ ܢܒܝܘܬܗ ܕܨܦܢܝܐ ܀ Explicit. prophetia Sophoniae.

ι. Aggaeus, fol. 384.

Tit. ܢܒܝܘܬܗ ܕܚܓܝ Prophetia Aggaei. Ad calc. ܫܠܡܬ ܢܒܝܘܬܗ ܕܚܓܝ Explicit. prophetia Aggaei.

ια. Zacharias, fol. 385.

Tit. ܢܒܝܘܬܗ ܕܙܟܪܝܐ Prophetia Zachariae. Ad calc. ܫܠܡܬ ܢܒܝܘܬܗ ܕܙܟܪܝܐ Explicit. prophetia Zachariae.

ιβ. Malachias, fol. 390.

Tit. ܢܒܝܘܬܗ ܕܡܠܐܟܝ Prophetia Malachiae. Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܬܪܬܥܣܪܐ ܢܒܝܐ ܀ Explicit. liber duodecim prophetarum.

21. Jeremiae proph. fol. 391. Lamentationes, fol. 427.

Tit. ܢܒܝܘܬܗ ܕܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ Prophetia Jeremiae prophetae. Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܐܡܝܢ ܀ Explicit. scriptio Jeremiae prophetae: preces ejus nobiscum, Amen. In duas partes dividitur apud c. xxxii. v. 6; et in fine cap. li. minio scriptum legitur, ܥܕܡܐ ܠܗܪܟܐ ܡܠܘܗܝ ܕܐܪܡܝܐ Huc usque verba sunt Jeremiae; quae monitio etiam in textu Hebr. exstat.

22. Baruch epistolae, fol. 430.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܝܢ ܐܓܪܬܐ ܕܒܪܘܟ Jam scribemus epistolas Baruch: et postea, ܐܓܪܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܒܪܘܟ ܣܦܪܐ Epistola prima Baruch scribae. Ad calc. epist. primae, ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܩܕܡܝܬܐ Explicit. epistola prima. Tit. epist. secundae, ܬܘܒ ܐܓܪܬܐ ܕܬܪܬܝܢ ܕܠܗ ܕܒܪܘܟ ܣܦܪܐ Sequitur epistola secunda ejusdem Baruch scribae. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܬܪܬܝܢ ܕܒܪܘܟ ܀ Explicit. epist. sec. Baruch.

23. Jeremiae epistola, fol. 435.

Tit. ܬܘܒ ܐܓܪܬܐ ܕܠܗ ܕܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ Sequitur epistola ejusdem Jeremiae prophetae. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ Explicit. epistola Jeremiae prophetae.

24. Ezechiel, fol. 437.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܐ ܕܢܒܝܘܬܗ ܕܚܙܩܝܐܝܠ ܢܒܝܐ Sequitur Liber prophetiae Ezechielis prophetae. Ad calc. ܫܠܡܬ ܢܒܝܘܬܗ ܕܚܙܩܝܐܝܠ Explicit. prophetia Ezechielis.

25. Daniel, fol. 467.

Tit. ܢܒܝܘܬܗ ܕܕܢܝܐܝܠ ܢܒܝܐ Prophetia Danielis prophetae. Ad calc. ܫܠܡܬ ܢܒܝܘܬܗ ܕܕܢܝܐܝܠ ܀ Explicit. prophetia Danielis.

26. Historia Bel, fol. 478.

Tit. ܥܠ ܒܝܠ ܦܬܟܪܐ Bil idolum. Ad calc. ܫܠܡ ܕܕܢܝܐܝܠ ܀ Explicit. Danielis.

27. Draconis fabula, fol. 479.

Tit. ܬܘܒ ܕܬܢܝܢܐ Sequitur Serpentis. Desunt vv. 32—42, de quibus in margine; ܗܟܢܐ ܐܫܟܚܬ ܒܨܚܚܐ ܚܣܝܪܐ ܀ Sic inveni in exemplari imperfecto.

28. Liber mulierum illustrium: *a*. Esther, fol. 479.

Tit. ܐܣܛܝܪ Esther. Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܐܣܛܝܪ ܀ Explicit. Liber Esther.

β. Judith, fol. 484.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܐ ܕܝܘܕܝܬ Sequitur Liber Judith. Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܝܘܕܝܬ Explicit. Liber Judith. Et postea, ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܢܫܐ ܐܣܛܝܪ ܘܝܘܕܝܬ ܘܪܥܘܬ ܘܫܘܫܢ ܀ ܘܡܢܝܢ ܦܬܓܡܐ ܕܟܠܗܘܢ ܐܪܒܥܐ ܐܠܦܝܢ ܘܐܪܒܥܡܐ ܘܫܬܝܢ ܘܬܠܬ ܀ ܪܥܘܬ ܘܫܘܫܢ ܟܬܒܢ ܐܢܝܢ ܒܨܚܚܐ ܐܚܪܢܐ ܀ Explicit. Liber mulierum, Esther, Judith, Ruth, et Susannae: versicc. omnes sunt 4463. Ruth et Susannam scripsimus in altero tomo.

Ff. 484—487. recentiore manu sunt.

29. Ezra, fol. 496.

Tit. ܟܬܒܐ ܕܥܙܪܐ Liber Ezrae. In fol. 504. ܦܬܓܡܐ ܕܢܚܡܝܐ ܒܪ ܚܠܩܝܐ Verba Nechemiae filii Helciae. Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܥܙܪܐ ܣܦܪܐ: ܕܐܝܬ ܒܗ ܦܬܓܡܐ ܬܪܝܢ ܐܠܦܝܢ ܘܬܠܬܡܐ ܘܫܬܝܢ ܘܚܕ: ܨܠܘܬܝ ܬܗܘܐ ܥܠ ܓܒܪܐ ܟܪܝܗܐ ܕܟܬܒ: ܐܝܟ ܚܝܠܗ: ܕܝܗܝܒ ܠܗ ܡܢ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܡܝܢ ܀ Explicit. Liber Ezrae scribae, cui insunt versicc. 2361: preces meae viro sint infirmo qui scripsit secundum vires ei datas a Dño nostro Jesu Christo, Amen.

30. Siracides, fol. 516.

Tit. ܬܘܒ ܒܚܝܠ ܐܠܗܐ ܟܬܒܝܢܢ ܟܬܒܐ ܕܝܫܘܥ ܒܪ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܐܣܝܪܐ ܀ Jam ope Dei scribemus Librum Jesu filii Simeonis qui cognominatur Bar Asiro. Ad calc. ܫܠܡ ܬܘܒ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܚܟܡܬܐ ܕܝܫܘܥ ܒܪ ܫܡܥܘܢ ܕܡܬܩܪܐ ܐܣܝܪܐ: ܕܐܝܬ ܒܗ ܦܬܓܡܐ ܬܪܝܢ ܐܠܦܝܢ ܘܚܡܫܡܐ. ܘܨܠܘܬܝ ܥܠ ܚܛܝܐ ܘܐܘܟܡܐ ܕܟܬܒ ܀ Explicit. etiam hic Liber Sapientiae Jesu filii Simeonis qui cognominatur Sirach: insunt versicc. 2500: sint preces meae peccatori et denigrato qui scripsit.

In calce fol. 536. ubi lacuna in scriptura exstat, haec nota pessime scripta addita est: ܗܢܐ ܠܐ ܐܝܬ ܚܣܝܪ ܗܪܟܐ ܡܕܡ. ܐܠܐ ܬܪܝܢ ܗܘܘ ܣܦܪܐ ܘܗܢܐ ܫܠܡ ܟܘܪܣܐ ܕܚܕ ܡܢܗܘܢ ܗܢܐ ܕܐܝܬ ܗܪܟܐ ܫܘܫܛܐ ܠܐܚܪܝܬܐ ܕܦܣܘܩܐ ܐܝܟ ܡܠܬܐ ܕܨܝܪܐ ܠܐܚܪܢܐ. ܘܫܘܪܝܐ ܕܟܘܪܣܐ ܐܚܪܢܐ ܗܘ ܗܢܐ ܐܝܟ ܗܢܐ ܐܝܬ ܀ Nullus hoc in loco defectus est, sed duo erant scribae, et hic explicit. fasciculus unius, ubi scilicet signum * ad ultimum sententiolae ܕܗܘܐ ܠܐܚܪܢܐ ܠܘܬ ܐܚܪܢܐ verbum depictum est: et initium alterius fasciculi simili modo signo ⦰ ante verbum ܠܘܬ notatur.

31. Maccabaeorum Liber primus, fol. 544.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܐ ܕܡܩܒܝܐ ܩܕܡܝܐ ܕܡܬܩܪܐ Sequitur Liber Maccabaeorum primus. Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܩܕܡܝܐ ܕܡܩܒܝܐ. ܘܐܝܬ ܒܗ ܦܬܓܡܐ ܬܪܝܢ ܐܠܦܝܢ ܘܫܒܥܡܐ ܘܫܬܝܢ ܘܫܬ. ܨܠܘ ܥܠ ܕܘܝܐ ܩܘܪܝܩܘܣ ܕܝܪܝܐ ܘܩܫܝܫܐ ܣܘܪܝܝܐ ܝܥܩܘܒܝܐ ܘܠܐܠܗܐ ܫܘܒܚܐ ܀ Explicit. Liber primus Maccabaeorum, cui insunt versicc. 2766. Orate pro me misero Cyriaco monacho et presbytero Syro Jacobita: et Deo gloria.

β. Maccabaeorum Liber secundus, fol. 569.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܐ ܕܬܪܝܢ ܕܡܩܒܝܐ Sequitur Liber secundus Maccabaeorum. Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܬܪܝܢ ܕܡܩܒܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܦܬܓܡܐ ܀ Explicit. liber secundus Maccabaeorum; insunt versicc...

γ. Maccabaeorum Liber tertius, fol. 591.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܐ ܕܬܠܬܐ ܕܡܩܒܝܐ Sequitur Liber tertius Maccabaeorum. Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܬܠܬܐ ܕܡܩܒܝܐ ܦܬܓܡܐ ܐܠܦ ܘܐܪܒܥ ܡܐܐ: ܘܨܠܘܬܝ[f] ܥܠ ܕܝܪܝܐ ܘܩܫܝܫܐ ܟܘܪܝܩܘܣ ܣܘܪܝܝܐ ܝܥܩܘܒܝܐ ܀ Explicit. liber tertius Maccabaeorum; insunt versicc. 1400: sint preces meae monacho et presbytero Cyriaco Syro Jacobita.

δ. Samonae Martyrium, fol. 600.

Praef. ܣܗܕܘܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܩܒܝܐ ܫܡܘܢܝ ܛܘܒܢܝܬܐ ܘܫܒܥܐ ܒܢܝܗ̇. ܘܐܠܥܙܪ ܟܗܢܐ ܘܣܒܐ ܡܠܦܢܗܘܢ. ܕܣܗܕܘ ܣܗܕܘܬܐ ܛܒܬܐ ܡܛܠ ܢܡܘܣܐ ܕܐܠܗܐ. ܒܝܘܡܝ ܐܢܛܝܘܟܘܣ ܪܘܫܥܐ ܘܛܪܘܢܐ ܀ Sancti martyres Maccabaei, beata Samona et septem filii ejus, et Eleazar sacerdos et senex, eorum doctor, qui propter Dei legem martyrium bonum testati sunt diebus Antiochi scelerati et tyranni.

Tit. ܡܐܡܪܐ ܕܝܘܣܝܦܘܣ ܥܠ ܐܠܥܙܪ ܘܫܡܘܢܝ ܘܒܢܝܗ̇ ܀ Narratio Josippi de Eleazaro et Samona et filiis ejus. Ad calc. ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܝܘܣܝܦܘܣ: ܕܥܠ ܐܠܥܙܪ ܘܥܠ ܫܡܘܢܝ ܘܒܢܝܗ̇ ܀ Explicit. narratio Josippi de Eleazaro et Samona et filiis ejus[g].

32. Esdrae Liber primus, fol. 614.

Tit. ܬܘܒ ܡܦܩܝܢܢ ܟܬܒܐ ܩܕܡܝܐ ܕܥܙܪܐ ܘܗܢܐ ܐܝܟ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܫܒܥܝܢ ܀ Jam versionem faciemus libri primi Esrae; et hanc secundum traditionem Septuaginta interpretum. Ad calc. ܫܠܡ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܟܬܒܐ ܗܘ ܩܕܡܝܐ ܕܥܙܪܐ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܫܟܚܢܢ ܠܗ ܒܦܫܝܛܬܐ ܟܬܒܢܝܗܝ ܐܝܟ ܫܒܥܝܢ ܀ Explicit. Hunc autem librum primum Esrae, quia in exemplari simplici invenire non potuimus, secundum septuaginta scripsimus.

33. Tobit, fol. 626.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܐ ܕܛܘܒܝܛ ܐܦ ܗܘ ܐܝܟ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܫܒܥܝܢ ܀ Sequitur Liber Tobit, similique ratione secundum traditionem septuaginta virorum. Ad calc. هذا اخر الذي وجدنا بالنسخة! Ultimum hoc in codice invenimus. [Bod. Or. 141.]

2.

Codex chartaceus in folio, ff. 528 constans, binis columnis charactere simplici anno Christi 1614, ab Elia presbytero et monacho ex urbe Eden in monte Libano, exscriptus. In urbe Hierosolymis opus confecit, et codicibus ibi repertis usus est, quorum unum in quo inerat Liber prophetarum ut valde antiquum et fuga Mahommedis vetustiorem describit.

Insunt libri Veteris Testamenti, canonici et apocryphi praeter Psalmos omnes secundum versionem simplicem, exceptis Esdrae libro tertio et Tobiae qui e versione Septuagintavirali redditi sunt. Insunt etiam Hharklensis Susannae historiae versio, et Fabula Draconis Carsbunice scripta, necnon Josippi narratio de Elea-

[f] Quum ter occurrit ܨܠܘܬܝ, nihil mutare volo: magis tamen ex more esset ܨܠܘܬܗ, preces ejus.

[g] Exstat Graece haec Josephi vel potius Josippi narratio in Bibl. Graec. studio Jo. Locineri, Argent. 1526, t. iii. 442; it. in Septuaginta Interp. T. ii. quem edidit Grabius, Ox. 1719; et Anglice in "The Five Books of Maccabees in English, by Henry Cotton, D. C. L., Oxford, 1832." Plura de ea videas apud Cave, Scriptorum Eccles. Hist. Lit. i. 35, ed. Oxf. 1740, in dissertatione ejus de Josephi tractatu *De Imperio rationis*, sive Panegyrico in Maccabaeos, cui haec narratio plerumque consentit.

zaro et Samona, qui Maccabaeorum liber quartus nuncupatur[a]. Insunt:

1. Pentateuchus: *a*. Genesis, fol. 1.

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܥܬܝܩܐ ܕܡܬܩܪܐ ܟܬܒܐ ܕܢܡܘܣܐ ܕܟܬܝܒ ܡܢ ܡܘܫܐ ܢܒܝܐ ܀ ܘܩܕܡܝܬ ܟܬܒܐ ܕܒܪܝܬܐ ܀ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei veri, initium facimus scribendi Librum Veterum qui vocatur Liber Legis a Mose propheta scriptum: et primum, Librum Genesis.—Quum caeteri tituli et colophones plerumque ad verbum iidem sunt ac in Bod. Or. 141, nihil opus est eos denuo describere.

β. Exodus, fol. 29.

γ. Leviticus, fol. 52.

δ. Numeri, fol. 68. Ad calc. ܨܠܘ ܥܠ ܚܛܝܐ ܐܠܝܐ ܒܪ ܝܘܚܢܢ ܡܢ ܡܕܝܢܬ ܥܕܢ ܀ Orate pro peccatore Elia filio Joannis ex urbe Eden.

ε. Deuteronomium.

2. Jobus, fol. 111. Omittit praefatio omnia de Asaph, Arvad, et Jacobo Edesseno.

3. Josua, fol. 123.

4. Judices, fol. 137. Omissa est praefatio.

5. Samuelis Liber primus, cum praefatione, et excerpto ex c. xvi. v. 1, fol. 151.

6. Samuelis Liber secundus, fol. 170. Ad calc. Carshunice, اذكر ايها الناظر لتلميذك الياس الهذياني من شان الله Memento O quicunque (hunc librum) videas discipuli tui Eliae Edinensis propter Deum[b].

7. Regum Liber primus, fol. 184.

8. Regum Liber secundus, fol. 203. Incipit apud 2 Reg. ii. 19.

[a] In Bibl. Polygl. Lond. signo Poc. notatur hic codex, variantesque ex eo collectas ap. t. vi. 1 sqq. Var. Lectt. Syr. videas.

[b] Ne quis in dubium incidat, moneo quod urbs Eden quamvis Syriace scribitur ܥܕܢ, Arabice vocatur هدن, forte ne cum عدن urbe Arabiae felicis ad oceanum, hodie Aden, confundatur.

9. Chronicorum Liber, fol. 220. In duas partes dividitur ap. 2 Chr. vi. 1, fol. 238.

10. Proverbia, fol. 257. Recte in praef. legitur ܦܘܠܘܣ pro alterius codicis ܦܘܠܝܘܣ.

11. Ecclesiastes, fol. 269.

12. Canticum Canticorum, fol. 273. Titulus Hebraicus rectius scribitur quam in cod. altero ܫܝܪܬ ܫܝܪܝܡ.

13. Sapientia, fol. 275.

14. Ruth, fol. 285.

15. Susanna, fol. 286.

Adjuncta est altera Susannae historia e versione Hharklensi desumpta, cujus titulus ܬܘܒ ܟܬܒܝܢ ܟܬܒܐ ܕܕܢܝܐܝܠ ܙܥܘܪܐ ܬܫܥܝܬܐ ܕܫܘܫܢ ܡܦܩܬܐ ܚܪܩܠܝܬܐ ܀ Jam scribemus Librum Danielis parvum: historiam Susannae secundum versionem Hharklensem, fol. 290.

Explicit. Tomus primus, fol. 291.

16. Tomus ii. Esther, fol. 293.

Tit. ܒܚܝܠܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܟܬܒܝܢ ܟܬܒܐ ܕܥܠ ܢܫܐ ܩܕܝܫܬܐ ܩܕܡ ܐܣܬܝܪ ܀ Ope Trinitatis sanctae scribemus Librum de mulieribus sanctis: primum, Esther.

17. Judith, fol. 300.

18. Ezra, fol. 308. Verba Nechemiae, fol. 314.

19. Ecclesiasticus, fol. 322.

20. Maccabaeorum Liber primus, fol. 341.

21. Maccabaeorum Liber secundus, fol. 361.

22. Maccabaeorum Liber tertius, fol. 377.

23. Narratio Josippi de Eleazaro et Samona et filiis ejus, fol. 384.

24. Esdrae Liber primus, secundum versionem Septuaginta Interpretum, fol. 394.

25. Tobit secundum versionem eandem, fol. 403.

In fine; اذكر لتلميذك الياس الهذناني الذي خرطش من شان المسيح في القدس الشريف Memento discipuli tui Eliae Edinensis qui exaravit propter Deum in sancta nobilique [urbe Hierosolymis].

26. Liber prophetarum: Esaias, fol. 500.

Tit. [Syriac text] In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, initium facimus scribendi Librum Prophetarum Sanctorum: *a*. Prophetiam Esaiae fil. Amosi[c].

β. Liber duodecim prophetarum, quorum primus Hosea, fol. 436.

γ. Joel, fol. 439.

δ. Amos, fol. 441.

ε. Abdias, fol. 444.

ϛ. Jonas, ibid.

ζ. Michaeas, fol. 445.

η. Nahum, fol, 448.

θ. Habacuc, ibid.

ι. Sophonias, fol. 449.

ια. Aggaeus, fol. 450.

ιβ. Zacharias, fol. 451.

ιγ. Malachias, fol. 456.

ιδ. Jeremias, fol. 457.

In margine; [Syriac text] Prophetarum qui in Hierosolymis ante captivitatem Babyloniam prophetarunt ultimus fuit Jeremias. In fol. 487: [Syriac text] Huc usque verba Jeremiae. Sequitur cap. lii. Ib. in vo. [Syriac text] Lamentationes Jeremiae.

ιε. Epistola prima Baruch, fol. 492.

ιϛ. Epistola altera Baruch, fol. 493.

ιζ. Epistola Jeremiae, fol. 496.

ιη. Ezechiel, fol. 498.

Praef. [Syriac text] Ezechiel propheta per viginti annos prophetavit, ante adventum in carne Dñi nostri annos 431. In duas partes divisus est liber ap. c. xxviii. v. 1.

ιθ. Daniel, fol. 523. Idolum Bil. fol. 533. Draco. Ib. Eadem narratio sc. حديث التنين Carshunice, fol. 524.

In margine apud finem Carshunice; كتبت هولا الانبيا من نسخه قديمه الهجرة نسخه عتيقه جدا Hos prophetas exscripsi ex exemplari fuga Mahommedis vetustiore, exemplari valde antiquo.

Colophon. Carshunice, fol. 535.

[Syriac text]

c Fol. 411 ro. in tenuiore charta super aliam chartam adglutinata scriptum est. Inest (in charta inferiore) finis cujusdam libri ab eodem Elia Carshunice scripti.

ܡܙܐܡܝܪ ܦܝ ܐܠܡܣܝܚ ܘܐܠܡܛܠܥܝܢ ܡܢܗ
ܥܠܝܗ ܡܢܐܡܢ ܝܓܕܘܐ· ܐܠܡܣܐܠܗ ܘܢܩܨܐܢ
ܠܐܢܗܡ ܨܠܬܗܘܐ ܦܝ ܡܘܐܛܢ ܟܬܝܪܗ
ܘܐܠܡܣܟܝܢ، ܦܠܣܬ ܟܐܬܒ ܐܠܡܬܩܢ ܐܠܡܬܓܐܣܪ
ܘܐܠܡܣܟܝܢ ܠܗ ܡܬܠ ܩܘܠܗ ܐܡܝܢ. ܐܢܓܠ ܗ
ܝܒ ܕܟܪܐ ܝܐܠܗ ܡܢ ܡܕܚܝܗ ܠܗ ܘܠܐܗܠܗ،
ܘܠܟܠ ܡܢ ܠܗ ܥܠܝܗ ܬܥܒ ܘܫܘܬܘܗ ܡܢ
ܐܠܣܝܪܐ، ܐܠܡܘܡܢܝܢ ܐܡܝܢ. ܐܕܟܪ ܐܝܗܐ
ܐܠܢܐܛܪ ܠܗܕܐ ܐܠܪܘܚܐܢܝ ܐܠܩܣܝܣ
ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܐܒܢ ܝܫܘܥ ܐܠܐܪܡܢܝ ܡܢ ܐܠܡܕܝܢܗ
ܐܠܡܕܟܘܪܗ ܠܐܢܢܐ ܟܢܬ ܐܢܐ ܘܗܘ ܦܝ ܐܠܡܕܝܢܗ
ܦܝ ܩܕܣ ܐܠܫܪܝܦ ܐܠܡܕܟܘܪ ܐܠܠܗ ܝܟܐܦܝܗ
ܐܠܚܝܪ ܐܡܝܢ: ܘܡܢ ܝܪܚܡ ܝܪܚܡ ܀ ܘܐܠܫܟܪ
ܠܠܗ ܘܚܕܗ ܀ ܘܐܕܟܪ ܝܐ ܢܐܛܪ ܠܐܓܠ
ܐܠܚܝܪ ܘܐܠܪܚܡܗ. ܐܢ ܬܕܟܪ ܥܠܝ ܚܐܛܪ ܗ
ܐܠܓܝܪ ܘܐܠܝܘܬܗ ܠܡܟܠܡܐ ܐܠܡܛܪܐܢ
ܣܪܓܝܣ ܐܒܢ ܐܠܪܙ، ܐܠܕܝ ܠܗ ܥܠܝ ܦܩܗ
ܘܐܚܣܐܢ ܐܠܠܗ ܝܟܐܦܝܗ ܐܠܚܝܪ ܐܡܝܢ ܀

Explicit. benedictus hic liber Legis auxilio Dei cui sit gloria, Amen, manu vilissimi et turpissimi hominum, et prorsus indigni cujus in tali libro inscribatur nomen: propter piam tamen spectantium memoriam adpellor peccator Elias, quod ad nomen attinet presbyter et monachus, revera tamen procul a tali dignitate, filius beati peregrinatoris Joannis, filii Pauli, ex urbe munita Eden in monte Libano, in provincia Syriae Tripolitana. Scripsi autem in urbe sancta nobili (Hierosolymis) in domo hospitali senis Yukna Abu Jirjis, filii Alkusar, ex urbe supradicta: concedat ei Dominus et familiae ejus, magnis parvisque, mulieribus virisque in beatis suis sedibus habitare, Amen; custodiatque ei Dominus liberos ejus, eximium Jirjis, et Ya'akub et Yusuf, eximiumque Franses, piaque prole eos augeat, Amen. Scriptus est in anno Christi, cui sit gloria, 1614, diebus venerabilis patris Patriarchae Yukna (Joannis), filii Makhluf (يحنا ابن مخلوف), ex urbe supradicta. Et jam omnes patres fratresque qui in hunc librum inspiciant oro, si aliquam mendam inveniant, seu aliquid omissum sit et careat, ut corrigant, neque me miserum culpent; ego enim neque scriba sum neque lector, ut omnium audacissimus vocer, sed ad hoc opus adegit me necessitas. Et jam tota Lex Vetus in integritate et perfectione sua hic scripta est praeter Psalmos Davidis centum et quinquaginta; illi enim multis in locis occurrunt, ubi eos quaerat lector propter me miserum qui (has chartas) inquinavi, et qui ei secundum dictum suum dico, Amen. Concede mihi Domine et parentibus meis, et omnibus Christianis fidelibus quibus mecum est opera vel societas, piam cum tuis sanctis memoriam, Amen. Memento, O tu qui (hunc librum) videas fratrem meum in spiritu, presbyterum Antonium, filium Jesu, Armenum, ex urbe supradicta; fuimus enim simul in urbe sancta cum sene nobili supradicto, quem Deus bonis remuneretur, Amen. Quicunque misericors est, misericordiam adipiscetur * * * * * * * * *. Et Deo soli gloria. Memento, O tu qui videas, propter bona et misericordiam, praeceptorem meum, metropolitanum Sergium, filium Alraz, qui mihi beneficus et valde bonus fuit. Deus eum bonis remuneretur, Amen.

27. Index, ibid.

Tit. ܟܬܒ ܐܢܝܐ ܡܩܕܡܬܗ Indicem scribo.

[Poc. 391.]

3.

Codex bombycinus in folio, ff. 358 constans, pervetustus charactere simplici A. C. 1195 a Joanne Roabani episcopo nitide exaratus.

Inest Pentateuchus secundum versionem simplicem, in capita divisus secundum versionis Septuagintaviralis ordinem, ad-

positis in margine festis quibus quaeque lectio in ecclesia Syriaca recitari solet.

Vi abscissi sunt trium librorum fines, sc. Ex. xl. 34—37; Lev. xxvii. 29½—34; Num. xxvi. 8—13; forte propter nomina ibi adscripta: recentiore manu sunt ff. 2, 3, 4, 77, 342. Capita et versus secundum hodiernum usum a viro nescio quo adcurate adposita sunt [a].

1. Genesis, fol. 2.

Tit. ܒܚܝܠܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝ̄ ܣܦܪܐ ܕܐܘܪܝܬܐ ܀ ܣܦܪܐ ܩܕܡܝܐ ܡܢ ܒܪܝܬܐ ܀ Ope Dñi nostri Jesu Christi Librum Legis: cujus liber primus Genesis. In fine; ܫܠܡ ܣܦܪܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܘܪܝܬܐ. ܕܐܝܬ ܒܗ̇ ܣܕܪ̈ܝܢ ܬܠܬܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥܐ. ܘܩܦܠܐܘܢ ܥܣܪܝܢ ܘܚܡܫܐ ܐܝܟ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܫܒ̈ܥܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ. ܘܦܬܓ̈ܡܐ ܟܠܗܘܢ ܕܗܘ. ܐܪ̈ܒܥܐ ܐܠܦܝܢ ܘܫܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܚܕ. ܦܘܬ ܦܫܝܛܬܐ ܦܣܝ̈ܩܬܐ ܀ Explicit. Liber primus Legis, cui insunt sectiones 34 et capita 25 secundum traditionem septuaginta et duorum virorum: omnes denique versicc. in versione simplici sunt 4631. Postea eadem manu sed anno recentiore; ܐܢܐ ܐܝܘܐܢܢܝܣ ܚܛܝܐ ܘܐܦܝܣ̄ ܕܪܘܥܒܢ ܘܕܗܘܬܗ ܕܗܢܐ ܟܬܒܐ ܕܒܪܝܬܐ. ܟܬܒܬܗ ܠܒܪܝ ܪܘܚܢܝܐ ܬܐܘܡܐ ܩܫ̄ ܢܟܦܐ. ܒܪ ܚܫܘܓܝ ܐܘܣܟܦܐ ܡܢܝܚܐ ܡܢܗ ܕܪܘܥܒܢ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܝܪܬܘܬܐ ܕܡܘܗܒܬܐ ܘܠܗܘܓܝܐ ܪܘܚܢܝܐ ܘܬܘܣܦܬܐ. ܘܠܐ ܫܠܝܛ ܐܢܫ ܡܢ ܐܠܗܐ ܒܬܪ ܡܘܬܝ ܕܢܗܘܐ ܥܡܗ ܕܝܢܐ. ܡܢ ܕܡܡܪܚ ܐܠܗܐ ܢܚܪܡܝܘܗܝ. ܡܛܠ ܕܐܢܐ ܝܗܒܬܗ ܠܗ ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܝܒܘܬܝ ܕܡܚܝܠܬܐ. ܟܬܒܬ ܒܝܪܚ ܐܝܪ ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܡܐܬܝܢ ܘܬܠܬܥܣܪ ܕܝܘܢ̈ܝܐ. ܢܒܪܟܝܘܗܝ ܡܪܝܐ ܐܡܝܢ. ܘܗܘ ܚܝܒ ܠܡܓܡܪܘ ܚܡܫܝܢ ܩܘܪ̈ܒܢܐ ܚܠܦ ܢܦܫܝ ܀ Ego Joannes humilis, episcopusque Roabani, hujus libri Genesis scriptor, eum dedi filio meo spiritali Thomae presbytero casto, filio Chashugi sutoris beate defuncti ex eadem urbe Roabano, ut ei esset haereditati donoque (v. v. donorum haereditati) et meditationi spiritali, et profectui: neque cuiquam a Deo concessum est ut post obitum meum litem cum eo moveat; quicunque autem audeat, a Deo anathema sit; ei enim librum dono dedi in meae senectutis infirmae memoriam. Haec scripsi in mense Maio, anno 1524 (Graecorum, C. 1213). Benedicat eum Deus, Amen. Ille autem pro anima mea quinquaginta missas perficere debet. Postea charactere antiquo; ܒܛܝܒܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܘܒܨܠܘܬܗ ܕܡܪܝ ܐܝܘܐܢܢܝܣ ܩܕܝܫܐ [ܐܦܝܣܩܦܐ] ܡܪ̄ ܕܪܘܥܒܢ. ܐܢܐ ܐܒܪܗܡ ܡܣܟܢܐ ܒܪ ܝܫܘܥ ܡܫܡ̄ܫ ܕܡܢ ܩܣܛܪܐ ܕܪܗܘܡܝܐ. ܠܗܢܐ ܐܘܪܝܬܐ ܡܪ̄. ܟܠ ܕܦܓܥ ܒܗ ܢܨܠܐ ܥܠ ܚܛܝܐ ܡܛܠ ܡܪܢ. ܘܗܘ ܕܒܨܠܘܬܗ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܪ̄ ܡܪܝ ܐܝܘܐܢܢܝܣ ܬܫܟܚ ܪ̈ܚܡܐ ܡܣܟܢܘܬܝ. ܘܒܨܠܘܬܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ ܘܕܟܠܗܘܢ ܩܕ̈ܝܫܐ. ܐܡܝܢ ܀ Per Dei gratiam et preces Mar Joannis sancti Roabani episcopi, ego Abraham humilis, filius Jesu diaconi, e Castro Romano, hunc sanctum Legis Librum acquisivi. Quicunque in eum incidat, oret pro me peccatore propter Dñum nostrum. Denique per preces sancti episcopi Mar Joannis misericordiam adipiscatur humilitas mea, et per preces Deiparae Mariae et omnium sanctorum, Amen.

Sequuntur aliae duae inscriptiones Arabice, quarum prior Laudes cinguli (monachorum) poetice cantat, مدح في الزنار; altera a lectore quodam addita est in nominis sui commemorationem.

2. Exodus, fol. 86.

Tit. ܬܘܒ ܡܦܩܢܐ ܣܦܪܐ ܕܬܪܝܢ ܕܐܘܪܝܬܐ Sequitur Exodus, Liber Legis secundus. In fine; ܫܠܡ ܣܦܪܐ ܕܡܦܩܢܐ ܕܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܬܪܝܢ ܕܐܘܪܝܬܐ. ܕܣܕܪ̈ܘܗܝ ܚܡܫܐ,

[a] Notatur hic codex in Bibl. Sacr. Polygl. Lond. signo Us.

ܥܣܪܝܢ ܘܫܬܐ.. ܘܦܬܓܡܐ ܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ ܘܚܡܫܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܀ Explicit. Liber Exodi Israelitarum, qui secundus est Legis: insunt sectiones 26; vocabula 3560. Et postea; ܐܚܘܬܝ، ܟܠܟܘܢ ܗܢܐ ܟܬܒܐ ܩܪܝܢ ܥܠ ܐܢܫܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢ ܚܛܝܐ ܡܡܫܡ̈ܫܢܐ ܒܪ ܐܒܪܗܡ * * * ܡܐܠܟܢܘ ܕܪܗܘܡܝܬܐ ܀ Hic liber meus est Constantini humillimi diaconorum fil. Abraham ...... e castro Romano. Erasa sunt nomina ita tamen ut ܩܘܣܛܢܛܝܢ et ܐܒܪܗܡ erui possint: altera autem inscriptio abscissa est cum ipsius folii dimidio, ita ut desint Ex. xl. 34—37.

3. Leviticus, fol. 160.

Tit. ܣܦܪ ܟܗ̈ܢܐ ܣܦܪܐ ܕܬܠܬܐ ܕܐܘܪܝܬܐ Liber sacerdotum qui tertius est Legis. Abscissus est finis.

4. Numeri, fol. 214.

Tit. ܬܘܒ ܡܢܝܢܐ ܣܦܪܐ ܕܐܪܒܥܐ ܕܐܘܪܝܬܐ Sequitur Enumeratio, qui quartus est Legis. Abscissus est finis.

5. Deuteronomium, fol. 289.

Tit. ܬܢܝܢ ܢܡܘܣܐ ܣܦܪܐ ܕܚܡܫܐ ܕܐܘܪܝܬܐ ܀ Repetitio Legis qui quintus est Legis Liber. In fine; ܫܠܡ ܬܢܝܢ ܢܡܘܣܐ ܣܦܪܐ ܕܚܡܫܐ ܕܐܘܪܝܬܐ. ܕܣܘܡ ܚܫܒܢܐ ܕܠܗ. ܚܫܒܝܢ. ܐܦ ܦܬܓܡܘܗܝ، ܬܠܬ ܐܠܦܝܢ ܘܬܫܥܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܬܠܬܐ ܦܬܓܡܝܢ. ܟܠܗ ܕܝܢ ܐܘܪܝܬܐ ܗܦܟܐ. ܥܣܪܬܐ ܐܠܦܝܢ ܘܬܫܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܫܒܥܐ ܦܬܓܡܝܢ. ܟܠܗܘܢ ܕܝܢ ܫܬܝܢ ܐܚܕܥܣܪ. ܡܢܗܝܢ ܘܫܬܝܢ ܘܬܠܬܐ. ܦܬܓܡܐ ܕܡܕܢܚ ܬܠܬܝܢ ܘܐܪܒܥܐ. ܦܬܓܡܐ ܕܬܪܬܝܢ ܕܢܦܩܘܬܐ ܫܬܝܢ ܘܬܠܬܐ. ܦܬܓܡܐ ܕܬܠܬܐ ܕܟܗ̈ܢܐ ܫܬܝܢ. ܦܬܓܡܐ ܕܐܪܒܥܐ ܕܡܢܝܢܐ ܫܬܝܢ ܘܬܠܬܐ. ܦܬܓܡܐ ܕܚܡܫܐ ܕܬܢܝܢ ܢܡܘܣܐ ܫܬܝܢ. ܟܠܗܘܢ ܡܐܐ ..... ܥܣܪܝܢ ܘܐܪܒܥܐ ܘܫܒܥܬܐ ܘܐܪܒܥܡܐܐ ܠܐܢܫܐ ܘܐܪܒܥܐ ܘܠܥܘܢܝܐ ܡܬܝܒ. ܡܢ ܟܠܗ ܒܡܫܢܐ ܠܟܠܗ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ. ܒܪܝܟ ܐܠܗܐ ܠܥܠܡ. ܘܡܫܬܒܚ ܫܡܗ ܠܕܪ̈ܝܢ ܀ Explicit. Deuteronomium, qui Legis liber quintus est: sectiones ejus sunt 20, et versicc. 2783. Totius autem legis versicc. sunt 16925, et sectiones universae 126, sc. primi libri 34; secundi sive Exodi 26; tertii sive Sacerdotum 20; quarti sive Numerorum 26; quinti sive Deuteronomii 20; universae 126.

Gloria et honos et adoratio et exaltatio Patri et Filio et Spiritui Sancto, e seculo usque in seculum, Amen et Amen. Benedictus sit Deus in seculum, nomen ejus glorificatum in generationes generationum.

Et postea; ܐܫܬܠܡ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܐܘܪܝܬܐ ܐܘܪܝܬ ܩܕ̈ܝܫܘܗܝ، ܕܡܘܫܐ ܠܡܬܘܕܥܘ ܪܒܐ ܕܢܒܝܘܬܐ ܡܫܡܫܢܝܬܐ. ܒܢܘܫ ܐܒ ܐܘܪܝܬ ܬܡܢܝܐ ܘܦܬܓ̈ܡ ܗܘ ܕܝܢܗ ܐܠܦ ܘܫܬܡܐܐ ܘܬܫܥ. ܒܫܘ̈ܬܐ ܠܡܫܬܘܕܥܘ ܘܡܫܚ ܒܟܠ ܘܐܟܠܐ ܕܒܬܪܐ ܘܐܬܟܠܠܘ. ܡܢܝ، ܡܫܐܠܝܢ ܐܦܠܪ̈ܝܪ ܡܫܡܫܐ ܕܥܘܪܢܐ. ܘܡܢܝ، ܐܘܢܝܣܘܣ ܕܡܪܝܡ. ܐܬܝܒܬ ܕܝܢ ܒܟܢܫܐ، ܐܢܐ ܐܣܘܢܝܐ ܘܡܬܟܬܒܢܐ ܒܝܘܡܬܐ ܕܒܥܕܬܐ ܘܒܫܢܐ. ܐܘܢܝܣܝܣ ܒܪ ܢܝܪܐ ܘܗܘ ܠܐ ܓܠܐ ܐܦܣܩ̄ ܕܟܬܒ ܡܫܪܝܬܐ. ܘܗܕܐ ܕܝܢ ܚܛܝܬܐ ܒܗ ܢܦܫܬܐ ܚܛܝܬ ܐܝܟ ܡܫܒܠܘܬ ܚܛܐ ܬܫܘܒܚܐ ܠܡܠܟܐ. ܠܗ ܕܝܢ ܦܝܫ ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ ܠܚܘܒܬ ܬܘܦܝܐ ܕܦܘܩܕܢܬܐ. ܡܛܠ ܠܐ ܕܢܘܬܐ ܕܝܢ. ܐܘܚܕܬ ܡܛܠ ܡܬܡܫܟܢܘܬܐ ܕܦܘܠܓ ܐܢܫܐ ܕܐܡܪܝܢ. ܐܠܐ ܒܝ ܘܐܦ ܡܠܠ ܡܢ ܦܘܡ ܒܪܝ ܕܐܘܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܠܟܠܗ ܢܫ̈ܘܬܐ ܒܟܠ ܒܟܠ ܐܢܫܝܢ ܠܗܘܢ، ܦܐܡ ܐܢܐ: ܒܝ ܡܬܬܟܠ ܐܢܐ ܒܠܚܘܕ، ܕܐܠܗܐ: ܒܝ ܐܦ ܠܡܢܝܚܘ، ܕܡܢ ܟܠܡ ܒܡܕ ܡܦܬܚܢܐ ܡܫܒܚ ܐܢܐ: ܐܚܣܢܝ ܕܝܢ ܘܐܢܐ ܫܠܝܚܐ ܠܗ ܠܟܘܡܪܐ ܡܟܪܙܐ ܡܟܦܦ ܐܢܐ ܡܢܚܘܗ، ܫܡܫܐܝܬ. ܘܒܝ ܠܟܘܬܗ ܡܫܒܚܐ ܠܝ ܘܡܗܝܡܢ ܐܢܐ: ܡܛܠ ܟܢ ܕܒܠܒܗܘܢ، ܐܟܠܐ ܚܝܐ ܗܘܬ. ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ ܐܘܓܠܝܢ. ܒܗ ܒܗܕܝܢܗ ܘܟܠܒܗܘܢ. ܐܦܫܛܬ ܕܐܢܓܒܐ ܠܝ ܚܠܝܐ ܕܐܝܟ ܡܠܠ ܦܬܒܝ ܡܢ ܓܘܒܐ ܡܛܠܠܬܗ ܕܗܘܐ ܒܬܡܬܘܝܬܐ ܫܘܒܚܢܐ ܕܠܟܘܬܗ. ܒܝ ܫܪܝܪܐ ܠܝ ܚܝ̈ܢܝ. ܕܦܓܪܝܬ ܢܦܫܐ ܠܗ ܠܡܫܒܠܐ ܕܐܡܘܬܝ، ܡܢ ܗܘܟܐܬ ܒܩ̈ܠܬܐ

ܘܣܘ̈ܟܠܐ ܘܦܘ̈ܪܩܢܐ ܕܟܠܟܘܢ: ܘܪܒܐ
ܐܝܕܐ ܠܡܚܝܢܘܬܐ. ܘܡܬܠܠܗܕܐ ܠܟܘܢ ܟܠ
ܡܪܝܐ ܕܡܬܪܚܡ. ܠܝ ܠܘܬܐ ܕܟܠ ܚܛܗܘܬܝ.
ܢܬܒ ܐܡܝܢ. ܒܪ ܠܪܘܫܐ ܡܡܚܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܠܦܘ̈ܪܕܐ ܕܟܬܝܒܬܐ. ܘܡܝܠܘܬܐ ܡܬܪܦܩܝܢ
ܐܢܬܘܢ. ܘܠܟܘܢ ܢܫܡܫܐ ܡܪܢ ܐܡܝܢ ܀

Perfectus est hic Liber creationis, cui insunt Scripta Mosis beati, gloriosae prophetiae principis, mense Ob, (Sextili, mense Syrorum ultimo,) restantibus adhuc tantum octo diebus anni millesimi quingentesimi sexti, diebus beati persanctique et ecclesiae catholicae patris, Mar Michaelis, Syriae, et Mar Joannis Aegypti patriarchae sancti. Scriptus est autem manibus viri peregrini, tentationum hujus mali aevi tempestate fracti, humilis Joannis, episcopi quamvis indigni urbis benedictae Roabani. Hoc autem, dilecti mei, pro virium mearum debilium in scribendo infirmitate summa cura egi, minime quasi ad probatam scriptionis adcurationem sufficiens sim, et propter doctrinae defectum, et propter assiduae modorum mutabilium vicissitudinis procellositatem; sed ut Dei auxilio has tentationes etiam aliquantulum a meo tergo subinde ponam, in ipso Deo confisus, et sanctos ejus, qui e vita excesserint, meos intercessores constituens: simul etiam aegrotum corpus ipse peccator ante eum moerens incurvo, et ejus gratia suffultus fidem in eum profiteor. Quoniam enim "sine ipso ne unum quidem fuit" ut evangelici mandati verbis utar, per ejus auxilium et gratiam denuo mihi quietis aliquantulum, e tumultu remotus, assumpsi, ut hunc librum nobis per ejus gratiam datum exscriberem; certus enim sum, dilecti mei, quod saepe virum infirmum qualis ego sum, multitudinis anxietatum, et curarum et dubitationum omnigerarum immunem reddit (talis occupatio), et ad res feliciores adjuvat. Ea de causa vos harum linearum lectores omnes ut pro me noxio oretis rogo, a vobis procul quaecunque hic mendae sint amoventes, et precibus vestris me ad iter (ultimum) instruentes: et vobis propitius sit Dominus noster, Amen.

Quod ad annum spectat, reddidit Urius vocabulum rarius ܫܬܝܢ, sexaginta, sed proculdubio sex, i. q. ܫܬ significat, nec tam rara est haec scriptura quin alias hoc sensu occurrit. Praeterea in fol. 85 nota est ab ipso Joanne scripta, atramento evanido, manu qualis solet esse senis tremula, qua hunc codicem discipulo caro Thomae dono legat, annusque ibi inscriptus est 1524. Annos autem Selucidarum esse testes sunt et notus Syrorum hujus aerae usus, et scriptio, et bombyx crassus mollis non laevigatus. Denique Michael Syriae Patriarcha de quo hic sermo ille Magnus est, qui Antiochiae sedem A. C. 1166—1199 tenuit, (Le Quien, Or. Christ. ii. 1389,) et Joannes Aegyptius ille est cui cognomini fuit Abugaleb, Jacobita, qui Alexandriae praefuit A. C. 1189—1216, (ib. ii. 488.)

6. Excerpta ex Chronographia Eusebii Caesariensis, fol. 351.

Tit. ܡܢ ܟܪܘܢܘܓܪܦܝܐ ܕܐܘܣܒܝܘܣ ܩܣܪܝܐ ܀ Ex Chronographia Eusebii Caesariensis. In fine, ܫܠܡܬ ܟܪܘܢܘܓܪܦܝܐ ܕܐܘܣܒܝܘܣ ܩܣܪܝܐ ܀ Explicit. Eus. Caes. Chronographia. Postea charactere antiquo; ܒܛܝܒܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܩܢܝܢ ܠܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܒܪܝܬܐ ܒܫܢܬ ܐܦܥܓ̄ ܒܥܣܪܐ ܒܟܢܘܢ ܐܚܪܝ، ܒܝܘܡ ܬܠܬܐ ܗܘ ܕܩܪܐ ܢܨܠܐ ܥܠ ܐܒܪܗܡ ܡܚܝܠܐ ܒܪ ܝܫܘܥ ܩܫ̄ܝ ܀ Per Dei gratiam hunc Creationis librum acquisivimus anno 1573 (C. 1262) die decimo Canun posterioris (Jan.) feria tertia. Quicunque legit oret pro Abrahamo humili filio Jesu presbyteri. Et in margine; ܨܠܘ ܥܠ ܡܚܝܠܐ ܟܪܝܗܐ ܟܬܒܢ ܟܬܒܢܘܗܝ ܕܝܘܚܢܢ̄ ܒܪܗ ܐܣܛܦܢܐ

ܕܡܠܟ ܡܠܟܐ ܕܡܢ ܩܠܥܐ ܪܗܘܡܝܬܐ ܀ Orate pro Ommiuel humili, filio Shem, filio Simeonis, archipresbyteri, et archiatri Regis Regum (h. e. Persidis) e Castro Romano.

7. S. Epiphanius de sacrorum librorum expositione, fol. 357.

Tit. ܕܩܕܝܫܐ ܐܦܝܦܢܝܘܣ ܡܛܠ ܦܘܫܩܐ ܕܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܀ S. Epiphanii de sacrorum librorum expositione. Ad calc. ܫܘܒܚܐ ܝܚܝܕܝܐ ܠܝܚܝܕܝܘܬ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܫܒܚܬ ܟܠ. ܘܠܥܠ ܡܢ ܬܫܒ̈ܚܬܐ. ܕܡܫܬܒܚܐ ܒܡܫܒ̈ܚܢܝܗ̇ ܐܝܟ ܡܫܒܚܐ ܠܪ̈ܚܡܝܗ̇. ܕܠܗ̇ ܡܢ ܟܠ ܣܓܕܬܐ ܬܬܩܪܒ ܐܡܝܢ ܀ Laus unica unicae Trinitati penitus laudandae, et super omnes laudes evectae, quae a laudatoribus suis laudatur, et ab iis qui eam diligent glorificatur: cui ab omnibus adoratio obferatur, Amen. [Bod. Or. 121.]

4.

Codex chartaceus in folio, ff. 256 constans, Carshunicus[a], A. C. 1580 in urbe Halebo, charactere simplici luculenter exaratus.

Inest Pentateuchi versio[b] Arabica, non integra sed sectionum tantum selectarum, quibus accedit expositio e patribus concinnata. Patres quorum plurima facta est mentio sunt Basilius Caesariensis, Dionysius Bar Salibaeus, Ephraemus Syrus, Epiphanius, Hippolytus, Jacobus Edessenus, Jac. Sarugensis, Joannes Chrysostomus, et Said Ibn Batrik, qui etiam Eutychius Alexandriae Patriarcha. Rarius citantur Athanasius, Cyrilli duo, Evagrius, Gregorius Nyssenus, Greg. Theologus, Moses b. Cephae, Origenes et Philoxenus Mabugensis. Hujus Pentateuchi partes sunt:

1. Indices, fol. 1.

Titulus, cui praecedunt miniaturae operis intertexti sicut mos est Syrorum, crasse depictae; ܒܣܡ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܐܠܗ ܐܠܘܐܚܕ: ܢܒܬܕܝ ܒܥܘܢܗ̇ ܐܠܠܗ ܘܚܣܢ ܬܘܦܝܩܗ ܢܟܬܒ ܦܗܪܣܬ ܦܨܘܠ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܀ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, initium facimus Dei auxilio et bona ejus adsistentia scribendi indicem hujus libri sectionum. Sequitur Catalogus doctorum per quorum manus tradita est lex a Mose usque ad Christum, sc. ܘܗܕܗ ܐܣܡܐ ܐܠܡܥܠܡܝܢ ܐܠܕܝܢ ܬܠܡܕܘܐ ܐܠܬܘܪܐܗ ܡܢ ܡܘܣܝ ܐܠܢܒܝ ܐܠܝ ܡܓܝ ܐܠܡܣܝܚ ܀

2. Genesis cum expositione, fol. 9.

Tit. ܒܣܡ ܐܠܠܗ ܐܠܩܕܝܡ ܐܠܐܙܠܝ ܐܠܓܘܐܕ ܐܠܪܚܡܐܢ ܐܠܪܚܝܡ ܢܒܬܕܝ ܒܥܘܢܗ̇ ܐܠܠܗ ܘܚܣܢ ܬܘܦܝܩܗ ܢܟܬܒ ܟܬܐܒ ܐܠܬܘܪܐܗ ܘܬܦܣܝܪܗ ܡܚܣܒ ܡܐ ܦܣܪܗ ܐܠܐܒܐ ܐܠܐܛܗܐܪ ܘܐܠܡܥܠܡܝܢ ܐܠܐܟܝܐܪ ܀ ܘܗܕܐ ܬܦܣܝܪ ܐܠܣܦܪ ܐܠܐܘܠ ܘܗܘ ܣܦܪ ܐܠܟܠܝܩܗ: ܬܟܘܝܢ ܐܠܟܠܐܝܩ ܀ In nomine Dei praeexistentis, sempiterni, benefici, clementis, misericordis, initium facimus auxilio Dei et bona ejus adsistentia scribendi Librum Legis, et expositionem ejus secundum ea quae patres illustrissimi et doctores optimi docuerint. Et haec expositio est libri primi, qui est Genesis, de creaturarum existentia. In fine; ܬܡ ܐܠܣܦܪ ܐܠܐܘܠ ܡܢ ܟܬܐܒ ܐܠܬܘܪܐܗ ܘܬܦܣܝܪܗ. اذكر يا رب لعبدك الناسخ المسكين يوم الحكم والدين في موقف المرهوب الله تعالي يعون. Explicit. liber primus Legis et Expositionis ejus. Memento, O Dñe, servi tui pauperis scribae in die judicii,

---

[a] De Karshun, كرشون, quem primum adfirmant Gabriel Sionita et Faustus Naironius (in Praefatione Novi Testamenti Syriaci et Arabici, Romae anno 1703 impressi) sermonem Arabicum literis Syriacis conscripsisse, videas quae adferunt Assemani in Bibl. Medic. Laurent. et Pal. Codicum Catal. p. 51, et Bibl. Vat. Cod. Cat. ii. 23.

[b] De hujus versionis textu cf. Nicholl, Cod. Or. Bod. Cat. Partem ii. p. 445 seqq.

inque loco terribili justitiae sit Deus summus auxilio.

3. Exodus, fol. 150.

Tit. [Syriac text] Liber Legis secundus qui Liber est Exodi Israelitarum ex Egypto. In fine, [Syriac text] Hunc librum benedictum ex Syriaco in Arabicum sermonem transtuli, sperans quod quicunque in librum nostrum inspiciat, orabit pro nobis et parentibus nostris suisque, ut veniam pro peccatis accipiant: sit Deus in eos misericors, immo, et Amen.

4. Leviticus, fol. 198.

Tit. [Syriac text] In nomine Dei creatoris, viventis, dicentis, Liber tertius Legis, qui Liber est scribarum et sacerdotum. In fine; [Syriac text] Perfectus est liber tertius Legis, qui est Liber sacerdotum et scribarum. Sit Deus misericors et operis praefecto, et lectori, et auditori, et scribae pauperi, Amen, Amen.

5. Numeri, fol. 218.

Tit. [Syriac text] In nomine Dei creatoris, viventis, dicentis, Liber quartus Legis, qui sc. Liber Numerorum Israelitarum in deserto In fine; [Syriac text] Explicit. Liber quartus Legis auxilio Dei. Sequitur eadem oratio ac in fine Levitici.

6. Deuteronomium, fol. 242.

Tit. [Syriac text] In nomine Dei misericordis, clementis, cui (l. [Syriac text]) sit laus et honos, Liber hic quintus quo iterum repetitur lex, et Graece vocatur Duthranumiyah. In fine;

[Syriac text]

Ut gaudet navita quum portum occupat navis,
Sic gaudet scriptor in ultima scribenda linea.

Et post alias pias inscriptiones, [Syriac text] Scripsit anno Graecorum 1891, C. 1580 in urbe Halebo, quo tempore ibi mors pestilentialis in humiles et magnates saeviebat.

Et postea; [Syriac text]

[illegible] Finis factus est hujus benedicti nobilisque libri exscribendi anno millesimo octingentesimo nonogesimo primo Graecorum ex annis Alexandri Graeci fil. Philippi, quinta diei Sabbati hora, quum jam quinque et viginti mensis benedicti Hhaziran dies praeterierint, pestilentiae tempore. Scriptus autem est manu viri vilis scelesti abjecti; vitiorum pleni, virtutum vacui; peccatis referti, excellentiarum inopis; peccatis culpisque repleti, bonorum operum expertis; criminum pleni, et in malis agendis strenui, omnium denique hominum deterrimi; qui ex abundantia scelerum et facinorum turpium minime dignus est cujus nomen in libro spiritali qualis hic est inscriberetur, nisi propter spem et veniae et misericordiae a Deo summo per patrum optimorum preces. Quisque autem secundum ea quae os ejus locutum sit, e Dei summi ore munus recipiet. Dixit enim nescio quis sapientum, facilius esse cum saxis super dorsa scribere, quam exarare libri lineas. Et gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto, Deo unius substantiae, qualitatum earundem, gloria, inquam, aeterna sempiterna perpetua, Amen.

Et postea;

[illegible]

O Sapiens si nomen meum velis scire, jam tibi quatuor has manu lineas scribam. Nomen meum est quadraginta et quinquaginta et nonaginta: est eodem modo et sex; ducentumque scribo. Nomen ejus igitur fuit ܡ, ܢ, ܨ, ܘ, ܪ, Mansur. Sequuntur aliae octo epigraphae in honorem Dei, de mortis praeparatione, et aliis ejusdem generis rebus. [Bod. Or. 324.]

5.

Codex bombycinus in folio, ff. 261 constans, mutilus, initio fineque carens, binis columnis, sermone Arabico, charactere simplici Syriaco, exaratus. Saeculi forte duodecimi.

Insunt Genesis, Exodus, Leviticus, in sectiones dispositi, quas singulas sequitur commentarius suus, maxima ex parte ex Ephraimo Syro desumptus.

Foll. 1—7 desunt. Apud f. 8 incipit Gen. i. 3, unde Libri Genesis usque ad f. 190. Gen. xxi. 1. omnia salva sunt.

Exstant postea;

Gen. xxiv. 28..... xxv. 26.
Exod. i. 1.... ii. 10.
ii. 11.... v. 16.
vi. 1.... viii. 32.
Levit. xx. 17.... xxv. 30.

Quater commemoratur hujus codicis possessor, Elias diaconus filius Muhazib ex urbe Augusta الشدياق الياس ابن المحاسب من قرية جوسطا qui dira omnibus imprecatur qui librum vel cupiant vel furto abripiant, addens انا باري من هذا الحرم الحارق ego immunis sum hujus ardentis exsecrationis. Cf. fol. 169 vo. [Hunt. 112.]

6.

Codex bombycinus in folio, ff. 160 constans, binis columnis, charactere sim-

plici a scriba Jacobita pulchre exaratus. Saeculi fortasse decimi quarti. Inest;

1. Psalterium Carshunice et Syriace, secundum versionem simplicem, fol. 1.

Tit. **** ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ : ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܀ ܡܫܪܝܢܢ ܕܢܟܬܘܒ ܟܬܒ ܕܡܙܡܘܪ̈ܐ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܢܒܝܐ ܘܠܒܗ ܕܐܠܗܐ ܀ [In nomine] Trinitatis Sanctae, Patris et Filii et Spiritus Sancti initium facimus scribendi Librum Psalmorum Davidis Regis et Prophetae, et Dei cordis, h. e. amici[a]. In fine; ܫܠܡ ܡܙܡܘܪܐ ܐܘܟܝܬ ܬܫܒ̈ܚܬܐ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܢܒܝܐ ܕܡܦܪܫܐ ܐܝܟ ܬܘܪܓܡܐ ܘܦܘܫܩܐ ܕܡܕܒܪܢܐ ܐܬܢܐܣܝܘܣ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܣܕܝܪ ܕܝܢ ܕܚܡܫܐ ܡܣ̈ܩܬܐ ܚܡܫܬܥܣܪ. ܫܘܒ̈ܚܐ ܫܬܝܢ. ܦܬ̈ܓܡܐ ܐܪ̈ܒܥܐ ܐܠܦܝܢ. ܘܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܪܝܢ. ܐܡܠܟ ܕܝܢ ܕܘܝܕ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܫܢܝܢ. ܘܚܝܐ ܫܒܥܝܢ ܫܢܝܢ. ܩܕܡ ܕܝܢ ܠܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ ܕܒܒܣܪ ܬܫܥܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܘܚܡܫ ܫܢܝܢ. ܐܬܢܒܝ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܫܢܝܢ. ܒܪ ܥܒܪܝܐ ܡܦܪܝܢܐ ܛܘܒܢܐ ܐܡܪ. ܕܒܫܢܬ ܟ̄ܓ ܕܫܐܘܠ ܐܬܡܫܚ ܕܘܝܕ ܡܢ ܫܡܘܐܝܠ ܢܒܝܐ. ܒܪ ܝ̄ܓ ܫܢܝܢ. ܘܗܘ ܐܝܬܘܗܝ ܩܕܡܝܐ ܕܗܘܐ ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܝܗܘܕܐ. ܗܟܢܐ ܐܫܟܚܢ. ܘܐܢܬܘܢ ܨܠܘ ܚܠܦܝܢ ܒܚܘܒܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܚܠܦ ܟܠ ܡܢ ܕܐܫܬܘܬܦ ܥܡ: ܘܢܫܒܘܩ ܐܠܗܐ ܣܟܠܘܬܐ ܠܐܒܗ̈ܝܢ ܘܠܐܚ̈ܝܢ ܦܓܪ̈ܢܝܐ ܘܪ̈ܘܚܢܝܐ ܐܡܝܢ ܀ Explicit. liber Psalmorum, sive Laudum, Davidis regis et prophetae, secundum recensionem et commentarium S. Athanasii principis Alexandriae dispositus. Insunt quinque libri, gradus quindecim, doxologiae sexaginta, versicc. vel commata 4832. Regnavit autem David quadraginta annos, et vixit septuaginta; floruit ante Domini nostri in carne adventum 995 annos: artem propheticam exercuit quadraginta annos. Bar-Hebraeus, Maphrianus, beatae memoriae[b], dicit, unctum esse a propheta Samuele Davidem anno Sauli vicesimo tertio, quum ipse tredecim annos natus fuit, primumque fuisse (regem) e tribu Judae. Sic apud eum invenimus. Vos denique per amorem Christi orate pro nobis, et omnibus qui (nobiscum) communionem habent: veniamque concedat Deus iniquitati patrum fratrumque et carnalium, et spiritualium, Amen.

In medio hoc colophone scriptum exstat, ܨܠܘ ܥܠ ܚܛܝܐ ܕܚܒܠ ܘܛܢܦ ܘܛܢܫ ܘܣܘܒܛ ܘܣܪܚ ܘܒܠܒܠ ܘܐܚܪܒ ܐܡܝܢ ܀ Orate pro peccatore qui corrupit, et foedavit, et inquinavit, et polluit, et depravavit, et confudit, et desolavit, Amen.

2. Psalmus Davidis cli^mus^ apocryphus, fol. 139.

Tit. ܡܙܡܘܪܐ ܕܝܠܗ ܕܕܘܝܕ ܘܠܐ ܒܟܠܗܘܢ ܢܘܣ̈ܟܐ ܡܫܟܚ ܀ Psalmus Davidis proprius, sed in omnibus exemplaribus non repertus[c].

3. Canticum Mosis, Ex. xv. 1—21, ibid.

Tit. ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܘܫܐ ܩܕ̄ܡ ܘܒܬܪ ܡܫܪܐܝܠ ܕܥܠ ܦܪܥܘܢ ܕܐܬܡܪܢ ܡܘܫܐ ܥܠ ܝܡ ܝܡܐ ܕܣܘܦ ܗ̄ ܡܦܩܢܘܬܐ ܀ Laus Mosis

---

[a] In quinque libros distribuuntur Psalmi, sc. Pss. 1—41, 42—72, 73—89, 90—106, 107—150, sed a Graecis desumptam esse hanc divisionem affirmant codices, cf. Hunt. 109, fol. 58 vo. Ipsi enim Syri in quindecim ܡܥܢܝ̈ܬܐ gradus, sive jaculatorias distribuunt, sic forte dictas quia eas decantare solebant. Invenio enim Assemanum in Bibl. Orient. III. pt. ii. p. 812 reddentem ܡܥܢܝܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ Antiphona Mysteriorum. Hae ܡܥܢܝ̈ܬܐ sunt Pss. 1—14, 15—24, 25—36, 37—44, 45—55, 56—67, 68—74, 75—82, 83—91, 92—103, 104—107, 108—117, 118—129, 130—139, 140—150. Totam autem ܡܥܢܝܬܐ "Antiphonam" uno tempore cantatam esse testantur et hic et alii codices: plerumque enim quo officio recitanda fuerit notant. Ne quis has ܡܥܢܝ̈ܬܐ eadem esse ac Graecorum καθίσματα arbitretur, moneo Graecos cantandi vel recitandi causa Psalmos in viginti καθίσματα distribuere. Graeci etiam suos ἀναβαθμοὺς, gradus, habent, quos Latini Psalmos Graduales, sive Cantica Graduum vocant; sed hi sunt Pss. 119—133.

[b] Suspicor legendum ܕܡܕܢܚܐ, Orientis Maphrianus.

[c] Versio hujus Psalmi anglicana exstat ap. Horne's Introduction, vol. ii. p. 769, ed. 1856.

prima, et Israelitarum de eorum conservatione, quam recitavit Moses in litore maris juncosi sive rubri.

4. Hymnus Esaiae, c. xlii. 10—13, xlv. 8, fol. 140.

Tit. ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ Laus Esaiae prophetae.

5. Hymnus alter Mosis, Deut. xxxii. 1—43, fol. 141.

Tit. ܬܫܒܘܚܬܐ ܬܪܝܢܝܬܐ ܕܡܘܫܐ ܢܒܝܐ ܘܕܐܝܣܪܝܠ ܀ Laus altera Mosis prophetae, et Israelitarum. In fine, ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܢܒܝܐ ܘܕܐܚܪܢܐ ܕܚܒܪܘܗܝ ܡܫܒܚܐ ܢܗܘܘܢ ܨܠܘܬܗܘܢ ܥܠ ܡܣܟܢܐ ܦܘܠܘܣ ܕܒܫܡܐ ܕܝܪܝܐ ܘܠܐ ܒܥܒܕܐ: ܘܠܐܠܗܐ ܫܘܒܚܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܀ Explicit liber Psalmorum Davidis regis et prophetae, aliorumque sociorum ejus probatorum: sint preces eorum latibulo infirmo Paulo, nomine monacho, sed non facto: et Deo gloria in saecula saeculorum, Amen.

6. Beatitudines, Matt. v. 3—13, fol. 144.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܝܢܢ ܛܘܒ̈ܐ ܬܫܥܐ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܀ Jam scribemus novem beatitudines quas Dñs noster suis discipulis dixit.

7. Magnificat, Luc. i. 46—55, ibid.

Tit. ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ Hymnus Deiparae Mariae.

8. Gloria in excelsis, Luc. ii. 14, fol. 145[d].

Tit. ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ ܕܒܝܘܡܐ ܕܡܘܠܕܗ ܕܡܪܢ ܒܒܣܪ ܫܒܚܘ: ܘܫܡܠܝܗ ܘܓܡܪܗ ܐܬܢܐܣܝܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܀ Hymnus angelorum quem die Dñi nostri in carne nati cecinerunt: absolutum et perfectum eum reddidit S. Athanasius Alexandriae Patriarcha.

9. Trisagium, fol. 146.

Tit. ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ ܥܠ ܩܒܪܐ Hymnus angelorum apud sepulchrum[e].

10. Oratio Dominica, Matt. vi. 9—13, ibid.

Tit. ܨܠܘܬܐ ܕܐܠܦ ܡܪܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ، Oratio quam Dñs noster discipulos suos docuit.

11. Symbolum Nicaenum, ibid.

Tit. ܐܘܡܘܠܘܓܝܐ ܐܘܟܝܬ ܬܘܕܝܬܐ ܕܬܠܬ ܡܐܐ ܘܬܡܢܬܥܣܪ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܐܬܟܢܫܘ ܒܢܝܩܝܐ ܡܕܝܢܬܐ ܒܝܘܡܝ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܙܟܝܐ: ܘܚܪܡܘܗܝ ܠܐܪܝܘܣ ܘܦܠܛܘܗܝ ܡܢ ܥܕܬܐ ܀ Homologia sive confessio trecentorum et duorum de viginti patrum qui in urbe Nicaea convenerunt diebus Constantini regis victricis, et maledictum Arium anathematizarunt, et ex ecclesia ejecerunt.

12. S. Ephraimi Syri Homilia, fol. 147.

Tit. ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܥܠ ܡܟܝܟܘܬܐ ܘܡܪܬܝܢܘܬܐ ܘܚܘܒܐ ܕܝܘܠܦܢܐ ܘܥܠ ܪܒܐ ܘܬܠܡܝܕܐ ܀ Sequitur homilia S. Mar Ephraimi doctoris de humilitate, et admonitione, et doctrinae amore, et de praeceptore et discipulo[f].

13. Annae hymnus, 1 Sam. ii. 1—10, fol. 152.

Tit. ܬܘܒ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܚܢܐ ܢܒܝܬܐ ܐܡܗ ܕܫܡܘܐܝܠ ܀ Sequitur hymnus Annae prophetissae, Samuelis matris.

14. Hymnus Habacuc, c. iii. 2—19, fol. 153.

Tit. ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܚܒܩܘܩ ܢܒܝܐ Hymnus Habacuc prophetae.

---

[d] De hoc hymno v. Palmer, Origines Liturg. ii. 158. ed. 2ae. Multo hic prolixior est quam in nostris officiis.

[e] Quum multa fuit de hoc hymno inter Nestorianos et Monophysitas controversia, liceat totum exscribere, sc.;

Sancte Deus! Sancte Potens! Sancte Immortalis!
Responderunt Josephus et Nicodemus,
Qui pro nobis crucifixus es, miserere nostri.

Pro hac forma semper certabant Jacobitae: Nestoriani autem verba "Qui pro nobis crucifixus es," utpote erroris Monophysitici plena respuebant.

[f] Metro suo, sc. heptasyllabico scripta est haec homilia, et ita artificiose concinnata, ut duo primi versus cum litera Olaph incipiunt, proximi duo cum Beth, et sic per totum alphabetum. Singulis versibus insunt quatuor lineae.

15. Hymnus Esaiae, c. xxvi. 9—19, fol. 154.

Tit. ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ Hymnus Esaiae prophetae.

16. Hymnus Jonae, c. ii. 2—10, fol. 155.

Tit. ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܝܘܢܢ ܢܒܝܐ Hymnus Jonae prophetae.

17. Hymni trium puerorum pars prima, ibid.

Tit. ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܒܝܬ ܚܢܢܝܐ Hymnus domus Ananiae, h. e. Ananiae et sociorum ejus.

18. Ejusdem hymni pars secunda, fol. 158.

Tit. ܬܫܒܘܚܬܐ ܬܢܝܢܝܬܐ ܕܒܝܬ ܚܢܢܝܐ ܘܥܙܪܝܐ ܘܡܝܫܐܝܠ ܀ Hymnus secundus domus Ananiae, et Azariae, et Misaelis.

19. Hymni Symeonis, et Zachariae, Carshunice tantum, fol. 160.

Tit. ܨܠܘܬ ܫܡܥܘܢ ܐܠܫܝܟ Oratio senis Symeonis; et ܘܝܠܝܗ ܬܣܒܚܗ ܙܟܪܝܐ ܐܒܘ ܝܘܚܢܐ ܐܠܡܥܡܕܐܢ ܀ Sequitur hymnus Zachariae patris Joannis Baptistae.

Caetera omnia et Syriace et Carshunice scripta sunt, exceptis tantum hymnorum Annae et Habacuc versibus quibusdam.

In fine, ܬܡܬ ܐܠܬܣܐܒܝܚ ܐܠܡܙܡܘܪܝܗ ܘܐܠܡܙܐܡܝܪ ܕܐܘܘܕ ܐܠܢܒܝ ܘܡܠܟ ܒܢܝ ܐܣܪܐܝܠ. ܡܐܝܗ ܘܘܐܚܕ ܘܚܡܣܝܢ ܡܙܡܘܪ. ܘܐܬܢܝܢ ܬܣܒܚܗ: ܘܨܠܘܬ ܐܠܡܣܝܚ: ܘܐܠܐܡܐܢܗ ܐܠܐܪܬܕܘܟܣܝܗ: ܘܡܝܡܪ ܡܐܪ ܐܦܪܝܡ ܀ ܘܟܬܒܗ ܐܚܩܪ ܥܒܝܕ ܐܠܠܗ ܦܘܠܘܣ. ܒܐܣܡ ܪܐܗܒ: ܘܠܐ ܒܐܠܦܥܠ: ܪܐܓܝ ܪܚܡܗ ܐܠܠܗ. ܬܥܐܠܝ: ܟܬܒ ܦܝ ܕܝܪ ܡܐܪ ܥܙܐܙܐܝܠ ܐܠܩܕܝܣ ܐܠܓܠܝܠ ܐܡܝܢ ܀ ܝܓܦܪ ܐܠܠܗ ܘܝܣܡܚ ܠܡܢ ܝܩܪܐ ܦܝܗ. ܘܐܢ ܘܓܕ ܦܝܗ ܓܠܛ ܐܨܠܚܗ. ܐܠܪܒ ܝܓܦܪ ܠܗܐܘܠܐܗܡ. ܐܡܝܢ. ܐܡܝܢ. ܐܡܝܢ ܀ Explicit. collectio hymnorum et psalmorum, cui insunt Davidis prophetae et regis Israelitarum psalmi centum et quinquaginta et unus, Hymni duodecim, Oratio Dominica, Fidei Catholicae Symbolum, et Homilia Mar Ephraimi. Scripsit vilissimus servorum Dei Paulus, nomine monachus, non autem facto, summique Dei misericordiam sperans. Scripsit in monasterio Mar Azazelis sancti et illustris, Amen. Ignoscet, veniamque det Deus omnibus qui in eo legunt, et si errorem inveniant et corrigant, det Dominus eis peccatorum suorum veniam, Amen, Amen, Amen. [Hunt. 250.]

7.

Codex bombycinus in folio, ff. 226 constans, binis columnis, charactere simplici a scriba Jacobita, A. C. 1579 exaratus. Insunt;

1. Psalmorum Liber, Syriace et Carshunice, secundum versionem simplicem, adhibitis etiam aliis sex ad eam corrigendam[a], fol. 2.

Cuique Psalmo longior praefixus est titulus, quo inter alia interpretatio ejus et Judaico et Christiano sensu exponitur.

Tit. ܥܠ ܫܠܝܐ ܘܦܘܫܩܐ ܕܡܙܡܘܪܐ ܩܕܡܝܐ ܕܒܝܬ ܕܘܝܕ: ܡܬܐܡܪ ܐܢܐ ܒܡܠܬܐ ܕܫܦܝܪ ܐܝܟ ܐܘܪܚܐ ܕܡܫܘܕܥܐ ܕܕܘܝܕ ܦܠܚܐ ܘܥܒܕܐ. ܐܝܟ ܦܘܫܩܐ ܝܘܕܝܐ ܘܡܢ ܟܪܣܛܝܢܐ ܠܥܘܕܪܢ ܗܘܢܐ ܦܬܚܝܢ ܘܡܢܐܘܠܦܢ ܘܡܦܩܢܢ ܘܬܘܕܝܬܐ ܘܦܘܠܚܢܐ ܘܕܝܢܐ ܘܕܝܢܬ ܠܡܦܩܢܐ ܕܗܘܐ ܡܬܚܢܢܐ ܀ Ope et gratia Dñi, qui omnes salvari vult, initium facio exscri-

---

[a] Ante titulum variae insunt inscriptiones, e. g. 1°. Descriptio et forma vocalium cum nominibus antiquioribus; vocabatur enim A, Abraham; E, Esaias; I, Isaacus; O, Adam, Syriace Odom; U, Urias; ad pueros, opinor, delinendos. 2°. Pueri A. C. 1605 nati nomen Mansur, a patre suo Nasarallah inscriptum. 3°. "A. C. 1634 mortuus est Patriarcha Joannes يحنا in Urbe Capharzina كفرزينا et in monasterio Kanubin sepultus est: sexto decimo post die mortuus est Patriarcha ܐܠܓܠܐܝܡܘܣ ܦܢܘܣ (quisquis fuerit nescio) in urbe Damasco." 4°. Procellae cum magnis tonitribus ac pluviis A. C. 1633 coortae descriptio. 5°. Belli eodem anno inter Hhaji Ahmad (خاجي احمد) Sultani Constantinopolitani Wezirum et Fakr-Eddin in regione Hauran حوران gesti narratio. In ultimo folio alia longior sed mutila inscriptio de eodem خاجي احمد et الافرنجي البندقي Francis Venetianis.

bendi librum canticorum, sive psalmorum, Davidis regis et prophetae, secundum versionem Syriacam. Ad eam autem confirmandam quaedam ex versione Septuagintavirali afferemus, adhibitis etiam ad eam illustrandam Aquilae, Symmachi, Theodotionis, necnon Pentapla et Hexapla versionibus.

Brevem, quae sequitur, praefationem, totam dedi propter ea quae dicit Bernsteinus de nova ut putat versione a Thoma Hharklensi facta[b]. ܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܝܢ ܗܕܐ ܦܘܫܩܐ ܡܢ ܠܫܢܐ ܦܠܣܛܝܢܝܐ ܠܥܒܪܝܐ. ܘܡܢ ܥܒܪܝܐ ܠܝܘܢܝܐ. ܘܡܢ ܝܘܢܝܐ ܠܣܘܪܝܐ. ܒܝܘܡܝ ܐܕܝ ܫܠܝܚܐ ܘܐܒܓܪ ܡܠܟܐ. ܘܬܢܝܢܘܬ ܒܝܕ ܦܝܠܟܣܝܢܘܣ ܕܡܒܘܓ. ܬܠܝܬܝܬ ܕܝܢ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܒܝܕ ܩܕܝܫܐ ܬܐܘܡܐ ܕܡܢ ܚܪܩܠ ⁘ Haec versio Syriaca e lingua Palestinae in Hebraicam, ex Hebraica autem in Graecam, et e Graeca in Syriacam reddita est, diebus Adaei apostoli, et Abgari regis: secunda autem vice a Philoxeno Mabugensi, et tertia Alexandriae a sancto Thoma ex urbe Hharkel.

Sequuntur variae de psalmis notitiae Syriace, ex Athanasio, Hippolyto, Basilio, et Epiphanio, desumptae: quibus addit Syrus, sanctam ecclesiam psalmos in quindecim dividisse *Gradus*, vel Sectiones (ܡܙ̈ܡܝܢ), quarum quaeque e quatuor Doxologiis sive *Gloriis* (ܫܘܒ̈ܚܐ, sic dictis quia ad cujusque finem mos fuit Gloriam Patri decantandi) constaret; cuique autem gloriae inesse tres quatuorve Psalmos. Morem officia horarum decantandi didicisse ecclesiam a Davide, qui ut duodecim vicissim ante Arcam Domini cantarent praecepit; quomodo autem psalmos alternatim decantarent primus Ignatius Theophorus, ipse ex angelis edoctus, monstravit.

---

[b] De Hharklensi N. T. translatione Syriaca commentatio, Vratislaviae, 1837.

Sequuntur aliae notae Carshunice e Gregorio Nysseno, Joanne Chrysostomo, Basilio, necnon ipsius scribae. Denique fol. 5. inest alius in Psalmorum Librum titulus.

In fine sectionis primae, fol. 18, in margine adscriptum est; ܢܗܘܐ ܫܘܪܝܟ ܒܟܠ ܦܬܓܡܐ ܕܡܙܡܘܪܐ ܒܚܕ ܢܘܩܙܐ ܣܘܡܩܐ ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ ܐܫܠܡ ܠܢ ܩܢܘܢܐ ܕܐܝܓܢܐܛܝܘܣ ܟܕ ܚܙܐ ܠܡܠܐܟܐ ܕܐܡܪܝܢ ܗܠܠܘܝܐ ⁘ Quamcunque sectionem uno puncto miniato incipies, quia sic nobis tradidit canon Ignatii, quum angelos Hallelujah clamantes vidisset.

In fine; ܫܠܡܘ ܡܙܡܘܪܐ ܘܬܫܒܚܬܐ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܢܒܝܐ ܕܡܬܦܪܫܝܢ ܐܝܟ ܬܪܘܨܐ ܐܘ ܦܘܫܩܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܬܢܐܣܝܘܣ ܡܦܫܩܢܐ ⁘ ܡܙܡܘܪܐ ܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ. ܣܦܪܐ ܗ̄. ܡܣܩܢܘܬܐ ܝܗ̄. ܫܘܒܚܐ ܣ̄. ܦܬܓܡܐ ܐܪܒܥܐ ܐܠܦܝܢ ܘܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ⁘ ܫܢܬ ܒܫܢܬ. ܐܦܨ. ܝܘܢ̄ ⁘ Explicit. Psalmi sive Laudes Davidis regis et prophetae dispositi secundum recensionem sive commentarium S. Mar Athanasii expositoris. Insunt Psalmi 150, Libri 5, Gradus 15, Doxologiae 60, versicc. 4830. Exaratus anno Graec. 1890.

2. Cantica, fol. 208. Titulos non exscripsi, nisi aliquid priori codici dissimile inesset.

α. Ps. Davidis cli, quum solus cum Goliatho decertavit, ܟܕ ܠܚܘܕܘܗܝ، ܐܬܟܬܫ ܥܡ ܓܘܠܝܕ ⁘ *β*. Canticum Mosis prius, quum Mare Rubrum transierant عند عبورهم بحر القلزم, fol. 209. *γ*. Jesaiae, fol. 211. *δ*. Mosis alterum, ibid. *ε*. Magnificat, fol. 216. *ϛ*. Ephraimi Syri homilia heptasyllabica, tit. ܬܫܒ̄ܚܬܐ ܕܡܪܝ، ܐܦܪܝܡ ܣܘܪܝܝܐ ⁘, et initium, ܢܘܗܪܐ ܕܕܢܚ ܠܙܕܝ̈ܩܐ ⁘ Lux quae justis orta est, fol. 217. *ζ*. Hymnus trium puerorum e v. 35 breviter exscriptus, additis etiam prophetarum, apostolorum, martyrum, confessorum, ecclesiarum, coenobiorum, etc. nominibus, fol. 218. *η*. Beatitudines, fol. 219.

θ. Trisagium[c], fol. 220. ι. Oratio Dominica, ib. ια. Symbolum Nicaenum. In fine; ܫܠܡ ܒܡܥܕܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܥܕܪ. ܘܣܓܕܬܐ ܠܒܪܐ ܕܥܕܪ. ܬܘܕܝ ܠܪܘܚܐ ܕܫܠܡ ❖ Explicit. auxilio Dñi Jesu Christi. Gloria Patri qui adjuvit; adoratio Filio qui opem dedit: laus Spiritui qui perfecit.

Et postea; ܟܡܠ ܘܢܓܙ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܐܠܡܒܐܪܟ ܡܙܐܡܝܪ ܕܐܘܘܕ ܐܠܡܠܟ ܘܐܠܢܒܝ. ܡܥ ܬܣܐܒܝܚ ܒܩܝܗ ܐܠܐܢܒܝܐ ܒܥܘܢ ܐܠܠܗ ܣܒܚܐܢܗ ܥܠܝ ܝܕ ܐܠܚܩܝܪ ܚܩܝܪ ܒܐܠܟܠ ܘܐܠܚܛܐ ܦܝ ܒܚܪ ܐܠܟܛܐܝܐ ܘܐܠܐܬܐܡ ܚܒܩܘܩ ܒܐܣܡ ܫܡܐܣ ܡܢ ܩܪܝܗ ܐܕܢܝܬ ܣܢܗ ܐܠܦ ܘܬܡܐܢܡܐܝܗ ܘܬܣܥܝܢ ܠܐܣܟܢܕܪ ܐܠܝܘܢܐܢܝ ܢܗܐܪ ܐܠܣܒܬ ܟܡܣܗ ܘܥܫܪܝܢ ܝܘܡ ܡܢ ܫܗܪ ܬܫܪܝܢ ܐܠܐܘܠ ܬܣܥ ܣܐܥܐܬ ܡܢ ܐܠܢܗܐܪ ❖ ܘܗܘ ܒܪܣܡ ܐܠܐܟ ܡܢܨܘܪ ܐܒܢ ܬܛܝܠܐ ܡܢ ܩܪܝܗ ܒܩܥ ܟܦܪܐ ܡܢ ܥܡܠ ܛܪܐܒܠܘܣ ܐܠܣܐܟܢ ܦܝ ܡܕܝܢܗ ܕܡܫܩ ܐܠܐܢ ܠܐܒܢܗ ܐܠܫܡܐܣ ܡܘܣܝ ܐܠܠܗ ܝܢܦܥܗ ܦܝܗ ܐܡܝܢ ❖ ܘܣܒܒ ܐܠܡܣܒܒ ܦܝ ܕܠܟ ܐܠܐܟ ܐܠܦܐܨܠ ܐܠܡܛܪܐܢ ܕܐܘܘܕ ܐܠܚܕܐܕ, ܐܠܡܩܝܡ ܗܐܠܝܘܡ ܒܕܝܪ ܣܝܕܬܢܐ ܐܠܥܕܪܐ, ܕܝܪ ܨܝܕܢܐܝܐ. ܬܣܗܝܠ ܚܒܝܒ ܐܠܐܠܗ ܐܠܡܥܡܘܕܝܗ ܐܡܝܢ ❖ Ad finem et exitum pervenit hic liber benedictus psalmorum Davidis regis et prophetae, necnon hymnorum ceterorum prophetarum, auxilio Dei, cui sit laus, manu hominis vilis, peccatorisque, oceano peccatorum et criminum immersi, Habacuc, quod ad nomen attinet diaconi, ex urbe Adannith, anno 1890 Alexandri Graeci, feria sabbati, die 25 instante mensis Teshrin prioris, hora lucis nona. Exscripsit autem jussu fratris Mansur Ibn Tatilla ex urbe Beka' Caphra in provincia Tripolitana, sed jam urbis Damasci incolae, qui eum acquisivit filii sui causa, diaconi Mosis, cui Deus det, precor, ut utilitatem ex eo legendo percipiat, Amen. Causa denique codicis exscribendi fuit frater eximius metropolitanus David Chaddaeus, hodie monasterii Dñae nostrae Virginis,

[c] De Trisagio, ut supra dixi, multa controversia. Unde in hoc codice deleta sunt verba ܕܐܣܛܠܒܬ ܚܠܦܝܢ, ὁ σταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν, et in margine adscriptum; كل من اخلط الصلبوت في الثلاث تقديسات فيكون اجاز الصلبوت علي اللاهوت ❖ ويكون محروم من مجمع الخامس الذي صار في مدينة القصطنطينيه وهم مايه خمسه وستين اب وهو ثاني مجمع صار في مدينه القصطنطينيه واحرمم (l. واحرم) ببطروس وانثيموس وساوروس لانهم كانوا يجوزوا الصلبوت علي اللاهوت ❖ كنيسه روميه تعتقد وتقول ❖ ܩܕܝܫܬ ܐܠܗܐ ܩܕܝܫܬ ܚܝܠܬܢܐ ܩܕܝܫܬ ܠܐ ܡܝܘܬܐ ܐܬܪܚܡܝܢ ܥܠܝܢ ❖ اعني قدوس الله قدوس القوي قدوس الذي لا يموت ارحمنا. بهذا اعتاقدت كنيسه روميه وكل من تبعها خلص ومن لا تبعها هلك. تبعها بعون الله سعب مارون من كل قلبه الله يخلص الطابع: والعاصي خطيته في رقبته ❖ ܟܬܒ ܗܠܝܢ ܡ̈ܠܐ ܐܠܝܠܬܐ ܦܛܪܘܣ ܡܣܟܢܐ ܒܫܡ ܕܝܪܝܐ ܐܘܟܝܬ ܡܝܛܪܦܘܠܝܛܘ ܒܪ ܡܫܝܚܐ ܒܘܪܐ ܣܒܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܡܒܪܟܬܐ ܘܓܒܝܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܐܢܩܘܪܐ ܘܐܦ ܡܬܩܪܐ ܒܪ ܚܠܝܒ ܗܘܐ, ܟܬܒ ܒܫܢܬ ܐܦ̄ܒ ܡܫܝܚܝܬܐ. ܒܝܘܡ ܟܗ̄ ܡܢ ܬܫܪܝܢ ܩܕܝܡ ❖ Quicunque crucifixionem Sanctae Trinitati adjungit, ut in Deitatem etiam transeat crucifixio efficit, et propterea a quinto concilio patrum 165, quod Constantinopolim secundum convenit, anathematizatus est. Anathematizavit etiam concilium Petrum (Fullonem), et Anthimum et Severum, propterea quod crucifixionis notionem in Deitatem transire fecerunt. Quinetiam ecclesia Romana profitetur dicitque, Sancte Deus, Sancte Potens, Sancte Immortalis, miserere nostri. Hanc fidem profitetur ecclesia Romana, et quicunque eam sequitur salvus erit; et qui eam non sequitur, peribit. Sequetur eam per Dei auxilium familia Maronis (Maronitae) e cuncto eorum corde. Qui autem obedit, salvum eum faciat Deus; qui autem recusat, peccatum ejus in ejus dorsum cadat. Verba haec humilia scripsit Petrus infirmus, nomine monachus, sive Metropolitanus, (h. e. Abbas, cf. Du Cange, s. voce,) filius parochi beatae memoriae Sabae, ex urbe benedicta et a Christo delecta, Ancyra, qui etiam cognominatus est Bar-Halib; scripsit autem A.C. 1602, die Octobris 25.

quod Hucae monasterium est, incolae. Conservent preces ejus totam sancti baptismatis familiam, Amen.

Et postea;

سبيقا الخط بعدي في الكتابي
ويبلا الكف مني في الترابي
يلوح الخط في الكتب دهر
وكاتبه نميم [نايم .l] في الترابي .
اسال الذي يقرا بهذا الكتابي
يدعي لي في الخلاص من العذابي .
لعل الله يسمع من دعاه :
ويوهب له حسن التوابي .

Post me manebit scriptura mea in meo libro,
Quum manus mea terra induta est;
Per seclum nitebit in libris scriptura, dum dormit in sepulchro scriba.
Rogo quicunque hunc meum librum legat,
Oret pro me ut salvus evadam e suppliciis:
Forte preces ejus audiet Deus, et ut poenitentiam agat propitius dabit.

3. Homilia Mar Ephraimi eadem ac in codice priore, fol. 222. In fine; علم ⁘ الله يرحم الكتاب امين . [HUNT. 109.]

8.

Codex bombycinus in folio, ff. 154 constans, vetustus, mutilus, fine carens, binis columnis Syriace et Carshunice, charactere simplici eleganter exscriptus.

Inest Psalmorum Davidis versio simplex secundum S. Athanasii recensionem disposita, cui in altera columna addita est versio Arabica. Ad calc. Hymnus Mosis prophetae, fol. 151: Esaiae, fol. 153: Mosis alter, ibid.

Chartacea, manu recenti, misere exarata sunt ff. 1—9, 40—43; deest fol. inter ff. 108, 109, quo inerant Ps. cv. vv. 18—37.

In margine fol. 69, dicit diaconus quidam Elias, fil. parochi Joannis, الشماس الياس ابن الخوري يوحنا se librum emisse pro nummis 675, وهو مشترا بست مايه خمسة وسبعين. Nomen nummi omissum est, sed quum certe fuerit minutissimus, opinor eum fuisse الفلس. [BOD. OR. 535.]

9.

Codex bombycinus in folio, ff. 187 constans, binis columnis, Syriace et Carshunice, charactere simplici, A. C. 1518, a scriba Jacobita exaratus, qui se codicibus Gregorii Bar-Hebraei adcuratissimis usum esse profitetur. Fidei Monophysiticae professionem in epigraphe addidit. Inest;

1. Psalmorum versio simplex cum solita versione Arabica[a].

Tit. ܒܚܝܠ ܫܠܝܐ ܘܡܥܘܕܪܢܘܬܐ ܘܛܝܒܘܬܐ ܕܡܪܝܐ ܕܟܠ ܨܒܐ ܕܢܐܚܐ ܡܫܪܐ ܐܢܐ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܫܒ̈ܚܐ ܐܘܟܝܬ ܕܡܙܡܘܪ̈ܐ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܢܒܝܐ ܐܝܟ ܡܦܩܬܐ ܦܫܝܛܬܐ ܘܡܢ ܡܦܩܬܐ ܫܒܥܝܢܝܬܐ ܠܫܘܪܪ ܗܕܐ ܡܦܩܝܢ: ܘܕܐܩܘܠܐ [ܕܐܩܘܠܐ] ܘܣܘܡܡܟܘܣ [ܘܕܣܘܡܡܟܘܣ] ܘܕܬܐܘܕܘܛܝܘܢ ܘܕܫܒܥܝܢ ܘܕܝܘܬ ܠܫܘܪܪܐ ܕܗܕܐ ܡܦܩܬܢܝܬܐ ⁘ Ope et auxilio et beneficentia Dñi, qui omnia vult salvari, initium facio scribendi Librum Canticorum sive Psalmorum Davidis regis et prophetae secundum versionem Syriacam: cujus in confirmationem sunt quae ex versione Septuagintavirali afferemus, adhibitis etiam in ejus elucidationem Aquilae, Symmachi,

---

[a] Ante titulum Carshunice scripta est كيفية الصلاوات الليلة والنهارية Officiorum Noctis et Diei enumeratio, qua et horae et quid cuique horae proprium sit, et res, pro quibus singulis hebdomadis diebus preces fundantur, descriptae sunt. Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܗ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܚܝܠܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܕܫܢܬ ܐܠܦ̄ ܘܬܡܢܡܐ ܘܠܓ̄. ܒܡܕܝܢܬܐ ܒܪܘܝܐ ܚܠܒ ⁘ Scripsit Gregorius imbecillis Hierosolymitanus A. Graec. 1833, C. 1522, in urbe Beroea sive Halebo.

Theodotionis, necnon Pentapla et Hexapla versionibus[b].

Sequitur eadem ac in Hunt. 109. praefatio, deleta Philoxeni, utpote haeretici nomine: notitiaeque ex Athanasio, Hippolyto, Basilio, Epiphanio desumptae, caeteris omissis. Denique cuique psalmo duplex titulus praefixus est, prior literalis, alter mysticus.

Ad calc. ܫܠܡܘ ܬܫܒ̈ܚܬܐ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܢܒܝܐ ܕܗܘ̈ܝܢ ܒܡܢܝܢܐ ܡ̈ܐܐ ܘܚܡ̈ܫܝܢ ܦܬܓܡ̈ܝܢ. ܦܬܓ̈ܡܐ ܕܝܢ ܐܪ̈ܒܥܐ ܐܠ̈ܦܝܢ ܘܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ: ܡܥܠܝܬ̈ܐ ܚܡܫܬܥܣܪ. ܘܫܘܒ̈ܚܐ ܐܫ̈ܬܝܢ ܕܡܦܪ̈ܫܝܢ ܐܝܟ ܦܘܫܩܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܬܢܐܣܝܘܣ: ܘܣܦܪ̈ܐ ܚܡ̈ܫܐ: ܘܐܝܬ ܒܗ ܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܫܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ ܘܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ܐܪܒܥܡܐܐ ܀ Explicit. laudes Davidis regis et prophetae, quae numero sunt 150: versicc. autem 4832; gradus 15; gloriae 60; dispositae secundum expositionem S. Mar Athanasii. Libri quinque sunt. Inest nomen Dñi 732[ies]; et nomen Dei 400[ies] scriptum.

2. Cantica, fol. 175.

a. Psalmus cli, fol. 175. *β*. Hymnus Mosis prior, ib. *γ*. Esaiae, fol. 177. *δ*. Mosis alter, fol. 178. Ad calc. ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܒܗ ܫܪܝܢ ܘܠܒܪܐ ܕܒܗ ܡܨܥܝܢ. ܘܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܒܗ ܫܠܡܢ ܠܥܠܡܥܠܡܝܢ ܀ Gloria Patri in quo incepimus, et Filio in quo medium attigimus, et Spiritui Sancto in quo absolvimus, in secula seculorum. *ε*. Oratio Dominica, fol. 182. *ϛ*. Symbolum Nicaenum, ib. Tit. ܐܡܘܠܘܓܝܐ ܐܘ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܬܠܬܡܐܐ ܘܬܡܢܬܥܣܪ ܗܢܘܢ ܕܐܬܟܢܫܘ ܒܢܝܩܝܐ ܕܒܝܬܘܢܝܐ ܒܝܘܡܝ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܙܟܝܐ ܘܐܚܪܡܘܗܝ ܠܐܪܝܘܣ ܘܗܘ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܡܢ ܦܘܡܗ ܩܕܡܝܗܘܢ ܗܘ. ܙܕܩ ܕܢܠܦܘܢ ܪ̈ܒܢܐ ܠܛܠܝ̈ܐ ܬܠܡ̈ܝܕܝܗܘܢ ܩܕܡ ܟܠܡܕܡ ܘܒܬܪܟܢ ܡܙܡܘ̈ܪܐ ܘܨܠܘ̈ܬܐ ܘܡܕܪ̈ܫܐ ܘܥܢܝ̈ܢܐ ܀ ܟܗܢܐ ܢܐܡܪ ܡܗܝܡܢܝܢ ܘܥܡܐ ܟܠܚܕ ܢܐܡܪ ܕܒܠܚܘܕܘܗܝ ܟܠܚܕ ܠܗ ܘܠܢܦܫܗ. ܡܗܝܡܢ ܐܢܐ ܘܐܡܪ ܀ Confessio sive Fides sanctorum 318 patrum, qui Nicaeam in Bithynia, diebus victricis regis Constantini convenerunt, et anathematizaverunt Arium[c]. Ipse autem Christus eam suo ore coram iis pronuntiavit. Oportet autem doctores discipulis suis parvulis antea omnia eam docere, et postea psalmos, preces, hymnos, antiphonas. [In ea recitanda] sacerdos pluraliter dicet, Nos credimus: populus autem quisque singulariter pro se dicet, Ego credo. *ζ*. Beatitudines, fol. 184. Tit. ܬܘܒ ܥܣܪܐ ܦܘܩܕܢܐ ܕܝܗܒ ܡܪܢ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܚܡܫܐ ܥܠ ܢܦܫܐ ܘܚܡܫܐ ܥܠ ܦܓܪܐ ܘܚܡܫܐ ܪ̈ܘܚܢܝܐ ܘܚܡܫܐ ܦܓܪ̈ܢܝܐ ܘܐܪܙܐ ܝܘܕ ܐܬܘܬܐ ܡܢܝܢܐ ܕܥܣܪܐ ܀ Sequuntur decem beatitudines quas dedit Dñus in Evangelio; quarum quinque ad animam, quinque ad corpus pertinent; quinque spiritales, quinque corporeae. Litera autem Yod, h. e. numerus decem, nomen Jesum per mysterium significat. *η*. Magnificat, ib. *θ*. Gloria in excelsis, fol. 185. In fine ejus plures adduntur versiculi, quorum primus, Semper et per omnes vitae nostrae dies benedicam et laudabo nomen tuum. Ad calc. ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܡܢ ܥܠܡ ܥܕܡܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܀ Gloria Patri, et Filio et Spiritui Sancto e seculis usque in secula seculorum, Amen et Amen.

In fine; ܠܫܘܡܠܝܐ ܕܡܟܠܠ ܫܘܒܚܐ ܦܠܐܒܐ ܕܝܗܒ ܫܘܒܚܐ ܠܐܡܘܪܐ ܘܠܫܡܘܥܐ. ܚܘܣ ܡܪܝܐ ܥܠ ܟܬܘܒܐ. ܡܪܝܐ ܫܘܒ ܕܒܛܠܠܝ ܚܠܦ ܟܠܗ ܐܬܥܝܢܘ. ܫܠܡ ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ

[b] Multum vereor ut alicubi inveniri possit versionis psalmorum simplicis exemplar sincerum. Nihil aliud enim vult confirmatio et elucidatio ista de qua blaterant scribae, quam textus corruptio, obtrusis ad libidinem pro verbis ejus quicquid in aliis versionibus scribis ineptis placuerit.

[c] Nomen Arii, utpote haeretici, sursum deorsum scriptum est, et neque caetera minio, sed atramento.

[Syriac text] Ori quod locutum est misericordia, et manui quae scripsit venia; recitoribus et auditoribus clemens sit dominus in die judicii. Dñe Jesu Christe, cujus morte totus mundus veniam adeptus est, per gratiam tuam peccatis servi tui qui tuas laudes exaravit veniam concede; et quum die judicii hominum secreta detegantur, scelera Said-Allah miseri infirmique misericors absconde, per Amen rerum caelestium, et etiam per Amen rerum terrenarum.

Et postea; [Syriac text] Dñe ne sperne mercedem quinque sororum [digitorum?] quae in tua vinea laboraverint, sed una cum quinque virginibus quae in tuum thalamum intraverunt, gaudio fruantur, Amen.

Item; [Syriac text] Ut gaudet nauta cujus navis in portum ingreditur, sic gaudet scriba in linea ultima scribenda.

Item; [Syriac text]

[Syriac text]

Honori et gloriae Trinitatis adorandae, Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei veri, quam tripliciter confiteri et singulatim praedicare oportet: cujus tres unus sunt, et unum in tribus confitemur: e cujus tribus personis una, Verbum scilicet Dei, e caelis descendit voluntate sua et Patris et Spiritus Sancti, et in sinu virginis Deiparae Mariae deversata est, et e puritate ejus nata est, neque claustrum virginitatis solvit; quae neque augmentum personarum nec proprietatum admittit, sed unus est Dominus et homo et Deus. Cui pro certo habemus unam esse personam, et unam

voluntatem et unam naturam, et anathema sit quicunque ei duas naturas et duas personas adnumeret; et anathema sit quicunque Deitatem e corpore quod cum eo in crucem elevatum est, et cum eo in sepulchrum descendit, et cum eo in caelos adscendit, separet; ubi e dextra Patris arcani qui eum genuit sedet, et a rebus creatis laudatur. Hic autem Liber Psalmorum Davidis regis et prophetae, qui Cor Dei cognominatus est, in honorem et aedificationem sanctae ecclesiae perfectus et finitus est anno 1829 Graecorum dolosorum, (A. D. 1518,) die sabbathi, tertia mensis aestivi Tamuz luce, festo sancti Mar Thomae apostoli, nona lucis hora. Exscripsimus autem secundum id quod in exemplaribus adcuratis sancti Mar Gregorii, Mafriani sive Catholici Orientis, invenimus. Haec denique facta sunt diebus custodum vigilum, et pastorum prudentium Mar Ignatii Antiochiae et Mar Joannis Alexandriae patriarcharum: Dñus eos in sancta ejus ecclesia per multos annos stabiliat, Amen. Hunc thesaurum acquisivit diaconus illustris, reverendus, castus, Joannes Mardinaeus cognominatus Bar-Kari', in usum filii ejus diaconi Hasan, filii benedictionis et fructus vitae, ut in eo disceret et proficeret. Det ei Dñs vitam productam propter preces Deiparae et omnium sanctorum. Scriptus est in urbe Emesa manu infirmi et peregrini Hegumeni sive Comitis Phoenices, Said-Allah, filii Hierosolymitani Abd-Allah; in quos misericors sit Dñs. Qui autem misericors est, misericordiam adipiscetur: et Deo gloria, Amen.

In ultimi folii obverso sequitur كيفية الصلوات والالحان, sc. de modis precum et tonis in quibus decantandae sunt (secundum octoechum) ab eodem scriba qui in primi folii recto precum horas descripsit.

[Marsh. 327.]

10.

Codex bombycinus laevigatus in quarto, ff. 124 constans, haud ita vetustus, fine mancus, charactere simplici exaratus. Chartacea et recentiore manu sunt ff. 1—27, 116. Insunt;

1. Psalmi Davidis secundum versionem simplicem. In margine adscriptae sunt variae lectiones ex editione Erpeniana depromptae[a], fol. 1.

2. Hymni biblici, sc. *α*. Mosis prior, fol. 120. *β*. Esaiae, fol. 121. *γ*. Oratio Dominica, ib. *δ*. Canticum Deiparae, ܬܫܒܘ̄ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, h. e. Magnificat, ib. *ε*. Beatitudines, fol. 123. *ϛ*. Gloria in excelsis, sc. ܬܫܒܘ̄ ܕܡܠܐܟ̈ܐ ܒܝܘܡ ܡܘܠܕܗ ܕܡܪܢ. ܘܦܫܩܗ ܐܬܢܣܝܘܣ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܀ Hymnus angelorum die Dñi natali, quem interpretatus est Athanasius Alexandrinus, ib. *ζ*. Trisagium, secundum ritum Monophysitarum: cuique versiculo addita est amplificatio quaedam. Eradere conatus est nescio quis verba controversa, ܕܐܝܬܠܗ سلم, fol. 124. Caetera desunt. [Bod. Or. 51.]

11.

Codex bombycinus in quarto, ff. 188 constans, vetustate corruptus, fine mancus, charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Psalmi Davidis secundum versionem simplicem, fol. 1.

Tit. ܒܚܝܠܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܟܬܒܝܢ ܡܙܡ̈ܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܢܒܝܐ ܀ Ope Trinitatis sanctae scribimus Psalmos Davidis regis et prophetae. Ad calc. ܫܠܡܘ ܡܙܡܘܪ̈ܐ ܕܢܒܝܐ ܘܡܫܝܚܐ ܘܡܠܟܘܗܝ ܦܬܓ̈ܡܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܙܡܘܪ̈ܐ. ܐܪ̈ܒܥܐ ܐܠܦܝܢ ܘܬܫܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܚ̄. ܐܝܬ ܐܝܟܢܐ ܐܫܟ̈ܚܢܐ ܕܐܦܘܩܘ ܬܫܒܘ̈ܚܬܐ. ܣܒ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܠܗܘ ܀ Explicit.

[a] Concessit hunc codicem Jacobus Usserius in Bibl. Polygl. Lond. usum, ubi signo Uss. notatur.

Psalmi 150, quorum versicc. in universum sunt 4832. Sunt qui duodecim (psalmos) addiderint, quorum nobis nullum opus est.

2. Hymni biblici, sc. *a*. Mosis prior, fol. 173. *β*. Esaiae, fol. 175. *γ*. Mosis alter, ib. *δ*. Magnificat, fol. 180. *ε*. Symbolum Nicaenum, ib. *ς*. Oratio Dominica, fol. 181. *ζ*. Beatitudines, fol. 182. *η*. Gloria in excelsis, sc. ܬܫܒܘܚܬ ܬܫܡܫܬܐ ܕܠܠܝܐ Hymnus quo ad finem perducitur officium noctis. *θ*. S. Ephraimi Homilia, cujus initium ܐܠܗܐ ܗܒ ܡܠܬܐ, fol. 184. Deest fol. ultimum, quo inerant hujus homiliae versus plurimi.

In fine; ܬܡ ܒܥܘܢ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܐܠܡܒܐܪܟ ܐܠܥܒܕ ܐܠܚܩܝܪ ܐܠܦܩܝܪ ܐܠܡܣܟܝܢ ܐܠܟܐܛܝ ܐܠܕܠܝܠ ܐܠܓܐܪܩ ܦܝ ܒܚܪ ܐܠܚܛܐܝܐ ܘܐܠܕܢܘܒ ܫܡܥܘܢ ܒܐܣܡ ܫܡܐܣ ܐܒܢ ܐܠܩܣ ܗܪܘܢ ܐܒܢ ܐܠܟܘܪܝ ܝܘܚܢܐ ܐܒܢ ܟܥܒܘܫ ܡܢ ܩܪܝܗ ܚܕܫܝܬ ܡܢ ܓܒܠ ܠܒܢܐܢ ܡܢ ܡܚܐܦܛܗ ܒܫܪ, ܘܗܘ ܒܐܡܪ ܐܠܐܟ ܐܠܫܡܐܣ ܬܘܡܝܬ ܘܐܒܢܗ ܐܠܫܡܐܣ ܝܘܚܢܐ ܐܠܠܗ ܝܢܦܥܗ ܦܝܗ ܘܝܥܠܡܗ ܠܠܚܠܡ ܦܝܗ ܐܡܝܢ ܀ Ad terminum perduxit hunc benedictum librum servus vilis pauper egenus peccator abjectus in mare peccatorum et scelerum immersus Simeon, nomine diaconus, filius presbyteri Aaronis, fil. parochi Joannis, fil. Kha'bush, ex urbe Hadshit, in monte Libano * * * * *. Scriptus autem est jussu fratris diaconi Tomit, et filii ejus diaconi Joannis. Ut in eo legendo proficiat concedat ei Deus, et doceat eum in vitam aeternam, Amen.

In margine Petrus diaconus, et Abdal'aziz parochus se hunc codicem inspexisse profitentur die primo mensis Moharram anno Hejrae 1073, C. 1662. [HUNT. 401.]

12.

Codex bombycinus in quarto, ff. (222—42 =) 180 constans, vetustus, mutilus, prae humore evanidus, initio et fine carens, binis columnis, quarum altera charactere antiquiore, altera Arabico sermone et charactere exscripta est. Insunt;

1. Psalmi Davidis sec. vers. simp. in viginti *καθίσματα* distributi, secundum Graecorum morem[a], quorum cuique praefixae sunt preces et B. V. Mariae invocationes Arabice.

Desunt ff. 1—5, 9, 10, 12—14, 16—21, 24—26, 41, 42, 66, 81, 88, 99, 105—112, 119, 130, 135, 145, 146, 151, 152, 189, 193: quibus inerant Ps. i—iii. 4, vi—viii. 2, ix. 2—x. 18, xii. 2—xviii. 18, xviii. 45—xxi. 4, xxx. 24—xxxiii. 4, xlvii, lviii. 9—lix. 10, lxv. 1—10, lxxi. 8—20, lxxiv. 12—lxxviii. 27, lxxx. 15—lxxxi. 9, lxxxix. 16—32, xci. 14—xcii. 4, ci. 6—cii. 18, civ. 19—cv. 9, cxx. 8—cxxii. 4, cxxviii. 5—cxxxii.

Notatio Syriaca cum versione Anglicana convenit usque ad Ps. cxiv, cui Ps. cxv conjunctus efficit ut Ps. Syriacus cxv noster sit cxvi: e contra Ps. cxlvii in duas partes versu 12 divisus est, unde Ps. cxlviii denuo cum versione nostra congruit.

2. Hymni biblici, Syriace; sc. *a*. Mosis prior, fol. 215. *β*. Ejusdem alter, fol. 216. *γ*. Annae, 1 Sam. ii. 1—10, fol. 219. *δ*. Habacuc, fol. 220. *ε*. Esaiae, fol. 221. *ς*. Jonae, fol. 222. *ζ*. Cantus trium puerorum, vv. 3—7, ibid. Caetera desunt. [DAWK. 55.]

---

[a] Melchitarum esse opinor Codd. Dawk. 55, 33, et Poc. 2, propterea quod Psalmos exhibent in xx *καθίσματα* distributos: Melchitas autem rebus in omnibus Graecos imitatos esse satis constat. Quinetiam scripti sunt omnes in eo antiquo charactere, quem vulgo vocant Nestorianum, minime quasi, ut putavit, Land, Anecd. Syr. i. 85, soli Nestoriani eo usi sunt, sed quia usus ejus apud eos diuturnior fuit. Versio denique Psalm. Arabica in hoc codice arcte cum ea convenit quae Halebi, 1706, sub prelo missa, Melchitarum esse fertur. E contra verss. Arab. ap. codd. Hunt. 109, 250, Bod. Or. 535, propius ad textum Gabr. Sionitae, Romae 1614, accedunt, magnis tamen cum differentiis et ab eo, et inter se, utpote quae ad normam vers. Syriacae redactae sunt.

13.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. (272—2 =) 270 constans, mutilus, initio fineque carens, humiditate corruptus, charactere antiquiore exscriptus. Insunt;

1. Psalmi Davidis sec. vers. simp. in viginti καθίσματα, seu sectiones distributi, quarum cuique praefixae sunt eaedem preces et invocationes ac in cod. priore.

Desunt ff. 1, 2, ac Ps. i—ii. 7: de notatione eadem ac in cod. priore observanda: denique ff. 135, 136, seriore manu scripta sunt ad mendam reficiendam. Nam quum vox ܐܬܡ bis in Ps. lxxx occurrit, sc. in vv. 7, 14, scriba quae intersint omiserat.

2. Psalmus 151, Arabice, fol. 252.

3. Hymni biblici, sc. α. Mosis prior, fol. 253. β. Alter, fol. 255. γ. Annae, fol. 261. δ. Habacuc, fol. 262. ε. Esaiae, fol. 263. ς. Jonae, fol. 265. ζ. Trium puerorum, vv. 3—34, fol. 266. η. Ejusdem pars altera, vv. 35 seqq. quibus tamen non omnino consentit. θ. Magnificat, fol. 271. ι. Zachariae, fol. 272. Caetera desunt.

Seriore manu sunt ff. 262, 263.

[Dawk. 33.]

14.

Codex bombycinus laevigatus in duodecimo, ff. 232 constans, charactere simplici adpositis plerumque vocalibus, A. C. 1519, pulchre exaratus. Insunt;

Psalmi Davidis secundum versionem simplicem, fol. 1.

Tit. ܥܠ ܬܘܟܠܢܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܡܫܪܐ ܐܢܐ ܕܐܟܬܘܒ ܟܬܒܐ ܕܡܙ̈ܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܢܒܝܐ ܀ Ope sanctae Trinitatis confisus initium facio scribendi Librum Psalmorum Davidis regis et prophetae. Ad calc. Carshunice, كمل هذا الكتاب بعون الله تعالي سنة الف وثمنمايه وثلاثين يوم الاثنين وقت نصف النهار في عشرين يوم مطت من شهرا حزيرن في قريه برنسا في جبل لبنن المبارك في بلاد البترون فن معاملت طراب علي يد انسان خاطي مسكين موسي ابن بالوس ابن ثوما ابن كامل من قرية حطون المباركه الرب ❖ Explicit hic liber Dei summi auxilio A. G. 1830, C. 1519, feria secunda circa meridiem, currente adhuc die vicesimo mensis Junii, in urbe Barnesa in monte benedicto Libano in agro Berytensi et provincia Tripolitana, manu viri peccatoris pauperisque Mosis fil. Bacchi, fil. Thomae, fil. Carmel, e vice Hhatun benedicto magnoque. [Laud. 32.]

15.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. (129—2 =) 127 constans, charactere simplici, A. C. 1578, bene exaratus. Insunt;

1. Liber Psalmorum in quinque libros et quindecim sectiones, ܡܪ̈ܡܝܬܐ, dispositus, fol. 3.

Tit. opere intertexto circumdatus, ܠܘ ܠܐܠܗܐ ܠܐܠܗܐ ܩܪܐ ܐܢܐ ܠܡܥܕܪܢܐ ܕܟܪܝܗܘܬܝ، ܡܬܩܪܒ ܐܢܐ ܕܐܟܬܘܒ ܟܬܒܐ ܕܙܡܝܪ̈ܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܟܬܒܐ ܕܡܙܡܘܪ̈ܐ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܢܒܝܐ ܘܠܒܗ ܕܐܠܗܐ ܘܕܐܚܪ̈ܢܐ ܚܒܪ̈ܘܗܝ، ܓܒܝ̈ܐ ܐܝܟ ܦܘܫܩܐ ܣܘܪܝܝܐ ܦܫܝܛܐ ܀ Ad Deum Deum clamans ut opem meae infirmitati ferat, accedo ad librum canticorum exscribendum, qui Liber Psalmorum est Davidis regis et prophetae, et Dei cordis; necnon aliorum sodalium ejus electorum: secundum versionem Syriacam simplicem.

2. Psalmus 151, fol. 122.

3. Oratio matutina per jejunium quadragesimale recitandum, ib.

Tit. ܬܘܒ ܢܟܬܘܒ ܨܠܘܬܐ ܕܨܦܪܐ ܕܡܬܐܡܪܐ ܒܝܘ̈ܡܬܐ ܕܨܘܡܐ ܪܒܐ ܀ Jam scribemus orationem matutinam quae diebus jejunii magni recitatur.

4. S. Ephraimi Homilia de amore sapientiae, cujus initium, ܐܠܗܐ ܗܒ ܡܠܦܢܐ, fol. 123.

Tit. ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܕܥܕܬܐ ܀ Sequitur Mar Ephraimi, ecclesiae doctoris, homilia. In fine; ܫܠܡ ܗܐܦ ܡܐܡܪܐ ܗܢܐ ܒܥܘܕܪܢ ܡܪܢ ܕܠܗ ܫܘ̄ ܡܢ ܟܠ ܐܡܝܢ ܀ ܒܫܢܬ ܐܦܦܛ̄ ܕܝܘ̄ ܒܟ̄ܒ ܩ̈ܡܬܐ ܠܝܪܚܐ ܐܒ ܒܐܝܕ̈ܝܐ ܡ̈ܠܝܬܐ ܚܛ̈ܝܬܐ ܕܐܢܫ ܕܫܡܗ ܐܘܢܢܝܣ ܕܒܫܡܐ ܡ ܕܝܪܝܐ ܘܡܦܩܢܐ ܩܫ̄ ܒܪ ܒܥܒܕܐ ܪܚܝܩ ܡܢ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܫܡ̈ܗܐ ܒܪ ܐܝܟ ܡܩܕܫܝܐ ܡܪܕܝܪܘܣ ܒܪ ܡܩܕܫܝܐ ܒܪܨܘܡܐ ܐܪܡܢܝܐ ܡܢܝܚܐ: ܒܝܘ̈ܡܝ ܐܒܗ̈ܬܐ ܩܕ̈ ܡܪܝ ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ ܦܛܪ̄ ܘܡܪܝ ܒܣܝܠ ܡܦܪܝܢܐ ܘܡܪܝ ܣܘܝܪܐ ܐܦܣ̄ ܕܓܪܓܪ ܡܪܝܐ ܢܘܪܟ ܚ̈ܝܝܗܘܢ ܘܠܢ ܢܥܕܪ ܒܨܠܘ̈ܬܗܘܢ ܀ Explicit etiam haec homilia ope Dñi nostri cui gloria ab omnibus, Amen; anno 1889 Graecorum, C. 1578, die 22 mensis Ob, manibus iniquitatis plenis viri Joannis nomine, quod ad nomen attinet monachi, et ad designationem presbyteri, facto autem longe ab ambobus nominibus remoti, filii viri Hierosolymitani Mardiri, fil. Hierosolymitani Barsumae Armeni beate quiescentis: diebus patrum sanctorum Mar Ignatii patriarchae, et Mar Basilii maphriani, et Mar Severi episcopi Gargarae, quorum vitas producat Dñs et nobis per eorum preces opituletur.

Et postea; ܐܝܟ ܬܟܬܒܬܗ ܕܕܝܪܝܐ ܐܢܛܘܢܝܣܝܐ ܘܩܫܝܫܐ ܗܕܝܪܐ ܪܒ ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܐܝܟ ܕܢܩܪܐ ܒܗ ܘܢܙܡܪ ܒܗ ܘܢܦܠܘܚ ܡܢܗ ܘܢܝ̈ܚܐ ܠܥ̈ܠܡܝܢܐ ܘܒܘܣ̈ܡܐ ܪ̈ܘܚܢܝܐ ܘܢܗܪܓ ܒܗ ܒܠܠܝ ܐܝܡܡ ܡܪܝܐ ܢܫܡܠܝܐ ܢܦܫܗ ܘܢܬܠ ܠܗ ܗܘܢܐ ܢܗܝܪܐ ܘܡܚܪܕܐ ܦܠܝܓܐ ܘܣܘܟܠܬܢܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܘܐܝܬܘܗ̄ ܡܪܗ ܘܠܝܬ ܠܐܚܪܢܐ ܒܗܘ ܒܗܢܐ ܫܘܬܦܐ ܡܢܬܐ ܐܠܐ ܐܢ ܗܘ ܡܪܗ ܢܬܦܣ̈ܐ: ܒܥܗܕ ܡܢ ܡܐ ܕܙܢܬ ܒܢܬ ܐܬܝܒܘܗ, ܠܛܝܒܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܒܩܪܝܢܗ ܢܙܒܢܗ ܘܡܢ ܗܝܕܐ ܘܠܗܠ ܕܠܗ ܐܝܬܘܗ̄. ܘܐܬܪܐ ܗܘ ܒܪ ܡܙܒܢܐ ܗܘ. ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܕܝܢ ܒܪܐ ܗܘ ܕܡܗܝܡܢܐ ܡܢܝܚܐ ܓܝܪܐܓܝܣ ܘܐܚܘܗ̄ ܕܕܝܪܝܐ ܐܡܝܪܘܣ ܕܐܝܟ ܕܝܢܐ ܠܐ ܡܬܒܨܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗ̄ ܣܡܝܐ ܒܩܪܝܬ ܐܬܡܣܘܢ ܡܢ ܥܘܡܪܐ ܡܒܪܟܬܐ ܕܕܝܪܐ ܕܐܒܘܓܠܒ: ܕܩܪܐ ܢܨܠܐ ܥܠ ܟܬܘܒܗ ܘܥܠ ܡܩܢܝܗ. ܘܗܘ ܕܡܪܚܡܢܐ ܡܪܢܐ ܢܚܣܐ ܥܠܘܗܝ. ܐܡܝܢ ܀ Rogatu monachi Antoniani et presbyteri illustris doctoris nostri Theodori hunc librum scripsi, ut in eo legeret et caneret, et commoda aeterna et voluptates spiritales ex eo perciperet, dum noctu dieque in eo meditetur. Dominus perfectum eum reddat, et animum lucidum et mentem acutam et intelligentiam divinam ei concedat. Ille denique libri possessor est, neque alteri cum eo participatio, nisi ipse consentiat, vel etiam, postquam gratia divina per ejus lectionem eum aluerit, librum vendat; quod si fiat, deinceps liber emptoris erit. Theodorus autem filius est fidelis beate jam quiescentis Giragi, fraterque monachi Amiri, qui judicio Dei inscrutabili caecus est, ex vico benedicto Coenobio Abugaleb. Quicunque legit oret pro scriba et pro possessore: et ille qui propitius concessit, sit in eum Deus propitius, Amen.

Desunt ff. 44, 121, quibus inerant Ps. lii. 2—liii ult., cxlviii. 4—cl. 1. [MARSH. 706.]

16.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. 194 constans, charactere simplici, multis operis intertexti miniaturis ornatus, saeculi, ut opinor, decimi quinti. Insunt;

1. Preces, in usum Jacobitarum, fol. 1.

a. ܫܘܒܚܐ ܕܥܠ ܦܓܪܐ Doxologia in corpus, sc. Dñi nostri in sacra coena. Incipit enim cum his verbis, ܢܫܒܚ ܦܓܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܢ: ܡܢ ܐܬܪܐ ܕܣܠܩܐ ܕܒܝܬ ܡܠܟܐ. ܘܒܝܬܐ ܒܗܘܐ ܕܦܘܪܩܢܐ ܕܡܢ ܙܘܥܐ ܕܐܪܐ ܠܢ ܥܡܗ ܀ Corpus quod nos e loco domus terroris diro-

effugere facit, accipiemus: bibemusque poculum, cujus e supernis in nos potus defluxit, fol. 2. β. ܨܠܘܬܐ ܕܥܠ ܦܬܘܪܐ Preces de mensa, h. e. Benedictiones ciborum, ib. Multis hujusmodi benedictionibus utebantur Syri Jacobitae, sc. in primam mensam; in secundam, ܥܠ ܬܫܡܫܬܐ ܕܐܬܝܬܐ ܠܦܬܘܪܐ; in fine coenae; quum apud alium coenabant; quum adponerentur fructus; vel pepones et bellaria (?ܦܠܩ̈ܛܐ) ܦܐܪ̈ܐ[a] ܘܩܫܘ̈ܐ; quum casu aliquid pollutum sit. γ. Oratio quum elementa discere incipit puer; tit. ܨܠܘܬܐ ܕܥܠ ܛܠܝܐ ܡܟܐ ܕܩܕܡܝܢ ܐܒܗ̈ܘܗܝ، ܕܢܐܠܦ ܣܦܪܐ ܩܪܒܝܢ ܠܗ ܠܘܬ ܟܗܢܐ ܘܟܬܒ ܠܗ ܠܨܠܘܬܐ ܗܕܐ ܥܠ ܦܘܪܣܐ ܕܠܚܡܐ ܘܡܘܠ ܠܗ ܠܛܠܝܐ ܀ Oratio pro puero, quum parentes eum in librum ediscendum incumbere velint: adducant eum ad sacerdotem, qui hanc orationem super panis crustum exscriptam ei comedendam tradet, fol. 4. δ. Oratio pro aegrotis, ib.

2. Versus qui eodem sono terminantur, ܡܫܡܠܝܠܐ ܘܩܠܝܢܐ, metro dodecasyllabo, cujus auctor celebratur Jacobus Sarugensis, fol. 5.

α. Excerpta ex homilia rhythmica, ib. β. Ejusdem Mar Jacobi homilia, fol. 6. Laudes, ܩܘ̈ܠܣܐ, pro coetu ecclesiae, pro unoquoque sanctorum, pro episcopis, in cereos, iterum pro episcopis[b], ib.

3. Disticha praecipua, sive preces maxima ex parte ex Psalmis desumptae, fol. 9.

Tit. ܬܘܒ ܒܫܡ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܪܝܫ ܐܠܗܘܬܐ ܘܪܝܫ ܟܘܡܪܐ ܪܒܐ ܡܫܪܐ ܐܢܐ ܕܐܟܬܘܒ ܪܝܫ ܩ̈ܘܠܐ ܀ Jam in nomine Dñi nostri Jesu summi Dei, et summi sacerdotis magni, initium facio scribendi disticha praecipua[c]. Sequuntur minime ad verbum exscripti, Pss. li, cxlii, cxix. 105—112; hymnus in vigiliis cantandus, ܡܫܡܫܢܝܐ, e Pss. cxxxiv, cxix, 169—176, cxxxiii, et Christi sanctorumque invocatione constans; hymnus pauperum, ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܣ̈ܟܢܐ, e Pss. cxlviii, cxlix, cl; alius mane recitandus post "Deus meus, Tu es Deus meus, in te sperabo," e Ps. cxiii; responsorium matutinum, ܥܢܝܢܐ ܕܨܦܪܐ, e Pss. lxiii, et xix; hymnus Esaiae prophetae; Mosis hymnus prior; denique hymnus pro die magni jejunii.

4. S. Ephraimi rhythmus de sapientiae amore, fol. 15.

Tit. ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܡܕܪܫܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܥܠ ܝܘܠܦܢܐ ܘܥܠ ܡܪܬܝܢܘܬܐ ܀ Sequitur S. Mar Ephraimi homilia de doctrina et admonitione[d].

5. Psalmi Davidis, in quindecim gradus distributi, quibus praecedunt quatuor paginae miniaturis impletae[e], fol. 20.

Tit. ܡܙܡܘܪ̈ܐ ܕܕܘܝܕ ܘܦܠܓܘܬܐ ܕܡܙܡܘܪ̈ܐ ܡܟܐ ܥܠ ܕܪ̈ܓܐ ܫܬܐ ܕܥܠ. ܡܙܡܪܐ ܐܢܐ

---

[a] Quantopere mysteria Christiana mentibus Syrorum semper obversabantur ex hac oratione patet, sc. "Deus incorporalis qui corpus accepisti, dextram tuam omnium benedictionum plenam extende, ut has aquas, quae gratia tua, multisque tuis misericordiis corpus acceperint, benedicat; ita ut e rebus corporeis et incorporalibus laus et gloria tibi Dñe ascendat, Patrique tuo, Spirituique tuo Sancto."

[b] Plerumque hae laudes nihil nisi preces sunt pro alicujus felicitate: est tamen ubi quasi epigrammata sint; e. g. in Laude Cerei rogat scriptor, quare per noctem lachrymas fundat? Cui cereus respondet, Quia non suffecit me de mediis apibus melliferis abducere, quin etiam caput meum igne accenderint. In alia, se in corde id lumen habere profitetur, quod in capite gerit cereus.

[c] Reddit Castellus ܪܝܫ ܩ̈ܘܠܐ "principales conjunctiones, titulus serm. in Psalt. Jacob." proculdubio ad hunc locum respiciens. Sed quae sequuntur minime sermo sed Psalmi sunt; si etiam ff. 91, 151, consulas, patet ܩܘܠܐ nihil aliud esse quam duo ܦܬܓ̈ܡܐ, h. e. distichon. Notandum etiam est quod in hoc Psalterio non solum ܦܬܓ̈ܡܐ sed etiam ܩ̈ܘܠܐ numerantur, unde suspicor ܪܝܫ ܩ̈ܘܠܐ disticha esse sive versus praecipuos, ad communiorem usum selectos.

[d] In margine commemoratur "mors praematura filii nobilis benedictique" viri cujusdam, cujus nomen magna cura deletum est, anno 1626.

[e] Adhibitus est hic codex in Bibl. Polygl. Lond. usum, ubi signo Poc. 1. notatur.

[Syriac text illegible] Auxilio fretus misericordiae gratiaeque Domini omnipotentis qui omnes vult salvari, initium facio scribendi Librum Canticorum, sive Psalmorum Davidis regis et prophetae, aliorumque virorum eximiorum, secundum versionem Syriacam quamvis omnino sit.... E versione autem Graeca Septuaginta et duorum quaedam ad hanc confirmandam afferemus, adhibitis etiam ad eam illustrandam Aquilae Symmachi, Theodotionis, necnon Pentapla et Hexapla versionibus. Reddita est hae versio e lingua Palestinae in Hebraicam, et ex Hebraica in Graecam, et e Graeca in Syriacam, diebus Adaei apostoli, et Abgari regis; secunda autem vice a Philoxeno Mabugensi, tertia denique Alexandriae a S. Thoma Hharklensi.

Sequuntur eadem praefatio et fragmenta ex Hippolyto, aliisque ac in Hunt. 109, et Marsh. 327.

Cuique psalmo praefixa est introductio, qua breviter de ejus sensu disputatur, laudaturque quicquid de eo dixerint textus Hebraicus, versio LXXviralis, Aquila, Symmachus, Theodotion, Hippolytus Romanus, Athanasius, Jacobus Edessenus, Daniel Salachensis [f], aliique.

In fine Ps. lix scriptus est hic colophon; ܫܠܡܬ ܦܠܓܘܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܙܡܘܪܐ ܐܝܟ ܕܦܫܩ ܩܕܝܫܐ ܘܡܠܦܢܐ ܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܘܕܢܝܐܝܠ ܨܠܚܝܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܬܠܐ ܕܡܘܙܠܬ ܀ Explicit. sectio prima Libri Psalmorum, ut eos exposuerunt Sanctus doctusque Mar Gregorius mafrianus, et Daniel Salachensis episcopus Telae Mauzalat.

In fine; [Syriac text illegible] ܀ Explicit. psalmi sive hymni Davidis regis et prophetae, dispositi secundum recensionem et commentarium S. Athanasii in libros 5, gradus 15, doxologias 60, versicc. 4832; sunt qui alios duodecim addant. David annos 30 natus unctus est, ante Christi incarnationem annos 995, perque alios 40 prophetae munere functus est. Dicit Bar-Hebraeus, unctum esse a Samuele Davidem annos 13 natum in anno Saul fil. Kish 23. In Theodori Nestoriani (Mopsuesteni) exemplari Psalmi sunt 150, sectiones 29, lau-

[f] Hujus Danielis commentarium in Psalmos citat Gregorius Bar-Hebraeus in Horreo Mysteriorum, cf. Ass. B. O. ii. 283. Commemoratur etiam in Cat. Cod. Vat. iii. 8: necnon Expositio ejus in Ecclesiastem, ib. 17. Quanti denique fuerit apud Syros ex eo adparet quod eum ܡܠܦܢܐ ܐܠܗܝܐ, doctorem divinum, vocaverunt: ib. 297.

dationes (ܗܘ̈ܠܠܐ) 20, gradus[g] cum ܕܒܝܬ ܡܫܪܝܢ 60, versicc. sine ܕܒܝܬ ܡܫܪܝܢ, 4803.

6. Explicatio vocis ܗܠܠܘܝܐ, Hallelujah, fol. 145.

7. Enumeratio nominum quorundam, e. g. Dei, Christi, excelsi, etc. quoties apud Psalmos occurrunt, ibid.

8. Psalmus cli, cum Athanasii praefatione; it. e versione Graeca, ܦܘܫܩܬܐ ܝܘܢܝܬܐ, fol. 146.

9. Nomina fratrum Davidis e versione libri Chronicorum Septuagintavirali, ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܫܒܥܝܢ̈ܝܬܐ; it. patris et matris ejus ex Horreo Mysteriorum, ܐܘܨܪ ܐܪ̈ܙܐ, fol. 147.

10. Hymni biblici, ibid.

a. Hymnus Mosis in littore maris juncosi, ܥܠ ܝܕ ܝܡܐ ܕܣܘܦ, ib. *β*. Esaiae, fol. 148. *γ*. Mosis alter, fol. 149. In fine, ܫܠܡܬ ܬܫܡ̄ܫ ܕܐܪܒܥ ܦܬ ܫܡܫ̄ ܗܘ̈ܠܠܐ ܡܩܕ̄ ܀ Explicit. ministratio quarta, versicc. 364, disticha, sive versus binarii, 182. It. ܐܘ ܥܒܕܐ ܕܐܠܗܐ ܩܪܝ ܘܨܠܝ ܥܠ ܕܟܬܒ ܡܛܠ ܡܪܢ ܀ O serve Dei, lege, et ora pro eo qui propter Dñm nostrum exaravit. *δ*. Annae, ib. *ε*. Habacuc, fol. 152. *ϛ*. Esaiae alter, c. xxvi. 9—19, fol. 153. *ζ*. Jonae, fol. 154. *η*. Ananiae, et sociorum ejus, in duas partes divisus, ib. *θ*. Magnificat, fol. 158.

11. Symbolum Nicaenum, fol. 159.

Tit. ܬܘܒ ܗܝܡ̄ ܐܘܟܝܬ ܡܘܕܝܢܘܬܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܕܐܬܟܢܫܘ ܗܘܘ ܒܝ̈ܘܡܝ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܙܟܝܐ ܒܢܝܩܝܐ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܒܗܬܘ ܠܐܪܝܘܣ. ܘܗܘ̇ ܡܫܝܚܐ ܡܪܢ ܡܢ ܦܘܡܗ ܐܡܪܗ̇ ܘܡܙܕܩܘܢ. ܗܘ̇ ܕܢܐܠܦܘܢ ܡܠܦܢ̈ܐ ܠܬܠܡܝ̈ܕܐ ܠܬܠܡ̈ܝܕܝܗܘܢ ܡܢ ܩܕܡ ܟܠܡܕܡ ܀ Sequitur Fides, sive Homologia, et Confessio patrum sanctorum, qui diebus regis victricis Constantini urbem Nicaeam convenerunt, et Arium pudefecerunt: quibus ipse Christus Dñs noster eam ex suo ore recitavit; oportetque praeceptores ante omnia eam suos discipulos docere. In margine adscripta est rubrica, quae sacerdotem jubet eam in plurali numero recitare; in singulari autem quemque e coetu fidelium; si quis tamen eorum numero plurali utetur, oportet eum, ܐܝܟ ܕܡܢ ܦܪܨܘܦ ܐܢܫܘܬܐ. ܓܒܝܠܬܐ ܒܚܝܘܬ ܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ, quasi ex humanae naturae persona, quae ex animae et corporis conjunctione constat, recitare.

12. Gloria in excelsis, ibid.

Tit. ܬܫ̈ܒܘܚܬܐ ܕܐܬܢܐܣܝܘܣ ܐܦܝܣܩܦܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܕܡܬܐܡܪܐ ܒܠܠܝܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܘܕܥܐ̈ܕܐ ܡܪ̈ܢܝܐ ܡܦܩܬܐ ܕܝܢ ܡܢ ܝܘܢܝܐ ܠܣܘܪܝܝܐ ܡܪܝ ܦܘܠܘܣ ܐܦܝܣܩܦܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܗܘ ܕܦܫܩ ܠܡܥܢܝ̈ܬܐ ܐܝܟ ܡܥܒܕܢܘܬܐ ܕܩܢܫܪܝܢ ܡ̄ܬܪܓܡܢܐ ܀ Hymnus Athanasii episcopi Alexandriae, qui nocte feriae primae et festorum dominicorum recitatur. E Graeco in Syriacum sermonem vertit S. Mar Paulus episcopus Edessae, qui etiam Cantica secundum traditionem, h. e. usum, Cansarensem Syriace reddidit[h].

[g] Hi gradus Nestorianorum iidem ac ܥܘܢܝ̈ܬܐ Jacobitarum esse videntur.

[h] Nobile fuit apud Syros Coenobium Bar-Aphtonii in urbe Kennesrin sive Cansara, multique ex ea prodierunt patriarchae Jacobitarum: quumque ipse Bar-Aphtonius insignis fuit poeta, multa in hymnis ecclesiasticis mutasse, multa etiam addidisse usus eorum videtur. Certe hanc Gloriam in excelsis mirum in modum auxit Paulus, inque eam etiam Trisagii cum Petri Fullonis additamentis amplificationem introduxit. Plura videas ap. Ass. B. O. ii. Diss. de Monoph. sub Kennesrin, et Le Quien Or. Christ. ii. 785, 786. De Paulo Edesseno recte censet Ass. B. O. i. 409, titulum Interpretis Librorum ei a Jacobitis inditum esse, e codd. Syr. Vat. xxv, xxvi, citans ܡܪܝ ܦܘܠܘܣ ܐܦܝܣܩܦܐ ܐܘܪܗܝܐ ܡܦܫܩܢܐ ܕܟܬ̈ܒܐ: quia autem nunquam libros ab hoc Paulo Edesseno ex Graeco versos invenerit, male ibi ii. 47, 48, dicit eum non Edessae sed Callinici episcopum fuisse, verbum ܐܘܪܗܝܐ ad patriam tantum adludere putans: neque hoc ei sufficit, sed etiam Paulum Edessenum eundem esse ac Paulum Telensem, Versionis Syriacae-Hexaplaris auctorem, suspicatur, de qua nuper Dr. T. S. Rördam multa cum laude disseruit, in commentatione libris Judicum et Ruth sec. vers. Syriaco-

13. Regula, sive monitio de modo quo quisque preces suas obferre debeat, quam Syri ܣܘܓܕܐ adpellant, fol. 161.

14. Oratio Dominica, cum brevi explicatione, fol. 162.

15. S. Mar Ephraimi Homilia de Dei omnipresentia, fol. 164.

Tit. ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܩܕܝܫܐ ܘܡܠܦܢܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܀ Sequitur S. doctoris Ephraimi homilia, cujus initium ܟܕ ܠܝ ܐܬܪܐ ܕܠܗ ܒܗ ܗܘ ܀

16. S. Mar Jacobi (Sarugensis) Homilia in metro dodecasyllabo de peccato mentem obtenebrante, fol. 164.

Tit. ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܀ Sequitur Mar Jacobi doctoris homilia, cujus init. ܡܢܐ ܕܢܗܪܐ ܐܝܟ ܡܛܠܐ ܛܠܠܐ ܕܡܚܫܟܐ ܚܛܗ ܀

17. Varia e Jacobi Sarugensis homiliis metricis excerpta, ibid.

18. Preces, fol. 177.

α. Oratio cuilibet tempori apta, ib. β. Vesperae, fol. 178. γ. Tempori quo cubitum itur, ܕܥܕܢ ܫܢܬܐ, a Philoxeno episcopo Mabugensi, fol. 179. δ. It. ab Athanasio magno, ib. ε. A patre Joanne Pusillo[1], ib. ϛ. Oratio Severi apta quae recitetur quum aliquid aliquem contristet et conturbet, ib.

19. S. Mar Ephraimi Homilia, cujus init. ܗܘ ܠܟ ܡܪܝ ܕܟܠ ܫܘܪܝ ܐܝܬܝܟ ܀, fol. 180.

20. Preces Dionysii Atheniensis, fol. 181. Ad calc. Oratio quam Joannes discipulos suos docuit: hortatio ad humilitatem; duoque aenigmata de dentibus et scriptis.

21. Homilia S. Mar Ephraimi de humilitate cujus init. ܫܡܝܐ ܕܢܚܬ ܠܐܪܥܐ, fol. 182.

Hexaplarem, Hauniae, 1861, praefixa. Certe hoc in loco Paulus episcopus Edessae, ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ, totidem verbis vocatur, planeque diversus fuit a Paulo Callinicensi et Paulo Telensi.

[1] De Joanne Pusillo ad patriarchatum Jacobitarum evecto A. C. 1208, cfr. Ass. B. O. ii. 232, 370; Le Quien, Or. Chr. ii. 1391.

22. Homilia Mar Jacobi doctoris, metro dodecasyllabo, fol. 189.

23. Homilia in eodem metro de sene Juliano, fol. 190.

24. Homiliae de amore pars, ܬܘܒ ܡܐܡܪܬܐ ܡܢ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܚܘܒܐ, fol. 192.

[Poc. 10.]

17.

Codex bombycinus, forma minutissima, ff. (235 – 1 =) 234 constans, initio fineque mutilus, charactere antiquiore exscriptus. Forte decimi quarti saeculi est. Insunt;

1. Psalmi in 20 καθίσματα divisi, in usum Melchitarum.

Deest fol. 1, quo inerat titulus, et Pss. i—ii. 1.

2. Mosis hymni, Ex. xv. 1—19, Deut. xxii. 1—41, fol. 227. Caetera desunt. [Poc. 2.]

18.

Codex partim bombycinus, partim chartaceus, in duodecimo, ff. 205 constans, Carshunicus, charactere simplici, A. C. 1642 pulchre exaratus. Insunt;

1. S. Joannis Evangelii versio Arabica, maximam in partem ei similis quae in Polygl. Lond. edita est, sed multis in locis ita emendata ut idiomati Arabum propior accedat. Brevis praemittitur praefatio de S. Joannis vita, et chronologia, fol. 1.

Tit. fol. 3. ܢܒܬܕܝ, ܒܟܬܐܒܗ ܐܢܓܝܠ ܐܠܐܒ ܐܠܩܕܝܣ ܝܘܚܢܐ ابن ܙܒܕܝ, ܚܒܝܒ ܐܠܪܒ ܠܐܠܗ ܐܠܡܓܕ ܀ Initium faciemus scribendi Evangelium S. Patris Joannis, fil. Zebadaei, Dñique amici: Deoque laus. Ad calc. ܓܪܝ, ܘܚܪܪ ܦܝ ܟܛ ܡܢ ܐܒ ܥܠܝ ܝܕ, ܐܠܚܩܝܪ ܐܠܬܚܝܪ ܥܒܕ ܥܝܣܝ ܗܡܕ ܐܠܩܣ ܝܘܚܢܐ ܐܒܢ ܐܠܓܢܝܪ ܀ Factum est et adcurate exscriptum die 29 mensis Ob, manu pauperis

vilisque servi servorum, sacerdotum Jesu, presbyteri Joannis filii Jarir.

In margine ܫܢܬ ܐܨܢܓ, annus sc. Graecorum 1953, C. 1642.

2. Psalmorum versio Arabica, e Septuagintavirali facta, sed Sionitae quam Polygl. Lond. versioni similior[a], fol. 61.

Tit. ܟܬܒܐ ܕܡܙܡܘܪܐ ܕܕܘܝܕ Liber Psalmorum Davidis. Ad calc. Ps. cli. صغيرا كنت في اخوتي Minimus fui inter fratres meos.

3. Hymni biblici, fol. 183.

Tit. ܐܠܬܣܒܝܚܐܬ ܐܠܐܘܠ ܡܢ ܐܠܬܘܪܐܗ Hymni e Lege praecipui; *α*. Mosis et Miriam, ib. *β*. Mosis hymnus alter, fol. 184. *γ*. Annae, fol. 187. *δ*. Esaiae, c. xxvi. 9—19, fol. 188. *ε*. Habacuc, fol. 189. *ς*. Jonae, fol. 190. *ζ*. Esaiae, c. xxvi. 1—8, fol. 191. *η*. Historia trium puerorum e sectione quarta Danielis prophetae, sc. ܬܣܒܝܚ ܐܠܬܠܬܗ ܦܬܝܐܢ ܡܢ ܐܠܦܨܠ ܐܠܪܐܒܥ ܡܢ ܕܐܢܝܐܝܠ ܐܠܢܒܝ, c. iii. 1—36, cum vv. 1, 2, hymni apocryphi, ib. *θ*. Trium puerorum, vv. 3—28, fol. 193. *ι*. Hymni pars caetera, vv. 29—68, necnon historiae, Dan. iii. 24—30, fol. 195. *ια*. Magnificat, fol. 198.

In fine; ܐܠܠܗܡ ܥܛܝܡ ܪܚܡܬܟ ܟܡܐ ܝܠܝܩ ܒܟ ܝܐ ܪܒ ܐܥܛ ܡܓܦܪܗ ܐܠܚܛܐܝܐ ܘܐܠܨܦܚ ܠܥܒܕܟ ܐܠܩܣ ܝܘܚܢܐ ܒܢ ܓܪܝܪ ܐܠܟܐܬܒ ܘܐܢܥܡ ܐܝܨܐ ܐܢ ܟܠ ܡܢ ܩܪܐ ܝܕܟܪܗ ܒܐܠܟܝܪ ܘܠܐ ܝܠܘܡ ܒܠ ܝܨܠܚ ܐܠܓܠܛ ܘܐܠܚܛܐ ܦܟܠ ܡܟܠܘܩ ܡܥܪܘܦ ܠܠܚܛܐ ܘܐܠܡܓܕ ܠܠܗ ܘܚܕܗ ܀ Deus magna tua misericordia, quae te ut Dñm decet, da veniam peccatorum et ignosce servo tuo presbytero Joanni filio Jarir, qui scripsit: facque etiam ut quicunque legat, benevole eum recordetur, neque acerbius culpet, sed mendas omnes et errata corrigat. Quidcunque enim creatum sit, culpae obnoxium est, et Dei soli laus.

[Bod. Or. 630.]

[a] Plura de his versionibus videas in dissertatione J. C. Doederlein apud Eichhornii Repertorium voll. ii et iv.

19.

Codex chartaceus in quarto, ff. 124 constans, charactere simplici adpositis punctis circa A. C. 1628 exaratus[a]. Insunt;

1. Liber Danielis secundum versionem simplicem, fol. 2.

Tit. ܟܬܒܐ ܕܕܢܝܐܝܠ Liber Danielis. Ad calc. ܫܠܡ ܕܕܢܝܐܝܠ Explicit. Danielis.

2. Fabula Draconis, fol. 48.

Tit. ܬܘܒ ܕܬܢܝܢܐ Sequitur Serpentis. Ad calc. ܫܠܡ ܕܕܢܝܐܝܠ ܕܥܠ ܬܢܝܢܐ ܕܩܛܠܗ Explicit. Danielis (historia) de serpente ab eo occiso.

3. Homilia S. Ephraimi metrica, fol. 57.

Tit. ܒܚܝܠ ܐܠܗܐ ܡܚܝܠ ܟܠ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܥܠ ܫܘܠܡܐ ܘܥܠ ܫܘܠܡܗ ܕܥܠܡܐ. ܘܥܠ ܓܘܓ ܘܡܓܘܓ ܘܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܓܠܐ ܀ Ope Dei omnipotentis initium facimus scribendi homiliam Mar Ephraimi de fine mundi, et rerum consummatione; it. de Gog et Magog, et de Christo falso. Ad calc. ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܓܘܓ ܘܡܓܘܓ ܘܥܠ ܫܘܠܡܐ ܘܫܘܠܡܗ ܕܥܠܡܐ ܒܫܢܬ ܐܚܟܚ ܡܫܝܚܝܬܐ ܘܠܐܠܗܐ ܫܘ̄ ܀ Explicit. homilia de Gog et Magog, et de fine et consummatione mundi, A. C. 1628, et Deo gloria.

4. Excerpta ex Apocalypse, fol. 75.

Tit. ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܚܝܐ ܠܥܠܡ ܟܬܒܝܢ ܩܠܝܠ ܡܢ ܚܙܘܐ ܗܘ ܕܚܙܐ ܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܘܡܬܩܪܐ ܐܦܘܩܠܝܦܣܝܣ ܀ In nomine Dei in aeternum viventis, scribemus pauca quaedam e visione quam vidit Joannes Apostolus, quaeque vocatur Apocalypsis. Ad calc. ܫܠܡ ܘܠܐܠܗܐ ܫܘܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܀ Explicit. et Deo gloria in saecula[b].

5. Homilia Ephraimi metrica de humilitate et fide, fol. 95.

[a] In primo folio scriptum exstat: Liber Bibliothecae Bodleianae ex dono Mri Robson Colleg. Reginae Socii. Plura de eo videas ap. Cod. Bod. Or. 361.

[b] Haec excerpta non ultra c. xvii. 10. pergunt.

Tit. ܒܚܝܠܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕ̈ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܥܠ ܡܟܝܟܘܬܐ ܘܗܝܡܢܘܬܐ ܀ Ope sanctae Trinitatis initium facimus scribendi librum homiliae Mar Ephraimi de humilitate et fide. In duas partes divisus est, quarum altera fine manca est.

6. Carmina varia artificiosa, fol. 108.

α. Alphabetum Ephraimi, cujus init. ܐܬܐ ܕܓܠܝܢ ܡܢ ܗܘܢܐ ܀ Cuique literae tribuuntur octo versus, ib. *β*. Alphabetum alterum, cujus init. ܒܢܘܗܪܐ ܙܠܝܩܐ ܕܚܡܝܡܘܬܐ, fol. 111. *γ*. Alphabetum tertium cujus init. ܠܐܒܪܐ ܕܪܘܚܐ ܗܘܢܐ Cuique literae quatuor tantum versus conceduntur, fol. 112. *δ*. Homilia de judiciis divinis, fol. 114. Tit. ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕ̈ܕ ܥܠ ܕܝ̈ܢܐ ܐܠܗ̈ܝܐ ܒܬܪ̈ܝܢ ܡܘܫ̈ܚܢ ܡܬܡܪܐ ܐܢ ܫܘܫܡܐ ܡܢ ܒܬܪ, ܐܦܪܝܡ ܕܠܐ ܫܘܫܡܐ ܕܝܢ ܒܬܪ, ܐܝܣܚܩ ܘܒܬܪ, ܒܠܝ ܒܣܕܪܐ ܕܐܪܒܥܐ ܀ Sequitur homilia quarta de divinis judiciis duobus metris scripta. Si enim verba minio scripta legas, metro est Ephraimi, sive heptasyllabo; si autem omittas, quod salvo sensu fieri potest, metro est Isaaci, sive hexasyllabo, vel etiam Balaei, sive pentasyllabo, in serie quarta. Omnes versus in ܬ̈ܢܐ desinunt. *ε*. Lamentatio filii senioris super filium prodigum, fol. 115. Tit. ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕ̈ܗ ܐܘܠܝܬܐ ܕܐܠܝܐ ܒܪܐ ܩܫܝܫܐ ܥܠ ܒܪܐ ܐܣܘܛܐ. ܕܒܐܘܢܓܠܝܘܢ ܒܒܬܪ, ܝܥܩܘܒ ܒܣܕܪܐ ܕ̈ܗ ܀ Sequitur homilia quinta quae Lamentatio est filii senioris super filium prodigum in evangelio: metro Mar Jacobi (dodecasyllabo) in serie quinta. Omnes versus in ܒܬܪ desinunt. *ς*. Filii prodigi responsio, fol. 116. Tit. ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕ̈ܘ: ܦܘܢܝܐ ܕܒܪܐ ܐܣܘܛܐ ܠܘܬ ܐܚܘܗܝ, ܩܫܝܫܐ ܒܣܕܪܐ ܕܫܬܐ ܘܒܗ ܒܗ ܕ̈ ܒܗ ܒܢܝܫܐ ܀ Sequitur homilia sexta, sc. Responsio filii prodigi ad fratrem seniorem, in serie sexta, eodemque metro. Omnes versus in ܐ desinunt. *ζ*. Homilia de tempore consummationis, fol. 117. Tit. ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܙ, ܥܠ ܙܒܢܐ ܛܒܐ ܕܫܘܠܡܐ ܡܢ ܬܫܥܝܬܐ ܕܢܝܣܢ: ܘܐܬܘܬܐ ܕܪܝܫ ܦܬܓܡܐ ܗܝ ܐܠܐ ܕܒܫܘܠܡܗ ܕܦܬܓܡܐ: ܘܬܪܬܝܢ ܕܥܠܝܗܘܢ ܦܬܓܡܐ ܐܬܘܬܐ ܕܚܝܬ: ܒܣܕܪܐ ܕܙ, ܒܡܫܚܐ ܕܡܪܝ, ܐܦܪܝܡ ܀ Sequitur homilia septima de bono tempore consummationis quod veris similitudine illustratur: et nota quod litera qua incipit distichon in fine cujusque versiculi iterum ante Olaph occurrit, et quod omnia disticha in Cheth desinunt. Scripta est in serie septima et metro Mar Ephraimi. *η*. Homilia de theoria corporea et incorporea, fol. 118. Tit. ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܬܡܢܝܐ ܓܠܝܢܐ ܗܘܢܢܝܐ ܥܠ ܛܟܣܐ ܕܬܐܘܪܝܐ ܦܓܪܢܝܬܐ ܘܠܐ ܦܓܪܢܝܬܐ: ܘܥܠ ܕܘܟܝܐ ܘܥܠ ܕܢܗܝܪܘܬܐ: ܘܡܟܠܝܢ ܗܠܝܢ ܕܦܬܓܡܘ̈ܗܝ, ܡܣܬܝܟܝܢ ܒܢܘܢ. ܡܫܟܚ ܒܡܫܚܐ ܕܡܪܝ, ܐܦܪܝܡ ܀ Sequitur homilia octava, sc. revelatio mentalis de ordine theoriae corporeae et incorporeae: item de purificatione, et illuminationis modo. Omnes versiculi ejus in ܢܐ desinunt, metroque ejusdem Ephraimi scripta est. *θ*. De humanis passionibus, fol. 120. Tit. ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܬܫܥܐ ܥܠ ܚܫܐ ܐܢܫܝܐ ܡܢ ܦܪܨܘܦܐ ܕܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ ܘܥܠ ܦܬܓܡܘ̈ܗܝ, ܡܣܬܝܟܝܢ ܒܐܠܦ. ܕܡܩܕܡܝܢ ܐܬܘܬܐ ܕܪܝܫ ܦܬܓܡܐ ܒܡܫܚܐ: ܠ... ܀ Sequitur homilia nona de humanis passionibus e persona corporis et animi: omnes versiculi in Olaph desinunt cui praecedit eadem litera ac in initio versus. In eodem metro. *ι*. Canticum de poenitentia, fol. 123. Tit. ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕ̈ܝ ܡܕܪܫܐ ܕܬܝܒܘܬܐ ܘܬܝܒܘܬܐ ܕܢܦܫܐ ܘܥܠ ܦܬܓܡܘ̈ܗܝ, ܡܣܬܝܟܝܢ ܒܐܠܦ. ܕܡܩܕܡܝܢ ܐܬܘܬܐ ܕܪܝܫ ܦܬܓܡܐ ܒܡܫܚܐ ܕܡܪܝ, ܐܦܪܝܡ ܘܡܪܝ, ܝܥܩܘܒ ܀ Sequitur homilia decima, canticum et animae poenitentia: omnes versiculi in Olaph desinunt, cui praecedit eadem litera ac in initio versus. In metro Mar Ephraimi et Mar Ja-

cobi. *ια*. Homilia monitoria, fol. 124. Tit. ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܚܕܥܣܪ: ܬܫܥܝܬܐ ܕܡܪܬܝܢܘܬܐ ܡܢ ܦܪܨܘܦ ܡܝܬܐ ܕܡܠܦܐ ܘܡܒܟܝܐ ܘܠܚܝܠܐ ܕܪܓܝܓܬܐ ܡܥܦܝܐ ܠܟܠ ܠܟܠ ܐܬܘܬܐ ܠܬ ܬܠܬܐ ܀ Sequitur homilia undecima, quae narratio est monitoria e persona mortui qui docet et ad flendum movet, et violentiam cupidinis restinguit. Cuique literae tres versus dantur.

Exstant quinque tantum versus: reliqua pars codicis deest. [THURSTON 13.]

20.

Codex chartaceus in quarto e duobus partibus constans quarum in prima insunt ff. 42, in altera ff. 54, recenti manu, minimique pretii. Insunt in parte prima;

1. Liber Danielis prophetae, fol. 1. Ad calc. ܕܒܝܠ ܦܬܟܪܐ Historia idoli Bil, fol. 30; et ܬܘܒ ܕܬܢܝܢܐ Hist. Serpentis, fol. 32.

2. Oratio Hezechiae regis, Es. xxxviii. 10—22, fol. 34.

3. Symbolum Nicaenum, ib.

4. Excerpta biblica, sc.

   α. Job. xiv. 7—22, fol. 35.
   β. Gen. xxv. 7—11, ib.
   γ. Eccles. vii. 1—8, ib.
   δ. Hos. xiii. 9—15, fol. 36.
   ε. Sirac. xxxviii. 16—23, ib.
   ϛ. Lament. iii. 1—21, fol. 37.
   ζ. Epistola Baruch, ib.
   η. Ezech. xxxvii. 1—14, fol. 38.
   θ. Gen. xxiii. 1—19, fol. 39.
   ι. Gen. xxxv. 6—20, fol. 40.
   ια. Eccles. xii. 1—7, ib.
   ιβ. Ezech. xxiv. 25 . . . ., ib.

In altera parte inest Adparatus Grammaticus vix inchoatus. [LAMB. 4.]

21.

Codex membranaceus in folio, ff. 180 constans, valde vetustus, saeculi ut opinor noni, mutilus, initio fineque carens, binis columnis charactere Estrangelo luculenter exaratus.

Insunt Quatuor Evangelia secundum versionem simplicem, in breves sectiones, quas Syri Canones vocant, distributa, ita ut in Matthaeo insunt 426, in Marco 288, in Luca 396, in Johanne 264. Ad calcem cujusque folii loca in caeteris evangeliis parallela notata sunt.

Manibus diversis, multoque recentioribus charactere simplici hic illicque adscripta sunt puncta vocalia, et festa quibus quaeque lectio recitanda est.

In initio plus quam quadraginta desunt folia: numerantur enim fasciculi signis Copticis in summo folio ad sinistrum, id quod vix alias vidisse memini: singulisque fasciculis plerumque insunt decem folia. Primum autem quod occurrit signum in fol. 7 sex valet, unde apparet ferme ff. 44 deesse. Inerant Matt. cc. i—viii. 34. Postea desunt Matt. xviii. 35—xix. 17: xxiii. 28—xxiv. 6. Luc. iv. 24—42: v. 36—vi. 35: xii. 19—57: xxiv. 41—Joh. i. 9: xv. 18—xvi. 11: xxi. 12 ad finem.

Transponuntur in initio folia, ita ut ordo sit 1, 2, 4, 5, 3, 6: fol. 45 bombycinum est, charactere simplici, manu recentiore.

Qui solus restat colophon in fine evangelii Marci legitur, fol. 82, sc. ܫܠܡ ܠܡܟܬܒ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܩܘܣ ܡܣܒܪܢܐ ܕܡܠܠ ܪܗܘܡܐܝܬ ܒܪܗܘܡܐ. ܕܗܘܝܢ ܐܠܦ ܘܫܒܥܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܚܡܫ ܦܬܓܡܝܢ ܀ Explicit. scriptio evangelii S. Marci evangelistae quod Latine in urbe Roma locutus est: insunt versicc. 1775. Sequitur evang. Lucae tit., sc. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ

ܕܠܘܩܐ ܀ Evangelium sanctum praedicationis Lucae. Denique in fol. bombycino 45, cui inest Evangelii S. Matthaei finis, haec epigraphe Arabice adscripta est: هـذا الانجيل المقدس وقف موبدا وحبسا مخلدا علي دير مار يونان بقرية صدد المحروس ولا لاحد سلطان من الله تعالي يخرجه منه بغير راي مالك الدير المذكور وغـيـرها ܀ In perpetuum et sempiternum usum legatum est hoc sanctum Evangelium monasterio Mar Jonae in urbe munita Sedad[a]: neque alicui licet a Deo summo ut sine consensu Abbatis monasterii supradicti id ex eo amoveat, etc. [DAWK. 3.]

22.

Codex membranaceus in folio minori, ff. (142 – 10 =) 132 constans, magnam prae se antiquitatem ferens, initio fineque mutilus, charactere Estrangelo egregia cum cura scriptus.

Insunt Quatuor Evangelia secundum versionem simplicem, sc.

a. Matthaei, in capita 22 distributum.

Ff. 1—10 desunt, et cc. i—viii. 14. Ad calc. ܫܠܡ: ܐܘܢܓܠܝܘܢ: ܕܛܘܒܢܐ: ܡܬܝ: ܕܡܠܠ: ܘܐܟܪܙ: ܘܐܠܦ: ܥܒܪܐܝܬ: ܒܦܠܣܛܝܢܐ ܀ Explicit. evangelium beati Matthaei, quod locutus est et praedicavit et docuit Hebraice in Palaestina.

β. Marci, in capp. 13 distributum, fol. 44.

Tit. ܬܘܒ: ܐܘܢܓܠܝܘܢ: ܩܕܝܫܐ: ܟܪܘܙܘܬܐ: ܕܡܪܩܘܣ ܀ Sequitur evangelium sanctum praedicationis Marci. Ad calc. ܫܠܡ: ܐܘܢܓܠܝܘܢ: ܩܕܝܫܐ: ܕܡܪܩܘܣ: ܚܕ: ܡܢ: ܫܒܥܝܢ: ܕܡܠܠ ܪܗܘܡܐܝܬ ܀ Explicit. evangelium sanctum Marci qui fuit e septuaginta, quod Romae locutus est.

γ. Lucae, in capp. 23 distributum, fol. 68.

Tit. ܟܪܘܙܘܬܐ: ܕܠܘܩܐ ܫܠܝܚܐ: Praedicatio Lucae apostoli. Ad calc. ܫܠܡ: ܐܘܢܓܠܝܘܢ: ܕܠܘܩܐ: ܕܡܠܠ: ܘܐܟܪܙ: ܝܘܢܐܝܬ: ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܀ Explicit. evangelium Lucae, quod locutus est et praedicavit Graece Alexandriae.

δ. Joannis, in capp. 19 distributum, fol. 109.

Tit. ܬܘܒ: ܐܘܢܓܠܝܘܢ: ܩܕܝܫܐ: ܟܪܘܙܘܬܐ: ܕܝܘܚܢܢ: ܫܠܝܚܐ ܀ Sequitur evangelium sanctum praedicationis Joannis apostoli.

Ultima duo folia bombycina laevigata sunt, manu recentiore at satis vetusta, charactere Nestoriano, ad lacunam explendam exarata. Ad calc. adscripta est epigraphe; ܫܠܡ ܒܥܘܕܪܢܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܀ ܟܠ ܕܩܪܐ ܢܨܠܐ ܥܠ ܚܛܝܐ ܕܟܬܒ ܒܪ ܐܠܗܐ ܕܢܚܣܐ ܠܥܠܡܐ ܒܕܒܝܚܘܬܗ: ܚܣܝ ܚܛܗܐ ܕܥܒܕܟ ܐܠܝܐ ܕܟܬܒ ܀ Explicit. auxilio Dñi nostri Jesu Christi. Quicunque legit, oret pro peccatore qui exaravit. Filius Dei qui sacrificio suo mundum expiavit peccata expia servi tui Eliae, qui scripsit.

Et in obverso, recentiore manu, sermone bilingui, pessime scripta; ܗܢܐ ܟܬܒܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܐܡܝܢ. ܐܫܬܪܐܗ ܐܠܡܣܟܝܢ ܐܠܓܪܝܒ ܡܢ ܒܝܬ ܐܠܡܩܕܣ ܐܠܡܫܪܩܝ ܡܒܪܟ ܡܢ ܩܪܝܬ ܥܝܢ ܘܪܕܐ ܐܠܡܒܪܟܐ ܘܗܘ ܓܪܝܒ ܘܡܣܟܝܢ. ܘܐܫܬܪܐܗ ܡܢ ܐܠܩܣ ܫܡܥܘܢ ܡܢ ܡܕܝܢܬ ܥܝܢ ܬܟܕ ܐܠܡܒܪܟܐ ܒܬܡܢ ܐܬܢܥܫ ܙܘܙܐ. ܘܐܘܩܦܗ ܠܐܒܢܗ ܐܠܫܡܐܫ ܝܘܣܦ ܠܗ ܘܠܐܘܠܐܕܗ ܡܢ ܒܥܕܗ ܕܟܬܝܒ ܐܡܝܢ ܀ Hunc librum evangelii sancti,—sint preces ejus nobiscum, Amen: emit peregrinator Hierosolymitanus orientalis, Mobarak, e pago Ain Vardo benedicto, quamvis peregrinus fuit et pauper. Emit autem eum a parocho Simeone ex urbe benedicta Ain Takd (?) pretio duodecim zuzim[a] in usum filii ejus diaconi Jusuf.

---

[a] De urbe Sedad, seu Zedad, cf. Num. xxxiv. 8; Ezech. xlvii. 17; Ritter, Erdkunde, xvii. 798, 1002, etc.

[a] Valet ܙܘܙܐ, zuza, quarta pars sicli; dedit igitur Mobarak pro nobili hoc codice nostrae monetae 7*s*. 6*d*. In monte

Dñs veniam ei det, et omnibus Christianis qui in Christo credunt, cui ex omni ore sit gloria in saecula, Amen. [DAWK. 27.]

23.

Codex bombycinus in folio, ff. 378 constans, vetustus, mutilus, initio fineque carens, e tribus saltem codicibus compactus, binis columnis, quarum altera sermone Syriaco, altera Arabico Carshunice, charactere simplici, exscripta est.

Insunt Quatuor Evangelia secundum versionem simplicem, cui addita est versio Arabica[a], in lectiones prout festis diebus in ecclesia Syriaca recitari solent, distributa.

α. Matthaei, fol. 1.

Exstant cc. vi. 30—ix. 13; ix. 18—xi. 3; xi. 2—xxv. 5; xxv. 18—xxvi. 30; xxvi. 46 usque ad finem. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܬܝ: ܕܐܡܪ ܥܒܪܐܝܬ ܒܦܠܣܛܝܢܐ. ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ, et Arab. كمل انجيل متي البشير باتحاد الله التي بشر فيه عبرانيا في فلسطين غفر الله تعالي القاري والسامع والناسخ الخاطي امين امين امين ⁘ Explicit. Dei gratia evangelium Matthaei evangelistae quod Hebraice in Palaestina evangelizavit: Deus summus det veniam et lectori et auditori et scribae peccatori, Amen.

β. Marci, fol. 97.

Tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܪܩܘܣ ܡܒܣܪܢܐ ⁘ Evangelium sanctum praedicationis Marci evangelistae. Exstant cc. i—iii. 7; iii. 19—v. 27; v. 30—ix. 18; ix. 26—x. 43; xi. 9—17; xii. 2—xiii. 4; xiii. 39—xv. 15; xiv. 68 usque ad finem. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܪܩܘܣ ܕܡܠܠ ܪܗܘܡܐܝܬ ܒܪܗܘܡܝ ܡܕܝܢܬܐ ܘܠܐܠܗܐ ܫܘܒܚܐ ܘܥܠܝܢ ܪ̈ܚܡܘܗܝ ܠܥܠܡ ܐܡܝܢ ⁘ Explicit. evangelium sanctum praedicationis Marci, quod Latine in urbe Roma locutus est: et Deo gloria, nobisque misericordia ejus in saecula, Amen.

γ. Lucae, fol. 164.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܝܢ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܠܘܩܐ ܡܒܣܪܢܐ. ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܐܡܝܢ ⁘ Jam scribemus evangelium sanctum praedicationis Lucae evangelistae: preces ejus nobiscum, Amen. Exstant cc. i—ii. 10; ii. 38—xix. 8; xix. 17—xxi. 5; xxii. 25—53; xxiii. 44—xxiv. 25; xxiv. 34 ad finem. Ad calc. ܫܠܡܬ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܠܘܩܐ ܕܡܠܠ ܝܘܢܐܝܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܪܒܬܐ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܐܡܝܢ ⁘ Explicit. praedicatio Lucae quam Graece Alexandriae magnae locutus est: preces ejus nobiscum, Amen.

δ. Joannis, fol. 279.

Tit. ܬܘܒ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ⁘ Sequitur evangelium sanctum praedicationis Joannis apostoli. Exstant omnia praeter cc. i. 12—20; xxi. 22—25[b].

Ad primum codicem pertinent ff. 1—17, 84—114, 156—352: ad secundum ff. 18—83: ad tertium ff. 352—378. [DAWK. 46.]

24.

Codex bombycinus in folio, ff. 107 constans, binis columnis charactere simplici optime

---

Libano pagus est qui nomen Ain Vardo, *fontem rosarum*, fert, sed quum sese vocat Mobarak orientalem المشرقي, opinor eum ex altero in Mesopotamia Ain Vardo oriundum, ubi ferunt Noachum impendente diluvio in archam intrasse. Quod autem etiam sese vocat Hierosolymitanum المقدسي, eum sanctam ad urbem Hierosolyma peregrinationem fecisse arbitror. Nota denique hic, et ad Codd. Hunt. 109, Marsh. 327, etc. quo studio parentes filiis suis diaconis libros sacros emunt.

[a] Arcte consentit haec versio cum textu Erpeniano, Leidae, 1616. Omittit tamen sectionem de muliere in adulterio capta, Joh. vii. 53—viii. 11, quam exhibet Erpenius. Quantum contuli, minima cura descripta videntur, quaecunque ad primum codicem pertinent.

[b] Omissa est de industria sectio de muliere in adulterio capta, Joh. viii. 1—11, ut fere in omnibus codicibus antiquioribus, e. g. Dawk. 3 et 27; Bod. Or. 361, etc. necnon in versione Hharklensi, e. g. Canon. Or. 130.

exaratus. Anni nota caret, sed saeculi duodecimi esse opinor.

Insunt Quatuor Evangelia secundum Thomae Hharklensis versionem in lectiones prout in ecclesia recitari solent distributa: quarum in evang. Matthaei insunt 74, Marci 40, Lucae 72, Joannis 46.

1. Index festorum per anni circulum, sectionumque in singulis festis recitandarum.

Tit. ܒܝܕ ܐܠܗܐ ܟܬܒܝܢ ܦܘܪܣܐ ܕܩܪ̈ܝܢܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ⁘ Ope Dei scribemus lectionum evangelii ordinem. Ad calc. ܫܠܡ ܠܡܟܬܒܘ ܡܘܕܥܢܘܬܗ ܕܫܢܬܐ. ܟܠ ܕܩܪܐ ܢܨܠܐ ܒܚܘܒܐ ܚܠܦ ܟܠ ܕܐܫܬܘܬܦܘ: ܘܡܩܢܝܢܐ ܦܢܝܐ ܘܟܬܘܒܐ ܘܩܪܘܝܐ ܫܘܒܩܢ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ. ܐܡܝܢ ⁘ Explicit. scriptio indicis per anni circulum. Quicunque legit oret amice pro omnibus qui ejus participes fuerint, simulque et possessor et scriba et lector veniam peccatorum accipiant in saecula saeculorum, Amen[a].

2. Evangelia quatuor, sc.

a. Matthaei, fol. 1.

Tit. ܒܚܝܠܐ ܘܡܥܘܕܪܢܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܡܬܪܚܡܝܢ ܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܫܝܚܐ ܦܪܘܩܢ ܐܪܒܥܬܝܗܘܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ. ܐܝܟ ܬܪܬܝܨܘܬܐ ܕܬܐܘܡܐ ܚܪܩܠܝܐ. ܡܛܠ ܡܢ ܒܪܝܫ ܕܝܢ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܬܝ ܫܠܝܚܐ ܘܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ⁘ Potentia et auxilio a Deo dato freti initium facimus scribendi Librum Evangelii sancti Christi servatoris nostri a quatuor evangelistis conscriptum, secundum adcuratam Thomae Hharklensis correctionem. Et primum, praedicationem Matthaei apostoli et evangelistae. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܡܬܝ ܕܡܬܩܪܐ ܫܠܝܚܐ ܕܐܟܪܙ ܘܡܠܠ ܥܒܪܐܝܬ ܒܐܬܪܐ ܕܦܠܣܛܝܢܐ ܨܠܘܬܗ... ⁘ Explicit. evangelium sanctum Matthaei apostoli, quod praedicavit et locutus est Hebraice in regione Palaestinae: preces ejus...[b].

β. Marci, fol. 32.

Tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܪܩܘܣ ܫܠܝܚܐ ⁘ Evangelium sanctum Dñi nostri Jesu Christi: praedicatio Marci apostoli. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܩܘܣ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ: ܕܐܟܪܙ ܘܡܠܠ ܪܗܘܡܐܝܬ ܒܪܘܡܝ ܡܕܝܢܬܐ ܪܒܬܐ ܨܠܘܬܗ ܬܗܘܐ ܠܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ⁘ Explicit. evangelium sanctum Marci evangelistae, quod Latine praedicavit et locutus est in magna urbe Roma: preces ejus nobis opitulentur, Amen et Amen.

γ. Lucae, fol. 51.

Tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ: ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܠܘܩܐ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ⁘ Evangelium sanctum Dñi nostri Jesu Christi; praedicatio Lucae evangelistae. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܠܘܩܐ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܕܡܠܠ ܘܐܟܪܙ ܝܘܢܐܝܬ: ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܡܕܝܢܬܐ ܪܒܬܐ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ⁘ Explicit. evangelium sanctum Lucae evangelistae, quod Graece in magna urbe Alexandria locutus est et praedicavit: preces ejus nobiscum, Amen et Amen.

δ. Joannis, fol. 83.

Tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ: ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܘܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ⁘ Evangelium sanctum Dñi nostri Jesu Christi: praedicatio Joannis apostoli et evangelistae. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ: ܕܡܠܠ ܘܐܟܪܙ ܝܘܢܐܝܬ ܒܐܦܣܘܣ ⁘ Explicit. evangelium sanctum Joannis evangelistae, quod Graece Ephesi locutus est et praedicavit.

---

[a] Tria hujus indicis folia priora manu recentiore, ad locum alterius indicis longo usu detriti explendum, scripta sunt: pars postrema cum colophonė adhuc exstat.

[b] In fol. 28 sectio 69, sc. c. xxvi. 1—16, in textu omissa, recentiore manu in margine adscripta est. Casu eam omissam esse patet ex eo quod proxima sectio § 70 designatur.

3. Actorum Apostolorum c. i. 1—10, fol. 107.

Tit. ܦܪܟܣܝܣ ܕܬܪܥܣܪ ܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ Acta duodecim apostolorum sanctorum. Caetera desunt[c]. [CANON. ORIENT. 130.]

25.

Codex chartaceus in folio, ff. (24 + 233 =) 257 constans, a Samuele Clerico, architypographo, charactere simplici concinne descriptus. Insunt;

1. Epistola de fide Nicaena a Gabriele Alexandriae patriarcha ad Ignatium patriarcham Antiochenum.

Tit. post solitas invocationes, من غبريال اصغر عبيد السيد يسوع المسيح .... بطريرك المدينة العظم الاسكندرية .... الي مار اغناطيوس . . . . المنتخب لكرسي بطرس راس الرسل بمدينة الله انطاكية E Gabriele minimo servorum Domini Jesu Christi, patriarcha urbis magnae Alexandriae, ad Mar Ignatium electum qui thronum Petri principis apostolorum in urbe Antiochia impleat. E foliis constat viginti.

2. Evangelia quatuor secundum versionem Philoxenianam, a Thoma Hharklensi emendatam[a]. [Poc. 316.]

[c] De hac versione disseruit G. H. Bernstein in commentatione sua de Hharklensi Novi Testamenti Translatione Syriaca, Vratislaviae, 1837.

[a] E Cod. Bod. Or. 361 descriptum esse hunc codicem pro certo habeo. Omnia enim quae illi codici propria sunt, hic etiam fideliter refert, illis tantum omissis, quae minio scripta sunt, et quae credo postea addere in animo habuit, spatiis aptis ubique relictis. Adde quod ille solus codex in Bibl. Bodleiana versionis Hharklensis in illo tempore innotuit, cf. Storr, Observationes super N. T. verss. Syriacas, § 30: denique variae quaedam lectiones sunt parvi momenti inter Cod. Bod. Or. 361 et editionem quam protulit White, quibus omnibus consentit hoc Clerici exemplar; e. g. Matt. i. 18. ܡܟܝܪܐ, sed ed. Wh. ܡܟܐܪܐܗ; ib. 20. ܡܟܝܪܐ, W. ܡܟܐܪܐ; ib. 23. ܬܒܛܢ, W. ܬܒܛܢܝܢ: c. ii. 1. ܕܝܗܘܕܐ, W. ܕܝܗܘܕ; ib. 3. ܟܕ ܫܡܥ ܕܝܢ, W. ܟܕ ܕܝܢ ܫܡܥ: et multa alia ejusdem generis.

26.

Codex chartaceus in quarto, ff. 253 constans, charactere Syro-Malabarico[a], exscriptus. Anni nota caret, sed saeculi decimi noni ineuntis est.

Inest Quatuor Evangeliorum versio simplex, sicut hodie a Syris Jacobitis in agro Malabarico legitur, in lectiones divisa prout festis diebus recitare solent[b].

a. Matthaei evangelium, fol. 8.

Tit. opere intertexto crasse depicto circumdatus, ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܡܚܝܢܝܬܐ ܡܢ ܡܬܝ، ܫܠܝܚܐ ܟܕ ܡܣܒܪ ܚܝܐ ܘܦܘܪܩܢܐ ܠܥܠܡܐ ܀ ܐܡܝܢ ܀ Evangelium sanctum Dñi nostri Jesu Christi; praedicatio vivifica Matthaei apostoli vitam et salutem mundo praedicantis. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܬܝ، ܫܠܝܚܐ ܕܡܠܠ ܥܒܪܐܝܬ ܒܐܪܥܐ ܕܦܠܣܛܝܢܝ ܀ ܒܝܕ̈ܝ، ܩܕܝܫܐ ܐܦܣܩܘܦܘܣ ܡܫܝܚܐ ܘܩܕܝܫܐ ܡܟܠܠܢܐ. ܗ̄ ܥܒܘܕ،

[a] Persimilis est scriptura hujus codicis, caeterorumque ex agro Malabarico a viro rev. G. H. Mill conquisitorum typis Nestorianis quibus nuper usi sunt Missionarii Americani praesertim in nobili eorum S. Scripturarum editione in urbe Ormija, hodie Urumiyah, juxta ejusdem nominis lacum, sub prelo circa 1846 missa. De quibus cf. D. T. Stoddard, Grammar of modern Syriac as spoken in Oroomiah, Persia, etc., London, 1855; it. Land, Anecd. Syr. i. 89. Notandum est tamen quod in rebus levioris momenti charactere simplici hodie utuntur Syri Malabarici.

[b] Hunc codicem dono dedit Gulielmo Hodge Mill, Collegii Episcopalis apud Calcuttenses Principali, et nuper apud Cantab. S. T. P. R., Georgius presbyter Malabaricus, A. D. 1822, ut ex inscriptione in fol. 8 patet; sc. ܐܬܝܗܒ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܠܡܠܦܢܐ ܩܫܝܫܐ ܘܝܠܝܡ ܡܝܠ ܒܫܠܡܐ ܕܡܠܦܢܐ ܩܫܝܫܐ ܓܝܘܪܓܝܣ ܕܡܢ ܒܥܕܬܐ ܕܡܡܫܪܝ، ܀ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܬܡܢܡܐܐ ܘܥܣܪܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܒܝܘܡ ܥܣܪܝܢ ܘܬܠܬܐ ܕܟܢܘܢ ܩܕܝܡ ܥܪܘܒܬܐ. ܐܡ ܐܡܝܢ ܀ Datus est hic liber evangelii doctori presbytero Gulielmo Mill cum pace doctoris presbyteri Georgii de ecclesia Mamshari. Anno 1822, die 23, qui idem Parasceue (i. e. feria sexta) mensis Canun prioris; immo, Amen.

ܡܡܠܠܐ. ܒܪ ܡܬܝ، ܒܪ ܓܘܪܓܝܣ ܒܪ ܡܬܝ، ܀ Explicit. evangelium sanctum praedicationis Matthaei apostoli, quod Hebraice in terra Palaestina locutus est; manibus presbyteri Abrahami infirmi pauperisque Mamllosharyo, hoc est, interpretis[c], filii Matthaei, filii Georgii, fil. Matthaei. Sequitur expositio brevis Parabolae Vineae.

β. Marci, fol. 82.

Tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܣܒܪܬܐ ܡܚܝܢܝܬܐ ܕܡܢ ܡܪܩܘܣ ܡܒܫܪܢܐ ܕܡܟܪܙ ܚܝܐ ܘܦܘܪܩܢܐ ܠܥܠܡܐ ܀ Evangelium sanctum Dñi nostri Jesu Christi; evangelizatio vivifica Marci evangelistae, vitam et salutem mundo praedicantis. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܪܩܘܣ ܡܒܫܪܢܐ. ܕܡܠܠ ܪܗܘܡܐܝܬ ܒܪܗܘܡܐ ܡܕܝܢܬܐ ܐܡܝܢ ܀ Explicit. evangelium sanctum praedicationis Marci evangelistae, quod Latine Romae locutus est, Amen.

Et postea; ܐܘ ܐܚܝ̈ ܟܕ ܩܪܝܢ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܒܚܘܒܐ ܕܡܪܢ ܨܠܘ ܥܠ ܩܫܝܫܐ ܐܒܪܗܡ ܚܛܝܐ ܘܡܣܟܢܐ ܀ ܕܛܢܦܗ ܗܢܐ ܒܚܝܠܗ ܕܡܪܢ ܀ O fratres, quum hunc librum legitis propter Dñi nostri amorem orate pro presbytero Abrahamo peccatore et paupere, qui hunc *librum* inquinavit (h. e. exscripsit) ope a Dño nostro ei data.

γ. Lucae, fol. 125.

Tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܫܝܚܐ ܦܪܘܩܢ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܠܘܩܐ ܡܒܫܪܢܐ ܀ Evangelium sanctum Christi salvatoris nostri, sec. praedicationem Lucae evangelistae. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܠܘܩܐ ܡܒܫܪܢܐ ܕܡܠܠ ܝܘܢܐܝܬ ܘܐܟܪܙ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܪܒܬܐ. ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܐܡܝܢ ܀ Explicit. evangelium sanctum praedicationis Lucae evangelistae, quod Graece locutus est et praedicavit Alexandriae magnae. Preces ejus nobiscum, Amen.

δ. Joannis, fol. 199.

Tit. ܬܘܒ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܀ Sequitur evangelium sanctum Dñi nostri Jesu Christi, sec. praedicationem Joannis apostoli. Ad calc. nullus exstat colophon.

[Bod. Or. 666.]

27.

Codex chartaceus in quarto, ff. 210 constans, charactere Syro-Malabarico, A. C. 1801, pulchre exaratus[a].

Inest Quatuor Evangeliorum eadem versio ac in codice proxime antecedente.

a. Matthaei evangelium, fol. 8.

Tit. ܒܚܝܠܗ ܕܡܪܢ ܘܐܠܗܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕ̄. ܡܩܕܡܝܬ ܀ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܬܝ، ܀ Ope Dñi et Dei nostri Jesu Christi initium facimus scribendi Librum Evangelii sancti. Et primum Evangelium secundum praedicationem Matthaei. Ante titulum satis inscite depicta est S. Matthaei effigies, vestibus

[c] An recte hoc vocabulum interpretatus sim nescio. Sine dubio ܫܪܐ saepe vult *exposuit*, *interpretatus est*, e. g. Ass. B. O. ii. 253. ܫܪܐ ܠܟܬܒܐ ܕܐܘܩܠܝܕܝܣ *Librum Euclidis exposuit;* et certe, nisi secuta sit glossa ܫܪܝ، ܡܡܠܠܐ, securo animo reddidissem ܡܡܠܠܫܪܝܐ *qui orationem solvit*, h. e. interpres, vulgo ܡܬܪܓܡܢܐ. Quum tamen ܫܘܪܝ، passim significat *principium*, *initium*, ita ut grammatici eo utuntur pro propositionis *subjecto*, ܫܘܪܝ، ܡܡܠܠܐ significare debet, *locutionis initium*, vel ut liberius reddam, *prolocutorem*.

[a] Hunc cod. dono dedit viro rev. G. H. Mill Dionysius Jacobitarum metropolitanus, ut ex inscriptione in fol. 1 patet; sc. ܡܢ ܡܪܝ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܡܛܪܦܘܠܝܛܐ ܕܝܥܩܘܒܝܐ ܣܘܪܝܝܐ ܕܒܡܠܝܒܪ ܐܬܝܗܒ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܠܩܫܝܫܐ ܘܠܝܡ ܡܝܠ ܡܠܦܢܐ ܕܟܠܟܬܐ ܒܫܢܬ ܐܦܟܒ ܒܝܪܚ ܟܢܘܢ ܩ̄ܕ ܒܝܘܡ ܐܪܒܥܣܪ ܒܐܪܒܥܐ ܒܫܒܐ ܘܗܘ ܐܘܒܐܟܐ ܀ A Mar Dionysio, Jacobitarum Syrorum in agro Malabarico metropolitano, datus est hic liber presbytero Gulielmo Mill, Calcuttae doctori, anno 1822, mensis Canun prioris die quarto decimo, feria quarta, quae eadem * * *. Vox omissa ܐܘܒܐܟܐ opinor esse nomen Malabaricum feriae quartae.

striatis, dextra pennam[b], sinistra manu librùm tenentis, pendetque e rostro pavonis atramentarium: quam cingit operis intertexti margo. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܡܬܝ ܫܠܝܚܐ ܕܡܠܠ ܥܒܪܐܝܬ ܒܦܠܣܛܝܢܐ ܀ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܐܡܝܢ ܀ ܨܠܘ ܥܠ ܚܛܝܐ ܕܟܬܒ ܀ ܐܝܬ ܒܗ ܕܝܢ ܩܦܠܐܐ ܫܒܥܝܢ܆ ܘܡܚܫܢܐ ܕܡܢܘܢܐ܆ ܫܣ܆ ܘܐܬܘܬܐ ܟܗ܆ ܘܦܠܐܬܐ ܒܡܬܠܐ ܘܣܗܕ܆ ܘܣܗܕܘܬܐ ܠܚ܆ ܘܩܪܝܢܐ ܕܝܢ ܥܣܪܝܢ ܥܕ܆ ܘܦܘܫܩܐ ܒܡܬܡ ܘܫܠܡܬ ܀ ܘܣܘܟܡ ܘܫܪܟܐ ܀ Explicit. evangelium Matthaei apostoli quod Hebraice in Palaestina locutus est. Preces ejus nobiscum. Insunt capita 70; clausularum quae ܡܢܘܢܐ *canones* vocantur et Anglice *paragraphs*, numerus est 360; signorum 25; parabolarum 25; testimoniorum, h. e. locorum laudatorum 38; lectionum autem 74; et sectionum 22; et sic caetera.

β. Marci, fol. 67.

Tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܩܘܣ Evangelium sanctum Marci. Depictus est S. Marcus sedens, vestibus laxis, rubro colore, quas circa medium cohibet cingulum. Dextra pennam, sinistra librum tenet, atramentariumque a serpentis ore pendet. Flos, vel forte stella, ad sinistrum serpentis latus est. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܪܩܘܣ ܡܣܒܪܢܐ܆ ܒܐܝܕܝ ܓܒܪܐ ܡܚܝܠܐ ܘܚܛܝܐ ܕܫܡܗ ܓܝܘܪܓܝܣ܆ ܕܡܠܠ ܪܗܘܡܐܝܬ ܒܪܗܘܡܐ܆ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܠܥܠܡܝܢ܆ ܐܡܝܢ ܀ Explicit. evangelium sanctum Dñi nostri Jesu Christi sec. praedicationem Marci evangelistae, manibus viri infirmi et peccatoris Georgii: quod Latine Romae dixit: preces ejus nobiscum in sempiternum, Amen.

γ. Lucae, fol. 105.

Tit. ܥܠ ܫܡܠܝܗ ܕܡܪܢ ܘܦܪܘܩܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܣܒܪܢ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܒܟܪܘܙܘܬܐ ܕܠܘܩܐ ܡܣܒܪܢܐ ܀ Ope Dñi nostri et salvatoris Jesu Christi, spei nostri, evangelium sanctum sec. praedicationem Lucae evangelistae. Depictus est S. Lucas barbatus, in sella sedens, vestibus iis similibus quas gerit S. Marcus; dextra pennam in atramentarium ex arietis ore pendens immittit, sinistra, ita imperite picta ut potius dextra esse videatur, librum tenet. Gerit in capite pileum, ut etiam caeteri evangelistae. In quoque angulo flos, stellae similis, et totam effigiem cingit operis intertexti margo. Ad calc. ܫܠܡ ܠܡܟܬܒ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܠܘܩܐ ܕܡܠܠ ܝܘܢܐܝܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܡܕܝܢܬܐ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ܆ ܐܡܝܢ܆ ܐܝܬ ܒܗ ܩܦܠܐܐ ܦܓ܆ ܘܡܚܫܢܐ ܕܡܢܘܢܐ ܫܡܚ܆ ܘܐܬܘܬܐ ܟܒ܆ ܘܦܠܐܬܐ ܟܙ܆ ܘܣܗܕܘܬܐ ܝܘ܆ ܘܦܘܫܩܐ ܟܓ ܀ ܨܠܘ ܥܠ ܚܛܝܐ ܕܟܬܒ ܀ Explicit. scriptio evangelii sancti Lucae quod Graece in urbe Alexandria locutus est: preces ejus nobiscum, Amen. Insunt capp. 83; et clausularum numerus 348; signorum 22; parabolarum 27; locorum laudatorum 16; sectionum 23. Orate pro peccatore qui scripsit.

δ. Joannis, fol. 167.

Tit. ܒܫܡ ܡܪܢ ܘܐܠܗܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܟܬܒܝܢ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܟܪܘܙܐ ܀ In nomine Dñi et Dei nostri Jesu Christi scribimus evangelium sanctum sec. praedicationem Joannis praedicatoris. Depictus est S. Joannes sedens vestibus rubris laxis: ambae manus ad dextrum latus sunt, pennam librumque tenentes, dependetque atramentarium ex humano capite. Utrimque flos est stellae similis, et in margine opus intertextum. Ad calc.

[b] De penna etiam antiquitus a scribis Syriacis usa, cf. colophonem ad tom. priorem commentarii S. Cyrilli in Lucae Evang. nuper a me editi; et Land, Anecd. Syr. i. 58. Certe in hoc codice evangelistae omnes non calamos sed pennas in dextra tenent.

ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܕܡܠܠ ܝܘܢܐܝܬ ܒܐܦܣܘܣ ܡܕܝܢܬܐ. ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܠܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܀ ܐܝܬ ܒܗ ܕܝܢ ܩ̈ܦܠܐܐ ܀ ܢܘ̅ ܀ ܘܡܢܝܢܐ ܕܦܘܣܩܐ ܀ ܡ̈ܐܬܝܢ ܘܠܒ̅ ܀ ܐܬܘܬܐ ܕܝܢ ܀ ܚ̅ ܀ ܘܩ̈ܠܐܬܐ ܀ ܗ̅ ܀ ܘܡܫܒ̈ܚܬܐ ܀ ܝܗ̅ ܀ ܘܦܣ̈ܩܐ ܀ ܟ̅ ܀ ܘܩ̈ܪܝܢܐ [ܩ̈ܪܝܢܐ] ܀ ܢܚ̅ ܀ ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܚܝܢܢ ܒܐܝܕܝ̈ ܓܒܪܐ ܡܚܝܠܐ ܘܚܛܝܐ ܕܫܡܗ ܟܗܢܐ ܓܝܘܪܓܝܣ ܕܦܘܬܘܦܠܠܝ ܒܫܢܬ ܐܦܐ̅ ܕܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܝܠܢ. ܒܐܒ. ܝܒ̅. ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܩܕ̈ ܘܫܪ̈ܝܪܐ ܡܬܝ، ܡܪܩܘܣ ܠܘܩܐ ܝܘܚܢܢ ܢܗܘܘܢ ܨܠܘܬܗܘܢ ܥܡܢ ܐܡܝܢ ܀ ܨܠܘ ܥܠ ܚܛܝܐ ܕܟܬܒ ܀ Explicit. evangelium Joannis apostoli quod Graece in urbe Epheso locutus est. Preces ejus nobiscum in sempiternum, Amen et Amen. Insunt capita 56; et clausularum numerus 232; insunt etiam signa 8; parabolae 5; loca laudata 15; sectiones 20; lectiones 58. Explicit. evangelium sanctum Dñi nostri Jesu Christi, salvatoris nostri, manibus viri infirmi et peccatoris, cujus nomen sacerdos Georgius Puthupallensis, anno Christi Dei nostri 1801, die mensis Ob 12. Sancti verique evangelistae Matthaeus, Marcus, Lucas, Joannes, sint preces eorum nobiscum, Amen. Orate pro peccatore qui scripsit. In proximo folio, fol. 207, colophon opere intertexto circumdatus; ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܡܠܬܗ ܕܡܪܢ ܒܐܝܕܝ̈، ܐܢܫ ܡܚܝܠܐ ܬܠܡܝܕܗ ܕܚܟܪܒ ܩܫܝܫܐ ܡܗܝܪܐ ܘܙܕܝܩܐ ܕܦܘܬܘܦܠܠ ܡܕܝܢܬܐ ... ܀ Explicit. liber verbi Dñi nostri manibus viri infirmi discipuli Hhakrab, presbyteri eruditi et justi, urbis Puthupali civis ....

Et postea; ܬܘܒ ܫܪܝܐ ܐܢܐ ܒܚܝܠܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܡܟܬܒ ܚܕܐ ܡܢ ܐܬܘܬܐ ܕܟܬܒ ܡܪܢ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ ܡܦܩܐ ܕܝܘܚܢܢ ܀ ܒܦܣܩܐ ܀ ܚ ܀ ܡܢ ܒܬܪ ܒܨܝ ܘܚܙܝ ܕܢܒܝܐ ܡܢ ܓܠܝܠܐ ܠܐ ܩܐܡ ܀ Jam Dñi nostri Jesu Christi ope initium facio scribendi signum quod edidit Dñs in sancto Joannis evangelio, in sectione octava, post verba *scrutare et vide quod propheta ex Galilaea non oritur*. Sequitur sectio de muliere in adulterio capta, quae et in hujus codicis textu, et in altero ex agro Malabarico adlato, Bod. Or. *666*, omissa est.

[Bod. Or. 625.]

28.

Codex bombycinus laevigatus in duodecimo, ff. 352 constans, charactere simplici bene exaratus. Anni nota caret, sed saeculi forte quarti decimi est.

Inest Quatuor Evangeliorum versio Harklensis in solitas sectiones distributa, quarum index cuique evangelio praeposita est. In margine nomina propria ad Graecam normam corriguntur, et interdum quae sectioni insunt notantur. Ff. 1—4, 11, 12 chartacea sunt et recentiore manu ad lacunas supplendas[a].

1. Index festorum per circulum anni, lectionumque quae singulis recitandae sunt, fol. 3.

2. Evangelia; *a*. Matthaei, fol. 11.

Praefixus est index capitum, cujus tit. fol. 9. ܩ̈ܦܠܐܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܬܝ، ܫܠܝܚܐ ܘܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܚܕ ܡܢ ܬܪ̈ܥܣܪ ܐܝܟ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܐܬܘܡܣܐ ܣܘܪܝܝܐ ܥܒܪܝܐ̅ ܀ Capita evangelii sancti sec. praedicationem Matthaei apostoli et evangelistae,

[a] Dono dedit Bibl. Bodl. idem C. Robson, qui etiam codice Thurston 13 nos ditavit: quare autem hic inter codd. Bodleianos recensitus, ille in Thurstonianos relegatus sit plane nescio. Certe in cod. inscriptio exstat: "Liber Bibliothecae Bodleianae ex dono magistri Caroli Robson, Collegii Reginae socii." Quod ad ipsum Robson attinet, ad gradum B. A. evectus est A. C. 1616, et postea Collegii Mercatorum in urbe Halebo capellanus fuit. De codice cf. G. Ch. Storr, Observationes super N. T. verss. Syr. § xxx. G. H. Bernstein, De Hharklensi N. T. Translatione Syriaca, p. 10.

qui fuit e duodecim, secundum traditionem [b] Thomae Hharklensis et episcopi. Titulum Matthaei in fol. 11 utpote recentiore manu omisi: in initio autem cujusque fasciculi in margine scriptum exstat, vel ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ⁘ ܕܒܝܕ ܡܬܝ ⁘ ܫܠܝܚܐ ⁘ vel ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ⁘ ܡܚܝܢܝܬܐ ܕܒܝܕ ܡܬܝ ⁘ Sanctum evangelium sec. praedicationem per Matthaeum, vel S. evangelium sec. praedicationem vivificam per Matthaeum; vel ܣܒܪܬܐ ܕܡܬܝܘܣ, vel ܣ̄ܘ ܕܡܬܝ, vel aliquid ejusmodi. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܬܝ ܫܠܝܚܐ. ܕܡܠܠ ܘܐܟܪܙ ܘܣܒܪ ܥܒܪܐܝܬ ܒܦܠܣܛܝܢܐ. ܐܝܬ ܒܗ ܕܝܢ ܩܦ̈ܠܐܐ ܫܬܝܢ ܘܬܡܢܝܐ. ܘܡܢܝܢܐ ܕܩܢ̈ܘܢܐ ܬܠܬܡܐܐ ܘܫܬܝܢ. ܐܝܟ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܝܘ̈ܢܝܐ. ܘܐܬ̈ܘܬܐ ܥܣܪܝܢ ܘܚܡܫ. ܘܦܠܐܬܐ ܥܣܪܝܢ ܘܚܡܫ. ܘܣܗ̈ܕܘܬܐ ܬܠܬܝܢ ܘܬܪܬܝܢ. ܘܡܢܝܢܐ ܕܩܢ̈ܘܢܐ ܒܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܣܘܪ̈ܝܝܐ ܐܘܟܝܬ ܡܦܩܬܐ ܦܫܝܛܬܐ. ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܥܣܪܝܢ ܘܫܬܐ. ܨܠܘ ܥܠ ܚܛܝܐ ܕܟܬܒ ⁘ . ⁘ ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܚܝܠ ܘܥܕܪ ܘܣܝܥ. ܕܟܝܪܐ ܗܝ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܘܟܠܗܘܢ ܩܕܝ̈ܫܐ ܐܡܝܢ ⁘ Explicit. evangelium sanctum sec. praedicationem Matthaei apostoli, quod locutus est et praedicavit et annuntiavit Hebraice in Palaestina. Insunt capp. 68 [c]; numerus autem canonum, sive clausularum 360, sec. traditionem Graecorum, h.e. vers. septuagint; signa sive miracula insunt 25; parabolae 25; loca laudata 32: numerus autem canonum sec. traditionem Syrorum, sive versionem simplicem, est 426. Orate pro peccatore qui exaravit. Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto, qui roboravit, et adjuvit, et opitulatus est. Memorata sit Deipara et omnes sancti, Amen.

β. Marci, fol. 116.

Index capitum, fol. 114; tit. ܩܦ̈ܠܐܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܩܘܣ ܡܣܒܪܢܐ ܕܡܢ ܫܒܥܝܢ ⁘ Capita evangelii sancti sec. praedicationem S. Marci evangelistae qui fuit e septuaginta. Tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܪ̄ܩܘܣ ܡܣܒܪܢܐ ⁘ Evangelium sanctum sec. praed. S. Marci evangelistae. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ. ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܪܩܘܣ ܡܣܒܪܢܐ. ܚܕ ܡܢ ܫܒܥܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ. ܕܡܠܠ ܪܗܘܡܐܝܬ ܒܪܘܡܝ ܡܕܝܢܬܐ ܪܒܬܐ. ܐܝܬ ܒܗ ܩܦ̈ܠܐܐ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܡܢܐ. ܘܡܢܝܢܐ ܕܝܢ ܕܩܢ̈ܘܢܐ ܡܐܬܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ. ܘܐܬ̈ܘܬܐ ܥܣܪܝܢ ܘܬܪܬܝܢ. ܘܦܠܐܬܐ ܫܬ. ܘܣܗ̈ܕܘܬܐ ܫܒܥܣܪܐ. ܨܠܘ ܥܠ ܚܛܝܐ ܘܡܚܣܢܐ ܡܢ ܥܠ ܕܪܫܡ ܗܠܝܢ ܣܘܪ̈ܛܐ ܒܠ̈ܒܟܐ ܐܝܟ ܚܝܠܗ ⁘ Explicit. evangelium sanctum sec. praedicationem Marci evangelistae, qui fuit e septuaginta duobus (discipulis), quod dixit Latine in urbe magna Roma. Insunt capita 48; numerus autem canonum 240; insunt etiam signa 22; parabolae 6: loca laudata 17. Orate pro peccatore et omnium (virtutum?) alienissimo qui has confusas lineas pro virili exaravit.

---

[b] Quamvis lexicis obtemperans ܡܫܠܡܢܘܬܐ *traditionem* reddidi, moneo tamen veram vocis significationem et hic et in nota phrasi ܐܝܟ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܫܒܥܝܢ potius esse *versionem, translationem*.

[c] Capita revera sunt 70, et sic in indice et in margine recte recensita sunt. De his capitibus notandum, quod et in versione simplici et Hharklensi initia cujusque evangelii omissa sunt. Collatis enim codicibus dissimillimis Bod. Or. 361, Hunt. 587, Poc. 1, cap. primum apud Syros in Matt. evang. "de magorum adventu" est, c. ii. 1; in Marci "de demoniaco," c. i. 23; in Lucae "de censu," c. ii. 1; in Joannis "de Canae convivio," c. ii. 1. Capita autem omissa in lectiones divisa sunt et in ecclesia recitantur. Sectionum frequentior usus, unde solae notantur in codd. Can. Or. 130, Dawk. 46, Marsh. 699; it. cum capp. in Bod. Or. 361, Poc. 1; et cum capp. et ܛܝܛܠܐ in Hunt. 587. Has sectiones longiores, sive ܛܝܛܠܐ, quarum numerus in S. Matt. evang. est 22, solas notant codd. antiquiores, e. g. Dawk. 27: antiquissimi autem, qualis est Dawk. 3. eas breves clausulas tantum exhibent, quas Syri ܩܢ̈ܘܢܐ *canones*, vocant, quarum in Matt. evang. sunt 426, et quae locis parallelis inveniendis inserviunt.

γ. Lucae, fol. 180.

Index capitum, fol. 178, cum ejusdem generis titulo. Tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܠܘܩܐ ܀ Evangelium sanctum secundum praedicationem Lucae. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܠܘܩܐ ܡܒܫܪܢܐ ܚܕ ܡܢ ܫܒܥܝܢ ܕܡܠܠ ܘܐܟܪܙ ܘܣܒܪ ܝܘܢܐܝܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܡܕܝܢܬܐ ܪܒܬܐ. ܐܝܬ ܒܗ ܕܝܢ ܡܩܠܐܐ ܬܡܢܝܢ ܘܬܠܬܐ. ܘܡܢܝܢܐ ܕܩܢܘ̈ܢܐ. ܬܠܬܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܡܢܝܐ. ܐܬ̈ܘܬܐ ܕܝܢ. ܥܣ̈ܪܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ. ܘܡܬ̈ܠܐ ܥܣ̈ܪܝܢ ܘܫܒܥ. ܘܡܣ̈ܗܕܢܘܬܐ ܫܬܬܥܣܪܐ. ܫܘ̈ܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܚܝܠ ܘܥܕܪ ܠܡܚܝܠܘܬܝ ܀ Explicit. evangelium sanctum sec. praedicationem Lucae evangelistae, qui fuit e septuaginta discipulis, quod dixit et praedicavit et adnuntiavit Graece in urbe magna Alexandria. Insunt capp. 83; et numerus canonum 348; signorum 22; parabolarum 27; locorum laudatorum 16. Gloria Deo qui infirmitatem meam roboravit et adjuvit.

δ. Joannis, fol. 273.

Index capitum, fol. 272; tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܀ Evangelium sanctum sec. praedicationem Joannis apostoli. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ. ܚܕ ܡܢ ܬܪ̈ܥܣܪ. ܕܡܠܠ ܘܐܟܪܙ ܘܐܟܬܒ ܝܘܢܐܝܬ ܒܐܦܣܘܣ. ܐܝܬ ܒܗ ܕܝܢ ܡܩܠܐܐ ܬܫܬܥܣܪ. ܐܝܟ ܡܢܝܢܐ ܕܩܢܘ̈ܢܐ. ܡܐܬܝܢ ܬܠܬܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ. ܐܬ̈ܘܬܐ ܬܡܢܝܐ. ܦ̈ܠܐܬܐ ܚܡܫ. ܣܗܕ̈ܘܬܐ ܚܡܫܬܥܣܪ ܀ Explicit. evangelium sanctum sec. praedicationem Joannis apostoli, qui fuit e duodecim; quod dixit et praedicavit et scripsit Graece Ephesi. Insunt capita 19; et numerus canonum 232; signorum 8; parabolarum 5; locorum laudatorum 15.

Cuique evangelio praefixa est crux haud inscite ex opere intertexto facta, super calvarium posita, cujus in angulis ܣܒܪܘ ܀ ܠܘܬܗ ܀ ܘܚܙܘ ܀ ܒܗ ܀ Ad eam adspicite, et in ea sperate. [Bod. Or. 361.]

29.

Codex membranaceus in duodecimo, ff. 227 constans, charactere antiquo literis Estrangelis simillimo exscriptus. Anni nota caret sed saeculi duodecimi forte est.

Inest Quatuor Evangeliorum versio simplex in solitas lectiones distributa. Ff. 1—14, 225, 226 recentiore manu sunt, qua etiam interdum adposita sunt puncta vocalia.

α. Matthaei evangelium, fol. 1.

Tit. utpote manu recenti omisi. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܡܬܝ، ܫܠܝܚܐ ܕܡܠܠ ܥܒܪܐܝܬ ܒܦܠܣܛܝܢܐ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܐܡܝܢ ܀ ܐܝܬ ܒܗ ܕܝܢ ܡܩܠܐܐ ܫܒ̈ܥܝܢ ܀ ܘܡܢܝܢܐ ܕܩܢܘ̈ܢܐ ܫ̄ܣ ܀ ܘܐܬ̈ܘܬܐ ܥܣ̈ܪܝܢ ܘܚܡܫ ܀ ܘܡܬ̈ܠܐ ܥܣ̈ܪܝܢ ܘܗ̄ ܀ ܘܡܣ̈ܗܕܢܘܬܐ ܠܒ ܀ ܘܩܪ̈ܝܢܐ ܥܕ ܀ ܘܦܣ̈ܘܩܐ ܥܣ̈ܪܝܢ ܀ Explicit. evangelium sanctum Matthaei apostoli, quod Hebraice in Palaestina locutus est: preces ejus nobiscum, Amen. Insunt capp. 70; et numerus canonum 360; signorum 25; parabolarum 25; locorum laudatorum 32; lectionum 74; sectionum 20. Sequitur index capitum in S. Marci evangelium.

β. Marci, fol. 63.

Tit. aureis literis opere intertexto circumdatus; ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܪܩܘܣ ܀ Evangelium sanctum sec. praedicationem Marci. Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܪܩܘܣ ܡܒܫܪܢܐ ܕܡܠܠ ܪܗܘܡܐܝܬ ܒܪܗܘܡܝ ܡܕܝܢܬܐ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܀ ܐܝܬ ܒܗ ܕܝܢ ܡܩܠܐܐ ܡ̄ܛ ܀ ܘܡܢܝܢܐ ܕܩܢܘ̈ܢܐ ܡ̈ܐܬܝܢ ܘܡ̄ ܀ ܘܐܬ̈ܘܬܐ ܟ̄ܒ ܀ ܘܡܬ̈ܠܐ ܬܫܥ ܀ ܘܡܣ̈ܗܕܢܘܬܐ ܝ̄ܒ ܀ ܩܪ̈ܝܢܐ ܐܟܚܕܐ ܀ ܘܦܣ̈ܘܩܐ ܬܠܬܝܢ ܗܘܝ ܀ ܨܠܘ ܥܠ ܟܠ ܕܟܬܒ ܀ Explicit. scriptio evangelii sancti secundum praedicationem Marci evangelistae, quod Latine in urbe Roma locutus est: preces ejus nobiscum. Insunt capita 49; numerus autem canonum 240;

miraculorum 22; parabolarum 6; locorum laudatorum 13; lectionum 40; sectionum 13. Orate pro eo qui scripsit. Sequitur index capitum in S. Lucae evangelium.

γ. Lucae, fol. 105.

Tit. eodem modo depictus; ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܠܘܩܐ ܀ Evangelium sanctum sec. praedicationem Lucae. Ad calc. ܫܠܡ ܠܡܟܬܒܘ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܠܗܢ. ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܠܘܩܐ ܡܟܪܙܢܐ ܕܡܠܠ ܝܘܢܐܝܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܪܒܬܐ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܐܡܝܢ ܀ ܐܝܬ ܒܗ ܩܦܠܐܘܢ ܦܓ. ܘܡܢܝܢܐ ܕܩܢܘܢܐ ܫܡܚ. ܬܕܡܪ̈ܬܐ ܟܒ. ܦܠܐܬܐ ܟܙ. ܘܡܫܘܒܚܘܬܐ ܝܘ. ܘܩܪ̈ܝܢܐ ܦܒ. ܘܦܘܪ̈ܫܢܐ ܟܓ ܀ Explicit. scriptio sancti evangelii Christi Dei nostri secundum praedicationem Lucae evangelistae, quod Graece in Alexandria magna locutus est: preces ejus nobiscum, Amen. Insunt capita 83; numerus autem canonum 348; miraculorum 22; parabolarum 27; locorum laudatorum 16; lectionum 82; sectionum 23. Sequitur index capitum in S. Joannis evangelium.

δ. Joannis, fol. 175.

Tit. eodem modo depictus; ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܀ Evangelium sanctum sec. praedicationem Joannis. Ad calc. manu recentiore; ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܕܡܠܠ ܝܘܢܐܝܬ ܒܐܦܣܘܣ ܡܕܝܢܬܐ. ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܐܡܝܢ. ܡܛܠ ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܚܐ ܨܠܘ ܥܠ ܗܘ ܕܘܝܐ ܕܚܕܬ ܗܠܝܢ ܟܪ̈ܣܐ ܘܕܒܩܗ ܀ Explicit. evangelium sanctum Joannis apostoli, quod Graece in urbe Epheso locutus est: preces ejus nobiscum, Amen. Pro fide, fratres, orate pro misero illo, qui novos hos fasciculos libro renovavit, et eum conglutinavit. [Hunt. 587.]

30.

Codex chartaceus, minutus, ff. 172 constans, Carshunicus, charactere simplici parvissimo, cum multo nitore, A. C. 1580 scriptus.

Inest Quatuor Evangeliorum Versio Arabica in sectiones distributa, quarum in Matthaei evang. insunt 101, Marci 54, Lucae 76, Joannis 46. Cuique evangelio praeter Matthaei praemissa est brevis praefatio, et sectionum index: singuli tituli opere intertexto, auro coloribusque picto, decorantur. Quinetiam in fol. 2 crux Syriaca super calvarium, cujus in angulis ܒܟ. ܢܕܘܫ. ܠܒܥܠ. ܕܒܒܝܢ. Per te impellemus inimicos nostros.

α. Matthaei evangelium, fol. 3.

Tit. ܒܐܣܡ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܐܠܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܐܠܗ ܐܠܘܐܚܕ ܐܢܓܝܠ ܡܬܝ ܐܠܕܝ ܗܘ ܡܢ ܐܠܐܬܢܝ ܥܫܪ ܀ In nomine Dei unius, Patris et Filii et Spiritus Sancti, evangelium Matthaei, qui fuit e duodecim. Ad calc. ܟܡܠ ܐܢܓܝܠ ܡܬܝ ܐܠܪܣܘܠ ܐܠܕܝ ܟܬܒܗ ܦܝ ܐܪܨ ܦܠܣܛܝܢ ܥܢܕ ܡܐ ܐܟܪܓܘܐ ܐܠܪܣܠ ܡܢ ܐܪܨ ܐܠܝܗܘܕܝܗ ܦܝ ܐܠܣܢܗ ܐܠܬܐܡܢܗ ܡܢ ܨܥܘܕ ܐܠܣܝܕ ܐܠܡܣܝܚ ܠܗ ܐܠܡܓܕ ܘܗܝ ܐܠܣܢܗ ܐܠܐܘܠܝ ܠܩܠܘܕܝܘܣ ܡܠܟ ܐܠܪܘܡ. ܘܐܠܚܡܕ ܠܠܗ ܕܐܝܡܐ ܐܒܕܐ ܐܡܝܢ ܀ Explicit. evangelium Matthaei apostoli, qui scripsit in terra Palaestina, quum pulsi sunt apostoli e terra Judaea, anno octavo post Domini nostri, cui sit gloria, adscensionem; anno primo regis Romani Claudii. Deo laus semper et in saecula.

β. Marci, fol. 51.

Praefatio, et index sectt., sc. ܡܩܕܡܗ ܐܢܓܝܠ ܡܪܩܘܣ ܐܠܐܢܓܠܝܣܛܝ ܀ Tit. ܒܐܣܡ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܐܠܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܐܠܗ ܐܠܘܐܚܕ ܐܢܓܝܠ ܡܪܩܘܣ ܐܠܐܢܓܠܝܣܛܝ ܐܚܕ ܐܠܣܒܥܝܢ ܀ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, evangelium Marci apostoli, qui fuit e septuaginta. Ad calc. ܟܡܠ ܐܢܓܝܠ ܡܪܩܘܣ: ܘܟܬܒܗ ܒܐܠܠܣܐܢ ܐܠܦܪܢܓܝ ܒܡܕܝܢܗ ܪܘܡܝܗ ܒܥܕ ܨܥܘܕ ܐܠܡܣܝܚ ܐܬܢܬܝ ܥܫܪ ܣܢܗ ܘܟܐܢ ܬܠܡܝܕ ܒܛܪܣ.

ܘܕܠܟ ܒܥܕ ܨܥܘܕ ܡܣܝܚܐ ܒܐܬܢܝ، ܥܫܪ
ܣܢܗ̈ ܦܝ ܐܠܪܐܒܥܗ ܠܩܠܘܕܝܘܣ ܩܝܨܪ.
ܘܐܠܡܓܕ ܠܠܗ ܕܐܝܡܐ ܐܒܕܐ ܀ Explicit. evangelium Marci, quod lingua Romana Francorum in urbe Roma scripsit Petrus apostolus: id autem praedicavit Marcus. Factum est anno duodecimo post Domini adscensionem, quartoque Claudii Caesaris: et Deo gloria semper in saecula.

γ. Lucae, fol. 82.

Praefatio, et index sectt., sc. ܡܩܕܡܬܗ̈
ܒܣܡ ܐܠܐܒ Tit. ܐܢܓܝܠ ܠܘܩܐ ܐܠܒܫܝܪ ܀
ܘܐܠܐܒܢ ܘܐܠܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܐܠܗ ܘܐܚܕ
ܒܫܐܪܗ̈· ܠܘܩܐ ܐܚܕ ܐܠܣܒܥܝܢ ܐܠܪܣܘܠ ܀
In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, evangelium Lucae, qui fuit e septuaginta apostolis. Ad calc. ܟܡܠ
ܟܬܐܒܗ̈ ܒܫܐܪܗ̈ ܠܘܩܐ ܐܠܛܒܝܒ ܐܠܬܝ،
ܟܬܒܗܐ ܒܐܠܝܘܢܐܢܝ ܒܡܕܝܢܗ̈ ܡܩܕܘܢܝܗ
ܒܥܕ ܨܥܘܕ ܐܠܡܣܝܚ ܐܠܡܡܓܕ ܠܗ ܐܠܡܓܕ
ܐܬܢܝ، ܘܥܫܪܝܢ ܣܢܗ̈ ܦܝ ܐܠܣܢܗ̈ ܐܠܐܪܒܥܬܗ
ܥܫܪ ܠܩܠܘܕܝܘܣ ܩܝܨܪ. ܘܐܠܡܓܕ ܠܠܗ
ܕܐܝܡܐ ܐܒܕܐ ܀ Explicit. scriptio evangelii Lucae medici, quod scripsit Graece in urbe Macedonia anno vicesimo secundo post Domini, cui sit gloria, adscensionem, et quarto decimo Claudii Caesaris: et Deo laus semper in saecula.

δ. Joannis, fol. 132.

Praefatio, et index sectt., sc. ܡܩܕܡܬܗ̈
ܒܣܡ ܐܠܐܒ Tit. ܐܢܓܝܠ ܝܘܚܢܐ ܐܠܒܫܝܪ ܀
ܘܐܠܐܒܢ ܘܐܠܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܐܠܗ ܘܐܚܕ
ܒܫܐܪܗ̈ ܝܘܚܢܐ ܐܚܕ ܐܠܐܬܢܝܥܫܪ ܀ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, evangelium Joannis, qui fuit e duodecim. Ad calc. ܟܡܠܬ ܒܫܐܪܗ̈
ܐܠܐܒ ܐܠܦܐܓܠ ܝܘܚܢܐ ܒܢ ܙܒܕܝ ܐܠܒܬܪܝܪܟ
ܐܠܟܐܪܙ ܘܟܡܠܬ ܒܟܡܐܠܗܐ ܐܠܐܪܒܥܗ̈
ܐܢܐܓܝܠ ܐܢܗܐܪ ܡܝܐ ܐܠܚܝܘܗ̈ ܒܣܠܐܡ
ܡܢ ܐܠܪܒ ܐܡܝܢ ܀ ܘܟܐܢ ܐܠܦܪܐܓ ܡܢܗ
ܦܝ ܬܐܣܥ ܘܥܫܪܝܢ ܡܢ ܢܝܣܢ ܐܠܡܒܐܪܟ
ܣܢܗ̈ ܐܠܦ ܘܬܡܐܢܡܐܝܗ ܘܐܚܕ ܘܬܣܥܝܢ
ܠܠܝܘܢܐܢ ܦܝ ܡܕܝܢܗ ܐܠܡܥܡܘܪܗ ܡܕܝܢܗ
ܐܠܫܪܝܦ: ܐܠܒܥܨ ܦܝ ܕܐܟܠ ܐܠܩܝܐܡܗ̈
ܐܠܡܩܕܣܗ ܘܐܠܒܥܨ ܦܝ ܕܝܪ ܣܬܢܐ ܐܠܣܝܕܗ
ܐܠܬܝ، ܦܝ ܕܐܟܠ ܐܠܡܕܝܢܗ ܦܝ ܚܐܪܗ̈
ܐܠܨܗܝܘܢ ܐܠܓܘܐܢܝܗ ܐܠܬܝ ܗܢܐܟ ܘܟܡܠܬ
ܦܨܠ ܡܢ ܝܘܚܢܐ. ܘܐܠܒܐܩܝܗ ܥܫܪ ܦܨܠ
ܐܟܬܒܬܗܐ ܦܝ ܡܕܝܢܗ ܚܡܨ ܘܟܬܒ ܐܠܡܣܟܝܢ
ܐܠܚܩܝܪ ܝܘܚܢܐ ܐܠܓܪܓܪܝ ܀ Explicit. evangelium patris eximii Joannis filii Zebedaei, patriarchae, praedicatoris: quo finito explicit. etiam quatuor evangelia, quae flumina sunt aquae viventis, pace Dñi, Amen. Factus est autem finis ejus die 29 mensis benedicti Nisan, anno 1891 Graecorum (A. C. 1580) in urbe bene habitata sancta nobilique (Hierosolymis), scriptumque fuit partim in interiore resurrectionis magnae [ecclesiae parte?], et partim in coenobio dñae nostrae Dominae quae in interiore urbis parte in ulterioris Sionis vico sita est; ubi ad finem perducta est sectio 29ª Joannis, caeterae autem sectiones 16 (17?) in urbe Emesa scriptae sunt manu pauperis vilisque Joannis Gargarensis. [Bod. Or. 2.]

31.

Codex bombycinus laevigatus forma minutissima, ff. 163, charactere simplici elegantissime, A. C. 1695, exscriptus.

Inest Quatuor Evangeliorum versio simplex in solitas lectiones distributa: in margine adscripta sunt capita, quorum index cuique evangelio praefixus est. Exstat etiam in initio index lectionum per circulum anni. Indices in quadris multa arte auro et miniaturis ornatis inscripti sunt.

a. Matthaei evangelium, fol. 10.

Tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩ̄ܕ̄ ܕܡܬܝ، ܀ انجيل متي
Evangelium sanctum Matthaei. Ad calc.
ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩ̄ܕ̄ ܕܡܬܝ، ܥܠܝܒܝܐ ܕܡܠܠ
ܥܒܪܐܝܬ ܒܦܠܣܛܝܢ ܀ ܘܠܗ ܬܫܒܘܚܬܐ ܚܡ ܐܡܝܢ ܀

Explicit. evangelium sanctum Matthaei apostoli, quod Hebraice in Palaestina locutus est. Preces ejus nobiscum, Amen.

β. Marci, fol. 52.

Tit. انجيل مرقوس ⁘ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܡܪܩܘܣ ܟܪܘܙܐ Evangelium Marci. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕ̈ ܕܡܫܝܚܐ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܪܩܘܣ ܟܪܘܙܐ ܕܡܠܠ ܪܗܘܡܐܝܬ ܒܪܗܘܡܝ ⁘ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܐܡܝܢ ⁘ Explicit. evang. sanc. Christi sec. praedicationem Marci evangelistae, quod Latine Romae locutus est. Preces ejus nobiscum, Amen.

γ. Lucae, fol. 80.

Tit. انجيل لوقا ⁘ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܠܘܩܐ Evangelium Lucae. Ad calc. ܫܠܡ ܠܡܟܬܒ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܠܘܩܐ ܕܡܠܠ ܝܘܢܐܝܬ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܐܡܝܢ ⁘ كمل انجيل لوقا ⁘ Explicit. exscriptio evangelii sancti Lucae, quod Graece Alexandriae locutus est. Preces ejus nobiscum, Amen.

δ. Joannis, fol. 126.

Tit. انجيل يوحنا ⁘ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܝܘܚܢܢ ܩܕ̈ Evangelium sancti Joannis. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܕܡܠܠ ܝܘܢܐܝܬ ܒܐܦܣܘܣ ܡܕܝܢܬܐ. ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܐܡܝܢ ⁘ Explicit. evangelium Joannis apostoli, quod Graece in urbe Epheso locutus est. Preces ejus nobiscum, Amen.

Et postea; ܫܠܡ ܒܥܘܕܪܢ ܡܪܢ ܠܫܘܠܡܐ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕ̈ ܕܐܟܪܙܘ ܘܣܒܪܘ ܐܪܒܥܐ ܐܘܢܓܠܣܛܐ ܡܬܝ ܡܪܩܘܣ ܠܘܩܐ ܝܘܚܢܢ ܒܝܘܡܐ ܩܕܡܝܐ ܕܝܪܚܐ ܐܕܪ ܫܢܬ ܐܠܦ̈ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܒܕܝܪܐ ܕܡܪܝ ܙܟܝ ܒܐܝܕܝ ܕܝܪܝܐ ܘܐܢܝܣ ܒܪ ܡܪܕܝܪܝ ⁘ Auxilio Dñi nostri ad finem perducta sunt quatuor evangelia sancta, quae praedicaverunt et annuntiaverunt quatuor evangelistae Matthaeus, Marcus, Lucas, Joannes, die primo mensis Adar, anno Graecorum 1900 (A. D. 1695) in coenobio Mar Zacchaei, manibus monachi Vanis Bar Mardiri.

Denique literis majusculis auratis exscriptum; ܐܫܬܠܡ ܗܢܐ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕ̈ ܒܐܝ̈ܕܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܩܦܕܘܩܝܐ ܡܛܠ ܦܬܚ ܐܠܠܗ ܒܪ ܡܫܡܫܢܐ ܟܘܦܪ ܢܬܠ ܠܗ ܐܠܗܐ ܗܘܢܐ ܓܡܝܪܐ ܒܝܕ ܨܠܘܬܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ ܘܕܩ̈ܕܝܫܐ ܐܡܝܢ ⁘ Exscriptum est hoc evangelium sanctum manibus Gregorii Cappadocis, propter Fatallah filium diaconi Cuphar. Det ei Deus mentem perfectam per preces Deiparae Mariae, et sanctorum, Amen[a]. [Poc. 1.]

32.

Codex membranaceus in sextodecimo, ff. (113 – 1 =) 112 constans, charactere antiquo literis Estrangelis haud ita dissimili, A. C. 1245, exaratus.

Inest S. Joannis Evangelium in lectiones distributum: notantur etiam in margine capita. In initio crux super calvarium cum inscriptione ܚܝ. ܕܒܫ. ܠܩܛܠܐ. ܕܩܡ., de qua cf. Bod. Or. 2. Sequitur index lectionum in circulis inscriptus.

Deest fol. 2: bombycina et manu recenti sunt ff. 11—16; it. manu recenti sed membranaceum fol. 109.

Tit. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕ̈ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ Evangelium sanctum Joannis apostoli. Ad calc. ܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܕܡܠܠ ܝܘܢܐܝܬ ܒܐܦܣܘܣ ܡܕܝܢܬܐ. ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܐܡܝܢ ⁘ Explicit. evangelium sanctum Joannis apostoli, quod Graece in urbe Epheso locutus est. Preces ejus nobiscum, Amen. Sequitur doxologia: et postea; ܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܗܘ ܕܝܗܒ ܠܢ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ. ܒܫܘܬ ܐܠܗܐ ܘܡܫܒܚܐ ܘܒܪ ܕܩܕܝܫܐ ܒܬܫܥܝܬܐ ܕܡܪܝ ܐܢܫܐ

[a] Joannis Seldeni aliquando fuisse hunc codicem pro certo habeo. In initio enim sententiam quam in suis libris semper sua manu inscribebat, sc. περὶ παντὸς τὴν ἐλευθερίαν, exhibet.

[Syriac text]
[Syriac text]
[Syriac text]
[Syriac text]
[Syriac text]
[Syriac text]
[Syriac text]
[Syriac text]
[Syriac text] Finem et completionem accepit hic liber vitae plenus evangelii sancti Joannis apostoli, anno 1557 Graecorum (A. C. 1245), die mensis Teshrin posterioris octavo, et feria quarta, in coenobio patris Joannis in deserto Scetensi, diebus Mar Athanasii [a] Patriarchae Aegyptiorum Syrorum: mortuus enim fuit eorum patriarcha Mar Ignatius; cujus animae Deus quietem concedat. Scripsit eum vir peccator, scelestusque, nomine Hhabib, in usum fratris sui spiritalis doctoris Isaaci, ut legat et commoda ab eo percipiat, et preces pro me et doctore Baccho, et patribus nostris obferat.

Brevis sequitur epigraphe a viro qui librum restituit scripta, cujus tamen pars abscissa est. Quae exstat hujusmodi est, . . .
[Syriac text]
[Syriac text]
[Syriac text]
[Syriac text]
[Syriac text] . . . sive facto per preces Deiparae Mariae et omnium sanctorum in saecula saeculorum, Amen. Perfectus est et eum absolvit vir infirmus et peccator, nomine presbyter, sed facto reprobus, jussu patris nostri episcopi Mar Marci. Propitius sit Deus Davidi scelesto et infirmo. [MARSH. 699.]

[a] Ex hac epigraphe corrigi potest Wanslebius, ap. Le Quien Or. Christ. ii. 493, qui ex canone Abulbircat, Athanasium in sedem Alexandrinam, anno Mart. 967, Christi 1251, evectum esse, scripsit. Ex eodem autem Abulbircat addit, eum viginti sex annos sedisse, quod quum mortuus est A. Mart. 978 vix fieri potuit. Quum autem predecessor ejus Cyrillus A. C. 1243, die 10 Martis mortuus est, ipse Le Quien in indicis p. xx se minime huic narrationi credere affirmat; "fuerit enim, inquit, vacatio annorum septem, ac mensium septem minus tribus diebus, ac ordinatus successor Athanasius anno 1250, die 2 Octobris! Id certe non capio." Sed certe e nostro codice apparet Athanasium anno Christi 1245 sedem occupasse, unde opinor eum statim Cyrillo suffectum esse. Quis autem fuerit ille Ignatius Syrorum in deserto Scetensi patriarcha, omnino nescio: mortuus enim est Ignatius David, Antiochenae sedis Jacobiticae praesul, anno Graec. 1564, Ch. 1253.

33.

Codex bombycinus in folio, ff. 204 constans, binis plerumque columnis a variis scribis, A. C. 1545, Carshunice exscriptus.

Inest Actorum Apostolorum, Epistolarum septem catholicarum, necnon S. Pauli quatuordecim versio Arabica. In sectiones minio adnumeratas divisus est liber, quas recens quaedam manus mutavit, eademque dies quibus quaeque legenda sit, nonnunquam addidit [a].

1. Acta Apostolorum, fol. 1.

Tit. [Syriac/Carshuni text]
[Syriac/Carshuni text]
[Syriac/Carshuni text]
[Syriac/Carshuni text]
[Syriac/Carshuni text]

[a] In initio codicis nota est manu ipsius Marshii scripta; "Acta Apostolorum, una cum omnibus epistolis, Kershuni. E Damasco mihi transmissa per Robertum Huntingdon, S. Th. nunc Doctorem, et Collegii S. Trinitatis apud Dublin. Praepositum. Narcissus ffernensis et Leighlin. episcopus, an. D. 1683." Quam scripturam nescio quis mentis aeque ac fidei expers mutavit in "Narcisso . . . episcopo." Narcissus Marsh, ad gradum M. A. A. C. 1660 evectus, Coll. Exon. apud Oxonienses socius, deinde Aulae S. Albani principalis, Coll. S. Trinitatis apud Dublinienses praepositus A. C. 1678, episcopus Fernensis et Leghlinensis A. C. 1682, archiepiscopus Cassiliensis 1690, Dubliniensis 1694, denique Armachanus 1702, multis eximiisque codicibus Bibliothecam Bodleianam ditavit, qui omnes sententiam ejus manu scriptam ferunt, πανταχῆ τὴν ἀλήθειαν.

ܐܠܐ ܬܐܘܦܝܠܐ ܐܠܝ܂ ܟܬܒ ܠܗ ܐܠܐܢܓܝܠ ܐܘܠܐ ܘܗܕܐ ܬܐܢܝܐ ܀ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, initium facimus exscribendi Librum Praxeis sive Historias Apostolorum post adscensionem Dñi nostri Jesu Christi. Eum conscripsit Lucas, evangelii scriptor, misitque ad Theophilum, cui ante evangelium et postea hunc librum scripsit. Ad calc. كملن قصص للابا الحواريون ⁘ Explicit. historiae patrum missionariorum.

2. Epistolarum catholicarum liber, fol. 63.

Tit. ܐܬܠܐ ܟܬܐܒ ܐܠܩܬܘܠܝܩܘܢ Sequitur liber catholicon.

a. Jacobi epistola, ib.

Tit. ܐܘܠܐ ܪܣܐܠܬܗ ܝܥܩܘܒ ܐܠܪܣܘܠ ܐܠܡܣܡܝ ܐܠܡܥܪܘܦ ܐܚܐ ܐܠܪܒ ܀ Primum, epistola Jacobi apostoli cui cognomini Dñi frater. Ad calc. ܟܡܠܬ ܪܣܐܠܬܗ ܝܥܩܘܒ ܐܠܪܣܘܠ ܨܠܘܬܗ ܡܥܢܐ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܀ Finis epistolae Jacobi apostoli: preces ejus nobiscum, Amen, Amen, Amen.

β. Petri prima, fol. 69.

Tit. ܘܐܬܠܐ ܪܣܐܠܬܗ ܒܛܪܣ ܪܐܣ ܐܠܪܣܠ Sequitur epistola Petri, apostolorum principis. Ad calc. كملت رسالة بطرس للاولي والشكر لله ⁘ Explicit. epist. prima Petri: et Deo gratiae.

γ. Petri secunda, fol. 75.

Tit. ܪܣܐܠܬܗ ܒܛܪܣ ܐܠܬܐܢܝܗ ܘܗܝ܂ ܡܢ ܐܠܥܕܕ ܐܠܬܐܠܬܗ ܀ Epistola Petri secunda, quae ordine tertia est. Ad calc. ܟܡܠܬ ܪܣܐܠܬܗ ܒܛܪܣ ܐܠܬܐܢܝܗ ܘܐܠܫܟܪ ܠܠܗ ܀ Explicit. epist. sec. Petri: et Deo gratiae.

δ. Joannis prima, fol. 79.

Tit. ܪܣܐܠܬܗ ܝܘܚܢܐ ܐܠܐܢܓܝܠܝ ܐܠܐܘܠܐ ܘܗܝ܂ ܡܢ ܐܠܥܕܕ ܐܠܪܐܒܥܗ ܀ Epist. Joannis evangelistae prima, quae ordine quarta est. Ad calc. ܟܡܠܬ ܪܣܐܠܬܗ ܝܘܚܢܐ ܐܠܐܘܠܐ Explicit. epist. Joannis prima.

ε. Joannis secunda, fol. 85.

Tit. ܐܠܪܣܐܠܬܗ ܐܠܬܐܢܝܗ ܠܝܘܚܢܐ ܐܠܐܢܓܝܠܝ ܘܗܝ܂ ܡܢ ܐܠܥܕܕ ܐܠܟܐܡܣܗ ܀ Epist. secunda Joannis evangelistae, quae ordine quinta est. Ad calc. تجزه الرساله الثانيه بعون الرب ⁘ Finis epistolae secundae auxilio Dñi.

ϛ. Joannis tertia, fol. 86.

Tit. ܪܣܐܠܬܗ ܝܘܚܢܐ ܐܠܬܐܠܬܗ ܘܗܝ܂ ܐܠܣܐܕܣܗ ܡܢ ܐܠܥܕܕ ܀ Epistola Joannis tertia, quae ordine sexta est.

ζ. Judae epist., fol. 87.

Tit. ܪܣܐܠܬܗ ܝܗܘܕܐ ܐܚܐ ܝܥܩܘܒ ܘܗܝ܂ ܐܠܣܐܒܥܗ ܀ Epistola Judae, Jacobi fratris, quae etiam septima. Ad calc. ܟܡܠܬ ܐܠܣܒܥ ܪܣܐܝܠ ܐܠܬܝ܂ ܐܠܪܣܠ ܐܠܐܛܗܐܪ ܒܪܟܬܗ ܨܠܘܬܗܡ ܬܟܘܢ ܥܠܝܢܐ ܐܡܝܢ ܀ Explicit. epistolae septem quas apostoli casti * * *[b]. Preces eorum sint super nos, Amen.

3. S. Pauli epistolae quatuordecim, fol. 88.

Tit. ܒܫܡ ܐܠܪܒ ܐܠܨܐܒܛ ܐܠܟܠ ܪܣܐܝܠ ܐܠܡܥܠܡ ܦܘܠܣ ܐܠܪܣܘܠ ܀ In nomine Dñi qui omnia gubernat (ضابط) epistolae doctoris Pauli apostoli.

a. Ad Romanos, fol. 89.

Tit. ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܐܘܠܐ ܐܠܝ ܫܥܒ ܪܘܡܝܗ Epistola prima ad populum Romanum. Ad calc. كملت الرسالة الاولي الي رومية وكان كتبها بقورنثية وارسلها مع فوبي الاخت والحمد لله ابدا ⁘ وذلك كان بقرية حردين المبارك بجبل لبنان اعمال طرابلس ⁘ Explicit. epistola prima ad Romam, quam Corinthi scripsit, et per Phoeben sororem misit: et Deo laus in aeternum, Amen. Factum est in urbe Hhardin benedicta, in monte Libano, in provincio Tripolitana.

β. Prima ad Corinthios, fol. 112.

Tit. ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܐܘܠܐ ܐܠܝ ܫܥܒ ܩܘܪܢܬܘܣ ܘܗܝ܂ ܡܢ ܐܠܥܕܕ ܐܠܬܐܢܝܗ ܀ Epistola prima ad populum Corinthium, quae ordine secunda est. Ad calc. ܟܡܠܬ

[b] Sentientia manca est; ܒܪܟܬܗ, h. e. بركة *benedictionem* significat, sed verbo opus est.

ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܐܘܠܝ ܐܠܝ ܐܗܠ ܩܘܪܢܬܘܣ ܐܠܬܝ, ܟܬܒ ܗܐ ܡܢ ܐܦܣܣ ܘܒܥܬ ܒܗܐ ܡܥ ܛܝܡܬܐܘܣ ܘܐܠܡܓܕ ܠܠܗ ∴ Finis epistolae primae ad populum Corinthium, quam Ephesi scripsit, misitque per Timotheum: et Deo gloria.

γ. Secunda ad Corinthios, fol. 132.

Tit. ܒܣܡ ܐܠܪܒ ܪܓܐܢܐ ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܬܐܢܝܗ ܐܠܝ ܐܗܠ ܩܘܪܢܬܘܣ ܗܘ, ܡܢ ܐܠܥܕܕ ܐܠܬܐܠܬܗ ∴ In nomine Dñi qui spes nostra est, epistolam secundam ad populum Corinthi, quae ordine tertia est. Ad calc. ܟܡܠܬ ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܬܐܢܝܗ ܐܠܝ ܐܗܠ ܩܘܪܢܬܘܣ. ܐܠܬܝ, ܟܬܒܬ ܡܢ ܦܝܠܝܦܘܣ ܡܩܕܘܢܝܐ ܘܐܪܣܠܬ ܡܥ ܛܝܛܘܣ ܘܠܘܩܐ. ܘܐܠܡܓܕ ܠܠܗ. ܟܠ ܡܢ ܝܩܥ ܥܠܝܗܐ ܝܕܟܪ ܐܠܟܐܬܒ ܐܠܛܥܝܦ ∴ Explicit. epistola secunda ad populum Corinthi, quae Philippis Macedoniae scripta est, et per Titum et Lucam missa: et Deo laus. Quicunque in eam incidat scribae miseri (الضعيف) recordetur.

δ. Epistola ad Galatas, fol. 146.

Tit. ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܪܐܒܥܗ ܐܠܝ ܐܗܠ ܓܠܐܛܝܗ ∴ Epistola quarta ad Galatas. Ad calc. ܟܡܠܬ ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܝ ܐܗܠ ܓܠܐܛܝܗ ܘܩܕ̱ ܟܬܒܗܐ ܡܢ ܪܘܡܝܗ ܘܐܪܣܠܗܐ ܡܥ ܛܝܛܘܣ ܬܠܡܝܕܗ. ܘܐܠܡܓܕ ܠܠܗ ܕܐܝܡܐ. ܐܡܝܢ ∴ Explicit. epistola ad Galatas, quam Romae scripsit, misitque per Titum discipulum: et Deo gloria semper, Amen.

ε. Epistola ad Ephesios, fol. 153.

Tit. ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܚܐܡܣܗ ܐܠܝ ܐܗܠ ܐܦܣܣ ∴ Epistola quinta ad Ephesios. Ad calc. ܟܡܠܬ ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܝ ܐܗܠ ܐܦܣܣ ܘܩܕ̱ ܟܬܒܗܐ ܡܢ ܪܘܡܝܗ ܘܐܪܣܠܗܐ ܡܥ ܛܘܟܝܩܘܣ ܘܐܠܡܓܕ ܠܠܗ ∴ Explicit. epistola ad Ephesios quam Romae scripsit, misitque per Tychicum: et Deo gloria.

ς. Epistola ad Philippenses, fol. 159.

Tit. ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܣܐܕܣܗ ܐܠܝ ܐܗܠ ܦܝܠܝܦܘܣ ∴ Epistola sexta ad Philippenses. Ad calc. ܟܡܠܬ ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܝ ܐܗܠ ܦܝܠܝܦܘܣ ܘܩܕ̱ ܟܬܒ ܗܐ ܡܢ ܪܘܡܝܗ ܘܒܥܬ ܒܗܐ ܡܥ ܐܦܦܪܘܕܝܛܘܣ ܘܐܠܫܟܪ ܠܠܗ ܟܬܝܪܐ ∴ ܐܕܟܪ ܝܐ ܪܒ ܥܒܕܟ ܒܘܠܣ ܒܪܚܡܬܟ ܐܡܝܢ ∴ Explicit. epistola ad Philippenses, quam Romae scripsit, misitque per Epaphroditam: et Deo gratiae largae. Memento Dñe servi tui Pauli per tuam misericordiam, Amen.

ζ. Epistola ad Colossenses, fol. 164.

Tit. ܒܣܡ ܐܠܪܒ ܪܓܐܢܐ ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܣܐܒܥܗ ܐܠܝ ܐܗܠ ܩܘܠܘܣܐܝܣ ∴ In nomine Dñi, qui spes nostra est, epistolam septimam ad Colossenses. Ad calc. ܟܡܠܬ ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܝ ܐܗܠ ܩܘܠܘܣܐܝܣ ܘܩܕ̱ ܡܢ. ܟܬܒ ܗܐ ܡܢ ܪܘܡܝܗ ܘܒܥܬ ܒܗܐ ܡܥ ܛܘܟܝܩܘܣ ܘܐܘܢܝܣܝܡܘܣ ܘܡܪܩܘܣ ܘܐܠܫܟܪ ܠܠܗ ܕܐܝܡܐ ܐܡܝܢ ∴ Explicit. epistola ad Colossenses, quam Romae scripsit, misitque per Tychicum et Onesimum et Marcum: et Deo gratiae in sempiternum, Amen.

η. Epistola prima ad Thessalonicenses, fol. 169.

Tit. ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܐܘܠܝ ܐܠܝ ܐܗܠ ܬܣܐܠܘܢܝܩܝ ܗܘ, ܡܢ ܐܠܥܕܕ ܐܠܬܐܡܢܗ ∴ Epistola prima ad Thessalonicenses, quae ordine octava est. Ad calc. ܟܡܠܬ ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܐܘܠܝ ܐܠܝ ܐܗܠ ܬܣܐܠܘܢܝܩܝ ܘܩܕ̱ ܟܬܒ ܗܐ ܡܢ ܐܬܝܢܐܣ ܘܒܥܬ ܒܗܐ ܡܥ ܛܝܡܬܐܘܣ ܘܣܠܘܐܢܘܣ ܘܐܠܫܟܪ ܠܠܗ ܕܐܝܡܐ ܐܡܝܢ ∴ Explicit. epistola prima ad Thessalonicenses, quam Athenis scripsit, misitque per Timotheum et Silvanum: et Deo gratiae in sempiternum, Amen.

θ. Epistola secunda ad Thess., fol. 173.

Tit. ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܬܐܢܝܗ ܐܠܝ ܐܗܠ ܬܣܐܠܘܢܝܩܝ ܗܘ, ܡܢ ܐܠܥܕܕ ܐܠܬܐܣܥܗ ∴ Epistola secunda ad Thessalonicenses, quae ordine nona est. Caret epigraphe.

ι. Epistola prima ad Timotheum, fol. 176.

Tit. ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܐܘܠܝ ܐܠܝ ܛܝܡܬܐܘܣ

ܗܘ, ܡܢ ܐܠܟܬܒ ܐܠܥܐܫܪܗ :· Epistola prima ad Timotheum, quae ordine decima est. Ad calc. ܟܡܠܬ ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܐܘܠܐ ܐܠܐ ܠܛܝܡܬܐܘܣ ܘܡܟܢ ܟܬܒ ܟܬܒܗܐ ܡܢ ܐܠܠܐܕܩܝܗ ܘܒܥܬ ܟܬܒܗܐ ܡܥ ܛܝܛܘܣ. ܘܐܠܫܟܪ ܠܠܗ ܟܬܝܪܐ :· Explicit. epistola prima ad Timotheum, quam Laodiceae scripsit, misitque per Titum: et Deo gratiae largae.

ια. Epistola secunda ad Timotheum, fol. 181.

Tit. ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܬܐܢܝܗ ܐܠܐ ܛܝܡܬܐܘܣ ܗܘ, ܡܢ ܐܠܟܬܒ ܐܠܚܐܕܝܗ ܥܫܪ :· Epistola secunda ad Timotheum, quae ordine undecima est. Ad calc. ܟܡܠܬ ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܬܐܢܝܗ ܐܠܐ ܛܝܡܬܐܘܣ ܘܡܟܢ ܟܬܒ ܟܬܒܗܐ ܡܢ ܪܘܡܝܗ ܘܒܥܬ ܟܬܒܗܐ ܡܥ ܐܢܣܝܦܘܪܘܣ :· Explicit. epistola secunda ad Timotheum, quam Romae scripsit, misitque per Onesiphorum.

ιβ. Epistola ad Titum, fol. 185.

Tit. ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܬܐܢܝܗ ܥܫܪ ܐܠܐ ܛܝܛܘܣ. Epistola duodecima ad Titum. Ad calc. ܟܡܠܬ ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܐ ܛܝܛܘܣ ܘܡܟܢ ܟܬܒ ܟܬܒܗܐ ܡܢ ܢܝܩܘܦܘܠܝܣ ܘܒܥܬ ܟܬܒܗܐ ܡܥ ܙܝܢܐ ܘܐܦܠܘ :· Explicit. epistola ad Titum, quam Nicopoli scripsit, misitque per Zenam et Apollo.

ιγ. Epistola ad Philemonem, fol. 188.

Tit. ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܬܐܠܬܗ ܥܫܪ ܐܠܐ ܦܝܠܝܡܘܢ :· Epistola decima tertia ad Philemonem. Ad calc. ܟܡܠܬ ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܐ ܦܝܠܝܡܘܢ ܘܡܟܢ ܟܬܒ ܟܬܒܗܐ ܡܢ ܪܘܡܝܗ ܘܒܥܬ ܟܬܒܗܐ ܡܥ ܐܢܣܝܡܘܣ. ܘܐܠܡܓܕ ܠܠܗ ܕܐܝܡܐ ܐܒܕܐ :· Explicit. epistola ad Philemonem, quam Romae scripsit, misitque per Onesimum: et Deo gloria semper in aeternum.

ιδ. Epistola ad Hebraeos, fol. 189.

Tit. ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܪܐܒܥܗ ܥܫܪ ܐܠܐ ܐܠܥܒܪܐܢܝܝܢ :· Epistola decima quarta ad Hebraeos. Ad calc. ܟܡܠܬ ܐܠܪܣܐܠܗ ܐܠܐ ܐܠܥܒܪܐܢܝܝܢ ܗܘ, ܐܟܪ ܪܣܐܝܠܗ. ܘܡܟܢ ܟܬܒ ܟܬܒܗܐ ܡܢ ܐܝܛܠܝܗ ܪܘܡܝܗ. ܘܒܥܬ ܟܬܒܗܐ ܡܥ ܛܝܡܬܐܘܣ. والمجد لله دايما :· Explicit. epistola ad Hebraeos, quae epistolarum ultima est; scripsit Romae Italorum, misitque per Timotheum; et Deo gloria in sempiternum.

Sequitur colophon, sc.

ܟܡܠ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܐܠܫܪܝܦ ܐܠܡܫܬܡܠ ܐܠܐܒܪܐܟܣܝܣ ܐܥܢܝ ܩܨܨ ܐܠܪܣܠ ܐܠܐܛܗܐܪ. ܘܐܠܣܒܥ ܪܣܐܝܠ ܐܠܟܬܘܠܝܩܝܗ. ܘܐܠܐܪܒܥܬܥܫܪ ܪܣܐܠܗ ܐܠܬܝ ܠܒܘܠܣ ܐܠܪܣܘܠ. ܒܣܠܐܡ ܡܢ ܐܠܪܒ ܐܡܝܢ :· ܘܟܐܢ ܐܠܦܪܐܓ ܡܢ ܢܣܟܗ ܒܡܕܝܢܗ ܚܪܕܝܢ ܐܠܡܒܐܪܟܗ ܦܝ ܓܒܠ ܠܒܢܐܢ ܝܘܡ ܐܠܓܡܥܗ. ܬܐܣܥ ܫܗܪ ܬܡܘܙ. ܣܢܗ ܐܠܦ ܘܬܠܬܡܐܝܗ ܣܬܗ ܘܬܡܢܝܢ ܡܢ ܣܢܝ ܐܠܐܣܟܢܕܪ ܐܠܝܘܢܐܢܝ. ܐܝܡ ܦܝܠܒܬܘܣ ܐܠܡܐܪܘܢܝ :· ܘܐܠܡܬܘܠܝ ܒܗ ܡܢ ܡܐܠܗ ܠܢܦܣܗ. ܐܠܟܐܗܢ ܐܠܡܟܪܡ ܒܘܪ̈ ܘܫܢܐ ܐܒܢ ܐܠܡܪܚܘܡ ܫܡܥܘܢ ܘܫܡܥ. ܡܢ ܩܪ̈ܝܗ ܚܡ ܣܠܝܐ ܦܝ ܐܥܡܐܠ ܐܠܒܬܪܘܢ. ܚܢ ܦܝܗ ܘܟܬܒܗ ܡܢ ܡܐܠ ܐܒܠܐܓܗ ܐܠܢܐܒ ܡܫܝܚܗ :· ܘܐܥܛܐܗ ܐܟܬܐܒ ܟܠ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ. ܡܢ ܐܟܬܐܒܗ ܢܣܟܗ ܦܠܬܐܬ ܒܐܪܝܗ ܐܠܐܘܠܝܗ. ܟܠ ܐܠܡܘܪ, ܘܡܢܗ ܡܢ ܡܢܕܗ ܣܢܝܢ. ܘܐܠܝܕ, ܒܝܕ ܡܟܣܝܡ ܟܠ ܐܠܣܦܪ ܐܬܐܢܣܝܘܣ ܐ, ܐܒܪܐܗܝܡ ܐܠܡܪܘܦ ܒܚܡܪ ܡܢ ܡܕܗ ܐܠܝܒܝ ܡܢ ܐܚܡܐܠ ܦܪܝܐ. ܘܟܡܐܠ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܒܝ̈ ܐܠܠܗ ܐܠܡܒܐܪܟ ܡܫܟܐܗ ܘܠܐܝ̈ܟ ܐܢ ܐܒܪܐܗܝܡ ܡܢܪ ܒܐܢ ܐܠܠܗ ܡܢ ܡܪܝܡ ܐܠܢܒܝ ܐܠܡܒܘܪܗ ܐܒܠܐܗ ܦܐܠܡܪܐܕ ܡܢ ܟܠ ܘܐܚܕ ܚܠܝܗ ܐܢ ܝܕܥ ܠܠܡܣܝܚ ܐܠܡܣܐܟܝܢ. ܒܐܠܡܣܐܟܝܢܗ ܘܗܡ ܐܠܕܡ. ܘܡܢ ܩܐܠ ܥܕ ܐܠܪܒ ܝܪܚܡܗ ܦ ܡܟܬܘܒܗ ܘܐܠܐܠܗܐ ܥܙ̄ ܐܡܝܢ :· Explicit. liber hic nobilis, cui insunt Praxeis sive Historiae apostolorum sanctorum; necnon septem epistolae catholicae; et apostoli Pauli quatuordecim, pace Dñi, Amen. Factus est autem scriptionis finis in urbe benedicta Hhardin in monte Libano, feria sexta,

exeunte mense Thamuz, anno 1856 ex annis Alexandri Graeci, fil. Philippi Macedonii. Impensas e suis facultatibus suppeditavit sacerdos benedictus parochus Joannes fil. beati presbyteri Jusuf e vico Ain Hhalyo, sive Fons dulcis, in provincia Zebadensi: qui inspexit et etiam scripsit secundum vires ei a Dño datas, cui sit laus. Scriptionis varietas e diversitate scribarum oritur. Nam priores tres fasciculos exaravit parochus Wahabat ex urbe Hhardin: cui proximus fuit vilis Athanasius, qui etiam Ibrahim, cognomine Yijmur, e pago Nabk in provincia Kara (prope Damascum): finem denique scripsit filius ejus benedictus diaconus Julianus, fil. Ibrahim, cognomine Ibn Zalteh, e pago supradicto Nabk. Quicunque denique haec verba legit, petimus ut veniam nobis scribis miseris oret in die judicii: quod si faciat, Deus eum in regno suo remuneretur, cui sit gloria, Amen.

Et postea; نقلت هدا الرسايل من اللغة السريانيه الي اللغة العربيه ليعرفها من لا يفهم السريانيه ويتوخي اخراج فصولها علي راي السريانيه وتفصيلها مع تقديم بعض ما لم يوجد بدا من تقديمه مما كان في اللسان السرياني موخرا وتاخير بعض ما كان فيه مقدما لمخالفة نسق الكلام السرياني تاليف الكلام العربي من غير تجاور المعني والسبح لله دايما ابدا سرمدا وعلينا رحمته نعم نعم نعم ⁘ Versae sunt hae epistolae e lingua Syriaca in Arabicam ut etiam is qui Syriace non intelligit, eas discat. Ordo autem sectionum morem Syrorum divisionemque in capita apud eos usitatam sequitur: est tamen ubi prius venit vocabulum quod in sermone Syriaco non in initio sed ad finem inveniatur, aliis postpositis quae ibi priora sint; ordo enim sermonis Syriaci sine sensus diversitate ei vocabulorum dispositioni quam Arabes amant, repugnat. Deo denique laus sempiterna, perpetua, aeterna, Immo, Amen.

Versio omnino eadem est ac ea quam ex Bibliotheca Leidensi edidit Erpenius, A. 1616; est tamen ubi epitheta ex nimia Orientalium ad ornatum proclivitate addantur: e. g. ap. Rom. i. 1. Paulus non solum est مدعو *vocatus* sed etiam منتخب *electus;* eodem modo Evangelium الطاهر *sanctum* vocatur. Haec tamen raro occurrunt. [MARSH. 426.]

34.

Codex bombycinus laevigatus mutilus binis columnis charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Fragmentum, ff. 3 constans, haud ita antiquum, cui insunt Joannis apostoli epist. secundae vv. 3—13; ejusd. ep. tertia[a]; et Judae epistola.

2. Testamenti Novi secundum versionem simplicem tomus secundus, ff. (193 — 23 =) 170 constans. Praetermissae sunt epistolae secunda Petri, secunda et tertia Joannis. Praefixae sunt, ut etiam antecedenti fragmento, reliquiae quaedam tabularum quibus inerat ordo epistolarum prout singulis anni diebus in eucharistia leguntur. Saeculi fortasse decimi quarti est. Signis Copticis numerata sunt folia.

a. Acta Apostolorum, fol. 1.

Tit. ܒܣܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܟܬܒܝܢ ܦܪܟܣܝܣ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ⁘ Spe Dei scribemus Acta Apostolorum. Ad calc. ܫܠܡ ܦܪܟܣܝܣ ܕܬܪܥܣܪ ܫܠܝܚܐ ܩܕ̄ ܒܥܘܕܪܢܗ ܕܐܠܗܐ ܕܥܕܪ ܕܠܗ ܫܘ̄ ܘܥܠܝܢ ܚܢܢܘܗܝ ܠܥܠܡܝܢ. ܐܡܝܢ ⁘ Explicit. Acta duodecim sanctorum apostolorum auxilio Dei qui adjuvit, cui sit gloria, nobisque misericordia ejus in saecula, Amen.

Fol. 4 manu recenti scriptum est. De-

[a] In hujus epist. v. 1 vocatur Joannes ܩܕܝܫܐ *sanctus,* pro usitata lectione ܩܫܝܫܐ *presbyter.*

sunt ff. 6, 14, 36, 45, quibus inerant cc. iii. 16—iv. 36, viii. 31—ix. 10, xix. 19—33, xxiii. 14—29.

β. Jacobi epistola, fol. 56.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܝܥܩܘܒ ܫܠܝܚܐ Epistola Jacobi apostoli. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܝܥܩܘܒ ܫܠܝܚܐ ܀ Explicit. epistola Jacobi apostoli.

γ. Petri epistola, fol. 62.

Tit. ܬܘܒ ܐܓܪܬܐ ܕܦܛܪܘܣ ܫܠܝܚܐ Sequitur epistola Petri. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܦܐܛܪܘܣ ܫܠܝܚܐ ܀ Explicit. epistola Petri apostoli.

δ. Joannis epistola, fol. 68.

Tit. ܬܘܒ ܐܓܪܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ Sequitur epistola Joannis. Desunt ff. 73—77, quibus inerat 1 Joh. v. 3 usque ad Rom. ii. 16.

ε. Rom. ii. 16—iii. 8, fol. 78.

Desunt ff. 79—85, Rom. iii. 8—viii. 10.

ϛ. Rom. viii. 10, usque ad finem, fol. 86. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܪ̈ܗܘܡܝܐ ܕܐܬܟܬܒܬ ܡܢ ܩܘܪܢܬܘܣ ܀ Explicit. epistola ad Romanos, quae Corinthi scripta est.

ζ. Epistola ad Corinthios prima, fol. 98.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܩܘܪ̈ܢܬܝܐ ܩܕܡܝܬܐ Ep. ad Corinthios prima. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܩܘܪ̈ܢܬܝܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܐܬܟܬܒܬ ܡܢ ܦܝܠܝܦܘܣ ܕܡܩܕܘܢܝܐ ܘܐܫܬܕܪܬ ܒܝܕ ܛܝܡܬܐܘܣ ܀ Explicit. ep. ad Corinthios prima, quae scripta est Philippis Macedoniae, et manu Timothei missa.

Desunt ff. 100, 101, 106, cc. ii. 6—iv. 9, viii. 6—ix. 12.

η. Ep. ad Corinthios secunda, fol. 119.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܩܘܪ̈ܢܬܝܐ ܕܬܪܬܝܢ Ep. ad Corinthios secunda. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܩܘܪ̈ܢܬܝܐ ܕܬܪܬܝܢ ܕܐܬܟܬܒܬ ܡܢ ܦܝܠܝܦܘܣ ܕܡܩܕܘܢܝܐ ܀ Explicit. ep. ad Corinthios secunda, quae Philippis Macedoniae scripta est.

θ. Ep. ad Galatas, fol. 133.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܓܠܛܝ̈ܐ Ep. ad Galatas. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܓܠܛܝ̈ܐ ܕܐܬܟܬܒܬ ܡܢ ܪܗܘܡܐ ܀ Explicit. ep. ad Galatas, quae Romae scripta est.

Desunt ff. 136, 137, cc. iii. 1—iv. 12.

ι. Ep. ad Ephesios, fol. 140.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܐܦܣܝ̈ܐ Ep. ad Ephesios. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܐܦܣܝ̈ܐ ܕܐܬܟܬܒܬ ܡܢ ܪܗܘܡܐ ܀ Explicit. ep. ad Ephesios, quae Romae scripta est.

ια. Ep. ad Philippenses, fol. 148.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܦܝܠܝܦܣܝ̈ܐ Ep. ad Philippenses. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܦܝܠܝܦܣܝ̈ܐ ܕܐܬܟܬܒܬ ܡܢ ܪܗܘܡܐ ܀ Explicit. ep. ad Philippenses, quae Romae scripta est.

ιβ. Ep. ad Colossenses, fol. 153.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܩܘܠܣܝ̈ܐ Ep. ad Colossenses. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܩܘܠܣܝ̈ܐ ܕܐܬܟܬܒܬ ܡܢ ܪܗܘܡܐ ܀ Explicit. ep. ad Colossenses, quae Romae scripta est.

ιγ. Ep. ad Thessalonicenses prima, fol. 158.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܬܣܠܘܢܝܩܝ̈ܐ ܩܕܡܝܬܐ Ep. ad Thessalonicenses prima. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܬܣܠܘܢܝܩܝ̈ܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܐܬܟܬܒܬ ܡܢ ܐܬܝܢܣ ܀ Explicit ep. ad Thessalonicenses prima, quae Athenis scripta est.

ιδ. Ep. ad Thessal. secunda, fol. 162.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܬܣܠܘܢܝܩܝ̈ܐ ܕܬܪܬܝܢ Ep. ad Thessalonicenses secunda. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܬܣܠܘܢܝܩܝ̈ܐ ܕܬܪܬܝܢ ܕܐܬܟܬܒܬ ܡܢ ܠܕܝܩܝܐ ܕܦܝܣܝܕܝܐ ܀ Explicit. ep. ad Thess. secunda, quae Laodiceae Pisidiae scripta est.

ιε. Ep. ad Timotheum prima, fol. 165.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܛܝܡܬܐܘܣ ܩܕܡܝܬܐ Ep. ad Timotheum prima. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܛܝܡܬܐܘܣ ܕܐܬܟܬܒܬ ܡܢ ܠܕܝܩܝܐ ܀ Explicit. ep. ad Timotheum prima, quae Laodiceae scripta est.

ιϛ. Ep. ad Timotheum secunda, fol. 171.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܛܝܡܬܐܘܣ ܕܬܪܬܝܢ

Ep. ad Timotheum secunda. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܬܪܬܝܢ ܕܠܘܬ ܛܝܡܬܐܘܣ ܕܐܬܟܬܒܬ ܡܢ ܪܗܘܡܝ ⁘ Explicit. ep. ad Timotheum, quae Romae scripta est.

ιζ. Ep. ad Titum, fol. 175.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܛܝܛܘܣ Ep. ad Titum. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܛܝܛܘܣ ܕܐܬܟܬܒܬ ܡܢ ܢܝܩܘܦܘܠܝܣ ⁘ Explicit. ep. ad Titum, quae Nicopoli scripta est.

ιη. Ep. ad Philemonem, fol. 177.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܦܠܝܡܘܢ Ep. ad Philemonem. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܦܠܝܡܘܢ ܕܐܬܟܬܒܬ ܡܢ ܪܗܘܡܝ ⁘ Explicit. ep. ad Philemonem, quae Romae scripta est.

ιθ. Ep. ad Hebraeos, fol. 178.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܥܒܪܝܐ Ep. ad Hebraeos. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܥܒܪܝܐ. ܕܐܬܟܬܒܬ ܡܢ ܐܝܛܠܝܐ ܘܐܫܬܕܪܬ ܒܝܕ ܛܝܡܬܐܘܣ: ܠܡܪܢ ܫܘܒܚܐ ܘܥܠܝܢ ܪ̈ܚܡܘܗܝ ⁘ Explicit. ep. ad Hebraeos, quae in Italia scripta est et manu Timothei missa. Dño nostro gloria, et nobis misericordia ejus.

Recentiore manu sunt ff. 191, 192, 193.

Desunt ff. 179, 182, 187, 188, cc. i. 9—ii. 15, v. 9—vi. 18, x. 9—xi. 14. [DAWK. 23.]

35.

Codex chartaceus in quarto, ff. 142 constans, binis columnis charactere simplici adpositis plerumque vocalibus a scriba Jacobita nitide exaratus. Insunt;

1. Index in Acta Apostolorum, fol. 1.

Tit. ܒܫܡ ܐܝܬܝܐ ܕܟܠ ܐܚܝܕ: ܟܬܒܝܢܢ ܘܟܬܒܝܢܢ ܡܚܘܝܢܘܬܐ ܕܦܪܟܣܝܣ ⁘ In nomine Entis omnipotentis, scribemus indicem in Acta. Ad calc. ܫܠܡ ܡܚܘܝܢܘܬܐ ܕܦܪܟܣܝܣ ܕܫܠܝ̈ܚܐ: ܨܠܘܬܗܘܢ ܕܐܪܬܕܘܟܣܘ̈ ܢܛܪܢ ܘܢܥܕܪܢ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ⁘ Explicit. index in Acta Apostolorum: partes Orthodoxorum[a] preces eorum protegant et custodiant in saecula, Amen.

2. Acta Apostolorum in lectiones lxix distributa, prout in ecclesia recitare solent Jacobitae, fol. 4.

Tit. ܠܘܬܗ ܕܗܘܝܘ ܚܝܠܐ ܐܠܗܝܐ ܗܘ ܐܚܝܕ ܟܠ: ܐܪܝܡ ܚܘܪܐ ܘܒܥܘܕܪܢܗ ܒܥܐ ܐܢܐ ܕܐܫܬܘܐ ܠܟܬܒܐ ܕܦܪܟܣܝܣ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܩܕܝ̈ܫܐ ⁘ Ad eum, qui ipse est divina potentia, ipse omnipotens, animi obtutum erigo, et ejus auxilium oro, ut liceat ad librum Actorum sanctorum Apostolorum exscribendum accedere. Ad calc. ܫܠܡܘ ܦܪܟܣܝܣ ܕܬܪ̈ܥܣܪ ܫܠܝ̈ܚܐ ܩܕܝ̈ܫܐ: ܨܠܘܬܗܘܢ ܥܡܢ ܐܡܝܢ ⁘ ܢܫܟܚ ܪ̈ܚܡܐ ܕܘܝܐ ܦܛܠ ܐܠܠܗ ܒܪ ܝܥܩܘܒ ܕܟܬܒ ⁘ Explicit. Acta SS. xii Apostolorum; preces eorum nobiscum, Amen. Misericordiam obtineat miser Fadhl-Allah fil. Jacobi qui scripsit.

3. Epistola Jacobi in sex lectiones distributa, fol. 104.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܝܥܩܘܒ ܫܠܝܚܐ Ep. Jacobi apostoli. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܝܥܩܘܒ ܫܠܝܚܐ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ⁘ Explicit. ep. Jacobi apostoli; preces ejus nobiscum.

4. Epist. Petri prima in septem lectiones distributa, fol. 114.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܦܛܪܘܣ ܪܫܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ Ep. Petri apostolorum principis. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܦܛܪܘܣ ܫܠܝܚܐ ⁘ Explicit. ep. prima Petri apostoli.

5. Epist. Petri secunda, fol. 123.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܬܪܬܝܢ ܕܝܠܗ Ejusdem ep. secunda. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܬܪܬܝܢ ܕܦܛܪܘܣ ܪܫܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ⁘ Explicit. ep. sec. Petri apostolorum principis.

6. Epist. Joannis prima in sex lectiones distributa, fol. 129.

---

[a] Orthodoxorum, h. e. ܬܪ̈ܝܨܝ ܫܘܒܚܐ, nomen semper sibi vindicare Jacobitas, bene notum est.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ Ep. Joannis prima. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܀ Explicit. ep. prima Joannis apostoli.

7. Epist. Joannis secunda, fol. 137.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܬܪܬܝܢ ܕܝܘܚܢܢ Ep. sec. Joannis. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܬܪܬܝܢ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܀ Explicit. ep. sec. Joannis apostoli.

8. Epist. Joannis tertia, fol. 138.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܬܠܬ ܕܝܘܚܢܢ Ep. tert. Joannis. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܬܠܬ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܐܡܝܢ ܀ Explicit. ep. tert. Joannis apostoli; preces ejus nobiscum, Amen.

9. Epist. Judae[b], fol. 139.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܝܗܘܕܐ ܫܠܝܚܐ: ܐܚܘܗܝ ܕܝܥܩܘܒ ܐܦܣܩܘܦܐ ܀ Ep. Judae apostoli fratris Jacobi episcopi. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܝܗܘܕܐ ܫܠܝܚܐ ܐܚܘܗܝ ܕܝܥܩܘܒ ܘܕܝܘܣܐ: ܘܫܠܡ ܥܡܗ ܗܘ ܟܬܒܐ ܕܦܪܟܣܝܣ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ: ܕܟܬܒ ܗܘ ܠܛܘܒܢܐ ܠܘܩܐ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܐܡܝܢ ܀ Explicit. ep. Judae apost. fratris Jacobi et Josis: simulque explicit. liber Actorum SS. Apostolorum, quem scripsit beatus Luca evangelista; preces ejus nobiscum, Amen. [Bod. Or. 119.]

[b] Has quatuor epistolas, sc. Petri secundam, Joannis secundam et tertiam, necnon Judae unam primus ex hoc codice charactere Hebraeo cum versione Latina edidit Edw. Pococke, 4°. Lugd. Bat. 1630; unde in Polyglotta Waltonis et Le Jay receptae sunt. Cave tamen ne eas ad versionem simplicem pertinere credas; neque enim ecclesia Syriaca eas recitare solet, nec in ipso codice in sectiones distributae sunt. Desunt etiam in nobili illa Novi Testamenti editione quam publici juris fecit Albertus Widmanstadius, 4°. Viennae, 1555; qui de iis sic praefatus est; Reliquae SS. Petri, Joannis, et Judae epistolae, una cum Apocalypsi, etsi exstent apud Syros, tamen in exemplaribus, quae secuti sumus, defuerunt. Apocalypsin edidit Ludovic. de Dieu, Lugd. Bat. 1627, e codice, quem Academiae Lugdunensi legaverat Jos. Scaliger, haud ita antiquo, si ut adfirmat, Maronitarum manu scriptus est. Neque haec ad versionem simplicem pertinet, quamvis jure fortassis negat de Dieu, a Maronitis, postquam pontificiam religionem amplexi fuerint, Syriacas factas esse Apocalypsin et quatuor supradictas epistolas.

36.

Codex chartaceus in quarto, ff. 234 constans, charactere Nestoriano a tribus scribis luculenter exscriptus. Saeculi decimi noni ineuntis est, et ab Abrahamo presbytero Travancorensi, dono Gulielmo H. Mill datus, calendis Decembr. 1821. Inest Novi Testamenti secundum versionem simplicem[a] tomus secundus, sc.

a. Acta Apostolorum, fol. 2.

Tit. ܬܘܒ ܦܪܟܣܝܣ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܛܘܒܢ̈ܐ Sequitur Acta Apostolorum beatorum. Ad calc. ܫܠܡ ܦܪܟܣܝܣ ܕܫܠܝ̈ܚܐ Explicit. Acta Apostolorum.

β. Epistola Jacobi, fol. 76.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܝܥܩܘܒ ܫܠܝܚܐ Epistola Jacobi apostoli. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܝܥܩܘܒ ܫܠܝܚܐ ܀ Explicit. epistola Jacobi apostoli.

γ. Epistola Petri, fol. 83.

Tit. ܬܘܒ ܐܓܪܬܐ ܕܦܛܪܘܣ ܫܠܝܚܐ Sequitur ep. Petri apost. Ad calc. ܫܠܡܬ ܐܓܪܬܐ ܕܦܛܪܘܣ ܫܠܝܚܐ ܀ Explicit. ep. Petri apostoli.

δ. Joannis epistola, fol. 91.

Tit. ܬܘܒ ܐܓܪܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ Sequitur ep. Joannis apost. Ad calc. ܫܠܡ ܦܪܟܣܝܣ ܥܡ ܐܓܪܬܗ ܀ Explicit. Acta cum epistolis ad ea pertinentibus.

[a] Exstat in primo folio nota, forte ab ipso Mill scripta, quae Nestorianum hoc esse exemplar adfirmat. Cui ne hilum credo. Ut alia enim omittam, ap. Heb. ii. 9 textum versionis simplicis exhibet, sc. ܗܘ ܓܝܪ ܐܠܗܐ ܒܛܝܒܘܬܗ ܚܠܦ ܟܠܢܫ ܛܥܡ ܡܘܬܐ ܀ *Ipse enim Deus per gratiam suam pro omnibus gustavit mortem;* quae lectio tota est Monophysitarum, quales nunc sunt Syri in agro Malabarico Christiani: Nestoriani autem legunt χωρὶς θεοῦ. Textum pluribus in locis cum Schaafii editione contuli, cui plerumque arcte consentit: omittit tamen 1 Joh. v. 7, necnon in v. 8 vocem ܒܐܪܥܐ.

e. Epistolae Pauli quatuordecim, fol. 99.

1ª. Ep. ad Romanos, ib. 2ª. Ad Corinthios prima, fol. 126. 3ª. Ad Cor. secunda, fol. 149. 4ª. Ad Galatas, fol. 164. 5ª. Ad Ephesios, fol. 172. 6ª. Ad Philippenses, fol. 179. 7ª. Ad Colossenses, fol. 184. 8ª. Ad Thessalonicenses prima, fol. 189. 9ª. Ad Thes. secunda, fol. 194. 10ª. Ad Timotheum prima, fol. 196. 11ª. Ad Tim. secunda, fol. 202. 12ª. Ad Titum, fol. 207. 13ª. Ad Philemonem, fol. 211. 14ª. Ad Hebraeos, fol. 212. Tituli et colophones plerumque iidem sunt ac in Dawk. xxiii.

Vetustissima in codice sunt ff. 117—140, quae forte saeculi decimi octavi sunt; recentissima ff. 22—75; caetera una, ut opinor, manu. [Bod. Or. 623.]

37.

Codex chartaceus in quarto minore, ff. 140 constans, charactere Nestoriano ineunte saeculo decimo nono exscriptus[b]. Insunt;

1. Acta Apostolorum secundum versionem simplicem[c], fol. 1.

Tit. ܒܚܝܠ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܦܪܟܣܝܣ ܐܘܟܝܬ ܬܫܥܝܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ܛܘܒܢܐ ܀ Ope Dñi nostri Jesu Christi initium facimus scribendi librum Actorum, sive historias beatorum Apostolorum. Ad calc. ܫܠܡ ܀ ܘܠܝܚܕܘܩܣܗ ܀ Explicit. *Scripsit* Valihdocseh.

2. Hymnus de Cherub et Latrone, fol. 131.

Tit. ܬܘܒ ܒܚܝܠܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܬܘܫܒܘܚܬܐ ܕܥܠ ܟܪܘܒܐ ܘܥܠ ܓܝܣܐ ܛܝܛܘܣ ܗܘ ܕܐܙܕܩܦ ܥܡ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܀ Deinceps ope Dñi nostri Jesu Christi initium facimus scribendi Cantilenam de Cherub et latrone Tito, qui cum Dño nostro Jesu Christo crucifixus est[d].

3. Narratio de abbate Arsenio, fol. 137.

Tit. ܬܘܒ ܬܫܥܝܬܐ ܐܚܪܬܐ ܕܐܒܐ ܐܪܣܢܝܘܣ ܀ Sequitur alia narratio de abbate Arsenio.

4. De eleemosynis, fol. 138.

Tit. ܡܛܠ ܝܘܬܪܢܐ ܕܗܘܐ ܡܢ ܩܘܪܒܢܐ De emolumento quod ex oblationibus oritur. Inest narratio de viro a naufragio servato propter eleemosynas quas quotannis obferebat. Ad calc. ܫܠܡܬ ܬܫܥܝܬܐ ܗܕܐ ܒܐܝܕܝ̈, ܐܢܫ ܡܚܝܠܐ ܘܚܛܝܐ ܘܡܫܝܢܐ ܘܠܝܚܕܘܩܣܗ ܀ Explicit. haec narratio manibus viri infirmi et peccatoris et ignavi Valihdocseh. [Bod. Or. 631.]

38.

Codex bombycinus in fol. maj., ff. (220 – 2 =) 218 constans, binis columnis, charactere Nestoriano, anno Adami 6926, C. 1426, exaratus. Inest;

Evangeliarium, sive lectiones ex evangeliis, sicut per anni circulum in ecclesiis Melchitarum recitantur, fol. 2.

Tit. ܒܫܡ ܫܘܒܚܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܦܘܪܫ ܩܪ̈ܝܢܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ. ܠܟܠܗ ܫܢܬܐ. ܐܝܟ ܦܘܪܫܢܐ ܕܝܘ̈ܢܝܐ. ܕܡܬܩܪܐ ܟܬܐܡܪܝܢ ܀ In nomine sanctae Trinitatis initium facimus scribendi lectiones ex evangelio sancto in totum annum selectas, secundum Graecorum exemplar, cui nomen καθ' ἡμερῶν.

Anteit in fol. 1 crux ex opere intertexto facta cum inscriptione ex Ps. xliv. 5 desumpta, sc. . . . ܒܟ ܢܕܘܫ ܠܒܥܠܕܒ̈ܒܝܢ ܘܒܫܡܟ ܢܒܣܐ Per

b A Syris Jacobitis in agro Malabarico accepit vir rev. G. H. Mill, S. T. P. R. ut testatur inscriptio in primo folio vix legenda; "Dono dedit Presbyter Zacharias [?] Changanoriae in agro Travancoriano, Nov. 28, 1821."

c Hunc codicem multis in locis cum Schaafii textu contuli, solamque lectionem variam quam notatu-dignam inveni apud c. ii. v. 6 occurrit; ubi pro ܘܟܕ ܗܘܐ ܩܠܐ ܗܘ *et quando factus est sonus ille* legit ܘܟܕ ܗܘܐ ܩܠܐ ܗܘ ܡܢ ܫܡܝܐ *et quando factus est sonus ille a coelo.*

d Desumpta est haec cantilena ex officiis sabbathi adnuntiationis, ܥܪܘܒܬܐ ܕܣܘܒܪܬܐ, quae crucifixionem Dñi nostri proxime sequitur, et in Encycliis in morem occurrit, e. g. Dawk. i. f. 195, xxxii. f. 176, xliii. f. 265; Marsh. ccccxlvi. f. 185.

te impellemus inimicos nostros, et in nomine tuo ....

Sequuntur lectiones e versione simplici desumptae, sc.

Dominicae Paschatis, in eucharistia, ܚܕ ܒܫ̄ ܕܦܨܚܐ ÷ ܡܩܪܝܢܘܬܐ ܕܩܘܪܒܐ ÷ Joh. i. 1—17, fol. 2.

Lectio Paschatis, in vesperis, Joh. xx. 19—25, quaerenda est sub dominica nova [a], ܚܕ ܒܫܒܐ ܚܕܬܐ ÷

Lectio feriae secundae post Pascha eadem est ac secunda resurrectionis, ܒ̄ ܕܩܝܡܬܐ. Lectio euchar., ܕܩܘܪܒܐ, Joh. i. 18—28, ib.

Lect. feriae tertiae post Pascha, ad matutinas, eadem est ac quarta resurrectionis; euchar. eadem ac quinta, fol. 3.

Lect. feriae quartae hebdomadis otii, ad matutinas [b], ܥܪܘ ܕ ܒܫ ܕܢܝܚܬܐ, eadem est ac septima resurrectionis; in euchar., Joh. i. 35—51, fol. 3.

Lect. fer. quint. hebd. otii ad mat. eadem ac octava resurrect.; in euchar., Joh. iii. 1—15, fol. 4.

Lect. *τῆς παρασκευῆς*, ܕܥܪܘܒܬܐ, hebd. otii ad mat. eadem ac decima resurrect.; in euchar., Joh. ii. 12—22, ib.

Lect. sabbathi hebd. otii, ܥܪܘ ܫܒܬܐ ܕܢܝܚܬܐ, eadem ac undecima resurrect.; in euchar., Joh. iii. 22—33, fol. 5.

Lect. dominicae novae, ܚܕ ܒܫ ܚܕܬܐ, ad mat. eadem ac prima resurrect.; in euchar. eadem ac nona [c], ib.

Lect. fer. sec. hebdomadis secundae post Pascha, Joh. ii. 1—11, ib.

Lect. fer. tert., Joh. iii. 16—21, fol. 6.

Lect. fer. quart., Joh. v. 17—24, ib. Recitatur etiam super mortuos, ܘܡܬܩܪܝܐ ܠܥܢܝ̈ܕܐ.

Lect. fer. quint., quae etiam in officio mortuorum recitatur, Joh. v. 24—30, ib.

Lect. parasceues, Joh. v. 30—vi. 2, fol. 7.

Lect. sabbathi, Joh. vi. 14—27, fol. 8.

Lect. dominicae secundae post Pascha, quae titulo Josephi et Nicodemi insignitur, ܕܝܘܣܦ ܘܢܝܩܕܡܘܣ, ad mat. eadem ac quarta resurrect.; in eucharistia, Marc. xv. 43—xvi. 8, ib.

Lect. fer. sec. hebd. tertiae post Pascha, Joh. iv. 46—54, fol. 9.

Lect. fer. tert., Joh. vi. 27—33, ib.

Lect. fer. quart., Joh. vi. 35—39, ib.

Lect. fer. quint., Joh. vi. 40—44, fol. 10.

Lect. parasceues, Joh. vi. 47—54, ib.

Lect. sabbathi, Joh. xv. 17—[xvi. 2], ib. Recitatur etiam in officio martyrum, ܘܡܬܩܪܝܐ ܠܣܗܕ̈ܐ ÷

Lect. dom. tertiae post Pascha, sive Paralytici, Joh. v. 1—15, quae fol. 11 inerat, deest. Sed cfr. Dawk. ix, fol. 10.

Lect. fer. sec. hebd. quartae post Pascha, Joh. vi. 56—69, fol. 12.

Lect. fer. tert., Joh. vii. 1—13, ib.

Lect. fer. quart., quae media est inter Pascha et Pentecosten, ܕܡܨܥܬ ܦܢܛܩܘ̄, Joh. vii. 14—30, fol. 13.

Lect. fer. quint., Joh. viii. 12—20, ib.

Lect. parasceues, Joh. viii. 21—30, fol. 14.

Lect. sabbathi, Joh. viii. 31—42, ib.

Lect. dom. quartae post Pascha, sive Mulie-

---

[a] Immo potius inter lectiones dominicae resurrectionis, quarum nona est.

[b] Hoc nomen adepta est hebdomas post resurrectionem propterea quod durante ea laborem omnibus interdixit Constantinus: sic enim testatur Alexander Monachus ap. Du Cange, Glos. Gr. *τρίτον νόμον ἔγραψε Κωνσταντῖνος ἀπράκτους εἶναι τήν τε τοῦ σωτηρίου πάθους ἑβδομάδα, καὶ τὴν τοῦ Διακαινησίμου.*

[c] De his resurrectionis evangeliis iterum per hebdomada *τῆς διακαινησίμου* lectis sic loquitur Maximus Marguntius; *ἡ μὲν διακαινησίμου πᾶσα (ἑβδομὰς) ὡς μία ἡμέρα λογίζεται, ἢ ὡς αὐτὴ ἡ μεγάλη κυριακή. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἑωθινὰ ἀναστάσιμα εὐαγγέλια ἐν ταύτῃ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγινώσκονται.*

ris Samaritanae, ܥܠ ܗܝ ܫܡܪܝܬܐ, ad mat. eadem ac lect. sept. resurrect.; in eucharistia, Joh. iv. 5—42, fol. 15.

Lect. fer. sec. hebd. quintae post Pascha, Joh. viii. 42—51, fol. 16.

Lect. fer. tert., Joh. viii. 51—59, fol. 17.

Lect. fer. quart., Joh. vi. 5—14, ib.

Lect. fer. quint., Joh. ix. 29—x. 9, fol. 18.

Lect. parasceues, Joh. x. 17—28, ib.

Lect. sabbathi, Joh. x. 27—38, fol. 19.

Lect. dom. quintae post Pascha, sive Caeci, ܥܠ ܗܘ ܣܡܝܐ, ad mat. eadem ac lect. oct. resurrect.; in euchar., Joh. ix. 1—38, ib. Fol. 20, quo inerant vv. 4—28, deest.

Lect. fer. sec. hebd. sextae post Pascha, Joh. xi. 47—54, fol. 21.

Lect. fer. tert., Joh. xii. 19—36, ib.

Lect. fer. quart., Joh. xii. 35—47, fol. 22.

Lect. fer. quint., quae etiam Festum Adscensionis Dñi in caelos, ܥܐܕܐ ܕܣܘܠܩܐ, ad mat. eadem ac lect. tert. resurrect.; in euchar. lect. sext. resurrect., fol. 23.

Lect. parasceues post Adscensionem, ܥܪܘܒ̄ ܕܒܬܪ ܣܘܠܩܐ, Joh. xiv. 1—11, ib.

Lect. sabbathi, Joh. xiv. 10—21, ib.

Lect. dom. sextae post Pascha, sive Patrum, ܕܐܒܗ̈ܬܐ, eorum scilicet qui Nicaeam convenerunt, ad mat. eadem ac lect. dec. resurrect.; in euchar., Joh. xvii. 1—13, fol. 24.

Lect. fer. sec. hebd. septimae post Pascha, Joh. xiv. 27—xv. 7, ib.

Lect. fer. tert., Joh. xvi. 2—13, fol. 25.

Lect. fer. quart., Joh. xvi. 15—23, ib.

Lect. fer. quint., Joh. xvi. 23—33, fol. 26.

Lect. parasceues, Joh. xvii. 18—26, ib.

Lect. sabbathi, quod finis est Pentecostes, ܝܘܡ ܫܒܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܦܢܛܩܘܣܛܝ̄, eadem ac lect. undec. resurrect., ib.

Lect. dominicae sanctae Pentecostes ad matutinas eadem ac lect. nona resurrect.; in euchar., Joh. vii. 37—52, viii. 12. In vesperis inter preces recitanda est adoratio, sc. Joh. xiv. 15—31: ܡܪܝ, ܠܣܓܕܬܐ ܒܨܠܘܬܐ ܕܪܡܫܐ, fol. 27. Recitatur etiam nocte parasceues Crucifixionis.

Sequuntur evangelia ex Matthaeo, ܬܘܒ ܦܪ̈ܫܐ ܕܣܒܪܬܐ ܕܡܬܝ, ܀

Lect. fer. sec. hebd. primae post Pentecosten, Matt. xviii. 10—30, fol. 28.

Lect. fer. tert., Matt. iv. 23—v. 12, ib.

Lect. fer. quart., Matt. v. 20—30, fol. 29.

Lect. fer. quint., Matt. v. 31—41, ib.

Lect. parasceues, Matt. vii. 9—18, fol. 30.

Lect. sabbathi, Matt. v. 42—48, ib.

Lect. dom. primae post Pentecosten, Matt. x. 32, 33, 37, 38, xix. 27—30, ib.

Lect. fer. sec. hebd. sec. post Pent., Matt. vii. 19—23, fol. 31.

Lect. fer. tert., Matt. viii. 23—27, ib.

Lect. fer. quart., Matt. ix. 14—17, ib.

Lect. fer. quint., Matt. ix. 36—x. 8, ib.

Lect. parasceues, Matt. x. 9—15, fol. 32.

Lect. sabbathi, Matt. vii. 1—8, ib.

Lect. dom. secundae post Pentecosten, Matt. iv. 18—23, ib.

Lect. fer. sec. hebd. tert. post Pent., Matt. x. 16—22, fol. 33.

Lect. fer. tert., Matt. x. 24—31, ib.

Lect. fer. quart., Matt. xi. 2—15, ib.

Lect. fer. quint., Matt. xi. 16—26, fol. 34.

Lect. parasceues, Matt. xi. 27—30, ib.

Lect. sabbathi, Matt. vii. 24—viii. 4, ib.

Lect. dom. tert. post Pent., Matt. vi. 22—33, fol. 35.

Lect. fer. sec. hebd. quartae post Pent., Matt. xii. 1—13, ib.

Lect. fer. tert., Matt. xii. 22—29, fol. 36.

Lect. fer. quart., Matt. xii. 38—50, ib.

Lect. fer. quint., Matt. xiii. 3—9, fol. 37.

Lect. parasceues, Matt. xiii. 24—32, ib.

Lect. sabbathi, Matt. viii. 14—23, ib.

Lect. dom. quart. post Pent., Matt. viii. 5—13, fol. 38.

Lect. fer. sec. hebd. quint. post Pent., Matt. xiii. 33—43, ib.
Lect. fer. tert., Matt. xiii. 44—58, fol. 39.
Lect. fer. quart., Matt. xiv. 1—13, ib.
Lect. fer. quint., Matt. xiv. 35—xv. 20, fol. 40.
Lect. parasceues, Matt. xv. 29—31, fol. 41.
Lect. sabbathi, Matt. ix. 9—13, ib.
Lect. dom. quint. post Pent., Matt. viii. 28—ix. 1, fol. 42.
Lect. fer. sec. hebd. sextae post Pent., Matt. xvi. 1—5, ib.
Lect. fer. tert., Matt. xvi. 6—12, ib.
Lect. fer. quart., Matt. xvi. 20—23, ib.
Lect. fer. quint., Matt. xvi. 24—28, fol. 43.
Lect. parasceues, Matt. xvii. 10—13, ib.
Lect. sabbathi, Matt. ix. 18—26, ib.
Lect. dom. sextae post Pent., Matt. ix. 1—8, ib.
Lect. fer. sec. hebd. sept. post Pent., Matt. xviii. 4—11, fol. 44.
Lect. fer. tert., Matt. xx. 1—16, ib.
Lect. fer. quart., Matt. xx. 17—28, fol. 45.
Lect. fer. quint., Matt. xxi. 12—17, ib.
Lect. parasceues, Matt. xxi. 18—27, ib.
Lect. sabbathi, Matt. x. 37—xi. 1, fol. 46.
Lect. dom. sept. post Pent., Matt. ix. 27—35, ib.
Lect. fer. sec. hebd. oct. post Pent., Matt. xxi. 28—32, fol. 47.
Lect. fer. tert., Matt. xxi. 43—46, ib.
Lect. fer. quart., Matt. xxii. 23—33, ib.
Lect. fer. quint., Matt. xxiii. 14—22, fol. 48.
Lect. parasceues, Matt. xxiii. 23—28, ib.
Lect. sabbathi, Matt. xii. 30—37, fol. 49.
Lect. dom. oct. post Pent., Matt. xiv. 14—22, ib.
Lect. fer. sec. hebd. nonae post Pent., Matt. xxiii. 29—39, ib.
Lect. fer. tert., Matt. xxiv. 13—28, fol. 50.
Lect. fer. quart., Matt. xxiv. 28—33, ib.
Lect. fer. quint., Matt. xxiv. 45—51, fol. 51.
Lect. parasceues, Matt. xxv. 1—13, ib.
Lect. sabbathi, Matt. xv. 32—39, ib.
Lect. dom. nonae post Pent., Matt. xiv. 22—34, fol. 52.
Lect. fer. sec. hebd. dec. post Pent., Marc. i. 9—15, ib.
Lect. fer. tert., Marc. i. 16—22, ib.
Lect. fer. quart., Marc. i. 23—28, fol. 53.
Lect. fer. quint., Marc. i. 29—34, ib.
Lect. parasceues, Marc. ii. 18—22, ib.
Lect. sabbathi, Matt. xvii. 24—xviii. 4, ib.
Lect. dom. dec. post Pent., Matt. xvii. 14—23, fol. 54.
Lect. fer. sec. hebd. undec. post Pent., Marc. iii. 6—12, ib.
Lect. fer. tert., Marc. iii. 13—27, fol. 55.
Lect. fer. quart., Marc. iii. 28—35, ib.
Lect. fer. quint., Marc. iv. 1—9, ib.
Lect. parasceues, Marc. iv. 10—23, fol. 56.
Lect. sabbathi, Matt. xix. 3—12, ib.
Lect. dom. undec. post Pent., Matt. xviii. 23—35, fol. 57.
Lect. fer. sec. hebd. duodec. post Pent., Marc. iv. 24—34, ib.
Lect. fer. tert., Marc. iv. 35—41, fol. 58.
Lect. fer. quart., Marc. v. 1—20, ib.
Lect. fer. quint., Marc. v. 22—34, fol. 59.
Lect. parasceues, Marc. v. 35—vi. 1, ib.
Lect. sabbathi, Matt. xx. 29—34, fol. 60.
Lect. dom. duodec. post Pent., Matt. xix. 16—26, ib.
Lect. fer. sec. hebd. dec. tert. post Pent., Marc. vi. 1—13, ib.
Lect. fer. tert., Marc. vi. 34—45, fol. 61.
Lect. fer. quart., Marc. vi. 46—53, fol. 62.
Lect. fer. quint., Marc. vi. 54—vii. 16, ib.
Lect. parasceues, Marc. vii. 17—24, fol. 63.
Lect. sabbathi, Matt. xxii. 15—22, ib.
Lect. dom. dec. tert. post Pent., Matt. xxi. 33—42, ib.
Lect. fer. sec. hebd. dec. quart. post Pent., Marc. vii. 24—30, fol. 64.
Lect. fer. tert., Marc. viii. 1—10, ib.

Lect. fer. quart., Marc. viii. 11—21, fol. 65.
Lect. fer. quint., Marc. viii. 22—26, ib.
Lect. parasceues, Marc. ix. 10—16, ib.
Lect. sabbathi, Matt. xxiii. 1—12, fol. 66.
Lect. dom. dec. quart. post Pent., Matt. xxii. 2—14, ib.
Lect. fer. sec. hebd. dec. quint. post Pent., Marc. ix. 33—41, fol. 67.
Lect. fer. tert., Marc. ix. 42—x. 1, ib.
Lect. fer. quart., Marc. x. 2—16, ib.
Lect. fer. quint., Marc. x. 17—27, fol. 68.
Lect. parasceues, Marc. x. 28—31, fol. 69.
Lect. sabbathi, Matt. xxiv. 1—13, ib.
Lect. dom. dec. quint. post Pent., Matt. xxii. 35—46, ib.
Lect. fer. sec. hebd. dec. sextae post Pent., Marc. x. 46—52, fol. 70.
Lect. fer. tert., Marc. xi. 11—21, ib.
Lect. fer. quart., Marc. xi. 22—26, ib.
Lect. fer. quint., Marc. xi. 27—33, fol. 71.
Lect. parasceues, Marc. xii. 1—11, ib.
Lect. sabbathi, Matt. xxiv. 34—44, fol. 72.
Lect. dom. dec. sextae post Pent., Matt. xxv. 14—30, ib.
Lect. fer. sec. hebd. dec. sept. post Pent., Marc. xii. 13—17, fol. 73.
Lect. fer. tert., Marc. xii. 18—27, ib.
Lect. fer. quart., Marc. xii. 28—37, fol. 74.
Lect. fer. quint., Marc. xii. 38—44, ib.
Lect. parasceues, Marc. xiii. 1—8, ib.
Lect. sabbathi eadem est ac parasceues hebd. nonae post Pent., sc. Matt. xxv. 1—13.
Lect. dom. dec. sept. post Pent., Matt. xv. 21—28, fol. 75.

Ad calc. : ܫܠܡ ܩܪ̈ܝܢܐ ܕܡܬܝ، ܕܐܝܬ̈ܝܗܘܢ ܫܒ̄ ܝܙ̄ ܀ Explicit. lectiones e Matthaeo, quae hebdomadum sunt septendecim.

Lectiones ex evang. S. Lucae desumptae, sc. ܬܘܒ: ܩܪ̈ܝܢܐ ܡܢ ܡܣܒܪܬܐ ܕܠܘܩܐ: ܕܒܬܪ ܥܐܕܐ ܕܨܠܝܒܐ ܀ Sequuntur lectiones ex evangelio Lucae, quae post Festum Crucis[d] recitantur, ib.
Lect. fer. sec. hebd. primae post Fest. Crucis, Luc. iii. 19—22, ib.
Lect. fer. tert., Luc. iii. 23—38, ib.
Lect. fer. quart., Luc. iv. 1—15, fol. 76.
Lect. fer. quint., Luc. iv. 16—22, ib.
Lect. parasceues, Luc. iv. 23—30, fol. 77.
Lect. sabbathi, Luc. iv. 31—37, ib.
Lect. dom. primae post Fest. Crucis, Luc. v. 1—11, fol. 78.
Lect. fer. sec. hebd. sec. post Fest. Crucis, Luc. iv. 38—44, ib.
Lect. fer. tert., Luc. v. 12—16, fol. 79.
Lect. fer. quart., Luc. v. 33—39, ib.
Lect. fer. quint., Luc. vi. 12—16, ib.
Lect. parasceues, Luc. vi. 17—23, ib.
Lect. sabbathi, Luc. v. 17—26, fol. 80.
Lect. dom. sec. post Fest. Crucis, Luc. vi. 31—36, ib.
Lect. fer. sec. hebd. tert. post Fest. Crucis, Luc. vi. 24—30, fol. 81.
Lect. fer. tert., Luc. vi. 37—45, ib.
Lect. fer. quart., Luc. vi. 46—49, fol. 82.
Lect. fer. quint., Luc. vii. 17—29, ib.
Lect. parasceues, Luc. vii. 31—35, fol. 83.
Lect. sabbathi, Luc. v. 27—32, ib.
Lect. dom. tert. post Fest. Crucis, Luc. vii. 11—16, ib.
Lect. fer. sec. hebd. quart. post Fest. Cr., Luc. vii. 36—50, ib.
Lect. fer. tert., Luc. viii. 1—3, fol. 84.
Lect. fer. quart., Luc. viii. 22—25, ib.
Lect. fer. quint., Luc. ix. 7—11, fol. 85.
Lect. parasceues, Luc. ix. 12—17, ib.
Lect. sabbathi, Luc. vi. 1—10, ib.
Lect. dom. quart. post Fest. Cr., Luc. viii. 5—15, fol. 86.
Lect. fer. sec. hebd. quint. post Fest. Cr., Luc. ix. 18—22, fol. 87.

[d] Celebrant Graeci Festum Crucis die Septembris quarto decimo.

Lect. fer. tert., Luc. ix. 23—27, fol. 88.
Lect. fer. quart., Luc. ix. 28—36, ib.
Lect. fer. quint., Luc. ix. 44—56, ib.
Lect. parasceues, Luc. x. 1—15, fol. 89.
Lect. sabbathi, Luc. vii. 1—10, fol. 90.
Lect. dom. quint. post Fest. Cr. (Cod. perperam post Pentecosten), Luc. xvi. 19—31, ib.
Lect. fer. sec. hebd. sext. post Fest. Cr., Luc. x. 22—24, fol. 91.
Lect. fer. tert., Luc. xi. 1—9, ib.
Lect. fer. quart., Luc. xi. 9—13, ib.
Lect. fer. quint., Luc. xi. 14—22, fol. 92.
Lect. parasceues, Luc. xi. 23—26, ib.
Lect. sabbathi, Luc. viii. 16—21, ib.
Lect. dom. sext. post Fest. Cr. (Cod. post Pent.), Luc. viii. 26—39, fol. 93.
Lect. fer. sec. hebd. sept. post Fest. Cr., Luc. xi. 29—33, ib.
Lect. fer. tert., Luc. xi. 34—42, fol. 94.
Lect. fer. quart., Luc. xi. 43—xii. 1, ib.
Lect. fer. quint., Luc. xii. 2—7, fol. 95.
Lect. parasceues, Luc. xii. 22—31, ib.
Lect. sabbathi, Luc. ix. 1—6, fol. 96.
Lect. dom. sept. post Fest. Cr., Luc. viii. 41—56, ib.
Lect. fer. sec. hebd. oct., Luc. xii. 42—59, fol. 97.
Lect. fer. tert., Luc. xiii. 2—9, fol. 98.
Lect. fer. quart., Luc. xiii. 31—35, ib.
Lect. fer. quint., Luc. xiv. 12—15, fol. 99.
Lect. parasceues, Luc. xiv. 26—35, ib.
Lect. sabbathi, Luc. ix. 37—43, ib.
Lect. dom. oct. post Fest. Cr., Luc. x. 25—37, fol. 100.
Lect. fer. sec. hebd. non., Luc. xv. 4—10, ib.
Lect. fer. tert., Luc. xvi. 1—9, fol. 101.
Lect. fer. quart., Luc. xvii. 20—30, ib.
Lect. fer. quint., Luc. xvii. 31—37, fol. 102.
Lect. parasceues, Luc. xviii. 29—34, ib.
Lect. sabbathi, Luc. ix. 57—62, ib.
Lect. dom. non. post Fest. Cr., Luc. xii. 16—21, fol. 103.
Lect. fer. sec. hebd. dec., Luc. xix. 12—26, ib.
Lect. fer. tert., Luc. xix. 39—48, ib.
Lect. fer. quart., Luc. xx. 1—8, fol. 104.
Lect. fer. quint., Luc. xx. 9—18, ib.
Lect. parasceues, Luc. xx. 19—25, fol. 105.
Lect. sabbathi, Luc. x. 19—21, ib.
Lect. dom. dec. post Fest. Cr., Luc. xiii. 10—17, ib.
Lect. fer. sec. hebd. undec., Luc. xx. 27—40, fol. 106.
Lect. fer. tert., Luc. xxi. 12—19, ib.
Lect. fer. quart., Luc. xxi. 20—24, fol. 107.
Lect. fer. quint., Luc. xxi. 28—32, ib.
Lect. parasceues, Luc. xxi. 37—xxii. 8, ib.
Lect. sabbathi, Luc. xii. 32—40, ib.
Lect. dom. undec. post Fest. Cr., Luc. xiv. 16—24, fol. 108.
Lect. fer. sec. hebd. duodec., Luc. xxii. 10—22, ib.
Lect. fer. tert., Luc. xxii. 24—34, fol. 109.
Lect. fer. quart., Luc. xxii. 35—39, ib.
Lect. fer. quint., Luc. xxii. 40—46, ib.
Lect. parasceues, Luc. xii. 8—15, fol. 110.
Lect. sabbathi, Luc. xii. 19—29, ib.
Lect. dom. duodec. post Fest. Cr., Luc. xvii. 12—19, fol. 111.
Lect. fer. sec. hebd. dec. tert., Marc. xiii. 9—13, ib.
Lect. fer. tert., Marc. xiii. 14—23, ib.
Lect. fer. quart., Marc. xiii. 24—31, fol. 112.
Lect. fer. quint., Marc. xiii. 32—xiv. 1, ib.
Lect. parasceues, Marc. xiv. 12—26, ib.
Lect. sabbathi, Luc. xiv. 1—11, fol. 113.
Lect. dom. dec. tert. post Fest. Cr., Luc. xviii. 18—27, fol. 114.
Lect. fer. sec. hebd. dec. quart., Matt. v. 14—19, ib.
Lect. fer. tert., Matt. xii. 15—21, ib.
Lect. fer. quart., Marc. xiv. 27—42, fol. 115.
Lect. fer. quint., Marc. xiv. 43—54, ib.
Lect. parasceues, Marc. xiv. 55—72, fol. 116.
Lect. sabbathi, Luc. xvi. 10—15, fol. 117.

Lect. dom. dec. quart. post Fest. Cr., Luc. xviii. 35—43, ib.
Lect. fer. sec. hebd. dec. quint., Joh. iii. 34—iv. 4, ib.
Lect. fer. tert., Joh. vii. 31—34, fol. 118.
Lect. fer. quart., Joh. x. 9—16, ib.
Lect. fer. quint., Joh. x. 39—42, ib.
Lect. parasceues, Joh. xiii. 18—29, fol. 119.
Lect. sabbathi, Luc. xviii. 1—8, ib.
Lect. dom. dec. quint. post Fest. Cr., Luc. xix. 1—10, ib.
Lect. sabbathi dec. sexti, Luc. xvii. 3—10, fol. 120.
Lect. dom. dec. sext., Luc. xviii. 9—14, fol. 121.
Lect. sab. dec. sept., Luc. xx. 46—xxi. 4, ib.
Lect. dom. dec. sept., Luc. xv. 11—32, ib.
Lect. sab. carnis, ܥܪܘܒܬܐ ܕܒܣܪܐ, sc. *τοῦ ἀπόκρεω*, quo carnis edendae finem faciunt Graeci, Luc. xxi. 8—36, fol. 122.
Lect. dom. carnis, ܚܕ ܒܫ̄ ܕܒܣܪܐ, Matt. xxv. 31—46, fol. 123.
Lect. sab. casei, ܝܘܡ ܥܪ̄ ܕܓܘܒܢܐ, post quem diem usus casei interdicitur jejunantibus, Matt. vi. 1—13, fol. 124.
Lect. dom. casei, Matt. vi. 14—21, ib.
Index lectt. in primos jejunii dies, fol. 125.
Lect. sab. hebd. primae jejunii, Marc. ii. 23—iii. 5, ib.
Lect. dom. primae jejunii, Joh. i. 43—51, fol. 126.
Lect. sab. sec. jej., Marc. i. 35—44, ib.
Lect. dom. sec. jej., Marc. ii. 1—12, ib.
Lect. sab. tert., Marc. ii. 14—17, fol. 127.
Lect. dom. tert., Marc. viii. 34—ix. 1, ib.
Lect. sab. quart., Marc. vii. 31—37, ib.
Lect. dom. quart., Marc. ix. 17—31, ib.
Lect. sab. quint., Marc. viii. 27—31, fol. 128.
Lect. dom. quint., Marc. x. 32—45, ib.
Lect. sab. sexti jej., quod dñi Lazari est, Joh. xi. 1—45, fol. 129.
Lect. dom. Hosannarum, ܚܕ ܒܫ̄ ܕܐܘܫܥܢܐ, ad mat., Matt. xxi. 1—17, fol. 131; in euchar., Joh. xii. 1—18, ib.; ad preces, ܡܬܘܪܝܢܐ ܒܒܥܘܬܐ, Marc. xi. 1—10, fol. 132, vel ܐܚܪܢܐ ܠܒܥܘܬܐ, Luc. xix. 29—38, fol. 133. Licet etiam ad preces recitare lect. matutinam vel eucharisticam.
Lect. fer. sec. hebd. passionum, ܥܕܐ ܕܚ̈ܫܐ, ad mat., Matt. xxi. 18—43, ib.; in vesp., Matt. xxiv. 3—35, fol. 135.
Lect. fer. tert. ad mat., Matt. xxii. 15—xxiv. 2, fol. 136; in vesp., Matt. xxiv. 36—xxvi. 2, fol. 139.
Lect. fer. quart. ad mat., Joh. xii. 17—50, fol. 141; in vesp., Matt. xxvi. 6—16, fol. 143.
Lect. fer. quint. mysteriorum, ܚܡܫ ܗ̄ ܕܐ̈ܪܙܐ, ad mat., Luc. xxii. 1—39, ib.; in euchar., ܒܟܗܢܐ, Matt. xxvi. 2—20, Joh. xiii. 3—17 [e], Matt. xxvi. 21—39, Luc. xxii. 43—45, Matt. xxvi. 40—xxvii. 2, fol. 145.
Lectiones parasceues magnae, ܡܥ̈ܪܘܒܐ ܕܨܠܝܒܘܬܐ ܪܒܬܐ, quo in die Christus crucifixus est;
α. Lect. noctis, Joh. xiii. 31—xviii. 1, fol. 149.
β. Lect. sec., Joh. xviii. 1—28, fol. 154.
γ. Lect. tert., Matt. xxvi. 57—75, fol. 156.
δ. Lect. quart., Joh. xviii. 28—xix. 16, fol. 157.
ε. Lect. quint., Matt. xxvii. 3—32, fol. 158.
ϛ. Lect. sext., Marc. xv. 16—32, fol. 160.
ζ. Lect. sept., Matt. xxvii. 33—54, ib.
η. Lect. oct., Luc. xxiii. 32—49, fol. 161.
θ. Lect. non., Joh. xix. 25—37, fol. 162.
ι. Lect. dec., Marc. xv. 42—47, fol. 163.
ια. Lect. undec., Joh. xix. 38—42, ib.
ιβ. Lect. duodec., Matt. xxvii. 62—66, ib.

Lectiones diei [f] parasceues crucifixionis, ܩܪ̈ܝܢܐ ܕܐܝܡܡܐ ܕܨܠܝܒܘܬܐ ܕܥܪܘܒܬܐ ⁘
α. Horae primae, Matt. xxvii. 1—61, fol. 164.
β. Horae tert., Marc. xv. 1—41, fol. 166.

---

[e] In margine vocatur haec lectio ܩܪ̈ܝܢܐ ܕܫܝܓܬܐ, lect. lavationis.

[f] Nota quod ܐܝܡܡܐ dies est tantum ab ortu solis ad occasum.

γ. Horae sext., Luc. xxii. 66—xxiii. 49, fol. 168.

δ. Horae non., Joh. xviii. 28—xix. 37, fol. 170.

ε. In vesp., Matt. xxvii. 1—38, Luc. xxiii. 39—43, Matt. xxvii. 39—54, Joh. xix. 31—37, Matt. xxvii. 55—61, fol. 173.

Lect. sabbathi magni, ܝܘܡ ܫܒܬܐ ܪܒܬܐ, ad mat. eadem ac lect. duodec. noctis parasceues; in vesp., in euchar., ܒܩܘܪܒܐ ܒܩܘܪܒܢܐ, Matt. xxviii. 1—28, fol. 176.

Lectiones xi resurrectionis, ܩܪ̈ܝܢܐ ܝܐ̄ ܕܡܣܒܪ̈ܢܘܬܐ ܕܩܝܡܬܐ ܀

α. Matt. xxviii. 16—20, cf. supra.

β. In euchar., Marc. xvi. 1—8, fol. 177.

γ. Marc. xvi. 9—20, ib.

δ. Luc. xxiv. 1—12, fol. 178.

ε. Luc. xxiv. 12—35, ib.

ς. Luc. xxiv. 36—53, fol. 179.

ζ. Joh. xx. 1—10, fol. 180.

η. Joh. xx. 11—18, fol. 181.

θ. Joh. xx. 19—31, ib.

ι. Joh. xxi. 1—14, fol. 182.

ια. Joh. xxi. 14—25, fol. 183.[g]

Ad calc. ܫܠܡ ܥܠ ܐܝܕܝ̈ ܦܪܘܕܝ ܡܘܫܐ ܒܪ ܝܥܩܘܒ ܐܠܗܐ ܡܚܣܢܐ ܠܥܒܕܟ ܚܛܝܐ ܕܟܬܒ ܀ Explicit. manibus parochi Mosis fil. Jacobi. Propitius sis Deus servo tuo peccatori qui exaravit.

Sequuntur evangelia festorum cujuscunque diei per circulum anni, secundum ordinem Graecorum, sc. ܬܘܒ ܟܬܒܝܢ ܩܪ̈ܝܢܐ ܕܡܣܒܪ̈ܢܘܬܐ ܕܡ̈ܥܕܐ ܕܟܘܪܟܐ ܕܫܢܬܐ ܟܠܗ̇ ܐܝܟ ܛܟܣܐ ܕܝ̈ܘܢܝܐ, ib.

Quum plerumque eadem sunt ac quae supra leguntur, neque ea de causa plene exscripta sunt, vix operae pretium ea enumerare duxi.

Ad calc. ܐܫܬܠܡܝ ܘܐܫܬܡܠܝ ܒܥܘܕܪܢ ܡܪܝܐ ܦܘܪܫ ܩܪ̈ܝܢܐ ܀ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܐܝܟ ܛܟܣܐ ܕܝ̈ܘܢܝܐ. ܕܡܫܬܡܗ ܟܬܐܡܐܪܘܢ ܀ ܐܝܟ ܕܠܫܘܒܚܐ ܘܩܘܠܣܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬ̄ ܩܕܝܫܬ̄ ܫܘܠ ܀ ܣܟܐ ܘܫܘܠܡܐ ܀ ܝܘܡ ܥܪܘܒ̄ ܀ ܒܪܝܫܗ ܀ ܬܡܘܙ ܀ ܫܢܬܐ ܀ ܫܬܐ ܀ ܘ̄ ܀ ܐܠܦܝܢ ܀ ܛ̄ ܀ ܡ̈ܐܐ ܀ ܟܘ̄ ܀ ܠܐܒܘܢ ܐܕܡ ܀ ܘܫܢܬ ܀ ܐܠܦ ܀ ܙ̄ܟ ܀ ܡ̈ܐܐ ܀ ܛ̄ܟ ܀ ܠܐܟܣܢܕܪܘܣ. ܒܪ ܦܝܠܝܦܘܣ ܝܘܢܝܐ ܀ ܘܫܢܬ ܐܠܦ ܀ ܕ̄ ܡ̈ܐܐ ܀ ܟܘ̄ ܀ ܠܡܘܠܕܗ. ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ. ܡܫܝܚܐ ܒܒܣܪ ܀ ܥܠ ܐܝܕܝ̈ ܐܢܫ ܚܛܝܐ ܘܟܪܝܗܐ ܘܫܝܛܐ ܀ ܒܫܡܐ ܀ ܘܠܐ ܒܥܒܕܐ ܀ ܦܪܘܕܝ ܀ [ܡܘܫܐ] ܀ ܒܪ ܝܥܩܘܒ. ܡܢ ܩܪܝܬܐ ܀ ܡܢܛܪܬ ܡܢ ܐܠܗܐ. *** ܀ ܡܢ ܬܚܘܡܐ ܀ ܕܛܪܝܦܘܠܝܣ ܀ ܡܢ ܛܘܪܐ ܕܠܒܢ. ܡܫܡܫܐ ܠܗ ܡܪܢܐ ܘܠܐܒ̈ܗܘܗܝ. ܘܠܐܚ̈ܘܗܝ ܀ ܘܠܟܠܗܘܢ ܕܩܪܐ ܒܗ ܘܡܨܠܐ ܥܠܘܗܝ ܀ ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܕܡ̈ܫܝܚܐ ܘܡܚܠܨܢܐ ܕܚܠܝܨܐ ܀ ܢܫܘܐ ܘܢܥܒܕܘ ܀ ܣܘ̈ܟܐ ܘܫܠܝ̈ܐ ܀ ܠܬܝܒܘܬܐ. ܘܠܦܘܪܩܢܐ. ܘܠܚܠܡ̈ܢ ܕܐܬܐ ܠܗ ܒܗ ܒܫܘܒܘܚܬܐ. ܘܚܠܡܢ ܒܢܝ̈ܐ. ܕܡܥܡܘܕܝܘܬܐ ܀ ܒܢ̈ܝܠܬܐ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ ܀ ܘܕܡܪܝ, ܡܘܣܝ ܡܫܡܫܢܐ ܀ ܘܡܕܒܪܢܐ ܡܪܝ, ܕܡܦܠܝܣܘ ܀ ܘܕܐܪ̈ܟܢܐ ܀ ܐܘܣܛܝܦܠܝܣ ܀ ܡܪܝ, ܀ ܡܪܘܩܘܣ ܀ ܠܘܩܐ ܀ ܝܘܚܢܢ ܀ ܒܡ ܚܠܡܘܢ ܡܕܝ̈ܢܐ ܀ ܠܟ̄ ܠܟ̄ ܀ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܀

Absolutae et perfectae sunt auxilio Dñi lectiones selectae ex evangelio sancto secundum ordinem Graecorum, quem vocant καθημερῶν, quae in gloriam et laudem Trinitatis sanctae finem et completionem acceperunt die parasceues, sive feria sexta mensis Thamuz, ineunte anno 6926 patris nostri Adam, qui est annus Alexandri, fil. Philippi Graeci 1729, et post Jesum Christum Dñum nostrum in carne natum 1426, manibus viri peccatoris et infirmi et abjecti, nomine non facto parochi, Mosis[h], fil. Jacobi e vico a Deo custodito * * *, in agro Tripolitano

[g] Vocantur hae undecim lectiones ܡܣܒܪ̈ܢܘܬܐ *evangelia*, caeterae ܩܪ̈ܝܢܐ, *lectiones* tantum.

[h] Summa cura deletum est et nomen Moses, et pagus quo oriundus est.

montis Libani. Propitius sit ei Dñs et patribus fratribusque ejus, et quicunque inter legendum pro eo oret. Deus, pater misericordiarum et rex pacis, propitius ignoscat culpis peccatisque et scriptoris et lectoris et omnium qui per eum hujus libri participes fiant, necnon filiorum baptismatis, per preces Deiparae, et Mar Joannis Baptistae et S. Mar Domitii, et quatuor evangelistarum Matthaei, Marci, Lucae, Joannis, cum sanctis omnibus in saec. saeculorum, Amen, Amen.

Sequitur Arabice, Ordo quo evangelia per anni circulum recitanda sunt, fol. 218.

[DAWK. 5.]

39.

Codex bombycinus in fol. maj., ff. 227 constans, binis columnis, charactere Nestoriano exaratus. Inest Evangeliarium per circulum anni in usum Melchitarum.

Tit. ܥܠ ܫܡܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܦܘܪܫ ܩܪܝܢܐ ܓܒܝܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܠܟܠܗ ܫܢܬܐ. ܐܝܟ ܦܘܫܩܐ ܕܝܘܢܝܐ ܕܡܬܩܪܐ ܟܬܐܦܡܪܘܢ ܀ In nomine Trinitatis sanctae initium facimus exscribendi lectiones ex evangelio sancto selectas in totum annum secundum Graecorum exemplar, cui nomen *καθημερῶν*, fol. 1.

Sequuntur omnino eaedem lectiones ac in cod. Dawk. v, q. v.

Quum deest fol. 11 apud Dawk. v, liceat hinc lectiones exscribere, sc.

Sabbathi tertii post Pascha, Joh. xv. 17—xvi. 2, fol. 10.

Dominicae tert., sive Paralytici, ad mat. lect. 5. Paschatis; in euchar., Joh. v. 1—15, ib.

Deest etiam fol. 20, cujus lectio, Joh. ix. 1—38, hic tota servatur, fol. 20.

Ad calc. fol. 193, exstat colophon, sc. ܫܠܡ ܦܢܩܝܬܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ: ܘܕܩܘܡܬܐ ܥܠܝ̈ܢܐ [ܥܠܝ̈ܢܐ?] ܘܫܒܬܐ ܕܟܠܗ ܫܢܬܐ ܡܢ ܚܕ ܒܫܒܐ ܕܦܨܚܐ ܥܕܡܐ ܠܫܘܠܡܗ ܕܨܘܡܐ ܥܡ ܫܒܬܐ ܕܚܫ̈ܐ ܘܚܕܥܣܪ ܐܘ: ܦܢܩܝܬܐ ܕܩܝܡܬܐ ܟܠ ܕܩܪܐ ܗܘ ܢܨܠܐ ܥܠ ܚܛܝܐ ܟܗ̄ܢܐ: ܓܝܘܪܓܝܣ ܕܟܬܒ ܐܝܟ ܚܝܠܗ ܀ Explicit. lectiones dominicarum, et hebdomadum totius anni e dominica Paschatis usque ad finem Jejunii, una cum (?ܥܡ vel forte ܡܢ) hebdomade Passionum et undecim evangeliis resurrectionis. Quicunque legit oret pro peccatore sacerdote Georgio, qui pro virili scripsit.

Et postea; كـتبه العبد الخاطي الحقير باسم قـس جـرجـس ابـن مسعود ابـن ابـراهيم من قرية الـكفور غفر الرب خطايـاه وخـاطايا والديه وخطـايا المعتني الاب الخوري موسي ابن الشماس سمعان ابن الحاج جرجس طشلق الله يغفر خطاياه وخطايا والديه وخطايا الاخ اباجراسمه المهتم المـقيم في هيكل القديس مار سمعان بقرية الكفور وكتب . . . Scripsit librum servus peccator vilis nomine presbyter Jergis Ibn Mes'ud Ibn Ibrahim e pago Elkefur. Veniam concedat Dñs peccatis ejus, et parentum, necnon peccatis patris parochi Mosis fil. diaconi Simeonis fil. peregrinatoris Jirgis Tishlak, qui exscriptionis curam gessit. Deus veniam peccatis et ejus et parentum ejus, necnon fratris Abu Gerasimi qui operi sollicite invigilavit, et qui in templo S. Mar Simeonis in pago Elkefur habitat, concedat. Scripsit eum . . . Quae sequebantur penitus abrasa sunt.

Sequuntur evangelia festorum secundum dies mensium disposita, sc. ܬܘܒ ܡܫܠܡܝܢ ܩܪܝܢܐ ܕܦܢܩܝܬܐ ܕܥܐܕܐ ܕܝܪ̈ܚܐ ܕܫܢܬܐ ܥܠܝܗ ܐܝܟ ܠܫܡܐ ܕܝܘܢܝܐ, fol. 193.

It. evangelia in necessarios usus, sc. ܬܘܒ ܡܫܠܡܝܢ ܩܪܝܢܐ ܡܢܣܒܐ ܡܢ ܦܢܩܝܬܐ ܠܟܠܚܫܚܐ ܕܚܫܚܝܢ, fol. 227.

Inter haec enumerantur ܦܢܩܝܬܐ ܥܠ ܫܠܝ̈ܚܐ ܘܐܣܘܬܐ evangelium in apostolos et medicos; ܥܠ ܢܒܝ̈ܐ in prophetas;

ܠܣܗܕܐ martyribus; ܠܐܘܢܓܠܣܛܐ evangelistis; ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܠܦܛܪܝܪܟܐ episcopis et pontificibus; ܠܕܝܪܝܐ ܘܠܪܝܫ ܕܝܪܐ monachis et archimandritis; ܠܫܠܝܚܐ ܘܠܣܗܕܐ apostolis et martyribus; ܠܢܫܐ ܩܕܝܫܬܐ mulieribus sanctis; ܠܒܘܪܟܬܐ ܕܒܝܬܐ ܚܕܬܐ quum benedicatur domus nova; ܠܚܘܕܬ ܥܕܬܐ ecclesiae encaeniis; ܡܐ ܕܗܘܐ ܙܘܥܐ quum terrae motus evenerit; ܡܐ ܕܥܐܠܝܢ ܢܘܟܪܝܐ ܠܐܪܥܐ quum in terram inrumpant peregrini; ܐܡܬܝ ܕܠܒܫ ܕܝܪܝܐ ܐܣܟܝܡܐ quum monachus habitum monachatus induat; ܐܡܬܝ ܕܠܒܫܝܢ ܐܢܫܐ ܐܣܟܝܡܐ quum habitum induant viri; ܥܠ ܟܪܝܗܐ in aegrotos; ܥܠ ܢܫܐ ܟܪܝܗܬܐ in aegrotas; ܥܠ ܬܝܒܘܬܐ in eos qui poenitentiam agant; ܡܐ ܕܟܠܝܐ ܡܛܪܐ quum pluviae inopia laboretur; ܥܠ ܡܠܐܟܐ in angelos; ܠܥܢܝܕܐ mortuis. Ad calc. ܫܠܡ ܒܥܘܕܪܢ ܡܪܝܐ ܦܘܪܫ ܩܪܝܢܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ∴ Explicit. auxilio Dei lectiones ex evangelio selectae. [DAWK. 9.]

40.

Codex bombycinus in fol. maj., ff. (250 – 2 =) 248 constans, A. C. 1569, Arabice exscriptus. Inest Evangeliarium in totum annum, addita plerumque expositione brevi.

Tit. بسم الاب . والابن . والروح القدس . الاها واحد . نبتدي بعون القدرة العاليه . نكتب ما يقرا من الاناجيل الشريفه . في السبوت . والحدود . والاعياد في السنه جميعها ∴ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, initium facimus auxilio Potentiae Supremae scribendi quicquid legitur ex evangeliis eximiis in sabbathis et diebus dominicis festisque per totum annum. Partes ejus sunt,

1. Evangelia e Paschate usque ad Pentecosten, fol. 1.

2. Evangelia e Pentecoste, يــوم العنصره العظيم, usque ad anni initium, fol. 40.

3. Evangelia ex initio anni usque ad jejunium magnum, fol. 74.

De his evangeliis notat scriba; بدوا قرايات لوقا البشير . في السبوت والحدود من راس السنه . اول ايــلـول . والي مرفعة اللحم ● Lectiones e Luca evangelista in sabbathis et diebus dominicis recitantur ex anni initio quod mensis Elul (Septembris) dies primus est usque ad carnis interdictionem (quae sc. est ἡ κυριακὴ τοῦ ἀπόκρεω).

4. Evangelia e jejunio magno ad resurrectionem, fol. 106.

Notat scriba; بدوا قرايات القديس مرقس البشير الانجيلي اول قراياته يوم سبت والمقدس مار تادرس ● Incipiunt lectiones S. Marci evangelistae, quarum prima die sabbathi, quo commemoratur S. Mar Theodorus, recitatur. Commemoratur S. Theodorus primo jejunii sabbatho.

5. Evangelia Paschatis, fol. 157.

Tit. بدو الاناجيل : الذي تقرا سحر الحدود علي قــيــامه سيدنا ● Initium evangeliorum quae ad mat. diei dominicae resurrectionis Dñi nostri recitanda sunt.

6. Evangelia festorum secundum mensium dies disposita, fol. 186.

Tit. بدو قرايات اول السنه والاعياد وما يطلب اول السنه شهر ايلول ● Initium lectionum ineuntis anni, et festorum, caeterorumque quorum opus sit. Anni initium mensis Elul est.

Ad calc. تــمــت قرايــات الســنــه جميعها : باعــيــاد : وايام : شهورها باسرهم ● Explicit. lectiones anni totius integrae secundum festa ejus et mensium dies.

Sequitur catalogi evangeliorum praecipuorum Arabice, ei similis qui in fine cod. Dawk. ix exstat, fragmentum.

Desunt ff. 22, 23, et unum vel ad summum duo ad finem.

In primo folio alia manu scripta exstat epigraphe, sc. المجد لله دايما ● كان الفراغ

من توميم هذا الانجيل الشريف والشرع الاهي نهار الجمعيس رابع شهر حزيران من شهور سنه سبع الاف اثنين وسبعين لكون العالم بيد احقر العباد وادناهم الذي ليس هو مستحق ان يذكر اسمه في كتاب ولا ينوه باسمه بين ريسا الكهنه جرمانس باسم مطران في بعلبك الرب الاله يغفر خطاه وخطايا والديه امين • وهو وقف موبد وحبس مخلد علي كنيسه القديسه بربارة في المدينه. المذكوره ولا لاحد سلطان من الله ان يغيره بوجه من الوجوه عن الوقفيه المذكوره وكل من يتعدا ذلك يكون حظه مع سيمن الساحر وصالبي المسيح فالويل لمن رضي لنفسه دلك. واوقفه الاب الاجل القس المسلم بجل المسيح الي رحمة الله ابراهيم الشهير باابن الشقيف من المدينه المذكوره وذلك لاجل غفران خطاياه وخطايا والديه ولمن قرا وترحم عليه يكون لـه كذلك من الصادق في مواعيده القايل مهما اردتم ان تفعل الناس بكم افعلوا انـتـم بهم وبالكيل الذي تريد وايكال لكم كيلوا لهم والسبح لله دايما • Deo gloria sempiterna. Absolutio nobilis hujus evangelii legisque divinae facta est feria sexta (جمعه, nisi legendum sit خمس, feria quinta) die quarto mensis Haziran e mensibus anni 7072 e creatione mundi, manu servi vilissimi et turpissimi, neque digni cujus nomen in libro commemoretur, nec ut inter episcopos enumeretur, Germani, urbis magnae Baalbek, quod ad nomen attinet, metropolitani. Concedat Deus veniam peccatis ejus et parentum, Amen.

Legatum autem perpetuum donumque sempiternum est ecclesiae sanctae Barbarae in urbe supradicta, neque a Deo cuivis conceditur ut aliquo modo hunc librum a loco supradicto amoveat. Quod si quis audeat, sit ejus sors cum Simeone Mago et iis qui Messiam cruci adfixerunt. Vae etiam illi qui sibi sumere velit.

Qui denique legavit pater fuit eximius presbyter qui pacem propter Christum apud Dei misericordiam adeptus est, Ibrahim, cognomine Ibn Shakif, ex urbe supradicta. Legavit autem propter peccatorum et sui et parentum veniam. Quicunque autem legit, et misericordem se in eum ostendit, sit etiam ei misericordia ab eo qui suis promissis verus est, qui dixit, Quicquid vultis ut vobis faciant homines, sic etiam vos facite illis; et mensura qua vultis ut vobis metietur, eadem metimini illis: et Deo gloria sempiterna.

De versione evangelii Arabica quae in hoc codice exstat, et de expositione vide ad calc. cod. Dawk. xxxvi. [Dawk. 39.]

41.

Codex bombycinus laevigatus in quarto, ff. (442 – 10 =) 432 constans, Arabice, pulcherrime exscriptus. Inest Evangeliarium in totum annum, addita plerumque expositione brevi.

Tit. الاناجيل المقدسه الـتـي تقرا في طول السنه Evangelia per totum annum recitanda. Partes ejus sunt,

1. Evangelia e Paschate usque ad Pentecosten, fol. 1.

2. Evang. e Pentecoste usque ad Festum Crucis, fol. 48.

3. Evang. e Festo Crucis usque ad Pascha, fol. 134.

Tit. بـدو اناجيل لوقا البشير الذي الرز بالاسكـندريه وسبيلك ان تعلم ان لوقا يبتدي فيه من الاثنين بعد احد عيد الصليب من السنه الجديده • Incipiunt evangelia Lucae evangelistae, qui Alexandriae praedicavit: scias autem necesse est initium Lucae legendi fieri ineunte anno in die secundo post Festum Crucis.

4. Evang. resurrectionis, fol. 312.

5. Evang. sanctorum et martyrum secundum mensium dies, fol. 347.

Tit. قراات لايام السنة كلها اولها شهر ايلول Lectiones dierum anni totius, cujus initium est mensis Elul.

Colophonis pars major evulsa est. Restat tamen سنة الف وخمس, annus 15 * *.

Desunt ff. 6, 71, 86, 142, 149, 166, 243, 244, 364, 405, et postea, ubi pluribus omissis folia haud amplius ad amussim recenseri possunt, evangelia in dies mensis Maii xi—xxi, ante fol. 421; Junii xv—xxiv, ante fol. 424; it. xxvii—xxx, ante fol. 426; Sextilis vi—viii, ante fol. 434.

Notandum est.

1. De versionibus evangelii Arabicis quae in hoc codice et cod. Dawk. xxxix, qui proxime anteit, inveniuntur quamvis ambae in usum Melchitarum confectae esse videntur, discrepare eas et inter se et a textu Erpeniano, et ab eo quem exhibent Bibl. Polygl.

2. De expositione quae festorum praecipuorum evangeliis addita est, eam e S. Joanne Chrysostomo potissimum desumptam esse, et eandem esse in ambobus codicibus quod ad sensum attinet, sed versionibus diversis. Unde colligamus ex more esse apud Melchitas hujus expositionis usum.

[Dawk. 36.]

42.

Codex bombycinus laevigatus in quarto, ff. (331 – 4 =) 327 constans, in initio mutilus, binis columnis, partim charactere Nestoriano, partim Arabico, a duobus scribis luculenter exscriptus. Inest Evangeliarium in festa praecipua.

Singula evangelia Syriace secundum versionem simplicem sequitur translatio Arabica, quae aeque e textu Erpeniano, Polygl., et codicum duorum proxime antecedentium discrepat.

Desunt ff. 1—4, quibus inerant titulus et lectio ad mat. dominicae Paschatis. Incipit fol. 5 apud Joh. i. 13 Arabice[a].

Sequuntur evangelia cujusque diei e feria secunda hebdomadis requietis usque ad commemorationem omnium sanctorum, quae dominica prima post Pentecosten celebratur; et postea, evang. sabbathorum et dominicarum usque ad ܚܕ ܒܫܒܐ ܕܓܘܒܢܐ, dominicam casei, fol. 68; hebdomadis primae jejunii, fol. 136; dominicarum et sabbathorum jejunii, fol. 138; hebdomadis passionum, ܫܒܬܐ ܕܚܫܐ, fol. 149; magna duodecim evangelia, ܬܪܥ ܡܫܡܫܝܬܐ ܝܒ̄., quae nocte parasceues magnae recitantur, fol. 190; caetera ejusdem diei evang. ܡܫܡܫܝܬܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢܐ ܕܥܪܘܒܬܐ ܪܒܬܐ ܕܨܠܝܒܘܬܐ, fol. 221; it. sabbathi lucis, ܝܘܡ ܫܒܬܐ ܕܢܘܗܪܐ, fol. 231; et evang. undecim resurrectionis, fol. 233. Cuique addita est التفسير. Denique evang.[b] sanctorum et martyrum qui singulis totius anni diebus commemorantur, fol. 254. Ad calc. تمت قرايات السنة جميعها باعيادها وايام شهورها باسرينها مع تفاسيرها • Explicit lectiones integrae totius anni secundum festa ejus et mensium dies una cum earum expositionibus.

Sequitur index lectionum in festa praecipua, sc. ܟܘܠܗ ܩܪ̈ܝܢܬܐ ܡܓܒ̈ܝܬܐ ܕܥ̈ܐܕܐ ܐܡܪ̈ܢܝܐ, fol. 324. Ad calc. ܫܠܡ ܒܥܘܕܪܢܗ ܕܡܪܝܐ ܘܐܠܗܐ ܕܦܘܪܫ ܩܪ̈ܝܢܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܥ̈ܐܕܐ ܘܠܫܒ ܒܝ̄ ܘܠܟ̈ܐܕܐ ܕܫܢܬܐ ܟܠܗ. ܝܘܡ ܫܒܬܐ ✣ ܗ̄ ✣ ܡܢ ܢܝܣܢ ܒܝܘ. ܕܡܟܝܐ ✣ ܘܟܬܒ ܗܘ ܗܘܐ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܡܢ ܡܢܬܐ ✣ ܐ ✣ ܡܢ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܡܫܟܚܬܐ ✣

---

[a] Alia tria folia chartacea in codicis initio compacta sunt, quorum primum exhibet Lexici Arabici fragmentum: altera duo Joh. i. 13—17, cum evangelii dominicae Paschatis expositione solita. Inserta sunt etiam post fol. 62 duo folia quibus inest تفسير العنصرة Expositio Pentecostes.

[b] Haec evangelia plerumque Syriace tantum exscripta sunt: ubicunque autem addita est versio Arabica, sequitur etiam expositio التفسير.

ܐܝܟ ܚܛܝܐ ܘܡܣܟܢܐ ܘܡܛܘܠܫ ܒܟܠܗܘܢ ܣܢܝ̈ܐܬܐ ܘܠܐ ܫܘܐ ܕܢܬܕܟܪ ܠܗ ܫܡܗ ܒ ܗܢܐ ܣܒܪܬܐ ܩܕܝܫܐ ܡܢ ܣܘܓܐܐ ܕܚܛܗ̈ܘܗܝ ܡܫܡܫܢܐ: ܝܥܩܘܒ ܒܪ ܡܫܡܫܢܐ ܝܘܚܢܢ ܡܢ ܩܪܝܬܐ ܡܢܛܪܬܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܚܪܕܝܢ ܒܛܘܪܐ ܩܕܝܫܐ ܕܠܒܢܢ ܐܠܗܐ ܢܚܣܐ ܐܠܐܒܗ̈ܘܗܝ ܘܠܡܠܦܢ̈ܘܗܝ. ܘܠܡܝ̈ܬܘܗܝ. ܘܠܟܠܗܘܢ ܟܪ̈ܣܛܝܢܐ ܘܠܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܥܡܗ ܫܘܬܦܘܬܐ ܒܨܠܘܬܐ ܕܡܪܬܢ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܘܠܟܠܗܘܢ ܩܕ̈ܝܫܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡ̄ ܀ Explicit auxilio Dñi et Dei (liber) lectionum ex evangelio sabbathis et diebus dominicis et festis totius anni selectarum, sabbatho diei sexti mensis Canun prioris. Scripsit autem in hoc evangeliario ex evang. septimo resurrectionis[c] usque ad finem vir peccator pauperque, et rebus omnibus abominandis inquinatus, neque dignus propter multa ejus peccata cujus nomen in hoc sancto evangeliario commemoretur, diaconus Jacobus fil. diaconi Joannis ex urbe a Deo custodita Hhardin in monte sancto Libano. Sit Deus propitius patribus ejus et doctoribus, necnon mortuis, et Christianis universis, et omnibus qui cum eo societatem habent, per preces dominae nostrae Deiparae et omnium sanctorum, in saecula, Amen[d].

Sequitur epigraphe manu recentiore Arabice scripta, qua Petrus quidam sacerdos librum acquisivisse dicitur a possessore ejus Abraham anno Graecorum 1731, C. 1420.

Ad calc. addita est praedicatio Hosannarum, ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܐܘܫܥܢܐ, et oratio super ramos Hosannarum, ܨܠܘܬܐ ܕܥܠ ܣܘ̈ܟܐ ܕܐܘܫܥܢܐ, fol. 325.

Ff. 327—331 ad hunc codicem non pertinent. Insunt; *α*. Rubricae de evangeliis in sacra coena legendis, Arabice, برسم القداس الطاهر, fol. 327. *β*. Rubricae de evangeliis a sabbatho lucis usque ad Pentecosten, Arab., من يوم سبت النور الي العنصرة, ib. *γ*. Evangelia Nativitatis Dñi, الميلاد الشريف, et Epiphaniae, الدنح, Syriace, fol. 328. *δ*. Praedicatio, كرزوة, sive Psalmus de Christo die Hosannarum Hierosolyma intrante, Syr., fol. 329. *ε*. It. de resurrectione, Syr., fol. 330. *ϛ*. Inscriptiones funereae, Arabice, quarum prima sufficiat exemplo, وكان نياح . . . يوحنا ابن الخوري انطون . . . . . . في سنة سبع الاف ومايه وستعشر سنة لابونا ادم عليه السلام • Mors flebilis Joannis filii parochi Antonii anno fuit Adami 7116, C. 1613; fol. 331. In obverso commemoratur emptio hujus codicis ab Elia presbytero, et a Joanne parocho, fil. Hadid; quorum quisque se e sua pecunia, من ماله, librum emisse profitetur. Neque anni nec pretii facta est mentio. Invocatur virgo ut سيده ام النور, domina lucis mater. Dedit denique Joannes filio suo parocho Antonio, ut sibi peculiarem haberet خاصة عن اخوته, anno Adami 7113. [Bod. Or. 543.]

43.

Codex bombycinus in folio minori, ff. (284 – 109 =) 175 constans, mutilus, initio fineque carens, binis columnis, charactere simplici, luculenter exaratus. Inest;

Evangeliarium, sive lectiones ex evangeliis potissimum ex versione Hharklensi[a] desumptae, sicut in ecclesiis Jacobitarum per circulum anni recitantur.

---

[c] Incipit hoc evang. in columna quarta folii 244. Facile est scripturam hujus scribae dignoscere rigidiore manu, et atramento nigriore.

[d] Invalescente jam linguae Arabicae usu, multa in hoc colophone aut ab illo sermone petenda, ut ܦܝ, h. e. في, aut meri errores sunt, ut ܐܠܐܒܗ̈ܘܗܝ, ܘܐܠܡܠܦܢ̈ܘܗܝ pro ܠܐܒܗ̈ܘܗܝ, ܘܠܡܠܦܢ̈ܘܗܝ. Adde quod supra vocab. ܩܪ̈ܝܢܬܐ pro ܩܪ̈ܝܢܐ proculdubio ex Ar. قرايات ductum est.

[a] Multae variae lectiones sunt inter hunc codicem et editionem quam protulit White, et praesertim nomina propria modo saniore scripta sunt.

Desunt ff. 1—10. Incipit apud fol. 11 pars evangelii quinti decimi, sc. nativitatis Joannis, in vesperis, Luc. i. 72—80, e versione Hharklensi desumpti.

Evangelium xvi, ad matutinas ejusdem festi, ܕܨܦܪܐ, Luc. i. 57—80, ex versione simplici, ibid.

Ev. xvii, in eucharistia[b], ܕܩܘܪܒܐ, Matt. xi. 11—19, ex vers. Hharkl., fol. 12.

Ev. xviii, revelationis Josephi, in vesperis, ܕܪܡܫܐ ܕܓܠܝܢܗ ܕܝܘܣܦ, Matt. i. 18—25, ex vers. Hharkl., ibid.

Ev. xix, ad matutinas ejusdem festi, Matt. i. 1—17, ex vers. simpl., ܟܬܒܐ ܕܝܠܝܕܘܬܐ, fol. 13.

Ev. xx, in eucharistia, Matt. i. 18—25, ex eadem vers., fol. 14. In marg. ܘܕܩܘܪܒܐ ܕܚܕܒܫܒܐ ܕܩܕܡ ܝܠܕܐ ܀ Recitandum etiam in eucharistia dominicae nativitatem proxime antecedentis.

Ev. xxi, dominicae ante nativitatem, ad primam vesperam, ܕܪܡܫܐ, Matt. i. 1, ex versione Hharkl.[c], ibid. Desunt finis evang., et ff. 15—18.

Ev. xxx, occisionis infantium, ad matutinas, Matt. ii. 13—23, fol. 19.

Ev. xxxi, dominicae post nativitatem, in vesperis, Luc. ii. 40—52, ibid.

Ev. xxxii, ad matutinas, Luc. ii. 39—52, ex vers. simpl., fol. 20.

Ev. xxxiii, in commemoratione Basilii et Gregorii, et caeterorum, Joh. x. 1—16, fol. 21. In marg. ܘܕܥܗܕܢܐ ܕܡܪܝ ܣܘܝܪܐ ܘܕܥܗܕܢܐ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܘܕܣܝܡ ܐܝܕܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܀ Recitandum etiam in commemoratione Mar Severi, et Jacobi doctoris (Sarugensis), et in consecratione episcopi.

Ev. xxxiv, ad matutinas, Luc. ii. 21, iv. 14—30, fol. 22. In marg. ܗܢܐ ܡܬܩܪܝܢܐ ܠܓܙܘܪܬܐ ܒܠܚܘܕ ܫܘܐ ܀ Haec lectio circumcisioni soli apta est.

Ev. xxxv, in commemoratione omnium doctorum, ad matutinas, Joh. vii. 37—44, Luc. iv. 32, Joh. vii. 15—18, fol. 23.

Ev. xxxvi, in eucharistia, Joh. xv. 8—19, fol. 24.

Ev. xxxvii, in baptismo Dñi nostri, in vesperis, Marc. i. 1—11, ibid.

Ev. xxxviii, noctis benedictionis aquarum, ܕܠܠܝܐ ܕܒܘܪܟ ܡܝܐ, Joh. iv. 3—30, fol. 25.

Ev. xxxix, epiphaniae, ad matutinas, Matt. iii. 1—17, vers., fol. 27.

Ev. xl, in eucharistia, Luc. iii. 15—18, 21, 22, fol. 28.

Ev. xli, in decollatione Joannis baptistae, in vesperis, ܕܦܣܩܬܐ ܕܪܫܗ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, Luc. iii. 1—14, 19, 20, ibid.

Ev. xlii, ad matutinas, Marc. vi. 14—29, fol. 29.

Ev. xliii, in eucharistia Matt. xiv. 1—12, fol. 30.

Ev. xliv, in commemoratione Mar Stephani, in vesperis, Marc. xii. 1—12, fol. 31.

Ev. xlv, ad matutinas, Joh. viii. 23—48, fol. 32.

Ev. xlvi, in eucharistia, Matt. xxiii. 34—39, fol. 33.

Ev. xlvii, dominicae primae post epiphaniam, in vesperis, Luc. iii. 21—38, fol. 34.

Ev. xlviii, ad matutinas, Joh. i. 18—28, ib.

Ev. xlix, in euchar., Matt. iv. 12—22. fol. 35.

Ev. l, dominicae secundae post epiphaniam, ad primam vesperam, ܕܪܡܫܐ, Joh. i. 26—34, ibid.

Ev. li, ad mat., Joh. i. 35—43, fol. 36.

Ev. lii, in euchar., Joh. i. 44—52, ibid.

[b] Vocatur eucharistia a Jacobitis ܩܘܪܒܐ, *oblatio*; a Melchitis ܩܘܕܫܐ, *consecratio*. Cf. codd. Dawk. ix, xxxvi, xxxix, etc. *passim*.

[c] Caetera evangelia nisi aliter diserte dicitur, omnia ex versione Hharklensi desumpta sunt.

Ev. liii, dominicae tertiae post epiphaniam, in vesperis, ܕܪܡܫܐ, Joh. iii. 22—iv. 3, fol. 37.

Ev. liv, ad mat., Joh. v. 30—47, fol. 38.

Ev. lv, in euchar., Joh. iii. 1—12, fol. 39.

Ev. lvi, dominicae quartae post epiphaniam, in vesperis, Luc. vii. 18—35, ibid.

Ev. lvii, ad mat., Marc. xii. 28—37, fol. 40.

Ev. lviii, in euchar., Marc. vi. 1—6, fol. 41.

Ev. lix, dominicae quintae post epiphaniam, in vesperis, Matt. xi. 1—15, fol. 42.

Ev. lx, ad mat., Luc. v. 1—11, ibid.

Ev. lxi, in euchar., Marc. i. 12—20, fol. 43.

Ev. lxii, ingressus Dñi nostri in templum, ܡܥܠܬܗ ܕܡܪܢ ܠܗܝܟܠܐ, in vesperis, et in euchar., Luc. ii. 22—40, e versione simplici, ibid.

Ev. lxiii, ad mat., Luc. ii. 22—40, e vers. Hharkl., fol. 44.

Ev. lxiv, in commemoratione Barsumae, in vesperis, Luc. xiii. 22—30, fol. 45. In marg. ܘܕܡܪܝ, ܝܥܩܘܒ ܚܒܝܫܐ ܘܕܡܪܝ, ܫܡܥܘܢ ܕܐܣܛܘܢܝܐ ܘܕܐܒܐ ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܘܕܡܪܝ, ܐܗܪܘܢ ܘܕܟܠܗܘܢ ܐܒܗ̈ܬܐ ܗܘ̇ ܗܢܐ ܛܟܣܐ ܕܩܪ̈ܝܢܐ ܠܝܘܡ ܀ Commemorationi etiam Mar Jacobi Reclusi et Mar Simeonis Stylitae, et patris Antonii, et Mar Aaronis, et omnium patrum, ordo lectionum in hunc diem constitutarum aptus est.

Ev. lxv, ad mat., Matt. v. 1—16, fol. 46.

Ev. lxvi, in euchar., Luc. vi. 20—31, fol. 47.

Ev. lxvii, feriae sec. hebd. rogationum sive Nineves[d], ܕܒܥܘ̈ܬܐ ܐܘܟܝܬ ܥܢܝܬܐ ܕܢܝܢܘܝܐ ܒܫܒ̄ ܕܨܘܡ ܬܪܝܢ, Matt. xii. 31—41, ibid. In marg. ܦܪܝܫܐ ܕܡܪܝ, ܣܘܪܝܐ ܡܪܝ, ܗܘ̇ ܕܟܠ ܚܫ̈ܠܝܗܘܢ ܘܦܬܓܡ̈ܝܗܘܢ ܀ Lege evangelium Mar Severi, quod etiam Basilii et Gregorii est, sc. evang. xxxiii.

Ev. lxviii, feriae tertiae, Luc. iv. 24—32, fol. 48. In marg. ܘܕܠܐ ܝܗܒܐ ܡܛܪܐ Et quum deficiat pluvia.

Ev. lxix, feriae quartae, Luc. xi. 5—13, 29—32, ibid.

Ev. lxx, feriae quintae, Luc. xii. 54—xiii. 9, fol. 49. In marg. ܘܕܠܐ ܝܗܒܐ ܡܛܪܐ.

Ev. lxxi, parasceues, ܕܥܪܘܒܬܐ, Luc. xvii. 20—37, fol. 50.

Ev. lxxii, dominicae sacerdotum, ad primam vesperam, ܕܢܝܚܐ ܚܕܒܫ̄ ܕܟܗܢ̈ܐ, Matt. xxv. 13—30, fol. 51. In marg. ܘܥܢܝܕܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦ̈ܐ ܘܕܟܗܢ̈ܐ ܀ Item in exequiis episcoporum et sacerdotum.

Ev. lxxiii, ad mat., Luc. xix. 11—27, fol. 52. In marg. ܘܥܢܝܕܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦ̈ܐ.

Ev. lxxiv, in euchar., Matt. xxiv. 42—51, fol. 53.

Ev. lxxv, dominicae mortuorum, ad primam vesperam, ܕܢܝܚܐ ܚܕ ܒܫܒܐ ܕܡܝ̈ܬܐ, Matt. xxv. 31—46, fol. 54. In marg. ܘܕܫܗܪܐ ܕܐܚ̈ܐ ܀ Et in officiis vigiliae nocturnae super fratres, h. e. monachos mortuos.

Ev. lxxvi, ad mat., Joh. v. 19—29, fol. 55. In marg. ܘܒܫܗܪܐ ܘܒܥܢܝܕܐ ܕܐܚ̈ܐ ܕܝܪ̈ܝܐ ܘܥܠ ܕܡܝ̈ܬܐ ܟܠܢܫܐܝܬ ܀ Et in vigiliis et exequiis fratrum monachorum, et mortuorum universim.

Ev. lxxvii, in euchar., Luc. xii. 32—48, ibid.

Ev. lxxviii, dominicae ante jejunium, ܚܕ ܒܫܒܐ ܕܥܠܠ ܨܘܡܐ, ad primam vesperam, Joh. ii. 1—11, e versione simplici, fol. 56.

Ev. lxxix, ad mat., Joh. ii. 1—11, e versione Hharkl., fol. 57.

Ev. lxxx, feriae secundae hebdomadis primae jejunii, ad mat., ܕܨܦܪܐ ܬܪܝܢ

[d] De his rogationibus, quae etiam supplicationes Ninivitarum, ܒܥܘܬܐ ܕܢܝܢܘ̈ܝܐ, inscribuntur, vide quae habet Assemanus, Cod. Vat. Cat. ii. 458, 459.

ܒܥܕܢܐ ܕܫܒܬܐ ܡܕܡܚܠܬܐ ܕܨܘܡܐ, Matt. iv. 1—11, fol. 58.

Ev. lxxxi, in tempore absolutionis, sive remissionis peccatorum, quae hora tertia est, ܕܚܘܣܝܐ ܕܫܘܒܩܢܐ ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ, Matt. xviii. 12—35, ibid. In marg. ܘܒܫܘܒܩܢܐ ܕܫܒܬܐ ܕܣܒܪܬܐ ܘܕܒܥܘܬܐ ܀ Et in officio absolutionis sabbathi adnuntiationis, et rogationum.

Ev. lxxxii, feriae tertiae hebdomadis primae jejunii, ad primam vesperam, ܕܢܓܗܗ, Luc. iv. 1—13, ex versione simplici, fol. 60.

Ev. lxxxiii, ad mat., Matt. vi. 1—6, e vers. Hharkl., ibid.

Ev. lxxxiv, feriae quartae ejusd. hebd., ad primam vesperam, Matt. vi. 19—24, Luc. xvi. 14—18, fol. 61.

Ev. lxxxv, ad mat., Matt. vi. 25—34, fol. 62.

Ev. lxxxvi, feriae quintae ejusd. hebd., ad primam vesperam, Matt. vii. 1—12, ibid.

Ev. lxxxvii, ad mat., Matt. vii. 13—27, fol. 63.

Ev. lxxxviii, parasceues ejusd. hebd., ad primam vesperam, Matt. v. 17—26, fol. 64.

Ev. lxxxix, ad mat., Matt. v. 27—* *, ibid.

Desunt ff. 65—154. Inerant evangelia xc—clxxxvi.

Evangelii clxxxvii, feriae quartae passionis, ad meridianas, fragmentum, sc. Joh. vii. 30—39, fol. 159.

Ev. clxxxviii, ad horam nonam, feriae quartae pass., ܕܬܫܥ ܫ̈ܥܝܢ ܕܕ ܕܚܫܐ, Luc. xiii. 31—33, Marc. viii. 38, Luc. xii. 50, xiii. 17, Marc. iii. 6, vi. 3, Joh. x. 39, 40, ibid.

Ev. clxxxix, feriae quintae passionis, in vesperis, Joh. vii. 37—viii. 9, fol. 160.

Ev. cxc, stationis primae noctis quintae mysterii, ܕܩܘܡܐ ܩܕܡܝܐ ܕܠܠܝܐ ܕܗ̄ ܕܐܪܙܐ, Marc. x. 32—34, Joh. v. 14—18, fol. 161.

Ev. cxci, stationis secundae ejusdem noctis, Joh. vi. 24—40, fol. 162.

Ev. cxcii, stationis tertiae, Joh. vi. 45—63, fol. 163.

Ev. cxciii, ad matutinas feriae quintae mysterii, Luc. xxii. 1—13, fol. 164.

Ev. cxciv, ad horam tertiam, Joh. xii. 23—36, fol. 165.

Ev. cxcv, ad meridianas, et in consecratione chrysmatis, ܕܩܠܝܡܗ ܕܡܘܫܚܐ ܘܕܡܘܫܚ ܡܘܪܘܢ, Marc. xiv. 1—2, Luc. vii. 36—50, fol. 166.

Ev. cxcvi, ad horam nonam et in consecratione chrysmatis, Matt. xxvi. 1—19, fol. 167.

Ev. cxcvii, in lotionis tempore, ܕܚܕܢܐ ܕܡܫܝܓܬܐ, Joh. xii. 1—20, fol. 168.

Ev. cxcviii, parasceues crucifixionis, in eucharistia ad primam vesperam, ܕܦܘܪܫܐ ܕܢܓܗܗ ܕܥܪܘܒܬܐ ܕܙܩܝܦܘܬܐ, Luc. xxii. 14, 15, Matt. xxvi. 21, Joh. xiii. 2, Marc. xiv. 18, 19, Joh. xiii. 16—26, Matt. xxvi. 23, 24, Marc. xiv. 21, Matt. xxvi. 25—28, Luc. xxii. 19, Matt. xxvi. 29, Luc. xxii. 28—30, Joh. xiii. 26—30, fol. 169.

Ev. cxcix, stationis primae noctis parasceues crucifixionis, ܕܩܘܡܐ ܩܕܡܝܐ ܕܠܠܝܐ ܕܥܪܘܒܬܐ ܕܙܩܝܦܘܬܐ, Joh. xiii. 31, 32, Matt. xxvi. 30—32, Luc. xxii. 31, 32, Joh. xiii. 36, Luc. xxii. 33, Joh. xiii. 37, 38, Matt. xxvi. 33, Marc. xiv. 30, Matt. xxvi. 35, Joh. xvi. 31, 32, Luc. xxii. 35—38, Joh. xviii. 1, 2, Matt. xxvi. 36—38, Luc. xxii. 40, 41, Marc. xiv. 35, Luc. xxii. 41, Marc. xiv. 36, Luc. xxii. 42, Matt. xxvi. 39—42, Luc. xxii. 44, Marc. xiv. 40 init., Luc. xxii. 45, 46, Marc. xiv. 40 fin., Matt. xxvi. 44—46, fol. 171.

Ev. cc, stationis secundae ejusdem noctis, Matt. xxvi. 47, 48, Marc. xiv. 44, Joh. xviii. 3—5, Matt. xxvi. 49, Luc. xxii. 48, Matt. xxvi. 50, Joh. xviii. 6—9, Matt. xxvi. 50,

Luc. xxii. 49, Joh. xviii. 10, Luc. xxii. 51, Joh. xviii. 11, Matt. xxvi. 52—54, Luc. xxii. 51, Matt. xxvi. 55, Luc. xxii. 52, 53, Matt. xxvi. 56, Marc. xiv. 51, 52, fol. 173. In marg. ܟܬܒܐ ܕܡܫܠܡܢܘܬܗ ܕܡܪܢ 'Scriptura traditionis Dñi.

Ev. cci, stationis tertiae parasceues crucifixionis, Joh. xviii. 12—16, Matt. xxvi. 58, Joh. xviii. 17—24, Matt. xxvi. 57, Marc. xiv. 53, Matt. xxvi. 59, Marc. xiv. 56, Matt. xxvi. 60, Marc. xiv. 57, 58, Matt. xxvi. 61, Marc. xiv. 58—60, Matt. xxvi. 62, Marc. xiv. 61, Matt. xxvi. 63, Marc. xiv. 61, 62, Matt. xxvi. 65—68, Marc. xiv. 65, Matt. xxvi. 69, Marc. xiv. 66—68, Matt. xxvi. 71, Marc. xiv. 69, Matt. xxvi. 71—73, Joh. xviii. 26, 27, Matt. xxvi. 74, Marc. xiv. 71, Luc. xxii. 62, Marc. xiv. 72, Luc. xxii. 63, fol. 175.

Ev. ccii, parasceues ad matutinas: inest narratio de Dño ante Pilatum accusato, e Matt. xxvii, Marc. xv, eodem modo confecta usque ad prophetiam de agro figuli, fol. 177.

Ev. cciii, ad horam tertiam ejusdem diei; continuatur narratio ex iisdem evangeliis et Luc. xxiii, Joh. xviii, usque ad Dñi flagellationem, fol. 180.

Ev. cciv, ad meridianas, crucifixionis narratio usque ad solis obscurationem, fol. 182.

Ev. ccv, ad horam nonam, narratio earum rerum quae crucifixionem secutae sunt, usque ad reditum turbarum ad Hierosolyma, fol. 186.

Ev. ccvi, adorationis crucis, ܕܣܓܕܬܐ ܕܨܠܝܒܐ, narratio de mulieribus crucem circumstantibus et Dñi latere lancea aperto, fol. 187.

Ev. ccvii, sabbathi adnuntiationis, ܫܒܬܐ ܕܣܒܪ̈ܬܐ, in vesperis, narratio Dñi sepulturae, ibid.

Ev. ccviii, ad matutinas, Matt. xxvii. 62—66, fol. 188. Ad calc. ܫܠܡ ܩܪ̈ܝܢܐ ܕܟܠܗ ܫܒܬܐ ܕܚܫܐ ܡܫܡܠܝܐܝܬ ܕܠܐ ܦܘܪ̈ܫܢܐ ܨܠܘ ܚܠܦ ܡܚܝܠܐ ∴ Explicit. lectiones hebdomadis passionis integrae nulla praetermissa: obsecro vos, orate pro me.

Ev. ccix, dominicae magnae resurrectionis, ad primam vesperam, ܕܢܓܗ ܚܕ ܒܫܒܐ ܪܒܐ ܕܩܝܡܬܐ, Matt. xxviii. 1—20, fol. 189.

Ev. ccx, noctis ejusd. diei, Luc. xxiv. 1—12, fol. 190.

Ev. ccxi, ad mat., Joh. xx. 1—18, fol. 191.

Ev. ccxii, tempore pacis, ܒܙܒܢܐ ܕܫܠܡܐ, h. e. opinor, quum datum est osculum pacis, Joh. xiii. 34, 35, xiv. 27, xv. 11—15, 17—19, xvii. 1, 11—17, omisso versus 12 fine, ib. 24—26, fol. 192.

Ev. ccxiii, in euchar., Marc. xvi. 1—8, fol. 193.

Ev. ccxiv, feriae secundae in albis, ܬܪ̈ܝܢ ܒܫܒܐ ܕܚܘܕ̈ܪܐ, ad primam vesperam, Luc. xxiv. 13—35, ibid.

Ev. ccxv, ad mat., Matt. xxviii. 11—20, ex versione simplici, fol. 195.

Ev. ccxvi, in euchar., Joh. ii. 18—25, ex versione simplici, ibid.

Ev. ccxvii, feriae tertiae in albis, ad primam vesperam, Marc. xv. 37—xvi. 8, ex vers. simpl., fol. 196.

Ev. ccxviii, ad mat., Marc. xvi. 9—18, ex vers. Hharkl., fol. 197.

Ev. ccxix, in euchar., Marc. viii. 11—17, ex vers. simpl., fol. 198.

Ev. ccxx, feriae quartae in albis, ad primam vesperam, Luc. xxiii. 46—xxiv. 11, ex vers. simpl., ibid.

Ev. ccxxi, ad mat., Luc. xxiv. 12—24, ex eadem vers., fol. 199.

Ev. ccxxii, in euchar., Marc. viii. 27—31, ex eadem vers., fol. 200.

Ev. ccxxiii, feriae quintae hebdomadis in

albis, in vesperis, Joh. xix. 30—xx. 2, ex eadem vers., fol. 201.

Ev. ccxxiv, ad mat., Joh. xx. 3—18, ex eadem vers., fol. 202.

Ev. ccxxv, in euchar., Matt. xvi. 20—24, ex eadem vers., fol. 203.

Ev. ccxxvi, parasceues in albis, ad primam vesperam, Joh. xx. 18—23, ex eadem vers., ibid.

Ev. ccxxvii, ad mat., Matt. xxvii. 50—61, ex eadem vers., ibid.

Ev. ccxxviii, in euchar., Marc. ix. 9—15, ex eadem vers., fol. 204.

Ev. ccxxix, sabbathi hebdomadis in albis, ad primam vesperam, ܕܢܝܚܗ ܫܒܬܐ ܕܚܕ̄ܬ ܕܩܝ̈ܡܬܐ, Luc. xxiv. 25—44, ex eadem versione, fol. 204.

Ev. ccxxx, ad mat., Matt. xxvii. 62—xxviii. 20, ex eadem vers., fol. 205.

Ev. ccxxxi, in euchar., Matt. xxii. 23—33, ex eadem vers., fol. 206. In marg. ܘܠܐܝܩ ܠܥܢ̈ܝܕܐ :· Mortuis etiam aptum est. Perperam in codice in evang. Marci inesse dicitur haec lectio.

Ev. ccxxxii, dominicae novae, ܚܕ ܒܫܒܐ ܚܕܬܐ, ad primam vesperam, Joh. xx. 19—31, ex eadem vers., fol. 207.

Ev. ccxxxiii, ad mat., Joh. xx. 19—31, e vers. Hharkl., fol. 208.

Ev. ccxxxiv, dominicae primae post dom. novam, ܚܕ ܒܫܒܐ ܩܕܡܝܐ ܕܒܬܪ ܚܕܒܫ̄ ܚܕܬܐ, Joh. xxi. 1—14, fol. 209.

Ev. ccxxxv, ad mat., Joh. xxi. 15—25, fol. 210. In marg. ܘܕܣܝܡܘܬ ܐܝܕܐ ܕܐܦܝܣܩܘ̈ܦܐ ܘܕܘܟܪܢܗ ܕܫܡܥܘܢ ܦܛܪܘܣ :· Aptum etiam quod recitetur in consecratione episcoporum et in commemoratione Simeonis Petri.

Ev. ccxxxvi, in euchar., Joh. xxi. 1—14, e versione simplici, fol. 211.

Ev. ccxxxvii, dominicae secundae post dom. novam, ad primam vesperam, Joh. vi. 16—29, e vers. Hharkl., fol. 212.

Ev. ccxxxviii, ad mat., Matt. xiv. 22—33, fol. 213.

Ev. ccxxxix, in euchar., Joh. iv. 31—38, fol. 214.

Ev. ccxl, dominicae tertiae post dom. novam, ad primam vesperam, Luc. v. 27—39, ibid.

Ev. ccxli, ad mat., Joh. iii. 10—21, fol. 215.

Ev. ccxlii, in euchar., Joh. vi. 47—58, fol. 216.

Ev. ccxliii, dominicae quartae post dom. novam, ad primam vesperam, Joh. xiv. 1—14, fol. 217. In marg. ܘܒܕܘܟܪܢܗ ܕܬܐܘܡܐ ܫܠܝܚܐ :· Et in commemoratione Thomae apostoli.

Ev. ccxliv, ad mat., Joh. xvi. 16—27, fol. 218.

Ev. ccxlv, in euchar., Luc. ix. 51—62, fol. 219.

Ev. ccxlvi, adscensionis Dñi nostri, ܕܣܘܠܩܗ ܕܡܪܢ, in vesperis, Luc. xxiv. 36—53, fol. 220.

Ev. ccxlvii, ad mat., Luc. xxiv. 36—53, e vers. simpl., fol. 221.

Ev. ccxlviii, in euchar., Marc. xvi. 14—20, e vers. Hharkl., fol. 222.

Ev. ccxlix, dominicae ante Pentecosten, ܚܕ ܒܫܒܐ ܕܩܕ̄ ܦܢܛܩܘܣܛܝ, ad primam vesperam, Joh. xvi. 31—xvii. 12, ibid.

Ev. ccl, ad mat., Joh. xvii. 13—26, fol. 223.

Ev. ccli, in euchar., Joh. vi. 35—46, fol. 224.

Ev. cclii, dominicae Pentecostes, ܚܕܒܫ̄ ܕܦܢܛܩܘܣܛܝ, ad primam vesperam, Joh. xiv. 15—31, fol. 225.

Ev. ccliii, ad mat., Joh. xv. 20—xvi. 14, fol. 226.

Ev. ccliv, in euchar., Joh. xv. 1—14, fol. 227.

Ev. cclv, temporis primi genuflexionis, ܕܥܕܢܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܣܝܡ ܒܘܪܟܐ, Joh. xiv. 1—17, fol. 228. In marg. ܘܟܬܒܐ ܕܦܘܠܓ ܠܫܢ̈ܐ ܕܦܢܛܩܘܣܛܝ :· Scriptura divisionis linguarum die Pentecostes.

Ev. cclvi, temporis secundi genuflexionis, Joh. iv. 13—24, fol. 229.

Ev. cclvii, temporis tertii, Joh. xiv. 25—27; xv. 26—xvi. 2, xvi. 6—15, fol. 230.

Ev. cclviii, parasceues apostolorum, ܥܪܘܒ̄ ܕܫܠܝ̈ܚܐ, ad primam vesperam, Matt. xix. 23—30, fol. 231. In marg. ܥܪܘܒܬܐ ܩܕܡ̄ ܕܒܬܪ ܦܢܛܩܘܣܛܝ ܗ̇ܝ ܐܬܩܪܝܬ ܥܪܘܒܬܐ ܕܕܗܒܐ ܀ Parasceue prima post Pentecosten aurea parasceue vocatur.

Ev. cclix, ad mat. parasceues aureae, ܕܨܦܪܐ ܕܥܪܘܒ̄ ܕܕܗܒܐ, Matt. ix. 36—x. 15, fol. 232.

Ev. cclx, in euchar., Luc. xxii. 24—30, fol. 233.

Ev. cclxi, dominicae primae post Pentecosten, ad primam vesperam, Luc. viii. 4—15, ibid.

Ev. cclxii, ad mat., Matt. xi. 20—30, fol. 234.

Ev. cclxiii, in euchar., Joh. vi. 26—35, fol. 235.

Ev. cclxiv, dominicae secundae post Pentecosten, ad primam vesperam, Luc. vi. 12—23, fol. 236. In marg. ܘܕܘܟܪܢܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܀ Et in commemoratione apostolorum.

Ev. cclxv, ad mat., Marc. iii. 7—19, iv. 21—24, ibid.

Ev. cclxvi, in euchar., Matt. x. 34—xi. 1, fol. 237.

Ev. cclxvii, dominicae tertiae post Pentecosten, quae etiam apostolorum est, ܚܕ ܒܫܒܐ ܓ̄ ܕܒܬܪ ܦܢܛܩ̄ ܘܕܫܠܝ̈ܚܐ, ad primam vesperam, Marc. vi. 4—13, fol. 238.

Ev. cclxviii, ad mat., Luc. ix. 1—11, fol. 239.

Ev. cclxix, in euchar., Joh. vi. 35—46, ibid.

Ev. cclxx, dominicae quartae post Pent., ad primam vesperam, Luc. x. 1—16, fol. 240.

Ev. cclxxi, ejusdem diei (ad mat.?), Luc. x. 17—24, fol. 241.

Ev. cclxxii, in euchar., Matt. xiv. 14—23, fol. 242.

Ev. cclxxiii, dominicae quintae post Pent., quae etiam apostolorum et patrum est, ܚܕ ܒܫܒܐ ܗ̄ ܕܒܬܪ ܦܢܛܩ̄ ܘܕܫܠܝ̈ܚܐ ܘܕܐܒ̈ܗܬܐ, ad primam vesperam, Marc. ix. 30—41, ibid.

Ev. cclxxiv, ad mat., Matt. xx. 17—28, fol. 243.

Ev. cclxxv, in euchar., Luc. ix. 10—17, fol. 244.

Ev. cclxxvi, dom. sextae post Pent., ad primam vesperam, Luc. xvii. 1—10, ibid.

Ev. cclxxvii, ad mat., Marc. vi. 30—46, fol. 245.

Ev. cclxxviii, in euchar., Matt. xv. 32—39, fol. 246. In marg. ܘܕܩܘܪܒܢܐ ܕܟܠܝܘܡ It. in eucharistia quotidiana.

Ev. cclxxix, dom. septimae post Pent., ad primam vesperam, Matt. xii. 30—37, fol. 247.

Ev. cclxxx, ad mat., Matt. xii. 39—50, ibid.

Ev. cclxxxi, in euchar., Marc. iii. 19—30, fol. 248.

Ev. cclxxxii, dom. octavae post Pent., ad primam vesperam, Marc. iv. 1—20, ibid.

Ev. cclxxxiii, ad mat., Matt. xiii. 1—23, fol. 250.

Ev. cclxxxiv, in euchar., Marc. viii. 1—10, fol. 251.

Ev. cclxxxv, dom. nonae post Pent., ad primam vesperam, Matt. xiii. 24—35, fol. 252.

Ev. cclxxxvi, ad mat., Matt. xiii. 36—42, fol. 253.

Ev. cclxxxvii, in euchar., Luc. xiv. 7—15, ibid.

Ev. cclxxxviii, Festi Tabernaculorum, ܥܐܕܐ ܕܡܛܠ̈ܠܐ, ad primam vesperam, Matt. xvi. 27—xvii. 13, fol. 254.

Ev. cclxxxix, ad mat., Marc. viii. 38—ix. 13, fol. 255.

Ev. ccxc, in euchar., Luc. ix. 27—36, fol. 256.

Ev. ccxci, dominicae primae post Festum Tabernaculorum, ad primam vesperam, Marc. iv. 21—34, ibid.

Ev. ccxcii, ad mat., Matt. xiii. 44—52, fol. 257.

Ev. ccxciii, in euchar., Luc. xiv. 15—24, fol. 258.

Ev. ccxciv, dom. secundae post Fest. Taber., ad primam vesperam, Matt. xxi. 28—32, ibid.

Ev. ccxcv, ad mat., Marc. x. 28—34, fol. 259.

Ev. ccxcvi, in euchar., Marc. xii. 38—44, fol. 260.

Ev. ccxcvii, translationis Deiparae e vita, ܕܫܘܢܝܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, in vesperis, Marc. iii. 28—35, Luc. xi. 23—32, ibid.

Ev. ccxcviii, ad mat., Luc. ii. 42—51, xi. 33, Matt. xii. 46—50, fol. 261.

Ev. ccxcix, in euchar., Luc. x. 38—42, Joh. xix. 25—27, fol. 263.

Ev. ccc, dominicae primae post translationem, ad primam vesperam, Luc. xiv. 25—35, fol. 264.

Ev. ccci, ad mat., Luc. xv. 1—10, ibid. In marg. ܘܡܣܦܪܐ ܕܕܝܪܝܐ Et quum accipit tonsuram monachus.

Ev. cccii, in euchar., Marc. x. 35—45, fol. 265.

Ev. ccciii, dom. secundae post transl., ad primam vesperam, Luc. xvii. 22—24, xviii. 1—8, ibid.

Ev. ccciv, ad mat., Luc. xviii. 9—17, fol. 266.

Ev. cccv, in euchar., Luc. xi. 9—20, fol. 267.

Ev. cccvi, dom. tertiae post transl., ad primam vesperam, Matt. xix. 1—12, fol. 268.

Ev. cccvii, ad mat., Luc. xix. 11—27, fol. 269.

Ev. cccviii, in euchar., Matt. xvii. 22—27, fol. 270.

Ev. cccix, dom. quartae post transl., ad primam vesperam, Matt. xviii. 1—11, ibid.

Ev. cccx, ad mat., Matt. xviii. 12—22, fol. 271.

Ev. cccxi, in euchar., Marc. vi. 1—6, fol. 272.

Ev. cccxii, dom. quintae post transl., ad primam vesperam, Marc. vii. 1—8, ibid.

Ev. cccxiii, ad mat., Marc. vii. 14—23, fol. 273.

Ev. cccxiv, in euchar., Luc. xi. 33—41, fol. 274.

Ev. cccxv, in Festo Processionis Crucis, ܥܐܕܐ ܕܗܘܦܟܗ ܕܨܠܝܒܐ, ad primam vesperam, Matt. xxiv. 1—35, ibid. In marg. ܨܘܪܬܐ ܕܫܟܝܚܬܗ ܕܨܠܝܒܐ ܙܟܝܐ ܀ Scriptura inventionis crucis victricis.

Ev. cccxvi, ad mat., Marc. xiii. 1—33, fol. 276.

Ev. cccxvii, in euchar., Luc. xxi. 5—28, fol. 278.

Ev. cccxviii, dominicae primae post Festum Crucis, ad primam vesperam, Luc. xvii. 20—37, fol. 280.

Ev. cccxix, ad mat., Matt. xxiv. 36—51, fol. 281.

Ev. cccxx, in euchar., Marc. xiii. 30—37, fol. 282.

Ev. cccxxi, dom. secundae post Fest. Crucis, ad primam vesperam, Matt. xiv. 34—xv. 11, ibid.

Ev. cccxxii, ad mat., Matt. xv. 12—20, xvi. 1—4, fol. 283.

Ev. cccxxiii, in euchar., Matt. xvi. 5—12, fol. 284.

Ev. cccxxiv, dom. tertiae post Fest. Crucis, ad primam vesperam, Matt. xviii. 23—**, ibid.

Caetera desunt. [DAWK. 50.]

44.

Codex membranaceus in folio, ff. (275 − 5 + 2 =) 272 constans, fine mutilus, saeculi forte undecimi, charactere Nestoriano splendide exaratus. Signis Copticis adnumerantur folia, quorum nullum usum fecit is qui iterum codicem recensuit. Quamvis enim quinque folia desunt, et duo interpolata sunt, omnia recto ordine, quasi integer esset codex, adnumeravit. Inest Encyclium divinorum officiorum per circulum anni, in usum Jacobitarum.

Tit. ܚܠ ܡܫܪܐ ܘܬܘܟܠܢܐ ܘܡܘܣܝܩܐ

ܘܥܘܕܪܢܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ . ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܒܐ . ܘܒܪܐ . ܘܪܘܚܐ . ܚܝܐ . ܘܩܕܝܫܐ . ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܩܘܩܠܝܘܢ . ܕܚܘܕܪܐ ܕܫܢܬܐ ܕܟܠܗ̇ . ܙܡܝܪܬܐ . ܩܠ̈ܐ . ܘܒܥܘܬܐ . ܘܣܘܓܝܬܐ . ܘܡܕܪ̈ܫܐ ∴ Spe et fiducia et ope et auxilio Trinitatis sanctae, Patris, et Filii, et Spiritus viventis sanctique, initium facimus scribendi Encyclium per circulum totius anni, sc. cantus, preces, cantica, hymnos.

Officia praecipua sunt,

1. Ordo encaeniorum ecclesiae, ܛܟܣܐ ܕܩܘܕܫ ܥܕܬܐ, fol. 1.
2. Ordo adnuntiationis Zachariae sacerdotis, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܣܘܒܪܗ ܕܙܟܪܝܐ ܟܗܢܐ, fol. 3.
3. Ordo adnuntiationis Deiparae virginis Mariae, ܛܟܣܐ ܕܣܘܒܪܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܡܪܝܡ, fol. 7.[a]
4. Ordo visitationis Mariae ad Elizabetham, ܛܟܣܐ ܕܡܬܠܝܬܐ ܕܡܪܝܡ ܠܘܬ ܐܠܝܫܒܥ, fol. 13.
5. Ordo nativitatis Joannis baptistae, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܡܘܠܕܗ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 15.
6. Ordo revelationis Angeli ad Josephum, ܛܟܣܐ ܕܓܠܝܢܗ ܕܡܠܐܟܐ ܠܘܬ ܝܘܣܦ, fol. 17. Deest fol. inter ff. 29, 30.
7. Ordo nativitatis Servatoris nostri, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܒܝܬ ܝܠܕܗ ܕܦܪܘܩܢ, fol. 19. Ad calc. fol. 38, ܩܠܐ ܕܨܦܪܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ Hymni matutini Deiparae.
8. Ordo caedis infantium, quos in Bethlehem occidit Herodes, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܛܠܝ̈ܐ ܕܩܛܠ ܗܪܘܕܣ ܒܒܝܬ ܠܚܡ, fol. 40.
9. Ordo sancti festi luminum, ܛܟܣܐ ܕܢܗܝܪܐ ܥܐܕܐ ܕܕܢܚܐ, fol. 42. Deest fol. inter ff. 49, 50.
10. Ordo decollationis Joannis baptistae, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܦܣܩ ܪܫܗ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 54.
11. Ordo Stephani, ܕܥܠ ܐܣܛܦܢܘܣ, fol. 56. Deest fol. inter 57, 58: inerat initium ordinis S. Basilii, et Gregorii.
12. Ordo S. Mar Severi patriarchae Antiochiae, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܡܪܝ ܣܘܝܪܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ, fol. 58.
13. Ordo Simeonis senis; et de praesentatione Dñi in templo, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܫܡܥܘܢ ܣܒܐ . ܘܥܠ ܡܥܠܬܗ ܕܡܪܢ ܠܗܝܟܠܐ, fol. 60.
14. Ordo S. Mar Theodori, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܬܐܘܕܘܪܘܣ, fol. 63.
15. Officia jejunii quadragesimalis, ܕܨܘܡܐ ܡܥܠܢܐ ܕܐܪ̈ܒܥܝܢ ܝܘ̈ܡܝܢ, sc.
 α. Ordo dominicae ineuntis jejunii ad primam vesperam, ܕܟܠܗ ܫܒܥܐ ܕܥܠ ܨܘܡܐ, et hebdomadis primae jejunii, fol. 64.
 β. Hebdomadis secundae jejunii, ܛܟܣܐ ܕܫܒܘܥܐ ܕܬܪܝܢ ܕܨܘܡܐ, fol. 76.
 γ. Hebdomadis tertiae jejunii, ܛܟܣܐ ܕܫܒܘܥܐ ܕܬܠܬ, fol. 89.
 δ. Hebdomadis quartae, quae media est jejunii, vulgo Mediana, ܫܒܘܥܐ ܡܨܥܝܬܐ; in initio hymni dominicarii, ܩܠܐ ܕܫܡܫܬܐ ܕܐܪ̈ܒܥܝܢ, fol. 103.
 ε. Hebdomadis quintae sive miraculorum[b], ܫܒܘܥܐ ܕܬܕܡܪ̈ܬܐ, fol. 115.

[a] Ff. 9, 10, recentiore manu sunt, atramento jam viridi facto: quae quum Coptica signa nulla gerunt, interpolata esse censeo. Insunt in margine praesertim in priore hujus codicis parte additamenta multa, charactere simplici, atramento, quod eandem mutationem passum est, scripta.

[b] Saepius apud officia Jacobitarum hoc titulo insignitur hebdomas quinta jejunii, e. g. Dawk. xxxii, fol. 54, ܫܒܘܥܐ ܕܚܡܫܐ ܕܬܕܡܪ̈ܬܐ. Alias tamen, quantum scio, semel tantum occurrit, ap. Bar-Heb. Chron. p. 551, ܠܐܝܟܢܐ ܕܩܪܝܢ ܠܗ ܫܒܘܥܐ ܕܬܕܡܪ̈ܬܐ ܒܗ ܒܐܪܥܐ ∴, vertitque Bruns *hebdomas prodigiorum*. Male quidem: commemorantur enim in hac hebdomade nulla prodigia, sed miracula quae fecit Dñs noster, quibus in celebrandis tota versantur cujusque diei officia. Denique ap. Dawk. xliii, fol. 170, c. 4, plene vocatur ܫܒܘܥܐ ܕܬܕܡܪ̈ܬܐ ܕܥܒܕ ܡܪܢ ܒܒܣܪܐ, *hebdomas miraculorum quae in carne fecit Dñs noster.*

ς. Ordo sanctorum quadraginta martyrum[c], ܠܛܟܣܐ ܕܥܠ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܣܗܕܐ ܩܕ̈ܝܫܐ, fol. 123.

ζ. Ordo dominicae sextae, ܠܛܟܣܐ ܕܢܝܚܗ ܫܒܥܐ ܕܐܢܫܬܐ, fol. 125.

η. Ordo hebdomadis sanctae Hosannarum, ܠܛܟܣܐ ܕܫܒܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܘܫܥ̈ܢܐ, fol. 126.

θ. Ordo hebdomadis passionis Dñi. Tit. ܬܘܒ ܒܚܝܠܐ ܘܥܘܕܪܢܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ. ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܚܝܐ ܘܩܕܝܫܐ. ܟܬܒܝܢ ܠܛܟܣܐ. ܕܥܠ ܚܫܗ. ܕܦܪܘܩܢ: ܩܠܐ ܘܨܠܘܬܐ ܘܚܫܐ ܘܡܥܢܝܬܐ ܘܡܕܪ̈ܫܐ ܀ Ope et auxilio Trinitatis sanctae, Patris, et Filii, et Spiritus viventis sanctique, scribemus ordinem passionis Salvatoris nostri, sc. cantus, et preces, et passionem, et cantica, et hymnos, fol. 141. Deest fol. inter ff. 167, 168.

ι. Ordo pedilavii, ܠܛܟܣܐ ܕܫܝܓܬܐ, fol. 173.

ια. Antiphonarium quo incipit officium noctis parasceues magnae, ܥܢܝܢܐ ܕܫܘܪܝ ܬܫܡܫܬܐ ܕܥܪܘܒܬܐ, fol. 175. Sequuntur alia passionis officia.

ιβ. Ordo adorationis crucis, ܠܛܟܣܐ ܕܣܓܕܬܐ ܕܙܩܝܦܐ, fol. 192.

ιγ. Officia sabbathi ejusdem hebdomadis, ܬܘܒ ܕܢܝܚܗ ܕܫܒܬܐ, fol. 193. Deest fol. inter ff. 197, 198. In fine, Officium absolutionis, ܬܘܒ ܡܫܡܠܝܢ ܚܘܣܝܐ, fol. 202. Ad calc. ܫܠܡ ܬܫܡܫܬܐ: ܕܫܒܬܐ: ܟܠܗ ܕܚܫܐ: ܩܠܐ. ܘܚܫܐ ܘܨܠܘܬܐ ܘܬܫܒ̈ܚܬܐ: ܘܡܕܪ̈ܫܐ ܘܡܥܢܝ̈ܬܐ: ܐܝܟ ܛܟܣܐ ܡܫܡܠܝܐ: ܕܠܐ ܚܣܪ ܡܕܡ ܀ Explicit. officium totius hebdomadis passionis, cantus, et passio, et preces, et hymni, et cantica, secundum ordinem integrum, nulla re omnino praetermissa.

16. Ordo sanctae resurrectionis, ܠܛܟܣܐ ܕܩܝܡܬܐ ܩܕܝܫܬܐ, fol. 202.[d]

17. Ordo dominicae novae, ܠܛܟܣܐ ܕܚܕܒܫܒܐ ܚܕܬܐ, fol. 219.

18. Ordo adscensionis Dñi nostri, ܕܣܘܠܩܗ ܕܡܪܢ, fol. 222.

19. Ordo dominicae sanctae Pentecostes, ܕܚܕܒܫܒܐ ܩܕܝܫܐ: ܕܦܢܛܩܘܣܛܝ, fol. 225.

20. Ordo obitus Deiparae, ܠܛܟܣܐ ܕܥܠ ܫܘܢܝܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, fol. 229.

21. Ordo encaeniorum sanctae crucis, ܕܐܘܢܟܢܝܐ [ܕܐܝܢܟܢܝܐ] ܕܙܩܝܦܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 230.

22. Ordo parasceues auri[e], quae parasceue prima est post Pentecosten, necnon sanctorum apostolorum, ܠܛܟܣܐ ܕܥܠ ܥܪܘܒܬܐ ܕܕܗܒܐ. ܘܥܠ ܫ̈ܠܝܚܐ ܩܕ̈ܝܫܐ, fol. 236.

23. Ordo Eliae Thesbitae, ܕܥܠ ܡܪܝ ܐܠܝܐ ܢܒܝܐ ܕܡܢ ܬܫܒܐ, fol. 238.

24. Ordo S. Mar Domitii, ܕܥܠ ܡܪܝ ܕܘܡܛ ܩܕܝܫܐ, fol. 239.

25. Ordo Mar Joannis evangelistae, ܕܥܠ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ. ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ, fol. 240.

26. Ordo Pauli apostoli, ܕܥܠ ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ, fol. 241.

27. Ordo Thomae apostoli, ܕܥܠ ܬܐܘܡܐ ܫܠܝܚܐ, ibid.

28. Ordo S. Barbarae, ܕܥܠ ܩܕܝܫܬܐ ܒܪܒܪܐ, fol. 243.

29. Ordo illustris Mar Romani, ܕܥܠ ܢܨܝܚܐ ܡܪܝ ܪܘܡܢܘܣ, fol. 244.

30. Ordo Sergii et Bacchi, ܕܥܠ ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ, fol. 246.

---

[c] Festum quadraginta martyrum apud Jacobitas sabbatho celebrabatur quod inter dies mensis Adar septimum et decimum quintum accidebat; sic enim apud Marsh. cccclxxix, fol. 78 legimus: ܕܣܗ̈ܕܐ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܣܗܕܐ ܗܘܐ ܒܐܕܪ: ܡܢ ܫܒܥܐ ܥܕܡܐ ܠܝ̄ܗ ܕܒܗ: ܐܝܢܐ ܝܘܡܐ ܕܗܘܐ ܫܒܬܐ ܢܥܒܕ ܡܥܗܕܢܘܬܗ ܒܗ ܀ Alias Cod. Dawk. xxxii, quem vide infra, p. 159.

[d] Deest fol. post fol. 208, et ordine confuso, quaerundum est fol. 209 ad finem fasciculi.

[e] Auri nomen sortita est haec feria, quia in ea recitatur lectio de illo claudo, quem sanaverunt SS. Petrus et Joannes, quum dicerent *argentum et aurum non est mihi*, etc. Vide Bibl. Vat. Cat. ii. 463.

31. Ordo S. Georgii, ܕܥܠ ܣܗܕܐ ܡܪܝ، ܠܓܝܘܪܓܝܣ, fol. 247.
32. Ordo Mar Cyriaci, ܕܥܠ ܡܪܝ، ܩܘܪܝܩܘܣ, fol. 248.
33. Ordo Maccabaeorum, sc. Samonae et septem filiorum ejus, ܕܥܠ ܡܩܒܝܐ ܫܡܘܢܐ ܘܒܢܝܗ̇, ibid.
34. Ordo Simeonis Stylitae, ܕܥܠ ܫܡܥܘܢ ܕܐܣܛܘܢܝܐ, fol. 249.
35. Ordo illustris magnique S. Barsumae, ܕܥܠ ܢܨܝܚܐ ܘܪܒܐ ܡܪܝ، ܒܪܨܘܡܐ ܪܝܫ ܢܙܝܪܐ, fol. 250.
36. Ordo SS. apostolorum universim, ܕܥܠ ܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ܠܟܢܫܗܘܢ, fol. 252.
37. Ordo unius cujusvis personae, ܕܥܠ ܚܕ ܦܪܨܘܦܐ, ibid.
38. Ordo martyrum universim, ܕܥܠ ܣܗܕܐ ܠܟܢܫܗܘܢ, fol. 255.
39. Ordo patrum, et justorum, et sacerdotum, ܕܥܠ ܐܒܗܬܐ ܘܟܐܢܐ ܘܟܗܢܐ, fol. 265.
40. Ordo mortuorum, ܕܥܠ ܥܢܝܕܐ, fol. 266.
41. Ordo canticorum et precum, quae irae et castigationis tempore recitantur, ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܩܠܐ ܘܨܠܘܬܐ ܕܡܬܐܡܪܝܢ ܒܙܒܢ ܪܘܓܙܐ ܘܡܪܕܘܬܐ, fol. 272.

Desunt omnia post fol. 273. [DAWK. 1.]

45.

Codex bombycinus laevigatus in folio majori, ff. 404 constans, immensa mole, sine initio, sine fine, multis ubique lacunis, charactere Nestoriano, binis columnis, A. C. 1166 [a], eximia pulchritudine exaratus. Inest fragmentum nobilissimum Encyclii divinorum officiorum per circulum anni, e Graecis exemplaribus, ut credo, versorum, in usum Jacobitarum [b].

Titulus, amisso initio, a ff. 52, 53, eruendus est, sc. ܐܢܩܘܩܠܝܘܢ: ܐܘܟܝܬ: ܦܢܩܝܬܐ: ܕܟܠܗ̇: ܫܢܬܐ: ܕܚܘܕܪܐ: 'Εγκύκλιον sive πίναξ totius anni circuli.

Desunt fascc. ܐ usque ad ܟܕ, sive circiter ff. 220. Postea in fascc. ܟܒ, et ܟܓ ff. 9 desunt; in fasc. ܟܗ 3, in ܟܘ 2, in ܟܙ et ܟܛ 9, in ܠ 5, in ܠܐ 1, in ܠܒ 1, in ܠܗ 1, in ܠܛ 2, in ܡܙ 8, in ܡܛ 1, in ܢܛ 1, in ܢܗ 1, in ܣܒ 1, in ܣܛ 3, et post fol. 404 omnia.

1. Folium quod exstat primum partem exhibet officiorum in diem dominicam hebdomadis secundae jejunii quadragesimalis. Lectiones, quae plene exscriptae sunt, sc. Ex. xix. 7—19, perperam laudata ut ܡܢ ܬܘܪܬܐ ܡܦܩܢܐ ܕܡܨܪܝܢ ܕܐܘܪܝܬܐ, 2 Reg. i. 9—16, Es. xliii. 1—13, Jam. i. 16—26, perperam laudata ut ܦܪܟܣܝܣ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ, Rom. vi. 12—22, e versione simplici desumptae, e textu recepto longe recedunt.
2. Lectiones dominicae tertiae jejunii, fol. 6. Sequuntur officia cujusque hebdomadis diei.
3. Ordo dominicae quartae, sive Medianae jejunii, ܠܚܕܒܫܒܐ ܕܡܨܥܬܐ ܕܨܘܡܐ ܪܒܐ ܘܠܟܠܗ̇ ܫܒܘܥܐ, fol. 18; et singulorum hebdomadis dierum, fol. 20.

In fol. 27 (libri autem integri 261) exstat haec inscriptio, ܚܛܝܐ ܠܘܬ ܡܪܝܐ ܐܒܪܗܡ ܩܫܝܫܐ ܗܢܐ ܟܬܒ ܀ Huc usque exaravit Abraham presbyter. Et in fol. 34, ܐܬܟܬܒ ܗܕܐ ܟܬܒܐ ܒܝܘܡܬܐ ... [illegible]

---

[a] Quum ter occurrit hujus anni mentio Syriace, et semel Graece, vix est quare dubitem. Si tamen recte se habet, codices alios sine anni nota speciem prae se multo vetustioris antiquitatis ferentes ad saecula nimis recentia relegavi.

[b] Jacobitarum esse adparet ex eo quod apud fol. 362 celebrantur Jacobus Sarugensis et Ephraimus ut ܬܪ̈ܝܢ ܡܠܦܢܐ, de quo nomine cf. p. 110.

ܟܠܝ. ܡܢܗ ܕܬܘܒ ܡܢ ܟܠܡܘܢ ܒܬ̈ܝܢܐ ܫ̇ܠܝܒܬ. ܟ̇ܚܒܠ ܡܢ ܣܩ̈ܕܐ ܠܒܣܡܝ ܕܗܘܐ ܘܦ̇ܚܒ ܡܩ̈ܡܚܐ ܠܓܢܒܐ ܠܐ ܬܚܒܠ: ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܀ Me, Deus, adjuva, et vires mihi et lucem concede ut ad finem perveniam: veniam etiam da culpis, et delicta mea dele, neque peccata nec quae noxia feci, recordare. Quinetiam propitius sis omnibus qui pro me orent, propterea quod pejus quam caeteri peccavi. Servum tuum miserum, culpis oppressum, et vitiis cumulatum ne in judicium inducas, Amen et Amen. Aliae hujusmodi inscriptiones exstant in ff. 99, 133, 239, 295, 371, etc.

4. Ordo dominicae et hebdomadis quintae jejunii, fol. 34.

In fol. 47 scriptum exstat; ܬ̈ܠܡ ܬܠܬܐ ܟܘܪ̈ܣܐ ܡܕ̈ܪܣܐ ܩ̇ܒܠܗܬ ܐܢܐ ܘܠܐ ܬܘܒ ܓ̰ܪܡܬ ܕܐܥܒܠܟ ܠܐ ܬܚܕܠܘܢ ܡܚܠܠ ܬ̈ܠܡ ܫ̈ܢܐ ܡܚܠܠ ܟܬܒܬܐ ܕܐܢܬ ܟܡܘܢ ܓ̰ܠܘ ܟܠܡ: Tres qui antecedunt fasciculos ego (e Graeco) verti, sed plures vertere non potuerim: ne igitur alios culpetis propter eorum scripturam. Orate pro nobis.—Quae sequuntur grandiore manu scripta sunt. Ad calc. ܫܠܡܬ ܫܒܘܥܐ ܕܚܡܫܐ ܕܬܕܡܪ̈ܬܐ Explicit. hebdomas quinta miraculorum. Scribae nomen etiam in eodem loco, fol. 54 exstat; ܐܠܠܗܐ ܚܢܢ ܠܚܛܝܐ ܕܘܝܐ ܘܡܣܟܝܢܐ ܣܥܝܕ ܀ Clemens sis, Deus, peccatori misero vilique Said. Cfr. etiam ff. 84, 184, 257, 274, 397, etc.

5. Ordo dominicae sextae ante Hosannas, ܠܛܟܣܐ ܕܚܕܒܫܒܐ ܐܚܪܝܬܐ ܕܩܕܡ ܐܘܫܥܢܐ, fol. 119, quod fol. 50 sequi debet.

6. Ordo quadraginta martyrum sanctorum, qui die nono mensis Adar perficitur, ܠܛܟܣܐ ܕܥܠ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܣܗ̈ܕܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܕܡܫܬܡܠܝܢ ܒܬܫܥܐ ܒܐܕܪ, fol. 54.

7. Ordo hebdomadis sanctae Hosannarum, ܠܛܟܣܐ ܕܫܒܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܘܫܥܢܐ, fol. 62.

8. Ordo parasceues sanctae jejunii quadragesimalis, ܠܛܟܣܐ. ܕܥܪܘܒܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܨܘܡܐ. ܕܐܪ̈ܒܥܝܢ, fol. 77.

9. Ordo Lazari e Bethania, ܠܛܟܣܐ ܕܥܠ ܠܥܙܪ ܕܡܢ ܒܝܬ ܥܢܝܐ, fol. 84.

10. Ordo dominicae sanctae et hebdomadis Hosannarum, fol. 89. Inter haec officia exstat in ff. 93, 94, cantus longior, ܣܘܓܝܬܐ, quo ecclesia et synagoga vicissim certant, quae praestantior sit.

11. Inter officia feriae quintae mysteriorum, ordo consecrationis chrismatis, ܠܛܟܣܐ ܕܩܘܕܫ ܡܘܪܘܢ, fol. 137; et ablutionis sive pedilavii, ܠܛܟܣܐ ܕܫܝܓܬܐ, fol. 142.

12. Ordo parasceues sanctae crucifixionis, ܠܛܟܣܐ ܕܥܪܘܒܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܨܠܝܒܘܬܐ:, fol. 143. In officiis matutinis, fol. 157, exstat ܡܘܪܒܐ, sive canticum de Christi passione, cujus singulis partibus praefixi sunt versus e Psalmis selecti.

13. Post officia ad horam nonam, ordo adorationis sanctae crucis, ܒܬܪ ܨܠܘܬܐ ܕܬܫܥ ܫܥܝ̈ܢ ܠܛܟܣܐ. ܗܘܝܘ. ܕܣܓܕܬܐ ܕܨܠܝܒܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 169.

14. Ordo sabbathi adnuntiationis vivificae salvatoris nostri, ܠܛܟܣܐ. ܕܫܒܬܐ ܕܣܒܪܬܐ ܡܚܝܢܝܬܐ. ܕܦܪܘܩܢ, fol. 170. Inter officia canticum, ܣܘܓܝܬܐ, in quo Cherub, qui portam paradisi custodit, cum latrone qui Christum in cruce confessus est, intrare volente disputat, fol. 176: et aliud, in quo Mors, Inferi, et Satanas de Christo triumphante lamentantur, fol. 178.

15. Ordo dominicae resurrectionis, ܕܩܝܡܬܐ ܡܫܝܚܝܬܐ. ܕܐܬܬܣܝܡܬ ܒܗ. ܟܬܒܐ. ܠܛܟܣܐ. ܕܚܕܒܫܒܐ ܕܩܝܡܬܐ ܕܦܪܘܩܢ, fol. 184.

16. Ordo dominicae novae, fol. 192. In fol.

196, ܡܥܢܝܬܐ ܕܥܠ ܬܐܘܡܐ ܫܠܝܚܐ Cantus in Thomam apostolum.

17. Octoechus resurrectionis; tit. ܒܣܒܪܐ: ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܩܕ̄: ܗܫܐ. ܟܬܒܝܢ܆ ܒܥܘܕܪܢܗ. ܕܡܪܢ ܬܡ̈ܢܝܐ ܩ̈ܝܡܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܕܡܬܐܡܪ̄ [ܕܡܬܡܠܠܢ] ܒܟܠܗܘܢ: ܚܕ̈ܒܫܒܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܒܡܬܪ̈ܬܗܝܢ ܀ Spe Trinitatis sanctae jam scribemus auxilio Dñi nostri octo tonos [c] resurrectionis, qui singulis resurrectionis dominicis suo ordine recitantur, fol. 203.

18. Ordo Festi Adscensionis Dñi nostri ad Patrem qui est in coelis, ܠܚܡܫܐ ܕܥܐܕܐ ܕܣܘܠܩܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ. ܡܫܝܚܐ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ. ܕܒܫܡܝܐ, fol. 239.

19. Ordo mortuorum, qui perficitur sabbatho ante Pentecosten; item sabbatho post dominicam sacerdotum, ܠܚܡܫܐ ܕܥܢܝ̈ܕܐ ܕܡܫܬܡܠܝܐ ܒܫܒܬܐ ܕܩܕܡ ܦܢܛܩܘܣܛܝ ܘܒܫܒܬܐ ܕܒܬܪ ܚܕܒܫܒܐ ܕܟܗ̈ܢܐ, fol. 245.

20. Ordo sancti Festi Pentecostes, ܠܚܡܫܐ ܕܥܐܕܐ ܩܕܝܫܐ ܕܦܢܛܩܘܣܛܝ, fol. 248. Inter haec officia, fol. 255, ܠܚܡܫܐ ܘܬܫܡܫܬܐ ܕܙܒܢܐ ܕܩܝܡ: ܕܒܘܪܟܐ ܩܕܝܫܐ. Ordo et ministratio temporis genuflexionis sanctae.

21. Ordo S. Mar Aharonis, eremitae magni, ܠܚܡܫܐ. ܕܩܕܝܫܐ. ܡܪܝ ܐܗܪܘܢ. ܪܒܐ ܒܝܚܝ̈ܕܝܐ, fol. 257.

22. Ordines Eliae prophetae, ܠܚܡܫܐ ܕܥܠ ܐܠܝܐ ܢܒܝܐ, quorum primus in die tertio mensis Nisan, fol. 260: alter in die vigesimo mensis Thamuz recitatur, fol. 262.

23. Ordo S. illustris et Deo induti Georgii, qui die xxiii mensis Nisan perficitur, ܠܚܡܫܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ. ܢܨܝܚܐ. ܘܠܒܝܫ ܐܠܗܐ. ܓܐܘܪܓܝܣ. ܕܡܫܬܡܠܝܐ. ܒܥܣ̈ܪܝܢ ܘܬܠܬܐ ܒܢܝܣܢ, fol. 264. Notatur quod apud Graecos duo in hujus sancti honorem celebrabantur festa: sc.

Festum coronationis ejus, h. e. martyrii [d], ܥܐܕܐ ܕܟܘܠܠܗ, quod die tertio Novembris; et festum θαυματουργίας ejus, ܥܐܕܐ ܕܬܕܡܘܪܬܐ ܕܬܕܡܪ̈ܬܗ, quod plenilunio ejusdem mensis, ܒܚܡܫܐ ܕܬܫܪܝܢ ܚܪܝ, a Syris celebratur.

24. Ordo alius in eundem S. Georgium, fol. 274. Ad calc. fol. 276, ἐγράφη τὸ πάρον μηναῖον ὅλον τὸν χρώνον διὰ χηρὸς σαίτου πρεσβυτέρου εἰς μνημόσυνον εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Γεοργίου εἰς Κάστρον χάρτῃ πάροντι μηνὶ Ἰουνίου εἰς τὴν ϊ Ινδς ῑγ̄. ἔτους ͵ϛχογ. Scriptum est hoc Menaeum per totum tempus manu presbyteri Saidis, ut in ecclesia S. Georgii apud Castrum in sui memoriam servaretur; et quod ad praesens folium adtinet, scriptum est decimo mensis Junii die, Indictionis decimae tertiae, anno 6673 [creationis, A. C. 1165].

25. Ordo Marci et Lucae evangelistarum, ܠܚܡܫܐ ܕܥܠ ܠܘܩܐ ܘܡܪܩܘܣ ܡܣܒܪ̈ܢܐ, fol. 276.

26. Post fol. 277 deest fol. Inerat initium ordinis S. Mamantis.

27. Ordo Joannis evangelistae, fol. 279.

28. Ordo Mar Christophori barbari, ܠܚܡܫܐ ܕܥܠ ܡܪܝ، ܟܪܝܣܛܦܘܪܘܣ ܒܪܒܪܝܐ, fol. 281.

29. Ordo S. Deiparae Mariae, ܠܚܡܫܐ ܕܥܠ ܡܪ̄ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ, fol. 283.

30. Ordo regis victricis Constantini, ܠܚܡܫܐ ܕܥܠ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܙܟܝܐ, fol. 285.

---

[c] Secundum morem Graecorum vocantur hi toni, ܐܝܟܘܣ ܦܪܘܛܘܣ, ܕܘܛܪܘܣ, ܛܪܝܛܘܣ, ܛܛܐܪܛܘܣ, ܦܠܓܝܘܣ ܦܪܘܛܘܣ, ܦܠܓܝܘܣ ܕܘܛܪܘܣ, ܒܐܪܘܣ, et ܦܠܓܝܘܣ ܛܛܐܪܛܘܣ, sc. πρῶτος, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πλάγιος πρῶτος, πλάγιος δεύτερος, βαρὺς, et πλάγιος τέταρτος.

[d] In Menaeis semper idem valet ܟܘܠܠܐ *coronatio* ac apud Graecos ἄθλησις, significatioque vocis ex eo adparet quod celebratur martyr ut ܟܠܝܠ ܙܟܘܬܐ *victoriae coronam adeptus*. Simili de causa vocantur martyres ܢܨ̈ܚܢܐ, ut qui ܢܨܚܢܐ *victoriam* adepti sunt.

Y

31. Ordo Mar Eusebii, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܡܪܝ، ܐܘܣܒܝܘܣ, fol. 287.

32. Ordo SS. apostolorum Petri et Pauli, ܛܟܣܐ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ܦܛܪܘܣ ܘܦܘܠܘܣ, fol. 288.

33. Ordo duodecim SS. apostolorum, ܛܟܣܐ ܕܬܪܥܣܪ ܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 292.

34. Ordo SS. Cosmae et Damiani, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܡܪܝ: ܩܘܙܡܐ: ܘܕܡܝܢܐ, fol. 295.

35. Ordo Thomae apostoli, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܬܐܘܡܐ. ܫܠܝܚܐ, fol. 296.

36. Ordo S. Mar Abhai eremitae, et Mar Cyriaci martyris, ܛܟܣܐ: ܕܥܠ ܡܪܝ ܐܒܝ، ܚܒܝܫܐ: ܘܡܪܝ، ܩܘܪܝܩܘܣ ܣܗܕܐ, fol. 301.

37. Ordo Mar Panteleemonis, qui fuit medicus, ܛܟܣܐ: ܕܡܪܝ، ܦܢܛܠܝܡܘܢ ܐܣܝܘܬܗ، ܡܪܝ، ܐܣܝܐ, fol. 304.

38. Ordo Maccabaeorum, Samonae et filiorum ejus, ܛܟܣܐ: ܕܥܠ ܡܩܒܝܐ ܫܡܘܢܝ ܘܒܢܝܗ, fol. 306.

39. Ordo Festi Transfigurationis Dñi nostri super montem Thabor, ܛܟܣܐ: ܕܥܐܕܐ. ܩܘ. ܕܥܘܗܕܢܐ ܦܪܨܘܦܗ. ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܥܠ: ܛܘܪܐ ܕܬܐܒܘܪ, fol. 309.

40. Ordo obitus Deiparae Mariae, ܛܟܣܐ: ܕܥܠ ܫܘܢܝܗ ܕܒܬܘܠܬܐ. ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ, fol. 315.[e]

41. Ordo omnium SS. prophetarum, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܟܠܗܘܢ ܢܒܝܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 324.

[e] Dum librum exscribebat, mortuus est Simeon scribae Saidis filius, ut ex inscriptione in fol. 320 adparet, sc. ܢܚܡ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܢܐ ܟܠܗ ܕܟܘܪܗܢܐ ܘܕܟܪܝܘܬܐ ܘܫܢܝ ܠܘܬ ܡܪܢ ܫܡܥܘܢ ܛܠܝܐ ܘܡܟܝܟܐ ܘܐܘܝ ܠܐܒܘܗܝ. ܒܝܘܡ ܬܠܬܥܣܪ ܒܬܫܪܝܢ ܩܕܡܝܐ ܕܫܢܬ ܐܦܘܙ ܝܘܢܝܐ. ܘܫܒܩ ܠܢ ܒܟܪܝܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܘܒܥܩܬܐ ܕܠܐ ܡܫܘܚܬܐ. ܕܡܪܢ ܢܩܒܠ ܢܦܫܗ ܘܢܢܝܚܝܗ ܒܡܠܟܘܬܗ ܫܡܝܢܝܬܐ، ܘܢܫܒܘܩ ܚܛܗܘܗܝ ܟܠܗܘܢ. ܐܡܝܢ Ex hoc mundo miseriarum et dolorum pleno decessit et ad Dominum migravit Simeon parvulus et adflictus, eheu patri ejus, die decimo tertio Octobris, anni 1477 Graecorum, C. 1166, et nos in magno dolore et tristitia infinita reliquit. Sit, precor, ut Dñus noster animam ejus accipiat, et quiete donet in regno ejus coelesti, et veniam culpis et peccatis ejus omnibus concedat, Amen. Quinetiam ad finem plurium officiorum ejusdem Simeonis facta est mentio, sanctique cujus gesta exaraverit, intercessionem apud Deum pro ejus anima orat pater. Dolorem autem ejus aliquantum lenitum esse apud fol. 342 ex eo adparet, quod multa cura literis vicissim nigris et miniatis haec verba scripta sunt, sc. ܡܫܝܚܐ. ܐܠܗܐ. ܕܥܠ ܨܠܝܒܐ ܥܠ. ܦܪܘܩܝܐ. ܡܛܠ. ܦܘܪܩܢܐ. ܕܒܢܝܢܫܐ. ܐܙܕܩܦܬ ܪܒܐ. ܚܢܢܟ. ܐܬܪܚܡ. ܘܫܒܘܩ ܚܛܗܐ ܕܣܥܝܕ. ܚܛܝܐ. ܘܒܪܗ ܫܡܥܘܢ. ܘܡܛܠ. ܕܐܬܢܓܕ ܡܢ ܚܝܐ. ܘܫܒܘܩ ܠܗ ܚܛܗܘܗܝ. ܐܡܝܢ Christus Deus, qui super crucem salutarem propter hominum salutem, crucifixus es, magna tua misericordia miserere et veniam concede peccatis Saidis peccatoris miseri, et filii ejus Simeonis, e vita abrepti: immo ejus peccatis da veniam, Amen. Similis inscriptio apud fol. 349 exstat, et denique quarta apud fol. 361, sc. ܐܝܟ ܦܣܩܐ ܕܐܬܦܣܩ ܡܢ ܡܪܢ ܥܠ ܐܕܡ ܐܒܘܢ. ܟܕ ܥܒܪ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܥܦܪܐ ܐܢܬ ܘܠܥܦܪܐ ܬܗܦܘܟ. ܘܡܛܠܗܕܐ ܗܐ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܡܝܬܝܢ. ܐܬܐ ܣܟܐ ܠܐ ܒܙܒܢܗ. ܥܠ ܫܡܥܘܢ ܒܪܝ ܙܥܘܪܐ ܘܡܟܝܟܐ ܒܝܘܡ ܬܠܬܥܣܪ ܒܬܫܪܝܢ ܩܕܡܝܐ ܕܫܢܬ ܐܦܘܙ ܘܫܒܩ ܠܢ ܒܟܪܝܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܘܒܥܩܬܐ ܕܠܐ ܡܫܘܚܬܐ. ܘܐܘܝ ܠܐܒܐ ܘܠܐܡܐ ܕܝܠܕܘܗܝ، ܘܠܐܚܐ ܕܫܚܠܦ ܡܢܗ ܘܐܘܝ ܠܗܘܢ ܒܐܒܠܐ ܪܒܐ. ܡܪܢ ܢܢܝܚ ܢܦܫܗ ܒܦܪܕܝܣܐ ܕܒܘܣܡܐ ܡܠܐ ܒܥܘܒܗ ܕܐܒܪܗܡ ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܩܕ̈ܝܫܐ ܐܡܝܢ Secundum sententiam quae a Dño in patrem nostrum Adam, quum Dei mandatum violaverit, decreta est, *e pulvere quidem es, et ad pulverem redibis*, qua de causa ecce omnes filii ejus moriuntur, venit finis haud suo tempore in Simeonem filium meum parvulum adflictum die 13 Octobris, A. 1477, et nos in magno dolore et tristitia infinita reliquit. Eheu patri et matri quae eum genuit, et fratri, qui ei superstites summo luctu adficiuntur. Reponat Dñs animam ejus in paradiso deliciarum pleno, in sinu Abraham, una cum caeteris sanctis, Amen. Verba ܕܠܐ ܒܙܒܢܗ, *haud suo tempore*, utpote impietatis haud omnino expertia, deleta sunt. Denique ut res hujuscemodi absolvam, in fol. 381 ad calc. exstat alia inscriptio funebris, sc. ܢܚܡ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܟܠܗ ܕܟܘܪܗܢܐ ܘܕܟܪܝܘܬܐ ܘܫܢܝ ܠܘܬ ܡܪܢ

42. Ordo duodecim millium sanctorum, ܠܚܘܡܒܐ: ܕܥܠ ܬܪܥܣܪ ܐܠܦܝܢ ܩܕܝܫܐ, fol. 326.

43. Ordo Mar Simeonis stylitae, ܠܚܘܡܒܐ. ܕܥܠ ܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܕܐܣܛܘܢܝܐ, fol. 330.

44. Ordo nativitatis Deiparae Mariae, ܠܚܘܡܒܐ ܕܥܠ ܝܠܕܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ. ܡܪܝܡ, fol. 332.

45. Ordo encaeniorum sive dedicationis sanctae crucis, ܠܚܘܡܒܐ ܕܐܝܓܟܐܢܝܐ ܘܩܘܕܫܗ ܕܨܠܝܒܐ. ܕܨܠܝܒܐ. ܡܫܒܚܐ, fol. 335.

46. Ordo S. Mar Diomedis, ܠܚܘܡܒܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ. ܕܝܘܡܝܛ, fol. 342.

47. Ordo Mar martyris cujusdam, ܠܚܘܡܒܐ ܕܡܪܝ. ܒܪ ܣܗܕܐ, vel ܕܡܪܝ ܒܪ ܣܗܕܐ, fol. 346. Commemoratur eremita quidam Edessenus.

48. Ordo S. Mar Cypriani, ܠܚܘܡܒܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ. ܩܘܦܪܝܢܐ, fol. 347.

49. Ordo martyrum illustrium, Sergii et Bacchi, ܠܚܘܡܒܐ ܕܢܨܝܚܐ ܣܗܕܐ ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ, fol. 348.

50. Ordo S. Mar Euthalii, ܠܚܘܡܒܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ. ܐܘܬܠܝ, fol. 351.

51. Deest fol. in quo inerat initium ordinis SS. Probi Tarachi et Andronici martyrum.

52. Ordo S. Mar Demetrii Thessalonicensis, ܠܚܘܡܒܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܩܕܝܫܐ: ܕܡܛܪܝܘܣ ܕܬܣܠܘܢܝܩܝ, fol. 353.

53. Ordo S. Mar Joannis Chrysostomi, ܠܚܘܡܒܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܩܕܝܫܐ. ܝܘܚܢܢ ܦܘܡܐ ܕܕܗܒܐ, fol. 354.

ܫܠܡ ܒܝܘܡ ܕܝܢ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܒܝܫܬܐ ܘܟܐܒܐ ܘܬܢܚܬܐ ܘܫܢܝ ܠܘܬ ܡܪܢ ܨܠܝܒܐ ܒܪ ܢܝܚܐ ܒܪ ܒܣܝܠܝܘܣ ܢܣܛܘܪܝܢܐ ܒܝܘܡ ܬܠܬܐ ܒܫܒܐ ܒܥܣܪܝܢ ܘܚܕ ܒܐܝܪ ܫܢܬ ܐܦܥܙ ܡܪܝܐ ܢܬܠ ܠܗ ܚܝܐ ܥܡ ܩܕܝܫܐ ܐܡܝܢ ܀ Ex hoc mundo miseriarum et dolorum et gemituum pleno decessit et ad Dñm migravit Salibaeus beate defunctus, filius Basilii Nestoriani feria tertia, die 31 mensis Maii, A. G. 1477: Dñs ei vitam cum sanctis concedat, Amen. Ex his inscriptionibus patet, hujus codicis immensi ff. 66 tempus mensium septem et dimidii in exarando occupasse.

54. Ordo confessorum probatorum Samonae Guriae, et Habib, ܠܚܘܡܒܐ ܕܥܠ ܡܘܕܝܢܐ ܒܚܝܪܐ ܫܡܘܢܐ ܘܓܘܪܝܐ ܘܚܒܝܒ, fol. 356.

55. Deest ante fol. 358 initium ordinis S. Romani martyris.

56. Deest ante fol. 359 initium ordinis ingressus virginis in templum.

57. Ordo S. Mar Jacobi membratim concisi, ܠܚܘܡܒܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ: ܝܥܩܘܒ ܡܦܣܩܐ, fol. 359.

58. Ordo SS. et doctorum orthodoxorum Mar Jacobi, et Mar Ephraimi, Syrorum, ܠܚܘܡܒܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ ܘܡܠܦܢܐ ܬܪܝܨܝ ܫܘܒܚܐ: ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܘܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܣܘܪܝܝܐ, fol. 362. Innuitur Jacobus Sarugensis, ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܕܒܛܢܢ ܕܣܪܘܓ ܀

59. Desunt tria folia: inerat initium ordinis S. Andreae apostoli.

60. Ordo martyris sanctae et victoria indutae Barbarae, ܠܚܘܡܒܐ ܕܥܠ ܣܗܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܘܢܨܝܚܬܐ: ܠܒܝܫܬ ܙܟܘܬܐ ܒܪܒܪܐ, fol. 365. Celebratur etiam Juliana.

61. Ordo illustris Mar Nicolai apostoli, qui etiam Zacchaeus, h. e. Victor, ܠܚܘܡܒܐ ܕܥܠ ܢܨܝܚܐ ܡܪܝ ܢܝܩܘܠܐܘܣ. ܫܠܝܚܐ ܕܗܘ ܡܪܝ ܙܟܝܐ, fol. 368.

62. Ordo adnuntiationis Annae quod gravida fuit, et Joachimi justorum qui Deiparae parentes erant, ܠܚܘܡܒܐ ܕܥܠ: ܣܘܒܪܗ ܕܚܢܐ ܘܝܘܩܝܡ: ܟܐܢܐ ܐܒܗܝܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, fol. 371.

63. Ordo quinque sanctorum, Eustratii, Auxentii, Eugenii, Orestis, et Mardarii, ܠܚܘܡܒܐ ܕܩܕܝܫܐ ܚܡܫܐ ܐܘܣܛܪܛܝܘܣ ܐܘܟܣܢܛܝܘܣ ܐܘܓܢܝܘܣ ܐܘܪܣܛܝܘܣ ܘܡܪܕܪܝܘܣ, fol. 372.

64. Ordo Danielis prophetae et trium puerorum, Ananiae sociorum, sodalium ejus, ܠܚܘܡܒܐ ܕܥܠ ܕܢܝܐܝܠ: ܢܒܝܐ: ܘܬܠܬܐ ܛܠܝܐ: ܚܢܢܝܐ ܘܚܒܪܘܗܝ: ܚܒܪܘܗܝ, fol. 373.

65. Ordo Mar Ignatii ignei[f], episcopi et martyris, ܬܫܡܫܬܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ ܢܘܪܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܣܗܕܐ, fol. 367.
66. Ordo in sanctum quemcunque, ܬܫܡܫܬܐ ܕܥܠ ܚܕ ܡܢ ܩܕܝܫܐ, fol. 378.
67. Octo ordines in martyres universim secundum octoechum, ܬܫܡܫܬܐ ܕܥܠ ܣܗܕܐ ܒܟܠܢܝܬ : ܬܡܢܝܐ : ܐܟܡܢ :, fol. 382.
68. Ordo receptionis episcoporum et congregationis pastorum, ܬܫܡܫܬܐ ܕܩܘܒܠܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ : ܘܟܢܘܫܝܐ ܕܪܥܘܬܐ :, fol. 397.
69. Ordo rogationum, et temporis irae, ܬܫܡܫܬܐ ܕܒܥܘܬܐ ܘܕܙܒܢܐ ܕܪܘܓܙܐ, fol. 399.
70. Hymnus in tonsuram monachorum, ܩܠܐ ܕܥܠ ܩܘܪܣܐ ܕܕܝܪܝܐ, fol. 403.

Caetera desunt.

Margo plerumque detrita vel forte abscissa est: ubicunque restat, multa manu recenti, charactere simplici, addita sunt officia. [Dawk. 32.]

46.

Codex membranaceus in folio, ff. (352 – 19 =) 333 constans, mutilus, initio fineque carens, binis columnis, charactere Nestoriano, nitide exaratus. Saeculi forte undecimi est. Inest;

Encyclium divinorum officiorum[a] per circulum anni secundum ritus Jacobitarum.

Ff. 1—9 desunt. In fol. 10 inest finis officiorum in adnuntiationem Deiparae.

2. Ordo visitationis Mariae ad Elizabetham, ܬܫܡܫܬܐ ܕܣܘܥܪܢܗ ܕܡܪܝܡ ܠܘܬ ܐܠܝܫܒܥ, fol. 11.
3. Ordo antiphonarum in nativitatem Joannis baptistae, ܬܫܡܫܬܐ ܕܡܥܢܝܬܐ ܕܥܠ ܝܠܕܗ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 13.
4. Ordo antiphonarum in nativitatem Dñi nostri in carne, ܬܫܡܫܬܐ ܕܡܥܢܝܬܐ ܥܠ ܒܝܬ ܝܠܕܗ ܕܡܪܢ ܒܒܣܪ, fol. 16. Deest fol. 19.
5. Antiphonae in commemorationem Deiparae, ܡܥܢܝܬܐ ܒܕܘܟܪܢܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, fol. 31.
6. Ordo antiphonarum de infantibus in Bethlehem occisis, ܬܫܡܫܬܐ ܕܡܥܢܝܬܐ ܕܥܠ ܛܠܝܐ ܕܐܬܩܛܠܘ ܒܒܝܬ ܠܚܡ, fol. 45.
7. Antiphonae in commemorationem S. Stephani, ܡܥܢܝܬܐ ܒܕܘܟܪܢܗ ܕܩܕܝܫܐ ܐܣܛܦܢܘܣ, fol. 48.
8. Antiphonae in sanctum Festum Luminum, ܬܫܡܫܬܐ ܕܡܥܢܝܬܐ ܕܥܠ ܥܐܕܐ ܩܕܝܫܐ ܕܢܘܗܪܐ, fol. 49. In fol. 62 hymni baptismatis, ܩܠܐ ܕܥܠ ܡܥܡܘܕܝܬܐ, et canticum quum baptizati ad altare adscendunt, ut mysteriorum participes fiant, ܡܥܢܝܬܐ ܕܟܕ ܣܠܩܝܢ ܡܥܡܕܐ ܠܡܕܒܚܐ : ܘܡܫܬܘܬܦܝܢ ܒܐܪ̈ܙܐ ܀
9. Ordo decollationis Joannis baptistae, ܬܫܡܫܬܐ ܕܥܠ ܦܣܩ ܪܫܗ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 64.
10. Ordo Simeonis senis, et praesentationis Dñi nostri in templo, ܬܫܡܫܬܐ ܕܥܠ ܫܡܥܘܢ ܣܒܐ ܘܡܥܠܬܗ ܕܡܪܢ ܠܗܝܟܠܐ, fol. 67.
11. Ordo doctorum magnorum Basilii et Gregorii, ܬܫܡܫܬܐ ܕܥܠ ܡܠܦܢܐ ܪܘܪܒܐ ܒܣܝܠܝܘܣ ܘܓܪܝܓܘܪܝܘܣ, fol. 71.
12. Ordo S. Mar Severi Antiochiae in Syria patriarchae, ܬܫܡܫܬܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܣܘܝܪܐ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܣܘܪܝܐ, fol. 72.
13. Ordo S. Mar Jacobi doctoris et episcopi Batnarum Sarugi, ܬܫܡܫܬܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ

---

[f] Reddit Ass. Cod. Vat. Cat. ii. 231 *Theophorus*, sed hoc certe esset ܠܒܝܫ ܠܐܠܗܐ; potius credo ex etymo Latino ductam esse vocem. Certe semper eum sic vocant Syri, eodemque modo Arabes نوراني, *Nurani*.

[a] Quamvis plerumque ܡܥܢܝܬܐ, h. e. antiphonae solae in titulis commemorantur, moneo tamen ܡܕܪ̈ܫܐ, ܣܘܓܝ̈ܬܐ, orationes ex Ephraimo et Jacobo Sarugensi desumptas, caeteraque officia, breviora quidem, sed plerumque in eodem ordine ac in Dawk. i, et xxxii sequi. Apud eos etiam officia plerumque cum antiphonis sive responsoriis ܥܢܝܢܐ incipiunt.

ܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܛܢܢ ܕܣܪܘܓ, fol. 75.

14. Antiphonae et rogationes in sanctum jejunium quadragesimale, quarum primae, de miraculo quod fecit Dñs noster Jesus apud Canam Galilaeam, in vesperis dominicae ingressus jejunii recitantur, ܬܘܒ ܡܥܢܝܢ̈ܬܐ ܘܒܥܘ̈ܬܐ . ܕܥܠ ܨܘܡܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܪ̈ܒܥܝܢ ܩܕܡ̈ܝܐ ܕܥܠ ܬܕܡܘܪܬܐ ܕܥܒܕ ܡܪܢ ܝܫܘܥ. ܒܩܛܢܐ ܕܓܠܝܠܐ ܡܬܐܡܪ̈ܝܢ ܒܪܡܫܐ ܕܚܕܒܫܒܐ ܕܡܥܠܝ ܨܘܡܐ, fol. 81.

15. Hymnus in S. Mar Ephraimum doctorem Syrum, cujus commemoratio sabbatho hebdomadis primae jejunii celebratur, ܠܚܘܣܝܐ ܕܡܠܐ ܥܠ ܡܪܝ، ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܣܘܪܝܐ. ܡܬܥܗܕܢܐ ܕܝܢ ܕܘܟܪܢܗ ܒܝܘܡ ܫܒܬܐ ܕܫܒܘܥܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܨܘܡܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 96.

16. Hymni et rogationes dominicae secundae jejunii, ܩܠܐ ܘܒܥܘܬܐ ܕܡܠܐ ܕܚܕܒܫܒܐ ܕܬܪܝܢ ܕܨܘܡܐ, fol. 99. Sequuntur hebdomadis officia.

17. Officia dominicae tertiae jejunii, fol. 116: it. hebdomadis, fol. 119.

18. Off. dom. quartae jej., fol. 131: it. hebd., fol. 135.

19. Off. dom. quintae jej., fol. 149: it. hebd. miraculorum, ܚܘܣܝܐ ܕܫܒܘܥܬܐ ܕܬܕܡܪ̈ܬܐ, fol. 153.

20. Ordo dom. sextae jej., et de illo qui ex Hierosolymis ad Hierichuntem descendebat, ܚܘܣܝܐ ܕܚܕܒܫܒܐ ܕܫܬܐ ܕܨܘܡܐ ܘܥܠ ܗܘ ܕܢܚܬ ܗܘܐ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܠܐܝܪܝܚܘ, fol. 167.

21. Hymni et rogationes in quadraginta sanctos martyres, ܩܠܐ ܘܒܥܘܬܐ ܕܥܠ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܣܗ̈ܕܐ ܩܕܝ̈ܫܐ, fol. 170.

22. Hymni et rogationes sanctae hebdomadis Hosannarum, ܩܠܐ ܘܒܥܘܬܐ ܕܫܒܘܥܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܘܫܥܢ̈ܐ, fol. 175. Deest fol. 188.

23. Ordo ad primam vesperam de Lazaro, qui fuit e Bethania, ܚܘܣܝܐ ܕܪܡܫܗ ܕܫܒܬܐ ܕܥܠ ܠܥܙܪ ܕܡܢ ܒܝܬ ܥܢܝܐ, fol. 189. Desunt ff. 197, 198.

24. Officia passionis; tit. ܒܫܡ ܡܪܝܐ ܟܬܒܝܢܢ ܚܘܣܝܐ ܕܥܠ ܚܫܗ ܕܦܪܘܩܢܐ ⁖ Auxilio Dñi scribemus ordinem passionis Salvatoris.

α. Antiphonae feriae secundae[b], ܥܕ ܕܪܡܫܗ ܕܬܪܝܢ ܒܫܒܐ, fol. 199.

β. It. feriae tertiae, ܡܥܢܝܢܬܐ ܕܪܡܫܗ ܕܬܠܬܐ, fol. 208.

γ. It. quartae, fol. 217.

δ. It. quintae, fol. 227. Inter officia, Ordo pedilavii, ܚܘܣܝܐ ܕܥܠ ܫܝܓܬܐ, fol. 238.

ε. Ordo parasceues, ܚܘܣܝܐ ܕܥܪܘܒܬܐ, fol. 239. Inter officia, Ordo adorationis crucis, ܚܘܣܝܐ ܕܣܓܕܬܐ ܕܨܠܝܒܐ, fol. 262.

ϛ. Officia sabbathi, fol. 264.

25. Ordo antiphonarum dominicae sanctae resurrectionis, ܚܘܣܝܐ ܕܡܥܢܝܢܬܐ ܕܪܡܫܗ ܕܚܕܒܫܒܐ ܩܕܝܫܐ ܕܩܝܡܬܐ, fol. 273. Desunt ff. 277, 278, 279, et initium officiorum hebdomadis; item ff. 284, 286.

26. Antiphonae dominicae novae, ܡܥܢܝܢܬܐ ܕܪܡܫܗ ܕܚܕܒܫܒܐ ܚܕܬܐ, fol. 294.

27. Antiphonae adscensionis Dñi nostri, ܡܥܢܝܢܬܐ ܕܥܐܕܐ ܕܣܘܠܩܗ ܕܡܪܢ, fol. 296. It. hymni in idem festum, ܚܘܣܝܐ ܕܡܕܪ̈ܫܐ ܕܡܠܐ ܕܥܐܕܐ ܕܣܘܠܩܗ ܕܡܪܢ, fol. 300.

28. Ordo Pentecostes, ܚܘܣܝܐ ܕܦܢܛܩܘܣܛܝ, fol. 301. In marg. ΠΕΝΤΙΚΟΣΤΗ.

29. Ordo in obitum Deiparae Mariae, ܚܘܣܝܐ

[b] In his similibusque dierum majorum officiis, primus ordo statim post solis occasum ܒܪܡܫܗ *ad primam vesperam* decantatur. Sequitur nox in quinque partes vel ܩܘ̈ܡܐ *stationes* distributa; quam excipit ordo matutinus, ܕܨܦܪܐ, ordo horae tertiae, ܕܬܠܬ ܫܥ̈ܝܢ, meridianus ܕܦܠܓܗ ܕܝܘܡܐ, denique horae nonae, ܕܬܫܥ ܫܥ̈ܝܢ. Decies igitur per diem officia celebrant Syri.

ܕܟܠ ܣܗܕܘܗܝ ܕܢܠܒܫ ܐܠܗܐ ܡܟܪܙܝܢ, fol. 305.

30. Ordo encaeniorum crucis vivificae, ܛܟܣܐ ܕܐܝܩܪܐ ܕܙܩܝܦܐ ܡܚܝܢܐ ܫܢܬܐ, fol. 308.

31. Antiphonae aureae parasceues, et in commemorationem SS. apostolorum, ܡܥܢܝܬܐ ܕܥܪܘܒܬܐ ܕܕܗܒܐ ܘܕܘܟܪܢܐ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 313.

32. Antiphonae in commemorationem Simeonis apostolorum principis, ܡܥܢܝܬܐ ܕܘܟܪܢܗ ܕܫܡܥܘܢ ܪܝܫܐ ܕܫܠܝܚܐ, fol. 317.

33. Antiphonae in commem. Joannis evangelistae, ܡܥܢܝܬܐ ܕܘܟܪܢܗ ܕܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ, fol. 318.

34. Antiphonae in commem. S. Pauli apostoli, ܡܥܢܝܬܐ ܕܘܟܪܢܗ ܕܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ, ibid.

35. Antiphonae in Thomam apost., ܡܥܢܝܬܐ ܕܥܠ ܬܐܘܡܐ ܫܠܝܚܐ, fol. 319.

36. Hymni in Mar Sergium et Bacchum, martyres, ܩܠܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ ܣܗܕܐ, fol. 321.

37. Hymni in S. Georgium, martyrem illustrem, ܩܠܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ ܠܓܝܘܪܓܝܣ ܣܗܕܐ ܢܨܝܚܐ, fol. 322.

38. Hymni in commem. Mar Cyriaci, ܩܠܐ ܕܘܟܪܢܗ ܕܡܪܝ ܩܘܪܝܩܘܣ, fol. 324.

39. Hymni in commem. Maccabaeorum, Samonae et filiorum ejus, ܩܠܐ ܕܘܟܪܢܗܘܢ ܕܡܩܒܝܐ ܫܡܘܢܝ ܘܒܢܝܗ, ibid.

40. Hymni in commem. Mar Simeonis stylitae, ܩܠܐ ܕܘܟܪܢܐ ܕܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܐܣܛܘܢܝܐ, fol. 325.

41. Hymni in commem. illustris Mar Barsumae, ܩܠܐ ܕܘܟܪܢܗ ܕܢܨܝܚܐ ܡܪܝ ܒܪܨܘܡܐ, fol. 327.

42. Hymni in commem. apostolorum universim, ܩܠܐ ܕܘܟܪܢܐ ܕܫܠܝܚܐ ܠܟܘܠܗܘܢ, fol. 328. Ad calc., Ordo canticorum, cui nomen ܡܕܪܫܐ, in idem festum.

43. Hymni in quemlibet sanctum, ܩܠܐ ܕܥܠ ܚܕ ܩܕܝܫܐ, fol. 330.

44. Ordo S. Mar Leontii martyris illustris, ܛܟܣܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܠܐܘܢܛܝܘܣ ܣܗܕܐ ܢܨܝܚܐ, fol. 333.

45. Ordo S. Mar Domni martyris, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܕܘܡܢܘܣ ܣܗܕܐ, fol. 335.

46. Deest fol. 337. Inerat initium ordinis S. eremitae Mar Diomedis, ܩܕܝܫܐ ܘܡܢܟܦܐ ܡܪܝ ܕܝܘܡܝܕ ܀

47. Ordo S. Barbarae martyris illustris, ܩܕܝܫܬܐ ܒܪܒܪܐ ܣܗܕܬܐ ܢܨܝܚܬܐ, fol. 338.

48. Ordo hymnorum martyrum universim, ܛܟܣܐ ܕܩܠܐ ܕܣܗܕܐ ܠܟܘܠܗܘܢ, fol. 340. Deest fol. 348.

49. Hymni in patres et justos et sacerdotes, ܥܢܝܢܐ ܩܠܐ ܕܐܒܗܬܐ ܘܟܐܢܐ ܘܟܗܢܐ, fol. 353. Ultima haec codicis verba sunt: caetera desunt. [DAWK. 43.]

47.

Codex bombycinus in folio, ff. 176 constans, e quatuor diversae aetatis codicibus confectus, fine mutilus, charactere simplici exaratus. Multa folia madore ita conglutinata sunt ut in divellendo deleta est scriptura[a]. Insunt;

Officia ecclesiastica in totum annum, in usum Jacobitarum.

Tit. ܥܠ ܚܝܠܐ ܘܥܘܕܪܢܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܩܢܘܢܐ ܥܬܝܩܐ ܕܟܠܗ ܫܢܬܐ ܀ Ope et auxilio Patris et Filii et Spiritus Sancti initium facimus scribendi Librum Canonis[b] antiqui in totum annum.

[a] In initio codicis compactum est folium cui inest oratio Edesseni cujusdam in Festum Epiphaniae: et in tituli obverso invocationes quaedam Sergii et Theodori.

[b] Hymnarium esse credo. Sic enim Antiochus Monachus in Pandecte Homil. 105, ἡ Ψαλμῳδία ἡμῶν Κανὼν λέγεται.

1. Ordo consecrationis ecclesiae, ܕܩܘܕܫ ܥܕܬܐ, fol. 1.
2. Ordo adnuntiationis Zachariae, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܣܘܒܪܗ ܕܙܟܪܝܐ, fol. 7.
3. Ordo adnuntiationis Deiparae, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܣܘܒܪܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, fol. 13.
4. Ordo visitationis Mariae ad Elizabetham, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܝܡ ܠܘܬ ܐܠܝܫܒܥ, fol. 19.
5. Ordo nativitatis Joannis baptistae, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܡܘܠܕܗ ܕܝܘܚܢܢ, fol. 23.
6. Ordo revelationis Josephi, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܓܠܝܢܗ ܕܝܘܣܦ, fol. 28.
7. Ordo martyris Barbarae, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܣܗܕܬܐ ܒܪܒܪܐ, fol. 32.
8. Apud fol. 37 incipit codex alter. Inest finis officiorum Barbarae, et ordo sancti Festi Nativitatis Dñi nostri in carne, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܥܐܕܐ ܡܩܕܫܐ ܕܒܠܝܕܗ ܕܡܪܢ ܒܒܣܪ ∴
9. Ordo S. Deiparae Mariae, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܬܐ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ, fol. 46.
10. Ordo occisionis puerorum, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܩܛܠܐ ܕܛܠܝܐ, fol. 50.
11. Ordo SS. Basilii et Gregorii, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ ܒܣܝܠܝܘܣ ܘܓܪܝܓܘܪܝܘܣ, fol. 54.
12. Ordo sancti Festi Luminum, sive baptismi Salvatoris nostri, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܥܐܕܐ ܡܩܕܫܐ ܕܕܢܚܐ ܐܘܟܝܬ ܡܥܡܘܕܝܬܗ ܕܦܪܘܩܢ, fol. 57.
13. Ordo decollationis Joannis baptistae, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܦܣܩ ܪܫܗ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 64.
14. Ordo Mar Stephani archidiaconi et protomartyris, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܐܣܛܦܢܘܣ ܪܫ ܡܫܡܫܢܐ ܘܩܕܡ ܣܗܕܐ, fol. 69.
15. Ordo ingressus Dñi in templum, ܛܟܣܐ ܕܥܠܬܗ ܕܡܪܢ ܠܗܝܟܠܐ, fol. 72.
16. Ordo S. Mar Barsumae, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܒܪܨܘܡܐ, fol. 77.
17. Ordo S. Mar Severi patriarchae, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܡܪ̈ ܡܪܝ ܣܘܝܪܐ ܦܛܪܝܪܟܐ, fol. 80.
18. Ordo sacerdotum, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܟܗܢܐ, fol. 84.
19. Ordo in Canam Galilaeam[c], ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܡܫܬܘܬܐ ܕܓܠܝܠܐ, fol. 87.
20. Antiphonae matutinae et vespertinae jejunii quadragesimalis, ܥܘܢܝܬܐ ܕܨܦܪܐ ܘܕܪܡܫܐ ܕܥܠ ܨܘܡܐ ܪܒܐ ܕܐܪܒܥܝܢ ܕܥܠ ܚܕܒܫܒܐ ܕܐܪ̈ܙܐ, fol. 90.
21. Ordo Mar Ephraimi doctoris, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ, fol. 96. Commemoratur etiam ܬܐܘܕܘܪܘܣ, Theodorus.
22. Ordo dominicae secundae jejunii, ܕܥܠ ܚܕܒܫܒܐ ܕܬܪܬܝܢ ܕܨܘܡܐ, fol. 99. Sequuntur totius hebdomadis cantica, fol. 102.
23. Ordo dominicae tertiae, fol. 106; it. hebdomadis, fol. 109.
24. Ap. fol. 114 tertius incipit codex: inest ordo dom. quartae; it. hebdomadis, fol. 117.
25. Ordo dom. quintae, fol. 124; it. hebd., fol. 128.
26. Ordo dom. sextae, fol. 135.
27. Ordo SS. quadraginta martyrum, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܐܪܒܥܝܢ ܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 140.
28. Ap. fol. 145 denuo incipit codex secundus. Insunt officia hebdomadis sextae jej.
29. Ordo Lazari, qui fuit e Bethania, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܠܥܙܪ ܕܗܘܐ ܡܢ ܒܝܬ ܥܢܝܐ, fol. 150.
30. Ordo dominicae sanctae Hosannarum, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܚܕܒܫܒܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܘܫܥܢܐ, fol. 152.
31. Ordo passionis Salvatoris nostri in carne, ܕܥܠ ܚܫܘܗܝ ܕܦܪܘܩܢ ܒܒܣܪ, fol. 157.
32. Ap. fol. 167 quartus incipit codex. Insunt officia diei quinti mysteriorum, ܕܚܡܫܐ ܕܚܡܫܒܫܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ∴

[c] Sic vocatur Dominica ingressus jejunii, sive quadragesima, quia legitur in ea, in vesperis, Joh. ii. 1—11.

33. Ordo diei sancti parasceues, ܛܟܣܐ ܕܝܘܡܐ ܩܕܝܫܐ ܕܥܪܘܒܬܐ, fol. 170. Desunt omnia post fol. 176. [DAWK. 22.]

48.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 220 constans, charactere simplici exscriptus. Anni nota caret, sed saeculi forte decimi sexti est. Inest;

Bethgaza, sive Officium feriale Syrorum Jacobitarum[a].

Tit. ܥܠ ܣܒܪܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܘܫܘܝܬ ܒܐܘܣܝܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕ̄. ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪ̄ܝܪܐ ܡܫܪܐ ܕܐܟܬܘܒ ܟܬܒܐ ܕܒܝܬ ܓܙܐ. ܐܘܟܝܬ ܦܢܩܝܬܐ. ܐܝܟ ܛܘܟܣܐ ܚܬܝܬܐ ܕܒܝܬ * ܢܗܪܝܢ ܀ Spe Trinitatis sanctae et consubstantialis, Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei veri, scribere adgredior Librum Bethgaza, sive Ferialia, secundum dispositionem àdcuratam Mesopotamiae[b] (ܕܒܝܬ ܢܗܪܝܢ).

1. Officia ferialium, sc. feriae secundae, fol. 2; feriae tertiae, fol. 16; fer. quartae, fol. 29; fer. quintae, fol. 44; parasceues, fol. 57; sabbathi, fol. 71. Ad calc. ܫܠܡ ܫܚܝܡܐ ܒܥܘܕܪܢܗ ܕܡܪܝܐ ܘܐܠܗܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܢܫܟܚ ܪ̈ܚܡܐ ܫܠܝܡܘܢ ܡܚܝܠܐ ܘܕܘܝܐ ܘܡܣܟܢܐ ܕܟܬܒ ܀ Explicit. feriale auxilio Dñi et Dei nostri Jesu Christi. Misericordiam obtineat Salomo infirmus miser pauper, qui scripsit.

2. Cantus vel hymni vigiliarum, fol. 84. Tit. ܗܐ ܠܐܠܗܐ ܥܕܝܪܐ ܠܥܘܕܪܢܝ ܩܪܐ ܐܢܐ ܕܐܟܬܘܒ ܡܠܠ ܡܢ ܩܠܐ ܕܫܗܪܐ ܀ Deum adjutorem ad meum auxilium invoco ut aliquid e cantibus vigiliarum exscribam. Sequuntur paene iidem xvii cantus qui in Cat. Cod. Vat. ii. 405 recensiti sunt. Ad finem, ܚܕ ܡܘܡܟܐ ܕܙܘܓ ܕܢܦ̈ܫܐ, quo celebrantur Julianus, Barsumas, aliique.

3. Cantus ad Magnificat, secundum octo tonos distributi, fol. 126.

Tit. ܬܘܒ ܒܚܝܠ ܐܠܗܐ ܡܚܝܐ ܥܠ ܟܬܒܝܢ ܩܠܝܠ ܡܢ ܡܘܪ̈ܒܐ ܀ Jam ope Dei scribemus aliquantum e cantibus ad Magnificat. Ad calc. ܒܚܘܪ̈ܠܐ ܕܝܗܒ ܡܫܝܚܐ ܐܡܛܝܢ ܥܝܠܐ ܠܘܬ ܡܪܗܛܗ. ܘܛܟܣܐ ܕܡܘܪ̈ܒܐ ܡܢ ܩܕܡܝܐ ܠܬܡܝܢܝܐ ܒܥܘܕܪܢܗ ܕܡܪܝܐ ܠܫܘܠܡܐ ܐܝܬܝܢ ܀ Erviliis a Christo datis pullum ad metam stimulavimus, et ordinem cantuum ad Magnificat e primo ad octavum (tonum) auxilio Dñi ad finem perduximus.

4. Cantus paracletici secundum octo tonos, fol. 141.

Tit. ܬܘܒ ܒܚܝܠ ܐܠܗܐ ܡܚܝܐ ܥܠ ܟܬܒܝܢ ܩܠܝܠ [ܡܢ] ܬܟܫ̈ܦܬܐ ܀ Jam ope Dei scribemus supplicationes quasdam.

5. Rogationes Jacobi Sarugensis, fol. 157. Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܝܢ ܩܠܝܠ ܡܢ ܒܥܘ̈ܬܐ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܬܒܝܠܝܐ ܀ Jam scribemus rogationes quasdam Mar Jacobi doctoris eocumenici.

6. Rogationes Ephraimi Syri de poenitentia, fol. 170.

Tit. ܬܘܒ ܒܥܘ̈ܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܬܝܒܘܬܐ Sequuntur rogationes Mar Ephraimi de poenitentia.

7. Hymni absconditi de defunctis, fol. 171. Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܝܢ ܩܠܝܠ ܡܢ ܩܠܐ ܟܣ̈ܝܐ ܕܥܢܝ̈ܕܐ ܀ Jam scribemus hymnos quosdam absconditos de defunctis. Ad calc. هـــاذا الكتاب المبارك هو برسم الولد الغربن الشماس يعقوب ابن الشماس بطرس واخيه الشماس يوسف • Liber hic benedictus filiorum optimorum, diaconi Jacobi fil. diaconi Petri, et fratris ejus diaconi Josephi, causa exscriptus est.

8. Hymni Ephraimi et Jacobi Sarugensis, qui vocantur scalae, fol. 176.

---

[a] De his officiis ferialibus, v. Cat. Cod. Vat. ii. 371—421, ubi quatuor ܦܢܩܝ̈ܬܐ recensita sunt.

[b] In tituli obverso brevis hymnus est de Mose a Deo compellato, et de sacerdotibus, quorum est ad ignem ministrare, desumptus ex officiis parasceues, in vesperis; cf. Marsh. ccccixxix, fol. 68, ubi vocatur ܩܠܐ ܕܡܘܪܒܐ.

Tit. [Syriac] Jam Dei omnipotentis ope scribemus hymnos quosdam Mar Ephraimi, et Mar Jacobi doctoris. Ad calc. [Syriac] Explicit. scalae hymnorum auxilio Dñi nostri breviter.

9. Sessiones[c] martyrum, fol. 201.

Tit. [Syriac] Sequuntur sessiones quaedam martyrum, et transitorium defunctorum et sacerdotum.

10. Carmina varia, fol. 207.

α. Carmen de Magis qui e Perside venerunt, [Syriac]. β. De Dñi nostri nativitatis anno. Computant Syri ex Adamo ad Christum natum annos 5489: sc. ex Adamo ad diluvium annos 2256; e diluvio ad Abraham 1081; ex Abraham ad Moysen 425; vixit Moyses annos 120; a Moyse ad Alexandrum 1298; ab Alexandro ad Christum 309. γ. De Cana Galilaeae, [Syriac]. δ. De leproso. ε. De paralytico. ϛ. De caeco.

11. Doxologiae in sacram coenam, fol. 209.

Tit. [Syriac] Sequitur ordo doxologiarum quas super mysteria recitant.

12. Rerum ad Calendarium pertinentium explanatio, Carshunice, [Syriac], fol. 210.

Cap. 1. De literis Syriacis pro numeris usurpatis. Cap. 2. It. pro hebdomadis feriis. Cap. 3. De mensium diebus. Cap. 4. De anno solari, lunari, etc. Cap. 5. De hebdomadibus anni, de annis Graecis, de festis quae incerto anni tempore occurrunt, et aliis hujusmodi.

13. Index festorum dominicorum necnon martyrum sanctorum per anni circulum, fol. 212.

Tit. [Syriac] Jam Dei omnipotentis ope scribere adgredimur Indicem festorum dominicorum, necnon sanctorum martyrum per totum annum. Ad calc. paene eadem de diacono Jacobo inscriptio ac in fol. 176.

14. Regulae ad inveniendum [Syriac], *fundamentum lunae*, sive *aureum numerum;* [Syriac], *fundamentum anni*, quod dies ultimus est mensis Elul, sive Septembris; [Syriac] *lunae aetatem;* denique [Syriac], sive numerum anni secundum cyclum xix annorum. Ad calc. [Syriac] Ora pro peccatore qui scripsit, et pro patre et matre ejus, fratribusque spiritalibus et corporeis, et pro omnibus quibus nobiscum est communio sive verbo sive facto. [Poc. 333.]

[c] De his sessionibus, sic loquitur Goarus ad Euchołog. p. 34, Καθίσματα dicuntur Cantica quae sedendo persolvuntur, ut cantoribus levamen concedatur. Cf. it. p. 435. Horum canticorum frequens fuit apud antiquos usus, distributaque esse in octo genera secundum materiae discrimina, sc. Ἀναπαύσιμα, Ἀναστάσιμα, Ἀποστολικὰ, Θεοτόκια, Κατανυκτικὰ, Μαρτυρικὰ, τοῦ Μηναίου, et Σταυρώσιμα, jam observavit Leo Allatius in Dissert. I. de Libris Eccles. Graec. p. 56.

49.

Codex bombycinus laevigatus in quarto, ff. (248 – 2 =) 246 constans, initio et fine mutilus, charactere simplici A. C. 1545 exaratus. Inest;

Bethgaza, sive Officium feriale Jacobitarum[a].

[a] Adnumerata sunt manu antiqua folia, nulla eorum quae desunt observatione facta. Haec autem sunt fol. primum, cui

1. Officia dierum ferialium, ܕܬܫܡܫܬܐ ܫܚܝܡܬܐ, sc.

α. Feriae secundae, in vesperis, fol. 1. Deest titulus et folium primum. Expergefactorium noctis, ܡܥܝܪܢܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 5; stationes, ܩܘܡܐ ܩܕܡܝܐ, ibid.; ܕܬܪܝܢ et ܕܬܠܬܐ, fol. 6.

β. Feriae tertiae, ad mat., ܕܨܦܪܐ ܕܬܪܝܢ, fol. 7; ad horam tertiam, ad meridianas, ad horam nonam, fol. 14. De his rubricae tantum datae sunt.—Precum meridianarum titulus hujusmodi est; ܕܦܠܓܗ ܕܝܘܡܐ ܕܟܠܗ ܫܢܬܐ. ܕܣܬܘܐ ܘܩܝܛܐ. ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܘܕܥܐܕܐ ܘܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ. ܘܝܘܡܬܐ ܫܚܝܡܐ ܣܛܪ ܡܢ ܨܘܡܐ ܕܢܝܢܘܝܐ. ܘܡܢ ܨܘܡܐ ܪܒܐ ܀ Preces meridianae in totum annum, et hyeme et aestate, diebus dominicis et festis, et commemorationibus martyrum, et diebus ferialibus, praeter jejunium Ninevitarum et jejunium magnum.

γ. Feriae tertiae hebdomadis communis, ad primam vesperam, ܕܪܡܫܗ ܬܠܬܐ ܒܫܒܐ ܕܫܒܬܐ ܫܚܝܡܬܐ, ibid.; completorium[b], ܠܫܥܬܐ ܕܣܘܬܪܐ, fol. 18; off. noctis, ibid.; ad mat., ܕܨܦܪܐ, fol. 20; horae tertiae, sextae, nonae, fol. 24.

δ. Feriae quartae, in vesperis, ܕܪܡܫܐ, fol. 25; ܕܣܘܬܪܐ et ܡܥܝܪܢܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 30; ad mat., ܕܨܦܪܐ, fol. 32; ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ, ܕܦܠܓܗ ܕܝܘܡܐ, et ܕܬܫܥ ܫܥܝܢ, fol. 37.

ε. Feriae quintae, ܕܪܡܫܗ, ibid.; ܕܣܘܬܪܐ, ܡܥܝܪܢܐ ܕܠܠܝܐ, et tres noctis stationes, ܩܘܡܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 44; ܕܨܦܪܐ, fol. 46.

ϛ. Parasceues hebdomadis communis, ܥܪܘܒܬܐ ܕܫܒܬܐ ܫܚܝܡܬܐ, sc. ܕܪܡܫܗ, fol. 51; ܕܣܘܬܪܐ, fol. 55; ܡܥܝܪܢܐ ܕܠܠܝܐ et ܩܘܡܐ, fol. 56; ܕܨܦܪܐ, fol. 57; ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ, fol. 64.

ζ. Sabbathi communis ad primam vesperam, ܕܪܡܫܗ ܫܒܬܐ ܫܚܝܡܬܐ, fol. 65; ܡܥܝܪܢܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 68; ܩܘܡܐ, fol. 69; ܕܨܦܪܐ, fol. 70; ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ, fol. 75; ܕܦܠܓܗ ܕܝܘܡܐ et ܕܬܫܥ ܫܥܝܢ, fol. 76.

2. Officiorum ferialium descriptio, necnon canticorum, orationum etc. e quibus constant, ibid. Ex his liceat quae ad calcem sint exscribere; ܕܥ ܐܘ ܐܚܘܢ ܕܬܫܡܫܬܐ ܓܘܢܝܬܐ ܩܢܘܢܝܬܐ ܥܒܕ ܬܫܡܫܬܐ ܐܢܬܘܢ. ܥܠ ܠܝܠ ܐܝܟܢ. ܡܕܡ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘ ܕܪܡܫܐ. ܬܪܝܢܘܬܐ ܕܣܘܬܪܐ. ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܗܘ ܕܠܠܝܐ. ܐܪܒܥܝܘܬܐ ܕܨܦܪܐ. ܚܡܝܫܝܘܬܐ ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ. ܫܬܝܬܝܘܬܐ ܕܦܠܓܗ ܕܝܘܡܐ. ܫܒܝܥܝܘܬܐ ܕܬܫܥ ܫܥܝܢ. ܘܟܠܗܘܢ ܫܒܥ ܬܫܡܫܬܐ. ܠܫܘܬܐ ܕܪܡܫܐ ܘܕܨܦܪܐ. ܡܩܒܠܢܘܬܐ ܐܢܬܘܢ ܘܠܐ ܡܫܬܡܠܝܢ.. ܠܫܘܬܐ ܕܣܘܬܪܐ ܢܦܩܐ ܠܗ ܕܪܡܫܐ ܒܡܒܘܬܐ. ܠܐ ܕܝܢ ܒܢܕܢܐ. ܠܐ ܕܝܢ ܓܠܝܐ ܒܡܒܘܬܐ. ܒܐܡܬܐ ܗܘܐ ܬܪܝܢ ܘܬܠܬܐ ܘܫܡܥܐ ܒܢܓܗܐ ܕܡܫܬܐ ܩܘܡܐ ܀ ܘܚܘܡܝ ܐܪܒܥܐ ܕܢܓܪܬ ܐܠܗܐ ܀ ܘܡܪܘܡܡܘܬܐ ܕܠܒܝܐ ܀ ܘܡܢܓܕܢܘܬܐ ܕܡܫܐ. ܦܠܓܘܬܐ ܕܣܘܬܪܐ ܐܡܝܢܐ ܗܘ ܕܬܫܡܫܬܐ ܗܘ ܐܡܬܝ. ܘܩܝܡܝܢ ܐܡܪܝܢ ܠܫܥܬܐ ܫܒܝܥܝܬܐ ܐܚܪܝܢܝܬܐ: ܕܒܐܡܬܐ ܠܫܥܬܐ ܕܠܠܝܐ.●. ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ.●. ܘܕܦܠܓܗ ܕܪܡܫܐ ܘܕܬܫܥ ܫܥܝܢ ܀ ܥܠ ܐܝܕܝܗܘܢ ܡܫܬܡܫܝܢ ܗܢܝܢ ܘܡܬܓܠܝܢ. ܒܢܝܢ ܗܘ ܕܦܠܓܗ ܕܪܡܫܐ ܠܚܘܬܐ ܘܕܬܫܥ ܫܥܝܢ ܕܚܢܢܐ ܕܐܡܝܢ: ܐܝܕܝܗܘܢ ܕܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܕܡܕܡܚܐ. ܠܡܫܡܫܢܐ ܢܦܩ. ܘܬܪܥܝܬܐ. ܠܫܘܬܐ ܘܬܠܝܢ ܀ ܘܬܠܬܐ. ܒܡܒܝܢܐ. ܘܬܠܝܬ: ܘܪܡܫܐ. ܒܡܒܘܬܐ. ܘܬܫܥ ܀ Intellige, frater, officia publica secundum

---

inerat titulus, alterum inter ff. 221, 222; et omnia post 248. Folium etiam quod nunc 195 in obverso numeratur, inter ff. 221, 222, reponi debet, et fol. 81 chartaceum hic non pertinet sed ad officia puerorum, ܠܚܘܣܝܐ ܕܛܠܝܐ. Denique omissi sunt in enumerando numeri 39, 189, incuria; nihil enim deest.

[b] De ܣܘܬܪܐ sic loquitur Jos. Assemanus ad opera S. Ephraimi iii. 606, not. Pro *hora absconsionis*, quibus verbis vertit Boderianus ܫܥܬ ܣܘܬܪܐ, redde, *ad horam*, quam Latini *Completorium*, Graeci dicunt ἀποδειπνον; Syri autem *Suthara*, i. e. protectionis, eo nimirum quod in ea hora recitatur Psalmus, *qui habitat* ܒܣܘܬܪܐ ܕܡܪܝܡܐ *in protectione Altissimi*.

tempora sua singulis diebus noctibusque septem esse, primum ad vesperam; secundum ad completorium; tertium ad noctem; quartum ad mane; quintum ad tertiam horam; sextum ad meridiem; septimum ad horam nonam. In hebdomadibus autem ferialibus preces vespertinae et matutinae semper eaedem sunt, nullamque varietatem admittunt. Completoria, quamvis tono vespertinarum consona sunt, minime tamen idem signum, neque tonum plane eundum habent. Feriis enim secundis, tertiis, quintis, preces vespertinae de poenitentia; feriis quartis de Deipara; feriis sextis de cruce; denique sabbathis de sacerdotibus agunt: competoria autem semper de poenitentia sunt. Alia autem quatuor officia ferialia, sc. noctis, horae tertiae, meridiei, horae nonae, secundum id quod 'Ορθινον vocatur ministrantur et obferantur, praeter quod officia meridiana communia, et horae nonae semper de defunctis agunt. Significat autem ὄρθινον, quod tonus primus quinto concordat; secundus sexto aptus; tertius septimo conjunctus; et quartus octavo unitus est.

Significat, opinor, ܢܥܡܐ nomen hymni celebris aliis in morem praefixi, quo modulatio, secundam quam decantandus est hymnus, monstratur. Horum titulorum celeberrimi sunt ܡܫܝܚܐ, ܕܡܪܝܐ ܩܘܡܬܢ, ܕܢܣܝܡ ܥܠ, ܒܢܘܗܪܟ ܠܥܕܬܢ, etc. Toni ad octoechum respiciunt. Addit eadem rubrica, officia ferialia per jejunium quadragesimale semper de poenitentia agere, exceptis sabbathis, quibus singulis vel propria officia sunt, ut commemoratio Ephraimi, Theodori, Lazari, etc., vel si nulla sit commemoratio, idem officium ac in sabbathis ferialibus recitandum est, ܬܫܡܫܬܐ ܫܚܝܡܬܐ ܐܝܟ ܒܫܒܐ ܕܟܠܗ ܫܒܬܐ ܡܬܛܠܒܝܢ. Si autem martyris cujusdam commemoratio caeteris hebdomadis diebus accidat, ad sabbathum rejicienda est. Alia hujusmodi sequuntur.

3. Exordia, etc., fol. 78.

Tit. ܥܢܝܢܐ ܘܫܘܠܡܐ ܘܫܘܪܝܐ ܘܦܘܚܡܬܐ ܕܡܥܢܝܢܐ ܣܘܪܝܝܐ ܕܒܟܠܙܒܢ ✣ Exordia et absolutiones et fines et responsa antiphonarum Syriacarum in tempus quodcunque.

4. Cantus ad Magnificat, fol. 85.

Tit. ܬܘܒ ܒܚܝܠ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܟܬܒܝܢ ܡܘܕܝܬܐ ܒܥܕܬܢܝܬܐ ܕܡܬܝܚܣܢ ܡܢ ܡܛܟܣܐ ܠܐܘܟܛܐܝܟܐ ✣ Jam viribus a Dño nostro Jesu Christo datis scribemus cantus ecclesiasticos ad Magnificat, secundum octoechum dispositos.

5. Hymni vigiliarum, fol. 103.

Tit. ܬܘܒ ܒܚܝܠ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܫܪܝܢܢ ܒܩܠܐ ܫܗܪܝܐ ܘܓܘܢܝܐ ✣ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ✣ ܘܕܩܕܝܫܐ ✣ ܘܕܚܕ ܦܪܨܘܦܐ ✣ ܘܕܬܝܒܘܬܐ ✣ ܘܕܙܩܝܦܐ ✣ ܘܕܥܢܝܕܐ ✣ ܘܕܩܝܡܬܐ ✣ ܐܠܗܐ ܒܪܚܡܘܗܝ ܐܝܬܐ ܠܫܘܠܡܐ ܛܒܐ ܐܡܝܢ ✣ Jam viribus a Dño nostro Jesu Christo datis adgredimur hymnos vigiliarum et communes, de Deipara, de sanctis, de uno quocunque persona, de poenitentia, de cruce, de defunctis, de resurrectione. Deus propter misericordiam tuam ad bonum exitum perduc. Secundum octoechum dispositi sunt.

6. Hymni absconditi, fol. 155.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܝܢ ܩܠܐ ܕܟܣܝܐ. ܟܘܠܢܐܝܬ Jam scribemus hymnos absconditos, universim[c]. Ad calc. ܫܠܡܘ ܚ̄ ܛܟܣܐ ܕܟܣܝܐ ܒܥܘܕܪܢ ܡܪܢ ܕܩܪܐ ܢܨܠܐ ܥܠ ܕܘܟܐ ܕܡܪܕܝܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܡܪܕܝܢܬܐ ܥܢܝܕ ܐܣܘܐ ܕܝܘܢܝܐ ✣ Explicit. octo ordines absconditorum auxilio Dñi nostri. Quicunque legit oret pro misero qui in urbe Marde, A. Graecorum 1856, C. 1545, exaravit.

7. Cantus paracletici, fol. 163.

---

[c] In codice proxime antecedente ܟܣܝܐ solum de defunctis agebant, hic autem in tres ordines distributi sunt, sc. 1. De Deipara. 2. De sanctis. 3. De defunctis.

Tit. ܗܫܐ ܒܚܝܠ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ : ܐܠܗܐ : ܟܬܒܝܢܢ ܬܟܫܦܬܐ ܕܟܠ ܓܢܣ ܒܟܬܒܐ ܐܘܟܛܐܝܟܘܣ ܀ Jam viribus a Jesu Christo, Deo, datis scribemus supplicationes cujusque generis secundum octoechum. (Lege ܐܘܟܛܐܝܟܘܣ.) Horum paracleticorum ordinis quarti, fol. 176, et septimi, fol. 190, Rabula Edessae episcopus, ܪܒܘܠܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ, auctor celebratur.

8. Antiphonae et sessiones, fol. 198.

Tit. ܗܫܐ ܒܚܝܠ ܐܠܗܐ ܡܪܐ ܟܠ ܟܬܒܝܢܢ ܥܢܝܢܐ ܘܩܬܝܣܡܛܐ ܕܥܐܕܐ: ܘܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ: ܘܕܡܕܒܪܢܘܬܟ ܡܪܢܝܬܐ ܀ Jam viribus a Deo omnipotente datis scribemus antiphonas et cathismata festorum, et commemorationis sanctorum, et dominicae tuae dispensationis.

9. Antiphonae a Mar Theodoro conscriptae de defunctis et poenitentia, fol. 208.

Tit. ܬܘܒ ܛܟܣܐ ܐܚܪܢܐ ܕܥܢܝܢܐ ܕܡܪܝ ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܕܥܢܕܝܐ ܘܬܝܒܘܬܐ ܀ Sequitur ordo alius antiphonarum Mar Theodori de poenitentia et defunctis.

10. Rogationes Jacobi Sarugensis, fol. 212.

Tit. ܛܟܣܐ ܕܒܥܘܬܐ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܪܫܐ ܕܟܠܝܠܢ ܀ Ordo rogationum Mar Jacobi doctoris, capitis nostri coronae.

11. Rogationes Ephraimi, fol. 221.

Tit. ܬܘܒ ܒܥܘܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ Sequuntur rogationes S. Mar Ephraimi.

12. Rogationes Mar Balaei, fol. 195. (Reponi oportet inter ff. 221, 222.)

Tit. ܬܘܒ ܒܥܘܬܐ ܕܡܪܝ ܒܠܝ Sequuntur rogationes Mar Balaei.

13. Hymni qui corpora vocantur, fol. 223.

Tit. ܬܘܒ [Cod. ܬܘ] ܟܬܒܝܢܢ ܛܟܣܐ ܘܦܓܪܐ ܐܘܟܝܬ ܫܘܚܠܦܐ ܘܡܕܪܫܐ ܠܒܣܡܐ ܀ Jam scribemus ordines et corpora sive mutatoria et hymnos ad suffimentum.

14. Hymni fracti, fol. 225.

Tit. ܬܘܒ ܒܚܝܠ ܡܪܢ ܟܬܒܝܢܢ ܬܒܝܪܬܐ Jam ope Dñi nostri scribemus hymnos fractos.

15. Propsalmata, fol. 226.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܝܢܢ ܡܙܡܘܪܐ ܐܘܟܝܬ ܦܪܘܦܣܠܡܛܐ ܕܟܠ ܓܢܣ ܕܡܬܐܡܪܝܢ ܩܕܡ ܩܪܝܢܐ ܩܕܝܫܐ ܀ Jam scribemus psalmos sive propsalmata omnigena, quae ante sacras scripturas recitantur. Non omnino eadem sunt ac quae in Cod. Vat. Cat. ii. 381 recensita sunt.

16. Scalae[d] S. Ephraimi, fol. 228.

Tit. ܒܚܝܠ ܐܠܗܐ ܡܪܐ ܟܠ ܟܬܒܝܢܢ ܙܡܝܪܬܐ ܐܘܟܝܬ ܣܘܠܩܐ ܕܩܕܝܫܐ ܘܠܒܝܫ ܐܠܗܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܗܘ ܕܒܛܟܣܐ ܕܢܡܘܣܐ ܠܗܘܢܐ ܡܢܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܠܐܠܗܐ ܡܣܩ ܀ Ope Dei omnipotentis scribemus cantica sive hymnos strophicos S. et Deum induti Ephraimi, qui in legis ordine mentem, partem divinam, ad Deum evehunt. [Marsh. 479.]

50.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 349 constans, charactere simplici, variis coloribus, A.C. 1654, pulcherrime exscriptus. Inest;

Bethgaza, sive Officium feriale Jacobitarum.

1. Lectiones ex evangeliis Carshunice, α. Matt. xxv. 31—46, fol. 2. β. Luc. xvi. 19—31, fol. 3. γ. Joh. v. 19—29, ibid. δ. Marc. xii. 18—27, fol. 4. ε. Luc. vii. 2—17. ϛ. Evangelium virginum, ܐܢܓܝܠ ܐܠܥܕܐܪܝ, sc. Luc. viii. 40—42, 49—56, fol. 5.

Tit. ܠܐܠܗܐ ܠܐܠܗܝ ܩܪܐ ܐܢܐ ܕܠܡܥܕܪܢܘܬܐ ܕܟܪܝܗܘܬܝ ܕܢܗܘܐ ܡܫܪܐ ܐܢܐ ܠܡܟܬܒ ܒܝܬ ܓܙܐ ܗܘ ܕܣܝܡܬܐ ܕܟܠ ܓܢܣ ܘܩܕܡܝܐ ܬܫܡܫܬܐ ܦܫܝܛܬܐ ܘܩܠܐ ܕܡܘܬܒܐ ܘܡܥܢܝܢܐ ܘܡܥܢܝܬܐ ܘܩܘܠܐ ܘܩܢܘܢܐ ܀ Deum, Deum meum, ut infirmitati meae auxilio sit, invocans, scribere adgredior Bethgaza, sive Thesaurum omnigenum; et primum officia ferialia, et cantus ad Magnificat, et responsoria, et

[d] De his scalis cfr. Assem. Cod. Vat. Cat. ii. 382, 392, 408, 512.

hymnos vigiliarum, et absconditos, necnon cantus paracleticos, et transitoria, et rogationes, et antiphonas, et sessiones, et cantus strophicos, necnon mutatoria, et hymnos fractos.

2. Officia ferialium, sc.

α. Feriae secundae, in vesp., ibid.; completorium, ܨܠܘܬܐ ܕܣܘܬܪܐ, fol. 14; expergefactorium noctis, fol. 15; ad mat., fol. 18; ad horam tertiam, fol. 28; ad merid., fol. 29; ad horam nonam, ibid. Ad calc. ܨܠܘܬܐ ܐܘܣܦ ܥܠ ܡܚܝܠܐ ܘܡܠܝܐ ܚܘ̈ܒܐ ܘܫܘ̈ܚܢܐ ܐܣܠܢ ܫܡܗ ܩܫ̄ ܘܟܘܪܝ. Benigne preces obfer pro infirmo, culparum vulnerumque pleno, Aslano, nomine presbytero et parocho. Cf. etiam ff. 255, 293. Sequitur in proximo folio enumeratio precum ex quibus fil. Rosarium, ܐܟܠܝܠܐ ܗܘܐ ܘܪܕܝܢܐ.

β. Feriae tertiae, ܕܬܠܬܒܫܒܐ, fol. 30; ܕܣܘܬܪܐ, fol. 36; ܡܥܝܪܢܐ ܕܠܠܝܐ, ibid.; ܕܨܦܪܐ, fol. 42; ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ, ܕܦܠܓܗ ܕܝܘܡܐ, ܕܬܫܥ ܫܥܝܢ, fol. 49.

γ. Feriae quartae, ܕܐܪܒܥܒܫܒܐ, fol. 50; ܕܣܘܬܪܐ, fol. 57; ܡܥܝܪܢܐ ܕܠܠܝܐ, ibid.; ܕܨܦܪܐ, fol. 62; ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ, ܕܦܠܓܗ ܕܝܘܡܐ, ܕܬܫܥ ܫܥܝܢ, fol. 71.

δ. Feriae quintae, ܕܚܡܫܗ, fol. 72; ܕܣܘܬܪܐ, fol. 79; ܡܥܝܪܢܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 80; ܕܨܦܪܐ, fol. 86; ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ, fol. 94; ܕܦܠܓܗ ܕܝܘܡܐ, et ܕܬܫܥ ܫܥܝܢ, fol. 95. Apud fol. 94 occurrit anni, quo scriptus est codex, mentio, ܫܠܡܬ ܨܠܘܬܐ ܕܝܘܡ ܚܡܫܐ ܫܒܘܥܐ ܒܫܢܬ ܐܝܘܢ̄ ܕܝܘܡ ܝܒ̄ ܒܬܫܪܝ ܐܚܪܝ. Explicit. preces feriae quintae hebdomadis anno Graecorum 1966, C. 1654, die 12 mensis Teshrin posterioris.

ε. Parasceues, ܕܚܡܫܗ ܪܡܫ ܥܪܘܒܬܐ, ibid.; ܕܣܘܬܪܐ, fol. 101; ܡܥܝܪܢܐ ܕܠܠܝܐ, ibid.; ܕܨܦܪܐ, fol. 107; ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ, fol. 116; ܕܦܠܓܗ ܕܝܘܡܐ, fol. 118; ܕܬܫܥ ܫܥܝܢ, fol. 119.

ϛ. Sabbathi, ܕܫܒܬܗ ܪܡܫ ܥܪܘܒܬܐ, ibid.; ܕܣܘܬܪܐ, fol. 125; ܡܥܝܪܢܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 126; ܕܨܦܪܐ, fol. 130; ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ, fol. 139; ܕܦܠܓܗ ܕܝܘܡܐ, fol. 140; ܕܬܫܥ ܫܥܝܢ, fol. 141.

3. Cantus ad Magnificat, secundum octoechum, ibid.

Tit. ܒܚܝܠ ܐܠܗܐ ܕܡܕܒܪܢܐ ܘܡܥܕܪܢ ܡܫܪܝܢܢ ܕܢܟܬܘܒ ܡܘܕܝ̈ܢܐ. Ope Dei qui ducit et adjuvit scribere adgredimur Cantus ad Magnificat.

4. Hymni vigiliarum in ܩܘ̈ܡܐ distributi, secundum octoechum, fol. 173.

Tit. ܬܘܒ ܒܚܝܠ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܫܪܝܢܢ ܒܩ̈ܠܐ ܫܗܪܐ ܘܓܘܢܝܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܘܕܩܕ̈ܝܫܐ ܘܚܕ ܡܢ ܩܕܝܫܐ ܘܕܬܝܒܘܬܐ ܘܕܨܠܝܒܐ ܘܕܥܢܝ̈ܕܐ ܘܕܩܝܡܬܐ ܐܠܗܐ ܒܪ̈ܚܡܝܟ ܐܝܬܐ ܠܫܘܠܡܐ ܛܒܐ ܐܡܝܢ. Jam ope Dñi Jesu Christi adgredimur hymnos vigiliarum in communem usum, sc. in Deiparam, et sanctos, et unum quemcunque sanctorum, et poenitentiam, et crucem, et defunctos, et resurrectionem: Deus, per misericordiam tuam ad bonum exitum perduc, Amen.

5. Absconditi, sec. octoechum, fol. 240.

Tit. ܬܘܒ ܥܠ ܣܒܪܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕ̄ ܡܫܪܝܢܢ ܕܢܟܬܘܒ ܛܘܟܣܐ ܕܩ̈ܠܐ ܟܣ̈ܝܐ. Jam spe Trinitatis sanctae freti scribere adgredimur ordinem hymnorum absconditorum. Ad calc. ܫܠܡܘ ܩ̈ܠܐ ܟܣ̈ܝܐ ܒܥܘܕܪܢ ܐܝܬܝܐ. Explicit. hymni absconditi auxilio τοῦ Ὄντος.

6. Paracletici et transitoria, fol. 249.

Tit. ܐܠܗܐ ܚܝܠܢܝ ܘܥܕܪܢܝ ܕܐܫܪܐ ܘܐܟܬܘܒ ܬܟܫ̈ܦܬܐ ܘܡܥ̈ܒܪܢܐ. Deus corrobora et adjuva me ut scribere adgrediar paracleticos et transitoria.

In octo ordines distributi sunt paracletici secundum octoechum, quibus singulis transitorium unum in defunctos additum est. Quod quum longe aliter sonat atque id quod ex ordine eccl. Mediol. laudat Du

Cange, liceat exemplum e fol. 274 exscribere; [Syriac]

Ad calc. [Syriac] Explicit. auxilio Dñi nostri paracletici necessarii, breviter quantum coetaneis nostris doctrinarum diversarum de modulatione, et canticis modalibus, metrisque musicis incuriosis opus sit, descripti. Et Dño gloria, etc.

7. Rogationes Jacobi, Ephraimi, et Balaei, fol. 280.

Tit. [Syriac] In nomine Dei omnitenentis scribere adgredimur rogationes necessarias Mar Jacobi, et Mar Ephraimi, et Mar Balaei [a].

8. Sessiones, fol. 294.

Tit. [Syriac] Jam auxilio divino scribere adgredimur cathismata, et antiphonas festorum, et commemorationum sanctorum, et dominicarum dispensationis.

9. Scalae, fol. 327.

Tit. [Syriac] Jam scribemus hymnos strophicos a Mar Ephraimo doctore scriptos. Ad calc. [Syriac] Explicit. hymni auxilio Dñi. Insunt praeter [Syriac], sc. scalas 46, paracleticus Mar Jacobi, cujus versus alternatim minio et atramento scripti sunt; officia tria, sc. [Syriac], et [Syriac]; et Hallelujah, ܗܠܠܘܝܐ. [HUNT. 594.]

[a] De Balaeo, nobili hymnorum scriptore, qui primus metro pentasyllabo usus est, cf. Assem. B. O. i. 166.

51.

Codex chartaceus in quarto, ff. 101 constans, recens, sine anni nota, charactere simplici exaratus. Inest;

Liber ferialis Jacobitarum in sex hebdomadis dies, sive Bethgazae pars prior.

Tit. [Syriac] Jesu Christe adjuva me. Ope Trinitatis sanctae Patris et Filii et Spiritus viventis sanctique, unius Dei veri, scribere adgredimur librum ferialem precum vespertinarum et nocturnarum, et matutinarum, secundum dispositionem patrum Syrorum orthodoxorum, quorum preces nobiscum.

Officia ferialium, sc.

α. Feriae secundae, ܕܪܡܫܐ, fol. 1; ܕܠܠܝܐ, fol. 6; [Syriac], fol. 7; ܕܨܦܪܐ, fol. 12; [Syriac], fol. 18.

β. Feriae tertiae, ܕܪܡܫܐ, fol. 18; ܕܠܠܝܐ,

fol. 22; ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 23; ܕܨܦܪܐ, fol. 26; ܕܬܠܬܫܥܝܢ, fol. 31.

γ. Feriae quartae, ܕܪܡܫܐ, fol. 32; ܕܣܘܬܪܐ, fol. 37; ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 38; ܕܨܦܪܐ, fol. 42; ܕܬܠܬܫܥܝܢ, fol. 48.

δ. Feriae quintae, ܕܪܡܫܐ, fol. 49; ܕܣܘܬܪܐ, fol. 54; ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܠܠܝܐ, ibid.; ܕܨܦܪܐ, fol. 58; ܕܬܠܬܫܥܝܢ, fol. 64; ܕܫܬܫܥܝܢ et ܕܬܫܥܫܥܝܢ, fol. 65.

ε. Parasceues, ܕܪܡܫܐ, ibid.; ܕܣܘܬܪܐ, fol. 70; ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 71; ܕܨܦܪܐ, fol. 76; ܕܬܠܬܫܥܝܢ, fol. 83; ܕܦܠܓܗ ܕܝܘܡܐ, fol. 84; ܕܬܫܥܫܥܝܢ, fol. 85.

ς. Sabbathi, ܕܪܡܫܐ, ibid.; ܕܣܘܬܪܐ, fol. 90; ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܠܠܝܐ, ibid.; ܕܨܦܪܐ, fol. 93; ܕܬܠܬܫܥܝܢ, fol. 99; ܕܦܠܓܗ ܕܝܘܡܐ, fol. 100; ܕܬܫܥܫܥܝܢ, fol. 101. [Marsh. 474.]

52.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 78 constans, charactere simplici manu imperita A. C. 1577 exaratus. Insunt Syriace;

1. Ephemeris, sc. جدول يعرف به اوايل الشهور, fol. 1.

2. Transitorium tertium, ܡܥܒܪܢܘܬܐ ܬܠܝܬܝܬܐ, ibid.

3. Preces feriales brevissime exscriptae, ex hora dominicae nona usque ad eandem sabbathi horam, fol. 2. Ad calc. ܫܠܡ ܒܪܘܡܝܗ ܐܠܟܒܝܪܗ ܒܨܦܪܐ ܕܬܠܬܐ ܒܫܒܐ ܗ̈ ܝܘܡܐ ܒܫܒܛ ܫܢܬ ܐܦܦܚ ܕܝܘܢ ܀ Romae magnae exaratus tertia hebdomadis feria, mane, die mensis Shebat quinto, A. G. 1888, C. 1577.

4. Officium feriale, fol. 28.

Tit. ܬܘܒ ܒܚܝܠ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܟܬܒܝܢ̈ ܨܠܘ̈ܬܐ ܫܚܝܡܬܐ ܕܝܘ̈ܡܬܐ ܫܚܝ̈ܡܐ ܕܠܝܬ ܒܗܘܢ ܥܐܕܐ ܡܪܝܐ ܡܪܝܢܝܐ ܘܠܐ ܕܘܟܪܢܐ ܕܚܕ ܡܢ ܩܕ̈ܝܫܐ. ܘܐܝܬܝ̈ܗܘܢ ܒܩܝܢ̈ܬܐ ܫܚܝܡܬܐ ܀ Jam ope Trinitatis sanctae scribemus preces feriales dierum ferialium, quibus nullum occurrat festum dominicum, neque sancti commemoratio, et quae tonis ferialibus sunt.

Opere imperfecto, vacua reliquit scriba ff. 35—43.

5. Opus astronomicum, Carshunice, fol. 44. Tit. ܐܠܡܚܠܝ̰ ܦܝ ܐܠܗܝܐܗ Scientiae compendium. Post solitas Dei laudes occurrit scriptoris nomen, sc. ܝܩܘܠ ܥܒܕ ܐܠܠܗ ܐܠܦܩܝܪܗ .... ܐܢܐ النت ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܦܝ ܗܝܐܗ ܐܠܥܐܠܡ, Dixit vilis Abdallah.... ego hunc librum scripsi de mundi scientia. Constat opus ex praefatione, et duabus partibus; quarum prima de sphaera planetarum, quae sphaera octava est, ܘܐܡܐ ܦܠܟ ܐܠܬܐܡܢܗ ܘܗܘ ܐܠܦܠܟ ܐܠܬܐܒܬ, fol. 47; altera de terra et rebus ad eam pertinentibus, tractat; ܐܠܡܩܐܠܗ ܐܠܬܐܢܝܗ ܦܝ ܗܝܐܗ ܐܠܐܪܝ̰ ܘܡܐ ܝܬܥܠܩ ܒܗܐ ܘܗܝ ܬܠܬܗ ܐܒܘܐܒ, fol. 63. Ad calc. tabula geographica imperfecta, fol. 76.

[Bod. Or. 10.]

53.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. (6 + 212 =) 218 constans, sermone partim Arabico, partim Syriaco, charactere simplici, A. C. 1758 exaratus. Inest;

Breviarium secundum usum Maronitarum.

I. 1. Index dierum quibus incepit jejunium quadragesimale annis 1716—1733, fol. 2.

2. Index sanctorum qui in ecclesia commemorantur, fol. 3.

II. 1. Index rerum quae in hoc libro insunt, ܦܗܪܣܬ ܥܢܐܘܝܢܗ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ, fol. 1.

2. Breviarium Maronitarum[a], Syriace, ibid.

[a] Romae quater impressum est hocce titulo, Officium simplex septem dierum hebdomadae ad usum ecclesiae Maronitarum, etc. prima vice in folio, A. D. 1624: secunda in forma minore, A. D. 1717: tertia A. D. 1731: quarta denique A. D.

Tit. [Syriac] In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei veri scribemus Feriale septem dierum totius hebdomadis in ordine suo secundum usum Maronitarum.

a. Dies dominica, [Syriac], ib.; [Syriac], fol. 6; [Syriac], fol. 8; [Syriac], fol. 17; [Syriac], fol. 23; [Syriac], fol. 24; [Syriac], fol. 26.

β. Feriae secundae officia in eodem modo distributa, fol. 27.

γ. Feriae tertiae, fol. 49.

δ. Feriae quartae, fol. 69.

ε. Feriae quintae, fol. 90.

ϛ. Parasceues, fol. 110.

ζ. Sabbathi, fol. 131.

3. Officia praecipua, Carshunice, fol. 152. Tit. [Syriac] In nomine Dei spei nostrae scribemus res quasdam sacerdoti pastorali utilis in ministrationibus suis.

a. Benedictio aquarum, [Syriac], ibid. *β*. Oratio ante fores puerperae recitanda, [Syriac], fol. 154. *γ*. Oratio a puerpera, quum templum die quadragesimo post partum suum ingrediatur, recitanda, [Syriac], fol. 155. *δ*. Ordo baptismatis, [Syriac], fol. 156. *ε*. Ordo unctionis aegrotorum, [Syriac], fol. 163. *ϛ*. Ordo candelae aegrotorum in septem stationes distributus, [Syriac], fol. 165. *ζ*. Orationes super aegrotum, qui unctionem acceperit et in agone mortis sit, recitandae, [Syriac], fol. 171. *η*. Ordo coronationis sponsorum, [Syriac], fol. 180. *θ*. Ordo coronae viduorum, [Syriac], fol. 185. *ι*. Liber liturgiae divinae, Syriace, [Syriac], fol. 186. *ια*. Anaphora sanctorum apostolorum, partim Syriace, partim Carshunice, [Syriac], fol. 191. *ιβ*. Preces pro aegrotis, Carsh., [Syriac], fol. 197. *ιγ*. Dedicatio vestis cujuscunque ecclesiasticae, [Syriac], fol. 201.

Ad calcem. colophon; [Syriac] Explicit hoc feriale benedictum cum rebus ad id pertinentibus, orationibus scilicet et ordinibus et quicquid sacerdoti opus sit, una cum ordine eucharistiae et anaphora SS. apostolorum, die 16 mensis Adar, feria quinta, anno Christi 1758, manibus servi peccatoris, sacerdotum vilissimi, parochi Georgii Saad Baganensis: qui (in precibus fidelium) commemorari cupit; quo tempore nobis praefuit dñs noster, fidei Maroniticae gloria, Mar Tobias patriarcha, Khasenius [b],

1830. Parum discrepare Officium Feriale Maronitarum ab illo Jacobitarum, quum utrumque ex hymnis, homiliis sanctorum, precibusque Ephraimi praesertim et Jacobi Sarugensis, in eodem paene ordine digestis, compositum sit, jam admonuerunt S.E. et J. S. Assemanus in Catal. Bibl. Med. Laur. et Pal. Cod. liv. p. 91, et Cod. Vat. Cat. iii. 517,

[b] Vertit Nicoll, qui inter codices Arabicos Christianos jam recensuit codd. Canon. Or. 118, 119, *thesaurarius*, sed aliis

venerandus. Deus producat vitam ejus, et nobis per ejus preces propitius sit. Deo denique gloria, et nobis misericordia ejus, Amen; sane, ita sit.

Postea manu diversa; ܗܕܗ ܐܠܫܚܝܡܗ ܐܠܐ ܐܠܫܡܣ ܝܘܣܦ ܐܒܢ ܡܒܐܪܟ ܐܠܪܫܡܐܢܝ ܡܢ ܪܗܒܢ ܕܝܪ ܡܪܐ ܫܠܝܛܐ ܒܟܣܪܘܢ ܐܫܬܪܝܬܗ ܡܢ ܡܐܠܗ ܐܠܟܐܨ ⁘ Hoc feriale pertinet ad Josephum, f. Mobarek, Rhesmanensem e monachis coenobii Mar Shalitae, in agro Kesruanensi, qui e sua pecunia emit.

Sequitur alia manu oratio pro muliere aegrota pessime scripta. [CANON. OR. 118.]

54.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. (7 + 1 + 161 =) 169 constans[a], sermone partim Arabico, partim Syriaco, literis Syriacis simplicibus, A. C. 1753, ab eodem scriba ac codex prior exaratus. Inest Rituale Maronitarum.

1. 1. Gratiae ante et post cibum, Carsh., ܡܚܠ ܐܠܡܐܝܕܗ, et ܒܥܕ ܐܠܐܟܠ, fol. 1.

2. Oratio super aquas, Carsh., ܨܠܐܗ ܚܠ ܐܠܡܝܐ, fol. 2.

3. Orationes super aegrotum, Carsh., ܨܠܘܬ ܬܩܐܠ ܚܠ ܐܠܡܚܙܘܢ ܡܓܠܡܐ, fol. 3.

4. Prognostica secundum feriam, qua incipit mensis Canun posterior[b], Carsh., fol. 5.

2. 1. Officia ferialia ad meridianas et ad nonas, Syr., fol. 1.

Tit. ܒܫܡ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܐܠܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܐܠܗ ܐܠܘܚܝܕ ܢܟܬܒ ܛܩܣ ܨܠܘܬ ܐܠܢܗܐܪ ⁘ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, scribemus ordinem precum diurnarum. Ad calc. scriptum esse dicitur anno 1753 ܒܥܝܢ ܐܠܒܚܝܠ, in agro Kesruanensi, ܒܟܐܬܝܐ ܕܟܣܪܘܢ.

2. Ordo benedictionis aquae secundum ritus sanctae ecclesiae Romanae, Carsh., ܚܠ ܒܐܪܟܗ ܒܚܣܒ ܪܘܡܝܗ ܐܠܡܩܕܣܗ, fol. 33.

3. Orationes super aegrotos universim, Carsh., ܨܠܘܬ ܚܠ ܡܪܝܨ ܐܠܡܚܙܘܢ ܡܩܐܠܗ ܡܓܠܡܐ, fol. 35; quas aliae excipiunt, pro aliquo a daemonibus exagitato, ܡܢ ܡܬܠܒܣ ܡܢ ܐܠܫܝܐܛܝܢ, fol. 38; quum pavor incidat, ܚܠ ܐܠܪܥܒܗ, fol. 39; quum intret sacerdos domum alicujus fidelium, ܐܕܐ ܕܚܠ ܐܠܟܐܗܢ ܒܝܬ ܐܚܕ ܐܠܡܘܡܢܝܢ, ibid.; quum reconcilientur adversarii, ܨܠܐܗ ܚܠ ܪܘܚ ܐܠܡܬܒܐܓܨܝܢ ܐܕܐ ܨܐܠܚܘܐ ܒܥܨܗܡ ܒܥܨ, ibid.; pro puero aegroto, ܐܠܛܦܠ ܐܠܡܚܙܘܢ, fol. 40; pro pueris, universim, ܚܠ ܐܠܐܛܦܐܠ ܡܓܠܡܐ, ibid.; pro juvenibus, ܐܠܫܒܐܢ, fol. 41; et senibus ܐܠܫܝܘܟ, ibid.; oratio a sacerdote super caput alicujus, qui ejus preces roget, recitanda, ܨܠܐܗ ܡܩܘܠܗ ܐܠܟܐܗܢ ܚܠ ܪܐܣ ܡܢ ܝܛܠܒ ܡܢܗ ܐܢ ܝܨܠܝ ܚܠܝܗ, fol. 42; pro itinera facientibus, ܐܠܡܣܐܦܪܝܢ, fol. 42; oratio quam pro se dicat is qui iter facit, ܨܠܐܗ ܡܩܘܠܗ ܐܠܡܣܐܦܪ ܚܠ ܕܐܬܗ, fol. 43.

4. Ordo eucharistiae divinae, partim Syr. et partim Carsh., fol. 44.

5. Ordo investiturae rosarii[c], Carsh., ܬܠܒܝܣ ܐܠܘܪܕܝܗ, fol. 51.

etiam inditum esse hoc cognomen olim monuit Le Quien, Or. Christ. iii. 75, qui de Josepho iv, patriarcha Maronitarum scribens, dicit, Hic porro Josephus cognominatus Khasen, ex principum Kesruanensium familia, etc. Apud Arabes etiam innotuit mathematicus celebris ابي جعفر الخازني, Abu Ja'far Alkhasini.

[a] In enumerando fol. 57 bis occurrit, altero interposito folio a recentiore manu scripto, cui nullus adscriptus est numerus: quinetiam ff. 72—79, post ff. 80—87 quaerenda sunt.

[b] Multa ejusmodi scripsit Daniel Sapiens, q. v. infra.

[c] De rosario, cf. Nicoll, Cod. Ar. Christ. p. 472, not. b. Nota etiam quod ff. 44—56 alia manu sunt, quae etiam ff. 138 vo—161, addidit A. C. 1758, ut ex folio ultimo adparet, ubi scriptum exstat, Rituale secundum Ritum Maronitarum: scritto l' anno

6. Officia sacerdoti in ministrationibus pastoralibus utilia, Carsh., sc. oratio ante fores puerperae, fol. 57; super aquas, fol. 57 altero; pro obstetrice et qui adsint, ܥܠܝ ܐܠܕܐܝܗ ܘܐܠܚܐܓܪܝܢ, fol. 58; quum puerpera ecclesiam intret, ܕܟܘܠ ܐܠܡܪܐܗ ܐܠܝ ܐܠܟܢܝܣܗ, ibid.

7. Ordo sancti baptismatis, partim Syr. et partim Carsh., ܛܟܣ ܐܠܡܥܡܘܕܝܗ ܐܠܡܩܕܣܗ, fol. 61.

8. Ordo unctionis aegrotorum, Carsh., fol. 73.

9. Ordo candelae aegrotorum, Carsh., fol. 76.

10. Supplicationes super aegrotum jam unctum et in mortis agone, fol. 87. In ff. 91, 92 brevis litania occurrit, qua invocantur sancti sanctaeque in morientis auxilium, et denique in multis modis ipse Christus.

11. Ordo consecrationis aquae die festo Epiphaniae, Carsh., ܛܟܣ ܬܩܕܝܣ ܐܠܡܐ ܦܝ ܥܝܕ ܐܠܕܢܚ, fol. 101.

12. Ordo processionis sanctae crucis, Syriace[d], fol. 109.

Tit. ܒܐܣܡ ܐܠܐܒ ܐܠܒܣܝܛ ܘܐܠܐܒܢ ܐܠܘܣܝܛ ܘܐܠܪܘܚ ܐܠܡܥܙܝ ܢܟܬܒ ܙܝܚ ܐܠܨܠܝܒ ܐܠܡܩܕܣ ܦܝ ܥܝܕ ܐܠܩܝܐܡܗ ܀ In nomine Patris qui simplex sive incompositus est, et Filii mediatoris, et Spiritus Sancti Paracleti, scribemus pompam crucis sanctae die festo resurrectionis.

13. Voces consolatoriae super defunctorum sepulchra[e], Syriace, ܩܠܐ ܕܒܘܝܐܐ ܕܥܠ ܩܒܪܐ ܕܥܢܝܕܐ, fol. 121. α. Exequiae laicorum ܥܢܝܕܐ ܕܓܒܪܐ ܥܠܡܝܐ, ibid. β. Mulieris desponsatae, ܐܢܬܬܐ ܡܟܝܪܬܐ, fol. 129.

Ad calc. ܟܡܠ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܐܠܡܒܪܟ ܗܘ ܡܚܡܘ ܘܡܥܙܘܙ ܝܘܡ ܡܢ ܟܐܢܘܢ ܟܙ ܣܢܗ ܐܠܦ ܫܢܓ ܥܠܝ ܝܕ ܐܠܥܒܕ ܐܠܚܐܛܝ ܐܠܟܘܪܝ ܓܪܓܣ ܣܥܕ ܡܢ ܩܪܝܗ ܒܓܥܗ. ܘܗܘ ܒܪܣܡ ܐܠܐܒ ܐܠܡܟܪܡ ܐܠܩܣ ܦܪܚ ܡܢ ܪܗܒܢ ܐܠܡܪܫܠܝܛܐ ܡܟܐܪ، ܥܐܡܠܐ. ܟܣܪܘܐܢ. ܐܩܬܢܐܗ ܡܢ ܡܐܠܗ ܠܢܦܣܗ ܀ Explicit. hic liber benedictus die mensis Canun posterioris 27 A. C. 1753, manu servi peccatoris parochi Georgii Saad e pago Bagah, in usum patris venerandi presbyteri Farah e monachis S. Mar Shalitae in agro Kesruanensi, qui e suis opibus sibi librum adquisivit.

Absoluto libro ab alia manu addita sunt, Carsh.; α. Septem psalmi poenitentiales, ܡܙܐܡܝܪ ܐܠܬܘܒܗ, fol. 138. β. Index libri, ܦܗܪܣ ܐܠܟܬܐܒ, fol. 141. γ. Ordo processionis Hosannarum, ܛܟܣ ܙܝܚ ܐܠܫܥܐܢܝܢ, ibid. δ. Ordo genuflexionis post orationes ad tertiam dominicae Pentecostes, ܛܟܣ ܣܓܕܬ ܒܪܟܐ. ܡܢ ܒܥܕ ܨܠܘܬܐ ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ ܕܥܐܕܐ ܕܦܢܛܩܘܣܛܝ, fol. 149. ε. Ordo coronationis sponsorum, fol. 151. ϛ. It. viduorum, fol. 155. Ad calc. fol. 156 inscriptio, quae hunc codicem a presb. Farah ad presb. Josephum Mobarek, Rhesmanensem, A. Ch. 1758 datum esse testatur. Manu ipsius Farah, qui etiam Psalmos poenitentiales exaravit, scriptam esse, e scriptura patet.

Denique ff. 156 vo—159, officia quaedam ad pompam crucis in die resurrectionis pertinentia: et scriptum ejusdem Josephi Mobarek de Rosarii confraternitate, cum B. Virginis Mariae effigie. [CANON. OR. 119.]

di Gesu Cristo, 1758. Investiturae rosarii officia jam plene recensuit Nicoll, l. c. 472.

[d] Una oratio ff. 114—116, Carshunice scripta est.

[e] In indice fol. 141 vocatur ܛܟܣ ܐܠܓܢܐܝܙ ܐܠܪܓܐܠ ܘܐܠܢܣܐ ܀ Ordo exequiarum hominum et mulierum.

55.

Codex bombycinus in folio, ff. (256 – 16 =) 240 constans, initio mutilus, binis columnis, A. C. 1504, ab illustri Jacobitarum patriarcha, Ignatio, scriptore haud igno-

bili, charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Officia in sex menses aestivos e Paschate usque ad dominicam octavam ante Dñi nativitatem, in usum Jacobitarum [a]. Desunt ff. 1—10, cum titulo; necnon ff. 35, 36, 115, 116.

1. Ordines octavi resurrectionis, sc. primi fragmentum, fol. 11; secundus, ܛܟܣܐ ܬܢܝܢܐ ܕܩܝܡܬܐ, fol. 14; tertius, ܡܫܝܚܬܐ ܬܠܝܬܝܬܐ [b], fol. 25; quarti titulus, amissis ff. 35, 36, deest; ordo quintus, ܛܟܣܐ ܡܫܒܚܢܐ, fol. 46; ordo sextus, fol. 57; ordo septimus, fol. 66; ordo octavus, fol. 77.

Distribuitur unusquisque ordo in officia vespertina, expergefactorium noctis, duo officia nocturna, matutina, et off. horae tertiae: et sic caeteri, qui sequuntur, ordines.

2. Ordo dominicae novae, ܛܟܣܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܚܕܬܐ, fol. 86.

3. Ordo Mar Georgii martyris illustris, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܓܝܘܪܓܝܣ ܣܗܕܐ ܢܨܝܚܐ, fol. 96.

4. Ordo Deiparae Mariae pro spicis, ܛܟܣܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ: ܕܥܠ ܫܒ̈ܠܐ, fol. 103.

5. Ordo Adscensionis Dñi nostri, ܛܟܣܐ ܕܣܘܠܩܗ ܕܡܪܢ, fol. 114.

6. Ordo sancti festi Pentecostes, ܛܟܣܐ ܕܥܐܕܐ ܩܕܝܫܐ ܕܦܢܛܩܘܣܛܝ, fol. 123.

7. Ordo Parasceues auri, qui etiam in apostolorum commemoratione recitatur, ܛܟܣܐ ܕܥܪܘܒܬܐ ܕܕܗܒܐ: ܘܡܬܐܡܪ ܒܕܘܟܪܢ ܫܠܝ̈ܚܐ, fol. 133. Chartaceum est fol. 133, et manu recentiore.

8. Ordo Petri et Pauli, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܦܛܪܘܣ ܘܦܘܠܘܣ, fol. 143.

9. Ordo martyris Cyriaci, et matris ejus Julittae, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܩܘܪܝܩܘܣ ܘܝܘܠܝܛܝ ܐܡܗ, fol. 151.

10. Ordo Thomae apostoli, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܬܐܘܡܐ ܫܠܝܚܐ, fol. 159. In margine notatum est quod hic ordo exscribi oportuerit ante S. Cyriaci ordinem: commemoratur enim S. Thomas die tertio mensis Thamuz; Cyriacus autem medio ejusdem mensis die.

11. Ordo Epiphaniae Dñi nostri super montem Thabor, et transfigurationis ejus coram discipulis, ܛܟܣܐ ܕܥܐܕܐ ܕܕܢܚܗ ܕܡܪܢ ܥܠ ܛܘܪ ܬܒܘܪ ܘܫܘܚܠܦ ܕܡܘܬܗ ܐܦܝ̈ ܩܕܡ ܬܠܡ̈ܝܕܘܗܝ, fol. 167.

12. Ordo decessus sive obitus Deiparae Mariae, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܫܘܢܝܗ̇ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ, fol. 178.

13. Ordo inventionis et festi crucis salutaris, ܛܟܣܐ ܕܫܟܚܬܗ ܘܥܐܕܐ ܕܨܠܝܒܐ ܦܪܘܩܝܐ, fol. 190.

14. Ordo S. Mar Dometii, ܛܟܣܐ ܕܡܪܝ ܕܘܡܛ ܢܨܝܚܐ, fol. 204.

15. Ordo martyrum illustrium Sergii et Bacchi, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܣܗ̈ܕܐ ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ ܢܨܝ̈ܚܐ, fol. 211.

16. Ordo Samonae et septem filiorum ejus, ܬܘܒ ܕܥܠ ܫܡܘܢܝ ܘܫܒܥܐ ܒܢܝ̈ܗ̇, fol. 220. In margine notatum est, quod quum festum in initio mensis Ob celebratur, oportuerit officium in suo loco exscribi, ܐܠܐ ܠܐ ܐܫܬܟܚ, ܕܢܬܟܬܒ ܒܕܘܟܬܗ, sed id non invenimus, donec huc ventum est.

17. Ordo cujuslibet patris [c], ܛܟܣܐ ܕܚܕ ܐܒܐ ܩܕܝܫܐ ܐܝܢܐ, fol. 227.

[a] Adnumerata sunt folia usque ad fol. 81 literis Syriacis, in calce autem cujusque folii in obverso additi sunt etiam numeri Armenici, sed a fine incipientes; et quod notatu dignum sit, quum alius officiorum libri, A. C. 1554, scripti, fragmentum una compactum est, signa haec Armenica a fine hujus fragmenti initium capiunt; unde certo colligimus hujus adnumerationis auctorem fuisse illum Joannem qui librum compegit.

[b] Eodem modo ordo secundus ad finem vocatur ܡܫܝܚܬܐ ܬܠܝܬܝܬܐ :·

[c] In ipso ordine commemoratur ܡܪܝ, ܦܠܢ, Dñs Quilibet, pro quo in recitatione supplendum est Sancti nomen.

Variae sequuntur inscriptiones, sc. ܐܝܟܢܐ ܕܚܕܐ ܡܠܚܐ ܡܐ ܕܡܛܝܐ ܐܠܦܗ ܠܠܡܐܢܐ. ܗܟܢ ܚܕܐ ܟܬܘܒܐ. ܒܫܘܪܓܢܐ ܐܚܪܝܐ ܕܟܬܒ ܀ ܕܟܪܘܗܝ ܠܝܠܕܬ ܐܠܗܐ. ܘܠܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܠܥܠܡܝܢ ܀ ܨܠܘ ܐܚܝ ܥܠ ܝܘܚܢܢ ܒܫܡ ܚܣܝܐ ܕܛܠܫ ܠܟܪܛܝܣܐ ܗܢܐ ܀ Ut gaudet nauta quum navis ad portum adpellit, sic scriba laetatur in ultima scribenda linea. Commemorentur Deipara et omnes sancti in saecula. Orate fratres pro Joanne, quod ad nomen attinet episcopo, qui hanc chartam inquinavit.

Et postea; ܐܫܬܠܡ ܘܐܫܬܡܠܝ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܡܠܐ ܚܝܐ ܕܡܫܡܫܢ ܫܘܠܐܦܬ ܡܢ ܩܝܡܬܐ ܦܪܘܩܝܬܐ ܥܕܡܐ ܠܚܘܕܬ ܥܕܬܐ. ܒܟܠܗܝܢ ܕܒܘܪܟܐ ܐܘܟܝܬ ܡܬܒܥܝܢܘܬܐ. ܒܟܘܪܐ ܡܥܕܥܕܢܝܬܐ ܡܢ ܚܫܚܬܐ. ܐܬܟܬܒ ܦܢܩܝܬܐ ܗܕܐ ܠܥܕܬܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ ܒܡܕܝܢܬܐ ܚܣܝܢܬܐ ܚܡܕܐ. ܠܒܪܘܝܐ ܕܐܝܬܘܬܐ ܡܫܡܫܬܐ ܕܝܠܗ ܕܡܘܪܝܐ. ܘܟܬܒܗ ܐܒܘܢ ܚܣܝܐ ܡܪܝ ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ ܕܗܘ ܢܘܚ ܕܡܬܬܢܝܚ ܠܪ̈ܚܡܐ ܕܐܠܗܐ. ܫܢܬ ܐܦܝܗ ܕܝܘܢܝܐ ܒܒܗ ܡܢ ܟܠ ܐܢܫ ܦܪܘܫܐ ܕܩܪܐ ܢܨܠܐ ܥܠ ܐܒܘܢ ܕܟܬܒ ܘܥܠ ܟܠܢ ܕܐܫܬܘܬܦ ܒܥܡܠܐ ܙܥܘܪ ܕܗܘ. ܐܠܗܐ ܢܚܣܐ ܠܟܠܡܢ ܕܢܫܡܫܐ ܒܛܝܒܘܬܗ ܕܡܪܬܢ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ. ܘܕܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܠܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ.. ܘܠܐܠܗܐ ܫܘܒܚܐ ܐܡܝܢ ܀ ܘܢܚܣܐ ܐܠܗܐ ܠܝܥܩܘܒ ܘܠܝܘܚܢܢ. ܘܢܛܪ ܐܠܗܐ ܠܒܢ̈ܝܗܘܢ ܡܫܡܫܢܐ ܦܪܓ ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܥܙܪ ܘܛܠ̈ܝܐ ܪ̈ܚܝܡܐ ܐܚ̈ܝܗܘܢ ܦܛܪܘܣ ܘܝܘܣܦ ܘܬܐܘܡܐ ܘܫܡܥܘܢ ܘܢܘܚ ܘܠܢܫ̈ܝܗܘܢ ܘܠܒܢ̈ܬܗܘܢ. ܘܠܐܘܪܫܠܡܝܬܐ ܠܘܠܘ ܘܠܫܒܒ̈ܐ ܟܠܗܘܢ ܘܐܚ̈ܐ ܘܩܪ̈ܝܒܐ ܕܝܠܗܘܢ ܐܡܝܢ ܀ ܘܢܚܣܐ ܐܠܗܐ ܠܩܫܐ ܝܘܣܦ ܘܠܩܫܐ * * * * ܘܠܡܠܦܢܐ ܘܠܐܝܣܚܩ ܒܪ ܐܒܪܗܡ ܒܪܙܐܬ، ܘܠܒܢ̈ܘܗܝ، ܘܠܐܚ̈ܘܗܝ، ܝܥܩܘܒ ܘܕܘܝܕ ܘܒܢ̈ܝܗܘܢ. ܘܢܚܣܐ ܠܒܢ̈ܝ ܡܩܕܫܝܐ ܚܣܢ ܝܘܣܦ ܘܠܒܢ̈ܝܗܘܢ، ܘܠܒܢ̈ܝ ܡܩܕܫܝܐ ܚܕܝܕ ܡܩܕܫܝܐ ܡܘܫܐ ܘܥܒܕ ܐܠܟܪܝܡ ܘܠܒܢ̈ܝܗܘܢ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܘܕ ܘܒܢ̈ܘܗܝ ܐܝܣܚܩ ܐܒܪܗܡ ܕܡܬܩܪܐ ܕܓܠܐ. ܐܠܗܐ ܢܛܠ ܠܗ. ܚܝܐ ܐܦܪ̈ܝܐ. ܘܚܣܝܐ ܠܓܘܪ ܘܠܐܒܘܗܝ ܘܠܡܦܪܫܢܐ ܘܠܒܢ̈ܘܗܝ، ܘܠܟܠܢ ܒܢܬܗ ܟܠܗܘܢ ܘܡܫܡܫܢܐ ܦܪܓ ܗܘ ܒܪܝܟ. ܘܚܣܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܕܐܫܬܘܬܦܘ ܐܡܝܢ ܀ Ad finem et terminum perductus est hic liber vitae plenus, cui insunt officia per menses aestivos a festo resurrectionis salutaris usque ad dominicam dedicationis ecclesiae, quae octava est ante Domini nativitatem, cum omnibus rebus quibus ad circulum festorum opus est, in urbe munita Beroea sive Halebo. Pertinet hic πίναξ ad ecclesiam Deiparae Mariae in urbe supradicta in eorum usum qui relicti sunt gentis invidendae nostrae Syrorum. Scripsit autem pater noster venerandus Mar Ignatius, qui etiam Noe, beate jam apud Dei misericordiam quiescentis, anno Graecorum 1815, C. 1504. Frater autem quisque sapiens qui legat, oret, obsecro, pro patre nostro qui scripsit, et pro omnibus qui in opera aliquam partem habuerint: quicunque denique benigne morem gerat, sit ei Deus propitius propter preces dñaė nostrae Deiparae Mariae, et omnium sanctorum in saecula, Amen: et Deo gloria, Amen. Propitius etiam sit Deus Jacobo et Joanni, et custodiat eorum filios, diaconum Farag et diaconum Lazarum, et pueros dilectos, fratres eorum, Petrum, et Josephum, et Thomam, et Simeonem, et Noen, necnon uxores eorum, et filias, et Lulu Hierosolymitanam et vicinos omnes, et fratres et cognatos, Amen. Propitius etiam sit Deus presbytero Josepho, et presbytero * * * *, et doctori nostro Salmoni, et Isaaco filio Abrahami Barizathi, et filiis ejus et fratribus Jacobo et Davidi, et eorum filiis: propitius etiam sit filiis meis, Hasan Hierosolymitano, et Josepho Hierosolymitano, et filiis eorum: necnon filiis meis Hadid Hierosolymitano, et Mosi Hierosolymitano, et Abdalkerim, et

filiis eorum, et diacono Mes'ud, et filio nostro dilecto Abraham, cognominato Dagli: det ei Deus vitam longam. Propitius etiam sit Davidi, et Jacobo, et Sepharso, et filiis ejus et domesticis omnibus, et diacono Farag filio Biram. Ei etiam propitius sit quicunque operis particeps fuit, Amen.

Ad calcem sequitur epigraphe Carshunice, qua populum Halebi cum presbyteris et diaconis, necnon filios patrui sui ad eum in precibus commemorandum hortatur scriba, addens, [Syriac text] Recordamini servum vilem Joannem, nomine metropolitanum, quia hoc folium ad lacunam supplendam exaravit, librumque concinnavit. Nam defuerat folium. Qui autem me ad eum concinnandum impulit filius fuit patrui mei, Joannes; statum ejus prosperum reddat Deus, necnon omnium eorum, quorum supra mentionem fecerimus.

Tertia denique inscriptio, manu grandi Carshunice scripta patriarchae mortem commemorat, [Syriac text] (مطوة) [Syriac text] Decessit pater gloriosus, pater noster et dñs et custos, pater dñs Patriarcha, Mar Ignatius[d], qui idem Noe, patriarcha urbis magnae Antiochiae, patriarcha Orientis et Occidentis, pastor probus, columna etiam Christianismi, et splendor (ضيا) fidei gentis Jacobiticae Syrorum, anno 1820 Graecorum, A. C. 1509, die 28 mensis Thamuz, hora meridiei quarta: decessit e domo caduca ad domum perennem, e regione tenebrarum ad terram lucis, e morte denique ad vitam. Concedat dñs Deus ut requiescat anima ejus in regno coelesti, in gremio patris nostri Abraham et Isaaci et Jacobi cum sanctis patribus; quinetiam nobis sit propitius Dominus propter preces ejus, et preces dñae nostrae castae virginis Mariae, et martyrum omnium sanctorumque, Amen. Evenit decessus ejus in urbe Hamath. Oriundus autem fuit ex oppido Bacupha in monte Libano, ex quo exiens

[d] De hoc Ignatio cfr. Ass. B. O. ii. 468, Le Quien, Oriens Christ. ii. 1403. Annus quo obierit hactenus penitus ignotus fuerat. Res enim in Oriente ipse usque ad annum Graec. 1807, Christi 1496, breviter descripsit: quae autem postea factae sunt multa obscuritate teguntur, nisi quae commemoravit Anonymus quidam Jacobita in catalogo Patriarcharum ab Assem. edito B. O. ii. 325.

monachus factus est in Mosis coenobio, et postea presbyter; deinde ad metropolitani urbis Emessae dignitatem evectus, postea regionis Mosulensis Maphrianus evasit; et demum Dominus eum ad patriarchatum in throno urbis Mardin elegit. Decessit autem ex potentia et dignitate ad sedes beatas: ubi nobis etiam una cum eo concedat Dominus felicitatem, et portionem nostram cibi et potus in horto paradisi, Amen, Amen, Amen.

2. Libri officiorum fragmentum, fol. 238. Insunt pulcherrime exscripta Officia nativitatis Deiparae Mariae; sc. Propitiatorium, ܚܘܣܝܐ ܕܠܝܠܗ ܕܥܐܕܐ ܕܡܘܠܕܗ̇ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ, fol. 238; ܡܚܣܢܝܐ ܕܠܠܝܐ ܘܩܘ̈ܡܐ, fol. 241; ܕܨܦܪܐ, fol. 243; ܕܬܠܬ ܫܥ̈ܝܢ, fol. 248. Desunt ff. 247, 249.

Exscripsit Nasicho, ܢܨܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܘܢܝܣ ܕܐܟܠܝܪܐ, archidiaconus, ܟܗܢܐ ܐܪܟܕܝܩܘܢ, e monte Libano, die 13 mensis Elul anni Graec. 1885, C. 1573, ܒܫܢܬ ܐܦܦܗ ܝܓ ܒܐܝܠܘܠ. Ultimum folium supplevit monachus Elias, filius presbyteri Mansur, beate defuncti, e vico Zaz, ܐܠܝܐ ܟܗܢܐ ܕܡܢܐ ܒܪ ܡܣܟܢܐ ܡܢܨܘܪ ܡܢܝܚܐ ܡܢ ܙܐܙ ܩܪܝܬܐ. Ad calc. notitia de annonae caritate anno Graec. 1941 prae pluviae defectu, sc. لما كان بتاريخ سنه الف وتسعمايه واحد واربعين يونانيه بطي المطر في شهر ادار وارتفع سعر الطعام لكن في اخر السكل رحم الله الي خليقته وفر مطر ورخص كل شي كان ارتفع سعره ونزل الحمد لله علي هذا الحال امين • [Marsh. 437.]

56.

Codex bombycinus in folio, ff. (289 – 20 =) 269 constans, charactere simplici, A. C. 1425, luculenter exscriptus. Insunt;

Officia in sex menses aestivos in usum Jacobitarum. Desunt fol. 1, cui inerat titulus, necnon ff. 192—220.

1. Officia resurrectionis octo, sc. ܩܘܡܐ ܩܕܡܝܐ, fol. 2; ܬܪܝܢܐ, fol. 11; ܬܠܝܬܝܐ, fol. 20; ܪܒܝܥܝܐ, fol. 29; ܩܘܡܐ ܕܥܠ ܚܕ ܒܫܒܐ ܚܡܝܫܝܐ ܕܩܝܡܬܐ, ordo in quintam resurrectionis dominicam, fol. 37; ܫܬܝܬܝܐ ܕܩܝܡܬܐ, fol. 47; ܫܒܝܥܝܐ, fol. 57; ܬܡܝܢܝܐ, fol. 67.
2. Ordo festi tabernaculorum, sive transfigurationis Dñi super montem Thabor, ܩܘܡܐ ܕܥܐܕܐ ܕܡ̈ܛܠܠܐ, fol. 77. Ad calc. ܫܠܡ ܩܘܡܐ ܐܝܟ ܦܘܚܡܐ Explicit. ordo secundum exemplar.
3. Ordo translationis Deiparae Mariae, ܩܘܡܐ ܕܥܠ ܫܘܢܝܗ̇ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ, fol. 90.
4. Ordo inventionis crucis viventis, ܩܘܡܐ ܕܫܘܟܚܗ ܕܙܩܝܦܐ ܚܝܐ, fol. 104.
5. Ordo sancti cujuslibet, ܩܘܡܐ ܕܚܕ ܩܕܝܫܐ, fol. 118.
6. Ordo festi adscensionis, ܩܘܡܐ ܕܥܐܕܐ ܕܣܘܠܩܐ, fol. 128.
7. Ordo festi Pentecostes, ܩܘܡܐ ܕܥܐܕܐ ܕܦܢܛܩܘܣܛܝ, fol. 140.
8. Ordo Mar Zacchaei qui etiam Nicolaus[a], ܩܘܡܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܙܟܝ ܗܘ ܕܢܝܩܘܠܐܘܣ, fol. 152.
9. Ordo S. Mar Georgii martyris illustris, ܩܘܡܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܓܝܘܪܓܝܣ ܣܗܕܐ ܢܨܝܚܐ, fol. 167.
10. Ordo tertii festi Deiparae, quod mensis Maii plenilunio pro spicis celebratur, ܩܘܡܐ ܕܥܐܕܐ ܬܠܝܬܝܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ. ܗܘ ܕܥܠ ܫܒܠ̈ܐ ܘܡܬܥܒܕܢܝܬܐ ܒܡܠܝܐ ܕܐܝܪ, fol. 178.
11. Desunt ff. 192—220, quibus inerat finis officiorum Deiparae pro spicis, initium ordinis Petri et Pauli apostolorum, et forte alius ordo.
12. Ordo patrum Aegyptiorum, abbatis Macarii, et filiorum regum Maximi et Do-

[a] Valet apud Syros Zacchaeus idem ac Nicolaus, sc. Victor.

mitii, et abbatis Joannis, et abbatis Pesois, [Syriac text], fol. 227.

13. Ordo Thomae apostoli, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܬܐܘܡܐ ܫܠܝܚܐ, fol. 236.

14. Ordo Mar Cyriaci, et matris ejus Julittae, et Mar Abaei, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܩܘܪܝܩܘܣ ܘܐܡܗ ܝܘܠܝܛܐ ܘܡܪܝ ܐܒܝ, fol. 245.

15. Ordo Mar Adaei apostoli, qui fuit e septuaginta, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܐܕܝ ܫܠܝܚܐ ܚܕ ܡܢ ܫܒܥܝܢ, fol. 253.

16. Ordo martyris illustris Azazaelis, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܣܗܕܐ ܢܨܝܚܐ ܥܙܐܝܠ, fol. 262.

17. Ordo illustris Mar Domitii, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܢܨܝܚܐ ܡܪܝ ܕܘܡܛ, fol. 269.

18. Ordo Mar Sergii et Bacchi, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ, fol. 279. Ad calc. [Syriac text] Ut gaudet navita quum portum occupat navis, sic deficientibus scribis et ego gaudeo, quum ultima linea versa sit et scripta ad me perveniat.

Et postea; [Syriac text] [leg. [Syriac text]] [Syriac text]

[Syriac text] Explicit. hi fasciculi, quibus insunt officia aestatis, secundum id quod calami benedicti exegerint, et tempus nostrum tenebrosum et sollicitum permiserit, exarati. Adcurate autem exscripserunt et confecerunt hos libros aestivos totius resurrectionis temporis integros, nulla re praetermissa, secundum codicem qui nobis propositus est, de quo nihil diminuimus, sed ut tempus nobis concesserit (v. v. manum suam dederit) scripsimus, ut propter eos venia quantulacunque culparum et peccatorum remissio et nobis esset et iis qui opes suppeditaverunt, et omnibus qui in his libris exscribendis partem habuerint. Absoluti sunt die mensis Teshrin 20, anno 1737 Graecorum fraudulentorum, C. 1425. Quicunque errores inveniat, preces pro misero scriba fundat ut veniam consequatur; necnon patribus ejus, et omnibus, qui sive verbo sive facto partem laboris habuerint.

[Marsh. 664.]

57.

Codex chartaceus in folio, ff. 262 constans, binis columnis charactere simplici, A. C. 1665, exaratus. Rubricae minio scriptae fere exoluerunt. Inest;

Πίναξ, sive Officia Jacobitarum per sex menses aestivos [a].

Tit. [Syriac text] Potentia et auxilio Trinitatis sanctae et gloriosae scribere adgredimur πίνακα propitiationum aestivarum resurrectionis, necnon festorum dominicorum, et commemorationum sanctorum et martyrum.

---

[a] Hunc codicem emit Bibliotheca ex haeredibus viri clarissimi, G. H. Mill.

1. Officia resurrectionis, sc. ܠܚܫܐ ܕܩܝܡܬܐ. ܠܨܠܘܬܐ. ܕܡܫܪܝܢܐ, oratio qua incipit ordo resurrectionis, fol. 1; ܬܫܡܫܬܐ ܕܫܠܡܐ ܕܗܘܝܐ ܒܬܪ ܨܠܘܬܐ ܕܨܦܪܐ, ordo temporis pacis, qui post preces matutinas fit, fol. 10; ܠܚܫܐ ܬܪܝܢܐ, fol. 12; ܬܠܝܬܝܬܐ, fol. 20; ܪܒܝܥܝܬܐ, fol. 27; ܚܡܝܫܝܬܐ, fol. 33; ܫܬܝܬܝܬܐ, fol. 40; ܫܒܝܥܝܬܐ, fol. 47; ܬܡܝܢܝܬܐ, fol. 54.
2. Ordo parasceues confessorum, ܥܪܘܒܬܐ ܕܡܘܕܝܢܐ, fol. 61.
3. Ordo dominicae novae, ܚܕ ܒܫܒܐ ܚܕܬܐ, fol. 70.
4. Ordo S. Georgii martyris, ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ, ܓܝܘܪܓܝܣ ܣܗܕܐ, fol. 78.
5. Ordo obitus Deiparae Mariae, fol. 85.
6. Ordo adscensionis Dñi in coelos, ܣܘܠܩܗ ܕܡܪܢ ܠܫܡܝܐ, fol. 92.
7. Ordo dominicae Pentecostes, fol. 100.
8. Ordo parasceues apostolorum, quae etiam aurea vocatur, ܥܪܘܒܬܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܕܕܗܒܐ, fol. 111.
9. Ordo principum apostolorum Petri et Pauli, ܠܚܫܐ ܕܚܕ ܪ̈ܫܐ ܫ̈ܠܝܚܐ ܦܛܪܘܣ ܘܦܘܠܘܣ, fol. 116.
10. Ordo duodecim apostolorum, ܕܚܕ ܬܪܥܣܪ ܫ̈ܠܝܚܐ, fol. 126.
11. Ordo S. Mar Thomae apostoli, ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ, ܬܐܘܡܐ ܫܠܝܚܐ, fol. 134.
12. Ordo martyris illustris Mar Cyriaci et Julittae matris ejus, ܕܚܕ ܣܗܕܐ ܢܨܝܚܐ ܡܪܝ, ܩܘܪܝܩܘܣ ܘܝܘܠܝܛܐ ܐܡܗ, fol. 143.
13. Ordo Samonae et filiorum ejus et Eleazari doctoris eorum, ܕܚܕ ܫܡܘܢܝ ܘܒܢ̈ܝܗ ܘܐܠܝܥܙܪ ܡܠܦܢܗܘܢ, fol. 149.
14. Ordo festi tabernaculorum, sive transfigurationis, ܥܐܕܐ ܕܩܕܝܫܐ ܕܡܛܠ̈ܠܐ, fol. 160.
15. Ordo S. Mar Azazaelis, ܕܚܕ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ, ܥܙܙܐܝܠ, fol. 171.
16. Ordo translationis Deiparae Mariae, ܕܚܕ ܫܘܢܝܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ, fol. 174.
17. Ordo inventionis crucis, fol. 184. Titulus periit.
18. Ordo Mar Eliae prophetae, ܕܚܕ ܡܪܝ, ܐܠܝܐ ܢܒܝܐ, fol. 194.
19. Ordo Simeonis Stylitae, ܕܚܕ ܫܡܥܘܢ ܐܣܛܘܢܝܐ, fol. 196.
20. Ordo S. Mar Domitii, ܕܚܕ ܩܕ̄ ܡܪܝ, ܕܘܡܛ, fol. 201.
21. Ordo SS. martyrum Sergii et Bacchi, ܕܚܕ ܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ, fol. 207.
22. Ordo S. Mar Jacobi doctoris, episcopi Batnarum Sarugi, ܕܚܕ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ, ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܛܢܢ ܕܣܪܘܓ, fol. 215.
23. Ordo illustris S. Barbarae, ܕܚܕ ܩܕ̄, ܒܪܒܪܐ ܢܨܝܚܬܐ, fol. 223.
24. Ordo S. Mar Behenam et Sara sororis ejus martyrum, liberorum Sanherib regis Assyriae et Nineves, ܕܚܕ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ, ܒܗܢܡ ܘܣܪܐ ܚܬܗ ܣܗ̈ܕܐ ܒܢ̈ܝ ܣܢܚܪܝܒ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܘܢܝܢܘܐ, fol. 231.
25. Ordo S. Mar Adaei apostoli, et Mar Abae martyris, ܕܚܕ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ, ܐܕܝ ܫܠܝܚܐ ܘܡܪܝ, ܐܒܝ ܣܗܕܐ, fol. 239.
26. Ordo patris vel eremitae cujuslibet, aptus et Mar Aharoni, et Jacobo incluso, et Mar Malcho, et Mar Asio, et Mar Esaiae, et Mar Zoarae, et Mar Hhabib, caeterisque sanctis eremitis, ܠܚܫܐ ܕܚܕ ܐܒܐ ܐܝܢܐ ܕܗܘ ܐܚܝܕܝܐ. ܘܠܡܪܝ, ܐܗܪܘܢ. ܘܝܥܩܘܒ ܚܒܝܫܐ. ܘܡܪܝ, ܡܠܟܐ. ܘܡܪܝ, ܐܣܝܐ. ܘܡܪܝ, ܐܫܥܝܐ. ܘܡܪܝ, ܙܥܘܪܐ. ܘܡܪܝ, ܚܒܝܒ. ܘܫܪܟܐ ܕܩܕܝ̈ܫܐ ܐܚܝ̈ܕܝܐ, fol. 243.
27. Ordo martyris cujuslibet, aptus et Mar Cosmae, et Mar Domnino, et Mar Romano, caeterisque martyribus, qui testimonii causa morte affecti sint, ܠܚܫܐ ܕܚܕ ܣܗܕܐ ܐܝܢܐ ܕܗܘ. ܘܠܡܪܝ, ܩܘܙܡܐ. ܘܡܪܝ, ܕܘܡܢܝܢܐ. ܘܡܪܝ,

[Syriac text], fol. 249.

28. Ordo martyrum et confessorum universim, aptus et Samonae et Guriae et Hhabib martyribus sanctis, [Syriac text], fol. 258.

29. Ordo sanctarum mulierum, qui utilis sit Mar Barbarae et Julianae, [Syriac text], fol. 259.

Ad calcem; [Syriac text] Gloria Patri qui roboravit; et Filio qui adjuvit: et Spiritui Sancto qui absolvit et perfecit, nunc et semper, in saecula, Amen. Commemorata sit Deipara Maria, et sancti universi, et S. Mar Jacobus: preces eorum nobiscum, Amen.

Et postea; [Syriac text] Metro Mar Ephraimi. Ut gaudet navita, quum navis ad locum tranquillum adpellat, sic gaudet scriba, quum ad libri finem veniat.

Sequitur colophon; [Syriac text]

[Syriac text] ** [Syriac text] ** [Syriac text] *** [Syriac text] *** [Syriac text] **** [Syriac text] **** [Syriac text] [Cf. Ass. B. O. ii. 237. [Syriac text] ** [Syriac text] ** [Syriac text]

ܕܩܝܡܬܗ ܩܢ̄ ܣܠܩܐ. ܩܢ̄ ܡܪܝ. ܩܢ̄ ܫܡܥܘܢ. ܩܢ̄
ܣܠܩܐ. ܩܢ̄ ܬܐܘܡܣܐ. ܩܢ̄ ܐܠܝܐ. ܩܢ̄ ܒ̄
ܐܠܟܣܝܣ. ܩܢ̄ ܢܚܘܡ. ܩܢ̄ ܡܥܡܕ. ܩܢ̄***
ܩܢ̄ ܟܠܗ ܐܠܟܣܝܣ. ܩܢ̄ ܩܘܪܝܩܘܣ. ܡܥܢ̄
ܫܡܥܘܢ. ܡܥܢ̄ ܡܫܡܫܢ̈ܐ. ܡܥܢ̄ ܟܐܢ̈ܫܐ
ܡܥܢ̄ ܟܠܗ ܐܠܟܣܝܣ. ܡܥܢ̄ ܒܪܨܘܡܐ. ܡܥܢ̄
ܐܒܪܗܡ ܡܥܢ̄ ܒܒܪܘܬܐ ܡܥܢ̄ ܦܛܪܘܣ.
ܡܥܢ̄ ܝܥܩܘܒ ܡܥܢ̄ ܐܒܡܒܪܐ ܡܥܢ̄ ܣܦܪ
ܡܥܢ̄ ܡܘܪܐܝܢ ܡܥܢ̄ ܒܕܪܝ ܡܥܢ̄ ܐܡܒܪܓܐ
ܡܥܢ̄ *** ܡܥܢ̄ ܦܪܘܣ ܡܥܢ̄ ܡܡܦܕ
ܡܥܢ̄ ܦܛܘ ܐܠܠܗ ܡܥܡ ܒܒܪܐܠܟܣܝܣ ܡܥܢ̄
ܘܡܪܢܐ ܡܥܢ̄ ܐܣܛܪܘܣ ܡܥܢ̄ ܡܦܣܦܕ ܡܥܢ̄
ܣܠܩܐ ܡܥܢ̄ ܫܡܥܘܢ' ܡܥܢ̄ ܫܡܥܘܢ.
ܡܐܦܛܪܘܦܐ ܒܘܠܐ ܐܘܪܚܐ ܒܘܠܐ ܡܡܦܕ
ܒܐܘܠܐ ܐܘܪܚܐ. ܐܬܕܒܪܘ ܐܦ ܡܡܦܕ
ܡܥܢ̄ ܕܡܠܝܐ ܦܬܓܡܐ. ܘܐܬܝܠ
ܦܘܪܩܢܐ ܕܒܬܪܐ. ܐܬܕܒܪܘ ܡܥܢ̄ ܡܠܟܘ
ܬܠܡܝܕܗ ܕܐܒܘܟ ܡܪܝ, ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ ܕܡܟܢܐ
ܠܐܒ ܒܡܠܐ ܕܒܐܟܐ ܘܡܥܢ̄ ܡܡܦܕ ܡܕܐ
ܘܗܘܐ ܕܡܦܪܢ ܟܡܐ ܒܪܘܬܐ ܕܡܠܬܐ
ܘܠܡܘ ܕܘܒܡܐ. ܐܡܝܢ ✣✣✣ ܕܘܒܪܐ ܠܒܠܐ
ܗܦܟܐ ܠܗ ܠܐܬܘܬܐ ܡܡܝܒܬܐ ܘܪܘܚܬ
ܠܡܒܝܫܐ ܘܪܘܚܬ ܠܬܘܒܬܐ ܡܡܡܘ ܒܪܬܗ
ܕܡܡܒܢܐ ܗܘܐ ܡܡܒܘܕ ܐܬܬܝܗ ܕܬܠܬܐ
ܡܡܡܢܐ ܐܪܡܢܐ ܕܗܘ, ܡܩܒܠ ܢܩܫܬܐ ܕܗܘܐ
ܒܬܒܐ. ܡܪܢܐ ܢܬܠ ܐܠܗܐ ܕܠܗ
ܒܡܠܟܘܬܐ ܥܡܝܒܬܐ ܦܢܝܡܝܢ ܒܡ ܢܬܐ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܫܘܒܚܐ ܠܡܪܢ ܕܠܗ ܫܘܒܚܐ.
✣✣ ܐܡܝܢ In honorem et gloriam et decus et exaltationem Trinitatis sanctae et consubstantialis, Patris et Filii et Spiritus Sancti, qui Existentia sunt et Verbum et Vita; Pater quidem generator et non generatus; Filius generatus et non generator; Spiritus denique e Patre procedens, et e Filio accipiens: qui tres Personae sanctae sunt, cum singulis suis proprietatibus efformativis, fide autem simul concipiuntur et intelliguntur, ut Deus unus verus, una existentia excelsa, una voluntas concors, una essentia viva, una efficientia divina, una potestas dominica, cui se flectet omne genu et caelestium et terrenorum, quem nos omnes filii ecclesiae sanctae confitemur et adoramus et glorificamus nunc et semper in saecula saeculorum, Amen:—Et in pacem et aedificationem sanctae ecclesiae, et in meditation m et utilitatem fratrum studiosorum et Deum amantium, finem et completionem accepit hic liber, verbis vitae refertus; qui scilicet Πίναξ est, sive Tomus Propitiationum Resurrectionis, et Commemorationum sanctorum et sanctarum, et martyrum virorum et faeminarum. Scriptus est liber diebus patrum nostrorum et doctorum orthodoxorum, patris nostri illustris Mar Ignatii doctoris probati, eruditi, periti, gubernatoris denique cauti, qui idem Shakrallah, e regione Mardin, qui sollicite in hunc librum scribendum incubuit, et multum in signis Ruchocho, et Kushoyo, et Turos (Ribui?) adponendis et in locutione corrigenda laboravit, et etiam ipse loca quaedam exaravit; et Mar Basilii, Orientis Catholici, qui idem Hhabib; concedat iis Dñs vitam longam, et annos felices, ut ecclesiam Dei in spendore pascant et gubernent, Amen. Scriptus fuit hic liber in usum sanctae ecclesiae Deiparae Mariae in urbe primaria Amid, anno 1976 Graecorum, C. 1665, die octavo mensis aestuum Ob (Augusti). Scripsit vir infirmus et peccator, culparum plenus et vulnerum, neque dignus cujus nomen in libris sanctis inscriberetur, sed propter preces eorum qui forte videant, Petrum se scribit, quod ad nomen attinet diaconum et monachum, facto autem a tanto nomine et adpellatione remotum, ex agro Gargarensi, e vico benedicto Vanech [b], qui cognominatur Dair-

[b] Hinc corrigi potest Assemanus, qui Bibl. Or. ii. 237 verba ܡܢ ܡܥܠܝܬܐ ܡܒܪܟܬܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܘܐܢܟ ܕܝܪܐ ܕܐܒܘ ܓܠܒ sic reddit, *Ex benedicto castro Duaneck, quod et Dair-Abugaleb appellatur*. Sed ܕ signum est casus efformativum, et loci nomen ܘܐܢܟ, Vanech.

Abugaleb. Vos autem oro, fratres, ne me propter scripturae inelegantiam culpetis; discipulus enim sum et non doctor; et omnis res creata imperfecta est et Deo soli tribuenda perfectio. Scriptus est in cella patriarchali, ad austrum versa, ejusdem ecclesiae Amidensis. Decet etiam commemorare sacerdotes et diaconos id temporis ministrantes; presbyterum Abdalmessiam, parochum Georgium, presbyterum Hadayah, presb. Annam, presb. Kondi, presb. Simeonem, presb. Annam, presb. Thomam, presb. Eliam, presb. Abdalmessiam, presb. Naamah, presb. Jacobum, presb. ***, presb. Abdalahad, presb. Hadayah: diaconum Simeonem, dia. Mes'ud, d. Chandan, d. Abdalahad, d. Charnug, d. Abrahim, d. Abdnur, d. Petrum, d. Jesum, d. Aimirozo, d. Sepher, d. Murad, d. Chadraz, d. Amirosho, d. ***, d. Sergium, d. Jacobum, d. Pethachallah, d. Abdalahad, d. Zamroyo, d. Astdoor, d. Josephum, d. Annam, d. Shahin, d. Simeonem: necnon oeconomos, Khodjah [c], Hieremiam, et Khodjah Jacobum, et Khodjah Hieremiam. Recordamini doctorem nostrum Jacobum diaconum cellae patriarchalis, et Thanel ecclesiae aedituum. Recordamini diaconum Melcat, discipulum patris nostri Mar Ignatii, qui multum laboravit in charta polienda, et d. Mes'ud, senem illustrem, qui nobiscum in cellae atrio habitavit, et Deo gloria, Amen. Beata sit commemoratio mulieris fidelis, et Christum amantis, Meschiyeh, filiae diaconi illustris, Mes'ud, uxoris mercatoris fidelis Hieremiae, quae sumptus in hunc librum suppeditavit.

[c] Khodjah vox Persica est, خواجه, nominibus laicorum reverentiae causa ex more praefixa. Verba quae sequuntur ܒܣܩܠܐ ܕܟܐܓܕ eadem opinor esse ac بسقل الكاغذ, ubi etiam كاغذ vox Persica est, *charta, papyrus*.

Dñs mercedem ei concedat in regno caelesti, et beatam eam faciat cum mulieribus sanctis quae Dño nostro ministrabant, cui sit gloria, Amen. [Bod. Or. 644.]

58.

Codex bombycinus in octavo, ff. 110 constans, ruinosus, sine initio, sine fine, misere exscriptus. Inest;

Libri aestivorum officiorum, cui nomen Πίναξ, fragmentum.

Quae exstant sunt, *α*. S. Domitii officia in vesp., fol. 1; ad completorium, fol. 5; ad nocturn., fol. 20; ad mat., fol. 26. *β*. S. Samonae off. ad noct., fol. 33; ad mat., fol. 40. Exciderunt plurima folia inter ff. 32, 33, quibus inerant finis ordinis S. Domitii; initium ordinis S. Samonae, et forte aliorum sanctorum officia. Similis lacuna exstat inter ff. 48, 49, perieruntque ultima S. Samonae et priora S. Asii officia. *γ*. S. Asii off. in vesp., fol. 49; ad compl., fol. 53. Excidit finis, et initium officiorum noctis inter ff. 53, 54. Off. ad mat., fol. 57. *δ*. Ordo adnuntiationis Deiparae, ܬܫܡܫܬܐ ܠܣܘܒܪܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, in vesp., fol. 65; ad compl., fol. 69; ad nocturn., fol. 72; ad mat., fol. 76. *ε*. Ordo nativitatis Deiparae, ܬܫܡܫܬܐ ܕܝܠܝܕܘܬܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, in vesp., fol. 84; ad compl., fol. 87; ad nocturn., fol. 91; ad mat., fol. 97.

[Marsh. 623.]

59.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 206 constans, binis columnis, charactere simplici, A. C. 1487, a Philoxeno quodam luculenter exscriptus. Insunt;

Officia Jacobitarum pro septimana sancta. Tit. ܒܫܡ ܡܪܝܐ ܐܚܝܕ ܟܠ ܡܫܪܝܢܢ ܕܢܟܬܘܒ ܬܫܡܫܬܐ ܕܚܫܐ ܦܪܘܩܝܐ ⁘ In nomine Domini

omnitenentis scribere adgredimur ordinem passionis salutaris, fol. 1.

1. Officia feriae secundae ad primam vesperam, ܕܬܪܝܢ ܦܬܪ ܒܥܕܢܐ, ibid.; ܕܡܦܢܝܬܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 4; statio prima, ܕܩܘܡܐ ܩܕܡܝܐ, ibid.; secunda, fol. 8; inest ܣܘܓܝܬܐ ܥܠ ܝܘܣܦ ܘܐܚܘܗܝ; tertia, fol. 15; quarta, fol. 17; ad mat., fol. 19; ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ, fol. 23; ܕܫܬ ܫܥܝܢ, fol. 25; ܕܬܫܥ ܫܥܝܢ, fol. 26.

2. Officia feriae tertiae ad primam vesperam, ܕܬܠܬ ܒܥܕܢܐ ܕܩܕܡܝܬܐ ܕܪܡܫܐ, fol. 28; ܕܡܦܢܝܬܐ ܕܠܠܝܐ, et quatuor noctis stationes, fol. 31. In secunda, fol. 37, inest ܣܘܓܝܬܐ ܥܠ ܐܒܪܗܡ ܘܐܝܣܚܩ. Ad mat., ܕܨܦܪܐ, fol. 46; ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ, fol. 51; ܕܫܬ ܫܥܝܢ, fol. 53; ܕܬܫܥ ܫܥܝܢ, fol. 55.

3. Officia feriae quartae, ܕܐܪܒܥܐ, fol. 56; ܕܡܦܢܝܬܐ ܘܩܘܡܐ, fol. 59; ܕܨܦܪܐ, fol. 72; ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ, fol. 78; ܕܗܠܟܘܬ ܩܘܡܐ, fol. 79; ܕܬܫܥ ܫܥܝܢ, fol. 81.

4. Officia feriae quintae mysterii, ܕܐܪܐܙ, fol. 83; ܕܡܦܢܝܬܐ ܘܩܘܡܐ, fol. 86. In statione tertia, fol. 96, inest ܣܘܓܝܬܐ ܕܥܠ ܣܘܠܝܬܐ. Ad mat., ܕܨܦܪܐ, fol. 101; ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ, fol. 107; ܕܗܠܟܘܬ ܩܘܡܐ, fol. 109; ܕܬܫܥ ܫܥܝܢ, fol. 111; ordo pedilavii, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܚܫܝܠܬܐ, fol. 113; hymni inter lavandum recitandi, ܩܠܐ ܕܡܬܐܡܪܝܢ ܟܕ ܡܚܫܠܝܢ, fol. 115.

5. Ordo parasceues crucifixionis, ad primam vesperam, ܛܟܣܐ ܕܥܪܘܒܬܐ ܕܙܩܝܦܘܬܐ, fol. 117; versus quum ad sacram coenam post lectum evangelium ingrediuntur, ܩܠܐ ܕܡܬܐܡܪܝܢ ܟܕ ܥܐܠܝܢ ܠܐܪܙܐ ܒܬܪ ܩܪܝܢܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ, fol. 121; item quum mysteria accipiant, ܟܕ ܢܣܒܝܢ ܐܪ̈ܙܐ, ibid.; ܕܡܦܢܝܬܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 122; ܩܘܡܐ ܩܕܡܝܐ, ibid.; ܩܘܡܐ ܕܬܪܝܢ, fol. 127; inest ܣܘܓܝܬܐ ܥܠ ܩܝܢ ܘܗܒܝܠ, fol. 129; ܩܘܡܐ ܕܬܠܝܬܝܐ, fol. 131; ܩܘܡܐ ܕܐܪܒܥܐ, fol. 135; inest ܣܘܓܝܬܐ ܥܠ ܡܘܫܐ ܘܝܫܘܥ ܕܡܫܝܚܐ, fol. 137; ܣܘܓܝܬܐ ܩܘܡܐ ܕܚܡܫܐ, fol. 139; ܕܨܦܪܐ, fol. 145; inest ܣܘܓܝܬܐ ܥܠ ܢܒܝܘܬܐ, fol. 153; ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ, fol. 156; ܕܫܬ ܫܥܝܢ, fol. 162; ܕܬܫܥ ܫܥܝܢ, fol. 170; inest ܣܘܓܝܬܐ ܥܠ ܦܬܪ ܫܠܡܐ, fol. 174; ordo adorationis crucis, ܣܓܕܬܐ ܕܙܩܝܦܐ, fol. 177.

6. Ordo sabbathi adnuntiationis, ܕܫܒܬܐ ܕܣܒܪܬܐ ܕܡܦܢܝܬܐ, fol. 180; ܕܡܦܢܝܬܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 183; ܩܘܡܐ ܩܕܡ, fol. 184; inest ܣܘܓܝܬܐ ܕܥܠ ܡܪܝܐ ܘܣܛܢܐ, fol. 185; ܩܘܡܐ ܕܬܪܝܢ, fol. 188; inest ܣܘܓܝܬܐ ܕܥܠ ܡܘܬܐ ܘܣܛܢܐ, fol. 190; ܩܘܡܐ ܕܬܠܝܬܝܐ, fol. 193; ܩܘܡܐ ܕܐܪܒܥܐ, fol. 196; ܕܨܦܪܐ, fol. 197; ܕܬܠܬ ܫܥܝܢ, fol. 201; ܕܫܬ ܫܥܝܢ, fol. 202; ܕܬܫܥ ܫܥܝܢ, fol. 203.

Colophon; ܠܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܘܫܘܝܬ ܐܘܣܝܐ ܕܬܠܬܐ ܩܢܘܡܐ ܩܕܝܫܐ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܐܫܬܠܡ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܩܕܝܫܐ ܕܚܫܐ ܦܪܘܩܝܐ ܒܐܝܕܝ ܓܒܪܐ ܟܪܝܗܐ ܘܚܛܝܐ ܘܠܐ ܫܘܐ ܕܢܬܟܬܒ ܫܡܗ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܨܠܘܬܗܘܢ ܕܩܪ̈ܝܐ. ܦܝܠܟܣܝܢܘܣ ܒܫܡܐ ܗܘ ܡܢ ܟܠ ܐܚܐ ܕܦܓܥ ܢܩܪܐ ܒܗ ܡܬܟܫܦ ܐܢܐ ܕܢܨܠܐ ܥܠ ܚܛܝܐ. ܘܟܠ ܡܢ ܕܢܨܠܐ ܥܠܝ ܡܪܝܐ ܢܚܘܣ ܥܠܘܗܝ ܐܡܝܢ. ܒܨܠܘܬܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ. ܘܕܟܠܗܘܢ ܩܕܝ̈ܫܐ ܐܡܝܢ. ܗܘܬ ܕܐ ܒܫܢܬ ܐܨܨܛ ܒܝܪܚ ܟܢܘܢ ܐܚܪܝ ܀ In gloriam et honorem sanctae et consubstantialis Trinitatis, trium personarum sanctarum, Patris, Filii, et Spiritus Sancti, unius Dei veri, absolutus est liber hic sanctus passionis salutaris per manus viri infirmi et peccatoris, neque digni cujus nomen in hoc libro inscriberetur, sed propter preces eorum qui in eum incidant nomen (scripsit) Philoxenum. Fratrem omnem qui in librum incidat obsecro, ut preces pro me reo obferat; quicunque autem pro nobis oret, Dñs ei propitius sit, Amen, per preces Deiparae, et omnium sanctorum, Amen. Haec facta sunt in anno 1799, in mense Canun posteriore, A. C. 1487.

Sequitur Carshunice; ܘܗܘ ܒܐܣܡ ܕܝܪ ܐܠܡܪܚܘܡ ܡܐܪܝ ܣܪܓܝܣ ܒܓܒܠ ܚܪܕܝܢ . ܘܟܐܢ ܐܠܡܬܘܟܠ ܒܢܣܟܗ ܐܠܩܣ ܝܘܚܢܐ ܐܒܢ ܐܠܩܣ ܡܘܣܐ ܐܒܢ ܐܠܫܡܐܣ ܨܐܠܚ ܡܢ ܚܪܕܝܢ ܀ (Exscriptus est) hic (liber) in usum coenobii S. Mar Sergii in monte Hhardin; qui autem ejus transcriptionis curam gessit, Joannes fuit presbyter, fil. Mosis presbyteri, fil. Salae, ex urbe Hhardin. [MARSH. 446.]

60.

Codex bombycinus in folio, ff. 232 constans, mutilus, initio fineque carens, saeculi fortassis decimi tertii, binis columnis, charactere simplici, splendide exaratus. Inest Pentecostarium, secundum usum Jacobitarum.

1. Ordinis dominicae magnae Resurrectionis in vesp. fragmentum, fol. 1; ܠܩܝܡܬܐ, fol. 13; ܠܠܠܝܐ, fol. 23; statio prima in Deiparae honorem, ܩܘܡܐ ܩܕܡܝܐ ܠܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, fol. 25; statio secunda in martyres, ܠܣܗܕܐ, fol. 30; tertia, fol. 35; quarta, fol. 38; ad mat., fol. 51.[a]
2. Ordo dominicae in albis, quae eadem Emmai, ܠܪܡܫܐ ܠܥܐܕܐ ܕܚܘܪܐ ܕܐܡܡܐܘܣ, fol. 78; ad mat., ܠܪܡܫܐ ܠܥܐܕܐ ܕܨܦܪܐ ܕܚܘܪܐ, fol. 87.
3. Ordo Laudum Deiparae, ܠܪܡܫܐ ܕܥܠ ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, fol. 107; ad mat., fol. 118. Ff. 138, 139 manu recenti sunt.
4. Ordo dominicae novae ad primam vesperam[b], ܠܪܡܫܐ ܠܥܐܕܐ ܕܚܕܒܫܒܐ ܚܕܬܐ, fol. 141; ad mat., fol. 150.
5. Ordo adscensionis Dñi nostri in caelos, ܠܪܡܫܐ ܕܥܠ ܣܘܠܩܗ ܕܡܪܢ ܠܫܡܝܐ, fol. 169; ad mat., ܠܪܡܫܐ ܠܨܦܪܐ ܠܣܘܠܩܗ ܕܡܪܢ, fol. 181.
6. Ordo dominicae Pentecostes, ܠܪܡܫܐ ܕܥܠ ܚܕ ܒܫܒܐ ܕܦܢܛܩܘܣܛܐ, fol. 202.

[DAWK. 44.]

61.

Codex bombycinus laevigatus in folio min., ff. 305 constans, charactere Nestoriano haud ineleganter exaratus, sed usu et vetustate corruptus, multisque in locis manibus diversis refectus, ita ut folia quaedam eximie, alia pessime, velut a sene longa aetate confecto, scripta inseruntur[a]. Inest Anthologium.

Tit. بسم الاب والابن وروح القدس الاه واحد نبتدي بعون الله تعالي وحسن توفيقه نكتب لمدار السنه واعياد السيده واعياد الشهدا الكبار In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, initium facimus ope Dei summi et adspirante ejus gratia, scribendi circulum anni, una cum festis Dominae et martyrum majorum.

1. Festum Simeonis stylitae, Aleppensis, die Sept. i, اول ذلك. عيد سمعان الحلبي العامودي, fol. 1.
2. Festum nativitatis Deiparae, die Sept. viii, ܒܥܐܕܐ ܕܡܘܠܕܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, fol. 13.
3. Festum elevationis crucis salutaris, die

---

[a] Ad calcem viri duo qui in libro legerint nomina inscripserunt, primus, الشدياق انطنانوس الحدقي ابن الخوري يوسف ابن الريس الياس Diaconus Antoninus Alhadki, fil. parochi Josephi, fil. praefecti Eliae: alter مدلج ابن الحج جرجس Modlaz, fil. Hadji Georgii.

[b] Ad calc. tres aliae inscriptiones sunt, una Carshunice, aliae Arabice scriptae, quas post librum lectum in suam memoriam addiderunt Abdallah, fil. Hadji Mosis e pago Alimune, ܥܒܕ ܐܠܠܗ ܐܒܢ ܐܠܚܐܓܝ ܡܘܣܐ ܡܢ ܩܪܝܬ ܐܠܝܡܘܢܗ; Mortab, انسان خاطي مرتاب; et Abdallaziz e vico Alfakwar, عبد العزيز من قريت النقوار. Anni nulla nota.

[a] In primo et ultimo folio scriptum exstat هذه الكتاب الي كنيسه طبشار وقف وداعه في كنيسه بعلبك Hic liber, ecclesiae Tabshar legatus, adservandus reponitur in ecclesia Baalbec.

Sept. xiv, ܝܕ. ܥܐܕܐ ܕܨܠܝܒܐ ܕܙܩܝܦܘܬܗ ܕܡܠܟܐ ܣܓܝܕܐ, fol. 22.

4. Coronatio apostoli Mar Thomae, die Oct. vi, ܘ: ܬܫܪܝܢ ܐ: ܟܠܠܐ ܕܫܠܝܚܐ ܡܪܝ ܬܐܘܡܐ, fol. 34.

5. Coronatio SS. martyrum Sergii et Bacchi, die Oct. vii, ܙ: ܬܫܪܝܢ ܐ ܟܠܠܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ, fol. 43.

6. Festum ingressus Deiparae in templum, die Nov. xxi, ܟܐ ܒ ܬܫܪܝܢ ܒ ܥܐܕܐ ܕܡܥܠܬܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܠܗܝܟܠܐ, fol. 55.

7. Coronatio martyrum Barbarae et Julianae; commemoratio S. Joannis poetae Damasceni, die Dec. iv, ܕ ܒܟܢܘܢ ܐ ܟܠܠܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܒܪܒܪܐ ܘܐܝܘܠܝܢܐ ܘܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ ܝܘܚܢܢ ܡܫܘܪܪܐ ܕܪܡܣܘܩܝܐ, fol. 67.

8. Officia sive ἀκολουθία diei dominicae quae festo Nativitatis antecedit, de patribus, ܐܩܘܠܘܬܝܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܕܩܕܡ ܥܐܕܐ ܕܝܠܕܗ ܥܠ ܐܒܗ̈ܬܐ, fol. 79.

9. Profestum Nativitatis, ܡܩܒܠܢܘܬ ܥܐܕܐ ܕܝܠܕܗ ܠܡܪܢ, fol. 89. Desunt ff. 101, 102, 105, necnon festi Nativitatis initium.

10. Commemoratio Deiparae, et Davidis regis, et Jacobi Dñi nostri fratris, et Josephi justi, die Dec. xxvi, ܟܘ ܒܟܢܘܢ ܐ ܕܘܟܪܢܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܝܥܩܘܒ ܐܚܘܗܝ ܕܡܪܢ ܘܝܘܣܦ ܙܕܝܩܐ, fol. 115.

11. Festum circumcisionis Dñi nostri, et dormitio summi sacerdotis Basilii, die Jan. i, ܐ ܒܟܢܘܢ ܒ ܥܐܕܐ ܕܓܙܘܪܬܗ ܕܡܪܢ ܘܫܘܢܝܗ ܕܪܒ ܟܘܡܪ̈ܐ ܒܣܝܠܝܘܣ, fol. 121.

12. Profestum Epiphaniae, ܡܩܒܠܢܘܬ ܥܐܕܐ ܕܕܢܚܐ, fol. 134.

13. S. festum luminum, die Jan. vi, ܘ: ܒܟܢܘܢ ܒ ܥܐܕܐ ܩܕܝܫܐ ܕܢܘܗܪ̈ܐ, fol. 144.

14. Festum dexterae[b] Joannis baptistae, die Jan. vii, ܙ: ܒܟܢܘܢ ܒ ܥܐܕܐ ܕܝܡܝܢܗ ܕܡܪܢ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 164.

15. Festum dominicum ingressus Dñi nostri in templum, die Feb. ii, ܒ ܒܫܒܛ ܥܐܕܐ ܡܪܝܐ ܕܡܥܠܬܗ ܕܡܪܢ ܠܗܝܟܠܐ, fol. 169.

16. Festum quadraginta SS. martyrum, die Mart. ix, ܛ: ܒܐܕܪ ܥܐܕܐ ܕܐܪ̈ܒܥܝܢ ܣܗ̈ܕܐ ܩܕܝܫܐ, fol. 180.

17. S. festum adnuntiationis dñae nostrae Deiparae, die Mart. xxv, ܟܗ: ܒܐܕܪ: ܥܐܕܐ ܩܕܝܫܐ ܕܣܘܒܪܐ ܕܡܪܬܢ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, fol. 189.

18. Coronatio magni inter martyres Georgii, die Apr. xxiii, ܟܓ: ܒܢܝܣܢ ܟܠܠܐ ܕܪܒ ܣܗ̈ܕܐ ܓܝܘܪܓܝܣ, fol. 207.

19. Festum nativitatis Mar Joannis baptistae, die Jun. xxiv, ܟܕ ܒܚܙܝܪܢ ܥܐܕܐ ܕܡܘܠܕܗ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 224.

20. Coronatio principum apostolorum Petri et Pauli, die Jun. xxix, ܟܛ ܒܚܙܝܪܢ ܟܠܠܐ ܕܪܝܫ̈ܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܦܛܪܘܣ ܘܦܘܠܘܣ, fol. 235.

21. Adscensio Mar Eliae prophetae in caelos, die Quint. xx, ܟ ܒܬܡܘܙ: ܣܘܠܩܗ ܕܡܪܝ ܐܠܝܐ ܢܒܝܐ ܠܫܡܝܐ, fol. 251.

22. Festum glorificationis Dñi nostri Jesu super montem Thabor, die Sext. vi, ܘ ܒܐܒ ܥܐܕܐ ܕܫܘܒܚܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܥܠ ܛܘܪܐ ܕܬܐܒܘܪ, fol. 261.

23. Obitus Deiparae ex hoc mundo, die Sext. xv, ܝܗ ܒ[ܐܒ]: ܢܝܚܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ, fol. 277.

24. Festum coronationis Mar Joannis baptistae, die Sext. xxix, ܟܛ ܒܐܒ ܥܐܕܐ ܕܟܠܝܠܗ ܕܡܪܢ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 297. [Dawk. 18.]

---

[b] Apud Graecos vocatur hoc festum ἡ τοῦ Ἰωάννου σύναξις, Syri autem Festum Dextrae adpellant, quia celebratur in eo impositio manus Joannis in Dñm nostrum in baptismate ejus.

62.

Codex bombycinus in folio, ff. (383 – 17 =) 366 constans, e duobus codicibus conflatus, mutilus, madore corruptus, charactere Nestoriano, praeter rubricas et lectiones, quae Arabico sermone et charactere sunt, exscriptus. Inest Anthologium in usum Melchitarum.

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ نبتدي بعون الله وحسن توفيقه نكتب عيد لاعياد السنه الكبار اول ذلك شهر ايلول • In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Deitatis, initium facimus ope Dei et adspirante ejus gratia, scribendi festa quaedam e majoribus anni festis, cujus principium mensis Septembris, fol. 1. Tit. alius in fol. 7, ex antiquiore codice desumpto, occurrit, sc. ܒܚܝܠܐ ܘܡܥܕܪܢܘܬܐ ܕܬܠܝܬܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܘܫܘܝܬ ܐܘܣܝܐ ܚܕ ܐܠܗܘܬܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܥܐ̈ܕܐ ܡܪܢܝ̈ܐ. ܘܡܕܡ ܡܢ ܥܐ̈ܕܐ ܕܩܕܝ̈ܫܐ ܨܠܘ̈ܬܗܘܢ ܘܒ̈ܥܘܬܗܘܢ ܢܛܪ̈ܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܟܪ̈ܣܛܝܢܐ ܀ Ope et auxilio Trinitatis sanctae et consubstantialis, unius Deitatis, scribere adgredimur festa dominica, necnon quaedam e festis sanctorum: custodiant preces et supplicationes eorum omnes Christianos.

1. Commemoratio Simeonis stylitae, necnon anni principium, die Sept. i, اليوم الاول ذكر البار سمعان العمودي وراس السنه, fol. 1.
2. Nativitas Mariae Deiparae et dñae nostrae, die Sept. viii, ܫܘܪܝܐܝܬ ܚ ܒܐܝܠܘܠ ܡܘܠܕܗ ܕܡܪܝܡ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܘܡܪܬܐ ܕܟܠ[a], fol. 7.

[a] E voce ܫܘܪܝܐܝܬ patet, Syros, quum scriptus est cod. antiquior, commemorationem Stylitae inter festa majora non habuisse. Notandum etiam est, codicem recentiorem quid singulis diebus, qui inter festa majora intercedunt, commemorandum sit recensere.

3. Elevatio crucis sanctae, die Sept. xiv, رفع الصليب الكريم, fol. 17.
4. Conceptio Joannis ab Elizabetha, die Sept. xxiii, حبل البشبع بيوحنا, fol. 29.
5. Praesentatio matris Dei nostri in templo, die Nov. xxi, دخول والده الاهنا الي الهيكل, fol. 29.
6. S. Saba Deo indutus, die Dec. v, البار سابا المتوشح بالله, fol. 38.
7. Commemoratio patris nostri S. Nicolai, die Dec. vi, ذكر ابينا البار نيقولاوس, fol. 42.
8. Conceptio Deiparae ab Anna, die Dec. ix, حبل حنه بوالده الله, fol. 46.
9. Dominica prima ante Nativitatem, commemoratio Abraham et Isaaci et Jacobi, et trium puerorum, et Danielis, الاحد الاول قبل الميلاد تذكار ابراهيم واسحاق ويعقوب والثلثه فتيه ودانيال, fol. 51. Cfr. etiam fol. 66.
10. Dominica secunda ante Nativitatem, quae vocatur dominica majorum; commemoratio patrum priorum, Abraham, Isaaci, et Jacobi, الاحد الثاني قبل الميلاد المعروف باحد النسبه ذكر الابا القدما. ابراهيم واسحاق ويعقوب, fol. 60.
11. Horarium vigiliarum a S. Sophronio Hierosolymorum patriarcha conscriptum, هذه سواعي البارموني (παραμονή) مارتبه البار صفرونيوس بطريرك اورسليم, fol. 76.
12. Sancta Nativitas, die Dec. xxv, الخامس وعشرين من كانون الاول الميلاد المقدس, fol. 81.
13. Synaxis Deiparae, die Dec. xxvi, عيد جامع لوالده الاله, fol. 111.
14. Dominica prima post Pentecosten, commemoratio Josephi fabri lignarii, et Davidis regis, et Jacobi fratris Dñi, الاحد الذي بعد الميلاد تذكار يوسف الخطيب وداود الملك ويعقوب اخو الرب, ibid.
15. Protomartyr et archidiaconus Stephanus, die Dec. xxvii, السابع وعشرين اول الشهدا وريس الشمامسه استافانوس, fol. 119.

16. Circumcisio Dñi, Jesu Christi, die Jan. i, اليوم الاول من كانون الثاني نعيد فيه الختانة ربنا ايسوع المسيح, fol. 124. Commemoratur etiam dormitio Basilii magni, metropolitani Caesareae Cappadociae, وفيه ذكر رقود ابينا القديس باسيليوس الكبير. مطران قيسارية بالكبادوق, ibid. Post fol. 137 desunt, ut opinor, ff. sex, quibus forte inerat profestum Epiphaniae.

17. Horarium vigiliarum in festum luminum, وهذه سواعي البارموني, fol. 138.

18. Festum luminum, die Jan. vi, السادس عيد الانوار, fol. 143.

19. Ordo consecrationis aquae nocte festi luminum[b], ترتيب تقديس الما ليلة عيد الانوار المقدس, fol. 152.

20. Sanctus magnus Antonius, die Jan. xvii, السابع عشر العظيم في الابرار انطونيوس, fol. 172.

21. Pater noster S. Gregorius Theologus, die Jan. xxv, الخامس وعشرين ابينا البار عريغوريوس الثاولوغس, fol. 179.

22. Translatio corporis Joannis Chrysostomi ad Constantinopolim, die Jan. xxvii, السابع وعشرين نقل جسم يوحنا فم الذهب الي القسطنطينية, fol. 186.

23. Ingressus Dñi nostri Jesu Christi in templum, die Feb. ii, الثاني من شهر شباط دخول سيدنا ايسوع المسيح الي الهيكل, fol. 198. Deest fol. 211, et initium festi S. Theodori, quod die Feb. viii celebratur.

24. Certamen quadraginta martyrum in urbe Sebaste, die Mart. ix, التاسع من شهر ادار جهاد الشهدا الاربعين بمدينة سبسطية, fol. 215.

25. S. Theophilus ex Sigriana, die Mart. xii, الثاني عشر البار ثاوفيلوس الذي من سغريانة, fol. 222.

26. Profestum adnuntiationis et S. Artemon, episc. Seleuciae, die Mart. xiv, الرابع وعشر تقدمة عيد البشارة والبار ارتامن اسقف سلوقية, fol. 224.

27. Festum adnuntiationis dñae, die Mart. xxv, الخامس وعشرين عيد بشارة السيدة, fol. 225.

28. Martyr magnus Georgius, die Apr. xxiii, الثالث عشرين من شهر نيسان الشاهد العظيم جرجس, fol. 244.

29. Job justus, die Maii vi, السادس من شهر ايار ايوب الصديق, fol. 255.

30. Festum Joannis theologi et evangelistae; necnon S. Arsenii, die Maii viii, الثامن عيد يوحنا الثاولوغس الانجيلي. والاب البار ارسانيوس, fol. 258.

31. Commemoratio regum piorum, Constantini et matris ejus Helenae, die Maii xxi, الحادي وعشرين ذكر الملوك الحسني العبادة قسطنطين وامه هلاني, fol. 264.

32. Festum nativitatis sancti magni Joannis baptistae, die Jun. xxiv, الرابع وعشرين من شهر حزيران نعيد فيه مولد القدس العظيم يوحنا المعمدان, fol. 269.

33. Martyrium principum inter apostolos, Petri et Pauli, die Jun. xxix, التاسع وعشرين : شهادة المعظمين في الرسل بطرس وبولص, fol. 278. Deest fol. 283.

34. Synaxis apostolorum universim, sc. duodecim et septuaginta, die Jun. xxx, الثلاثين احر هذا الشهر ذكر جامع لكافة الرسل الاثناعشر والسبعين, fol. 292.

35. Martyres Cosmas et Damianus, die Quint. i, شهر تموز: اليوم منه الاول الشهدا قزما ودميانوس, fol. 296. Sequitur ordo benedictionis aquae in tribus mensibus, Thamuz, Ob, et Elul, وايضا نكتب ترتيب تقديس الما في الثلثة شهور تموز واب: وايلول, fol. 301.

[b] Inter haec officia in fol. 157 Preces solutionis baptismatis post octo dies, وهذه صلاة حل المعمودية بعد ثمانية ايام, usitatius ܨܠܘܬܐ ܕܫܪܝ ܟܠܝܠܐ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ: sed cf. Cod. Vat. Cat. ii. 287, 329, 332, 333.

36. Depositio vestis venerandae matris Dei nostri in Chalcopratiis[c], die Quint. ii, الثاني من تموز وضع ثوب والدة الاهنا المكرم في الخلكوبـراتيا, fol. 305. Deest fol. 308.

37. Martyres Cyriacus et Julitta mater ejus, die Quint. xv, الخامس عشر الشهدا كيرياكوس ويوليطا امة, fol. 310.

38. Commemoratio synodi quartae patrum sexcentorum et triginta, sc. quae Chalcedona convenerunt, die Quint. xvi, السادس عشر تذكار المجمع الرابع الستماية وثلاثين, fol. 314. Desunt ff. 319, 320.

39. S. Dius, ܣܗܕܐ ܕܝܘܣ, die Quint. xix, fol. 321. Initium deest, necnon fol. 324.

40. Adscensio Eliae magni, die Quint. xx, عشرين صعود ايليا العظيم, fol. 325. Desunt ff. 327, 330, 331, 334—340.

41. Commemoratio Maccabaeorum, Eleazari, et Samonae, et septem filiorum ejus, die Sext. i, fol. 341. Initium deest.

42. Magna Epiphania, sc. transfiguratio Dñi super montem Thabor, die Sext. vi, السادس التجلي العظيم, fol. 343.

43. Dormitio Dñae, die Sext. xv, الخامس عشر نياح السيدة, fol. 358.

44. Certamen Diodemi (Diomedis) martyris, et festum imaginis Dñi nostri, quam ad Abgarum urbis Edessae regem ipse misit, die Sext. xvi, السادس عشر جهاد الشاهد ديوديمس وعيد ايقونة ربنا التي ارسلها الي ابجر ملك الرها, fol. 366.

45. Martyrium Joannis baptistae, die Sext. xxix, التاسع وعشرين شهادة يوحنا المعمدان, fol. 370. Deest fol. 374.

46. Commemoratio depositionis venerandae zonae Dñae sanctae, matris Dei nostri, in cista sancta in Chalcopratiis, die Sext. xxxi, الحادي وثلاثون تذكار وضع زنار السيدة القديسة والدة الاهنا الكريم في الصندوق المقدس في الخلكوبراتيا, fol. 379. Deest hujus officii finis.

Exstat ultimi folii pars, qua scriptus est colophon, sc. هدا الكتاب المعيد وقف موبدا علي كنيسة الست السيدة بقريت بشوات من معاملة بعلبك فما لاحدا سلطان من الله تعالي الي ان يغيرة عن المكان المذكور ولا يختلسة لنفسة ولا يسيرة بوجة من الوجوة ..... Hic liber festorum in perpetuum usum ecclesiae dñae Dominae in urbe Bashwath in provincia Baalbec legatus est, neque liceat ulli a Deo summo a loco supradicto eum amovere, neque sibi surripere, vel aliquo modo auferre.—Quae sequuntur vix legi possunt, sed e vocibus محروم et الويل, quae plus semel occurrunt, adparet imprecationes esse in eum qui librum violaverit. [DAWK. 37.]

63.

Codex bombycinus in folio min., ff. 48 constans, charactere simplici, exaratus. Inest;

Officium Crucis inventionis.

Tit. ܒܚܝܠ ܫܠܝܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܟܬܒܝܢܢ ܬܘܒ ܠܛܟܣܐ ܕܐܫܟܚܬܗ ܕܨܠܝܒܐ Ope Trinitatis sanctae jam[a] scribemus ordinem inventionis crucis.

Partes ejus sunt;

1. Officium vespertinum, fol. 1.

Constat ex exordio, oratione ܨܠܘܬܐ, invitatorio ܦܢܝܬܐ, hymno sive collecta ܦܫܘܠܝܬܐ, proemio cum sua sedra

[c] Unam tantum aedem τῆς ἁγίας σόρου in suburbio Blachernis sitam commemorat Morcellus in Comment. ad Kalendarium Eccles. Constantinopolitanae, ii. 152, sed ut testatur Bandurius, Comment. in Antiq. C. P. ii. 617, Mirum quam inter se discrepent scriptores de tempore quo vestis Deiparae et zona allata fuit Constantinopolim, deque loco quo eadem deposita est: alii quippe in Blacherniana Aede eam depositam fuisse perhibent, alii vero in Chalcopratianam eandem invectam fuisse contendunt.

[a] Ex illo ܬܘܒ *jam*, patet hunc codicem ex Encyclio quodam descriptum esse.

ܦܪܘܡܝܘܢ ܘܣܕܪܐ, oratione thuribuli ܠܦܝܪܡܐ, et incensi ܚܠܦܝܐ, psalmo quo celebratur adparitio crucis ad Constantinum ܡܙܡܘܪܐ, evangelio ex Matt. xxiv. 1—14, 31—35, et rogatione Mar Jacobi, ܒܥܘܬܐ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ.

2. Completorium, ܠܣܘܟܐ ܠܫܘܬܪܐ, fol. 9.
Constat ex orationibus ܨܠܘܬܐ, vae Judaeis ܘܝ ܠܝܗܘܕܝܐ, proemio cum sua sedra, oratione thuribuli et incensi, et rogatione Mar Ephraimi.

3. Officium nocturnum, ܬܫܡܫܬܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 15.
Constat ex orationibus, cantico cum duplici alleluia ܩܠܐ ܡܘܥܒܐ, stationis quartae oratione ܩܘܡܐ ܕܐܪܒܥܐ ܨܠܘܬܐ, hymno *Non est judicium* in dominicis tantum usurpando ܒܚܕܒܫܒܐ ܠܐ ܐܝܬ ܕܝܢܐ, collecta ܩܘܠܠܬܐ, proemio et sedra, hymno thuribuli ad tonum *Caeli enarrant* ܠܦܝܪܡܐ ܫܡܝܐ ܡܫܬܥܝܢ, oratione thuribuli ܨܠܘܬܐ ܕܦܝܪܡܐ, psalmo *Mane tuo magno* ܡܙܡܘܪܐ ܒܨܦܪܟ ܪܒܐ, et Jacobi Sarugensis rogatione.

4. Officium matutinum, ܬܫܡܫܬܐ ܕܨܦܪܐ, fol. 23.
Constat ex orationibus, hymno *Beata tu ecclesia* ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ, oratione, hymno *Deus, Deus meus, mane oravit Daniel* ܐܠܗܝ، ܐܠܗܝ، ܒܨܦܪܐ ܨܠܝ ܕܢܝܐܝܠ, oratione, hymno *Sedenti multiplicati sunt mei dolores* ܠܝܬܒ ܣܓܝܘ ܟܐܒܝ, oratione, hymno *Amanti talentum* ܠܪܚܡ ܕܟܟܪܐ, et oratione.

5. Officium meridianum ܠܛܗܪܐ, fol. 31.
Constat ex cantico *Ego sum lux vera* ܩܠܐ ܐܢܐ ܐܢܐ ܢܘܗܪܐ ܫܪܝܪܐ, oratione, cantu simplici ad tonum *Benedicite eum* ܠܒܪܟܘܗܝ، ܫܒܝܚܐ, cantu ad tonum *Laudate Dñm, Constantia fortis* ܠܥܫܝܢܘ ܚܝܠܐ ܠܡܫܡܘܫܬܐ ܥܢܝܢܬܐ, collecta, proemio et sedra, hymno thuribuli, *Dñe gregi tuae* ܠܦܝܪܡܐ ܡܪܢ ܠܡܪܥܝܬܟ, incensi, psalmo *Exalta me* ܡܙܡܘܪܐ ܐܪܝܡܢܝ, epist. ex Gal. ii. 17—iii. 14, evang. e Marc. xii. 41—xiii. 37, et Jacobi Sarugensis rogatione.

Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܀ ܢܬܟܫܦ ܡܣܟܢܐ ܝܪܕ ܕܛܠܫ ܒܪܚܡܐ ܐܒܗܝܐ ܠܛܠܬ ܚܘܒܐ: ܐܘ ܐܚܝ ܐܬܕܟܪܘܢܝ ܒܨܠܘܬܟܘܢ ܡܢ ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܐܢܐ ܕܝܢ ܦܫܝܛ ܠܟܬܒܐ ܠܐ ܝܕܥܢܐ. ܐܢ ܡܛܥܐ ܟܬܘܒܐ ܠܐ ܡܢ ܨܒܝܢܝ. ܘܗܘܐ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܠܡܪܝ ܨܠܝܒܐ * * * * * Explicit. hic liber. Supplicat gratiam Jaredus vir debilis qui inquinavit per misericordias paternas amoris causa. O fratres mementote mei in precibus vestris propter Christum. Nihil scribendo valeo; si scriba igitur errat, non sponte facio. Scriptus est liber in usum S. Mar Salibaei * * * * *. Quae sequebantur penitus erasa sunt.

Accedit, fol. 47, Act. xvii. 22—34.

[MARSH. 265.]

64.

Codex chartaceus in quarto, ff. 75 constans, binis columnis, quarum una textum Syriacum charactere Nestoriano, altera versionem[a] Latinam exhibet, miniaturis passim ornatus. Caret scribae nomine, annique nota, sed saeculi decimi octavi ineuntis est. Inest;

Liturgia beatorum ut ferunt apostolorum, secundum ritum Chaldaicum.

---

[a] Versio ubique summa negligentia facta est, cujus exemplo sit rubrica in p. 50; ܟܗܢܐ ܟܕ ܣܓܕ ܬܠܬ ܩܕܡ ܬܪܘܢܘܣ ܐܡܪ ܀ اتنبي مدم "Sacerdos genus ante thronum (altare) ter flectens dicit:" sed vertit noster, "Sacerdos interim submissa voce orat, dicens." Eodemque modo, p. 78; ܬܢܐ ܟܗܢܐ ܨܠܘܬܐ ܥܠ ܥܢܝܕܐ ܀ Iterat sacerdos orationem inclinato corpore pro defunctis:" sed noster "Sacerdos profunde inclinatus orat."

Tit. ܛܟܣܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܫܠܝܚܐ ܛܘܒܢܐ ܐܝܟ ܥܝܕܐ ܕܟܠܕܝܐ ܀ Ordo consecrationis beatorum apostolorum secundum consuetudines Chaldaeorum, p. 1. [OUSELEY 267.]

65.

Codex bombycinus in fol. min., ff. (64 – 4 =) 60 constans, charactere Estrangelo, A. C. 1238, egregie exaratus. Miniaturis ornatus est S. Jacobi Dñi fratris, S. Joannis evangelistae, S. Eustathii Antiochiae, et S. Xysti Romae, patriarcharum. Insunt;

Liturgiae Jacobitarum, quibus praefixae sunt, charactere Nestoriano, Propitiatoriae in ingressum eucharistiae.

1. Propitiatoriae, fol. 1.

Tit. ܥܠ ܣܒܪܐ ܐܠܗܝܐ ܟܬܒܝܢܢ ܚܘܣܝܐ ܕܡܥܠܬܐ ܕܩܘܪܒܢܐ ܀ Spe Dei scribemus propitiatorias ingressus eucharistiae (ἱλασμοὺς τῆς εἰσόδου τῆς συνάξεως). Desunt ff. 6, 7, 8.

2. Oratio feria quinta mysterii et sabbatho adnuntiationis loco orationis pacis[a] recitanda, ܨܠܘܬܐ ܕܚܡܫܒܫܒܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܘܫܒܬܐ ܕܣܘܒܪܐ ܒܕܘܟܬ ܨܠܘܬܐ ܕܫܠܡܐ fol. 9.

3. Anaphora S. Jacobi, fratris Dñi, ibid.

Tit. ܥܠ ܣܒܪܐ ܐܠܗܝܐ ܟܬܒܝܢܢ ܐܢܦܘܪܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܐܚܘܗܝ ܕܡܪܢ ܀ Spe Dei scribemus anaphoram S. Mar Jacobi, Dñi nostri fratris.

4. Anaphora S. Joannis evangelistae, fol. 27.

Tit. ܬܘܒ ܐܢܦܘܪܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܀ Sequitur anaphora S. Mar Joannis evangelistae.

[a] Apud Poc. lxxxv, fol. 26, paene eadem exstat oratio, sed in loco hymni ܐܠܗܐ ܡܪܝܐ ܥܠ recitanda est. Quum colophon ibi ad calcem adscriptus eam a Gregorio Bar-Hebraeo, quum gravi morbo cruciaretur, compositam esse adfirmat, natus autem est Bar-Hebraeus A. C. 1226, verisimile est ff. 1—9 ro, Nestoriano charactere exscripta, recentiore manu esse.

5. Anaphora Eustathii Antiocheni, fol. 39.

Tit. ܬܘܒ ܐܢܦܘܪܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܘܣܛܐܬܝܘܣ ܪܫ ܐܦܣܩ̈ܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܣܘܪܝܐ ܀ Sequitur anaphora S. Mar Eustathii, Antiochiae Syriacae archiepiscopi.

6. Anaphora Xysti Romae patriarchae, fol. 48.

Tit. ܬܘܒ ܐܢܦܘܪܐ ܕܩܕܝܫܐ ܟܣܘܣܛܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܪܗܘܡܐ ܀ Sequitur anaphora S. Xysti Romae patriarchae.

7. Deest fol. 56. Inerat initium anaphorae Philoxeni episcopi Mabug.

Ad calcem; ܫܠܡ. ܒܝܬ ܗܢܐ ܘܫܘܡܠܝܐ ܟܘܪܗܐ ܗܘܐ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܒܥ ܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܬܫܥ ܕܝܘܢܝܐ ܢܒܝܠܐ. ܒܝܪܚ ܐܒ ܒܫܡܥܢܐ ܩܕܡܝܬܐ ܗܘ ܒܝܘܡ ܚܡܫܐ ܒܫܒܐ. ܒܕܝܪܐ ܕܦܠܓܗ ܕܢܘܗܪܐ. ܐܬܟܬܒ ܕܝܢ ܒܐܝܕܝܐ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ ܕܡܬܟܫܦܢܐ ܒܝܫ ܚܛܝ̈ܐ ܕܒܠܘܛܪܐ ܡܕܝܢܐ ܕܐܘܪܗܝ ܀ ܒܬܚܘܡܗ ܕܝܢ ܐܢܐ ܡܫܒܠܐ ܘܫܠܝܐ ܘܐܟܣܢܝܐ ܕܫܡܗ ܐܟܣܘܣ. ܕܒܫܒܠܐ ܡܢ ܡ̄ܪ ܒܟܘܪܐ ܕܝܢ ܕܗܪܐ. ܒܪ ܡܢ ܬܐܘܡܣ ܫܡܥܘܢܐ ܪܒܐ ܚܡܝܫ. ܠܒܪܬܐ ܡܬܠܛܘܣ ܐܘܪܗܝܬ ܒܪܬܐ ܙܪܬܐ ܘܡܟܝܢܬܐ. ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ ܕܡܬܠܛܠܢܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܡܬܪܥܝܬܐ ܕܡܬܩܕܫܢܐ ܫܪܝܪܐ ܀ ܒܢܝܫܘܬܐ ܕܝܢ ܘܫܡܠܝܬܐ. ܕܗܘ ܒܝܫܐ ܡ̄ܫܟܢ ܗܢܐ ܘܡܠܟܐ ܚܝܠܬܐ. ܘܦܢܝܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܐܘܪܗܝܬ ܦܪܡܘܬܐ ܕܠܗ ܕܒܕܬܐ ܕܐܡܪܝܐ. ܐܒܢܝܢ ܕܢܘܗܪܐ ܠܗ ܒܗܘܕܝܐ ܘܫܬܦܬܐ ܒܟܠ ܡܘܕܝܐ ܕܒܗ ܡܬܐܡܪܝܢ ܀ ܐܠܐ ܡܦܝܣ ܐܢܐ ܒܪ ܡܬܩܪܐ ܐܢܐ ܒܫܝܢܬܐ. ܠܟܠ ܡܢ ܕܩܪܐ ܒܟܘܪܣܐ ܗܢܐ. ܐܘ ܢܟܬܘܒ ܡܢܗ. ܕܐܢ ܢܥܒܕ ܦܘܕܐ ܐܘ ܠܚܠܐ ܢܦܪܘܩ ܒܣܘܒܪܐ ܘܠܐ ܢܒܕܘܠ. ܡܛܠ ܕܟܠ ܒܪܢܫܐ ܚܛܝ ܘܠܝܬ ܡܫܡܠܝܐ ܐܠܐ ܐܢ ܚܕ ܐܠܗܐ ܀ ܘܕܢܛܠܐ ܒܣܘܒܪܐ ܒܠ ܕܘܢܐ ܘܫܠܝܐ ܕܠܟܬ. ܘܟܠ ܙܒܢ ܒܫܡܐ ܕܒܫܘܡܠܝܗ ܐܬܬܟܠ. ܘܟܠ ܕܐܫܬܘܬܦ ܀ ܘܗܘ ܕܒܫܘܒܚܐ ܘܒܪܘܫܬܐ ܡܢܝܠܐ ܟܠܗ ܘܟܠ ܐܒܗܝܢ ܕܟܢܪ ܘܪܘܚܐ. ܒܪܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܬܒܘܡܗܘܢ، ܒܡܐܬܝܬܗ ܬܪܝܢܝܬܐ. ܘܢܫܐܠ ܠܗ ܘܠܐܒܘܗܝ، ܒܐܦܪܘܩܬܗ ܕܠܗܬ ܐܠܗܐ ܘܒܪܘܟ. ܐܡܝܢ ܀ Perfectus et absolu-

tus est hic fasciculus anno 1549 Graecorum dolosorum (A. C. 1238) quinto mensis Sextilis die, quinta etiam hebdomadis feria, tempore meridiei. Scriptus est in monasterio Deiparae, quod Domus solitariorum nuncupatur in sancto Edessae monte. Qui autem eum scripsit homo fuit infirmus, peccator, peregrinus, nomine Bacchus, quod ad nomen attinet presbyter, quod ad titulum monachus, sed ab utraque adpellatione longe remotus, in usum ecclesiae catholicae, hoc est, magnae et laudabilis[b], Deiparae, in urbe sancta et beata fidelium verorum, Melitene; idque per zelum et industriam dñi nostri, Isae, sive Jesu, diaconi gloriosi et doctoris sapientis, necnon aeditui sive custodis ecclesiae supradictae, ut esset ei commemoratio et participatio in unaquaque sacra coena quae in ea obferatur. Denique oro omnes, qui in hunc librum incidant, et cum gemitu supplicor, ut si aliquam mendam vel defectum inveniant, amice corrigant, neque me culpent; omnis enim res creata imperfecta, neque aliquis perfectus nisi unus Deus: denique propter amorem orent pro misero peccatore qui scripsit, et pro dño nostro Isa, per cujus zelum scriptus est, et pro omnibus qui in hoc libro scribendo partem habuerint. Quicunque autem amoris et prudentiae ergo pro nobis et patribus nostris corporeis et spiritalibus oret, Dei Filius unicus in secundo ejus adventu eum recordetur, et propitius sit ei et patribus ejus intercessione Deiparae et sanctorum[c], Amen. [DAWK. 58.]

[b] Ecclesia Catholica hoc in loco idem valet ac Ecclesia Cathedralis, et forte sic dicta est quia apud Armenos, in cujus ditione sita est Melitene, episcopus, qui primatis partes gerebat, titulo *Catholici* insignitus est.

[c] Passim in margine inscriptiones exstant de sacerdotibus et eorum filiis, quorum exemplo sit fol. 43 vo; ܢܛܪ ܡܪܝܐ ܒܢܛܘܪ̈ܬܐ ܕܝܠܟ ܡܠܐܟܝ̈ܬܐ ܠܡܪܢ ܫܡܥܘܢ ܟܗܢܐ ܗܕܝܪܐ ܐܣܝܐ ܬܐܒܠܝܐ ܘܠܒܢ̈ܘܗܝ

66.

Codex chartaceus in quarto, ff. 158 constans, charactere simplici, A. C. 1623 exaratus. Insunt;

Liturgiae secundum ritus Jacobitarum.

1. Index liturgiarum, fol. 2.

Tit. ܒܝܕ ܡܥܘܢܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕ̄ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܕܘܚܐ [l. ܘܪܘܚܐ] ܚܝܐ ܘܩܕ̄ ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܟܬܒܝܢ ܦܘܪܫܗ ܡܚܘܝܢܐ ܕܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܐܢܐܦܘܪ̈ܐ ܘܫܪܟܐ ܀ Auxilio sanctae Trinitatis, Patris et Filii et Spiritus viventis sanctique, unius Dei veri, scribemus indicem, quae in hoc libro anaphorarum insint, monstrantem, etc.

2. Epistolae et alia officia, quae ad sacram coenam ministrandam pertineant, ibid.

Tit. ܒܚܝܠܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕ̄ ܘܫܘܝܬ ܒܐܘܣܝܐ. ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕ̄ : ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܢܐܦܘܪ̈ܐ ܐܘܟܝܬ ܕܩܘܪܒܐ ܡܩܕ̈ܫܢܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܩܕ̈ܝܫܐ : ܘܡܠܦ̈ܢܐ ܬܪ̈ܝܨܝ ܫܘܒ̄ : ܕܒܪܫܝܬܗܘܢ. ܡܢ ܐܓܪ̈ܬܐ ܕܦܘܠܘܣ : ܡܢ ܐܦܢܓܠܝܘܢ : ܡܢ ܦܪ̈ܘܡܝܘܢ ܘܣܕ̈ܪܐ : ܡܢ ܐܢܐܦܘܪ̈ܐ : ܡܕܝܢܐܝܬ : ܐܠܗܐ ܥܕܪ ܘܥܕܪ ܀ Potentia Trinitatis sanctae, et consubstantialis, Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei veri, initium facimus scribendi librum anaphorarum, sive liturgiarum patrum sanctorum et doctorum orthodoxorum. Quarum in initio epistolas quasdam S. Pauli exscripsimus, quas evangelia, tunc proemia et sedrae, denique anaphorae, quaeque in suo ordine excipiunt. Deus adjuva et auxiliare

a. Lectiones feriae quintae mysterii; sc.

ܢܛܝܪ̈ܐ ܕܝܠܗ ܥܡ ܐܚ̈ܐ ܡܒܪ̈ܟܐ ܕܝܠܗ ܀ Custodi Dñe angelicis tuis custodiis dñm nostrum Simeonem sacerdotem gloriosum et medicum oecumenicum, et filios ejus custoditos (sc. divina providentia), necnon fratres ejus benedictos. Quum alibi vocatur idem Simeon ܐܣܝܐ ܡܠܟܝܐ *medicus regius*, patet titulum ܬܐܒܠܠܝܐ, usitatius ܬܐܒܠܝܐ honoris causa ei a rege inditum esse.

Epist. 1 Cor. xi. 23—29; Evang., quod caeteris etiam diebus licet recitare, ܕܚܘܫܟܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܘܕܫܠܝܡܘܢ, Matt. xxvi. 26—30; prooemium cum introducatur eucharistia, ܦܪܘܡܝܘܢ ܕܡܥܠܬܐ ܕܩܘܪܒܢܐ; et sedra festalis, ܣܕܪܐ ܡܥܝܕܢܐ, ibid.

β. Lectiones dominicae resurrectionis, 1 Cor. xv. 20—33, Marc. xvi. 2—8, ܦܪܘܡܝܘܢ, et sedra a Jacobo Edesseno, de ecclesia et synagoga, ܣܕܪܐ ܐܡܝܪ ܠܝܥܩܘܒ ܐܘܪܗܝܐ ܥܠ ܥܕܬܐ ܘܟܢܘܫܬܐ, fol. 5.

γ. Feriae secundae resurrectionis, Rom. xii. 9—21, Matt. xv. 32—39, ܦܪܘܡܝܘܢ et ܣܕܪܐ, fol. 8.

δ. Feriae tertiae, 1 Cor. xiii. 4—10, Joh. vi. 47—58, ܦܪܘܡܝܘܢ et ܣܕܪܐ, fol. 10.

ε. Feriae quartae, Heb. ii. 14—18, Marc. iii. 31—35, etc., fol. 12.

ϛ. Feriae quintae, 1 Cor. xii. 28—xiii. 3, Marc. vi. 7—13, etc., fol. 14.

ζ. Lectiones parasceues resurrectionis, quae etiam pro martyribus et sanctis universim recitantur, ܩܪ̈ܝܢܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܘܩܕ̈ܝܫܐ ܓܘܢܐܝܬ, Heb. xi. 32—xii. 2, Luc. xxi. 12—19, etc., fol. 15.

η. Sabbathi defunctorum, ܕܝܘܡ ܫܒܬܐ ܕܥ̈ܢܝܕܐ, 2 Cor. v. 1—10, Joh. v. 19—23, etc., fol. 17. Ad calc. alia prooemia et sedrae[a] singulis diebus et festo Nativitatis propria, ܫܚܝܢ ܠܟܠܝܘܡ ܘܠܝܠܕܐ ܕܡܠܟܐ, fol. 18.

θ. Oratio propitiatoria Carshunice, fol. 23. Tit. ܣܡܚܐ, ܒܐܠܥܪܒܝ ܡܚܒܝ ܠܪܘܣܐ ܐܠܟܗܢܗ ∴ Propitiatio, Arabice, summis sacerdotibus apta.

2. Oratio in vesperis feriae quintae mysteriorum, et sabbathi adnuntiationis in loco hymni cujus titulus *Deus omnium Dñe* legenda, ܠܐܠܗܐ ܕܡܬܐܡܪ ܒܡܘܬܒܐ ܕܚܡܫܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܘܒܫܒܬܐ ܕܣܘܒܪܬܐ ܒܕܘܟܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܐ ܟܠ. Ad calc. ܫܠܡܬ ܕܡ ܠܐܒܘܢ ܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܒܐܠܗܐ ܡܛܝܒܐ. ܡܠܟ ܚܟ̈ܝܡܐ. ܕܡܬܩܪܐ ܒܪ ܥܒܪܝܐ. ܡܦܪܝܢܐ ܕܡܕܢܚܐ ܒܝܢܝ ܛܘܪ̈ܐ ܕܐܪܡܢܝܐ. ܟܕ ܡܬܟܬܫ ܒܟܘܪܗܢܐ ܒܝܫܐ. ܒܫܢܬ ܐܛܠܓ ∴ Composita a patre nostro Mar Gregorio, in Deo parato, rege sapientum, qui Bar-Hebraeus cognominatus est, Orientis inter montes Armeniae Mafriano[b], quum morbo gravi cruciaretur: A. G. 1933, fol. 26.

3. Anaphorae, fol. 27.

Tit. ܒܥܘܕܪܢ ܐܠܗܐ ܡܪܐ ܟܠ ܡܫܪܝܢܢ ܕܢܟܬܘܒ ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܩܕܝ̈ܫܐ ∴ Auxilio Dei omnium Dñi scribere adgredimur sanctorum patrum Anaphoras.

---

[a] Ex his exemplis intelligere possumus, quid sit ܣܕܪܐ *sedra*, sive ordo. Est igitur carmen artificiosum, in sacrae coenae honorem, quod dum ad altare ferantur panis et vinum recitatur, versusque ejus plerumque eosdem sonos in fine habent, vocibusque repetitis ita gaudent, ut eadem sententia saepe bis et vicies, secundum alphabeti literarum numerum iteratur. E. g. in fol. 4 bis et vicies legimus, ܡܪܐ ܗܘ، ܕܟܝܢܬܐ ܐܠܗܝܬܐ; et sic in fol. 22. ܒܢܝܢܐ ܕܟܝܢܐ; in fol. 21 octodecies iteratur, ܡܪܢܝܫܘܥܡܫܝܚܐ; denique in fol. 7 octodecim versus eundum sonum in fine habent. Hujuscemodi canticorum, praeter Jacobum Edessenum, scriptor inclytus fuit Jesus Bar Esaias, de quo Assem. B. O. iii. ii. 147, l. 6. ܨܠܘܬ ܣ̈ܕܪܐ ܘܚܘ̈ܣܝܐ ex anonymo scriptore laudans, vix bene vertit *preces, quas ordinis et propitiationis vocant, composuit.*

[b] Iisdem paene titulis insignitus est Bar-Hebraeus in colophone apud Assem. Cod. Vat. Cat. ii. 238 laudato, sed pro ܚܬܝܕ ܒܐܠܗܐ legit Assemanus ܚܬܝܪ ܒܐܠܗܐ, vertitque *Theophorus.*—Quod autem majoris momenti est, quum hanc liturgiam in sua collectione, tom. ii. p. 126, edidit Renaudotius, multum in hoc laboravit, quod in fine tituli sui annus Graec. 1903, C. 1591 inscriptus est. Unde p. 132, auctorem non Gregorium Abulpharagium, qui A. C. 1286 mortuus est, sed alium nescio quem censuit. Quem errorem redarguens Assemanus, legere jubet, anno Graecorum 1593, C. 1282. Sed nihil mutatione opus est; annus enim C. 1591, non ad tempus quo Abulpharagius in compendium hanc liturgiam reduxit, referendus est, sed ad codicis exscriptionem, quem ipse Renaudotius A. C. 1716 scribens, plane recentem esse, et annorum vix 120, adfirmat. Sic hoc in loco, annus G. 1933, C. 1622, qui in fine exstat, minime de tempore quo orationem composuit Abulpharagius, sed de anno quo exscripsit scriba accipiendus est: id quod cum colophone optime cohaeret, ubi codicem A. C. 1623 absolutum esse legimus.

α. Anaphora parva S. Jacobi, Dñi fratris, ibid.

Tit. ܐܢܐܦܘܪܐ ܙܥܘܪܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ. ܝܥܩܘܒ ܐܚܘܗܝ ܕܡܪܢ ܀ Anaphora parva S. Mar Jacobi, Dñi nostri fratris.

β. Anaphora Joannis evangelistae, fol. 32.

Tit. ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ. ܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܪܚܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܟܝ ܥܠ ܥܘܒܗ ܒܚܫܡܝܬܐ ܀ Anaphora S. Mar Joannis evangelistae, Christi amici, qui apud coenam in gremio ejus recubuit.

γ. Anaphora parva Petri, fol. 39.

Tit. ܐܢܐܦܘܪܐ ܙܥܘܪܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܫܡܥܘܢ ܪܝܫܐ ܕܫܠܝܚܐ ܀ Anaphora parva S. Simeonis, principis apostolorum. Ad calc. ܐܢܐܦܘܪܐ ܙܥܘܪܬܐ ܕܫܡܥܘܢ ܦܛܪܘܤ ܫܠܡܬ ܥܡ ܐܝܟܢ ܕܟܬܝܒܐ ܐܘ ܩܪܘܝܐ ܨܠܘ ܥܠ ܚܛܝܐ ܕܟܬܒܗ ܘܥܠ ܐܒܗܘܗܝ ܀

δ. Anaphora Marci, fol. 43.

Tit. ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܡܪܩܘܤ ܟܪܘܙܐ ܘܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܀ Anaphora Marci praedicatoris et evangelistae.

ε. Anaphora duodecim apostolorum, fol. 51.

Tit. ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܬܪܥܤܪ ܫܠܝܚܐ ܩܕ. ܕܠܘܩܐ ܬܠܡܝܕܗ ܕܦܘܠܘܤ ܪܒܐ ܬܘܪܓܡܗ ܦܫܩܗ ܀ Anaphora duodecim apostolorum, quam Lucas magni Pauli discipulus digessit.

ϛ. Anaphora Matthaei pastoris, fol. 56.

Tit. ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܡܬܝ ܪܥܝܐ ܗܘ ܕܐܬܩܪܝ ܗܪܡܐ ܚܕ ܡܢ ܫܒܥܝܢ ܀ Anaphora Matthaei pastoris, qui etiam Hermas[c], qui fuit e septuaginta.

ζ. Anaphora S. Xysti, fol. 62.

Tit. ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܡܪܝ ܩܣܘܤܛܘܤ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܪܗܘܡܝ ܀ Anaphora S. Xysti patriarchae Romani.

η. Anaphora Dionysii Barsalibaei, fol. 66.

Tit. ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ. ܕܝܘܢܘܤܝܘܤ ܡܝܛܪܦܘܠܝܛܐ ܕܐܡܝܕ. ܗܘ ܕܝܥܩܘܒ ܒܪܨܠܝܒܝ ܀ Anaphora S. Mar Dionysii, urbis Amidae metropolitani, qui etiam Jacobus Barsalibaeus. Ad finem ܫܘܠܡܐ, *absolutio* sive conclusio liturgiae, metro dodecasyllabo.

θ. Anaphora Ignatii Mardensis, fol. 71.

Tit. ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܐܒܘܢ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ. ܐܝܓܢܛܝܘܤ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܡܪܕܝܢ ܀ Anaphora patris nostri Mar Ignatii [ܐܝܓܢܐܛܝܘܤ] patriarchae Mardensis[d].

ι. Anaphora Joannis Bar-Maadani, fol. 83.

Tit. ܬܘܒ ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܡܪܝ. ܝܘܚܢܢ ܦܛܪܝܪܟܐ ܗܘ ܕܒܪ ܡܥܕܢܝ ܀ Sequitur anaphora Mar Joannis patriarchae, qui etiam Bar-Maadani. Ad calc. commemoratum est nomen scriptoris Jarib, ܝܪܝܒ, et in usum ecclesiae Deiparae in urbe Halebo scriptum esse codicem, ܐܫܬܠܡܬ ܠܥܕܬܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܕܒܚܠܒ ܒܫܢܬ ܐܨܠܕ ܒܐܕܪ ܝܪܚܐ, anno Graecorum 1934, in mense Adar.

ια. Anaphora Jacobi Sarugensis, fol. 93.

Tit. ܬܘܒ ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܡܪܝ. ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܐܦܝܤܩܘܦܐ ܕܒܛܢܢ ܕܣܪܘܓ ܀ Sequitur anaphora Mar Jacobi doctoris, episcopi Batnarum Sarugi.

ιβ. Anaphora S. Ignatii Theophori, fol. 105.

Tit. ܬܘܒ ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ. ܐܝܓܢܐܛܝܘܤ ܢܘܪܢܐ ܀ Sequitur anaphora S. Mar Ignatii Ignei.

ιγ. Anaphora S. Maruthae, fol. 118.

Tit. ܬܘܒ ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܩܕ. ܡܪܝ. ܡܪܘܬܐ ܕܬܓܪܝܬ ܗܘ ܩܬܘܠܝܩܐ ܕܡܕܢܚܐ Sequitur anaphora S. Mar Maruthae, Tacritensis, et Orientis Catholici.

ιδ. Anaphora Mosis Bar Cephae, fol. 127.

Tit. ܬܘܒ ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ. ܣܘܝܪܐ ܗܘ ܕܡܘܫܐ ܒܪ ܟܐܦܐ ܀ Sequitur anaphora S. Mar Severi qui alias Moses

[c] De hoc Herma, urbis Hasasae episcopo, ܐܦܝܤܩܘܦܐ ܕܚܨܨܘܢ, cf. Cod. Vat. Cat. ii. 229, 234, 241.

[d] Scriptam esse anno Gr. 1615, C. 1304 adfirmat Assem. Cod. Vat. Cat. ii. 236. Ad calc. vocatur ܒܪ ܘܗܝܒ ܗܘ ܕܒܕܪ ܙܘܟܐ Bar Vahib qui etiam Bedr-Zoche.

Bar Cepha. Ad calc. Oratio tempore sacrae coenae post hostiam elevatam pro aegrotis et tristibus recitanda, Carshunice, cujus tit. [illegible]

ιε. Anaphora Jacobi Baradaei, fol. 138.

Tit. [illegible] Anaphora S. Mar Jacobi Baradaei[a] e coenobio Phasilta.

4. Absolutiones, fol. 146.

a. Absolutio metro Ephraimi, [illegible], ibid. *β*. Item metro Jacobi [illegible], fol. 149. *γ*. It. Arabice, [illegible], fol. 151. *δ*. Absolutio missae a presbytero Abdalmessia, cognomine Bar Shadad, metro Jacobi, [illegible], fol. 154.

5. Brevis enumeratio rerum quae in vita Jesu Christi commemorandae sunt: necnon eorum quorum nomina in sacra coena secundum fastorum ordinem recitantur, fol. 155.

6. Oratio pro ecclesia quae ab haereticis vel ethnicis profanata sit, [illegible] [ܡܢ] [illegible], fol. 156.

Colophon Carshunice; [illegible] Laus, adoratio, et honos Patri et Filio et Spiritui Sancto, Deo uni, qui perfectione et decreto suo ad finem hunc sacrum librum Anaphorarum perduxit, mysteriorum et vitae plenum, necnon animis fidelium salutis, anno 1934 Graecorum, in sancto jejunio quadragesimali, die hebdomadis miraculorum quarto, florentibus patriarcha insigni Mar Ignatio, qui etiam Petrus [l. [illegible]] Hodaïe Allah, et metropolitano Constantio, qui hoc in anno sedem in ecclesiae dñae habuit (enthronizatus est?); Deus dies ejus utpote principis Syrorum producat, ut dies multi sint et anni extenti, propter eos quorum pignae sunt preces quae accipiantur, Dñam Deiparam et caeteros sanctos, Amen. Scri-

[a] Sic reddunt Syri cognomen Jacobi Arabicum البرادعي, quod coryphaeus ille monophysitarum gerebat, quia veste e centonibus dorsualibus, quales jumentis insternuntur, Ar. بردعة, facta, uteretur.

ptus est autem manu vilissimi et ignobilissimi et turpissimi servorum Dei, peccatoris infirmi, e viis Dei depulsi, Jarib, nomine presbyteri, reapse peccatoris, a nomine quo vocatur remoti. Scripsit autem pro ecclesia dominae in urbe Halebo, ut eo in sacra coena consecranda uterentur, et misericordiam orarent[f] pro patre meo Esaia Hierosolymitano, et matre Mardisha, et familia [البيت] resurrectionis, h. e. Christianis, qui e provincia Mardensi sunt, et pago sive castello quod Mansuriae nomen gerit. Datus est autem ecclesiae dominae Halebi, et simul omnes patres et sacerdotes oramus, ut si dum in consecranda eo utantur, aliquem errorem inveniant, eum corrigant; sic vitas eorum prosperas reddat Deus, et meritas mercedes ab eo accipiant. Peccator tamen ille qui hunc sacrum librum exaravit, minime dignus fuit cujus manus in eo scriberet, sed necessitas e nimio otio ne mens occupatione careret, eum ad opus coegit.

In fine alia addita est absolutio, ܚܘܣܝܐ, fol. 157. [Poc. 85.]

67.

Codex chartaceus in quarto ff. 57 constans, charactere simplici adpositis punctis, ineunte saeculo decimo nono, scriptus. Insunt;

Anaphorae in usum Syrorum Jacobitarum in agro Malabarico[g].

1. Anaphora, fol. 2.

Titulus nullus exstat, sed verba, quibuscum incipit, sunt, ܒܥܘܕܪܢܗ ܕܐܠܗܐ ܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܛܟܣܐ ܕܩܕܡ ܩܘܪܒܐ, Auxilio Dei scribere adgredior ordinem ante oblationem. Ad calc. ܫܠܡ ܩܘܪܒܐ ܕܝܥܩܘܒ Explicit liturgia Jacobi[h].

2. Anaphora Mar Joannis evangelistae, ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ, fol. 26.

3. Anaphora Marci praedicatoris, ܕܡܪܩܘܣ ܟܪܘܙܐ, fol. 34.

4. Anaphora Joannis episcopi Hharranensis, ܬܘܒ ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܝܘܚܢܢ ܕܚܪܢ, fol. 42[i].

5. Prooemium et sedra in liturgiam, ܦܪܘܡܝܘܢ ܘܣܕܪܐ, fol. 46.

6. Oratio super altare, ܨܠܘܬܐ ܕܥܠ ܡܕܒܚܐ, fol. 55. [Bod. Or. 626.]

68.

Codex partim bombycinus, partim chartaceus, in quarto, ff. 184 constans, e tribus charactere simplici codicibus confectus, quorum recentior, A. C. 1493, exscriptus est. Insunt;

Pontificale Jacobitarum; et Bar-Hebraei Ethicorum fragmentum.

I. 1. Homilia apta quae in sacerdotum consecratione recitetur, quam ex libris doctorum vertit patriarcha Behenam[a], Car-

---

[f] Ne oblivisceerentur, passim in margine sacerdotes ut pro eo et parentibus ejus orarent, monuit in hunc modum; ܐܬܕܟܪܘ ܐܘ ܟܗܢܐ ܕܐܠܗܐ ܠܚܛܝܐ ܕܟܬܒ ܘܠܐܒܗܘܗܝ ܘܠܐܚܘܗܝ ܀

[g] In folio secundo haec inscriptio exstat: Procured from Abraham Malpan, Syriac professor in the C. M. S. Syrian College, Cotyam, Travancore.

(*Signed*) W. Topley Humphrey.

Presented to the Reverend W. H. Mill, D. D; 4th Sunday in Advent, 1840.

[h] Quamvis nomen fert Jacobi, liturgiae ejus penitus dissimilis est, et illi propior accedit, quam Renaudotius, Lit. Or. ii. 12—29, *Alium ordinem generalem Liturgiae* vocat. Multa tamen omisit, et sunt quae scriptor ejus addiderit, praesertim ex initio *Primi ordinis gen. liturgiae*, ib. p. 1.—Caeterae anaphorae, praeterquam quod prooemia et sedras praefixas habent, ab eorum liturgiis, quorum nomen ferunt, haud ita multum discrepant.

[i] Omnes quae in nostris codicibus liturgiae exstant, Latine versae inveniantur in Renaudotii Lit. Orient. Coll. vol. ii. praeter hanc Joannis Hharranensis Anaphoram.

[a] Behenam Hedlensis, Cartaminensis monasterii asceta, adsumpto Basilii nomine, Mafrianus Orientis consecratus est, A. C. 1404; et postea A. C. 1412 patriarcha Jacobitarum, ex

shunice, ܬܪܬܝܒ ܠܟܠ ܡܥܡܕ ܐܠܡܣܝܚܝܗ ܐܠܬܝ ܐܠܟܗܢܘܬܝܗ ܝܬܠܘܗܐ ܟܠܗܢ ܡܥܡܪ, fol. 7.

2. Confessio fidei, sive admonitio, quam coram presbyteris et diaconis jam ordinandis recitabit episcopus, Carsh., ܬܥܠܝܡ ܐܠܐܒ ܐܠܐܣܩܦ ܐܠܩܕܝܣ ܐܠܐܢ ܐܠܥܩܒܐ ܘܝܘܥܙ. ܢܚܢ ܘܢܥܬܪܦ ܐܠܩܡܝܣܐ ܘܐܠܫܡܡܣܐ ܐܢ ܝܩܪܐ ܥܠܝܗܡ ܐܠܐܣܩܦ ܐܠܡܟܪܣ ܘܐܠܐܒܬܕܐܝܗ ܡܢ ܗܢܐ ܡܬܝ ܝܩܝܡܘܢ, fol. 11[b]. Hanc fidei confessionem candidatos etiam profiteri jubet rubrica, fol. 19; et postea episcopus haereticorum nomina, qui anathematizati sunt, pronuntiat, fol. 20. Plerumque eadem sunt ac quae in Cod. Vat. Cat. ii. 317 descripta exstant. Postea celebratur sacra coena, quam excipit altera admonitio, fol. 22.

3. Prooemium et sedra in sacram coenam a Timotheo, Davidis patriarchae fratre, compositum, Syriace, ܦܪܘܡܝܘܢ ܕܐܡܝܪ ܠܬܝܡܘܬܐܘܣ ܐܚܘܗܝ ܕܦܛܪܝܪܟܐ ܕܘܝܕ, fol. 25.

4. Anaphora ex sanctis patribus[c] collecta a Mar Joanne patriarcha, qui et Bar-Vehebun, Syriace, ܩܘܪܒܐ ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܡܢ ܩܕܝܫܐ ܐܒܗܬܐ ܡܟܢܫܐ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܦܛܪܝܪܟܐ ܗܘ ܕܒܪ ܘܗܒܘܢ, fol. 29. Fol. 36 chartaceum est et recentiore manu.

5. Ordo consecrationis divini chrismatis, Syr., ܛܟܣܐ ܕܩܘܕܫ ܡܘܪܘܢ ܐܠܗܝܐ, fol. 43. Ff. 44—110 bombycina sunt, et vetustiora. Ad calc. ܟܠ ܕܩܪܐ ܘܡܘܬܪ ܢܨܠܐ ܥܠ ܒܣܝܠܝܘܣ ܟܪܝܗܐ ܕܡܕܢܚܐ ܗܘ ܕܟܢܫ ܘܛܟܣ ܘܟܬܒ ܘܕܡܨܠܐ ܐܦ ܗܘ ܢܫܟܚ ܪܚܡܐ ⁘ Qui in hunc librum incidat et legat et commoda ex eo percipiat, oret pro Basilio infirmo Orientis, qui collegit, et disposuit, et scripsit: qui autem orat, ipse etiam gratiam adipiscatur. —Si, ut opinor, Basilius ܟܪܝܗܐ ܕܡܕܢܚܐ, ille Basilius Behenam est ܡܦܪܝܢܐ ܕܡܕܢܚܐ, qui etiam Anaphoram composuit, cf. Cod. Vat. Cat. ii. 236, et homiliam de qua supra, scriptus esset hic ordo ante A. C. 1412, quo anno patriarcha creatus, nomen Basilii deposuit.

6. Fidei Jacobiticae confessio, Carshun., fol. 88.

Tit. ܢܒܬܕܝ ܒܥܘܢ ܐܠܠܗ ܘܢܟܬܒ ܐܠܐܥܬܪܐܦ ܐܠܕܝ ܘܨܥܗ ܡܪ ܝܥܩܘܒ ܡܝܦܪܩܝܢ ܐܠܬܝ ܗܝ ܐܠܫܗܕܐ ܐܠܡܛܪܐܢ ܥܠܝ ܐܠܕܝܢ ܝܪܬܩܘܢ ܐܠܝ ܕܪܓܗ ܐܠܟܗܢܘܬ ܘܗܡ ܡܚܬܐܓܝܢ ܠܐܣܬܡܐܥܗܐ ܘܚܦܛܗܐ ܘܡܐ ܗܘ ܡܘܨܐ ܦܝܗܐ ⁘ Auxilio Dei scribere adgredimur Homologiam, quam Mar Jacobus, Maipheractae, quae etiam Martyropolis, in Mesopotamia metropolitanus, iis, qui ad sacerdotii gradum evehendi sunt, constituit, ut necessariam quam audirent, et quae illis in ea praecepta sunt, memoria tenerent.

7. Ordo chirotoniae diaconorum[d], Syr.,

---

quo tempore Ignatius adpellatus est. Le Quien, Or. Christ. ii. 1400, Cod. Vat. Cat. ii. 236. Plura de eo videas ap. Assem. B. O. ii. 213—216.

[b] Supra titulum duo sigilla sunt, quae saepe alias in hoc codice occurrunt, nomen *Athanasii, throni apostolici*, h. e. Antiochiae *custodis*, ܐܬܢܐܣܝܘܣ ܢܛܘܪܐ ܕܬܪܘܢܘܣ ܫܠܝܚܝܐ, circa exhibentia, et in medio, quantum legere possum يشوع بن حنا, *Jesus Ibn Joannis*, quod forte nomen ante fuit Athanasii quam patriarcha creatus est. Inter haec sigilla manu scriptum exstat, ܒܫܡ ܐܝܬܝܐ ܡܚܝܕ ܟܠ ܐܬܢܐܣܝܘܣ ܡܚܝܠܐ *In nomine existentiae aeternae omnipotentis Athanasius infirmus.*

[c] In margine patrum nomina adscripta ex quorum liturgiis singulae partes desumptae sunt, sc. Philoxenus, Jacobus Batnarum, sive Sarugensis, Jacobus frater Dñi nostri, Cyrillus, Ignatius Theophorus, Duodecim apostoli, Thomas Hharklensis, Lazarus Bar Sabta, qui etiam Lazarus Bagdadensis, Dionysius, Julius, Dioscorus, Joannes, et Gregorius Theologus.

[d] Et in initio et in fine hujus officii commemoratur monachus Joannes Mansuriensis, راهب ايوانيس المنصوري ut qui inspexerat et etiam A. C. 1512 hunc ordinem venia patriarchae Jacobi exscripserat, نسخه مشان بطرك يعقوب سنة الف وثمانماية وثلاثة وعشرين. Qui tamen fuerit ille Jacobus difficile dictu est: Ignatius xiv enim, qui etiam Jacobus Damascenus, vix A.C. 1512 sedem occupasset.

ܫܠܡ ܒܗ ܒܥܘܕܪܢܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܢ ܥܠ ܡܥܢܝܢ ܠܡܬܒܥ ܣܝܡܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܚܢܢܝܐ, fol. 91.

8. Ordo chirotoniae presbyterorum, Syr., ܫܠܡ ܡܥܢܝܢ ܠܡܬܒܥ ܣܝܡܐ ܕܩܫܝܫܘܬܐ ܕܩܫܝܫܐ, fol. 102. Excerptum est evangelium ex versione Hharklensi.

9. Ordo indutionis vestitus monastici, Syr., fol. 116.

Tit. ܫܠܡ ܣܝܡܐ ܕܬܘܠܒܫܐ ܕܕܝܪܝܘܬܐ. ܕܗܘܝ ܐܦ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܐܝܬܘ̄ ܘܡܬܟܢܝܐ ܒܫܡܐ ܘܠܘ ܠܐ ܠܫܡܐ ܐܝܬ ܡܫܝܓ ܓܝܪ ܘܡܕܟܐ ܠܢܦܫܐ ܡܢ ܨܘܚ̈ܝܐ ܘܡܘܡ̈ܬܐ ܟܣ̈ܝܬܐ ܘܓܠ̈ܝܬܐ ܀ Sequitur ordo investiturae monachatus, quae etiam baptismus est: sed nomen metaphorice haud tamen improprie gerit. Abluit enim et purgat animam e sordibus et maculis tam occultis quam manifestis. Insunt in hoc ordine hymni in sanctum Epiphaniae festum a Said Bar Sabuni, urbis Meletinae episcopo, ܣܥܝܕ ܒܪ ܨܒܘܢܝ ܗܘ̇ ܕܐܬܬܣܝܡ ܠܡܠܝܛܝܢܐ, in tono octoechi secundo scripti, baptismum Dñi celebrantes, qua de causa apti sunt, qui in officiis habitus monastici impositionis, ܒܬܫܡܫܬܐ ܕܐܣܟܝܡܐ ܕܝܪ̈ܝܐ, recitentur. Ad calc. صلوا علي افريم الخاطي الذي حدد هذا الكتاب الموسمي كتاب السيامىد في سنه اقد لسكندر اليونان وايضا كلمن يقرا في هذا الكتاب يترحم علي نفس الكاتب الحقير افريم الفير مسمي راهب وقس وهو بعيد من الفعل الرجا منكم ان لا تنسوني من الدعا والطلبه والتخضع لان علي قلوب الرحومين تحل الرحمه . والحمد لله دايما امين. Orate pro Ephraimo peccatore, qui hunc librum, cujus nomen est Liber manuum impositionis, anno Alexandri Graeci 1804, C. 1493, ad finem perduxit. Quinetiam quicunque hunc librum legerit, misericordiam oret pro anima scribae vilissimi Ephraimi Elfayir, quod ad nomen attinet monachi et presbyteri, e facto autem longe remoti. Vos autem obsecro, ut in precando et orando et vosmet humiliando, mei non obliti sitis. Cordibus enim clementibus apta est misericordia. Deo autem laus in saecula, Amen.

10. Transcriptio pacti cujusdam, A. Gr. 1887, C. 1576, Carsh., fol. 147.

11. Oratio, quum ecclesia quae polluta sit restauretur, recitanda, fol. 148.

12. Formula patres accipiendi, et cum pompa ad ecclesiam deducendi, ܡܩܒܠܢܘܬܐ ܘܡܣܝܥܢܘܬܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ, fol. 149. Apta est solum ad patriarcham in visitatione ejus accipiendum, quem etiam sub nomine Ignatii, quod omnes ex more gerebant, compellit.

II. Ethicorum Bar-Hebraei fragmentum, Carsh. alia manu, et casu tantum una cum Pontificali compactum. Quae exstant sunt;

1. Sectio quinta capitis noni libri primi, de meditatione quae mentem occupare debeat in locis sanctis Hierosolymorum, النصل الخامس في هديان الذهن في اماكن اورشلم, fol. 150. Ad calc. ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܝܬܝܩܘܢ ܕܥܠ ܬܘܪܨܐ ܕܙܘ̈ܥܐ ܕܓܘܫܡܢܐ ܦܓܪܢܝܐ ܘܠܐܠܗܐ ܫܘ̄ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܀ Explicit. liber primus Ethicorum de motibus bene ordinandis in corporis exercitatione.

2. Liber secundus de rectitudine morum in iis rebus quae ad corporis sustentationem spectant, ܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܥܠ ܬܘܪܨܐ ܕܝܘܒܠܐ ܦܓܪܢܝܐ, ibid. Exstant capita quinque, *a*. ܥܠ ܡܐܟܘܠܬܐ ܘܡܫܬܝܐ, de cibo et potu. *β*. في نكاح الناموس de connubio legitimo, fol. 158. *γ*. في طهارة الجسد de corporis puritate, fol. 166. *δ*. في سياسات القامات وتربيتها de regulatione et educatione diversarum aetatum, fol. 175. *ε*. في عمل الايادي de manuum labore, fol. 179.

Notatu dignum est quod per multos annos nomina eorum, qui impositionem ma-

nuum acceperint, ubicunque folium a scriptura planum exstiterit, in hoc codice descripta sunt. Horum nominum plena sunt septem priora folia, et prima quae exstat inscriptio hujusmodi est; ✠ [Syriac] ✠ Ordinavit Spiritus Sanctus diaconum Petrum ut esset presbyter ad altare Mar Asiae in Mansuria die primo ([Syriac]) anni Gr. 1884, C. 1573. Deinde ✠ [Syriac] ✠ Ordinavit Spiritus Sanctus monachum Abd'allah ut esset presbyter (coenobio) Cathedrae, die supradicto. Et postea, ✠ [Syriac] Eodem die ordinavit Spiritus Sanctus monachum 'Aziz ut esset diaconus coenobio Claustri. Eodem anno ordinati sunt diaconus ad altare Mar Jacobi in urbe Benebil, quatuor alii diaconi eidem ecclesiae [Syriac], et diaconus coenobio Cathedrae [Syriac]: necnon plenilunio Septembris quinque diaconi ecclesiae S. Stephani in urbe Clepensi, [Syriac]. In eodem folio presbyter unus et diaconus unus A. Gr. 1885 ordinati sunt, et anno sequente duo presbyteri et quatuor diaconi. Sed in fol. verso aliae sunt ordinationes iterum ad A. Gr. 1884 pertinentes, sc. presbyteri Thomae ad ecclesiam S. Jacobi in urbe Benebil, et monachi Jesu, ut esset presbyter in coenobio Cathedrae, [Syriac]. Et postea, ✠ [Syriac] ⁘ Ordinavit Spiritus Sanctus monachum 'Aziz ut esset presbyter coenobii Deiparae in ecclesia Mar Asiae die dominica exeuntis Thamuz, A. Gr. 1885. Deus eum perfectum reddat: et ✠ [Syriac] ⁘ Ordinavit Spiritus Sanctus diaconum Josephum ut esset presbyter ecclesiae Mar Theodori in castris benedictis Kosur die primo Elul, A. Gr. 1885. Deus eum perfectum reddat, immo, Amen. Simili modo plus quam quadringentae ordinationes in his septem foliis descriptae sunt, quarum ultima, quae anni notam gerit, hujusmodi est; ✠ [Syriac] ⁘ Ordinavit Spiritus Sanctus diaconum Marboh, ut esset presbyter ecclesiae Mar Joannis in urbe Kelat die 13 Elul, A. Gr. 1901, C. 1590.

Aliae inscriptiones in fol. 10vo exstant, quarum prima est, ✠ [Syriac] ⁘ Ordinavit Spiritus Sanctus diaconum Thomam ut esset presbyter ecclesiae sanctae Mar Thomae in Castris Kotarchel, A. Gr. 1939, C. 1628: et ultima, ✠ [Syriac] ⁘ Ordinavit Spiritus Sanctus diaconum Abdalmessiam ut esset presbyter ecclesiae sanctae Deiparae in urbe munita Amid, die jejunii apostolorum, festi scilicet SS. Mar Petri et Pauli—Deus ita cum eo agat ut perfectus fiat—Anno Gr. 1944, C. 1633.

Aliae hujusmodi inscriptiones ex anno Gr. 1902 ad 1932 exstant in fol. 24vo; et in tribus ad finem foliis sursum deorsum scriptis, ubi anni commemorati sunt Gr. 1947—

1987, C. 1636—1676. Ex his quae exscriptu dignissima sit in fol. secundo exstat, [Syriac text]

Ordinavit Spiritus Sanctus Joannem ut esset diaconus ecclesiae Mar Petri et Pauli per manus meas Gregorii[e] Aeliani (?) Metropolitani Hierosolymorum A. Gr. 1985.

Praeterea in fol. 149 duae sunt notitiae de episcopis consecratis, quarum prior;

[Syriac text]

Ignatio infirmo patriarcha.

Ordinavit Spiritus Sanctus presbyterum Mennam ut esset episcopus sancti coenobii et cathedrae gloriosae Mar Abae martyris illustris et coronae victricium athletarum, pastorque paterque gregis benedictae Tyri et regionis circumjacentis creatus est. Sit beatus et benedictus, immo et Amen. Haec facta sunt die dominica quinta jejunii salutaris, A. Gr. 1887, C. 1576, horum patrum beneficentia;

Mafriani Pilati.

Timothei, cathedrae custodis.

Episcopi Amidae, qui Metropolitanus Pharjallah.

Episcopi Gargarae, qui Hassan.

Episcopi Hatachae, qui [Eleazar?].

Episcopi Joannis Hierosolymitani.

Altera autem, manu diversa; [Syriac text]

Ordinavit Spiritus Sanctus magistrum nostrum Caesarem, ut esset metropolitanus Amidae, urbis munitae, et regionis circumjacentis, ad eam circumspecte et diligenter gubernandam secundum canones synodicos et regulas apostolicas, die dominica quinta jejunii dominici. Deus perfectum eum reddat in omnibus rebus secundis, immo et Amen. Beneficentia patrum episcoporum, quorum primus fuit Metropolitanus Gargarae, qui est Michael: et Tyri episcopi qui est Eleazar: et Nataphae episcopi, qui est Bibianus: et [coenobii] Mar Gabrielis episcopi, qui est Stephanus: et sacerdotum et diaconorum et monachorum, qui numero fuerint plus quam centum, haec facta sunt, A. G. 1938, C. 1627.

Denique in fol. 11 commemoratur venditio hujus libri a Simeone diacono ad Patriarcham Abdallah Georgium, A. Gr. 1964, C. 1653. De pretio nihil. [HUNT. 444.]

[e] Idem forte Gregorius est, quem Le Quien, Or. Christ. ii. 1446, sedem Hierosolymorum ad finem saeculi decimi septimi occupasse dicit: sed omnes ejus ecclesiae episcopos nomen Gregorii in sua consecratione sibi adsumpsisse testatur Naironus in Euoplia, i. c. 2, p. 46.

69.

Codex chartaceus in quarto, ff. 124 constans, saeculi decimi noni, charactere simplici luculenter exaratus. Inest;

Pontificale Syrorum Jacobitarum in agro Malabarico [a].

1. Confessio fidei ab episcopo coram iis recitanda qui nuper in gradum diaconorum vel presbyterorum evecti sunt, fol. 1.

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܟܬܒܝܢܢ ܐܘܡܠܘܓܝܐ ܗܢܐ ܕܐܘܕܝ، ܘܬܚܡ ܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ ܡܝܛܪܘܦܘܠܝܛܐ ܕܡܝܦܪܩܛ ܡܕܝܢܬܐ ܕܣܗܕܐ ܕܬܬܩܪܐ ܥܠ ܡܫܡܫܢܐ ܘܩܫܝܫܐ ܕܗܐ ܐܬܬܣܝܡܘ ܚܕܬܐܝܬ ܡܛܠ ܕܢܫܡܥܘܢ ܥܠ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܘܢܛܪܘܢ ܀ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti scribimus confessionem, quam confessus est et definivit Jacobus Metropolita Maipheractae sive Martyropoleos, ut coram diaconis et presbyteris nuper ordinatis recitaretur, eo ut quae in eo jussa sint, sciant et observent.

2. Psalmi cv, xv, lxi, ita dispositi ut in ordinatione lectoris, hypodiaconi, psaltae recitandi sunt; *α*. ܡܙܡܘܪܐ ܕܩܗ. ܕܡܬܐܡܪ ܒܣܝܡܝܕܐ ܕܩܪܘܝܐ; *β*. ܡܙܡܘܪܐ ܕܝܗ ܕܥܠ ܗܘܦܘܕܝܩܢܐ; *γ*. ܡܙܡܘܪܐ ܕܣܐ ܕܥܠ ܦܣܠܛܐ ܐܝܟܢܐ ܕܩܦ̈ܠܐܘܢ ܐܘܟܝܬ ܡܙܡܘܪ̈ܐ, fol. 6.

3. Ordinatio lectoris, fol. 8.

Tit. ܥܠ ܫܠܡܐ ܕܡܪܢ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܣܝܡܝܕܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܪ̈ܓܐ ܒܝܘܡܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܩܘܪܒܐ. ܣܝܡܝܕܐ ܩܕܡܝܐ ܕܩܪܘܝܐ ܀ Ope Dñi nostri scribere adgredimur ordinationem gradus cujuscumque, ei diei aptam quo sacra coena non celebratur. Ordinatio prima lectoris. Ad calc. variae sequuntur rubricae, sc. Quod exorcistae, ܡܫܒܥ̈ܢܐ, nullam manuum impositionem accipiant, sed solo jussu episcopi creantur. Quod psaltis, hypodiaconis, lectoribus, et exorcistis orarium gerere non liceat, nisi qui hypodiaconi ostia ecclesiae, dum sacra coena celebratur, custodiant. De vocibus quae in officio mutandae sunt, quum hypodiaconus, vel psaltes impositionem manuum accipiat.

4. Chirotonia diaconorum, fol. 11.

Tit. ܒܝܕ ܐܠܗܐ ܡܚܝܠܢܐ ܕܡܚܝ̈ܠܐ ܟܬܒܝܢܢ ܠܛܟܣܐ ܕܟܝܪܘܛܘܢܝܐ ܕܡܫܡܫ̈ܢܐ ܀ Ope Dei qui infirmos confirmat scribimus ordinem Chirotoniae diaconorum. In margine variae rubricae de vocibus quae in hoc ordine mutandae sunt quum presbyter ordinandus est.

5. Ordo archidiaconi, fol. 25.

Tit. ܒܗ ܠܐܠܗܐ ܐܩܪܐ ܠܐܠܗܐ ܕܡܚܝܠܘܬܝ، ܥܕܪܐ ܐܢܐ ܕܐܬܟܬܒ ܠܛܟܣܐ ܕܐܪܟܝܕܝܩܘܢܐ ܀ Adjumentum Dei invoco ut meae infirmitati auxilio sit dum ordinem archidiaconi scribam.

6. Ordinatio presbyterorum, fol. 30.

Tit. ܒܗ ܥܠ ܐܗܝܐ ܫܪ ܐܗܝܐ ܐܠܫܕܝ، ܨܒܐܘܬ ܚܝ̄ܠܐ ܬܩܝܦܐ ܐܝܢ ܒܗ ܠܘ ܐܠܐ ܡܣܬܡܟܢܐ ܢܟܝܦܘܬܝ، ܡܬܬܟܠܢܐ ܐܢܐ ܒܐܢܚܬܐ ܕܢܩܘܫܐ ܗܢܐ ܒܐܠܗܐ ܕܢܬܟܬܒ ܠܛܟܣܐ ܒܝܘܠܦܢܐ. ܐܘܟܝܬ ܡܬܬܦܪܣܢܘܬ ܡܩܒܠܐ ܠܫܘܠܡܐ ܠܟܠܗ ܢܝܫܐ ܒܠܝܛܘܒܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܠܗܕܐ ܘܡܫܪܝܢܘܬܐ ܘܡܫܡܠܝܢܘܬܐ ܕܟܠ ܚܣܝܪܘܬܐ ܀ In Ahyo Shar Ahyo El Shadai Zebaoth [b], Robur fortissimum, immo, alias enim nequirem, infirmitatem meam inniti faciens, cum gemitu supplicor, ut per gratiam divinam, cujus est ortus et incrementum et cujuscumque defectus supplementum, hoc quod in Deo pollicitus sum, nempe ut ordinem Chirotoniae, sive Ordi-

[a] In initio manu Humphrey scriptum exstat; Procured from a Catanar of Mavelikkara church, Travancore, through Marcus Catanar. W. Topley Humphrey. Et postea; Presented to the Reverend W. H. Mill, D. D., this 4th Sunday in Advent, in the year of grace, 1840—1. Denique manu ipsius Mill; Forms of Ordination given me by the Rev. W. T. Humphrey, late Missionary in Travancore.

[b] Respiciunt haec verba nomina Dei sanctissima, אהיה אשר אהיה אל שדי צבאות, Ex. iii. 14; vi. 3.

nationis presbyteri exscriberem ad bonum exitum perveniat. Ad calc. ܨܠܘ ܥܠ ܥܒܕܐ ܟܪܝܗܐ ܘܚܛܝܐ ܒܫܡ ܦܫܝܛܐ ܠܛܝܒܘܬܗ ܐܠܗܐ ܀ Orate pro servo infirmo et peccatore, nomine presbytero, [per] Dei gratiam.

7. Encaenia ecclesiae, fol. 47.

Tit. ܬܘܒ ܛܟܣܐ ܕܚܘܕܬ ܥܕܬܐ ܐܦ ܨܠܘܬܐ ܘܚܘܣܝܐ ܕܥܠ ܡܕܒܚܐ ܘܥܕܬܐ ܕܡܬܛܘܫܝܢ ܡܢ ܐܪ̈ܛܝܩܘ ܘܡܢ ܚܢ̈ܦܐ. ܐܘ ܒܐܝܢܐ ܙܢܐ ܕܗܘܐ ܢܛܘܫ ܘܗܘܐ ܒܗ ܣܘܪܚܢܐ ܡܕܡ ܠܐ ܢܦܩܐ ܀ Sequitur ordo encaeniorum ecclesiae: necnon oratio et expiatio altaris vel ecclesiae, quae ab haereticis vel ethnicis, vel alio quocumque modo polluta sit, et in qua res aliqua nefasta acciderit.

8. Consecratio olei, fol. 58.

Tit. ܬܘܒ ܛܟܣܐ ܕܩܘܕܫ ܡܫܚܐ ܕܒܗ ܡܬܡܫܚܝܢ ܥܡ̈ܕܐ ܩܕܡ ܡܫܘܚܬܐ ܕܠܐܘܢܐ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ ܀ Sequitur ordo consecrationis olei, quo prius unguuntur baptizati quam in baptismatis lavacrum descendunt. In fol. 60 distinguuntur *chrisma*, ܡܘܪܘܢ, et *oleum simplex*, ܡܫܚܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ. Hoc enim prius catachumeni quam baptizantur; illo non nisi baptizati, unguuntur.

9. Chirotonia patriarcharum, metropolitanorum, maphrianorum, et episcoporum, fol. 62.

Tit. ܒܫܡ ܠܗ ܠܐܠܗܐ ܡܥܕܪܢܐ ܕܫܘܒܚܐ ܣܓܝܕܐ. ܐܝܬܝܐ ܡܬܘܡܝܐ ܐܠܨܝܐ ܐܬܬܘܬܐ ܠܡܪܘܬܐ [l. ܠܡܪܘܬܐ] ܢܥܒܕܘܬܝ, ܟܪܝܗܐ ܘܚܛܝܐ ܐܢܐ ܡܫܟܢܐ ܐܢܐ ܠܡܬܦܪܢܣܘ ܛܟܣܐ ܡܫܠܡܢܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܡܫܡܠܝܐ ܕܟܠܗ ܟܗܢܘܬܐ ܕܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܘܡܐܠܗܢܝܬܐ ܕܢܨܚܐ ܡܘܗܒܬܐ. ܘܦܛܪܝܪ̈ܟܐ ܓܒ̈ܝܐ ܕܒܗ ܡܬܪ̈ܡܝܢ ܠܪܘܡܐ ܡܬܥܠܝܢܐ ܕܪܝܫܢܘܬܐ. ܘܟܠ ܡܝܛܪܘܦܘܠܝܛܐ ܡܫܒܚܐ ܘܡܦܪ̈ܝܢܐ ܘܐܦܣܩܘܦܐ ܡܝܩܪܐ ܐܝ̈ܕܝܗܘܢ ܕܦܛܪܝܪ̈ܟܐ ܡܫܒ̈ܚܐ ܘܩܕ̈ܝܫܐ ܡܬܩܕܫܝܢ ܠܦܘܬ ܕܪ̈ܓܝܗܘܢ ܀ Deum adjutorem, gloriae adorandae, perpetuum, aeternum, necessario existentem, ut meae infirmitati auxilio sit cum gemitu invocans, scribere adgredior ordinem superiorem Chirotoniae, quae propter integrum perfectumque summi in Spiritu Sancto et deificante sacerdotii donum gloria enitet, quippe qua patriarchae electi in summum excelsitatis ordinem evehuntur; qua etiam metropolitani gloriosi, et maphriani, et episcopi reverendi manibus patriarcharum gloriosorum et sanctorum secundum gradus suos consecrantur. Ad calc. ܨܠܘܬܐ ܕܡܬܬܐܡܪܐ ܥܠ ܟܗܢܐ ܕܐܬܬܟܠܝ ܡܢ ܟܗܢܘܬܗ ܀ Oratio quae super sacerdotem qui e sacerdotio suo interdictus sit, recitatur, sc. quum ad gradum suum restituitur.

10. Consecratio altaris, fol. 97.

Tit. ܬܘܒ ܐܩܘܠܘܬܝܐ ܐܘܟܝܬ ܢܘܣܦܬܐ ܐܘ ܛܟܣܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܡܕܒܚܐ ܐܘܟܝܬ ܠܛܒܠܝܬܐ ܕܥܠ [[c] ܦܬܘܪܐ] ܀ Sequitur ἀκολουθία sive appendix, quae Ordo est consecrationis altaris, seu tabularum quae super mensam ponuntur. Addita est rubrica, ܡܬܩܕܫܝܢ ܠܛܒܠܝܬܐ ܗܠܝܢ ܒܚܡܫܐ ܒܫܒܐ ܕܐܪ̈ܙܐ. ܘܒܟܠܗܘܢ ܚܡܫܐ ܒܫܒܐ ܕܡܢ ܩܝܡܬܐ ܘܥܕܡܐ ܠܣܘܠܩܐ ܀ ܡܬܥܒܕܝܢ ܠܛܒܠܝܬܐ ܡܢ ܩܝܣܐ ܓܒ̈ܝܐ ܐܘܟܝܬ ܕܦ̈ܐ ܫ̈ܦܝܪܐ ܐܘ ܡܢ ܟܐܦܐ ܫܦܝܪܬܐ ܕܫܝܫܐ ܘܕܐܟܘܬܗ ܀ Fiat consecratio tabularum feria quinta hebdomadis mysteriorum, vel saltem aliqua feria quinta hebdomadum quae inter resurrectionem et adscensionem interveniunt. Conficiendae sunt tabulae de lignis selectis, hoc est, de asseribus optimis, vel etiam de lapide quodam optimo, qualis est marmor, et alii ejusmodi. Ad calc. ܫܠܡ ܐܦ ܠܛܟܣܐ ܗܢܐ ܠܐܠܗܐ ܕܡܫܬܟܠܠܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܠܗ ܒܝ̈ܕ ܗܘ ܀ ܟܬܒܗ ܡܢ ܡ̈ܘܬܐ ܕܫܪ̈ܝܪܐ ܠܛܘܒܐ ܕܣܘܡܟܐ ܟܠ ܥܒܕܐ ܚܛܝܐ. ܘܟܠ ܐܟܘ̈ܬܗ ܘܐܚ̈ܘܗܝ ܕܦܓܪ ܘܪܘܚ ܕܒܥܡܕܐ ܡܥܠܝܐ. ܠܡܪܢܗܘܢ ܐܒܘܗܝ ܘܒܪܗ ܘܪܘܚܗ.

[c] Addendum esse ܦܬܘܪܐ patet ex Cod. Vat. Cat. ii. 313.

ܕܡܢ ܟܠ ܕܠܝܬ ܡܢܗ. ܫܠܡ ܦܢ ܘܡܫܡܠܝܬܐ ܡܥܒܕܢܘܬܐ ܕܠܦ ܢܩܝܦ. ܐܢܬܘܢ ܐܚ̈ܝ ܘܡܚܒ̈ܝ. ܚܘܒܐ ܨܠܘ ܠܝ. ܕܢܫܒܘܩ ܠܝ ܡܪܝܐ ܚܛܗ̈ܝ. ܘܢܚܣܐ ܚܠܘܦ ܚܘ̈ܒܝ ܀ Explicit. etiam hic ordo bene et perfecte sine ullo omnino defectu. Lectores oro ut orationem propitiatoriam obferant pro servo peccatore, et pro parentibus et fratribus ejus corporeis et spiritalibus, qui nomine presbyter est Georgius Zacharias, facto autem remotus, quippe qui omnis boni vacuus est praeter fidem Christianam cui adhaeret. Vos fratres et dilecti, orate pro me amoris ergo, ut Dñs peccatorum veniam mihi concedat, et omnes defectus meos abstergat.

[Bod. Or. 655.]

70.

Codex bombycinus in quarto, ff. 136 constans, in fine mutilus, ab Athanasio episcopo, A. C. 1555, charactere simplici exaratus. Inest Rituale Jacobitarum.

1. Fragmentum officii alicujus ad baptismum pertinentis: desunt titulus et ff. 1—10. Ad calc. rubrica, والكاهن يحمل الطفل علي دراعيه ويدخله الي البيعه مع والدته • Et postea, وهو برسم الشماس العزيز الشماس فطروس ابن المرحوم المعلم يعقوب الشهير بالحريري الرب يهنيه بيه امين • Exscriptus est diaconi illustris Petri gratia, fil. beate defuncti doctique Jacobi, mercatoris sericarii celebris; concedat ei Deus ut commoda ex eo legendo percipiat, Amen.—Idem fragmentum et rubrica in fol. 39 exstat, similisque de Petro diacono inscriptio in fol. 60, ubi Alepensis الحلبي vocatur.

2. Ordo baptismi, fol. 12.

Tit. ܚܠ ܬܟܠܡܝ ܐܠܛܩܣ ܐܠܐܠܗܝ ܠܐܥܛܐ ܐܠܟܠ. ܐܒܬܕܝ، ܝܐ ܐܒܬܕܝ ܒܬܐܒ ܡܥܡܘܕܝܗ ܠܬܪܬܝܒ ܐܠܡܥܠܡܝܢ ܐܠܝ، ܡܢ ܟܬܒܗ ܡܫܝܚܐ ܒܥܘܢ ܐܠܐܠܗ ܐܠܚܐܦܛ ܠܠܟܠܝܗ ܐܠܐܒܬܕܐ. ܘܐܠܬܠܡܝܕ ܠܠܡܥܠܡܝܢ ܐܠܩܕܝܣܝܢ. ܚܬܝ ܐܠܝ ܐܠܐܒ ܐܠܩܕܝܣ. ܡܪܝ ܣܘܝܪܐ ܒܛܪܝܪܟ ܐܢܛܐܟܝܗ ܘܣܘܪܝܐ. ܐܠܕܝ ܒܥܕ ܩܠܝܡܝܣ ܬܠܡܝܕ ܒܛܪܣ ܐܠܪܣܘܠ. ܘܢܩܠܗ ܡܢ ܐܠܝܘܢܐܢܝ ܐܠܣܘܪܝܐܢܝ ܐܠܐ ܐܠܡܥܐܨܪܗ. ܐܠܐܒ ܐܠܦܗܝܡ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܐܠܪܗܐܘܝ. ܘܩܪܪܗ ܐܠܐܒܐܬ ܦܛܐܠܣܐ ܐܠܐܒܐ ܐܠܡܥܠܡܝܢ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܐܒܢ ܐܠܥܒܪܝ. ܘܡܘܫܐ ܐܒܢ ܐܠܚܓܪ ܨܠܘܬܗܡ ܬܟܡܠ ܐܘܠܐܕ ܐܠܡܥܡܘܕܝ̈ܗ ܐܠܡܩܕܣܗ ܐܡܝܢ ܀ Ope fretus Dñi Dei, qui omnia conservat, initium facio scribendi librum sacrum, cui inest ordo baptismi, quem Dñs noster Jesus Christus instituit, discipulisque illustribus tradidit; discipulique illis qui ab iis docti sint usque ad patrem sanctum Mar Severum, patriarcham Antiochiae et Syriae, qui eum secundum Clementem Petri apostoli discipulum ordinavit. Vertit autem e lingua Graeca in Syriacam pater coaetaneus, Mar Jacobus Edessenus. Hunc autem ordinem in communem usum sanxerunt patres doctissimi Gregorius Bar Hebraeus, et Moses Ibn Alhajar: preces eorum filios baptismatis sancti perfectos reddant, Amen.

In plurali numero et masculino genere scriptus est hic ordo, sed in sacerdotis usum addita sunt in margine verba, in foeminino genere plene descripta, quorum opus sit, ut in puellarum baptismum deserviat.

3. Ordo baptismi brevis, quum is qui baptizatur in periculo mortis sit, fol. 35.

Tit. ܘܐܠܐܢ ܒܥܘܢ ܐܠܪܒ ܡܣܒܚܗ ܐܒܬܕܝ، ܝܐ ܐܒܬܕܝ ܛܩܣ ܡܥܡܘܕܝܗ ܡܟܬܨܪ ܐܠܪܓܐܠ ܘܐܠܢܣܐ: ܬܪܬܝܒ ܐܠܐܒ ܡܪܝ، ܣܘܝܪܐ ܒܛܪܝܪܟ ܐܢܛܐܟܝܗ ܘܣܘܪܝܐ: ܠܠܐܠܗ ܐܠܝ، ܠܗ ܡܫܟܘܪ ܐܠܕܐܝܡ ܀ Et jam auxilio Dñi cui sit laus, scribere adgredior ordinem baptismi adbreviatum hominibus et mulieribus: compositum a

patre Mar Severo Antiochiae in Syria patriarcha, puero qui morti prope sit. Infantes etiam morientes sacrae coenae participes apud Jacobitas fieri e rubrica in fol. 37 patet; ويدخله الي المدبح ويشوثفه من الاسرار المقدسه ويباركه من الصليب والمدبح والانجيل ويطلقه. والبنت علي باب المدبح يكللها • Jubet alia rubrica quod si praesens mortis urgeat necessitas, sufficiat si sacerdos ter sine oleo signum crucis in fronte faciat, وان عرض لطفل ضرورة الموت سرعه وهو بلا عماد. يرشهه الكاهن بثلاث صلبان بين عينيه بغير زيت ويقول: ܡܬܚܬܡ ܦܠܢ ✠ ܒܫܡܐ ܕܐܒܐ ܐܡܝܢ ✠ ܘܕܒܪܐ ܐܡܝܢ ✠ ܘܕܪܘܚܐ ܚܝܐ ܘܩܕܝܫܐ ܠܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ. ܐܡܝܢ ⁘ Si autem convalescat puer, ex integro baptizandus est, his tribus crucis signis non obstantibus, وان عاش الولد يعمده الكاهن عماد كامل وهذه الثلاث صلبان يعبرهم •

4. Decalogus, العشر كلمات, brevissime exscriptus, fol. 39.

In hoc decalogo locum primum tenet, Unum Deum coles; secundum, Dei nomen in vanum non dices; tertium, Observa sabbathum; quartum, Honora patrem; quintum, Non occides; sextum, Non furaberis; septimum, Non moechaberis; octavum, Falsum testimonium non dabis; nonum, Facultates proximi tui non concupisces; decimum, Uxorem ejus non concupisces.

5. Idem ordo baptismi qui in fol. 12, sed in singulari numero, et masc. genere: ubi tamen opus, additum est in marg. genus foemininum, fol. 39.

Tit. ܐܬܚܠ ܥܠ ܬܘܟܠܢܐ ܐܠܗܝ ܐܟܬܘܒ, ܐܟܬܘܒ ܛܟܣܐ ܕܥܡܕܐ ܡܦܪܕܐ ܠܠܕܟܪܘ ܘܠܢܩܒܬܐ ⁘ Jam ope Dñi fretus scribere adgredior ordinem baptismi in singulari numero maribus foeminisque. Ad calc. كمل بعون الرب سبحانه علي يد الحقير في الروسا ابراهيم باسم اسقف اثناسيوس. الناظر الفهيم. يصلح ما يجد من النقص. لانه كتب من طكس مكثر. وكل انسان ناقص. والسبح والشكر لله تعالي امين. في دير القديس العظيم ماري اليان بارض القريتين سنه ٱ٨٦٦ للسكندر اليوناني بن فيلبوس الماقدوني بيد اثاناسيوس • Explicit. ope Dñi cui sit laus, manu vilissimi primatum Abraham, qui etiam quod ad nomen attinet episcopus Athanasius est. Quemcunque in eo videat defectum, corrigat lector peritus: pluries enim jussus scripsi, et omnis homo imperfectus est: laus autem et gloria Deo summo, Amen. Scriptus est in coenobio sancto magnoque Mar Eliae in terra duarum urbium, A. 1866 Alexandri Graeci, fil. Philippi Macedonii manu Athanasii.

Apud Arabes الارض القريتين regio est inter Meccam et Thaif urbes, sed hic potius significare videtur regionem Mosulanam. Urbs enim Mosul ad occidentalem ripam Tigris sita ex adversa fluvii parte antiquam Nineven habet, et in diocesi Mosulana situm esse coenobium Eliae diserte testatur Assemanus, B. O. ii. 212, 228.

6. Ordo Candelae sive Lampadis, in quinque officia distributus, fol. 60.

Tit. ܒܣܡ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܐܠܪܘܚ ܐܠܩܕܘܣ ܐܠܐܠܗ ܐܠܘܐܚܕ: ܐܒܬܕܝ ܐܢ ܐܟܬܒ ܛܩܣ ܐܠܩܢܕܝܠ ܡܪܬܒ ܠܡܢ ܝܛܠܒ ܐܠܐ ܐܠܬܘܒܗ ܡܢܐܡ ܐܘ ܡܪܝܡܐ: ܚܡܣܗ ܨܠ ܗܝ ܬܩܐܒ ܣܒܥܗ ܐܠܐܢܓܝܠ ܐܠܡܩܕܣܗ ܐܝܨ ܐܠܐܒ. ܗܘ ܬܡܐ ܐܫܥܝܐ ܒܟܝܬ. ܦܠܝܟܢ ܣܣܡܗ ܐܠܟܗܢܗ. ܘܝܬܠܘ ܟܠܗ ܘܐܚܕܗܡ ܒܥܕ ܟܠ ܐܣܡ ܐܪܒܥܐ ܣܘܒ ܐܠܡܫܡܣ. ܘܣܣܡܗ ܐܪܒܥܐ. ܗܘ ܬܡܐ ܠܗ ܗܘ ܓܠܝܐ ܘܓܥܠ ܠܗ ⁘ ܘܡܪܐ ܐܢܓܝܠܝܘܢ ܐܠܡܩܕܣ ܠܝܘܚܢܐ ܡܢܐܡ. ܝܓܝܒܘܢܐ ܡܢܝ ܓܓܝܡ. ܘܬܓܝܒܘܢ ܗܝ ܝܘܡ ܦܓܐܪ ܐܘ ܡܣܐܪ. ܘܝܓܝܠܘܢܐ ܗܝ ܐܠܡܢܝ ܦܬܝܟ ܗܬܐܠ ܥܒܘܢ ܐܠܡܠܝܢ. ܟܠ ܒܝܬ ܐܠܓܝܡ ܒܪܐܪ. ܘܗܝ In ܐܘܠ ܦܠ ܬܩܘܡܘܬ ܡܣܪܘܐܐ ܗܬܠܬܗ ⁘

nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, scribere adgredior librum Candelae pro eo qui ad poenitentiam accedit, sive infirmus sit sive sanus: quemadmodum in libro Jacobi apostoli, fratris Dñi cognomine, dictum est Si quis infirmus sit, presbyteros ecclesiae vocet, qui super eum orabunt, et oleo in nomine Dñi nostri Jesu Christi unguent; et sanabit eum Dñs: et si peccata ei sint, remittentur ei. Congregatis autem sacerdotibus ut officium Candelae celebrent, massam farinae subactam in media lance testacea vel vitrea ponant, qua in massa quinque ellychnia in modum crucis juxta numerum quinque virginum (prudentium) disponant, et in initio cujusque officii unum ellychnium accendant. Ad calc. وكمل كتاب القنديل بعون الله تعالي ليلة الاربعة ثالث ساعة من الليل حادي عشر شهر كانون الاول بقرية النبك سنة الف وثمانماية سبعة وستين يونانية ⁘ Explicit. ope Dei summi liber Candelae hora noctis feriae quartae tertia e nocte undecima mensis Canun prioris in urbe Nabk, anno 1867 Graecorum, C. 1555.

7. Ordo Coronae sive Sponsalium, fol. 97. Tit. ܐܬܟܠܐ ܥܠ ܙܒܢ ܐܠܬܐܠܘܬ ܐܠܡܩܕܣ ܐܟܬܒ ܟܬܐܒ ܐܠܡܣܡܐ ܒܐܠܐܟܠܝܠ ܐܥܢܝ ܐܠܨܠܘܗ ܥܠ ܐܠܥܪܝܣ ܘܐܠܥܪܘܣ: ܣܢܥ ܬܪܬܝܒܗ ܡܣܬܩܝܡܝܢ ܣܡ ܐܠܡܥܠܡ ܐܠܝ ܐܟܘܬܗ ܝܥܩܘܒ ܐܠܪܗܐܘܝ: ܡܢܟܡܒ ܐܠܐܒܐܘ, ܘܓܝܪܗ ܐܠܡܥܠܡܝܢ ܐܠܩܕܝܣܝܢ ⁘ Spem in sanctam Trinitatem reponens scribam librum cui nomen Corona, sive Preces in sponsum sponsamque. Ordinem secundum verae fidei normam disposuit doctor nostrum Syrorum Jacobus Edessenus, aliique doctores sancti.

Varia insunt officia, sc. *a*. Benedictio annulorum, تبريك الخواتم. *β*. Benedictio coronarum, quas gerunt socer sponsaque تبريك الاكاليل الذي الختن والعروس, fol. 110. *γ*. Oratio super caput pronubi [auspicis,] qui coelebs esse oportet, recitanda, الصلاة علي راس الاشبين ويكون اعزب; it. pro pronuba, quae virgo esse oportet, صلاة علي الاشبينة وتكون بنت بكر, fol. 123. *δ*. Oratio quum coronae post septem dies solvuntur, صلاة لحل الاكليل بعد سبعة ايام, fol. 127. *ε*. Praecepta sponso sponsaeque recitanda, postquam celebratum sit coronae officium, وصية تقرا على العريس والعروس بعد ان يفرغ الاكليل, fol. 128. Ad calc.

ܠܟ ܐܒܝܢ ܫܘܒܚܐ ܘܬܘܕܝܬܐ܆
ܕܐܡܬܝܢ ܥܠ ܦܘܠܚ ܫܢܝܬܐ܆
ܐܟܪܙܬ ܕܗܘܐ ܒܒܝܬܘܬܐ܆
ܒܥܘܬܐ ܡܢ ܦܘܡܝ ܡܢܝܬܐ܆
ܕܡܪܐ ܫܠܡܐ. ܕܢܗܪ ܫܠܡܐ. ܕܦܟܪ ܫܠܡܐ.
ܕܡܪܘܝ ܫܠܡܐ ⁘

8. Benedictio coronarum viduorum in duo officia distributa, fol. 134.

Tit. ܐܬܟܠܐ ܥܠ ܬܘܟܠܢܐ ܐܠܪܒ ܐܒܬܕܝ، ܒܟܬܒ ܬܒܪܝܟ ܐܟܠܝܠ ܐܠܐܪܐܡܠ ⁘ Jam ope Dñi fretus scribere adgredior benedictionem coronarum viduorum. Ad calc. officii secundi, ܟܡܠ ܬܒܪܝܟ ܐܠܐܪܐܡܠܗ Explicit. benedictio viduarum.

Inest revera ordo sponsalium viduorum et viduarum, ut e fol. 135 patet, ubi sacerdos orat pro ܨܠܝ ܕܒܪܟܗ ܕܢܒܝܗܘܣ ܠܬܪܡܠܐ. Recenset etiam Assem. Cod. Vat. Cat. ii. 338 eadem officia, sed quum *Benedictionem viduarum* simpliciter ea adpellat, pauci forte intelligerent, ordinem esse nuptiarum ubi vel sponsus vel sponsa viduus sit.

9. Orationes omnigenae, صلوات لكل جنس, fol. 143.

a. Oratio pro altari quod ab ethnicis vel haereticis profanatum sit, علي المذبح الذي يتنجس من الحنفا والاراطيقة, ib. *β*. Pro novis vasibus, quae ecclesiae obferantur, qualia sint calices, fictilia, cervicalia, et alia hujusmodi, صلاة علي الاوني الجدد الذين

يتقدمون للبيعة : كاسات . وصواني . واسد . وهرارات . وبدل . وكواتبي . ومباخر . وتلبشتات . ومراوح . ونوافير . ومعالق . ومناديل وغيرهم, ibid. γ. Super vinum in quo aliquid impurum suffocatum sit, علي الخمر الذي يختنق فيه شيا نجس, fol. 144. δ. Super oleum, quod in eodem modo impurum redditum sit, علي الزيت الذي يختنق فيه شي انجس, ibid. ε. Super aliquam rem quae impura facta sit, et cujus odor in aliquo quocunque modo corruptus sit, علي كل شي يتنجس وتفسد رايحته من جميع الاجناس, fol. 145. ϛ. Super aquas in quibus aliquid suffocatum sit, et super vas quod impurum factum sit, علي الما الذي يختنق فيه شي وعلي كل الفراغات التي تتنجس, ibid. ζ. Super vas in quo aliquid suffocatum sit, علي الفراغات التي يختنق فيها شي نجس, ibid. η. Super virum vel mulierem qui peccati reus sacerdotem ut pro eo oraret, rogaverit, علي الانسان الذي يقع في الخطيه رجل او امراه اذا سال الكاهن ان يصلي عليه, fol. 146. θ. Benedictio puerorum, صلاة التبريك الاطفال من الكاهن, ibid. ι. Pro iis qui iter faciunt, صلاة علي الذين يسافرون في الطريق, ibid. ια. Pro aegroto, صلاة يصليها الكاهن علي المريض, ibid. Desunt caetera.

Per totum librum rubricae, evangelia, epistolae, et postillae, Arabico sermone sunt: necnon multae in sponsalium officiis orationes. [Poc. 86.]

71.

Codex bombycinus laevigatus in duodecimo, ff. 110 constans, A. C. 1579, Hierosolymis, charactere simplici nitide exaratus. Inest;

Rituale Syrorum Jacobitarum.

1. Ordo Candelae, fol. 2.

Tit. ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܡܬܚܝܠܢܐ ܡܫܬܒܚܢܐ ܐܠܗܐ ܐܠܗܐ ܐܠܗܢܝܐ : ܢܟܬܘܒ ܒܥܘܕܪܢ ܐܠܗܐ [illegible]

In hoc titulo notandum est quod quatuor ellychniis in crucis modum dispositis, quintum in medio defigendum est, et quod finito uno quoque officio accendendum est ellychnium, quod etiam jubet Cod. Vat. lvi, cf. Cat. ii. 337: codex autem superior, Poc. lxxxvi, in initio cujusque officii ellychnium accendere praecipit. Accensis omnibus ellychniis excipiunt preces super caput aegroti recitandae. Denique si adsit episcopus, officium ab eo recitandum est, alias presbyter quivis sufficiat; quod etiam in rubricis jubet Cod. Poc. lxxxvi. Evangelia, et oratio ad finem officii cujusque sermone Arabico sunt, Carshunice: similique modo preces post accensa ellychnia, sc. طلبة علي راس الضعيف او معترف; caetera autem sermone Syriaco sunt. Ad calc. commemoratur annus, ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܒܝܘܡ ܚܕ ܒܝܪܚ ܐܝܪ ܫܢܬ ܐܦܨ ܝܘܢܝܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܡܕܝܢܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܐܡܝܢ ܀ Explicit. Hierosolymis die primo mensis Maii, A. Gr. 1890, C. 1579.

2. Ex Libro Capitum selecta quaedam, sc. α. Caput tertium, fol. 49.

Tit. ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܡܬܚܝܠܢܐ ܡܫܬܒܚܢܐ ܐܠܗܐ ܐܠܗܐ ܐܠܗܢܝܐ ܢܟܬܘܒ ܒܥܘܕܪܢܗ

[Syriac text] In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, cujus ope freti scribere adgredimur sermones utiles e Libro Capitum, quorum primus est Caput tertium, quo disputatur, fieri non posse ut amor Dei existet, nisi per obedientiam ad ejus jussa: jussa ejus autem observari non posse, nisi aliquis sit qui homines quomodo ea observent doceat et erudiat: item quod si quis peccator sine poenitentia moriatur, aeternum ei manere supplicium.

β. Caput quartum, fol. 64.

Tit. [Syriac text] Caput quartum, quo demonstratur, confessionem humiliationem esse, et per confessionem cor mundum fieri e cogitationibus impuris; denique absolutionem ei denegari, quicunque homines id agere posse sine doctoris disciplina putet.

γ. Caput quintum, fol. 75.

Tit. [Syriac text] Caput quintum, quo demonstratur eucharistiam minime ei obferendam qui discipulus non sit. Ad calc. [Syriac text] Sermo quem pronuntiavit S. Joannes Chrysostomus de modo quo ad sancta mysteria adpropinquare deceat: recitandus est die quinto magno (sc. hebdomadis passionis), ut moneantur ne quis ad ea adpropinquet nisi cum metu et tremore, et quam maxima puritate et castitate.

δ. Caput sextum, fol. 86.

Tit. [Syriac text] Caput sextum, quo demonstratur, quicunque indigni coenae sacrae participes fiant, certo eos manere judicium et morbum et mortem et adflictiones.

ε. Caput septimum, fol. 94.

Tit. [Syriac text] Caput septimum, quo manifestum fit, qualis sit didascaliae institutio de poenitentis confessione dum in statu sit discipuli: necnon quod nemini canonem in se ipsum recipere liceat; quod si autem faciat, Christo principatui adversatur.

ϛ. Caput octavum, fol. 105.

Tit. [Syriac text] Caput octavum, quo demonstratur, eum qui veritatem suo ipsius consilio sine magistri monitu facit, magnum et in tota Dei scriptura illustrem esse. Ad calc. [Syriac text]

ܐܠܐ ܠܐܓܠ ܐܠܝܗ ܐܠܡܬܓܣܕ ܘܐܠܡܬܐܢܣ
ܦܝ ܗܕܐ ܐܠܥܐܠܡ ܐܠܡܩܕܣܗ ܐܣܘܐܢܝܝܢ
ܒܐܠܐܣܡ ܪܐܗܒ ܘܒܐܠܦܥܠ ܗܐܪܒ ܦܐܪܓ
ܥܐܪܝ ܡܢ ܟܠ ܐܠܦܨܐܝܠ: ܘܐܠܟܐܗܢ
ܐܠܗܐܪܘܢܝ ܘܐܠܪܐܗܒ ܐܠܐܢܛܘܢܝܘܣ ܪܒ
ܝܘܚܢܐ: ܘܒܥܕܗ ܐܢܐ ܐܠܡܕܟܘܪ ܐܥܠܐ
ܒܐܝܕܝ̈ ܠܐܓܠ ܐܒܢ ܝܘܚܢܐ ܐܠܡܥܠܡ
ܡܬܠ ܡܐ ܐܪܐܕ ܘܐܫܬܗܝ ܘܒܥܬ ܕܠܟ
ܒܡܒܠܓ ܟܗ̄ ܡܚܠ ܒܡܚܫܗ ܘܒܝܥܢ ܫܪܥܝ
ܒܥܬܗ ܠܗ ܒܝܥܐ ܫܪܥܝܐ ܘܡܥܬܒܪܗ ܗܘ
ܡܫܬܪܝܗ ܒܚܫܘܪ ܐܠܪܐܗܒ ܘܐܢܛܘܢܝܐ ܦܝ ܫܪܝܗ̈
ܐܠܪܐܗܒ ܐܠܐܢܛܘܢܝܘܣ ܘܐܠܟܐܗܢ
ܐܠܡܠܟܝܨܕܩܝ ܪܒ ܐܠܝܐ ܐܠܛܪܐܒܠܣܝ ܐܠܕܝ
ܚܐܙܪ̈ ܥܢܝ ܦܝ ܡܕܝܢܗ̈ ܐܠܩܕܣ ܠܐܓܠ
ܟܠܐܨ ܢܦܣܗ: ܘܠܝܣ ܠܐܚܕ ܥܠܝܗ ܠܗ ܠܐ ܩܘܠ
ܘܠܐ ܦܥܠ ܓܝܪ ܐܡܪ ܨܐܚܒܗ ܐܠܡܕܟܘܪ
ܐܠܐ ܐܠܪܒ ܝܓܥܠܗ ܠܗ ܡܒܐܪܟܝܢ: ܘܟܐܢ
ܐܝܐܡ ܐܒܝܢܐ ܡܪܝ ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ ܒܛܪܝܪܟ
ܐܢܛܐܟܝܗ: ܘܡܪܝ ܒܐܣܝܠܝܘܣ ܡܦܪܝܐܢ
ܐܠܫܪܩ: ܘܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܛܪܐܢ ܐܠܩܕܣ ܘܠܠܗ
ܐܠܡܓܕ ⁘ In anno 1890 Alexandri fuimus in sancta nobilique urbe (Hierosolymis), ubi Servatoris sepulchrum, caeteraque loca sancta, in quibus Dñs noster Jesus Christus incarnationem ejus salutis nostrae causa perfecit, visitavimus: scilicet ego servus scelestus neque dignus cujus nomen in sancto libro signatum scriptumque sit, nisi propter eorem preces qui in hoc sancto libro legentes adspiciant, Joannes Faraj, nomine monachus, sed facto ignavus, et ab omni virtute vacuus: et sacerdos Aaronicus, et monachus Antonianus doctor Yuchna. Ego autem supradictus meis manibus librum supradicti doctoris Yuchna causa, sicut voluit, et cupivit, exscripsi, et pretio 25 dirrhemorum licita venditione vendidi; ille autem emptione legali et canonica coram monachum Antonianum et sacerdotem Melchisedekianum doctorem Eliam e regione Tripolitana, qui in urbem sanctam animae salutis causa commeaverat, eum emit: neque alicui est ne minima quidem in hunc librum potestas sine supradicti possessoris venia, quem Dominus precor beatum faciat. Haec facta sunt in diebus patris nostri Mar Ignatii patriarchae Antiocheni, et Mar Basilii Orientis maphriani, et Mar Gregorii urbis sanctae metropolitani; et Deo gloria.

[Bod. Or. 22.]

72.

Codex chartaceus in octavo, ff. 42 constans, charactere partim simplici, partim Nestoriano, annis C. 1821, 1840, pro G. H. Mill, S. T. P. R. apud Cantab. exaratus[a]. Insunt;

Ritualia et Historica ad Syros Jacobitas in agro Malabarico pertinentia.

1. Ordo Sponsalium, in duas partes divisus, α. Benedictio annuli, fol. 1.

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܒܘܪܟܐ ܕܥܙܩܬܐ ⁘ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius veri, scribere adgredimur benedictionem annuli.

β. Benedictio coronae, fol. 8.

Tit. ܬܘܒ ܬܫܡܫܬܐ ܐܚܪܬܐ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܒܘܪܟܐ ܕܟܠܝܠܐ ⁘ Sequitur officium alterum, quod benedictio coronae est.

2. Nomina graduum ecclesiasticorum, ܫܡܗ̈ܐ ܕܕܪ̈ܓܐ, fol. 20.

Hi gradus sunt, 1. Psaltes. 2. Cantor, sc. liturgiae, ܗܘ ܕܡܙܡܪ ܒܩܘܪܒܢܐ. 3. Exorcista, qui tamen apud Syros Malabaricos aeditui officium revere gerit, ܗܘ ܕܡܫܡܫ ܠܒܝܬ ܩܘܕܫܐ. 4. Anagnostes. 5. Hypodiaconus. 6. Diaconus. 7. Sacerdos. 8. Periodeutes, sive Visitator, ܣܥܘܪܐ. 9. Chorepiscopus. 10. Episcopus. 11. Metropolita. 12. Patriarcha. 13. Angeli. 14.

[a] Cf. fol. 1, ubi manu ipsius Mill scriptum exstat, Pro me descripsit Thomas Mavalicarensis.

Archangeli. 15. Principatus. 16. Potestates. 17. Throni. 18. Dominationes. 19. Virtutes, ܚܝ̈ܠܐ. 20. Cherubim. 21. Seraphim.

3. Historia brevis ecclesiae Malabaricae. Descripsit Gulielmo H. Mill Abraham, presbyter Travancorensis, Dec. 1821, fol. 21.

Secundum hanc historiam, in Indiam venit Thomas apostolus, A. D. 52, et exstructis quinque ecclesiis, duas familias nobiles quae in iis ministrarent constituit, et ipse denique in urbe Mailopura mortuus et sepultus est. Postea A. D. 345 venit Thomas alter, mercator, ab Ignatio patriarcha Antiocheno, comitantibus episcopis et presbyteris et diaconis, missus; qui ex iisdem prosapiis, quae a Thoma apostolo manuum impositionem acceperint, ecclesiae rectores elegit, addita archidiaconatus dignitate, quae antea apud eos non exstiterit. A. D. 825 venit mercator alter, nomine Job, duobus comitantibus episcopis, qui doctrinam Jacobiticam, qualem ipse Thomas apostolus ab initio iis docuerat, profitebantur. Hic rerum status usque ad A. D. 1545 permansit, quum Mar Elia jubente venit episcopus cui nomen fuit Abraham, a quo manuum impositionem acceperunt, quia ipsis episcopi non fuerunt. Rex autem regionis Cochin, ܟܘܟܝܢ, hunc Abraham vi cepit, et Romam abductum Papae tradidit, cui se submisit, et accepta in omnem Indiam potestate, ibi reversus est, et mores Francos h. e. Romanos eos docuit. Mortuo Abraham, archidiaconatus iis solum remansit. A. D. 1598 mores Syriacos deseruerunt, et Francis sese submiserunt, presbyterique a vero matrimonio prohibiti sunt, ܐܬܟܠܝܘ ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܡܢ ܙܘܘܓܐ ܟܝܢܝܐ. A. D. 1653 venit Ignatius Antiochiae patriarcha ad urbem Mailopuram, et forte ibi erant duo diaconi Malabarici, qui ad sepulchrum Thomae apostoli venerandum venerant, qui multo fletu patriarcham agnoverunt, et quum didicisset nullum iis esse e suo genere episcopum, dedit illis ἐνστατικόν [? Syr. ܡܫܠܡܢܐ ܠܟܠܗܘܢ] ut Thomam archidiaconum suum eligerent. Ille accepto enstatico literas ad presbyteros, et diaconos et laicos ecclesiae Malabaricae misit, qui confestim convenientes Cophuran regem Cochin rogaverunt, ut Ignatium patriarcham a Francis captum, et in castello Cochinensi vinctum liberaret. Cras, inquit, eum eripiam, et vobis tradam. Sed auro ei suaserunt Franci, ut quicquid vellent in Ignatium facerent, qui, lapide circa collum ligato, in profundum maris eum demiserunt. Propter quod facinus juraverunt Syri nullam iis cum Francis communionem futuram esse, et Thomam archidiaconum episcopum fecerunt secundum Ignatii mandatum. A. D. 1660 venit episcopus quidam Josephus, quem Syri recipere noluerunt, sed Alexandrum quemdam e Thomae cognatis, qui presbyteri munus gerebat, pellexit, et episcopum consecravit: quem plerisque accipere recusantibus factum est schisma in ecclesia Malabarica. A. D. 1685 venit maphrianus Basilius, et mores Francorum penitus expulit, a quo tempore fidei Jacobiticae constanter adhaeserunt. A. D. 1708 jussu catholici [b] Eliae, venit episcopus Gabriel et docuit duas naturas et duas personas in Christo: sed pauci eum acceperunt. Coenam Domini etiam et fermento et azymo celebravit. Denique A. D. 1751 Joannes manibus Basilii maphriani, et Gregorii metropolitae, et Georgii chorepiscopi, episcopus consecratus est.

4. Altera historia brevis, literis Malayalicis scripta, fol. 24.

[b] Innuitur Elias ix Seleuciae ad Tigrim episcopus. De hujus urbis episcopis, totius Nestorianismi primatibus, et quibus solenne fuit titulum Catholici gerere, cf. Le Quien, Or. Christ. ii. 1077—1158.

5. Notitiae quaedam Romanarum partium in ecclesia Malabarica, fol. 25.

6. S. Ephraimi aenigmata, fol. 26.

7. Excerpta e Codd. MSS. ecclesiae Puttencaviensis: descripsere duo ejusdem eccles. presbyteri, Nov. 28, 1840.

a. Verbera Dñi nostri, ܡܚܘ̈ܬܗ ܕܡܪܢ, fol. 27. *β*. Sermo metricus chorepiscopi de laudibus Mar Basilii, ܡܐܡܪܐ ܕܟܘܪ, ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܐܡܪ [l. ܕܐܡܪ] ܡܛܠ ܩܘܠܣܐ ܕܡܪܝ, ܒܣܝܠܝܘܣ, fol. 28. Ad calc. ܟܢܫ ܘܓܒܐ ܫܠܡܗ ܘܫܘܡܠܗ ܠܩܘܠܣܐ ܗܢܐ: ܚܠܝܫܐ ܬܐܒܠܛܘܣ ܟܘܪܐܦܣܩܘܦܐ ܕܗܘ ܓܝܘܪܓܝܣ ܒܪ ܟܘܪܐܦܣܩܘܦܐ ܛܝܒܘܬ ܐܠܗܐ ܕܡܢ ܐܦܪܟܝܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܐܪܝܫܬܐ ܒܪܘܐܐ ܕܗܝ ܚܠܒ: ܠܗ: ܒܐܒ ܬܫܥܐ ·:· ܒܫܢܬ̄ ܕܝܘܢ̈ܝܐ ·:· ·:· ·:· Congregavit et collegit perfecit et absolvit hanc laudem vir humilis Thabaltus chorepiscopus, qui etiam Georgius filius chorepiscopi Taibuth Aloho, e provincia Antiochena, ex urbe primaria Beroea, quae etiam Haleb, die nono mensis Ob, anno Graecorum [1536?]. *γ*. Miracula triginta Thomae, et historiola ecclesiae Malabaricae, fol. 32.

8. Epigraphe codicis Apocalypseos Syr., qui servatur in ecclesia Puttencavensi. Pro Gul. Mill descripsit Georgius presbyter. Nov. Dec. } 1821, fol. 37.

In hac epigraphe omisit scriba annum quo scriptus est codex. Caetera quae dedit nullius pretii sunt.

9. Recensio ordinum ecclesiasticorum, fol. 38.

In hac recensione psaltes, ܦܣܠܛܐ, et cantor, ܡܙܡܪܢܐ, iidem esse dicuntur: notaturque quod quatuor infimi ordines, sc. lectores, hypodiaconi, cantores sive psaltae, et exorcistae, sine impositione manuum creantur, neque orarium gerunt. Exorcistae etiam rectius definiuntur ut qui demoniacos, si baptizati fuerint, adjurant, ܡܩ̈ܡܝܢܐ ܕܡܟܘܡܝܢ ܥܠ ܕܝ̈ܘܘܐ ܐܢ ܥܡ̈ܕܝܐ ܘܬܠܡ̈ܝܕܐ. Gerunt orarium diaconi: additurque hypodiaconi esse ostia servare dum sacra coena consecratur.

10. Sermones metrici doctoris Georgii, ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܡܠܦܢܐ ܓܝܘܪܓܝܣ, fol. 39.

11. Nomina eorum qui a Syris Malabaricis anathematizantur, fol. 41.

Hi sunt Nestorius, Leo Papa Romanus, Synodus Chalcedonensis, Paulus Samosatenus, Ibas Edessenus, ܗܝܒܐ ܕܐܘܪܗܝ, Bardesanes, Acacius, Julianus Phantasticus[c], ܝܘܠܝܢܐ ܗܠܠܐ, Barsulas[d] Nisibenus, Arius, Eunomius, Eutyches, Marcion.

[Bod. Or. 667.]

73.

Codex chartaceus in quarto, ff. 53 constans, mutilus, charactere simplici luculenter exaratus. Anni nota caret, sed forte saeculi decimi quinti est. Inest;

Rituale Syrorum Jacobitarum.

1. Exequiae laicorum, fol. 1.

Tit. ܬܘܒ ܒܚܝܠ ܐܠܗܐ ܡܪܝܐ ܟܠ ܟܬܒܝܢ ܛܟܣܐ ܕܟܘܦܢܐ ܕܓܒܪ̈ܐ ܒܢ̈ܝ ܥܠܡܐ ·:· Jam ope Dei omnipotentis scribimus ordinem involutionis laicorum adultorum.—In quatuor officia divisus est, et ad calc., fol. 20,

---

[c] Julianus Phantasticus forte ille Halicarnassi episcopus est, qui primo Severi Antiocheni fautor, postea Monophysiticam doctrinam ita in extrema protulit, ut Christi naturam ante resurrectionem corruptioni obnoxiam esse negaverit. Unde a se eum removit Severus, ut haereseos reum. Quum enim Syri vocem Graecam δόκησις per ܗܠܠܐ reddunt, nullus dubito quin per ܗܠܠܐ illum Julianum innuunt, ut qui vanam ἀφθαρσίας δόκησιν docuerit. Sectores ejus et Julianistae et Aphthartodocetae vocantur.

[d] Pro Barsulas, ܒܪܨܘܠܐ, certe corrigendus est Barsumas, episcopus Nisibenus, et partium Nestorianarum propugnator acerrimus.

ܨܠܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܥܡ ܒܘܝܐܐ ⁘ Oratio finalis cum consolatione.

2. Exequiae mulierum, fol. 22.

Tit. ܬܘܒ ܠܘܝܐ ܕܥܠ ܥܘܦܐ ܕܢܫ̈ܐ Ordo involutionis mulierum, in quatuor officia divisus.

3. Exequiae puerorum, fol. 36.

Tit. ܠܘܝܐ ܕܠܘܝܐ ܕܥܠ ܛܠܝܐ Ordo deductionis pueri, in quatuor officia divisus. Quarti officii omnia post fol. 49 desunt.

4. Ordo baptismi a Severo conscriptus secundum Jacobi Edesseni recensionem, fol. 50.

Tit. ܥܠ ܚܝܠܗ ܗܘ ܡܪܝܢܐ. ܡܫܪܐ ܐܢܐ ܠܡܟܬܒ ܛܟܣܐ ܕܥܡܕܐ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܝ، ܣܘܝܪܐ ܦܛܪܝܪܟܐ. ܐܝܟ ܬܘܪܨܐ ܕܝܥܩܘܒ ܐܘܪܗܝܐ ⁘ Potentia dominica fretus scribere adgredior ordinem sanctum baptismi a Mar Severo patriarcha conscriptum, secundum recensionem Jacobi Edesseni.

Hunc ordinem scriba imperfectum reliquit, unde ff. 52, 53, nihil aliud exhibent nisi remedia quaedam Carshunice scripta, contra scorpionis morsum, ܥܩܪܒ ܠܕܓܗ ܐܠܥܩܪܒ, pro morbo splenetico, ܥܠܠ ܐܠܛܚܐܠ, etc., et ad finem Gloriam in excelsis, Syriace, sursum deorsum scriptam. [Mar. 708.]

74.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 136 constans, A. C. 1582, charactere simplici nitide exaratus, praeter ff. 69—73[ro], quae manu recentiore et nimis rudi addita sunt. Inest;

Liber exequiarum secundum ritus Jacobitarum.

Tit. ܒܥܘܕܪܢ ܐܠܗܐ ܟܬܒܝܢ ܗܫܐ ܟܬܒܐ ܕܠܘܝ̈ܐ ܐܘܟܝܬ ܬܫܡܫ̈ܬܐ. ܕܩܝܡܝܢ ܥܠ ܫܢܝ̈ܐ ܕܗ̇ ܡܫܢܝܢ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܢܐ ܠܥܠܡܐ ܐܚܪܢܐ ⁘ Ope Dei jam scribimus Librum Exequiarum, sive Officia quae super defunctos, quum ex hoc in alterum mundum migrent, decantantur.

1. Exequiae virorum, fol. 1.

Tit. ܬܫܡܫܬܐ ܐܘܟܝܬ ܠܘܝܐ ܕܥܠ ܓܒܪ̈ܐ Officium sive ordo pro viris.

In quatuor officia distributus est ordo, quorum primo non additus est tonus: caetera tria in sexto, septimo, et octavo octoechi tonis sunt. Tria priora officia ex hymnis et precibus constant, praeter quas in quarto officio lectiones sunt ex sacris scripturis, quas sedentes auscultant, ܘܡܬܒܢ ܝܬܒܝܢ ܠܡܫܡܥܐ ܕܩܪ̈ܝܢܐ. Hae lectiones sunt Gen. xxv. 7—11, Job. xiv. 7—22, Eccles. vii. 1—8, quem librum laudat Syrus ut Sapientiam Salomonis, ܚܟܡܬܐ ܕܫܠܝܡܘܢ, Hos. xiii. 9—15, Sap. Sirac. ܚܟܡܬܐ ܕܒܪ ܐܣܝܪܐ, xxxviii. 16—23, Lam. iii. 1—21, Sirac. xli. 1—4, quem laudat Syrus ut ܣܦܪ ܕܩܪ̈ܝܢܐ, Epistola Baruch prima [a], e ܒܫܘܠܡܗ ܕܥܠܡܐ usque ad ܡܢܘ ܕܐܫܬܘܕܝ, Ezech. xxxvii. 1—14, Jes. xxxviii. 10—20, 1 Pet. iii. 18—iv. 2, quam laudat Syrus ut ܦܪܟܣܝܣ ܕܫܠܝ̈ܚܐ, 1 Cor. xv. 20—33, Joh. v. 19—29. Has lectiones excipiunt litania a diacono cantata, hymnus strophicus, canticum antiphoneticum, duo ܩܠ̈ܐ, quorum alter alphabeticus, et oratio Jacobi Sarugensis.

2. Exequiae mulierum, fol. 31.

Tit. ܬܘܒ ܬܫܡܫܬܐ ܕܥܘܦܐ ܕܢܫ̈ܐ Sequitur officium involutionis mulierum.

3. Exequiae puerorum, fol. 53.

Tit. ܬܘܒ ܠܘܝܐ ܕܥܠܝܡܐ ܕܛܠܝ̈ܐ ܘܥܘ̈ܠܐ ⁘ Sequitur ordo exequiarum juvenum, puerorum, et infantium.

Eandem dispositionem habent ambo haec officia, et cuique sui hymni, preces, lectiones, etc. sunt, quales aetati et sexui proprii videantur. Post lectiones e sacris scriptu-

[a] In versione Anglicana deest, sed e Cod. Mus. Brit. 17105, 118 *c*—119 *b* exscripsit Lagardius, et in edit. ejus Libr. Vet. Test. Apoc. Syriace, pp. 90, 91 publici juris fecit.

ris in exequiis puerorum scriptum exstat in fol. 69, ܫܠܡ ܠܘܝܐ ܕܛܠܝܐ ܠܗܪܟܐ ܐܫܟܚܢ ܒܢܘܣܟܐ ∴ Explicit. exequiae puerorum: hucusque enim tantum in exemplari invenimus. Sed addidit manus recentior litaniam, ܠܩܘܠܝܐ ܕܒܬܪ ܐܘܢܓܠܝܘܢ, ܡܕܪܫܐ, ܡܘܡܪܐ, ܒܥܘܬܐ, et orationem Mar Ephraimi.

4. Exequiae sacerdotum et diaconorum, fol. 73.

Tit. ܬܘܒ ܬܫܡܫܬܐ ܐܘܟܝܬ ܠܓܢܙܐ ܕܥܠ ܟܗ̈ܢܐ ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ ∴ Sequitur officium sive ordo pro sacerdotibus et diaconis.

In octo officia distributus est hic ordo secundum octoechi tonos. In octavo lectiones ex sacris scripturis, sc. Gen. xlix. 33—l. 14, Deut. xxxiv. 1—8, Prov. x. 7—14, Syr. ܟܬܒܐ ܕܡ̈ܬܠܬܐ, Sap. Sal. iv. 7—18, Syr. ܚܟܡܬܐ ܕܫܠܝܡܘܢ, 2 Reg. xiii. 14—21, Sirac. sive Sap. M g. ܚܟܡܬܐ ܪܒܬܐ, xliv. 1—15, Jon. ii. 2—9, Baruch, Ep. i, ex ܗܫܟܐ ܕܡ ܕܡ̈ܬܢܐ ad ܡܫܠܡܝܢ, cfr. Apocr. ed. Lagarde, pp. 92, 93, laudat autem Syrus ut ܡܢ ܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ; Dan. xii. 1, Jac. Ep. v. 7—11, Syr. ܦܪܟܣܝܣ[b], 1 Thes. iv. 13—18, Luc. xix. 12—27.

5. Prooemia et sedrae antiphonarum in exequiis, si opus sit, recitandae, fol. 118.

α. Sedra super sacerdotes defunctos, ܣܕܪܐ ܕܥܠ ܟܗ̈ܢܐ ܕܢܚܝܡ, ibid. *β*. Super diaconos, ܣܕܪܐ ܕܥܠ ܡ̈ܫܡܫ̄ ܕܢܚܝܡ, fol. 121. *γ*. Super laicos, ܣܕܪܐ ܕܥܠ ܒܢ̈ܝܐ ܥܠܡ̈ܝܐ ܕܢܚܝܡ, fol. 123. *δ*. Super pueros, ܛ̈ܠܝܐ ܕܢܚܝܡ, fol. 126. *ε*. Super infantes, ܥܠ ܫܒܪ̈ܐ ܘܥ̈ܘܠܐ ܕܢܚܝܡ, fol. 129. *ϛ*. Sedra involutioni mulierum apta, ܣܕܪܐ ܕܟܘܦܦܐ ܕܢ̈ܫܐ ܕܢܚ̈ܝܢ, fol. 130. *ζ*. In involutione virginis adolescentulae, ܦܪܘܡܝܘܢ ܕܥܠ ܟܘܦܦܐ ܕܒܬܘ̄ ܛܠܝܬܐ, fol. 132.

Cujusque sedrae ordo idem est, sc. ܨܠܘܬܐ, ܦܪܘܡܝܘܢ, ܣܕܪܐ, et ܥܛܪܐ.

[b] Epistolas generales Petri et Jacobi forte laudat Syrus sub nomine Actorum Apost., quia locus earum apud Syros proxime Acta Apost. sequebatur.

6. Preces, fol. 134.

α. Oratio super vestes a mortuis relictas, ܨܠܘܬܐ ܕܥܠ ܡܐܢ̈ܐ ܕܫܒܩܝܢ ܡܢ ܥܢܝ̈ܕܐ. *β*. Oratio super pulverem qui in defunctos jactus est, ܨܠܘܬܐ ܕܥܠ ܥܦܪܐ ܕܥܠ ܥܢܝ̈ܕܐ, ibid.

Ad calc. ܠܐܠܗܐ ܘܠܬܫܒܘܚܬܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩ̄ܕ ܘܡܫܒܚܬܐ ܫܘܝܬ ܒܐܘܣܝܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܠܥܠܡܝܢ. ܫܠܡ ܘܐܫܬܡܠܝ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܩܕܝܫܐ ܕܡܬܩܪܐ ܟܬܒܐ ܕܠܘܝܐ ܒܥܘܕܪܢ ܡܪܢ ܘܐܠܗܢ. ܘܐܬܟܬܒ ܒܝܘܡܝ ܐܒܗ̈ܬܐ ܩܕܝܫܐ ܘܡܠܦܢܐ ܬܪܝܨܝ ܫܘ̄ܒ ܐܒܘܢ ܡܪܝ ܐܓܢܛܝܘܣ ܬܐܓܐ ܕܪ̈ܫܝܢ ܘܛܘܒܢܐ ܒܟܠ ܕܗܘ ܕܘܝܕ. ܘܡܪܝ, ܒܐܣܝܠܝܘܣ ܡܦܪܢܣܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܗܘ ܩܠܝܠܐ. ܘܡܪܝ, ܠܦܘܠܘܩܣܝܢܘܣ ܗܟܢܐ ܦܪܘܫܝܐ ܘܡܠܦܢܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܕܗܘ ܕܗܘ ܕܡܕܝܢܬܐ ܗܕܐ. ܘܡܪܝ, ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܘܒܩܘܫܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܗܘ ܕܐܦ ܘܗܘ ܐܝܬܘܗܝ ܒܓܘܗ ܕܥܕܬܐ. ܘܥܠ ܟܠ ܐܢ̈ܫܐ ܕܟܢܫܐ ܩܕܝܫܐ. ܡܢܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܐܢܘܢ ܒܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ܥܠ ܟܠ ܡܕܡ ܕܢܬܠ ܠܗܘܢ ܥܢܝ̈ܐ ܘܡܣ̈ܟܢܐ ܘܝܬܡ̈ܐ ܘܐܪܡ̈ܠܬܐ ܘܡܫܪܝܢ ܘܡܟܬܒܝܢ ܘܡܚܘܪܝܢ. ܘܟܠܗܘܢ ܕܥܒܕܘ ܐܢܘܢ ܡܪܢ. ܐܡܝܢ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢܘܢ ܗܘܘ ܒܥܕܬܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܢܗܘܢ ܡܢ ܐܒܗ̈ܬܐ ܘܡܠܦܢܐ ܕܥܠ ܟܗܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܘܐܒܗ̈ܬܐ ܘܡܫܒܚܝܢ ܐܝܟ ܕܐܦ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܟܠ ܫܢܝܢ ܕܚܝܝ̈ܐ ܘܠܝܠܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܘܡܬܩܪܝܢ ܡ̄ܪ ܐܒܘܢ ܘܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܠܗܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ∴ In honorem et gloriam S. Trinitatis, gloriosae, consubstantialis, Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei veri in saecula. Explicit. et perfectus est hic liber sanctus, cui nomen Liber Exequiarum, ope Dñi et Dei nostri. Scriptus est diebus SS. patrum et doctorum orthodoxorum, patris nostri Mar Ignatii, coronae nostrorum capitum, et prorsus beati, qui etiam David;

et Mar Basilii, maphriani Orientis, qui etiam Pilatus; et Mar Timothei senis spiritalis et episcoporum coronae, qui etiam Thomas, frater supradicti patriarchae, cujus est cathedra Antiochiae et Syriae, et totius Syrorum populi. Deus in altum evehat eorum thronos et multos annos iis concedat, servetque e daemonum et ethnicorum et hominum pravorum invidia, et inimicos sub pedum scabello ponat, proper preces Deiparae Mariae, et omnium sanctorum, Amen.—Denique scriptus est hic liber manibus viri infirmi et peccatoris, necnon abominandi et in omnibus ejus moribus foedi, Abraham: scripsi autem monachi et presbyteri gratia, fratris mei illustris et spiritalis, et in omnibus ejus moribus pulchris casti, doctoris Joannis cari et dilecti et super omnes homines honorati, cujus hic liber est rebus a suo labore partis emptus, neque alius quisquam ejus particeps est. Scriptus est A. G. 1893, C. 1582; et Dño gloria, et nobiscum ejus misericordia in saecula saeculorum, Amen.

[Bod. Or. 12.]

75.

Codex bombycinus laevigatus in folio minori, ff. 554 constans, charactere Nestoriano, A. C. 1493, pulchre exaratus. Inest; Octoechus secundum usum Melchitarum.

Tit. ܚܠ ܚܝܠܐ ܘܡܘܟܠܢܘܬܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܐܘܟܛܘܐܝܟܘܣ ܕܬܡܢܝܐ ܩܠܝܢ. ܕܥܠ ܩܝܡܬܐ ܘܬܝܒܘܬܐ ܘܥܠ ܡܠܐܟܐ ܘܥܠ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܘܥܠ ܡܪܬܢ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ. ܘܥܠ ܨܠܝܒܐ ܘܥܠ ܫܠܝܚܐ ܘܥܠ ܣܗܕܐ ܘܥܠ ܥܢܝܕܐ. ܐܣܛܝܟܝܪܐ ܘܐܩܬܝܣܡܛܐ: ܘܐܦܩܘܐܣ: ܘܐܢܐܒܐܬܡܘܣ ܘܬܐܘܛܘܩܝܘܢ ܐܝܟ ܛܟܣܐ ܕܝܘܢܝܐ ܀ Potentia et fiducia Dñi nostri Jesu Christi scribere adgredimur Octoechum tonorum octo, in resurrectionem, et poenitentiam, et angelos, et dñm Joannem baptistam, et dñam nostram Deiparam, et crucem, et apostolos, et martyres, et defunctos: sc. στιχηρὰ, et καθίσματα, et ὑπακοὰς, et ἀναβαθμοὺς, et θεοτόκιον, secundum ordinem Graecorum.

1. Tonus primus, fol. 1.

α. Στιχηρὰ resurrectionis, ܣܛܝܟܝܪܐ ܕܩܝܡܬܐ, ad mat. diei dominicae, ibid.

β. Canon triadicus, sive hymnus in S. Trinitatis honorem, in officio mediae noctis dominicae cantandus, ترتيب الترياذيكس اي صلاة نصف الليل لليالي الاحد, fol. 3; ܐܢܐܛܪܝܐܕܝܩܐ ܕܦܘܢܐ, fol. 17.

γ. Hymni diei dominicae in vesperis, et feriae secundae[a] ad primam vesperam, ܒܪܡܫܐ: ܕܚܕ ܒ̄ܫ: ܠܗܘܢ ܡܘܡ: ܒ: ܒ̄ܫ, fol. 19.

δ. Hymni feriae tertiae in Joannis baptistae honorem, fol. 26.

ε. It. quartae in Deiparam, fol. 32.

ϛ. It. quintae in apostolos, fol. 38.

ζ. It. parasceues in crucem, fol. 45.

η. It. sabbathi in martyres et defunctos, fol. 51.

Ad calc. ܫܠܡ ܒܥܘܕܪܢ ܡܪܝܐ ܩܕܡܝܐ ܡܘܡܚܝܐ ܀ Explicit. auxilio Dñi tonus primus.

2. Sequitur tonus secundus in eodem modo distributus, sc. ܚܠ ܩܝܡܬܐ, dominicae secundae ad mat., fol. 60; قانون الترياذكا ad mediam noctem, fol. 62; ܣܛܝܟܝܪܐ ܕܦܘܢܐ, fol. 75; in vesp., et feriae secundae officiis, fol. 77; tertiae, ܚܠ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 85; quartae, ܚܠ ܡܪܬܢ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, fol. 92; quintae, ܚܠ ܫܠܝܚܐ, fol. 98; parasceues, ܚܠ ܨܠܝܒܐ, fol. 104; sabbathi, ܚܠ ܣܗܕܐ, fol. 110.

---

[a] Hymni in vesperis dominicae et feriae secundae forte una dispositi sunt, quia ejusdem sunt generis. Dum enim in officiis dominicae matutinis sola celebratur resurrectio, et ad mediam noctem S. Trinitatis laudes, hymni in vesperis indefinitae materiae sunt, in honorem Deiparae, martyrum, angelorum, poenitentiae, etc. Caeteris autem feriis singulis materia definita est. In feriae enim tertiae hymnis solus celebratur Joannes baptista; in quartae Deipara; in quintae Apostoli; in parasceues crux; et in sabbathi martyres et defuncti.

3. Tonus tertius, ܩܢܘܢ ܚܕ ܒܫܒܐ : ܓ̄ ܥܠ ܩܝܡܬܐ, fol. 119; ܩܘܡܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 120; ܡܥܕܥܢܐ ܕܚܕ ܒܫ̄ : ܩܢܘܢ ܣܛܝܟܪܐ ܕܨܦܪܐ, fol. 132; ܩܢܘܢ ܩܘܡ ܒ̄, fol. 134; ܩܢܘܢ ܩܘܡ ܓ̄. ܥܠ ܡܘܫܐ ܡܕܒܪܢܐ, fol. 143; ܩܢܘܢ ܩܘܡ ܕ̄. ܥܠ ܚܕܪܐ ܠܘܬ ܡܪܝܐ, fol. 149; ܩܢܘܢ ܩܘܡ ܗ̄. ܥܠ ܬܠܝܬܝܐ, fol. 155; ܩܢܘܢ ܩܘܡ ܚܡܫ. ܥܠ ܡܠܐܟܐ, fol. 161; ܩܢܘܢ ܩܘܡ ܫܒܥܬܐ ܥܠ ܣܗܕܐ, fol. 167.

4. Tonus quartus, ܩܢܘܢ ܕܚܕ ܒܫܒܐ : ܕ̄ :, fol. 175; قانون الترياذيكاس اي ܩܘܡܐ ܕܬܠܝܬܝܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 177; ܣܛܝܟܪܐ, fol. 189; ܡܥܕܥܢܐ ܕܩܢܘܢ ܩܘܡ ܒ̄, fol. 191; ܩܢܘܢ ܩܘܡ ܓ̄, fol. 200; ܩܘܡ ܕ̄, fol. 206; ܩܘܡ ܗ̄, fol. 212; ܩܘܡ ܚܡܫ, fol. 218; ܩܘܡ ܫܒܥܬܐ, fol. 224.

5. Tonus quintus, : ܗ̄ : ܩܢܘܢ ܚܕ ܒܫܒܐ, fol. 232; قانون الترياذيكا اي صلاة نصف الليل, fol. 234; ܡܥܕܥܢܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ. ܣܛܝܟܪܐ ܕܨܦܪܐ, fol. 245; ܕܩܢܘܢ ܕܩܘܡ ܒ̄, fol. 247; ܩܘܡ ܓ̄, fol. 255; ܩܘܡ ܕ̄, fol. 261; ܩܘܡ ܗ̄, fol. 268; ܩܘܡ ܚܡܫ, fol. 274; ܩܘܡ ܫܒܥܬܐ, fol. 280.

6. Tonus sextus, : ܘ̄ : ܩܢܘܢ ܚܕ ܒܫܒܐ, fol. 288; قانون الترياذيكا اي صلاة نصف ليل, fol. 290; ܣܛܝܟܪܐ ܕܨܦܪܐ, fol. 302; ܡܥܕܥܢܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ. ܕܩܢܘܢ ܩܘܡ : ܒ̄ :, fol. 304; : ܓ̄ : ܩܘܡ, fol. 312; : ܕ̄ : ܩܘܡ, fol. 316; : ܗ̄ : ܩܘܡ, fol. 322; ܩܘܡ ܚܡܫ, fol. 328; ܩܘܡ ܫܒܥܬܐ, fol. 334.

7. Tonus septimus, : ܙ̄ : ܩܢܘܢ ܚܕ ܒܫܒܐ, fol. 342; ܩܘܡܐ ܕܬܠܝܬܝܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 344; ܣܛܝܟܪܐ ܕܨܦܪܐ, fol. 356; ܡܥܕܥܢܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ. ܕܩܢܘܢ ܩܘܡ : ܒ̄ :, fol. 358; : ܓ̄ : ܩܘܡ, fol. 365; : ܕ̄ : ܩܘܡ, fol. 371; : ܗ̄ : ܩܘܡ, fol. 376; ܩܘܡ ܚܡܫ., fol. 381; ܩܘܡ ܫܒܥܬܐ, fol. 386. Ad calc. ܫܠܡ ܩܠܐ ܫܒܝܥܝܐ. ܒܥܘܕܪܢܗ ܕܐܠܗܐ : ܨܠܘ ܥܠ ܡܫܡܫܢܐ ܚܛܝܐ ܝܥܩܘܒ ܕܟܬܒ ܐܝܟ ܚܝܠܗ ⁘ Explicit. tonus septimus auxilio Dei. Orate pro diacono Jacobo, qui pro virili exaravit.

8. Tonus octavus, : ܚ̄ : ܩܢܘܢ ܚܕ ܒܫܒܐ, fol. 393; ܩܘܡܐ ܕܬܠܝܬܝܐ ܕܠܠܝܐ, fol. 395; ܣܛܝܟܪܐ ܕܨܦܪܐ, fol. 408; ܡܥܕܥܢܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܕܩܢܘܢ ܩܘܡ : ܒ̄ :, fol. 410; : ܓ̄ : ܩܘܡ, fol. 416; : ܕ̄ : ܩܘܡ, fol. 421; : ܗ̄ : ܩܘܡ, fol. 428; ܩܘܡ ܚܡܫ, fol. 434; ܩܘܡ ܫܒܥܬܐ, fol. 442. Ad calc. idem Jacobus commemoratur.

9. Exaposteilaria et doxologiae, *a.* resurrectionis, fol. 451.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܝܢܢ : ܐܟܣܦܘܣܛܝܠܪܝܢ ܘܕܘܟܣܘܠܘܓܝܣ ܕܩܝܡܬܐ ܥܠ : ܚ̄ܕܥܣܪ ܣܛܝܟܪܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܒܨܦܪܐ ܕܩܝܡܬܐ ܥܠ ܐܝܩܪܐ ܕܩܝܡܬܐ ⁘ Jam scribimus undecim exaposteilaria et doxologias, quae diebus dominicis praeter sticharia ad mat. in resurrectionis honorem recitantur.

Praeter exaposteilaria et doxologias insunt undecim resurrectionis evangelia, cum singulis suis θεοτοκίοις.

β. Dierum ferialium, ܬܘܒ ܟܬܒܝܢܢ ܐܟܣܦܘܣܛܝܠܪܝܢ. ܕܝܘܡܬܐ. ܦܫܝܛܐ, fol. 465.

Praeter exaposteilaria insunt troparia, theotocia, et ܩܘܢܕܩܝܢ κοντάκια.

10. Troparia, *a.* sabbathi, ܛܪܘܦܪܝܢ ܕܩܘܡ ܫܒܬܐ, fol. 469. *β.* dominicae, ܕܡܘܣܒܬܐ ܩܘܡ. ܚܕ ܒܫܒܐ, ibid.

11. Sticharia ferialium, ܬܘܒ ܣܛܝܟܪܐ ܕܦܘܢܝܩܘܢ. ܕܝܘܡܬܐ ܕܫܒܬܐ ܟܠܗ, fol. 470.

12. Triadica, fol. 480.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܝܢܢ ܛܪܝܐܕܝܩܘܢ ܕܥܠ ܨܘܡܐ ܕܠܠܝܐ. ܒܬܪ ܫܬܐ ܡܙܡܘܪܐ ܥܠ ܐܘܟܛܘܐܟܘܣ : ܢ̄ : ⁘ Jam scribimus triadica per jejunium praeter laudes noctis post sex psalmos recitanda, sec. octoechum.

13. Exaposteilaria jejunii, ܐܟܣܦܘܣܛܝܠܪܝܢ ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܒܨܘܡܐ ܕܐܪܒܥܝܢ, fol. 482.

14. Hymni, sc. hymnus a Stephano scriptus, qui dominicis per jejunium in sacra coena post accepta mysteria recitatur, ܡܕܪܫܐ ܕܐܣܛܦܢܘܣ ܕܡܬܐܡܪ : ܒܨܘܡܐ ܥܠ ܦܬܘܪܐ ܕܐܪܙܐ ܒܚܕ ܒܫ̄, fol. 483; it. Paschatis hymni et κοντάκια, ibid. Ad calc. ܫܠܡ ܥܠ ܣܘܥܪܢܐ ܕܐܠܗܐ ܘܨܠܘܬܗ. ܕܫܠܡ ܒܫܝܢܐ ܘܟܬܝܒ ܠܐܝܠܝܢ. ܥܒܕܐ ܚܛܝܐ ܐܚܝ ܕܩܪܐ ܥܠܝܗ : ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܥܕܪܢ : ܘܠܐܝܩܪܐ ܕܫܘܒܚܗ : Orate pro peccatori: gloria Patri qui adjuvit et opi-

tulatus est: et Filio et Spiritui Sancto, qui ad perfectionem duxerunt, nunc et semper in saec. saeculorum, Amen. Explicit. auxilio Dei liber octoechi.

Excipit. colophon; ܡܫܠܡܝܢܢ ܠܢܗܪ ܡܥܡܘܬܐ. ܒܡܘܬܪܬܐ ܒܥܘܕܪܢ ܐܠܗܐ. ܦܘ̄ ܠܡܪܝܐ ܕܥܕܪ ܠܟܪܝܗܘܬܝ: ܐܬܟܬܒ ܘܐܫܬܠܡ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܐܘܩܛܘܐܟܘܣ ܀ ܥܠ ܬܡܢܝܐ ܩܠܝܢ ܀ ܠܩܝܡܬܐ ܀ ܘܠܡ̈ܠܐܟܐ ܀ ܘܠܬܝܒܘܬܐ ܀ ܘܠܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܀ ܘܠܡܪܬܝ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܀ ܘܠܙܩܝܦܐ ܀ ܘܠܫ̈ܠܝܚܐ ܀ ܘܠܣ̈ܗܕܐ ܀ ܘܡ̈ܢܝܚܐ ܀ ܣܛܝܟܪܐ ܘܩܢܘܢܐ ܀ ܘܟܬ̄ܝܣ ܀ ܘܐܘܦܩܐܘܣ ܀ ܘܐܢܐܒܐܬܡܘܣ ܀ ܘܬܐܘܛܘܩܝܘܢ ܀ ܐܝܟ ܪܘܫܡܐ ܝܘ̈ܢܝܐ [l. ܕܝܘ̈ܢܝܐ] ܀ ܒܝܘܡ ܀ ܕ̄ ܀ ܟ̄ܚ ܒ̄ ܀ ܡܢ ܝܪܚܐ ܟܢܘܢ ܀ ܩܕܡܝܐ ܀ ܫܢܬ ܫܬ ܐܠܦ ܘܬܫܥ ܡܐܐ ܀ ܐܪܒܥ ܘܬܫܥܝܢ ܡܢ ܫ̈ܢܝܐ ܕܐܕܡ ܐܒܘܢ ܀ ܀ ܀ ܘܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܒܥ ܡ̈ܐܐ ܀ ܫܒܥ ܘܬܫܥܝܢ ܡܢ ܫ̈ܢܝܐ ܠܐܟܣܢܕܪܘܣ ܒܕ [l. ܒܪ] ܦܝܠܝܦܘܣ ܀ ܝܘ̈ܢܝܐ ܀ ܀ ܀ ܘܫܢܬ ܐܠܦ ܘܐܪܒܥ ܡ̈ܐܐ ܀ ܐܪܒܥ ܘܬܫܥܝܢ ܡܢ ܫ̈ܢܝܐ ܗܘܢ ܕܡܪܢ ܘܐܠܗܢ ܘܦܪܘܩܢ ܘܡܚܝܢܢ ܀ ܟܕ ܕܢܚ ܡܢ ܥܘܒܗ ܒܬܘ̄ ܕܟܝܬܐ ܀ ܨ̈ܠܘܬܗ ܢܗܘܝܢ ܥܡܢ ܘܨܠܘܬܗܘܢ ܕܩ̈ܕܝܫܐ ܘܫ̈ܠܝܚܐ ܘܢ̈ܒܝܐ. امين امين ܀ ܀ ܒܪ̈ܚܡܐ ܫܡܝ̈ܢܐ. ܠܠܒ̈ܝܫܝ ܐܘܚܕܢܗ ܐܬܪܐ ܕܫܡܐ ܕܡܪܝܐ: ܟܬܒܗ ܕܝܢ ܐܢܫ ܚܛܝܐ ܘܡܟܝܢ, ܡܢ ܟܠ. ܘܠܐ ܫܘܐ ܒܫܡܐ ܡܫܡ̄ܫ: ; ܘ̄ ܦ̄ : ܘ̄ ܬ̄ : ܒܪ ܡܫܡ̄ܫ. ܝܘܚܢܢ. ܐܠܗܐ ܢܚܘܣ ܢܦܫܗ ܕܐܝܬܘ̄ ܕܡܢ ܒܗ ܒܩܪܝܐ ܕܢܛܝܪܬܐ ܒܢܛܘܪܬܐ ܕܠܗ ܡܢ ܐܠܗܐ ܚܕܪܝܢ . . ܒܛܘܪܐ ܕܠܒܢܢ. . ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܕܪ̈ܚܡܐ ܡܚܣܢܐ ܠܗ ܘܠܐܒ̈ܗܘܗܝ, ܟܠ ܡܢ ܕܩܪܐ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ. ܘܦܓܥ ܒܗ ܘܡܫܟܚ ܒܗ ܦܘܕܐ ܐܘ ܛܘܥܝܝܐ ܡܒܥܐ ܐܦܢܘܣ ܫܘܒܩܢܐ ܡܛܠ ܕܟܠ ܒܪܝܐ ܚܣܝܪܐ ܐܝܬܘ̄. [ܘܚܕ ܒܠܚܘܕܘ̄ ܐܝܬܘ̄.] ܘܚܕ ܒܠܚܘܕܘܗܝ, ܐܝܬܘ̄ ܡܫܡܠܝܐ ܗܘ ܕܐܝܬܘ̄ ܠܐ ܒܪܝܐ. ܐܠܗܐ ܗܒ ܫܘܒܩܢܐ ܠܟܠ ܕܩܪܐ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ ܒܨܠܘ̈ܬܐ ܕܟܠ ܩܕ̈ܝܫܐ ܘܒܨܠܘܬ̄ ܕܡܪܬܢ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ, ܡܢ ܗܫܐ ܘܒܟܠܙ̄ ܠܥܠ̄ ܥܠ̄ ܐܡܝܢ ܀ Jam in scriptis nostris per Dei auxilium ad clivi culmen venimus. Gloria sit Dño qui infirmitatem meam adjuvit. Scriptus est et perfectus hic liber, qui octoechus est secundum octo tonos, in resurrectionem, in angelos, in poenitentiam, in dñm Joannem baptistam, in dñam Deiparam, in crucem, in apostolos, in martyres, et defunctos, necnon στιχηρὰ, et κάνονες, et καθίσματα, et ὑπακοαὶ, et ἀναβαθμοὶ, et θεοτόκιον secundum notationem Graecorum feria quarta, die 28 mensis Canun prioris anno patris nostri Adam 6994, Alexandri autem, f. Philippi, Graeci, 1797, et incarnationis Dñi nostri et Dei et Salvatoris, et Vivificatoris, quum ortus sit e sinu purae virginis 1493. Sint nobiscum preces ejus, et omnium sanctorum et apostolorum et prophetarum, Amen, Amen, Amen. In misericordiis coelestibus, potestate ejus indutis, locus est nominis Domini.

Scripsit autem homo peccator et omnium miserrimus, et indignus qui nominaretur diaconus, Jacobus, * * fil. diac. Joannis, cujus animae propitius sit Deus, ex habitatoribus oppidi a Deo custoditi, Hhardin, in monte Libano. Deus, pater misericordiarum propitius esto ei, et parentibus ejus. Quicunque inter legendum in errorem vel mendam aliquam in hoc libro incidant et inveniant, benigne precor, date veniam, propterea quod omnis res creata imperfecta est, et unus tantum perfectus est, is scilicet qui non est creatus. Deus concede veniam omnibus qui in hoc libro legánt, propter preces omnium sanctorum, et dñae nostrae Deiparae, dñae Mariae, nunc et semper in saec. saeculorum, Amen.

Quid illud ܘ̄ ܬ̄ : ܘ̄ ܦ̄ ;, velit plane nescio. Excipit idem colophon, Arabice scriptus, quo se vocat, يعقوب باسم شماس بن الشماس يحنا بن القس بطرس, sed nihil inest quod haec signa explicet. In fol. 489 etiam se vocat, المسكين س٠ ع٠ م٠ س٠ ا٠

ܬܠܠܬܐ, fol. 266: Troparia, ܛܪ̈ܘܦܪܝܢ, fol. 267. Ad calc. fol. 266, inscriptio Arabica qua lamentatur scriba, res ab eo scriptas mansuras esse, dum manus quae scripsit in sepulchro putrescit. [DAWK. 41.]

77.

Codex bombycinus laevigatus, ff. (225 – 1 =) 224 constans, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Octoechus.

Tit. ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܚܝܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܀ نبتدي بتايد القدره العاليه نكتب الطبوحس علي التمان الحان • In nomine Dei in saec. saeculorum viventis, Amen; summae potestatis auxilio scribere adgredimur Octoechum tonorum octo.

1. Tonus primus, اللحن الاول, in eodem modo ac in Cod. lxxv distributus, fol. 1.

2. Tonus secundus, fol. 30.

3. Tonus tertius, fol. 59. Ad calc. crux operis intertexti crasse depictus cum inscriptione ܒܗܢܐ ܢܝܫܐ ܙܟܐ ܡܘܫܐ Hoc signo vicit Moses.

4. Tonus quartus, fol. 91.

5. Tonus quintus, fol. 121. Deest fol. 147.

6. Tonus sextus, fol. 148.

7. Tonus septimus, fol. 172.

8. Tonus octavus, fol. 192.

Saepe ad tonorum calcem preces lectorum petit scriba, qui se vocat شماس انجيلي, *diaconus evangelicus:* nulla autem anni nota exstat. Una compacta sunt octo folia, quibus inest ܣܛܝܟܪܐ ܠܟܠܗܘܢ ܩܕ̈ܝܫܐ Sticharion in omnium sanctorum honorem; quo scilicet eorum nomina secundum festorum per anni circulum ordinem in hymni modum conclusa sunt. [HUNT. 127.]

78.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. (189 – 1 =) 188 constans, saeculi forte decimi sexti, mutilus, charactere Nestoriano praeter titulos et rubricas, qui Arabice scripti sunt, exaratus. Inest;

Paracleticum [a], sive Octoechus.

Tit. بسم الاب والابن والروح القدس الاه واحد نبتدي بعون الله تعالي نكتب كتاب الستين قانون وهو يسما المعزي وهو يقال في ارض العجمعة كل لحن بلحنه وكل يوم قانونه اذا كان مبناون يقال قانون المعزي وبعده قانون المبناون واذا لم يكون مبناون يعني المعزي مع رحمة اللة تعالي • In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Deitatis, auxilio Dei summi scribere adgredimu · Sexaginta hymnos, qui etiam vocantur Liber Consolatorius, quique hebdomadibus aptis secundum singulos suos tonos cantandi sunt. Singulis igitur diebus canonicis, si sit menaeum, primus cantandus est hymnus consolatorius, et postea menaeum: sed si nullum sit menaeum, sufficiat consolatorius cum hymno cui nomen Misericordia Dei.

1. Tonus primus, fol. 1. 2. Secundus, fol. 39. 3. Tertius, fol. 76. 4. Quartus, fol. 108.

---

[a] Vix inter se differunt Paracleticum et Octoechus: quamvis enim adfirmat Du Cange, Gloss. Med. Graec. sub voce, multa plura in Paracletico quam in Octoecho inesse, et praesertim officia vespertina, nihil hujusmodi in nostris codicibus inveni. Insunt enim in Cod. Dawk. viii, ut caeteros praetermittam, hymni in vesperis cantandi; in hoc autem codice vix aliquid inest nisi hymni nocturni, ܥܢܝ̈ܬܐ ܕܠܠܝܐ. Ambo etiam nomini habuisse *Sexaginta Canones* ex inscriptione in illo cod. jam commemorata, cf. p. 279, cum hujus cod. titulo, collata, adparet. Dividitur et Octoechus et Paracleticum in octo partes secundum musicae tonos, quarum singulae per singulas hebdomades impleantur. Παρακλητικὸς vero dictus videtur, inquit Allatius, quasi *Consolatorius*, quod quae in eo sunt fere omnia eo spectent, ut peccatorem consolentur, hortentur ad poenitentiam, et ut is Deum quem offendit poenitentia ac precibus propitium sibi reddat.

5. Quintus, fol. 137. 6. Sextus, fol. 161. 7. Septimus, fol. 185.

Deest fol. 183, et omnia post fol. 189.

[Dawk. 45.]

79.

Codex bombycinus laevigatus in folio minori, ff. (210 – 58 =) 152 constans, ruinosus, madore corruptus, initio fineque carens, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano concinne exscriptus. Inest;

Octoechus.

Desunt ff. 1—58, exceptis sex foliis, quorum quarto inest toni primi, اللحن الاول, finis, et carmen cujus ad finem commemoratur scribae nomen, ܫܡܗ ܡܕܝܢܐ ܓܝܘܪܓܝܣ. ܒܐܣܟܝܡܐ ܚܠܝܦ ܕܝܪܝܐ Nomen ejus plane est diaconus Georgius, quod ad habitum pertinet, monachus. Desunt etiam ff. 121, 130, 140, 159, 168, 193, et omnia post 210.

Toni tertii initium fuit ad calc. fol. 67vo; toni quarti in fol. 97vo; quinti in fol. 129; sexti in fol. 158; et septimi in fol. 187.

In fol. 186 iterum commemoratur scriba; صلي علي كاتبه المسكين جرجس اقل التايبين بالذي لبسه راهب يا رب كن له معين وبالرسم اسمه شامس. له يا رب اصفح في الدين • Ora pro misero hujus libri scriba Georgio, poenitentium vilissimo, quod ad habitum pertinet, monacho: immo Dñe sis ei adjutori, et quia diaconus vocatur, da ei Dñe veniam in die judicii.

[Dawk. 51.]

80, 81.

Codex bombycinus laevigatus in folio minori, ff. (493 – 57 =) 436 constans, ruinosus, initio fineque carens, saeculi forte decimi sexti, charactere Nestoriano angulari exaratus. Inest;

Octoechus in duos tomos dispositus.

In primo tomo desunt ff. 1—22 praeter unum folium: item ff. 34, 35, 237—244; et exceptis quatuor foliis, quae nullo modo numerari potuerint, omnia post fol. 245. Alia manu scripta sunt ff. 71, 80, 81, 97, 137, 138, 199, 200.

Tomus secundus cum fol. 275 incipit. Desunt fol. 277, et praeter unum folium omnia post fol. 492; alia manu sunt ff. 333, 334, 391, 392, 393, 404.

Tonus secundus incipit in fol. 72; tertius in fol. 137; quartus in fol. 199; quinti titulus deest; sextus in fol. 333; septimus in fol. 392; octavus in fol. 446. [Dawk. 52, 53.]

82.

Codex partim bombycinus, partim chartaceus, in duodecimo, ff. 192 constans, in fine mutilus, a tribus scribis charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Octoechus [a].

Tit. adeo tabe corruptus est, ut pauca verba tantum legi possunt, sc. تعالي * * * علي * * * الثمنيه الحان ܐܘܟܛܘܐܟܘܣ * * ܗܘ ܕܡܙܡܪ ܒܠܠܝܐ ܥܠ ܥܢܝ̈ܕܐ ܘܩܝܡܬܐ ܘܥܐ̈ܕܐ ܪ̈ܒܐ ܘܥܠ ܟܠܗܘܢ ܩܕ̈ܝܫܐ. ܩܕܡܝܐ ܥܠ ܩܝܡܬܐ ܩܠܐ * * * * ⁘ . . . Super octo tonos, hirmus * * * qui nocte in defunctos et resurrectionem et festa majora, et omnes sanctos cantatur. Primum in resurrectionem tonus [primus].

Ff. 1—32 a primo scriba; ff. 33—145 a secundo; denique ff. 146—192 chartacea et a tertio scriba exarata sunt. Post fol. 33 fasciculi signis Copticis numerati sunt.

1. Tonus primus, fol. 1; secundus, fol. 25; tertius, fol. 49; quartus, fol. 74; quintus, fol. 119; sextus, fol. 136; septimus, fol. 154; octavus, fol. 164.

---

[a] Inest revera nihil praeter Canones Noctis, qui plerumque iidem sunt ac in Cod. Dawk. xlv.

2. Hymnus de resurrectione, هذا قانون الفصح المجيد: ܩܢܘܢܐ ܕܩܝܡܬܐ, fol. 188. Hujus hymni quinque tantum odae exstant.

[Dawk. 56.]

83.

Codex bombycinus laevigatus in duodecimo, ff. (215 – 63 =) 152 constans, valde mutilus, initio fineque carens, a tribus scribis charactere Nestoriano exaratus. Insunt;

Octoechus, Anthologium, Troparia, in usum Jacobitarum.

1. Octoechi fragmenta, ff. 1—52. Deest titulus. Explicit. tonus secundus ad calc. fol. 8; incipit tonus septimus in fol. 21; et octavus in fol. 29.

2. Anthologium, fol. 53.

Tit. بسم الاب والابن والروح القدس الاه واحد وايضا نكتب بعض اعياد من اعياد المميزه • In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Deitatis, jam scribimus festa quaedam e festis praestantioribus.

α. Festum adnuntiationis, عيد البشاره, ibid. β. Nativitatis, عيد الميلاد الشريف, fol. 55. γ. Luminum, عيد الانوار العظيم المقدس, fol. 58. δ. Ingressus Dñi in templum, عيد الدخول السيد الي الهيكل, fol. 60. Desunt forte duo folia. ε. Dormitionis dñae, die 15 Sextilis, نياح الست السيده في خامس عشر اب, fol. 61. Hujus hymni finem quaere in ff. 71, 72. ϛ. Transfigurationis, عيد التجلي العظيم, fol. 70, quod ante fol. 62 reponi debet. ζ. Hosannarum, عيد الشعنين المقدس, fol. 63. η. Paschae, عيد الفصح المقدس المجيد, fol. 64. θ. Adscensionis, خميس الصعود, fol. 65. ι. Pentecostes, عيد العنصره الشريف, fol. 68. ια. Nativitatis dñae, die 8 Septembris, الثامن من ايلول عيد مولد السيده, fol. 73. Ad calc. وبقيت الترتيب كالعاده وصلي علي الناسخ المسكين غفر الله تعالي له ولوالديه ولجميع الامه الارثودكسيه. بشفاعة العذري الطاهره ام النور وجميع القديسين امين • Sequitur ex more reliquus ordo; ora pro scriba paupere, ut Deus summus ei et parentibus ejus et toti familiae orthodoxae veniam concedat per intercessionem virginis purae, matris luminis, et omnium sanctorum, Amen. ιβ. Elevationis crucis venerandae, die 14 Sept., الرابع عشر من ايلول رفع الصليب المكرم, fol. 76.

Huc usque tot ubique desunt, ut verus foliorum ordo restitui non potuerit: sed quae fol. 77 sequuntur, alia manu scripta, et forte ex alio codice desumpta, recto ordine disposita sunt. Horum foliorum primus fasciculus signum fert ܝܕ, et quum decem folia in unoquoque fasciculo insunt, numerum 141 jure sibi vindicat.

3. Psalmi 79, 80, fol. 141.

4. Troparia, α. sabbathis, β. diebus dominicis, fol. 143.

5. Troparia illis totius anni diebus apta, quibus cantatur Alleluia, fol. 147.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܝܢ: ܛܪܘܦܪ̈ܝܐ: ܘܬܐܘܣ: ܩܘܪܝܘܣ: ܕܥܐܕ̈ܐ ܕܫܢܬܐ ܟܠܗ: ܢܘܡ̈ܣܐ ܕܡܬܐܡܪܝܢ ܒܗܘܢ: ܐܠܠܘܝܐ ⁘ Jam scribimus Troparia et Θεὸς κύριος festorum totius anni, quibus cantatur Alleluiah.

Alia manu sunt ff. 204—215.

[Dawk. 31.]

84.

Codex bombycinus laevigatus in folio minori, ff. (218 – 22 =) 196 constans, mutilus, initio fineque carens, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Triodii pars prima in usum Melchitarum[a].

[a] In duas partes apud Syros dividitur Triodium, quarum prima a dominica Publicani et Pharisaei, sive Septuagesimali, usque ad feriam sextam Lazari decurrit; altera autem, quam

1. Titulus et ff. 1—9 desunt. In fol. 10 finis officiorum parasceues, quae dominicam carnisprivii antecedit.

2. Sabbathum carnisprivii, sive τῆς ἀπόκρεω, quo commemorantur defuncti universim, ܘܩܡ ܥܕܬܐ ܕܡܥܒܪܢܘܬ ܒܣܪܐ ܕܥܢܝܕܐ ܕܟܠܗܘܢ ܥܢܝܕܐ ܕܡܢ ܥܠܡ, fol. 13. Desunt ff. 15, 16.

3. Dominica carnisprivii, sive Sexagesima, fol. 19. Desunt ff. 24, 25.

4. Hebdomadis τῆς τυροφάγου, ܕܓܒܬܐ, sive casei, feria secunda deest; tertia, fol. 28; quarta, fol. 31; quinta, fol. 32; parasceue, fol. 34; sabbathum, quo commemorantur sancti patres, ܘܩܡ ܥܕܬܐ ܕܓܒܬܐ ܕܥܢܝܕܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܩܕ̈ܝܫܐ, fol. 36.

5. Dominica dimissionis casei, ܚܕ ܒܫ̈ ܕܡܥܒܪܢܘܬ ܓܒܬܐ, Gr. τῆς ἀποτυρόσεως, sive Quinquagesima, fol. 44. In fol. 48 hymnus antiquus Syrorum, cujus tit., ܬܘܒ ܒܬܫܒܚܬܐ ܩܢܘܢܐ ܡܘܬܒܐ ܠܠܝܬܐ ܕܩܘܪ̈ܝܐܐ ܐܝܟ ܕܝܢ ܐܝܬ ܠܣܘܪ̈ܝܝܐ, ܒܩܘ̈ܡܝܬܐ ܕܥܕܬܐ. E novem constat odis, memoratuque dignum sit quod canones noctis etiam in Triodio plerumque novem odas habeant.

6. Hebdomadis primae jejunii feria secunda, fol. 52; tertia, fol. 54; quarta, fol. 57; quinta, fol. 60; par., fol. 62; sab., et commem. S. Theodori, mart., fol. 64.

7. Dominica secunda jejunii, fol. 68. Manu recentiore scriptum est fol. 71, cujus ad calc. inscriptio Arabica, ei similis quae in Cod. Dawk. xli, fol. 11, exstat, codicem ad coenobium S. Georgii in urbe Beludan legatum esse adfirmat, هذا التريوذي المبارك وقف موبد محبس مخلد علي دير القدس مار جرجس بقريه بلوذان, etc.—Denique in fol. 73 ܩܢܘܢܐ ܠܠܝܬܐ, ei similis quem in fol. 48 jam recensuimus.

8. Hebdomadis secundae jejunii feria secunda, fol. 75; tertia, fol. 77; quarta, fol. 80; quinta, fol. 82; par., fol. 85; sab., fol. 88. Fol. 86 eadem manu est, ac fol. 71.

9. Dominica tertia jejunii, fol. 91. In fol. 95 ܩܢܘܢܐ ܠܠܝܬܐ ܕܩܘܪ̈ܝܐܐ.

10. Hebd. tertiae jej. feria secunda, fol. 98; tertia, fol. 100; quarta, fol. 103; quinta, fol. 106; par., fol. 108; sab., fol. 111.

11. Dominica quarta jej., fol. 113.

12. Hebd. quartae sive medianae jej. feria sec., fol. 123; tert., fol. 125; quart., fol. 128; quint., fol. 136; par., fol. 139; sab., fol. 143. Fol. 141 deest.

13. Dominica quinta jej., fol. 146. Ff. 150—155 desunt.

14. Hebd. quintae jej. feria quinta, fol. 158. Canon noctis a S. Andrea scriptus, et Syriace versus a Joanne presbytero, ܩܢܘܢܐ ܕܠܠܝܐ ܕܥܒܝܕ ܠܩܕܝܫܐ ܐܢܕܪܐܘܣ ܘܡܦܩܩ ܡܢ ܝܘܢܝܐ ܠܣܘܪܝܝܐ ܡܢ ܝܘܚܢܢ ܩܫܝܫܐ, fol. 160; par., fol. 190; sab., fol. 193. Fol. 189 deest.

15. Dominica sexta jej., fol. 195.

16. Hebd. sextae jej. feria sec., fol. 202; tertiae titulus deest una cum fol. 204; quart., fol. 207; quint., fol. 209; parasceue Lazari, fol. 212; sab., fol. 215. Desunt omnia post fol. 218.

Praeter hymnos ab ipsis Syris conscriptos insunt canones ab abbate Josepho, et abbate Joanne compositi.

Sticharia plus semel ab antiquo scriba omissa, forte quia in ejus exemplari defuerunt, loca enim vacua reliquit, manus recentior supplevit. [Dawk. 19.]

Graeci Pentecostarium vocant, a sabbatho Lazari usque ad dominicam omnium sanctorum, quae scilicet Octava est Pentecostes. Nomen Triodii gerit, inquit Cave in Diss. ii. ad calc. Script. Eccles. Hist. Lit., quod quum canones et hymni, qui in reliquis divinis officiis usurpantur, novem habeant odas, in hoc libro plerumque tribus tantum constant. Primus hanc officii formam, in figuram, ut videtur, sanctae Trinitatis, Cosmas melodus excogitasse dicitur.

85.

Codex bombycinus laevigatus in folio minori, ff. (310 − 14 =) 296 constans, initio fineque carens, saeculi forte decimi sexti, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Triodii pars prima, sive Triodium jejunii.

Tit. مبتدين علي رجا وبعونه الله لنكتب اتريودي الصومي اول ذلك الاحد الفريسي والعشار ◆ Spe et auxilio Dei scribere adgredimur Triodium jejunii, cujus initium est dominica Pharisaei et Publicani.

1. Dominica Pharisaei etc., fol. 1. Desunt ff. 2—13.

2. Dominica carnisprivii, qua celebratur secundus Dñi adventus, ܚܕ ܒܫ̄ ܕܡܬܪ̈ܚܩܢܘܬ ܒܣܪ̈ܐ. ܥܠ ܡܐܬܝܬܐ ܡܫܒܚܬܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ, fol. 19. Canon noctis, e novem odis constans, ab abbate Theodoro scriptus est.

3. Hebdomadis casei officia in eodem modo ac in cod. 83 distributa, fol. 30. Deest fol. 55: incipit in fol. 56 canon noctis dimissionis casei سبت مرفع الجبن, ab eodem Theodoro.

4. Dominica casei, necnon expulsio Adam e Paradiso Eden, ܚܕ ܒܫܒܐ ܕܓܘܒܢܐ. ܥܡ ܡܦܩܬܗ ܕܐܕܡ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ ܕܥܕܝܢ, fol. 65. Canon noctis ab abbate Theodoro, fol. 69.

5. Hebdomadis primae jej. off., fol. 74. Canon noctis sabbathi, fol. 103, a Joanne Damasceno in Theodori mart. honorem scriptus est.

6. Dominica prima[a] jejunii, de acceptione imaginum, ܚܕ ܒܫ̄ الاول من الصوم المقدس تقبيل الايقونات المقدسه, fol. 106. Canon noctis ab abbate Joanne Damasceno, fol. 108.

7. Hebdomadis secundae jej. off., fol. 112. Triodia matutina, ܬܠܬ ܡܬܫܒ̈ܚܢ ܕܨܦܪܐ, feriae secundae, tertiae, et quartae, a Josepho Studita, ܐܒܐ ܝܘܣܦ, scripta sunt.

[a] Usitatius vocatur Dominica secunda jejunii: prima enim jejunii dom. est ἡ κυριακὴ τοῦ τυροφάγου.

8. Dominica tertia jejunii, ܚܕ ܒܫ̄ ܬܠ̄ ܕܨܘܡܐ, de filio prodigo, علي ابن الشاطر, fol. 141.

9. Hebd. tertiae off., fol. 146 Feriae secundae triodia ab abbate Josepho, et abbate Theodoro scripta sunt; feriae quartae a Josepho.

10. Dominica quarta sive mediana jej., fol. 176. Canon noctis a Theodoro, fol. 179.

11. Hebd. quart. jej., fol. 188; canon noctis feriae quartae a Theodoro, fol. 201; triodion fer. quintae a Josepho scriptum, fol. 208.

12. Dominica quinta jej., fol. 223.

13. Hebd. quint. jej., fol. 227. Inter officia feriae quintae, canon magnus poenitentiae, قانون عظيم التوبه, fol. 244; canon noctis ab Andrea Cretae episcopo compositus, quem e Graeca lingua in Syriacam vertit [presbyter Joannes, Isae filius, ex urbe Romia] ܩܢܘܢܐ ܪ̈ܒܐ ܕܠܠܝܐ الواضع اندراووس اسقف اقريطس فسره من لسان اليوناني الي السرياني * * * *, fol. 246.

14. Dominica sexta jej., de divite et ulceroso, علي الغني والعازر, fol. 300. Canon noctis a S. Elia, ܠܩܕܝܫܐ ܐܠܝܐ, scriptus est.

15. Hebd. sext. jej., fol. 305. Desunt omnia post fol. 310. [DAWK. 48.]

86.

Codex chartaceus in folio, ff. 447 constans, A. C. 1601, binis columnis, charactere Nestoriano exaratus. Inest;

Triodii pars secunda in usum Melchitarum.

Tit. ܥܠ ܫܡܗ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ: ܩܕܝܫܬܐ ܘܫܘܝܬ ܐܘܣܝܐ. ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܐܛܪܝܘܕܝ، ܬܪܝܢܐ ܀ ܕܡܠܟܝ̈ܐ ܀ ܡܢ ܥܕܬܐ ܕܡܠܟ، ܠܠܒܪ ܀ ܒܣܡܟܐ ܠܚܕ ܒܫܒܐ ܕܦܠܓܘܬܐ ܡܨܥܝܬܐ ܀ In nomine Trinitatis sanctae consubstantialis scribere adgredimur alteram Triodii partem,

cui insunt officia e sabbatho Mar Lazari ad dominicam omnium sanctorum.

1. Sabbathum Mar Lazari, fol. 4.[a]

2. Dominica Hosannarum, ܠܠܝܐ, fol. 18; ܒܪܡܫܐ, fol. 30.

3. Hebdomadis passionis feria tertia, fol. 36; quarta, fol. 40.

4. Feriae quintae magnae officia, sc. ad primam vesperam, صلاة المسا عشيه دخول الخميس الكبير, fol. 47; in vesp., يوم الخميس الكبير بصلاة المسا, fol. 56.

5. Feriae sextae sive feriae crucifixionis officia, sc. vigiliae, ترتيب السهران يوم الجمعه الكبيره اي جمعه الصلبوت, fol. 61: horae diurnae, sc. hora prima, ܫܥܬܐ ܩܕܡܝܬܐ. ܕܥܪܘܒܬܐ ܕܨܠܝܒܘܬܐ, fol. 77; septima, qua cantandum est horae tertiae officium, في سابع ساعه من النهار: يدق الناقوس البولاد ∴ ويجتمعوا الاخوه الي الكنيسه ويبدوا في الساعة الثالثه, fol. 77; sexta, fol. 80; nona, fol. 81; preces vesp., hora undecima celebrandae, صلاة المسا يدق الناقوس في الساعه الحاديه عشر, fol. 84.

6. Sabbathi officia, sc. ordo sepulturae secunda noctis hora celebrandus, ترتيب التجنيز الالهي: اول ذلك: اذا صارت الساعة الثانيه من الليل, fol. 88; ordo hora vesperae decima cantandus, ترتيب ليوم سبت النور عشيه: وهو تقليد لمن اراد يعمله. يدق الناقوس الساعه العاشره, fol. 110; it. vesperae Pascha antecedentis, ܗܘ ܫܡܫܐ ܕܢܚ ܪܡܫܐ ܠܠܝܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܕܩܝܡܬܐ, fol. 112.

7. Dominica Paschatis officia, sc. primo diluculo, ܚܕ ܒܫܒܐ ܩܕܝܫܐ ܕܩܝܡܬܐ ܒܫܦܪܐ ܒܨܦܪܐ, fol. 114; vesp., fol. 124.

8. Hebdomadis Paschatis feria secunda, ad mat., يوم الاثنين سحر ثاني الفصح المقدس, fol. 126; in vesp., ܒܪܡܫܐ ܕܬܠܬܐ: ܠܠܝܐ ܕܬܠܬ ܒܫܒܐ, fol. 127; tertia, ad mat., fol. 128; in vesp., fol. 129; quarta, ad mat., fol. 130; in vesp., fol. 131; quinta, ad mat., fol. 133; in vesp., ibid.; sexta, ad mat., fol. 135; in vesp., ibid.; sabbathum, ad mat., fol. 136.

9. Dominica nova Mar Thomae apostoli, fol. 137. Sequuntur hebdomadis secundae post Pascha officia, fol. 150.

10. Dominica secunda post Pascha, commemoratio Josephi, et Nicodemi, et mulierum aromatiferarum, ܚܕ ܒܫܒܐ : ܒ̄ : ܒܬܪ ܩܝܡܬܐ. ܕܝܘܣܦ ܘܢܝܩܕܝܡܘܣ ܘܢܫܐ ܡܫܩܠܢܝܬܐ, fol. 164; hebd. tert., عشية احد يوسف, fol. 184.

11. Dominica tertia quae Paralytici vocatur, المعروف بالمخلع, fol. 200;[b] hebd. quart., fol. 219. Feria quarta a Pentecoste media, ܒܡܨܥܬ ܦܢܛܩܘܣܛܝ, fol. 225.

12. Dominica quarta de Samaritana, fol. 245; hebd. quint., fol. 266.

13. Dominica Caeci, sive quinta post Pascha, fol. 281; hebd. sexta, fol. 301. Feria quarta, ܡܨܥܬܐ ܕܦܢܛܩܘܣܛܝ ܫܘܠܡܐ, fol. 308; quinta, quae dies est adscensionis Dñi, ܝܘܡ ܗ̄. ܒܫ ܗ̄. ܫܘܠܡܐ ܕܦܢܛܩܘܣܛܝ ܣܠܩ ܡܫܝܚܐ ܠܫܡܝܐ, fol. 316.

14. Dominica sexta post Pascha, commemoratio patrum 318, qui urbem Nicaeam convenerunt, et maledictum Arium anathematizaverunt, ܚܕ ܒܫܒܐ : ܘ̄ : ܕܒܬܪ ܩܝܡܬܐ ܕܒܥܘܗܕܢܐ ܕܐܒܗܬܐ ܩܕܝܫܐ : ܬܠܬܡܐܐ ܘܬܡܢܬܥܣܪ ܕܐܬܟܢܫܘ ܒܢܝܩܝܐ ܡܕܝܢܬܐ ܘܚܪܡܘܗ ܗܘܘ ܠܐܪܝܘܣ ܠܒܝܫܐ, fol. 336; hebd. sept., fol. 356. In sabbatho, qui dies ultimus est Pentecostes, commemoratio omnium defunctorum a mundi principio ad tempus praesens, يوم السبت السابع بعد الفصح وهو تمام الخمسين فيه يعمل تذكار الموات المومنين المتقلبين منذ الدهر والي الان •, fol. 363.

15. Dominica magna et sancta Pentecostes, ܚܕ ܒܫܒܐ : ܕܦܢܛܩܘܣܛܝ ܪܒܐ

---

[a] Exstat in fol. 3 oratio Arabice scripta vesperi post labores ab omnibus recitanda.

[b] Inter tituli ornamenta scribi nomen insertum est, sc. ܣܒܐ ܒܐܣܟܡܐ ܕܝܪܝܐ, Sabas habitu monachus.

ܘܩܕܝܫܐ, fol. 384. Ordo adorationis hora octava post sacram coenam cantandus, ترتيب صلاة السجده... يدق الناقوس في الساعة الثامنة, fol. 397; officia hebdomadis Pentecostalis, fol. 408.

16. Dominica post Pentecosten; commemoratio omnium sanctorum, ܚܕ ܒܫܒܐ ܕܒܬܪ ܦܢܛܩܘܣܛܝ: ܕܥܘܗܕܢܐ ܕܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ, fol. 419.

Ad calc. ܐܫܬܠܡ ܘܐܫܬܡܠܝ ܒܥܘܕܪܢ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܟܬܒܐ ܗܢܐ. ܕܐܝܬܘ ܦܢܩܝܬܐ ܬܪܝܢܝܬܐ ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܬܪܝܘܕܝܢ. ܕܡܫܬܡܗ ܒܝܘܢܝܐ ܦܢܛܝܩܘܣܛܐܪܝܢ: ܕܟܠ ܚܣܝܪܘܬܐ ܕܠܐ ܒܨܝܪ ܀ ܕܡܫܡܠܝ ܡܢ ܫܒܬܐ ܕܡܪܢ ܠܥܙܪ: ܥ̄ܕ: ܠܚܕ ܒܫܒܐ ܕܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܒܬܪ ܦܢܛܩܘܣܛܝ ܀ ܫܠܡ ܦܫܩܐ ܘܫܘܠܡܐ ܀ ܒܨܦܪܗ ܕܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ ܀ ܠ ܀ ܬܠܬܝܢ ܝܘܡܐ ܕܒܝܪܚ ܡܢ ܢܝܣܢ ܕܐܬܐܡܪܘܢ ܬܪܝܢܐ ܀ ܡܢ ܫ̈ܢܝ ܥܠܡܐ: ܥܕܡ ܐܠܦܝܢ ܀ ܘܫܒܥܐ ܘܫܬܝܢ ܠܐܕܡ ܐܒܘܢ ܀ ܘܫܬ ܐܠܦ ܘܬܫܥ ܡܐܐ واربعة ܀ ܘܬܡܢܝܐ ܀ ܘܫܬ: ܐܠܦ ܘܫܬ ܡܐܐ ܘܫܒܥܐ ܠܡܬܝܠܕܢܘܬܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡ̄ܫ ܠܝܫܘܥ ܕܒܗ ܡܫܬܒܚ ܘܒܪܘܚܗ ܡܠܝܢ ܠܥܠܡܝܢ. ܀ ܀ ܀

ܡܠܬܗ ܕܐܒܐ ܒܪܗ ܕܒܬ̄ܘ ܢܣܒܐ ܦܓܪܐ ܘܫܟܢ ܣܘܟܢܗ، ܕܒܒܪܝܟ ܢܦܫܐ ܕܣܪܝܩܐ ܐܝܟ ܢܝܠܘ ܘܢܦܫܐ ܘܟܬܒ ܐܝܟ ܐܝܠܝܢ ܘܡܢ ܟܬܒܐ ܕܒܫܬܐ ܡܬܡܠܝܢ ܐܦܣܩܐ ܟܠܗܘܢ ܗܟܝܠ ܐܡܝܢ ܀ ܕܢܦܪܘܩ ܘܢܦܩܘ ܘܟܬܒ ܫܒܬܐ ܗܕܐ ܘܢܬܠܝܬܐ ܀ ܠܗܬܪܝܐ ܕܢܦܫܗ ܀ ܘܠܟܠܗܘܢ ܕܡܩܪܝܢ ܒܗ ܀ ܘܟܬܒ ܡܢܗ ܀ ܗܘ ܕܠܐ ܥܦܐ ܕܡܩܪܐ ܫܡܗ ܒܫܢܬ ܕܡܬܐ ܀ ܐܠܐ ܩܠܝܠ ܩܢ ܕܟܠܗ ܣܒܝܢܐ ܟܬܒ ܫܡܗ ܀ ܗܐܟܢܐ ܕܡܬܐ ܘܚܕܪ، ܒܫܢܝܐ ܘܠܐ ܒܟܬܒܐ ܀ ܐܝܟܢܐ ܀ ܕܟܠܡ ܢܦܩܐ ܒܗ ܢܦܫ ܡܫܒܚܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܀ ܠܗ ܘܠܐܒܘܗܝ، ܘܠܡܠܟܘܬܗ، ܀ ܩܠܠ ܕܡܟܬܒܢ ܐܝܟ ܫܢ̈ܝܐ ܘܫܠܡܗ̄ ܀ ܒܝܠܕܘܬܐ ܘܒܡܫܡܥܬܐ ܕܡܪܢܐ ܡܠܟܐ ܐܠܗܐ ܘܡܦܪܫܢܐ ܘܒܪܝܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܘܡܫܝܚܐ [l. ܘܡܫܝܚܐ] ܗܪܟܢܐ ܘܦܓܪܗ ܘܫܠܝܚܐ ܦܪܝܫܐ ܡܪܝ، ܬܘܕܝܬܐ ܘܫܘܒܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܟܘܪܝܗܘܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܀

ܦܘܩ ܥܡܠ ܘܦܪܥ ܡܢ ܟܠ ܐܢܫ ܕܩܪܐ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ ܐ̄ ܐܚܝ ܦܘܕܝܐ ܐܘ ܟܠܢܐ ܡܕܡ ܀ ܦܘ ܬܪܝ ܒܨܠܘܬܗ ܀ ܘܠܐ ܬܫܠܘ ܠܗ ܀ ܐܠܐ ܬܪܚܡ ܠܗ ܫܘܒܩܢܐ ܀ ܦܠܘܣ ܕܟܠ ܚܛܝܐ ܫܪܝܪ ܀ ܘܐܠܗܐ ܐܬܘ ܡܦܪܩܢܐ ܀

ܪܒܐ ܕܐܬܪܝܡ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ.. ܬܬܕܟܪ ܒܗܘܢ ܡܐܬܝܬܝܢ ܫܡܫܬܐ ܐܘ ܡܫܡܫܢܐ ܀ ܘܡܬܢܝܢܐ ܕܬܪܝ، ܦܬܓܡܐ ܩܠܝܠ ܕܠܝ ܕܒܟܬܒܐ ܗܢܐ ܢܣܝܡ ܡ̄ܫ ܕܡܠܟܘܬܟ ܫܡܫܬܐ ܀ ܘܐܡܪܐ ܕܬܫܒܚ ܡܐܡܪܝܟ. ܬܦܩܘܢ ܠܗܬ ܫܘܒܩܢܐ ܕܚܛܗܐ ܘܚܠܝܘܬܐ ܒܝܘܡ ܕܝܢܟ ܒܐܝܢܐ ܀

ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܟܠ ܒܪܝܐܐ ܢܚܘܐ ܘܢܚܘܐ ܠܟܘܢ ܕܢܦܩ ܘܬܒܘ.. ܘܠܟܠܟܘܢ ܕܩܪܐ ܘܡܬܚܠܐ ܒܗ ܒܘܪܟܐ ܘܢܛܪ ܡܢܗ.. ܘܠܟܠܟܘܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܫܘܬܦܘܬܐ. ܒܨܠܘܬܐ ܕܡܪܬܝ ܡܪܝܡ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ.. ܘܕܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܢ ܥܠܡ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܀

ܛܘܒܐ ܒܥܕܢܐ ܕܡܪܬܝ ܡܪܝܡ ܬܠܝܬ ܐܠܗܐ ܘܕܫܠܝܚܘ ܘܕܢܒܝܘ ܘܐܬܬܟܠܘ ܒܫܡܗ ܕܐܒܐ ܕܬܟܬܒ ܗܘܐ ܒܗ ܕܬܫܠܡܐ ܘܡܬܒܪܟ ܒܚܘܪܐ ܕܟܬܒܐ ܘܠܐ ܢܦܘܩ ܐܦܠܐ ܚܕ ܡܢ ܒܢܝ̈ܫܐ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܫܠܛܘܢ، ܡܛܠ ܕܕܝܪܐ ܗܘܐ ܐܠܐ ܐܠܐ ܟܠܬܐ ܕܡܬܬܟܬܒܘܬܐ ܘܢܦܫܗܘܢ، ܠܕܘܟܬܗ ܘܡܢ ܕܡܒܟܪ ܥܠ ܢܦܫܗܘܬܗ ܘܡܬܘܣܦܘܬܗ ܢܦܫܐ ܡܬܘܣܡ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܐܠܗܐ ܘܡܢ ܡܪܬܗ، ܡܪܝܡ ܡܠܬܗ ܘܕܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܀

اسال الانبيا والرسل والشهدا بان يتشفعوا يوم الدينونه انا العبد الاثيم الخاطي وان يطلبو لي اولاد الكنيسه المصليين بهذا المصحف الشريف والناسخين منه بغفران الخطايا وتخفيف الاوساق يجاريهم الله في ملكوته السمايه ܘܠܐܠܗܐ ܫܘܒܚܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܀

Scriptus est et absolutus S. Trinitatis auxilio hic liber, qui tomus secundus est Triodii, Graece autem Pentecostarii, cum integris suis officiis sine ullo omnino defectu e sabbatho dñi Lazari usque ad dominicam omnium sanctorum post Pentecosten. Ad finem et exitum perductus est mane tertiae

hebdomadis feriae, exactis jam triginta diebus mensis Canun posterioris e mensibus anni 7101 patris nostri Adam; Gr. 1904; 1601[c] autem post incarnationem Dñi nostri Jesu Christi, cujus nomini, in quo incepimus, et cujus auxilio ad finem venimus, honos sit.

Verbum Patris, Filius virginis, propitius veniam concede culpis servi tui peccatoris, qui pro virili lineas duxit, et in ordine posuit, et pro scientia sua scripsit, et quum secreta revelentur, obduc omnia quae inhonesta fecerit, Amen, propterea quod multa cum cura in ordine posuit et scripsit hunc thesaurum spiritalem, ut sibi prodesset et omnibus qui ejus ope preces obferant, vel aliquid ex eo exscribant; qui quamvis indignus sit cujus nomen inter monachos commemoretur, tamen ejus causa cujus in corde misericordia sit, nomen suum scripsit, Sabaeum monachum et parochum nomine sed non facto, ut quicunque in eo legat, Deum veniam ei roget, et parentibus ejus, et doctoribus—multae enim sunt culpae et peccata ejus,—per preces et supplicationes dñae nostrae Deiparae, et magni S. Georgii, et SS. Sergii et Bacchi, et S. apostoli Mar Thomae, et omnium sanctorum, quorum commemorationes exscripsimus, Amen, Amen.

Ipse etiam rogat oratque omnem fratrem qui in hunc librum incidat, si errorem vel mendam aliquam inveniat, ut pro sua peritia corrigat, neque scriptori vitio vertat, sed veniam impertiat: omnis enim res creata imperfecta est, Deus autem perfectus.

[c] Adfirmant plerique chronologi, aevum creationis annis 5503, Alexandri autem annis 311 Christum natum antecessisse; hoc in loco autem Syrus creationi annos tantum 5500, et Alexandro 303 concessit: e contra in Cod. Dawk. xli, scriba annum C. 1487 cum anno Adam 6990 consentire fecit, quod si verum sit, anni inter Adam et Christum natum essent 5503.

Caput, quod in hunc librum incubuit, die quo tu Christe gloriose venias exaltetur: et oculi, qui verba tua in hoc libro direxerunt, gloriam tui regni coelestis videant; et manus, quae sermones tuos exaraverunt, die justi tui judicii ad veniam culparum et delictorum adcipiendam porrigantur.

Deus misericordiarum et omnis consolationis pater propitius veniam ei concede qui lineas duxit et transcripsit; et omnibus qui legant, et pro scriptore preces obferant; et iis qui ex hoc libro discant, vel aliquo modo participes ejus fiant, per preces dñae nostrae Deiparae Mariae, et omnium qui unquam fuerint sanctorum, Amen.

Scripsit librum in coenobio dñae nostrae Deiparae, et Sergii Bacchique, in ejusdem coenobii usum, quod e fluvio Chepthone celebre cognomen sumit: neque cuivis hominum eum ex coenobio amovere licet, nisi ut aliquid ex eo exscribat, et postea in locum ejus reddat. Quicunque autem eum aut auferre aut celare audeat, maledictus sit ex ore Dei et dñae Mariae matris ejus, et omnium sanctorum.

Prophetas rogo et apostolos et martyres ut die judicii pro me servo scelesto et peccatore intercedant, filiosque ecclesiae, qui preces ex hoc nobili libro obferant, vel aliquid ex eo transcribant, oro, ut peccatorum veniam et onerum alleviationem pro me supplicent: quibus denique Deus in regnum suum coeleste aditum praebeat; et Deo gloria in saecula, Amen.

Praeter triodia et canones a Cosma Hierosolymitano, qui primus hoc hymni genus excogitavit, scriptos, quique in ff. 7, 23, 33, 49, 72, 104, 389, 431 occurrunt, insunt alii ab Andrea Cretensi, ff. 7, 174, 208, 228; a Joanne Damasceno, ff. 7, 115, 142, 323, 345, 389, 430; a Marco, Hydruntis episc., fol. 105; a Josepho Studita, ff. 208, 253, 288, 323; a Theo-

phane, ff. 228, 408, 431; denique a Theodoro Studita, ff. 288, 373. [DAWK. 4.]

87.

Codex partim bombycinus laevigatus, partim chartaceus, in folio minori, ff. 334 constans, charactere Nestoriano, A. C. 1499, ab eodem Jacobo qui Cod. Dawk. viii exaravit, exscriptus. Inest;

Triodii pars altera in usum Melchitarum.

Tit. opere intertexto circumdatus; [illegible] Ope et fiducia dñi nostri Jesu Christi scribere adgredimur alteram Triodii partem secundum ordinem Graecorum.

1. Officia feriae sextae in vesp., quae finis est jejunii quadragesimalis, et sabbathum dñi Lazari, يوم الجمعه بالعشي وهي تمام الاربعين المقدس: [illegible], fol. 1.

2. Dominicae Hosannarum off., fol. 14; it. hebdomadis. Inter haec, feriae quintae magnae off. mat., media nocte celebranda, سحر الخميس الكبير يدق الناقوس البولاد نصف الليل, fol. 43; off. vesp., fol. 49. Feriae sextae magnae vigiliae, ترتيب سهران الجمعه الكبيره, fol. 52; horae diurnae, fol. 67. Sabbathi magni off., fol. 76.

3. Dominicae Paschatis off., fol. 85. Hebdomadis off. singulas suas dominicas sequuntur.

4. Dominicae novae, sive Mar Thomae apostoli, fol. 107.

5. Dom. Josephi et Nicodemi, fol. 131.

6. Dom. Paralytici, fol. 162. Inter hebd. off. ordo feriae quartae, quae media est Pentecostes, [illegible], fol. 180.

7. Dom. Samaritanae, fol. 199.

8. Dom. Caeci, fol. 224. Inter hebd. off. ordo feriae quintae hebd. sextae, quae dies est adscensionis Dñi in coelos, fol. 243.

9. Dom. 318 patrum, المعروف بالابا الثلثمايه وثمانيه عشر, fol. 264.

10. Dom. Pentecostes, fol. 283.

11. Dom. omnium sanctorum, fol. 310.

Ad calc. [illegible]

Explicit. auxilio Dñi. Scriptus est et absolutus auxilio Trinitatis sanctae. Liber hic sanctus, qui Triodii pars altera est sine ulla imminutione, e sabbatho dñi Lazari usque ad dominicam omnium sanctorum, quae Pentecosten proxime sequitur, finem accepit et absolutionem die parasceues, 22 mensis Ob, anno 7000 patris nostri Adam, 1803 Alexandri Graeci, [C. 1499. Cf. Cod. Dawk. viii.] Scriptus est manibus viri peccatoris et pauperis, neque digni propter innumerabilia ejus peccata et delicta cujus nomen legeretur, Jacobi sacerdotis nomine sed non facto, fil. diaconi Joannis, ex urbe benedicta et a Deo custodita Hhardin in monte Libano. Propitius sit ei Deus, et patribus ejus, et fratribus, et parentibus, et defunctis, et omnibus, qui inter legendum

pro eo orent per preces dñae nostrae Deiparae, et apostoli Mar Thomae, et omnium sanctorum, Amen.

Sequitur idem colophon Arabice.

12. Ordo sepulturae divinae nocte sabbathi magni sive sabbathi ignis[a], celebrandus, ترتيب التجنيز الالهي ليلة السبت الكبير اعني سبت النور, fol. 320. Inter officia τὸ ἄμωμον. Ad calc. idem scriba commemoratus est, يعقوب باسم قس من قرية حردين. In ultimo folio manu recentiore scriptum هذا الكتاب الذي هو البنديكستاري اي الخمسيني برسم دير ستنا العذري المقول له البالمند خارج مدينة طرابلوس وهو عندي انا الحقير غريغوريوس بسم مطران بدمشق رحم الله من يوصله الي مكانه او ان كان محتاج اليه يوصلهم ثمنه والسبح لله دايما• Hic liber, qui Pentecostarium est, h. e. Quinquagesimalis, in usum coenobii dñae nostrae Virginis, quod Balamand cognominatum est, ad urbis Tripolis egressum, exscriptus est, sed jam apud me, vilem Gregorium, quod ad nomen attinet, urbis Damasci metropolitanum, repositus. Propitius sit Deus ei qui librum ad suum locum reducat, vel si ei ejus opus sit, pretium iis, sc. coenobii monachis rependat; et Deo gloria in saec.

Multi insunt hymni manu recentiore additi. [Dawk. 12.]

88.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. (244 − 33 =) 211 constans, mutilus, initio fineque carens, saeculi forte decimi sexti, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Triodii pars secunda, Syriace, praeter rubricas et lectiones, Arabice.

Quatuor priorum fasciculorum septem tantum folia exstant: insunt dominicae Hosannarum officia. Post fol. 40 lacunas manus recentior supplevit.

1. Nox quarta hebdomadis magnae, ليلة الاربعا الكبير, fol. 42.
2. Vespera quarta feriae quintae magnae, عشية الاربعا الخميس الكبير[a], fol. 47; ordo pedilavii, ترتيب الغسل, fol. 57.
3. Feria sexta magna, fol. 60.
4. Sabbathum magnum, fol. 93; ordo sepulturae magnae, ترتيب التجنيز العظيم, fol. 96.
5. Dominica Paschatis, fol. 119. Hebdomas, fol. 133.
6. Septimanae inter Pascha et Pentecosten, sc. dominica Thomae, fol. 136; mulierum quae aromata tulerunt, fol. 150; Paralytici, fol. 164; feria quarta, sive mediana Pentecostes, نصف الخمسين, fol. 173; dom. mulieris Samaritanae, fol. 185; Caeci, fol. 196; feria quinta Dñi adscensionis, خميس السلاق, fol. 206; dom.

[a] Sabbathum Ignis vocatur propter miraculum quod etiam hodie apud Graecos quotannis in ecclesia S. Sepulchri apud Hierosolymitanos sabbatho sancto factum est: lampades enim supra Dñi sepulchrum appensae sub horam vespertinam divinitus accenduntur. Antiquitus autem vulgatius erat miraculum: inter reliquias enim in ecclesia Warwicensi recenset Gul. Dugdale apud Antiquities of Warwickshire, second ed., revised by W. Thomas, D. D., vol. i. p. 433. *Oleum in quo venit ignis in vigilia Paschae de coelo.* Adde quod in ecclesia Romana hora sabbathi sancti sexta exstinguitur ignis, et hora nona reaccenditur. Cf. Du Cange, Glos. Med. Lat. sub Ignis sacer Hierosol., Novus Ignis, et Ignis Paschalis.

[a] Apud Syros incipit dies ad occasum solis, primumque eorum officium adhuc manente luce, quod tempus ܪܡܫܐ vocatur, vespera autem ܨܦܪܐ, decantatur. Sed quum apud Arabes eadem est dierum divisio ac apud nos, aliquantulum difficultatis in titulis officiorum e Syriaco Arabice reddendis ortum est: unde pro ܪܡܫܐ ܕܚܡܫܐ ܒܫܒܐ legimus عشية الاربعا الخميس, quod ad amussim significat *The Wednesday evening of Thursday*: sic postea pro ܪܡܫܐ ܕܫܒ. ܕܩܝܡܬܐ habemus عشية يوم سبت النور *Sabbathum ignis in vesperis.*

patrum qui Nicaeam convenerunt, fol. 224; Pentecostes, fol. 235.

Desunt omnia post fol. 244. [DAWK. 47.]

89.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. (207 – 11 =) 196 constans, initio fineque carens, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano exaratus. Inest;

Triodii pars secunda, Syr., praeter rubricas et lectiones, Ar.

Duorum priorum fasciculorum novem tantum folia exstant, quibus insunt dom. Hosannarum officia: postea recto incedit codex ordine usque ad fol. 207, post quod omnia desunt. Quae exstant sunt,

1. Sabbathi Lazari fragmentum.
2. Dom. Hosannarum frag.
3. Hebd. passionis feria sec., fol. 30: tert., fol. 36: quart., fol. 42: quint., fol. 51; inter off. vesp. ترتيب الغسل, ordo pedilavii, fol. 68: parasceues crucifixionis vigiliae, ترتيب سهران الجمعة الكبير, fol. 71; horarium diurnum, fol. 88: sabbathi sancti preces vesp., fol. 105; ordo sepulturae divinae nocte sab. ignis, هذا ترتيب التجنيز الالهي ليلة السبت الكبير اعني سبت النور, fol. 109; off. mat., fol. 127; vesp., fol. 137; ordo ultimus sab. ignis secundum ritum Romanum [in Vaticano?] ترتيب اخر ليوم سبت النور وهو كما في البتيكون الرومى, fol. 141.
4. Dom. Paschatis, mat., fol. 144; sacra coena, القداس الالهي, fol. 154; vesp., fol. 156: hebd. off., fol. 158.
5. Dom. nova S. apostoli Thomae, fol. 172; hebd. off., fol. 185. [MARSH. 416.]

90.

Codex bombycinus laevigatus in folio minori, ff. (311 – 4 =) 307 constans, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano exaratus. Inest;

Triodii pars secunda, Syr.; rubricae et lectiones Arabice scriptae sunt[a]. Titulus deest.

Partes praecipuae sunt,

1. Sabbathum Lazari, fol. 1.
2. Dom. Hosannarum, fol. 16.
3. Feria sexta crucifixionis, fol. 62.
4. Ordo sepulturae divinae, التجنيز الالهي, hora noctis sabbathi magni secunda celebrandus, fol. 88.
5. Sabbathum magnum, ad mat., fol. 104; in vesp., fol. 111.
6. Dom. Paschatis, fol. 113.
7. Dom. nova, fol. 127. Desunt ff. 139, 140.
8. Dom. mulierum quae aromata tulerunt, fol. 151.
9. Dom. Paralytici, fol. 173.
10. Nox mediana Pentecostes, الليلة نصف الخمسين, fol. 187.
11. Dom. Samaritanae, fol. 205.
12. Dom. Caeci, fol. 221.
13. Feria quinta adscensionis, خميس الصعود, fol. 236.
14. Dom. 318 patrum, fol. 256. Deest fol. 266.
15. Dom. Pentecostes, احد العنصرة, fol. 267. Inter off., ordo adorationis, (τῆς γονυκλισίας,) ترتيب السجدة, fol. 285.
16. Dom. omnium sanctorum, fol. 296. Deest post fol. 304 unum forte folium, cui inerat officii finis.
17. Manu recentiore Arabice, افتخاسات السجدة يوم العنصرة, ὑπακοαὶ (?) τῆς γονυκλισίας τῆς Πεντεκοστῆς, fol. 306.

[DAWK. 25.]

[a] In initio quatuor folia chartacea una compacta sunt, quorum in priore inest Oratio in diem Paschatis, Syr.; in secundo Historiae cujusdam anno Adami 7107, C. 1606 scriptae initium, Arab.; in tertio Canonis doxologia nona, التسبحة التاسعة, Arab.; in quarto nihil.

91.

Codex bombycinus laevigatus in fol. min., ff. (206 – 26 =) 180 constans, mutilus, initio fineque carens, saeculi forte decimi sexti, Arabico sermone et characterе scriptus. Inest;

Antiphonarium secundum octoechum.

1. Antiphonae festorum in circulum anni. Prima quae exstat antiphona ad festum S. Mamantis pertinet, quod die secundo Septembris celebratur, fol. 4. Ad calc. تـمـت ترنيمات اعاد دور السنه ويتلوها ترنيمات الصوم المقدس • Explicit. cantus responsorii in circulum anni: quos excipiunt cantus jejunii sancti.

2. Antiphonae ex initio jejunii usque ad Pentecosten, نفسير ما يقال من الاستيشراري في الـصـوم المـقـدس وايـام الخـمـسـيـن, fol. 131. Antiphonae post duodecim evangelia (parasceues magnae) cantandae, هذه الانتيفونيات تقال علي قراة الاناجيل الاثنا عشر, fol. 181. Antiphonae Pentecostales, ما يقري في ايام الخمسين المقدسين, fol. 192.

Desunt ff. 1—3, 6—8, 19, 29, 83—85, 91, 99, 100, 107, 109, 115, 122—130, et omnia post 206.

[Dawk. 38.]

92.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 136 constans, valde et saepe etiam de industria mutilatus, charactere Nestoriano, A. C. 1590 exaratus. Insunt;

1. Alleluiarium.

Tit. *** ܩܕܝܫܬܐ ܢܟܬܘܒ ܛܪܘܦܪܝܐ ܥܠ ܬܐܘܣ ܟܘܪܝܘܣ ܕܥܐܕܐ ܕܫܢܬܐ ܟܠܗ̇ ܕܡܬܩܪܐ ܐܠܠܘܝܪܝܢ ܀ [Ope Trinitatis] sanctae scribemus troparia super Θεὸς κύριος[a] festorum totius anni, cui nomen Alleluiarium.

In tituli verso exstat inscriptio cujus initium abscissum est, sc. الكتاب صاحب * * * وهو باسم راهب وقس لا بالفعل وهو تلميذ الاب السيد المطران كير ايواكيم مطران ثغر بيروت نيح الله نفسه مع الابا القديسين امين ايواصف باسم قس وكان نياح الاب السيد المطران في سنه سبع الاف ومايه في سبعه عشر شهر ايار المبارك ونياح الاب السيد الاسقف كير انسطاسيوس اسقف طور سينا في عيد الصليب ونياح الاب السيد البطرك كير ايواكيم في عيد القديسين سرجيوس وباخوس ونياح البطرك المعزول في عيد الميلاد والاربعه * * * واحد * * * * * * جميعهم ويسكنهم في ملكوته السماويه امين • ... ille, cujus hic liber fuit, nomine non facto monachus et presbyter fuit, necnon discipulus patris dñi metropolitani Kir Joachim, provinciae Beryti metropolitani, cujus animam Deus quiete donet inter patres sanctos, Amen, Joasaph, nomine presb. Dormivit autem pater dñs metropolitanus anno 7100, A. C. 1591, die 17 mensis benedicti Maii: dormivit etiam pater dñs episcopus Kir Anastasius, Montis Sina episc., festo crucis, Sept. 14: item pater dñs patriarcha Joachim festo SS. Sergii et Bacchi, Oct. 7: dormivit denique patriarcha, qui suo munere amotus est[b], festo nativitatis. Quibus

[a] Jam notatum est hymnos apud Syros nomen cantici cujusdam celebris prae se ferre, quo indicata est modulatio. Troparia igitur super Θεὸς κύριος id genus significant, quod eandem ac ille hymnus modulationem habeat. A Graecis hic mos deductus est, qui simili modo aliud hymnorum genus *ἡ παρθένος σήμερον*, aliud *ἑπταπλασίως κάμινον*, aliud *ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν*, etc. vocant.

[b] Quod annus creationis 7100, C. sit 1591, cf. Le Quien, Or. Christ. ii. 771. Patriarcha a suo munere amotus fuit Michael vii, qui anno 1582 octogenarius a Damasci praeside Turco pulsus, Constantinopolim venit, exponendarum querelarum suarum causa, ut Crusius narrat, Turco-Gr. p. 296. In ejus locum Damasceni Joachim vi Tripolitanum vi intruserunt, qui certe circa A. C. 1591 mortuus est; anno enim 1593 synodae Constantinopolitanae interfuit Joachim vii, cognomento Benzaiada. Michaelis antecessor fuit etiam Joachim v, *Beryti episcopus*, sed quum eum A. C. 1576 mortuum esse narrat Catal.

quatuor ... et singulis ...... universis, et in regno suo coelesti habitare concedat, Amen.

Alleluiarum quae exstant sunt Sept. i—xvii, fol. 1; xxiv—xxx, fol. 13: Oct. iii, iv, fol. 16; vii—xxxi, fol. 17: Nov. i—xxx, fol. 27: Dec. i—xxxi, fol. 41: Jan. i—xvii, fol. 54; xviii—xxviii, fol. 63: Feb. i—xxv, fol. 69: Mart. ix—xxxi, fol. 75: Apr. i—x, fol. 79; xxii—xxx, fol. 81: Maii i—xxxi, fol. 83: Junii i—xxx, fol. 92: Quint. i—xvii, fol. 100; xxi—xxxi, fol. 105: Sext. i—xxxi, fol. 109.

Ad calc. plurium mensium scribae nomen commemoratur, مكاريوس بزي شماس تلميذ مطران ثغر بيروت, Macarius quod ad vestitum adtinet diaconus, discipulus metropolitani provinciae Beryti; cf. fol. 53. Denique fol. 119 colophon; ܫܠܡ ܒܥܘܕܪܢ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡܐ: الطروباريات والقناديق التي لارض السنه كلها بعون الله تعالي نهار الاثنين المبارك سادس عشر يوم مضت من شهر تشرين الاول: سنه سبع الاف تسعه وتسعين سنه لابونا ادم عليه السلم • كتبه العبد الخاطي المسكين مااريوس بزي شماس بدير كفتون الرب الله يغفر خاطاياه • Explicit. auxilio Dei excelsi troparia et *κοντάκια* in totius anni usum, feria secunda benedicta, die 16 mensis Oct., anno 7099 patris nostri Adam, cui sit pax. Scripsit servus peccator pauper Macarius, quod ad vestitum adtinet diaconus in coenobio Kephtun. Dñs Deus det eit veniam peccatorum.

2. Troparium, fol. 120.

Tit. ܬܘܒ ܟܬܒܝܢ ܛܪܘܦܪܝܢ ܥܠ ܛܪܝܘܕܝܘܢ, Jam scribimus troparium secundum ordinem triodii. Insunt troparia a dom. Pharisaei et Publicani ad dom. omnium sanctorum. Ad calc. كمل الاطروباريات الذي بعد الفصح المقدس: وكذلك الطروباريات والقناديق المشاهرة بعون الله تعالي علي يد اخطا الناس واحقرهم الذي ما يستهل ان يذكر له اسم من كثرة خطاياه وذنوبه الا لاجل الترحم عليه .... Explicit. troparia quae festum Paschatis sequuntur, similique modo troparia et *κοντάκια* secundum mensium ordinem auxilio Dei summi per manum scelestissimi et vilissimi hominum neque digni propter plurima ejus peccata et crimina cujus nomen commemoretur, sed eorum causa qui misericordiam in eum habeant ....

[Dawk. 34.]

93.

Codex bombycinus laevigatus in duodecimo, ff. (135 – 7 =) 128 constans, mutilus, initio et fine carens, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano exscriptus. Insunt;

1. Alleluiarium.

Exstant Sept. i—xxx, fol. 2: Oct. i—iv, fol. 9; vii—xviii, fol. 11; xxi—xxxi, fol. 16: Nov. i—xvii, fol. 19; xxiv—xxix, fol. 27: Dec. vii—xxxi, fol. 30: Jan. i—xxxi, fol. 42: Feb. i—xxiv, fol. 55; xxvi—xxviii, fol. 64: Mart. i—xxx, ib.: Apr. iv—xxx, fol. 71: Maii i—xxxi, fol. 75: Junii i—xxx, fol. 83: Quint. i—xxxi, fol. 90: Sext. i—xxxi, fol. 101.

2. Troparium dominicarum secundum octoechum, ܛܪܘܦܪܝܘܢ ܕܚܕ ܒ̄ܫ ܠ ܐܘܟܝܐ, fol. 110.

3. Troparium ferialium, ܛܪܘܦܪܝܢ ܕܡ̈ܘܬܒܐ ܫܚ̈ܝܡܬܐ, fol. 115.

4. Exaposteilaria ferialium et dominicarum, ܐܟܣܦܣܛܠܪܘ̄ ܕܡ̈ܘܬܒܐ ܘܕܚ̄ܒ̄ܫ, fol. 122.

Desunt ff. 1, 10, 15, 26, 29, 63, 70; et omnia post 135. Altera manu sunt ff. 25, 125.

[Dawk. 35.]

Vaticanus, ille Joachim cujus discipuli Joasaph et scriba noster Macarius fuerunt, plane alter fuit, et forte ejus successor. Plura videas ap. Le Quien, loco cit. Denique كير titulus est episcoporum orientalium, proculdubio a voce Gr. *κύριος* deductus.

94.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. 194 constans, initio et fine carens, mutilus, tabe corruptus, charactere Nestoriano exscriptus. Insunt;

1. Ps. cxix. 63—163, fol. 8.

2. Mediae noctis officii fragmentum, fol. 17. Ad calc. تمت صلاة نصف الليل بعون الله تعالي.

3. Ordo precum mediae noctis sabbathi, ونكتب صلاة نصف الليل يوم السبت, fol. 32. Primam partem tenent Pss. lxv—lxx plene exscripti.

4. Ordo dominicae, si sit hymnus triadicus, يوم الاحد ان كان ترياذيكا, fol. 43. Inter preces matutinas, ܠܨܠܘܬܐ ܕܨܦܪܐ, Pss. xxxvii, lxii, lxxxvii (sec. hodiernam adnumerationem xxxviii, lxiii, lxxxviii), fol. 47.

5. Cantica prophetarum, ܬܫܒܚܬܐ ܕܢܒܝܐ, fol. 68. *a*. Cant. Mosis prius, Ex. xv. 1—19, fol. 69. *β*. Alterum, Deut. xxxii. 1—43, fol. 71. *γ*. Annae, 1 Sam. ii. 5—10, fol. 75. *δ*. Habacuc, c. iii. 2—19, fol. 76. *ε*. Jesaiae, c. xxvi. 8—19, fol. 78. *ϛ*. Jonae, c. ii. 2—9, fol. 79. *ζ*. Trium puerorum, vv. 3—34, fol. 80. *η*. Ejusdem cantici[a], vv. 35—68, fol. 84. *θ*. Magnificat, Luc. i. 46—55, fol. 85. *ι*. Zachariae cant., ib. 68—79, fol. 86.

6. Exaposteilaria, ܐܟܣܦܘܣܛܝܠܐܪܝܢ, fol. 87.

7. Horae diurnales, sc. *a*. Prima, صلاة الساعة الاولة, fol. 97. Insunt Pss. v, xc, ci. *β*. Tertia, fol. 102. Insunt Pss. xvii, xxv. *γ*. Sexta, fol. 108. Insunt Pss. liv, lv, xci. *δ*. Nona, fol. 114. Insunt Pss. lxxxiv, lxxxv, lxxxvi.

8. Beatitudines, صلاة المقارزمي [μακαρισμοί], fol. 120. Inest Ps. cxlv.

9. Completorium, صلاة الغروب, fol. 125. Inest Ps. ciii.

10. Preces diei primi, صلاة اليوم اول, fol. 134. Insunt Pss. iv, vi, xiii, xxxi.

11. Preces ultimae ad completorium dierum ferialium, ܣܘܬ ܨܠܘܬܐ ܐܚܪܝܬܐ ܠܣܘܬܪܐ ܠܝܘܡܬܐ ܦܫܝܛܬܐ اعني الايام الساذجة, fol. 152.

12. Stichera secundum hymnum *Te, Domine, vocavi*, ܡܥܢܝܬܐ ܥܠ ܡܪܝܐ ܩܪܝܬܟ, fol. 156.

13. Hymnus in Deiparam, ܡܕܪܫܐ ܠܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, fol. 184. Desunt ff. 1—7, 15, 16, 160, 162, 166, 168: denique post fol. 188 octodecim sequuntur folia, Arabice, quae propter magnas ubique lacunas numerari non possunt. Insunt excerpta ex sanctis praecipuis, قول الفضلا, quales sint Anthimus et Athanasius.

[DAWK. 57.]

---

[a] Multa insunt quae e Graeco exemplari discrepant.

95.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 163 constans A. C. 1571, Arabico sermone, literis Syriacis, charactere simplici, luculenter exaratus. Inest;

Synaxarii, sive Catalogi sanctorum et martyrum secundum ordinem ecclesiae, in quo vita cujusque et festi ejus ratio, breviter exponuntur, pars prior.

Tit. ܒܣܡ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܐܠܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܐܠܗ ܐܠܘܐܚܕ ܢܒܬܕܝ ܒܥܘܢ ܐܠܪܒ ܐܠܡܣܝܚ ܒܟܬܒ ܡܐ ܐܟܬܨܪ ܥܠܝܗ ܡܢ ܣܝܪ ܐܠܫܗܕܐ ܠܟܠ ܐܠܣܢܗ ܘܗܘ ܐܠܟܬܐܒ ܐܠܡܣܡܝ ܒܐܠܝܘܢܐܢܝܗ ܐܠܣܢܟܣܐܪ ܘܬܦܣܝܪܗ ܒܐܠܥܪܒܝ ܐܠܓܐܡܥ.

In nomine Patris et Filii, et Spiritus Sancti, unius Dei, initium facimus, auxilio Dñi Christi, quam brevissime scribendi martyrum vitas in totum annum. Liber autem hujusmodi Graece Συναξάριον, Arabice autem الجامع, sive Collectio vocatur.

1. Mensis Elul, sive September, qui primus Coptorum est, vocaturque Aequinoctium auctumnale, quia horae lucis jam decrescentis duodecim sunt, ܣܗܪܐ ܐܝܠܘܠ وهو اول الشهور القبطية وهو الاعتدال الخريفي لان النهار يكون فيه اثنا عشر ساعة ثم يابد في النقص, fol. 1. Ad calc. كمل شهر توت Explicit. mensis Tot; oratque scriba preces legentium.

2. Mensis Babeh, sive Teshrin prior, h. e. October, ܣܗܪܐ ܕܒܐܒܗ ܬܫܪܝܢ ܐܠܐܘܠ, fol. 24.

3. Mensis Hathur, sive November, ܣܗܪܐ ܗܬܘܪ, fol. 43.

4. Mensis Chihach, sive December, ܣܗܪܐ ܟܝܗܟ, fol. 71.

5. Mensis Tobeh, sive Januarius, ܣܗܪܐ ܛܘܒܗ, fol. 101.

6. Mensis Amshir[a], sive Februarius, ܣܗܪܐ ܐܡܫܝܪ, fol. 139.

Colophon; نجز هذا الكتاب المبارك المسمي سنكساري في ليلة الاربعا في تسعة في كانون الاخر سنة الف وثمان مايه واثنين وثمانين للاسكندر اليوناني • Explicit. hic liber benedictus cui nomen Synaxarion nocte feriae quartae die nono Canun posterioris anno 1882 Alexandri Graeci.

Hujus Synaxarii auctor forte fuit Michael, episcopus Meligensis, de quo cf. Assem. B.O. i. 624. [HUNT. 289.]

96.

Codex bombycinus in folio, ff. 227 constans, fine mutilus, binis columnis, charactere Nestoriano, A. C. 1483 luculenter exaratus. Inest;

Menaei in totum annum menses September et October, in usum Melchitarum. Rubricae et preces quaedam Arabice scriptae sunt[a].

Tit. ܒܫܡܗ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܚܘܕܪܐ ܕܫܢܬܐ ܕܡܬܩܪܐ ܒܝܘܢܝܐ ܡܝܢܐܘܢ ܀ In nomine Trinitatis scribere adgredimur librum in anni circulum, quod apud Graecos Μηναῖον vocatur.

1. Mensis September, qui anni principium est.

Die i, Commemoratio S. Simeonis montani[b] stylitae, et matris ejus Marthae, اليوم الاول من شهر ايلول ابتدا التاريخ اي السنة الجديدة وذكر البار سمعان الجبلي العامودي فامه مرتة, fol. 1.

Die ii, Coronatio martyris Mamantis, et Joannis jejunatoris, ܟܘܠܠ ܣܗܕܐ ܡܪܝ ܡܡܐ, ܘܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܨܝܡܐ, fol. 6.

Die iii, Coronatio Anthimi episcopi, ܟܘܠܠ ܪܝܫܟܗܢܐ ܐܢܬܝܡܘܣ, fol. 10.

Die iv, Coronatio martyris Babylae, Antiochiae episcopi, et discipulorum ejus; necnon martyris Edesseni Mar Sherbal[c], ܟܘܠܠ ܣܗܕܐ ܡܪܝ ܒܒܘܠܐ ܪܝܫ ܟܗܢܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ: ܘܣܗܕܐ ܡܪܝ ܫܪܒܝܠ, fol. 12.

---

[a] Greswellius, Fast. Cathol. vol. ii. hos menses Aegyptiacos sic scribit; Thoth, Phaophi, Athyr, Chaeac, Tybi, Mecheir. Iisdem literis, quibus codex, ipse usus sum.

[a] In initio folium exstat figuris geometricis, variis coloribus depictis, quibus inscriptio Arabica circumdatur, ornatum. Multae etiam in codice insunt miniaturae operis intertexti.

[b] Ex hoc loco corrigi potest cod. Dawk. xviii, fol. 1 (cf. supra, p. 218), ubi vocatur Stylita الحلبي Aleppensis; nam minime ex Halebo, sed ex pago Sisa inter Syriam et Ciliciam sito oriundus est. Unde certe pro حلبي reponendum est جبلي *montanus*. Sic enim de eo Menaeum Graecum, die Sept. i, Συμεὼν ὁ στυλίτης, ὁρμούμενος ἀπὸ τῆς Κιλίκων ἐπαρχίας, κώμης Σισᾶν. Commemoratur etiam ibi ἡ ὁσία Μάρθα, μήτηρ τοῦ ὁσίου.

[c] In Graecorum Menaeo vocatur Ζάρβηλος: die v autem Septembris commemoratur Σάρβιλος, nisi forte ambo iidem sunt. Ambo enim Edesseni, et in paene iisdem verbis celebrantur; sc. βέβηλον ὁ Ζάρβηλος οὐ σέβων σέβας, ἀνδρῶν βεβήλων χερσὶ βάλλεται λίθοις: et ὁ Σάρβιλος βέβηλον οὐ σέβων σέβας, ἀνδρῶν βεβήλων χερσὶ βάλλεται λίθοις.

Die v, Commemoratio Zachariae prophetae, Joannis baptistae patris; necnon SS. martyrum Thuthael, et Boethi[d], ܕܘܟܪܢܐ ܙܟܪܝܐ ܢܒܝܐ: ܐܒܘܗܝ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ: ܘܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܩܕ̈ܝܫܐ: ܡܪܝ ܬܘܬܐܝܠ: ܘܡܪܝ ܒܘܐܬܝ, fol. 16.

Die vi, Festum miraculi Michaelis archangeli, quod in Chonis[e] factum est; necnon commem. mart. illustris Eudoxii; et gesta Macarii et Zenonis, ܥܐܕܐ ܕܬܕܡܘܪܬܐ ܕܪܝܫ ܡ̈ܠܐܟܐ ܡܝܟܐܝܠ ܕܗܘܬ ܒܟܘܢܐܣ ܘܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܢܨܝܚܐ ܐܘܕܘܟܣܝܘܣ: ܘܕܘܒܪܐ ܕܠܗ ܡܩܪܝܘܣ ܘܙܝܢܘܢ, fol. 23.

Die vii, Profestum Deiparae, et commem. S. Abraham, qui primo fuit latro, sed gratiam in coenobio mulierum adeptus est; item S. Sozontis; ܩܘܒܠ ܕܥܐܕܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ: ܘܕܘܟܪܢܗ ܕܩܕܝܫܐ: ܐܒܪܗܡ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܩܕܡܝܐ: ܠܣܛܝܐ ܘܐܬܚܣܝ ܒܕܝܪܐ ܕܢܫ̈ܐ: ܘܕܘܟܪܢܗ ܕܩܕܝܫܐ ܣܘܙܘܢܛܘܣ, fol. 28.

Die viii, Festum nativitatis Deiparae, ܥܐܕܐ: ܩܕܝܫܐ: ܕܝܠܝܕܘܬܗ ܕܡܪܬܢ: ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, fol. 32.

Die ix, Festum Joachim et Annae, parentum Deiparae, ܥܐܕܐ ܕܟ̈ܐܢܐ ܘܝܠ̈ܘܕܐ ܝܘܐܩܝܡ ܘܚܢܐ ܐܒ̈ܗܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, fol. 41.

Die x, Commem. SS. martt. Menadorae, Metrodorae, et Nymphodorae, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗ̈ܕܬܐ ܩܕ̈ܝܫܬܐ: ܡܝܢܕܘܪܐ ܘܡܝܛܪܘܕܘܪܐ ܘܢܝܡܦܘܕܘܪܐ, fol. 44.

Die xi, Commem. S. piaeque Theodorae, matris nostrae, ܕܘܟܪܢܐ: ܕܚܣܝܬܐ ܘܩܕܝܫܬܐ ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܐܡܐ ܕܝܠܢ, fol. 46.

Die xii, Commem. hieromartyris S. Autonymi, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܒܟܗܢܘܬܐ ܩܕܝܫܐ ܐܘܛܘܢܘܡܘܣ, fol. 48.

Die xiii, Festum dedicationis templi resurrectionis Dñi in Hierosolymis, et profestum crucis, ܥܐܕܐ ܕܩܘܕܫ ܗܝܟܠܐ ܕܩܝܡܬܐ ܡܪܢܝܬܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ ܘܬܘܩܕܡܬܗ ܕܥܐܕܐ ܕܙܩܝܦܐ, fol. 50.

Die xiv, Elevatio crucis, ܪܘܡܪܡܗ ܕܙܩܝܦܐ, fol. 56.

Die xv, Commem. S. mart. Nicetae, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܢܝܩܛܐ, fol. 66.

Die xvi, Coronatio mart. Euphemiae, Chalcedonensis, ܟܘܠܠ ܕܣܗܕܬܐ ܐܘܦܝܡܝܐ: ܗܝ ܕܟܠܩܝܕܘܢܝܐ, fol. 68.

Die xvii, Coronatio martt. Sophiae et trium filiarum ejus, ܟܘܠܠ ܣܗܕܬܐ: ܨܘܦܝܐ: وبناتها الثلثه, fol. 71.

Die xviii, Commem. S. hieromart. Eumenii, illustris inter martyres, ܕܘܟܪܢܐ: ܩܕܝܫܐ ܘܡܟܗܢ ܒܣܗ̈ܕܐ. ܐܘܡܢܝܘܣ ܢܨܝܚܐ ܒܣܗ̈ܕܐ, fol. 74.

Die xix, Commem. SS. martt. Trophimi et sociorum ejus, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܛܪܘܦܝܡܘܣ: ܘܚܒܪ̈ܘܗܝ, fol. 76.

Die xx, Commem. SS. martt. Eustathii, et uxoris ejus, et filiorum, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܩܕ̈ܝܫܐ: ܐܘܣܛܐܬܝܘܣ ܘܐܢܬܬܗ ܘܒܢ̈ܘܗܝ, fol. 78.

Die xxi, Commem. episcopi Quadrati, apostoli; necnon miraculi quod in dracone[f] occidendo in coenobio celebri montis Nigri prope Daphnen in regione Antiochena, edidit Deipara; item Jonae prophetae, ܕܘܟܪܢܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܩܘܕܪܐܛܘܣ [l. ܩܘܐܕܪܐܛܘܣ] ܘܗܘ ܕܗ̄ܘ ܕܡܪܬܢ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ: ܟܕ ܩܛܠܬ ܬܕܡܘܪܬܐ ܒܬܢܝܢܐ ܕܒܛܠܬ ܒܕܝܪܐ ܕܡܬܝܕܥܐ ܒܫܘܦܪܐ ܒܛܘܪܐ ܐܘܟܡܐ ܒܟܘܪܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܡܕܝܢܬܐ: ܘܗܘ ܕܗ̄ܘ ܕܝܘܢܢ ܢܒܝܐ, fol. 81.

Die xxii, Coronatio mart. illustris Phocae,

[d] Boethus ex Anazarbo in Cilicia oriundus, fastis Latinis ignotus, in menaeis Graecorum die v Feb. commemoratur.

[e] Chonae antiquitus Colossae vocabantur; et sic Men. Gr. ἐν κολοσσαῖς τῆς φρυγίας, ἤτοι ἐν χώναις.

[f] In hujus festi officiis Thekla protomartyr a dracone ad virginem Mariam effugisse dicitur, quae occiso dracone eam servavit.

et discipuli ejus Joannis, ܟܘܠܠ ܗܘܕܐ ܢܝܫܐ ܩܘܐܗ ܘܬܠܡܝܕܗ ܝܘܚܢܢ, fol. 86.

Die xxiii, Festum adnuntiationis Zachariae sacerdotis de conceptione Joannis baptistae, : ܣܒܪܐ ܕܣܘܒܪܐ ܕܙܟܪܝܐ ܟܗܢܐ ܒܒܛܢܗ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 91.

Die xxiv, Thekla protomartyr, تقلا اول الشهيدات, fol. 94.

Die xxv, Commem. terrae motus terrifici, et S. Euphrosynae, تذكار الزلزله المرهوبه : وذكر البارة فروسيني, fol. 98.

Die xxvi, Coronatio Joannis theologi, ܟܘܠܠ ܝܘܚܢܢ الثاولوغس, fol. 103.

Die xxvii, Commem. S. mart. Callistratri; item S. mart. dñae Mariae de succursu [?], ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܩܠܠܣܛܪܛܘܣ : ܘܣܗܕܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܡܪܬܝ ܡܪܝܡ ܕܡܥܕܪܢܘܬܐ, fol. 107.

Die xxviii, Commem. pii S. Charitonis, ܕܘܟܪܢܗ : ܢܨܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ܟܪܝܛܘܢ, fol. 109.

Die xxix, Commem. pii Cyriaci, ܕܘܟܪܢܐ ܕܢܨܝܚܐ ܩܘܪܝܩܘܣ, fol. 112.

Die xxx, Commem. hieromartyrum Gregorii, Armeniae magnae episcopi, et S. Ripsimiae, ܕܘܟܪܢܐ ܕܟܗܢܐ ܒܣܗܕܐ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܪܡܢܝܐ ܪܒܬܐ ܘܪܝܦܣܝܡܝܐ ܩܕܝܫܬܐ, fol. 115.

Ad calc. ܐܫܬܠܡ ܘܐܬܟܬܒ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܡܢܐܘܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܝܪܚ ܐܝܠܘܠ ܒܥܘܕܪܢܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܝܘܡ ܫܒܬܐ ܕܡܪܝ ܐܠܥܙܪ ܀ ܝ̄ܕ ܀ ܝܘܡ ܡܢ ܝܪܚ ܐܕܪ ܫܢܬ ܫܬܐ ܐܠܦܝܢ ܘܬܫܥܡܐܐ ܘ̄ ܀ ܦ̄ܘ ܀ ܠܐܒܘܢ ܐܕܡ ܕܫܠܡܐ ܥܠܘܗܝ ܀ ܀ ܘܟܬܒܗ ܐܢܫܐ ܚܛܝܐ ܘܡܣܟܢܐ ܘܡܛܠܫ ܒܥܘܠܐ ܘܛܢܦܘܬܐ ܘܩܢܘܪܐ ܘܪܥܠܐ ܕܩܩܠܬܐ ܘܣܝܢܐ ܕܟܠ ܪ̈ܓܠܐ ܕܠܐ ܫܘܐ ܕܠܐ ܕܬܬܕܟܪ ܡܛܠ ܫܘܒܗܪܐ ܘܬܗܪܬܐ ܀ ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܠܒܗܘܢ ܐܚܐ ܡܗܝܡܢܐ ܕܐܝܬ ܒܠܒܗܘܢ ܐܪܚܡܐ ܟܬܒ ܫܡܗ ܨܠܝܒܐ ܒܪ ܣܪܘܪ ܒܪ ܣܥܝܕ ܡܢ ܩܪܝܬܐ ܐܠܟܦܘܪ ܕܒܬ ܠܘܝܬܐ ܕܒܬܪܘܢ ܡܢ ܛܘܪܐ ܕܠܒܢܢ ܐܠܗܐ ܢܚܣܐ [l. ܢܚܘܣ] ܠܗ ܘܠܐܒܗ̈ܘܗܝ, [l. ܘܠܐܒܗ̈ܘܗܝ] ܘܠܐܚܘ̈ܗܝ, ܘܠܟܠ ܕܩܪܐ ܒܗ ܘܡܨܠܐ ܥܠܘܗܝ, ܒܨܠܘܬܗ ܕܡܪܬܝ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܘܕܡܪܝ ܓܝܘܪܓܝܣ ܘܕܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܐܡܝܢ ܘܟܠ ܚܕ ܐܝܟ ܨܠܘܬܗ ܢܦܪܘܥ ܀ ܀ ܒܝܘܡܝ ܐܒܘܢ ܐܒܐ ܕܝܠܢ ܘܡܠܦܢܐ ܕܝܠܢ ܦܪܘܢ، ܡܘܫܐ ܒܪ ܡܫܡܫܢܐ ܫܡܥܘܢ. ܐܠܗܐ ܢܬܪܚܡ ܥܠ ܟܬܘܒܐ ܒܨܠܘܬܗ ܐܡܝܢ ܘܒܝܘܡܝ ܟܗܢܐ ܐܒܪܗܡ ܡܫܡܫ ܕܝܪܐ ܘܣܡܟܐ ܦܪܝܫ ܘܟܗܢܐ ܐܠܗܘܢ ܘܟ̄ܗ ܢܘܗܪ ܘܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫ ܘܡܪ̄ܝ ܡܥܘܒ ܒܪ ܟܘܪܝ، ܡܘܫܐ ܘܒܢܘܗܝ ܡܠܦܢܐ ܕܝܠܗ ܡܪ̄ܝ ܡܪܩܘܣ ܐܠܗܐ ܡܚܣܢܐ ܠܟܬܘܒܐ ܒܨܠܘܬܗܘܢ. ܐܡܝܢ ܀ ܀ وكانوا المهتمين فيه الاب الخوري موسي والاب القس ابراهيم وكتبوه علي اسم القديس مار جرجس من رزقه ما لاحد سلطان من الله يغيره من القديس مار جرجس ولا يرهنه ولا يبيعه الا بسبب نساخه ويرده للقديس ومن حبس وغيره باعه او ارهنه كان المسيح خصمه والقديس مار جرجس طليبه يوم القيامه وحضه مع الذين قالوا اصلبه اصلبه ∴ Scriptus est et absolutus hic liber Menaei, qui mensis Elul est, Trinitatis auxilio, sabbatho Mar Lazari, die 14 mensis Adar, A. 6986 patris nostri Adam, cui sit pax. Scripsit eum vir peccator, vilis, rebus inhonestis inquinatus, qui fimus et purgamentum et stercus sterquiliniorum et sordes sub omnium pedibus, neque dignus qui superbiae et admirationis causa commemoretur, sed propter fratres qui credunt, quorum in corde inest misericordia, scripsit nomen suum Salibi, fil. Serur, fil. Said, e pago Elchafur e praefectura Botryn, in monte Libano. Sit ei propitius Deus, et parentibus ejus et fratribus, necnon omnibus qui inter legendum pro eo orent, propter preces dñae nostrae Deiparae, et S. Mar Georgii et omnium sanctorum, Amen. Cuique autem secundum preces suas sit remuneratio. Scripsit diebus patris et doctoris nostri, parochi Mosis, fil. diac. Simeonis, cujus propter preces sit Deus in scribam misericors, Amen: necnon diebus sacerdotis Abraham, qui coenobio ministrat, et sac.

Pharaj, et sac. Eliae, et sac. Josephi, et diac. Josephi, et diac. Jacobi, fil. parochi Mosis; necnon diebus doctoris nostri diac. Sergii, quorum propter preces sit Deus scribae propitius, Amen.—Qui autem hujus transcriptionis curam gesserunt, pater parochus Moses, et pater presbyter Abraham fuerunt, qui librum in nomine S. Mar Georgii, et ejus impensis scripserunt: neque cuivis a Deo concessum est, ut eum a S. Mar Georgio amoveat, neque oppigneret, nec vendat, nisi sit ad eum transcribendum, quo facto ad sanctum restituere debet. Si quis autem fraude eo potitus sit, vel pretio accepto permutet, vel pro pignore deponat, sit ei Christus adversarius, et S. Mar Georgius accusator in die resurrectionis, et sors ejus (ܦܠܓܗ) cum iis qui dixerunt Crucifige eum, crucifige eum.

2. Mensis Octobris.

Die i, Festum Ananiae apostoli, Damasci episc., qui apostolum Paulum baptizavit; it. commem. S. Romani, ܬܘܒ ܡܥܢܝܬܐ ܐ̄: ܥܐܕܐ ܐ̄: ܒܗ ܒܐܕܪ: ܫܠܝܚܐ ܚܢܢܝܐ ܗܘ ܕܥܡܕܗ ܠܫܠܝܚܐ ܦܘܠܘܣ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܕܪܡܣܘܩ : وذكر البار رومانوس, fol. 119.

Die ii, Coronatio episcopi Cypriani, et S. virginis Justinae, ܟܘܠܠ ܡܪܝ ܩܘܦܪܝܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ : ܘܒܬܘܠܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܝܘܣܛܝܢܐ, fol. 123.

Die iii, Coronatio episcopi Dionysii Areopagitae, ܟܘܠܠ ܡܪܝ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܕܐܪܝܘܦܓܝܛܘܣ, fol. 128.

Die iv, Commem. S. patris nostri Hierothei, ܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ ܐܒܐ ܕܝܠܢ ܐܝܪܘܬܐܘܣ, fol. 133.

Die v, Commem. S. mart. Christinae[g], ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܟܪܝܣܛܝܢܐ, fol. 135.

Die vi, Thomas apostolus, ܬܐܘܡܐ ܫܠܝܚܐ, fol. 137.

Die vii, Martt. SS. Sergius et Bacchus, ܣܗ̈ܕܐ ܩܕ̈ܝܫܐ : ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ, fol. 141.

Die viii, Commem. S. piaeque Pelagiae, ܕܘܟܪܢ ܩܕܝܫܬܐ ܘܢܟܦܬܐ ܦܠܓܝܐ, fol. 149.

Die ix, Commem. S. apost. Jacobi, fil. Alphaei, ܕܘܟܪܢܐ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ܝܥܩܘܒ ܒܪ ܚܠܦܝ, fol. 151.

Die x, Commem. SS. martt. Eulampii et Eulampiae, necnon S. Mar Euthalii, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܐܘܠܡܦܝܐ ܥܡ ܐܘܠܡܦܝܐ ܚܬܗ ܘܢܟܦܐ ܡܪܝ، ܐܘܬܠܝ, fol. 154.

Die xi, Commem. septem synodorum[h], h. e. conventuum. O Sancti[i], scire oportet quod haec commemoratio dominica, quae prima diem decimum hujus mensis sequitur, recitari debet, ܕܘܟܪܢܐ ܕܫܒܥ ܣܘܢܗܕܘܣ ܗܢܘ ܕܐܝܟ ܟܢܘܫܝܐ: ܠܐ [ܩܕ̈ܝܫܐ] ܙܕܩ ܠܡ ܕܢܕܥ ܕܗܢܐ ܕܘܟܪܢܐ ܡܪܝܢܝܐ ܗܘ ܕܒܬܪ ܥܣܪܐ : ܕܝܪܚܐ ܬܫܪܝܢ ܩܕܡ ܒܝܪܚܐ ܦܠܐ ܕܢܬܐܡܪ. Eodem die, Commem. S. Zenaidis, ܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܬܐ ܙܝܢܐܝܕܘܣ, fol. 158.

Die xii, Commem. SS. martt. Probi, Tarachi, et Andronici, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܦܪܘܒܘܣ ܛܪܟܘܣ ܘܐܢܕܪܘܢܝܩܘܣ, fol. 162.

Die xiii, Commem. S. martt. Eustathii et sociorum ejus, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܡܪܝ، ܐܘܣܛܬܝܘܣ ܘܚܒܪ̈ܘ, fol. 165.

Die xiv, Commem. SS. martt. Nazarii, Protarii, Gorbasii, et Gelasii, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܩܕ̈ܝܫܐ : ܢܙܪܝܘܣ ܘܦܪܘܛܐܪܝܘܣ ܘܓܘܪܒܐܣܝܘܣ ܘܓܠܣܝܘܣ, fol. 170.

Die xv, Commem. mart. Luciani, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܠܘܩܝܢܘܣ, fol. 172.

g In Graecorum Menaeo commemorata est Charitine.

h Apud Graecos commemoratur tantum synodus septima patrum, qui Nicaeam adversus Copronymum et asseclas ejus convenerunt.

i Vox *Sancti*, ܩܕ̈ܝܫܐ, e Cod. Dawk. xx, fol. 77 supplenda est.

Die xvi, Commem. beati mart. Longini centurionis, qui cruci Dñi adstitit, ܕܘܟܪܢܗ ܕܣܗܕܐ ܠܘܢܓܝܢܘܣ ܩܢܛܪܘܢܐ ܗܘ ܕܩܐܡ ܗܘܐ ܠܘܩܒܠ ܙܩܝܦܗ ܕܡܪܢ, fol. 174.

Die xvii, Commem. S. Hoseae prophetae, et coronatio SS. martt. Cosmae, Damiani, et fratrum eorum, ܕܢܒܝܐ ܘܣܗܕܐ ܐܘܫܥ ܘܟܠܠܐ ܕܣܗܕܐ ܩܘܙܡܐ ܘܕܡܝܢܘܣ ܘܐܚܝܗܘܢ, fol. 177.

Die xviii, Commem. S. apostoli Lucae evang., ܕܘܟܪܢܐ: ܕܫܠܝܚܐ ܘܣܗܕܐ ܠܘܩܐ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ, fol. 181.

Die xix, Coronatio mart. et episc. Mar Cononis; et mart. Vari; item comm. prophetae Joel, ܟܠܝܠܐ ܕܣܗܕܐ ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܪܝ ܩܘܢܘܢ. ܣܗܕܐ ܐܘܪܘܣ ܘܕܘܟܪܢܐ ܝܘܐܝܠ ܢܒܝܐ, fol. 186.

Die xx, Coronatio magni mart. Artemii, ܟܠܝܠܐ ܕܣܗܕܐ ܪܒܐ ܐܪܛܡܝܣ, fol. 190.

Die xxi, Commem. S. magni Hilarionis, ܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ ܐܝܠܪܝܘܢ ܪܒܐ, fol. 193.

Die xxii, Commem. episc. Abercii, et septem in Epheso puerorum, ܕܘܟܪܢܐ ܕܡܪܝ ܐܒܝܪܩܝܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܫܒܥܐ ܛܠܝܐ ܕܐܦܣܘܣ, fol. 196.

Die xxiii, Commem. S. apost. Jacobi, Dñi fratris, ܕܘܟܪܢܐ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ܝܥܩܘܒ ܐܚܘܗܝ ܕܡܪܢ, fol. 201.

Die xxiv, Commem. S. mart. Arethae, et sociorum ejus, qui numero erant 4252, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܐܪܬܐ ܘܕܥܡܗ ܕܡܢܝܢܗܘܢ ܐܪܒܥܐ ܐܠܦܝܢ ܘܡܐܬܝܢ ܘܚܡܫܝܢ ܘܬܪܝܢ, fol. 205.

Die xxv, Commem. SS. martt. scribarum Marciani et Martyrii, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܡܪܩܝܢܘܣ ܘܡܪܛܘܪܝܘܣ ܟܬܒܐ, fol. 208.

Die xxvi, Coronatio Demetrii; it. inventio capitis Mar Joannis baptistae; it. memoria terrae motus qui diebus regis Leonis accidit, ܟܠܝܠܗ ܕܕܡܛܪܝܘܣ ܘܫܟܝܚܬܗ ܕܪܫܗ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܘܕܘܟܪܢܐ ܕܙܘܥܐ ܕܗܘܐ ܒܝܘܡܝ ܠܐܘܢ ܡܠܟܐ, fol. 210.

Die xxvii, Commem. mart. Nestoris, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܢܣܛܘܪܝܣ, fol. 215.

Die xxviii, Commem. S. mart. Terentii, et Nilaeae uxoris ejus, et liberorum Niti, Sarbilii, Photii, et Hieracis[k], ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܛܪܢܛܝܘܣ ܘܢܝܠܐ ܐܢܬܬܗ ܘܒܢܝܗܘܢ ܢܝܛܐ ܣܪܒܝܠܐ ܦܘܛܝܘܣ ܘܐܝܪܐܩܣ, fol. 218.

Die xxix, Commem. mart. in piis Anastasiae, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܬܐ ܒܟܢܐܢܘܬܐ ܐܢܣܛܣܝܐ, fol. 220.

Die xxx, Commem. hieromart. Zenobii, et sororis ejus Zenobiae; item episc. Cyriaci, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܕܟܗܢܐ ܙܢܘܒܝܘܣ ܘܙܢܘܒܝܐ ܚܬܗ. ܘܕܡܪܝ ܩܘܪܝܩܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ, fol. 222.

Die xxxi, Commem. SS. apostolorum Stachyos, Ampliae, Urbani, Amplii, Aristobuli, Hieracis, etc., ܕܘܟܪܢܐ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ܣܛܟܝܣ ܘܐܡܦܠܝܣ ܘܐܘܪܒܢܘܣ ܘܐܡܦܠܝܘܣ ܘܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ ܘܐܝܪܐܩܣ ܘܕܥܡܗܘܢ, fol. 224.

Colophon madore corruptus periit. Excipit mensis Novembris titulus; caetera desunt. [DAWK. 2.]

97.

Codex e duobus fragmentis confectus, sc.

1. Codice membranaceo in folio, ff. 18 constante, pervetusto, charactere Nestoriano exarato. Insunt;

Epistolarum divi Pauli fasciculi duo, tertius sc., et septimus. Tertio, qui ad finem codicis relegatus est, inest Rom. xi. 26—1 Cor. v. 11; septimo, qui primum locum tenet, Gal. i. 1—Eph. ii. 12.

2. Codice bombycino laevigato in folio,

[k] Graece vocantur Νεονίλλα, Νιττᾶς, Σάρβιλος, Φωτᾶς, Ἱέραξ.

ff. 145 constante, saeculi forte decimi quarti, mutilo, initio fineque carente, binis columnis, charactere Nestoriano, manu minuta eleganter exscripto. Inest;

Menaei in totum annum menses September, October, November, December, Januarius.

Titulus et ff. 1, 2 desunt. In fol. 3 finis commem. Simeonis stylitae. In caeteris ea tantum notavi quae e codice proxime antecedente discrepant. Scilicet;

1. In mense Septembri omissi sunt,

Die ii, Joannes jejunator, fol. 5.
Die iv, Sherbal, fol. 8.
Die v, Boethus, fol. 10.
Die xxi, Quadratus, fol. 39.

E contra die x, praeter Menadoram et socias ejus celebratur ܥܡܗܝܢ ܡܬܒܪܟܐ ܗܘ ܚܕܒܫܒܐ ܕܡܬܩܪܐ ܒܪܐܦܣܒܐ ⁘ S. Dies-dominicus qui vocatur Baripsabas, fol. 24. Postea rectius scriptus est ܒܪܝܦܣܒܐ, e qua voce forte fluxit Gr. Βαριψαββᾶς. Fuit autem eremita mythicus, qui quum Christi sanguinem a Jacobo quodam in cucurbita die crucifixionis exceptum nactus sit, aegrotos sanavit; qua de causa ab infidelibus, fustibus contritus, interfectus est. Die xxv in loco S. Euphrosynae commemorantur Sabenianus, Paulus, et Titus, fol. 46. Denique die xxvi pro ܫܘܢܝܗ ܕܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ exstat ܡܫܢܝܢܘܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ, migratio, sive μετάστασις Joannis evang., fol. 49.

Fol. 22 deest; ff. 22—26, signis Copticis ad folia adpositis errore scribae bis numerantur; fol. 36 denique post fol. 126 petendum.

2. In mense Octobri omissi sunt,

Die x, Euthalius, fol. 70.
Die xix, Conon, fol. 81: et die xxvi notatur, quod capitis Baptistae inventio quae ibi celebratur ea est quae secunda vice occurrit, sc. وجود راس المعظم يوحنا المعمدان الوجود الثاني.

Ff. 58, 59, recentiore manu sunt; desunt ff. 66, 84, 85, 92, 93; denique numerus 77 a scriba incuria omissus est.

3. Mensi Novembri, ܝܪܚܐ ܬܫܪܝܢ ܐܚܪܝܐ, insunt;

Die i, SS. martt. Cosmas et Damianus, ܩܕܝܫܐ ܣܗܕܐ ܩܘܙܡܐ ܘܕܡܝܢܘܣ fol. 96.

Die ii, SS. martt. Akindynus et sodales ejus, ܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ: ܐܩܢܕܝܢܘܣ ܘܚܒܪܘܗܝ, ibid.

Die iii, SS. martt. Akepsimas et sodales ejus; necnon Encaenia templi megalomartyris Georgii, ܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܐܩܦܣܝܡܐ: ܘܚܒܪܘܗܝ: ܘܚܘܕܬܐ: ܗܝܟܠܐ ܕܒܝܬ ܣܗܕܐ ܪܒܐ ܓܝܘܪܓܝܣ, fol. 97.

Die iv, Commem. S. hieromart. Nicandri et sodalium ejus, ܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ ܢܝܩܢܕܪܘܣ ܟܗܢܐ ܣܗܕܐ ܘܚܒܪܘܗܝ, fol. 99.

Die v, Commem. S. mart. Galactionis, et sodalium ejus, ܕܘܟܪܢܐ: ܕܩܕ̄ ܘܣܗ̄: ܓܠܐܩܛܝܘܢ ܘܚܒܪܘܗܝ, fol. 100.

Die vi, Commem. S. Pauli confessoris, archiepisc. Constantinopoleos, ܕܘܟܪܢܐ ܕܡܘܕܝܢܐ ܦܘܠܘܣ ܡܘܕܝܢܐ. ܪܝܫ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ, fol. 101. Desunt ff. 102—106.

Die x, Finis officiorum SS. martt. Olympae, Rhodionis, Sosipatris, Tertii, et Orestis, fol. 107.

Die xi, Commem. SS. martt. Menae et sodalium, ܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕ̄ ܣܗܕܐ ܡܝܢܐ ܘܚܒܪܘܗܝ, ibid.

Die xii, Joannes Eleemosynarius, Alexandriae patriarcha, ܝܘܚܢܢ ܡܪܚܡܢܐ: ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ, fol. 108.

Die xiii, Commem. S. Joannis Chrysostomi, ܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ: ܝܘܚܢܢ ܦܘܡ ܕܗܒܐ, fol. 109.

Die xiv, Commem. S. Philippi, qui fuit e duodecim apostolis, ܕܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ : ܦܝܠܝܦܘܣ : ܕܡܢ : ܝܒ :, fol. 110.

Die xv, Commem. confessorum et sodalium eorum, ܕܘܟܪܢܐ ܕܡܘܕܝܢܐ ܘܚܒܪ̈ܘܗܝ, fol. 111. Hi confessores erant Gurias, Samonas, et Habib.

Die xvi, Commem. Matthaei apost., ܕܘܟܪܢܐ ܕܫܠܝܚܐ ܡܬܝ, fol. 114.

Die xvii, Commem. S. episc. Gregorii Thaumaturgi, ܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ ܘܪܒ ܟܗܢܐ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܥܒܕ ܬܕܡܪ̈ܬܐ ܘܐܬܘ̈ܬ, fol. 115.

Die xviii, Coronatio SS. martt. Plotini [Platonis] et Romani, ܟܘܠܠ ܣܗܕ̈ܐ ܩܕܝ̈ܫܐ ܦܠܛܝܢܘܣ ܘܪܘܡܢܘܣ, fol. 116.

Die xix, Commem. S. prophetae Abdiae, ܕܘܟܪܢܐ ܕܢܒܝܐ ܩܕܝܫܐ ܥܒܕܝܐ, fol. 118.

Die xx, Profestum praesentationis Deiparae, et commem. Procli et sodalium, ܩܕܡܥܐܕܬܐ ܥܐܕܐ ܘܕܘܟܪܢܐ ܦܪܘܩܠܘܣ ܘܚܒܪ̈ܘܗܝ, fol. 119.

Die xxi, Festum ingressus Deiparae in templum, quum parentes ejus eam in templum, cui nomen Sanctum Sanctorum, induxerint, ܥܐܕܐ ܕܡܥܠܬܗ̇ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܠܗܝܟܠܐ: ܟܕ ܐܥܠܘܗ̇ ܐܒܗ̈ܝܗ̇ ܠܗܝܟܠܐ ܕܡܬܩܪܐ ܩܘܕܫ ܩܘܕ̈ܫܐ, fol. 121.

Die xxii, Commem. apost. Philemonis, ܕܘܟܪܢܐ ܕܫܠܝܚܐ ܦܝܠܝܡܘܢ, fol. 124.

Die xxiii, Commem. S. Amphilochii, archiepisc. Iconii, ܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ ܐܡܦܝܠܘܟܝܘܣ ܪܝܫ ܐܦܝܣܩܘ̈ܦܐ : ܕܐܝܩܘܢܝܘܢ, fol. 125.

Die xxiv, Commem. Gregorii episc. Agrigenti, ܕܘܟܪܢܐ ܕܡܪܝ ܟܗܢܐ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܕܐܓܪܝܓܢܛܝܘܣ, fol. 126.

Die xxv, Commem. SS. patrum nostrorum Clementis et sodalium, ܕܘܟܪܢܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܕܝܠܢ ܩ̈ܕܝܫܐ ܩܠܝܡܝܛܘܣ ܘܚܒܪ̈ܘܗܝ, fol. 127.

Die xxvi, Commem. S. patris nostri Alypii stylitae, ܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ ܐܒܘܢ ܕܝܠܢ ܐܠܘܦܝܘܣ ܐܣܛܘܢܝܐ, fol. 129.

Desunt ff. 130—171; alia manu sunt ff. 172—182. Quae sequuntur vix digna sunt quae ad amussim describerentur, nisi forte quod post fol. 185 quatuor inserta sunt folia, quibus insunt stichera in SS. Barbaram, Sabam, Nicolaum, Spiridionem, Eustratium, martyres Cretenses, et post duas paginas scripturae vacantes in Basilium. Titulus denique mensis Januarii hujusmodi est; ܫܠܡ ܣܘܟܡܗ ܕܟ̈ܢܘܢ ܘܫܘܪܝܗ ܕܟܢܘܢ ܐܚܪܝܐ : ܡܫܬܡܠܝܢ : ܕܢܦܩܝܢ ܢܘܗܪܐ ܚܕܐ ܗܢܘ ܬܠܝܬܝܐ. ܐܬܚܫܒܘܬܗ ܡܚܒܒܘܬܐ : ܗ : ܡܢ ܫܒܬܐ ܕܡܫܬܡܫܢ ܒܥܕܬܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܠܟܗܢܐ ܕܝܠܢ ܕܥܕ̈ܬܐ ܟܠܗܝܢ ܀

Manu recentiore multi additi sunt hymni Arabice. [Dawk. 10.]

98.

Codex bombycinus in folio, ff. (289 − 9 =) 280 constans, charactere Nestoriano bene exscriptus. Inest;

Menaeum in mensem Septembrem.

Titulus deest, necnon ff. 6, 216—223, et finis, qui tamen alia manu suppletus est. Commemorantur iidem sancti ac in Codd. Dawk. ii, x, at plenius, additis canticis, et notitia cujusque sancti, Arabice, plerumque ante canonis doxologiam septimam, ܬܫ̄ . ܐ, interposita. [Dawk. 40.]

99.

Codex bombycinus crassus in folio, ff. (199 − 28 =) 171 constans, mutilus, initio fineque carens, charactere Nestoriano, A. C. 1595, luculenter exscriptus. Inest;

Menaeum in mensem Septembrem.

Titulus deest, necnon ff. 1—25, 32, 123, 183, et post 199 omnia. Caetera paene eadem sunt ac in codd. prox. antecedentibus.

In ff. 39, 94, 120, 184 paene idem occurrit colophon, quem e fol. 184 descripsi, sc. كمل اليوم الرابع وعشرين من شهر ايلول سنة عم..١ علي يد اقـل الناس واذلهم واحقرهم زوسيما ابن الخوري داوود من قرية بطران ومعاملة طرابلس الشام سنة الف واربع للهجرة • Explicit. dies xxiv mensis Elul anno 1004 manu vilissimi et turpissimi et humillimi hominum, Zosimi, fil. parochi Davidis, ex urbe Botran e provincia Tripolitana Damasci, anno 1004 Hajrat, h. e. C. 1595. [DAWK. 49.]

100.

Codex bombycinus in quarto, ff. (220 − 21 =) 199 constans, mutilus, fine carens, saeculi forte decimi sexti, charactere Nestoriano exscriptus. Insunt;

1. Menaeum in mensem Septembrem.

Tit. ܬܘܒ ܀ ܡܥܢܝܢܐ ܪܝܫ ܫܢܬܐ ܀ ܕܡܢ ܀ *** [ܕܡܥܢܝܢܐ ?] ܀ ܐܬܘܦܣܝܣ ܀ ܐܝܟ ܚܘܫܒܢܐ ܀ ܘܫܢܐ ܀ ܐܝܠܘܠ ܪܝܫܐ ܀ Sequitur Menaeum. Principium autem anni [in Menaeo] secundum ordinem Graecum mensis Elul est.

Desunt ff. 62, 79, 95—98, 100, 102, 106—110, 176, 200—205, et officia diei ultimi paene omnia.

Die iii, in loco Anthimi commemorantur martyres Persici Gerasinus, Gerasius, Eliud, Gregorius, Zabidas, Sambithas, et Ardhormizdas princeps Moabitarum, sc. ܓܪܣܝܢ: ܘܓܪܣܝܣ: ܘܐܠܝܘܕ: ܘܓܪܝܓܘܪ: ܘܙܒܝܕܐ: ܘܣܡܒܝܬܐ: ܘܐܪܕܗܘܪܡܝܙܕ: ܪܫܐ ܕܡܘܐܒܝܐ ܀

2. Ad calc. octo folia alia manu charactere Nestoriano exarata. Insunt diei xiv Sept. officia, quo celebratur Festum Crucis. [DAWK. 30.]

101.

Codex bombycinus laevigatus in quarto, ff. 206 constans, quorum primum et ultimum chartacea sunt A. C. 1603 ad librum reficiendum addita, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano pulchre exscriptus. Inest;

Menaeum in mensem Tishrin priorem, sive Octobrem.

Tit. manu recenti, شهر تشرين الاول. Iidem sancti ac in Cod. Dawk. ii commemorantur. In marg., fol. 61, هذا الكـتـاب الي القديس مار جرجس وقف. Hic liber legatus est ad S. Mar Georgium: sed in ff. 1, 206 quae recentiora sunt eadem inscriptio quae in Cod. Dawk. xviii occurrit, هذا الكـتـاب وقف علي كنيسة طبشار وهو وداعة في كنيسة بعلبك, de qua vide supra, p. 218, not. a.

In fol. 206 colophon; رم هذا الكـتـاب المبارك شهر تشرين الاول الولد الحقير يحنا ابن القس مدلج من قرية بطرام من كفرة طرابلس الرب الاله يغفر له خطايا وخطايا والديه وخطايا جميع بني المعموديه الارثودكسيه بشفاعة السيدة ام الـنور وجميع القديسين امين وكان ذلك بسنة سبع الاف ومايه واربع لكون العالم • • وكانوا المهتمين بذلك القس يوسف والقس عبد المسيح والشيخ ابو رعد جزاهم الله بذلك الثواب ويغفر خطاياهم وخطايا والديهم بشفاعة السيدة ام النور امين • • وكان ذلك في زمان * * * مبحايل نبعة الله يخلصه من غدرات الشيطان ولا يقدر عليه انشا الله لا غدر ولا ظالم بشفاعة السيدة ام النور امين • • واذكر عبدك سركيس القندلفت وعبدك يوسف ابو يحنا يذكر لـه الله امين • • بحق رب العالمين امين • • Hunc librum benedictum mensis Teshrin prioris refecit juvenis vilis Joannes fil. presbyteri Modlaj e vico Botram in agro Tripolitano, cujus peccatis, et parentum, necnon omnium qui baptismatis orthodoxi participes sunt, veniam concedat Deus per intercessionem dñae matris lucis et omnium sanctorum Amen. Haec facta sunt A. 7104 existentiae mundi, C. 1603.—Hujus libri reficiendi cu-

ram gesserunt presbyter Josephus et presb. Abdalmessias et abbas Abura'd, quibus meritam mercedem Deus concedat, necnon peccatis veniam etc. Hoc factum est tempore [patriarchae?] Michaelis Nob'at; Deus eum protegat e fraudibus Satanae, nec contra eum, Deo favente, neque fraude neque vi valeat per intercessionem dñae matris lucis, Amen. Recordare servum tuum Sergium Alkandalkat, necnon Josephum Abuyukna; recordetur eum Deus Amen, secundum veritatem Dñi mundorum, Amen.

Ad calc. pars hymni in Christi honorem, fol. 207. [DAWK. 20.]

102.

Codex bombycinus laevigatus in fol. min., ff. 211 constans, A. C. 1587, charactere Nestoriano luculenter exscriptus. Inest;

Menaeum in mensem Decembrem in usum Melchitarum[a]. Rubricae et lectiones e S. Scripturis Arabice sunt.

In primo folio haec exstat inscriptio; هذا ما اوقف وحبس وجلد الاب الخوري سليمان علي كنيسه القدس مار اليان وسال ومتضرع لكل من كرا فيه ان يذعي له بالمغفره وغفران الخطايا ومحو الذنوب ولا لاحد سلطان من الله ان يغيره عن الكنيسه المذكوره بوجه من الوجوه يكون محروم من الله ومن كل كاهن محق • Hunc librum in pium et sempiternum usum ecclesiae S. Mar Eliae dicavit dedicavitque pater parochus Suleiman, qui omnes qui in eo legant rogat et supplicat, ut veniam remissionemque peccatorum et culparum deletionem pro eo orent: neque cuiquam a Deo concessum est ut librum aliquo modo ex ecclesia supradicta amoveat: (quod si quis fecerit,) maledictus sit a Deo et ab omnibus probis sacerdotibus.

Tit.: بسم الاب والابن والروح القدس الاه واحد شهر كانون الاول. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, incipit mensis Canun prior.

Die i, Commem. Nahum prophetae, ذكر ناحوم النبي, fol. 2.

Die ii, Commem. Habacuc prophetae, ذكر حبقوق النبي, fol. 5.

Die iii, Commem. Sophoniae prophetae, ذكر صوفونيا النبي, fol. 9.

Die iv, Commem. mart. Barbarae, et S. Joannis Damasceni, ذكر الشاهده بربارة والبار يوحنا الدمشقي, fol. 13.

Die v, Dormitio S. Mar Sabae, نياحه البار ماري سابا, fol. 25.

Die vi, Commem. S. Nicolai, ذكر البار نيقولاوس, fol. 33.

Die vii, Commem. S. Ambrosii, episc. Mediolani, ذكر البار امبروسيوس ريس كهنه ماذيولانه, fol. 40.

Die viii, Commem. S. Sophronii, Cypri episcopi, ذكر البار صفرونيوس, fol. 45.

Die ix, Commem. conceptionis Annae, quum dñam conceperit, ذكر حبل حنه بالسيده, fol. 49.

Die x, Certamen martyrum Menae, Hermogenis, et Eugraphi, جهاد الشاهد مينا وارموجانس واوغرافس, fol. 55.

Die xi, S. Daniel stylita, البار دانيال العمودي, fol. 62.

Die xii, S. Spiridion, البار سبيريدون, fol. 67.

Die xiii, Martt. Eustratius, Auxentius, Eugenius, Orestes, Mardorius, الشهدا اوستراتيوس واوكسنتيوس واوجانيوس واورسطوس ومرذوريوس, fol. 74.

Die xiv, Commem. mart. Thyrsi et comitum, ذكر ثرصص ورفقته, fol. 79.

Die xv, Commem. Eliberii, ذكر اليبريوس, fol. 84. Rectius in ipsis officiis vocatur

[a] In fol. 183 Jacobus Baradaeus, Severus, aliique partis Monophysiticae fautores, inter haereticos recensentur.

ܐܠܘܬܪܝܘܣ, Eleutherius, sed etiam ܐܠܦܪܐ et ܐܠܦܪܝܘܣ.

Die xvi, Haggaeus propheta, النبي انجاوس, fol. 88.

Die xvii, Commem. trium puerorum, Ananiae, Azariae, et Misaelis; it. Danielis prophetae, ذكر الثلثه فتيه حانانيا عازاريا وميصايل ودانيال النبي, fol. 92.

Die xviii, Commem. SS. martt. Sebastiani et comitum ejus, ذكر الشهدا القديسين سافستيانس ورفقته, fol. 99.

Die xix, Commem. Rabulae episc., et comitum ejus, ذكر بولا الاسقف ورفقته, fol. 103. Rectius Syr. ܪܒܘܠܐ.

Die dominica prima ante nativitatem commemorantur patres antiqui Abraham, Isaac et Jacob, الاحد الاول قبل الميلاد وتذكار الابا القدما ابراهيم واسحق ويعقوب, fol. 107.

Die dominica secunda ante nativitatem, quae vocatur dominica prophetarum [b], iidem commemorantur patres, الاحد الثاني قبل الميلاد المعروف بانبي تذكار الابا ابراهيم واسحق ويعقوب, fol. 114. Ff. 116, 117 alia manu sunt.

Die xx, Profestum nativitatis, et commem. S. Ignatii, تقدمه عيد الميلاد وذكر القديس اغناتيوس, fol. 122.

Die xxi, Juliana mart., et profestum, الشاهده يوليانه وتقدمه العيد, fol. 133.

Die xxii, Anastasia mart., et profestum, الشاهده انسطاسيا والتقدمه, fol. 140.

Die xxiii, Decem mart. Cretenses, الشهدا العشره, fol. 148.

Die xxiv, Profestum, et mart. Eugenia; necnon S. Antonius, qui in Damasco e filiis Hagar martyrium subiit, تقدمه العيد والشاهده اوجانيا والقديس انطونيوس المستشهد في دمشق من بني هاجر, fol. 157.

[b] Graece vocatur ἡ κυριακὴ τῶν ἁγίων προφητῶν, et revera commemorantur omnes Veteris Testamenti sancti.

Die xxv, Vigiliae et caetera officia nativitatis, صلاه المسا اذ اتفق البارموني, fol. 165.

Die xxvi, Officia quae nativitatem subsequuntur, fol. 182.

Dom. post nativ., commemoratio Josephi sponsi Deiparae, et Davidis regis, et Jacobi fratris Dñi, الاحد الذي بعد الميلاد تذكار يوسف الخطيب وداوود الملك ويعقوب اخو الرب, fol. 188.

Die xxvii, Commem. archidiaconi et protomartyris Stephani, تذكار اول الشمامسه والشهدا استيفانس, fol. 192.

Die xxviii, Commem. viginti millium martyrum Nicomediae, ذكر الشهدا الربوتين في مدينه نيقوميديه, fol. 196.

Die xxix, Commem. infantium quos in Bethlehem interfecit Herodes, ذكر الاطفال الذين قتلهم هيرودس في بيت لحم, fol. 199.

Die xxx, S. Timotheus confessor, القديس تيموثاوس المعترف, fol. 204.

Die xxxi, Commem. S. Melaniae, ذكر البارة ملاني, fol. 207.

Ad calc. colophon; وكان الفراغ من ترسيم هذا الكتاب المبارك سادس وعشرين شهر تشرين الاول سنة سبعة الاف ثماني وثمانين لابونا ادم ابو الجبله بيد الاثيم الخاطي المسكين الحقير في الكهنه داوود باسم قس وراهب بن * * * بن داوود ابن سلام من قريه الراس المحروسه . فاي من نظر فيه يترحم عليه ولا يواخذ الناسخ المسكين بما فيه من النقص والغلط لان كل انسان ناقص والكامل هو الله وحده غفر * * * له ولوالديه ولمن قرا وترحم عليه امين • وهو برسم كنيسه القديس العظيم مار اليان في القريه المذكوره غفر الله تعالي لمن كتب واستكتب وقرا وسمع وقال امين • Excriptionis hujus libri benedicti finis factus est die 26 mensis Octobris anno 7088 patris nostri Adam, qui pater fuit creationis, C. 1507, manu peccatoris scelesti pauperis, in sacerdotio vilissimi, Davidis, nomine presbyteri et monachi, fil. * * *, fil. Davidis, fil. Salomonis,

ex urbe munita El Ras. Quicunque autem eum inspiciat, misericordem se in miserum scribam monstret, neque eum si mendam vel errorem inveniat culpet; omnis enim homo imperfectus, et solus perfectus Deus, qui, precor, veniam ei, et parentibus ejus, et cuicunque, qui inter legendum misericordem se exhibeat, concedat, Amen. Exscriptus est autem in usum ecclesiae magni sancti Eliae in urbe supradicta: Deus summus ignoscat ei qui scripsit, et qui dictavit, et qui legit, et audivit, et dixit Amen. [DAWK. 13.]

103.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 259 constans, charactere Nestoriano ab eodem scriba ac cod. 96 supra, A. C. 1520 magna incuria exscriptus. Inest;

Menaeum in mensem Decembrem ei simile quod proxime antecedit, nisi quod

Die xxvi, Festum Deiparae Mariae, ܥܐܕܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ, fol. 221.

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܝܪܚ ܟܢܘܢ ܐ ܀ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti scribere adgredimur mensem Canun priorem.

Chartacea sunt et recentiore manu ff. 26, 202, 203, 228.

Ad calc. colophon, fine cujusque lineae mutilo; ܀ ܐܫܬܠܡ ܘܐܫܬܡܠܝ [ܟܬܒܐ ܗܢܐ :] ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܥܢܝܢܐ ܕܝܪܚ ܟܢܘܢ ܐ: ܒܝܘܡ ܬܠ: [ܝܘ ܡܢ ܝܪܚ] ܟܢܘܢ ܐ: ܫܢܬ ܫܒܥܐ ܐܠܦܝܢ ܘܥܣܪܝܢ [ܠܐܒܘܢ ܐܕܡ] ܟܬܒܗ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܚܛܝܐ ܘܡܣܟܢܐ ܡܫܪܝܐ [ܘܣܚܬܐ] ܘܩܠܦܬܐ ܘܠܚܡܐ ܕܩܠܩܠܬܐ ܘܬܘܐ ܕܪ̈ܓܠܐ ܕܟܠ. [ܘܠܐ ܫܘܐ] ܕܢܬܕܟܪ ܫܡܗ ܡܛܠ ܫܘܒܗܪܐ ܘܬܗܪܘ[ܬܐ: ܐܠܐ ܡܛܠ] ܐܒ̈ܗܐ ܟܗ̈ܢܐ ܘܡܫܡܫ̈ܢܐ ܘܐܚ̈ܐ ܡܗܝܡ̈ܢܐ ܕܢܬ[ܕܟܪ] ܒܨܠܘ̈ܬܗܘܢ ܟܬܒ ܫܡܗ ܨܠܝܒܐ ܒܪ ܣܪ[ܘܪ] ܡܢ ܩܪܝܬܐ ܐܠܟܦܘܪ: ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܕܪ̈ܚܡܐ ܢܚܘ[ܐ ܠܗ] ܘܢܚܣܘܢ ܚܘ̈ܣܝܗܘܢ, ܠܗ ܘܠܐܒ̈ܗܘܗܝ, ܘܠܐܚ̈ܘܗܝ[,] ܘܠܟܠ ܡܢ ܕܩܪܐ ܒܗ ܘܡܨܠܐ ܥܠܘܗܝ, ܒܝܠܕܬ[ܗ ܕܡܪܬ]ܢ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܘܡܪ̈ܢܝܐ ܡܪܝ, ܬܐܘܡܐ ܘܕܟܠܗܘܢ ܩܕ[ܝ̈ܫܐ ܐܡܝܢ.] ܟܬܒ ܕܝܢ ܒܝܘ̈ܡܝ ܐܒܐ ܕܝܠܢ ܩܘܪ, ܝܘܚܢܢ ܒܪ ܡܪ *** ܘܡܫ̈ܡ ܝܥܩܘܒ ܒܪ ܩܘܪ, ܡܘܫܐ ܘܡܫ̈ܡ ܫܡܥ[ܘܢ ܒܪ] ܡܫ̈ܡ ܝܥܩܘܒ ܡܢ ܩܪܝܬܐ ܐܠܟܦܘܪ ܐܠܗܐ ܡܚ[ܣܐ ܢܗܘܐ ܠܗܘܢ] ܘܚܛܗ̈ܝܗܘܢ ܘܠܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܫܘ[ܬܦܘܬܐ] ܘܠܟܠ ܒܢ̈ܝ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܒܝܠܕܬܐ ܕܡܪܬܢ [ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ] ܘܟܠܗ[ܘܢ] ܩܕ̈ܝܫܐ ܕܥܒܕܘ ܨܒܝܢܗ ܕܐܠܗܐ ܐ[ܡܝܢ ܀] Scriptus est et absolutus hic liber qui Menaeum est in mensem Canun priorem feria tertia die 16 mensis Decembris A. 7020 patris nostri Adam. Scripsit eum vir peccator pauper paralyticus, qui fimus est et purgamentum et stercus sterquiliniorum, et sordes sub pedibus omnium, neque dignus cujus nomen gloriationis et admirationis causa commemoretur, sed propter patres sacerdotes et diaconos et fratres fideles, ut in eorum precibus sui mentio fiat, nomen scripsit Salibaeum fil. Serur e pago Elchafur. Deus, pater misericordiarum, sit ei propitius, et veniam det peccatorum et ei et patribus fratribusque ejus, et omnibus qui inter legendum pro eo orent, propter preces dñae Deiparae, et S. Mar Thomae et omnium sanctorum, Amen. Scripsit autem in diebus patris nostri parochi Joannis, fil. ***, et diac. Jacobi fil. parochi Mosis, et diac. Simeonis fil. diac. Jacobi e pago Elchafur. Sit Deus iis propitius et peccatis eorum, et omnibus quibus hujus libri participatio est, et omnibus baptismi filiis, propter preces dñae Deiparae, et omnium sanctorum, qui Dei voluntatem fecerint, Amen.

Sequitur idem colophon Arabice, at plenius. Annus enim Adam 7020, anno Alexandri 1830, et Christi 1520 consentire dicitur. Post solita opprobria se ipsum vocat

العبد الطرير صليبا بالاسم الصغير ابن الحاج سرور ابن الحاج سعيد من قريه الكفور من معاملة البثرون • Transcriptionis curam gesserunt duo presbyteri Petrus et Theodorus ex urbe Hhardin. Denique in usum ecclesiae S. Thomae exscriptus est. [Dawk. 14.]

104.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 172 constans, utrinque mutilus, saeculi forte decimi sexti, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Idem menaeum in mensem Decembrem, ac in codd. cii, ciii.

Desunt ff. 1, 104; et post fol. 144 merae laciniae exstant.

Ad calc. epistolae et evangelia in Dñi nativitatem, Arabice, cum postillis; sc.

Heb. i. 1—12, fol. 162.
Gal. iv. 4—7, fol. 163.
Col. ii. 8—12, ibid.
1 Cor. x. 1—4, fol. 164.
Tit. ii. 11—15; iii. 4—7, ibid.
Matt. i. 1—25, fol. 165.
Luc. ii. 1—20, fol. 166.
Matt. ii. 1—12, fol. 167.
Matt. ii. 13—22, fol. 168.

Evang. circumcisionis et festi S. Basilii, Luc. ii. 20, 21, 40—52, ibid.

Evang. profesti luminum, Luc. iii. 1—18, fol. 170.

Marc. i. 9—11, fol. 172.
Matt. iii. 13—17, ibid. [Dawk. 16.]

105.

Codex bombycinus in quarto, ff. (332 − 5 =) 327 constans, e tribus saltem codicibus charactere Nestoriano scriptis, confectus. Inest;

Menaeum in mensem Decembrem in usum Melchitarum.

Tit. ܒܚܝܠܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܟܬܒܝܢܢ ❖ ܩܢܘܢ ܩܕܡܝܐ ❖ Ope Dñi Jesu Christi scribimus Canun priorem.

Ad primum codicem pertinent ff. 1—151, sed desunt ff. 11, 12, 52: inter ff. 113, 114, duo interpolantur folia manu ejusdem Abu Vatus qui cod. secundum scripsit, quibus insunt eadem stichera in Spiridionis honorem, quae in fol. 114 exstant.—Fol. 152 deest. Ad cod. secundum pertinent ff. 153—279, sed desunt ff. 220, 223, et multa post 278, et 279. Ad calc. scriba Abu Vatus الناسخ المسكين ابو وطس, solito more se probris cumulat, et veniam peccatorum orat. Denique ad cod. tertium ff. 280—332. Ad calc. eadem inscriptio ac saepe alias, هاذا الكتاب الي مار جرجس طبسار وقف Hic liber Mar Georgio Tabshar legatus est.

Ad calc. tertii codicis colophon; ܐܫܬܠܡ
ܒܥܘܕܪܢܗ ܕܐܠܗܐ ܦܠܓܘܬܐ ܬܪ[ܝܢܝܬܐ] ܕܡܢ
ܒܪܘܟܝܐ ܕܚܢܢܝܐ ܐܝܟ ܠܥܝܕܐ ܕܩܕܝܫܐ.
ܘܡܫܬܡܫܢ ܠܬܫܡܫܬܗܘܢ ܡܫܝܚܝܐ. ܐܝܟ ܕܠܗܕܪܐ
ܘܫܘܦܪܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܫܘܬܦ ܒܐܘܣܝܐ
ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܕܒܗ
ܬܘܕܝܬܗ ܫܪܝܪܐ ܘܡܗܝܡܢܘܬܗ ܫܠܝܡܐ. ܘܦܢ̈ܐ ܡܢ
ܟܠ ܢܦܫ ܠܗ. ܘܡܢܗ ܢܒܥܐ ܘܠܗ ܢܬܒܥ
ܕܬܬܡܠܐ ܫܘܒܚܬܗ ܘܬܬܥܒܕ ܩܘܕܫܗ. ܘܬܬܢܚ
ܒܢܝܐ ܕܬܘܕܝܬܗ. ܕܢܣܓܐ ܫܡܗ. ܘ[ܡܕܒܪ]
ܡܕܡ ܕܫܦܪ ܠܗ ܘܢܚܡ ܙܕܩܐ ܘܣܘܥܪܢܐ ܡܢ
ܠܘܬܗ ܘܦܘܪܣܐ ܕܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ ܒܫܘܡܠܝܐ
ܕܕܝܢܐ ܒܐܢܫܐ. ܘܚܕܐ ܘܬܘܒܬܐ ܒܝܬ ܟܠ
ܒܐܢܫܐ ܘܕܪ̈ܝܐ ܒܫܠܡܘܬܐ ܡܫܝܚܝܬܐ ܐܡܝܢ
ܘܐܡܝܢ ܬܘܕܝܬܐ ܬܘܕܝܬܐ. ܫܠܡ ܕܝܢ ܗܢܐ
ܘܫܘܡܠܝܐ ܦܫܝܩ ܗ ܒ̄ ܒܝܘܡ: ܒܐܝܪܚ ܐܝܠܘܠ
ܠܐܬܪ ܚܕܐ ܒܫܢܬ ܬ ** ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܗ:
ܒܪ ** ܐ ܐ ܒܝܘܡ ܡܕܝܢܬܐ ܒܥܠܬ ܐܠܦ: ܗܡܕܘ
ܘܪܒܝܢ ܘܬܪܬ ܡܢ ܫܢܝܐ ܠܡܫܝܚܝܘܬܗ ܒܪܝ
ܦܠܛܝܘܣ. ܐܬܟܬܒ ܕܝܢ ܘܐܫܬܡܠܝ ܒܐܝܕܝ
ܐܢܫ ܚܛܝܐ ܘܕܘܝܐ ܡܢ ܟܠ ܕܠܐ ܫܘܐ ܕܬܬܩܪܐ
ܫܡܗ ܡܛܠ ܫܘܢܝܐ ܗܘܕܝܢܗ ܫܡܥܘܢ
ܒܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܕܝܠܐ [?] ܕܝܢ ܕܐܦ ܒܕ ܠܐ
ܫܘܐ ܕܬܬܩܪܐ ܫܡܗ ܡܛܠ ܕܝܢ ܫܪܝܪܘܬܐ

*** ܕܡܫܝܚܝܘܬܐ ܐܚܘܢ ܘܫܡܥܘܢ [l. ܟܪܛܘܠܪܝܐ] ܥܢܝܘܬܐ ܕܐܬܕܒܪܢ: ܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ** ܣܡܟܐ ܢܢܫ ܢܦܫܬ ܚܛܝܘܗܝ، ܐܡܝܢ. *** ܕܡ *** ܚܠܦܝܗ ܕܡ ܡܚܝܠܐ ܘܫܠܝܐ ܒܥܡܠܐ ܘܠܐ ܒܡܬܪܐ ܕܬܠܡܝܕ ܡܫܝܚܐ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܦܪܝܓ ܒܪ ܣܝܪ ܒܪ ܠܠܥܙܪ ܒܪ ܟܘܪܝ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܢܢܫ ܢܦܫܗ ܒܨܠܘܬܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܘܕܟܠܗܘܢ ܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܘܩܘܙܡܐ ܘܕܡܝܢܐ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ. Explicit. auxilio Dei pars secunda ex anni circulo secundum ordinem Graecorum, quem menaeum adpellant, in gloriam et honorem sanctae et consubstantialis Trinitatis, Patris et Filii et Spiritus Sancti, cujus potentia freti incepimus, cujus auxilio finivimus, cui etiam totum honorem tribuimus, suppliciter orantes ut defectus nostros impleat, inhonesta nostra tegat, oculos denique mentis aperiat, ut ejus voluntatem faciendo, et quid ei placeat exsequendo, misericordiam et clementiam, et animae aeque ac corporis salutem in die justi judicii apud eam inveniamus, et una cum justis et probis universis in regno coelesti guadeamus et delectemur, Amen, Amen, ita fiat. Finem autem et terminum accepit feria quinta, die 29 mensis Septembris, undecimam versus horam, * * * * * * * * *, anno Alexandri fil. Philippi 1544, C. 1233. Scriptus est autem et absolutus manu viri peccatoris et miserrimi, neque digni propter turpia ejus facinora cujus nomen Simeon ut nomen presbyteri legeretur, * * * * * * * * *. Accepit autem chirotoniam et impositionem manus sacerdotii anno supradicto. O Dñe Deus * * * fac requiescant animae mortuorum ejus, Amen, * * * * * * Scripsit autem vir infirmus et peccator, nomine non facto dignus qui presbyter diceretur, Simeon, fil. Pharij, fil. Siar, fil. Lazari, fil. Curi (vel parochi). Dñe Deus, fac requiescat anima ejus per preces Deiparae, et omnium sanctorum martyrum, Cosmae Damianique, Amen. [DAWK. 26.]

106.

Codex bombycinus laevigatus in quarto, ff. 318 constans, fine truncus, saeculi forte decimi sexti, charactere Nestoriano venuste exscriptus. Inest;

Menaeum Melchitarum in mensem Januarium. Lectiones Arabice sunt.

Ff. 1, cui inest tit., 2, 285—308 chartacea sunt et recentia.

Die i, Circumcisio Dñi nostri, et commem. Basilii, archiepisc. Caesareae, fol. 1.

Die ii, Profestum Epiphaniae, et commem. S. Silvestri papae Romani, ܡܥܡܕܢܘܬ ܠܥܐܕܐ ܦܫܝܐ ܕܕܢܚܐ: ܘܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ ܣܠܒܣܛܪܘܣ ܦܦܐ ܕܪܗܘܡܝ, fol. 15.

Die iii, Profestum Epiphaniae, et commem. Malachiae prophetae, ܡܥܡܕܢܘܬ ܠܥܐܕܐ ܕܕܢܚܐ: ܘܕܘܟܪܢ ܢܒܝܐ ܡܠܐܟܝ, fol. 30.

Die iv, Profestum, et commem. S. abbatis Theoctisti, ܡܥ ܥܐܕܐ ܕܕ: ܘܕܘܟܪܢ ܣܒܐ ܬܐܘܩܛܝܣܛܘܣ ܪܫ ܕܝܪܐ, fol. 40.

Die v, Profestum, et commem. S. Gregorii Acritensis, ܡܥ ܥܐܕܐ: ܘܥܘܗܕܢ ܣܒܐ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܕܐܩܪܝܛܝܣ, fol. 51. In vesp. Ordo precum et horarum vigiliarum Epiphaniae, وايضا نكتب طقس صلاة والساعات البرموني يوم عيد الغطاس, fol. 63.

Die vi, Magnum festum luminum, العيد الانوار العظيم, fol. 81.

Die vii, Encomium S. Joannis baptistae et praecursoris, ܩܘܠܣܐ ܕܡܪܝ، ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܘܪܗܛܐ, fol. 108.

Die viii, Commem. S. mart. Juliani, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܝܘܠܝܢܘܣ, fol. 118.

Die ix, Commem. S. mart. Polyeucti, ܕܘܟܪܢ ܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܦܘܠܝܘܩܛܘܣ, fol. 124.

Die x, Commem. Gregorii episc. Nyssae,

[Syriac], fol. 130.

Die xi, Festum S. Theodosii Hierosolymitani, [Syriac], fol. 137.

Die xii, Commem. S. Tatianae, [Syriac], fol. 146.

Die xiii, Commem. SS. martt. Hermylii et Stratonici, [Syriac], fol. 152.

Die xiv, Commem. SS. patrum qui in monte Sinai et Raithu interfecti sunt, [Syriac], fol. 158.

Die xv, Festum S. Joannis, qui propter Christum nomen Pauperis gerebat, [Syriac], fol. 165.

Die xvi, Festum catenae venerandae, qua Petrus apostolorum princeps vinctus est; necnon commem. S. Pauli Thebani, anachoretarum abbatis, [Syriac], fol. 173.

Die xvii, Commem. S. patris nostri Antonii, anachoretarum abbatis, et protomonachi, [Syriac], fol. 181.

Die xviii, Commem. episcoporum Athanasii et Cyrilli, [Syriac], fol. 193.

Die xix, Festum S. Macarii, Aegyptii Coptarum, [Syriac], fol. 203.

Die xx, Dormitio S. Euthymii Hierosolymitani, [Syriac], fol. 210.

Die xxi, Commem. S. Maximi, confessoris, [Syriac], fol. 219.

Die xxii, Commem. apostoli illustris Timothei, et S. Nestarsii [Anastasii] Persae, mart., [Syriac] [l. [Syriac]], fol. 225.

Die xxiii, Commem. S. hieromartyris Clementis, [Ancyrae episc.,] [Syriac], fol. 235.

Die xxiv, Commem. S. Xenae, [Syriac], fol. 242.

Die xxv, Commem. S. patris nostri Gregorii theologi, [Syriac], fol. 248.

Die xxvi, Commem. SS. Xenophontis, et uxoris ejus et filiorum Joannis et Arcadii, [Syriac], fol. 259.

Die xxvii, Translatio corporis Mar Joannis Chrysostomi: eodemque die iterum celebratur commem. Mar Simeonis stylitarum principis, propterea quod terra defectu aquarum laborante, propter preces ejus ceciderunt pluviae, [Syriac], fol. 265.

Die xxviii, Commem. S. Ephraimi, Syrorum doctoris, [Syriac], fol. 272.

Die xxix, Relatio ossium episc. Ignatii ad Antiochiam, [Syriac], fol. 279.

Die xxx, Commem. S. hieromartyris Hippolyti papae Romae, [Syriac], ff. 284, 309.

Ff. 285—308 chartacea sunt, et manu valde recenti scripta: eadem exhibent ἑσπερινὰ,

quae in Graecis menaeis ad diem 30 Januarii pertinent.

Die xxxi, Commem. SS. Cyri et Joannis, ܕܘܟܪܢܐ ܕܐܣܝ̈ܐ ܟܘܪܘܣ ܘܝܘܚܢܢ, fol. 313.

Ultimum folium deest. [Dawk. 11.]

107.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. (250 – 11 =) 239 constans, A. C. 1531, charactere Nestoriano, a Joanne episcopo exaratus. Inest;

Menaeum in mensem Januarium.

Commemorantur iidem sancti ac in cod. proxime antecedente. Desunt ff. 1, 17, 219—222, 231, 233, 234, 239, 240.

Ad calc. نجز هذا الكتاب المبارك شهر كانون الثاني المبارك نهار السبت خامس شهر ايلول المبارك سنه سبعه الاف احد وثلثين لابينا ادم عـلـيـه السلام : بيد العبد الخاطي الذليل المسكين يوحنا باسم اسقف ابن القس ابراهيم الساكن يوميذ ببلد بيرود وهو سال كلمن يتامل هذه الاسطر الحقيره يدعي لكاتبه بالمغفره ومهما وجد من النـقص والغلط يصلح لاجل السيد المسيح لان كل انسان ناقص والكمال هو الله تعالي : عفي الله لمن كتب ولمن استكتب ويدعي لكاتبه بالمغفره يكون له نظير ذلك من الواعد الصادق في مواعيده : وان تجد عيـبا فسد الخلله : فجل من لا فيـه عيبا وعله : والسبح لله دايما وعلينا رحمته نعم : دايما سرمدا ● Absolutus est liber hic benedictus mensis Canun posterioris meridie sabbathi, die quinto mensis Elul benedicti, anno 7031 patris nostri Adam, cui sit salus, manu servi scelesti vilis pauperis Joannis, quod ad nomen attinet, episcopi, fil. presbyteri Ibrahim, jam urbis Beryti incolae. Rogat autem omnes, qui hanc miseram scripturam videant, ut veniam scribae orent, et quemcunque defectum vel mendam inveniant, corrigant propter Dñm Christum: omnis enim homo imperfectus, et qui perfectus ille Deus summus est. Veniam, Deus, concede et scribae, et illi cujus causa scriptus est. Quicunque autem veniam scribae oret, sit illi eadem ab illo qui pollicetur, et fidem nunquam fallit, sc. Deo. Si vitium invenias, locum ad sanitatem restitue: gloria autem illi cui neque vitium inest neque morbus. Et laus Deo sempiterna, et nobis misericordia ejus, immo, semper, in saecula. [Dawk. 15.]

108.

Codex bombycinus laevigatus in quarto, ff. 288 constans, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano exaratus. Inest;

Menaeum in mensem Januarium.

Iidem commemorantur sancti ac in duobus codicibus proxime antecedentibus, praeter quod die xxiii una cum Clemente Ancyrano celebratur Agathangelus.

Inter Festi Epiphaniae officia hymnus, quum lampades ferentes ad lavacrum ad aquas benedicendas eunt, cantandus, ܡܐܡܪܐ ܕܒ ܐܙܠܝ̈ܢ ܠܘܬ ܡܝ̈ܐ : ܕܢܘܗܪ̈ܐ ܡܐܢܐ ܕܒ ܠܡܦܐܕ̈ܐ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ, fol. 62.

Seriore manu scriptum est fol. 71 ad lacunam subplendam: ad calc. colophon; رم هذا الكتاب المبارك الولد الحقير يحنا ابن قس مدلج من قريه بطرام من كورة طرابلس وكان ذلك في سنه سبع الـــف ومايه وسبعه الرب يغفر له خطاياه وخطايا والديه وخطايا قس يوسف ابن القس عدو وخطايا قس عبد المسيح وخطايا قس عبد الله وخطايا شيخ ابو رعد وخطايا اخيه شيخ سليمان وخطايا شيخ ابو سرور وخطايا شماس سركيس خادم الكنيسه بشفاعه سيده ام النور ومار بطرس الرسول وسرجيوس وبـكـوس صاحب هذا الكتاب وجميع القديسين امين والكلام صفة المتكلم وكاتب الاحرف كان ساكنا في قرية طبشار اجابكم الله.. يا اخوه من الرحيم امين امين Benedictum hunc librum refecit adolescens vilis Joannes

fil. presb. Modlaj ex urbe Botram e regione Tripolitana, anno 7107 [creationis, C. 1607]. Veniam concede ei, Domine, peccatorum ejus, et parentum; necnon presbyteri Josephi, fil. presb. Iddo; necnon presb. Abdalmessiae, et presb. Abdallah, et senis Abura'd, necnon fratris ejus senis Suleiman, necnon senis Abuserur, et diaconi Sergii, ecclesiae aeditui, per intercessionem dñae nostrae Matris lucis, et Mar Petri apostoli, et Sergii et Bacchi, cujus hic liber est, et omnium sanctorum, Amen. * * * Qui haec vocabula scripsit urbis Tabshar incola fuit. Bonum vobis responsum concedat Deus: immo, fratres, ita sit ab eo qui clemens est, Amen, Amen.

Denique in marg. ff. 112, 288, هذه الكتاب ... هادا ... الي مار vel لمار جرجس طبشار Pertinet hic liber ad Mar Georgium in urbe Tabshar. [Dawk. 24.]

109, 110.

Codex bombycinus laevigatus in folio, in duos tomos distributus, quorum prior e ff. (168 − 23 =) 145, altere ff. 143 constat, mutilus, initio fineque carens, saeculi forte decimi sexti, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Menaeum in menses Martium, Aprilem, Maium, in usum Melchitarum.

Desunt ff. 1, 2. In fol. 3 canonis in Eudociae honorem, cujus martyrium die Martii primo celebratur, doxologia tertia.

Die ii, Commem. hieromartyris Theodoti, الشهيد في الكهنه ثاوطوطوس, fol. 6. Desunt ff. 8—17.

In fol. 18 ultima Callisti commemorationis officia, cujus martyrium die Mart. vi celebratur.

Die vii, Hieromartyres Basilius [Basileus], Ephraimus, Eugenius, et sodales eorum, الشهدا بالكهنة ܒܣܝܠܝܘܣ ܐܦܪܝܡ ܐܘܓܢܝܘܣ والذين معهم, fol. 19. Deest fol. 20.

Die viii, Commem S. Theophylacti, Nicomediae episc., ذكر القديس ثاوفيلقطس اسقف نيقوميديا, fol. 22.

Die ix, Commem. quadraginta martyrum, ذكر الاربعين شاهد, fol. 24.

Die x, Commem. Quadrati, Cypriani, Anecti, et Crescentis, fol. 30.

Die xi, Commem. Sophronii, patriarchae Hierosolymorum, ذكر البار صفرونيوس بطريرك اورشليم, fol. 32.

Die xii, Commem. hieromartyris Theophanis, ذكر الشاهد في الابرار فينيوس, fol. 36. Syriace etiam vocatur ܦܢܝܣ, et apud Cod. Cat. Vat. ii. 450 ܦܢܝܣ, *Phanes*. Graece autem vocatur Θεοφάνης ὁ ὁμολογητὴς τῆς Σιγγριανῆς.

Die xiii, Translatio corporis Nicephori, patriarchae Constantinopolitani, نقل جسد نقفور بطرك الكسطنطينية, fol. 38. Desunt ff. 40—48.

Die xvii, Canon in S. Alexii honorem, fol. 49.

Die xviii, Commem. S. Cyrilli archiepiscopi Hierosolymorum, ذكر البار كيرلس ريس اساقفة اورشليم, fol. 51.

Die xix, Commem. martyrum Chrysanthi et Dariae, ذكر الشهدا احريصنثس واذريا, fol. 54.

Die xx, Commem. SS. patrum qui a barbaris in laura S. Sabae interfecti sunt, ذكر الابا الابرار المقتولين من البربر في سيق مار سابا, fol. 56.

Die xxi, Commem. S. episc. Jacobi, ذكر البار يعقوب ريس الكهنة, fol. 59.

Die xxii, Commem. Basilii Ancyrani, presbyteri et mart., ذكر الشاهد في الكهنة باسليوس, fol. 62.

Die xxiii, Commem. hieromartyris Nicolai, et sociorum ejus, ذكر الشاهد في الكهنة

نيقولاون والذين معه, fol. 65. In Graeco menaeo vocatur Νίκων.

Die xxiv, Profestum adnuntiationis: it. commem. S. Zachariae, et S. Artemonis, تقدمة عيد البشارة والبار زخريا والبار رات [l. ارتمون], fol. 68.

Die xxv, Festum adnuntiationis matris Dei nostri, عيد تبشير والدة الاهنا, fol. 74.

Die xxvi, Festum archangeli Gabrielis, عيد غبريال ريس الملايكة, fol. 95.

Die xxvii, Commem. S. mart. Matronae, ذكر الشاهدة والقديسة مطروني, fol. 97.

Die xxviii, Commem. S. Hilarionis, ذكر البار القديس ايلاريون, fol. 99.

Die xxix, Commem. SS. martyrum Jonae, Lazari, Barachesii, et sociorum, ذكر الشهدا القديسين يونان والعازر وبراكسيون ومن معهم, fol. 101.

Die xxx, Commem. S. patris Joannis Climaci, abbatis illustris montis Sinai, ذكر الاب بار يوحنا سليم الفاضل ريس طور سينا, fol. 104.

Die xxxi, Commem. S. mart. Benjamin, ذكر الشهيد القديس بنيامين, fol. 106.

Ad calc. تمت بعون الله وحسن توفيقه والسبح لله دايما وعلينا رحمته اجمعين امين ● الرب يغفر الناسخ والقاري والسامع والقايل امين بشفاعة السيدة ام النور وجميع القديسين امين ● Explicit. auxilio Dei et bono ejus concursu, et Deo laus semper, et nobis universis misericordia ejus, Amen. Veniam concedat Dñs scribae et lectori et auditori et recitatori, Amen, per intercessionem dñae Matris luminis et omnium sanctorum, Amen.

Mensis Aprilis, شهر نيسان, fol. 110.

Die i, Commem. S. Mariae Aegyptiacae, ذكر البارة مريم المصرية, ibid.

Die ii, Commem. SS. Amphiani, et Dasii (Aedesii), ذكر القديسين امفيانوس وداسيوس, fol. 114. In Cod. Dawk. xxi, commemoratur etiam Polycarpus, بوليقرفس.

Die iii, Commem. S. Nicetae, ܕܘܟܪܢܗ ܚܣܝܐ ܢܝܩܝܛܐ, fol. 117.

Die iv, Commem. martt. Agathopodis et Theoduli, ذكر الشهدا اغاثوفوذس ܘܬܐܘܕܘܠܘܣ, fol. 120.

Die v, Commem. SS. martt. Claudiani, Diodori, et sociorum, ذكر الشهدا القديسين ܩܠܘܕܝܐܢܘܣ ܘܕܝܘܕܘܪܘܣ والذين معهم, fol. 124.

Die vi, Commem. S. Eutyshii (Eutychii), archiepisc. Constantinopolitani, ذكر البار اوتيشيوس ريس اساقفة القسطنطينة, fol. 126.

Die vii, Commem. patris nostri S. Georgii, urbis Mitylenes episcopi, ذكر ابينا البار جورجيوس اسقف مدينة ميتيليني, fol. 130.

Die viii, Commem. SS. apostolorum Adriani et sociorum, ذكر الرسل القديسين اندريانوس والذين معه, fol. 122. Inter hos commemorat Cod. Dawk. xxi, اغابوس واسقراطوس, Agabum et Asyncritum.

Die ix, Commem. S. mart. Pausilypi, ܕܘܟܪܢܗ ܣܗܕܐ ܡܕܝܢܐ ܦܘܣܝܠܝܦܘܣ, fol. 136.

Die x, Commem. SS. martt. Africi (Africani), Maximi, et sociorum, ذكر الشهدا القديسين افريقوس مكسيموس والذين معهم, fol. 138.

Die xi, Commem. mart. inter principes sacerdotii Antipae, ذكر الشهيد في روسا الكهنة انثيبا, fol. 141.

Die xii, Commem. SS. martt. Demae et Protionis, ܣܗ̈ܕܐ ܡܕ̈ܝܢܐ ܕܡܝܣ ܘܦܪܘܛܝܘܢܘܣ, fol. 145.

Die xiii, Commem. S. patris Martini papae Romae, ܕܘܟܪܢܗ ܐܒܐ ܕܠܡ ܡܕܝܢܐ ܡܪܛܝܢܘܣ ܐܒܐ ܕܪܗܘܡܝ, fol. 147.

Die xiv, Episcopus et mart. Mar Symeon (Persa), ܕܘܟܪܢܗ ܐܦܣܩܘܦܐ ܡܪܝ ܫܡܥܘܢ, fol. 151.

Die xv, SS. apostoli Aristarchus, Eudia, Trophimus, qui fuerunt e septuaginta, ܐܪܣܛܪܟܘܣ. ܐܘܕܝ. ܛܪܘܦܝܡܘܣ

ܕܡܢ ܥܡܡܝܢ, fol. 154. Revera significatur Pudens, cujus mentionem fecit S. Paulus in 2 Ep. ad Tim. iv. 21. Simili modo in Cod. Dawk. xxi, fol. 45 vocatur اوذي; in utroque autem codice inter officia ܐܘܕܝܣ et ܦܘܕܝܣ.

Die xvi, Martyr S. Crescens, ܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܩܪܝܣܩܝܛܘܣ [ܩܪܝܣܩܝܛܐ], fol. 156.

Die xvii, Commem. mart. Agapes et sociorum, ذكر الشاهدة اغابيس ومن معها, fol. 159.

Die xviii, Commem. martt. Jacobi et Azae, ذكر الشهدا يعقوب وازاس, fol. 162.

Die xix, Commem. patrum nostrorum Joannis Laurae, et Timothei, ܕܘܟܪܢܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܕܝܠܢ ܩܕ̈ܝܫܐ ܝܘܚܢܢ ܕܠܘܪܐ ܘܛܝܡܬܐܘܣ ܩܕܝܫܐ, fol. 165.

Die xx, Commem. S. illustris Theodori pilosi, ܕܘܟܪܢܗ ܩܕܝܫܐ ܗܘܐ ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܣܥܪܢܐ, fol. 168.

Incipit tomus secundus.

Die xxi, Commem. mart. Theodori ex urbe Perge, ذكر الشاهد ثاودرس من مدينة برجي fol. 4.

Die xxii, Commem. S. Theodori Syceotae, ذكر البار ثاودورس السيكاوي, fol. 9.

Die xxiii, Commem. magni martyris Georgii, ذكر الشاهد الكبير مار جرجس, fol. 11. Antecedunt longae rubricae, Arabice, de recta magni hujus apud Syros festi observatione.

Die xxiv, Commem. S. Sabae, ذكر الشاهد سابا, fol. 24.

Die xxv, Commem. Marci evangelistae, ذكر مرقس الانجيلي, fol. 27.

Die xxvi, Commem. hieromartyris Basilii (Amaseae episc.), ذكر الشهيد في الكهنة باسيليوس, fol. 31.

Die xxvii, Commem. Symeonis episc. Hierosolymorum, fratris Jacobi, qui Dñi frater fuit, ذكر سمعان اسقف اورشليم اخو يعقوب اخو الرب, fol. 34.

Die xxviii, Commem. Jasonis apost., qui fuit e septuaginta, ذكر الرسول ياصن من السبعين, fol. 37.

Die xxix, Commem. SS. martt. in Cyzico, Theognidis, Rufi, et sociorum, ذكر الشهدا القديسين كوزيقوس ܬܐܘܓܢܝܣ ܪܘܦܘܣ ومن معهم, fol. 39.

Die xxx, Postremo S. apost. Jacobus, frater Joannis theologi, اخره ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܝܥܩܘܒ ܐܚܘܗܝ ܕܝܘܚܢܢ ܬܐܘܠܘܓܘܣ, fol. 42.

Ad calc. ܫܘ̄ܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܥܕܪ ܠܡܚܝܠܘܬܝ، ܐܝܟ ܡܣܟܢܐ ܘܚܛܝܐ ܘܒܨܝܪ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ايها القاري ادعي للكاتب الخاطي وسامحه بالغلط يجاريك الرب نضير ذلك لان كل انسان ناقص والكمال هو الله تعالي له المجد دايما ابدا والسبح لله دايما وعلينا رحمته امين • Gloria Deo qui adjuvit infirmitati meae, quippe qui sum pauper, et peccator, et vilissimus hominum. O tu qui legis ora pro scriba peccatore, et si aliquando erraverit, concede veniam: sic Dñs beneficus tibi mercedem rependat. Omnis enim homo imperfectus est, et unus perfectus, qui est Deus: cui sit gloria semper in saecula, et laus Deo sempiterna, et nobis ejus misericordia, Amen.

Mensis Maius.

Tit. ܒܚܝܠܗ ܘܒܥܘܕܪܢܗ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܡܝܢܝܘܢ ܕܝܪܚܐ ܐܝܪ ܀ Ope et auxilio Trinitatis sanctae scribere adgredimur Menaeum mensis Ijor.

Die i, Commem. prophetae Hieremiae, ܕܘܟܪܢܗ ܕܢܒܝܐ ܐܪܡܝܐ, fol. 46.

Die ii, Commem. Athanasii, archiepisc. Alexandriae, ذكر اثناسيوس ريس اساقفة الاسكندرية, fol. 48.

Die iii, Commem. SS. martt. Timothei, et sororis ejus Maurae, ذكر الشهدا القديسين تيموثاوس واخته مورة, fol. 51.

Die iv, Commem. S. Nicephori, ذكر القديس نقفور, fol. 54.

Die v, S. mart. Irene, الشاهدة ارينى القديسة, fol. 57.

Die vi, Commem. Jobi justi, ذكر ايوب الصديق, fol. 59.

Die vii, Apparitio magnae crucis super Golgotham in Hierosolymis, ظهور الصليب المعظم علي الجلجلة باورشليم, fol. 63. In caeteris codicibus commemoratur etiam S. Acacius.

Die viii, Commem. apost. Joannis evangelistae, et S. Arsenii, ذكر الرسول يحنا الانجيلي والبار القديس ارسانيوس, fol. 67.

Die ix, Esaias propheta, et S. martyr Christophorus, ܢܒܝܐ ܐܫܥܝܐ. ܘܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܟܪܝܣܛܘܦܘܪܘܣ, fol. 73.

Die x, Commem. Simeonis Zelotae, qui fuit e duodecim, ذكر سمعان الغيور من الاثناعشر, fol. 78.

Die xi, Commem. S. mart. Mocii, ذكر القديس الشاهد موكيوس, fol. 80.

Die xii, Commem. SS. patrum Epiphanii, insulae Cypri metropolitani, et Germani, patriarchae Constantinopolitani, ذكر الابا الابرار ابيفانيوس مطران قبرص بغرمانوس بطرك القسطنطينية, fol. 83.

Die xiii, S. martyr Glyceria, ܣܗܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܓܠܝܩܪܝܐ, fol. 87.

Die xiv, S. Isidorus, ܩܕܝܫܐ ܐܝܣܝܕܘܪܘܣ, fol. 90.

Die xv, Commem. S. Deiparae spicarum, et magni S. Pachomii, ܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܬܐ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ. ܗ̇ܘ ܕܫܒܠܐ ܘܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ ܪܒܐ ܦܟܘܡܝܘܣ, fol. 92.

Die xvi, Commem. patris nostri Georgii, episc. Meletinae, ܕܘܟܪܢܐ ܕܐܒܘܢ ܓܝܘܪܓܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܠܝܛܝܢܐ, fol. 97. (Rectius apud Acta Sanctorum Mitylenae, et sic Dawk. vii, fol. 47, ܕܡܝܛܝܠܝܢܐ: commemoratur etiam die mensis Nisan vii.)

Die xvii, Apost. Andronicus, qui fuit e septuaginta, ܫܠܝܚܐ ܐܢܕܪܘܢܝܩܘܣ ܕܡܢ ܫܒܥܝܢ, fol. 100.

Die xviii, SS. martt. Petrus, Paulus, Andreas, Paulinus, Heraclius, Dionysius, Didymus, Christina, الشهدا القديسين ܦܛܪܘܣ ܘܦܘܠܘܣ ܘܐܢܕܪܐܘܣ ܦܘܠܝܢܘܣ ܗܪܩܠܝܘܣ [l. ܗܪܩܠܝܘܣ] ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܕܝܡܘܣ [l. ܕܝܕܝܡܘܣ] ܟܪܝܣܛܝܢܐ, fol. 102. Pro ܕܝܡܘܣ in Cod. Dawk. vii, fol. 51 exstat ܕܝܕܡܘܣ, et inter officia in utroque cod. ܒܢܕܝܡܘܣ: in Graeco autem menaeo Βενέδιμος.

Die xix, SS. martt. Patricius, Acacius, Menander, Polyaenus, الشهدا القديسين ܦܛܪܝܩܝܘܣ ܐܩܩܝܘܣ ܡܢܐܢܕܪܘܣ ܦܘܠܝܐܢܘܣ, fol. 105.

Die xx, Mart. Thalalaeus, ܣܗܕܐ ܬܠܠܐܘܣ, fol. 108.

Die xxi, Commem. magni regis Constantini, et matris ejus Helenae, ذكر قسطنطين الملك الكبير وامه هلاني, fol. 111.

Die xxii, S. mart. Basiliscus, ܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܒܣܝܠܝܣܩܘܣ, fol. 115.

Die xxiii, Commem. SS. martyrum Meletii, Stephani, Joannis, et sociorum, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܩܕܝܫܐ ܡܠܛܝܘܣ ܘܐܣܛܦܢܘܣ ܘܝܘܚܢܢ ܘܕܥܡܗܘܢ, fol. 117.

Die xxiv, Pater noster S. Symeon stylita Antiochenus, ابينا البار سمعان العامودي الانطاكي, fol. 120.

Die xxv, Inventio capitis Joannis baptistae in tertiam vicem[a], وجود راس يوحنا المعمدان مرة ثالثة, fol. 126.

Die xxvi, S. apost. Carpus, ܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ܩܪܦܘܣ, fol. 130.

Die xxvii, S. hieromartyr Therapon, ܟܗܢܐ ܘܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܬܪܐܦܘܢܛܘܣ, fol. 132.

Die xxviii, Commem. S. hieromartyris Helladii, ܕܘܟܪܢܐ ܕܟܗܢܐ ܣܗܕܐ ܐܠܐܕܝܘܣ, fol. 135.

---

[a] Ter inventum caput Joannis baptistae et fasti Graecorum adfirmant: sic enim apud Liturgiam Graecorum, tom. viii, in diem, Τρίτην τελοῦμεν φανέρωσιν· σοῦ τῆς σεπτῆς κεφαλῆς· ἣν τριὰς ἐστεφάνωσεν· ἐκτμηθεῖσαν ἔνδοξε. Cfr. etiam Calendarii Const. cura Morcelli, tom. ii, in notis ad diem mensis Febr. 24.

Die xxix, S. martyr Theodosia, ܣܗܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܬܐܘܕܘܣܝܐ, fol. 138.

Die xxx, Commem. S. martyris Eutychii, ܕܘܟܪܢ ܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܐܘܛܘܟܝܘܣ, fol. 140.

Die xxxi, Commem. S. mart. Hermaei, ذكر القديس الشاهد ارميا, fol. 143. Ipsa officia desunt. [Dawk. 54, 28.]

111.

Codex chartaceus in folio, ff. 137 constans, fine truncus, saeculi forte decimi septimi, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

1. Menaeum in mensem Aprilem in usum Melchitarum.

Tit. بسم الاب والابن والروح القدس الله واحد: نبتدي بعون الله تعالي وحوسن توفيقه نكتب كتاب شهر نيسان المبارك • In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, scribere adgredimur summi Dei auxilio et bono ejus concursu librum mensis benedicti Nisan.

Omnino iidem commemorantur sancti ac in codice proxime antecedente.

Ad calc. تم بعون الله تعالي نهاز الجمعه خامس عشر شهر ادار المبارك ✣ والسبح لله دايما • Explicit. auxilio Dei summi feria sexta, die 15 mensis benedicti Adar: Gloria Deo in saecula.

2. Vitae sanctorum, Arabice.

α. Historia S. Mariae Aegyptiacae, et mirandae ejus poenitentiae, a S. Sophronio domus sanctae, h. e. Hierosolymorum, patriarcha conscripta, قصه القديسه مريم القبطيه التي تابت توبه عجيبه صلاتها وشفاعتها تكن معنا امين ✣ وهي تاليف القديس صفرونيوس بطرك بيت المقدس, fol. 104.

β. Historia S. Mar Georgii, qui daemones devicit, infideles debellavit, mare terrasque perequitavit, denique vitam nihili faciens se ad mortem submisit per Dñi nostri Christi gratiam, هذه قصه القديس مار جرجس غالب الشياطين وقاهر الكفار وفارس البر والبحر مار جرجيس الشهيد الذي استسلم نفسه وبذل مهجته في رضا ربنا المسيح ✣ وصلاته وبركاته تكون معنا امين, fol. 115.

γ. Historia Pauli [monachi Samaritani], هذه قصه القدس مار بولا: شفاعته وبركاته تكون معنا, fol. 129. Deest finis. [Dawk. 21.]

112.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 196 constans, A. C. 1502, charactere Nestoriano, ab eodem scriba qui codd. Dawk. ii, xiv, scripsit, exaratus. Inest;

Menaeum in mensem Maium in usum Melchitarum. Rubricae Syriace scriptae sunt.

Tit. ܒܝܕ ܚܝܠܐ ܚܝܠ ܘܥܘܕܪܢܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܟܬܒܝܢ ܡܢܬܐ ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܡܥܢܝܢܐ ܐܝܪ ܝܪܚܐ ✣ Ope et auxilio Trinitatis sanctae scribimus eam Menaei partem, cui inest mensis Ijor.

Commemorantur iidem ac in Cod. 110 sancti, nisi quod die xi praeter S. Mocium celebratur exaedificatio urbis Constantinopolis, quam Graeci τὸ γενέθλιον vocant, Syri autem ܫܘܟܠܠ ܡܕܝܢܬܐ: et die xv, omittitur commem. Deiparae spicarum.

In plerisque foliis scriptum exstat وقف كنايس اميون Ecclesiae Amyun (vici in regione Tripolitana) legatum est.

Ff. 68, 154, 155, 189, 196, chartacea sunt et manu recentiore.

Ad calc. ܫܠܡ ܒܥܘܕܪܢܐ ܕܐܠܗܐ: ܐܚ̈ܝ ܨܠܘ ܥܠ ܚܛܝܐ ܕܟܬܒ ܐܝܟ ܚܝܠܗ ✣ Explicit. auxilio Dei: orate, fratres, pro peccatore qui pro virili exaravit.

Postea in obverso; ܐܫܬܠܡ ܘܐܫܬܡܠܝ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢܬܐ ܕܐܝܪ. ܒܥܘܕܪܢܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܒܝܘܡ . ܗ . ܒܐ . ܒܝܘܡ ܡܢ ܝܪܚܐ ܢܝܣܢ ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܡܢܡܐ ܘܬܠܬܥܣܪ ܠܝܘܢܝ̈ܐ

ܐܫܬܪܡ ܒܠܗ ܫܠܡܐ. ܟܬܒܗ ܕܝܢ ܐܝܪ ܣܝܡܐ
ܘܡܠܐ ܡܥܘܕܪܐ ܘܣܒܪܬܐ ܘܡܫܠܡܘܬ
ܒܚܡܫܐ ܒܫܒܐ ܕܝܪܚܐ ܘܣܝܠܘܬܐ ܒܥܡܪܐ
ܠܗ ܡܥܡܪ ܫܠܡܐ ܒܫܢܬܐ، ܕܝܢ ܡܫܡܫܢܐ.
ܐܠܐ ܗܕܐ ܡܦܣ ܐܢܐ ܘܡܬܟܫܦ ܐܢܐ
ܠܟܠ ܐܝܢ ܡܗܝܡܢܐ ܘܪܚܡ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܚܕ
ܒܗܕܪܬܐ ܩܠܝ ܒܠܬܐ ܕܫܪܠܐ ܒܚܘܒܐ
ܐܠܗܝܐ ܘܢܐܡܪ ܒܗ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܡܪܚܡܢ ܚܘܣܐ ܠܥܒܕܟ ܕܛܢܦ ܗܠܝܢ
ܗܘܦܟܐ ܡܫܟܢܐ. ܗܘ ܕܩܪܐ ܘܡܨܠܐ
ܥܠ. ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܢܚܘܐ ܠܗ ܘܠܐܒܗܘܗܝ
ܒܐܡܝܢ ܕܫܡܝܐ ܘܒܥܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܠܟܠ ܚܕ
ܐܝܟ ܨܠܘܬܗ ܢܦܪܘܥ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܦ
ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ∴ Scriptus est et absolutus hic liber qui mensis Ijor est auxilio Trinitatis feria quinta, die mensis Nisan 24, anno patris nostri Adam cui sit pax 7002. Scripsit eum vir peccator, culparum vulnerumque plenus, omnibus iniquitatis et peccati abominationibus inquinatus, Salibaeus, nomine diaconus, factis autem pollutus. Hoc tamen rogo, et fidelem quemcunque, qui vere Christum amat, supplico,. si in has lineas confusas incidat, ut per amorem divinum oret, et cum fide dicat, Deus, qua es misericordia veniam servo tuo qui has miseras lineas inquinavit, concede. Quicunque autem prudens pro me oret, propitius sit Dei Filius ei et parentibus ejus per coelestium Amen, et Christi intercessionem. Unicuique autem a Deo sit remuneratio secundum preces ejus, immo, Amen.

Excipit paene eadem inscriptio Arabice, quo tamen se plenius describit, صليبا بالاسم الصغير ابن الحاج سرور ابن الحاج صعيد من قرية الكفور من معاملة البثرون من قلايم اطرابلس من جبل البنان... Salibaeum, cognomento Parvum, fil. Alhaj Serur, fil. Alhaj Said, e vico Alchafur e provincia Botryn e regione Tripolitana in monte Libano.

Denique qui librum resarsit in ultimo folio sui mentionem fecit; عرم هذه الكتاب المبارك المسمي شهر ايار الخوري فرج ابن الخوري داوود ابن صباغ من قرية بطرام من عمل طرابلس المحروس غفر الله خطاياه وخطايا والديه بشفاعه السيده ام النور وجميع القديسين امين • Hunc librum benedictum, cui nomen mensis Ijor refecit parochus Farj, fil. parochi Davidis, fil. Sabagh ex urbe Botryn e provincia a Deo custodita Tripolitana. Veniam concedat Deus peccatis ejus et parentum etc.

Sequuntur signa numeralia Arabice et Coptice. [Dawk. 29.]

113.

Codex bombycinus in folio, ff. (184 – 34 =) 150 constans, initio mutilus, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Menaeum in menses Maium Juniumque.

Desunt ff. 1—16, 33—46, 158, 161, 164, 172. In fol. 17 commemoratio Acacii martyris, quae die mensis Ijor septimo celebratur. Sequuntur iidem ac in codd. antecedentibus sancti; tituli Syriace scripti sunt.

Ad calc. fol. 97 colophon ab eodem Joanne qui cod. Dawk. xxiv refecit; رم هذا الكتاب المبارك الولد يحنا ابن قس مدلج من * * قريه بطرام من لورة طرابلس الشام الرب يغفر لخطاياه وخطايا والديه وخطايا جميع بني المعموديه الارثودكسيه بشفاعه الست السيده ام النور وجميع القديسين امين • وكان ذلك في زمان الابا الكهنه وهم القس يوسف ابن اسحق بن عدو الغش والقس عبد المسيح وقس عبد الله ابن الحوراني جزاهم الله بذلك غفران الديون بشفاعه سيده ام النور وجميع القديسين امين • وكاتب الاحروف سكانا كنا في قريه طبشار في زمان المشايخ اولاد بيعه وهم شيخ ابراهيم واخيه سليمان وعمه شيخ ابو سرور غفر لهم الله خطاياهم امين • في سنت ٧٠٠١٧ سبع الف ومايه وسبعه اذكر خادم الكنيسه شماس سركيس ابن * * * • Refecit

hunc librum benedictum adolescens Joannes, fil. presb. Modlaj ex * * * urbe Botram e regione Tripolitana Damasci: concedat Dñs veniam peccatis ejus et parentum et filiorum omnium baptismi orthodoxi per intercessionem dñae Matris lucis [a], et omnium sanctorum, Amen. Factum est autem diebus patrum sacerdotum, presb. Josephi, fil. Isaac, fil. Aduw'lghash, et presb. Abd'lmessiae, et presb. Abdallae fil. Alhaurani, quapropter Deus veniam debitorum iis concedat per intercessionem dñae Matris lucis, et omnium sanctorum, Amen. Qui haec vocabula scripsit, in urbe Tabshar degebat diebus senum ecclesiae filiorum, sc. senis Ibrahim, et fratris ejus senis Suleiman, et patrui ejus Abu Seroor: veniam peccatorum concedat illis Deus, Amen. Anno 7107 (creationis, C. 1607). Memento aedituі ecclesiae, diaconi Sergii, fil. * * *.

Mensis Haziron sive Junius.

Die i, Commem. SS. martt. Justini, Charitonis, Charitus, Liberiani [Valeriani], et sociorum, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕ̈ܐ ܩܕ̈ܝܫܐ. ܝܘܣܛܝܢܘܣ ܀ ܟܪܝܛܘܢ ܀ ܘܟܪܝܛܘܣ: ܘܠܒܪܝܐܢܘܣ ܘܕܥܡܗܘܢ, fol. 98.

Die ii, Commem. S. Nicephori, patriarchae Constantinopoleos, ܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕ̈ܝ ܢܝܩܦܘܪܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ, fol. 100.

Die iii, Commem. S. mart. Lucilliani, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܠܘܩܠܠܝܐܢܘܣ, fol. 102.

Die iv, Commem. S. Metrophanis, archiepiscopi Constantinopoleos, ܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܝܛܪܘܦܐܢܘܣ ܪܝܫ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ, fol. 104.

Die v, Commem. S. patris nostri Eustathii, archiepiscopi Antiochiae, ܕܘܟܪܢܐ ܕܐܒܐ ܕܝܠܢ ܢܨܝܚܐ ܐܘܣܛܐܬܝܘܣ ܪܝܫ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ, fol. 107.

Die vi, Commem. episcopi Dorothei, principis episcoporum Tyri, quae eadem est Sur, ܕܘܟܪܢܐ ܕܡܪܝ ܕܘܪܘܬܐܘܣ ܪܝܫ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܛܘܪܐ ܘ ܕܗ̇ܝ ܨܘܪ, fol. 109.

Die vii, Commem. martyris Theodoti Ancyrae, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܬܐܘܕܘܛܘܣ ܕܐܢܩܘܪܐ, fol. 111.

Die viii, Translatio corporis S. megalomartyris Theodori, praefecti militum, ܥܘܢܕ ܦܓܪܐ ܕܛܘܒܢܐ ܪܒ ܣܗܕ̈ܐ ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܪܝܫ ܚܝ̈ܠܐ, fol. 114.

Die ix, Commem. S. Cyrilli archiepisc., ܕܘܟܪܢܐ ܕܛܘܒܢܐ ܟܘܪܝܠܠܘܣ ܪܝܫ ܐܦܝܣܩܘܦܐ, fol. 117.

Die x, Commem. SS. martt. Meletii, Stephani, Joannis, et Alphaei; ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܩܕ̈ܝ ܡܠܝܛܝܘܣ ܘܐܣܛܦܢܘܣ ܘܝܘܚܢܢ ܘܚܠܦܝܐ, fol. 119. Quaerenda sunt eorum officia die xxiii mensis Ijor.

Die xi, Commem. SS. apostt. Bartholemaei et Barnabae, ܕܘܟܪܢܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܩܕ̈ܝ ܒܪܬܘܠܡܝ ܘܒܪܢܒܐܘܣ, ibid.

Die xii, Commem. S. piique Onuphrii, ܕܘܟܪܢܐ ܕܢܟܦܐ ܩܕ̈ܝ ܐܘܢܘܦܪܝܘܣ, fol. 123.

Die xiii, Coronatio S. mart. Aquilinae, ܟܘܠܠ ܣܗܕܬܐ ܡܪ̈ܝ ܐܩܘܠܝܢܐ, fol. 127.

Die xiv, Commem. prophetae venerandae Elisaei, ܕܘܟܪܢܐ ܕܢܒܝܐ ܡܝܩܪܐ ܐܠܝܫܥ, fol. 129.

Die xv, Commem. prophetae Amos, patris Esaiae [b], ܕܘܟܪܢܐ ܕܢܒܝܐ ܥܡܘܣ. ܐܒܘܗܝ ܕܐܫܥܝܐ, fol. 132.

Die xvi, Commem. Tychonis, episc. Amathuntis, ܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ ܛܘܟܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܡܬܘܢܛܐ, fol. 134.

Die xvii, Commem. SS. martt. puerorum trium

[a] Vix scio an hoc titulo illa nominis Mariae significatio, quam improbat Hieronymus, innuitur: plerique enim, dicit, existimant interpretari *Illuminant me isti*, vel *Illuminatrix*. Inter hos Isidorus; Maria illuminatrix: genuit enim lumen mundi.

[b] E Graecis hic error desumptus est: pater enim Esaiae recte apud Syros scribitur ܐܡܘܨ.

Manuelis, Sabaelis, et Ismaelis, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܩܕ̈ ܛ̈ܠܝܐ ܬܠܬܐ ܡܢܘܐܝܠ ܘܣܒܐܝܠ ܘܐܝܫܡܥܐܝܠ, fol. 137.

Die xviii, Coronatio S. mart. Leontii, ܟܘܠܠ ܣܗܕܐ ܩܕ̈ ܠܐܘܢܛܝܘܣ, fol. 139.

Die xix, Commem. S. apost. Judae, fratris Jacobi, fratris Dñi nostri, ܕܘܟܪܢܐ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕ̈ ܝܗܘܕܐ ܐܚܘܗܝ ܕܝܥܩܘܒ ܐܚܘܗܝ ܕܡܪܢ, fol. 141.

Die xx, Commem. SS. apostt. Fortunati, et Justi, qui fuerunt e septuaginta, ܕܘܟܪܢܐ ܕܫ̈ܠܝܚܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܦܪܛܘܢܛܘܣ ܘܝܘܣܛܘܣ ܕܡܢ ܫܒܥܝܢ ܫ̈ܠܝܚܐ, fol. 144.

Die xxi, Commem. mart. Juliani, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܝܘܠܝܢܘܣ, fol. 146.

Die xxii, Commem. hieromartyris Eusebii, episc. Samosatae, ܕܘܟܪܢܐ ܕܟܗܢܐ ܣܗܕܐ ܐܘܣܒܝܘܣ ܐܦܝܣܩ̄ ܕܫܡܝܫܛ, fol. 148.

Die xxiii, Commem. S. mart. Agrippinae, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܬܐ ܡܪ̄ܬ ܐܓܪܝܦܝܢܐ, fol. 151.

Die xxiv, Commem. nativitatis Mar Joannis precursoris et baptistae, ܕܘܟܪܢܐ ܕܡܘܠܕܗ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܪܗܛܐ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 154.

Die xxv, Coronatio mart. Febroniae Syrae ex Nisibi, ܟܘܠܠ ܣܗܕܬܐ ܦܒܪܘܢܝܐ ܣܘܪܝܬܐ ܕܡܢ ܢܨܝܒܝܢ, fol. 159.

Die xxvi, Commem. S. patris nostri Davidis Thessalonicensis, ܕܘܟܪܢܐ ܕܢܨܚܐ ܐܒܐ ܕܝܠܢ ܕܘܝܕ ܬܣܠܘܢܝܩܝܐ, fol. 162.

Die xxvii, Commem. S. Sampsonis xenodochi, ܕܘܟܪܢܐ ܕܡܪ̄ ܫܡܫܘܢ ܡܩܒܠ ܐܟܣ̈ܢܝܐ, fol. 165.

Die xxviii, Inventio ossium SS. medicorum Cyri et Joannis Alexandriae; officia eorum die xxxi Januarii scripta sunt. Item commem. hieromartyris Hypatii, ܫܟܚܬܐ ܕܓܪ̈ܡܐ ܕܐܣܘ̈ܬܐ ܩܕ̈ ܟܘܪܘܣ ܘܝܘܚܢܢ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܐܘܡܠܘܬܐ ܕܠܗܘܢ ܟܬܝܒܐ ܒܟܢ̄: ܒܝܘܡ: ܠ̄ܐ ܀ ܘܟܡܐ ܕܘܟܪܢܐ ܕܟܗܢܐ ܣܗܕܐ: ܐܦܛܝܘܣ, fol. 167.

Die xxix, Commem. principum apostolorum, Petri et Pauli, ܕܘܟܪܢܐ ܕܪ̈ܝܫܝ ܫ̈ܠܝܚܐ ܦܛܪܘܣ ܘܦܘܠܘܣ, fol. 170.

Die xxx, Commem. omnium SS. apostolorum, qui universum terrarum orbem docuerunt, ܕܘܟܪܢܐ ܕܟܠܗܘܢ ܫ̈ܠܝܚܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܗܢܘܢ ܕܬܠܡܕܘ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ, fol. 178.

Ad calc. ܫܠܡ ܒܥܘܕܪܢ ܡܪܢ ܫܘ̄ ܠܟ ܐܠܗܐ ܀ Explicit. auxilio Dñi. Gloria tibi, Deus.

Exstat in ff. 112, 184, haec inscriptio; هاذا الكتاب الي مار جرجس طبشار وهو موداعه في كنيسه بعلبك • Hic liber pertinet ad Mar Georgium in urbe Tabshar, sed jam depositus est in ecclesia Baalbec. [Dawk. 7.]

114.

Codex bombycinus laevigatus in quarto, ff. 155 constans, saeculi forte decimi sexti, charactere Nestoriano luculenter exscriptus. Insunt;

1. Menaeum in mensem Junium.

Tit. ܝܪܚܐ ܚܙܝܪܢ Mensis Haziron.

Commemorantur omnino iidem sancti ac in codice antecedente.

In initio semifolium recentiore manu, cui insunt hymni in honorem Aquilinae, in diem xiii; prophetae Amos, in diem xv; Theophanis, in diem x.

Ad calc. ܐܫܬܠܡ ܒܥܘܕܪܢ ܡܪܢ: ܫܘ̄ ܠܐܠܗܐ ܕܥܕܪ ܠܡܚܝܠܘܬܝ ܐܢܐ ܕܘܝܐ ܀ Explicit. auxilio Dñi. Gloria Deo qui infirmitatem mei miseri adjuvit.

2. Vitae Ab-Hai, urbis Nicaeae episcopi, fragmentum.

E quatuor constat foliis, pessime scriptis, nullo ordine dispositis. De Ab-Hai narrant, quod irato rege contra principes urbis Constantinopoleos, eum per Sylvanum orant, ut

pro eis intercedat. Quibus adsentit Ab-Hai, et aegroto per miraculum sanato, regem sibi conciliat. Denique coram rege et Athanasio patriarcha, adstantibus quinquaginta episcopis et duobus millibus laicorum, sacram coenam celebrat, et concionem habet [ܥܠ ܩܘܪܒ ܩܘܪܒܢܐ].

Adfirmat Assem. B. O. ii. 505, inesse in Cod. Syr. Vat. 32 *S. Ab-Hai, episc. Nicaeae sub Arcadio, Honorio, et Theodosio Juniore imperatoribus vita, emendata a Michaele magno, patriarcha Jacobitarum* (A. D. 1167). [DAWK. 6.]

115.

Codex bombycinus laevigatus, ff. (171 – 16 =) 155 constans, initio fineque carens, saeculi forte decimi sexti, charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Menaeum in mensem Junium.

Desunt ff. 1, 7. Incipit in fol. 8, canonis in Nicephori honorem doxologia septima, ܬܫ ; in fol. 9 initium Commem. Lucilliani, quae die iii Junii celebratur. Desunt ff. 10—17; in fol. 18 Commem. Eustathii, quae die v celebratur. Deest fol. 19. Caetera eadem sunt ac in codicibus duobus proxime antecedentibus, et recto ordine procedunt usque ad canonis in omnium apostolorum honorem, qui ad diei xxx officia pertinet, doxologiam quartam: post quam omnia desunt. [DAWK. 59.]

116.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 175 constans, A. C. 1553, charactere Nestoriano exaratus. Inest;

Menaeum in mensem Quintilem in usum Melchitarum.

Tit. بسم الاب والابن والروح القدس الله واحد نبتدي بعون الله تعالي وحسن توفيقه نكتب كتاب ميناون لشهر تموز• In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, scribere adgredimur auxilio Dei summi et bono ejus concursu librum Menaeum in mensem Thamuz.

Ff. 5, 6, 157, ad finem, ante fol. 173, quaerenda sunt.

Die i, Commem. Cosmae et Damiani, ذكر قزما وذميانوس, fol. 1.

Die ii, Festum vestis Deiparae, ܥܐܕܐ ܕܡܥܡܕܢܘܬܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, fol. 6.

Die iii, Commem. mart. Kinuti (Hyacinthi) et apost. Thomae, ذكر الشاهد كينوتس والرسول توما, fol. 12.

Die iv, Episcopus Andreas (Cretensis), رئيس الكهنة اندراوس, fol. 20.

Die v, Commem. S. Marthae, matris Simeonis, stylitarum insignissimi: item S. Basilii, ܕܘܟܪܢ ܩܕܝܫܬܐ ܡܪܬܐ ܐܡܗ ܕܫܡܥܘܢ ܕܬܕܡܘܪܬܐ ܕܐܣܛܘܢܐ. ܘܩܕܝܫܐ ܒܣܝܠܝܘܣ, fol. 24.

Die vi, Commem. S. Sisois, ذكر البار سيصوس, fol. 33.

Die vii, Commem. S. mart. Cyriacae, ذكر الشاهدة القديسة كورياكيس, fol. 37.

Die viii, Commem. megalomartyris Procopii, ذكر الشاهد الكبير بروكوبيوس, fol. 41.

Die ix, Commem. S. Pancratii, ذكر القديس بنقراتيوس, fol. 48.

Die x, Commem. martyrum xl, qui in urbe metropolitana Constantinopoli pro testimonio mortem subierunt, ذكر الشهدا الخمسة والاربعين الذين استشهدوا بمدينة قسطنطينية ام المدن, fol. 55.

Die xi, Commem. S. mart. Euphemiae, ذكر الشاهدة اوفيميا القديسة, fol. 57.

Die xii, Commem. S. Hilarionis et sociorum, ذكر القديس ايلاريون ورفقه, fol. 62.

Die xiii, Commem. archangeli Gabrielis; quaere ἀκολουθίαν αὐτοῦ die mensis Adar xxvi: item Aquilae apostoli, ذكر رئيس

الملايكه جبرايل. انظر موايمته في سادس وعشرين من اذار ❖ والرسول اكولاس, fol. 66.

Die xiv, S. Stephanus e laura S. Sabae apud Hierosolyma, ܣܗܕܐ ܣܛܦܢܘܣ ܕܥܘܡܪܐ ܕܡܪܝ ܣܒܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ, fol. 70.

Die xv, Martyr Cyriacus, et mater ejus Julitta: item S. Asius, الشاهد كيرياقوس ويوليطا امه والبار اسيا, fol. 75.

Die xvi, Commem. SS. patrum dcxxx, qui in synodum quartam Chalcedonem convenerunt, ذكر الابا القديسين ستمايه وثلاثين المجمع الرابع الذي اجتمع في خلكيذونيه, fol. 84.

Die xvii, Commem. S. mart. Marinae, ذكر الشاهده القديسه مارينا, fol. 91.

Die xviii, Certamen (ἄθλησις) S. Aemiliani, جهاد القديس ميليانوس, fol. 96.

Die xix, Commem. patrum SS. piorumque Dii et Baarlam; necnon S. Macrinae, sororis magni Basilii, ذكر الابا القديسين الابرار ذيوس وبرلام. والباره مقرينا اخت باسيليوس الكبير, fol. 101.

Die xx, Adsumptio Eliae prophetae, صعود الياس النبي, fol. 112.

Die xxi, Commem. SS. patrum Joannis et Symeonis cognomento Sali, h. e. fatui in suis factis, ذكر الابا الابرار يوحنا وشمعون المسما صالوس في فعيله [?], fol. 124.

Die xxii, Commem. S. Mariae Magdalenae, ذكر الباره مريم المجدلانيه, fol. 130.

Die xxiii, Commem. prophetae Ezekielis, ذكر النبي حزقيال, fol. 135.

Die xxiv, Commem. mart. Christinae, ذكر الشاهده حريستاني [ܟܪܣܛܝܢܝ], fol. 139.

Die xxv, Obitus S. Annae justae, matris Mariae Deiparae, ܫܘܢܝܗ ܕܛܘܒܢܝܬܐ ܚܢܐ ܙܕܝܩܬܐ. ܐܡܗ ܕܡܪܝܡ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, fol. 143.

Die xxvi, Commem. mart. Hermolai et sociorum, ذكر الشهدا ارمولاوس ومن معه, fol. 149.

Die xxvii, Megalomartyr Panteleemon, الشاهد الكبير بنتلايمون, fol. 153.

Die xxviii, Commem. SS. apostt. Parmenae, Nicanoris, Timonis, et Prochori, ذكر الرسل القديسين ܦܪܡܢܐ ܘܢܝܩܐܢܘܪܘܣ ܘܛܝܡܘܢ ܘܦܪܘܟܘܪܘܣ, fol. 159.

Die xxix, Commem. mart. Callinici, ذكر الشاهد قاللينيكوس, fol. 163.

Die xxx, Commem. SS. apostt. Silae, Silvani, Epaeneti, Crescentis, Andronici, qui fuerunt e septuaginta, ذكر الرسل سيلاه سلواني افياون وقريسطباوس واندرونيقوش الذي من السبعين, fol. 167. Rectius in ipsis officiis, ܫܝܠܐ, ܣܝܠܘܐܢܐ, ܐܦܐܝܢܛܘܣ, ܩܪܣܩܢܣ, ܐܢܕܪܘܢܝܩܘܣ.

Die xxxi, S. Eudòcimus, البار اوذيكيموش, fol. 172.

Ad calc. نجزت هذا الكتاب المبارك كتاب شهر تموز علي التمام والكمال نهار الاربعا رابع يوم مضا من شهر حزيرن المبارك سنه سبع الاف ثلثه وخمسين لكون العالم * * * وذلك علي يد احقر العباد ومثوي الخطا والفساد الذي ليس هو اهلا ان يذكر اسمه لكثره خطاياه ووفره اثمه معدن الاثام المتعري من جميع اعمال الفضايل معدن الذلل والقباح المصفر من جميع عمل الصوالح ابراهيم ابن داوود ابن موسي بسم الراهب الانطوني القاري غفر الله تعالي له ولوالديه ولجميع من تامل هذه الاسطر الحقيره ووجد فيها نقص او زلل يصلحها والفضل من تامل هذا الميناون ووجد فيه نقصان وغلط ونسيان يصلحه ليصلح الرب جميع اعماله ولا يواخذ الكاتب الذليل لانه قليل العباره بالعلم ولا سيما بالعمل ايضا لان الكمال هو الله تعالي ولا سيما النسخه الذي كانت قدامه كانت رقيعه لان كل انسان ناقص فالرب الاله الحاظر في كل مكان المحجد في كل صقع واوان من الاطفال والقتيان الرب يرحم ويغفر ويسمح عن خطايا الناسخ المسكين وعن خطايا والديه وعن من يتامل ليغفر الرب جميع خطاياه والسبح لله دايما • * * * Absolutus est liber hic benedictus mensis Thamuz plene et perfecte feria quarta, die quarto currente mensis Haziron benedicti, anno

7053 e creatione mundi, C. 1553, * * *, manu servi vilissimi, peccati et pravitatis domicilii, neque digni cujus nomen commemoraretur propter multa ejus peccata, et plurima crimina; quippe qui criminum plenus est, et omnium bonorum operum vacuus, turpitudinis et sceleris refertus, ex omnibus probis factis remotus, Abraham, fil. Davidis, fil. Mosis, quod ad nomen attinet monachus Antonianus et lector. Concedat Deus summus veniam ei et parentibus et omnibus, qui in hanc miseram scripturam incumbentes, defectum vel mendam aliquam inveniant et corrigant. Quicunque autem doctus hoc menaeum inspiciat, et in eo defectum vel errorem vel omissionem inveniat, corrigat, precor, ut Deus omnia ejus facinora corrigat, neque scribam miserum culpet; neque enim multa ei fuit in scribendo experientia neque doctrina, praesertim ad tantum opus: qui perfectus denique ille Deus summus est. Adde quod quicquid hucusque transcripserat minime fuit libri tam praeclari; omnis denique homo imperfectus est, sed Dñs Deus in omnibus locis praesens, ubique et semper ex infantibus et puerulis laudem accipit. Sit Dñs misericors, et veniam concedat et ignoscat scribae pauperis peccatis, necnon parentum, et ejus denique qui quae hic scripta sunt meditetur, ut Dñs peccatis ejus condonet. Et Deo laus sempiterna.

Denique et hic et ad libri initium, هذا الكتاب وقف علي كنيسة طبشار وهو موداعه في كنيسة بعلبك • Hic liber ecclesiae Tabshar legatus, jam in ecclesia Baalbec depositus est. [Dawk. 17.]

117.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. (166—5=) 161 constans, saeculi forte decimi quinti, charactere Nestoriano misere exscriptus. Inest;

Menaeum in mensem Sextilem in usum Melchitarum.

Tit. [l. ܘܒܪܐ] ܒܫܡܗ ܕܐܒܐ ܘܒܐܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܢܟܬܘܒ ܝܪܚܐ ܐܒ ܀ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti scribemus mensem Ob.

Die i, Coronatio martyrum Maccabaeorum, Samonae et septem filiorum ejus, ܟܠܝܠܐ ܕܣܗܕܐ ܡܩܒܝܐ ܫܡܘܢܝ ܘܫܒܥܐ ܒܢܝܗ̇, fol. 1.

Die ii, Commem. inventionis et translationis ossium Stephani protomartyris et archidiaconi, ܕܘܟܪܢܐ ܕܫܟܝܚܘܬܐ ܘܫܘܢܝܐ ܕܓܪ̈ܡܘܗܝ ܕܐܣܛܦܢܘܣ ܩܕܡ ܣܗܕܐ ܘܪܝܫ ܡܫܡܫܢܐ, fol. 7.

Die iii, Commem. SS. patrum Isacii, Dalmati, et Fausti, ܕܘܟܪܢܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܕܠܗ ܩܕܝܫܐ ܐܝܣܚܩܝܘܣ ܘܕܠܡܛܝܘܣ ܘܦܘܣܛܘܣ, fol. 13.

Die iv, Commem. S. mart. Eleutherii, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܐܠܘܬܪܝܘܣ, fol. 16.

Die v, Profestum transfigurationis, et commem. S. mart. Eusignii, ܡܩܕܡܬ ܥܐܕܐ ܕܓܠܝܢܐ. ܘܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕ ܐܘܣܝܓܢܝܘܣ, fol. 19.

Die vi, Festum transfigurationis vultus Dñi nostri Jesu Christi super montem Thabor, ܥܐܕܐ ܕܓܠܝܢܐ ܕܦܪܨܘܦܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܥܠ ܛܘܪܐ ܬܒܘܪ, fol. 28. Ff. 34, 35 desunt.

Die vii, Commem. S. mart. Dometii, ܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ ܕܘܡܛܝܘܣ ܣܗܕܐ, fol. 41.

Die viii, Commem. S. Aemiliani, archiepiscopi Cyzici (in Hellesponto), ܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ ܐܡܝܠܝܐܢܘܣ ܪܝܫ ܐܦܣܩܘܦܐ [ܕܩܘܙܝܩܘܣ] ܕܩܘܙܝܩܘܣ, fol. 45.

Die ix, Commem. S. apost. Matthiae, ܕܘܟܪܢܐ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕ, ܡܬܝܐ, fol. 50.

Die x, Commem. S. mart. Laurentii, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܠܘܪܢܛܝܘܣ, fol. 54.

Die xi, Commem. S. mart. Eupli, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܐܘܦܠܝܣ, fol. 58.

Die xii, Commem. SS. et admirabilium martyrum Photii et Aniceti, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܘܬܡܝܗܐ ܦܘܛܝܣ ܘܐܢܝܩܝܛܘܣ, fol. 61. In ipsis officiis rectius ܐܢܝܩܝܛܘܣ.

Die xiii, Commem. S. Maximi confessoris, ܕܘܟܪܢܐ ܕܢܨܝܚܐ ܡܟܣܝܡܘܣ ܡܘܕܝܢܐ, fol. 65.

Die xiv, Profestum obitus Deiparae; commem. S. prophetae Michae, ܡܩܕܡܘܬ ܥܐܕܐ ܕܫܘܢܝܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܘܕܘܟܪܢܐ ܕܢܒܝܐ ܩܕܝܫܐ ܡܝܟܐ, fol. 68.

Die xv, Commem. obitus dñae nostrae Deiparae virginis purae Mariae, ܕܘܟܪܢܐ ܕܫܘܢܝܗ ܕܡܪܬܢ ܕܝܠܢ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܒܬܘ̄ ܕܟܝܬܐ ܡܪܝܡ, fol. 76.

Die xvi, Festum imaginum Dñi et Dei nostri Jesu Christi, quae ab eo ad Abgarum Syrorum regem ad urbem Edessam missae sunt; necnon commem. S. mart. Diomedis, ܥܐܕܐ ܕܨܘܪܬܐ ܡܪܢܝܬܐ ܘܐܠܗܝܬܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܫܬܕܪܬ ܡܢܗ ܠܐܒܓܪ ܡܠܟܐ ܕܐܘܪܗܝܐ ܠܐܘܪܗܝ ܡܕܝܢܬܐ ܘܥܡܗ ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܕܝܘܡܝܕܝܣ [ܕܝܘܡܝܕܘܣ], fol. 91. In hujus folii obverso officia quaedam desiderantur, de quibus observat scriba, اعلم ان هاهنا ناقص ورقتان من الناسخ القديم• Nota hic omissa esse duo folia a scriba priore.

Die xvii, Commem. S. mart. Myronis, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܡܘܪܘܢܘܣ, fol. 97.

Die xviii, Commem. SS. mart. Lauri et Flori, fratrum geminorum, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܐܚ̈ܐ ܬܐܡ̈ܐ ܠܘܪܘܣ ܘܦܠܘܪܘܣ [ܦܠܘܪܘܣ], fol. 101.

Die xix, Commem. mart. illustris Andreae, tribuni militum, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܢܨܝܚܐ ܐܢܕܪܐܘܣ ܪܝܫ ܐܠܦܐ, fol. 106.

Die xx, Commem. S. prophetae Samuelis, ܕܘܟܪܢܐ ܕܢܒܝܐ ܩܕܝܫܐ ܫܡܘܐܝܠ, fol. 110.

Die xxi, Commem. S. apost. Thaddaei, qui fuit e septuaginta, ܕܘܟܪܢܐ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ܬܕܝܘܣ: ܕܡܢ: ܥ̄:, fol. 115.

Die xxii, Commem. S. et illustris mart. Agathonici, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܪܒܐ ܘܩܕܝܫܐ: ܐܓܐܬܘܢܝܩܘܣ, fol. 118.

Die xxiii, Commem. S. mart. Lupii, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܠܘܦܘܣ, fol. 121. In Graeco menaeo Λούππος, Lupus.

Die xxiv, Commem. S. mart. [Eutychis], discipuli Joannis theologi, ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܬܠܡܝܕܗ ܕܝܘܚܢܢ ܬܐܘܠܘܓܘܣ, fol. 125. Reponendum esse nomen Eutychis ex ipsis officiis patet, quorum prima verba sunt, ܐܘܛܘܟܘܣ ܣܗܕܐ ܡܫܠܡܗ ܡܢ ܠܗ. De ܐܘܛܘܟܘܣ monendum, scribi non pro Εὔτυχος, sed pro Εὐτυχοῦς. In his menaeis enim in nominibus propriis forma genitivi vulgo usurpatur.

Die xxv, Commem. S. apost. Titi; et translatio corporis S. apost. Bartholemaei, cujus ἀκολουθία scripta est die Junii xi, ܕܘܟܪܢܐ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ܛܝܛܘܣ ܘܥܘܢܝ ܦܓܪܐ ܕܫܠܝܚܐ ܗܘ̇ ܒܪܬܘܠܡܝ ܐܩܘܠܘܬܝ ܕܝܠܗ ܟܬܝܒܐ ܒܚܕ ܒܚܙܝܪܢ, fol. 130.

Die xxvi, Commem. SS. et admirabilium martt. Adriani, et xxiii qui cum eo martyrium passi sunt; et uxoris ejus Nataliae; et pii senis Juliani, in Antel[a], ܕܘܟܪܢܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܘܬܡܝ̈ܗܐ ܐܕܪܝܐܢܘܣ ܘܕܣܗ̈ܕܐ ܕܥܡܗ ܟܓ̄

[a] De hoc sancto multa in Calendariis confusio: legimus enim in Cod. Cat. Vat. ii. 134 sub Aug. 27, ܥܐܕܐ ܕܢܨܝܚܐ ܡܪܝ، ܣܒܐ ܕܒܐܢܬܠ, *Festum S. Sabae in Antel*: et ib. 171, ܥܐܕܐ ܕܢܨܝܚܐ ܡܪܝ، ܣܒܐ ܕܐܒܐ ܐܢܬܝ،, quod reddit Assem. *Festum S. Sabae, abbathis Anthi*. Sed revera colendus est S. Julianus qui Brivatis apud Arvernos sub Diocletiano martyrium passus est. Quum enim ܣܒܐ et *senem*, et nomen proprium *Sabam* significat, scribae solita incuria nomen Juliani omiserunt. Hic quidem recte scriptum ex-

ܘܐܬܘܬܗ ܕܐܢܛܐܠܝܘ ܘܣܝܡܐ ܣܒܐ [ܕܚܣܝܢܘܬ] ܕܚܣܝܢܘܬ ܘܠܐܘܢ, fol. 134.

Die xxvii, Commem. S. patris nostri Poemenis, et S. Mar Simeonis, stylitarum principis: ἀκολουθία αὐτοῦ scripta exstat ad diem i Septemb., ܘܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ ܐܒܐ ܕܝܠܢ ܦܝܡܝܢ ܘܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܪܝܫ ܐܣܛܘܢܝܐ ܐܩܘܠܘܬܝܐ ܕܝܠܗ ܟܬܝܒܐ ܒܪܝܫܗ ܕܐܝܠܘܠ, fol. 141.

Die xxviii, Commem. S. Mosis Aethiopis, ܘܕܘܟܪܢܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܘܫܐ ܟܘܫܝܐ, fol. 145.

Die xxix, Commem. decollationis praecursoris Joannis baptistae, ܘܕܘܟܪܢܐ ܕܦܣܩܗ ܪܫܗ ܕܪܗܛܐ ܝܘܚ̄ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 148. Fol. 154 deest.

Die xxx, Commem. hieromartyrum Felicis, Septimii, et Fortunati, ܘܕܘܟܪܢܐ ܕܟܗ̈ܢܐ ܣܗ̈ܕܐ ܦܠܝܛܘܣ ܘܣܦܛܝܡܝܘܣ ܘܦܘܪܛܘܢܐܛܘܣ, fol. 160.

Die xxxi, Desunt ff. 163, 164. Inerat initium depositionis zonae B. V. Mariae in Chalcopratiis.

In fol. 19, هذا الكتاب لا[الي] مار جرجس طبشار• Pertinet hic liber ad Mar Georgium in urbe Tabshar. [Dawk. 42.]

118.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. (225 – 14 =) 211 constans, A. D. 1564, charactere Nestoriano luculenter exaratus. Inest;

Menaeum in mensem Sextilem.

Iidem commemorantur sancti ac in proxime antecedente codice, nisi quod die xvii, fol. 131, in titulo occurrunt nomina Pauli et Julianae (بولص ويوليانه), sed in officiis solus celebratur Myron. In ff. 218, sqq. exstat commem. depositionis zonae Deiparae quae in Cod. Dawk. xlii desideratur.

Ad calc. colophon Syriace cum versione Arabica interlineari;

اخذ منتها وكمال
ܢܣܒ ܫܘܠܡܐ ܘܫܘܡܠܝܐ

الكتاب هذا القدس الذيهو شهر اب يوم
ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܝܪܚ ܐܒ ܝܘܡ

الجمعه سادس شهر اذار سنه سبع الاف
ܥܪܘܒܬܐ ܘ̄ ܝܪܚ ܐܕܪ ܫܢܬܐ ܙ̄ ܐܠܦܝܢ

وستين واربع لابينا ادم اول جنسنا
ܘܫܬܝܢ ܘܕ̄: ܠܐܒܘܢ ܐܕܡ ܪܫ ܓܢܣܢ:

وهو بيد العبد الضعيف الخاطي
ܘܗܘܘܐ ܒܐܝܕ̈ ܥܒܕܐ ܡܚܝܠܐ ܘܚܛܝܐ

الدني الكسلان الناقص ومستحق لكل
ܘܡܥܠܝܐ ܘܚܒܢܢܐ ܘܒܨܝܪܐ ܘܚܝܒܐ ܠܟܠ

مشكيه المبلبل عقل جراسيمس
ܡܦܠܓܘܬܐ ܘܡܒܠܒܠ ܗܘܢܗ ܓܪܣܝܡܘܣ

المسما شماس وراهب ابن يوسف ابن
ܕܡܫܬܡܗ ܡܫܡܫܢܐ ܘܪܗܒܐ ܒܪ ܝܘܣܦ ܒܪ

موسي المعروف مسكنه بصيل من
ܡܘܫܐ ܘܡܬܝܕܥ ܒܡܣܟܢܘܬܗ ܒܣܝܐܠ ܡܢ

اعمال دمشق ويسال من كل يتفرس
ܐܬܪܐ ܕܕܪܡܣܘܩ. ܘܫܐܠ ܡܢ ܟܠ ܕܦܓܥ

فيه ويجد فيه شيا زود او نقص يقومه
ܒܗ ܘܡܫܟܚ ܒܗ ܡܕܡ ܝܬܝܪ ܐܘ ܚܣܝܪ ܢܬܪܨܝܘܗ

بمهرته ويسرح المغفرة من اجل
ܒܡܗܝܡܢܘܬܗ ܘܢܫܪܐ ܫܘܒܩܢܐ ܡܛܠ

نقص الكاتب وامية •
ܒܨܝܪܘܬܗ ܕܟܬܘܒܐ ܘܗܕܝܘܛܘܬܗ ܀

Finem et absolutionem accepit sanctus hic liber, qui est mensis Ob, feria parasceues, die sexto mensis Adar, anno 7064 patris Adam, a quo genus nostrum initium cepit, manu servi infirmi, peccatoris, imbecillis, desidiosi, inutilis, culpae omnigenae obnoxii, mentis etiam male ordinatae, Gerasimi, nomine diaconi et monachi, fil. Josephi, fil. Mosis, in coenobio suo cognominati Basilii, e provincia Damasco. Rogat autem omnem qui in hunc librum incidat, et in eo

stat, ܣܝܡܐ ܣܒܐ ܘܠܐܘܢ, sed apud Dawk. lx. 178 legimus ܕܚܣܝܢܘܬ ذكر البار سابا, *Commem. S. Sabae in Antel.* In ipsis autem officiis de Saba nihil, sed solus commemoratur ܣܒܐ ܘܠܐܘܢܣ.

aliquid plus minusve (quam decet) inveniat, ut corrigat qua est peritia, et scribae propter infirmitatem et simplicitatem veniam impertiat. [Dawk. 60.]

119.

Codex chartaceus in octavo minori, ff. 155 constans, charactere simplici Syriaco, adpositis punctis luculenter exaratus. Inest libellus precum Turcice. Inter has Mar Ephraimi oratio, ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܢܒܝܐ, fol. 87; et Mar Augustini oratio, ܡܪܝ ܐܘܓܘܣܛܝܢܘܣ ܢܒܝܐ, fol. 101. [Bod. Or. 632.]

120.

Codex chartaceus in octavo minori, ff. 152 constans, charactere simplici Syriaco, adpositis punctis perpulchre exaratus. Inest idem libellus precum Turcice, cum eisdem Mar Ephraimi, fol. 89, et Augustini, fol. 103, orationibus.

Preces Christianas esse constat ex invocatione 1. Sanctissimae Trinitatis: 2. Dñi nostri ܐܝܣܘܣ ܟܪܝܣܛܘܣ, al. ܝܣܘܥ ܐܠܡܣܝܚ: 3. B. V. Mariae ܡܪܝܡ: et ex orationibus Ephraimi et Augustini.

Ad calc. ܐܫܬܠܡܬ. ܥܢܝܡܬܐ ܗܕܐ ܡܒܪܟܬܐ ܒܐܝ̈ܕܝܐ ܚܛܝܬܐ ܕܟܘܪܝܐ ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܡܒܪܟܬܐ ܐܘܓܘܣܛܐ ܒܐܬܪܐ ܕܟܣܪܘܐܢ ܒܝܘܡܐ ܕܫܒܬܐ ܕܐܝܬܘܗܝ, ܝܘܡܐ ܕܫܒܥܣܪ ܕܬܫܪܝ ܩܕܝܡ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܠܡܪܢ ܐܠܦܐ ܠܡܪܢ ܀ Absoluta est haec praeda (?) benedicta manibus scelestis parochi [خوري] Antonii ex urbe benedicta Augusta in agro Chesrouan die sabbathi, qui dies est 17 mensis Teshrin primi, anno 1750 Dñi nostri.

Et postea; ارجو من الناظر فيه الا يواخذني بنقصي لاني كتبت ما لا انفهم لاني لا اعرف لسان التركي ونسختة بتعب كثير ÷ Spero quod quicunque in hunc librum inspiciat me propter defectum meum non corripiet: scripsi enim quod non intellexi, quia linguae Turcicae insciens sum; sed multo saltem labore exaravi. [Bod. Or. 668.]

121.

Codex chartaceus in octavo, ff. 31 constans, lingua Turcica, charactere Syriaco simplici, misere exaratus. Insunt preces et invocationes B. V. Mariae. [Bod. Or. 693.]

122.

Codex bombycinus laevigatus, in folio maximo, "mole insana," ff. 319 constans[a], quaternis fere columnis, a pluribus scribis, A. C. 1491, charactere simplici pulcherrime exaratus. Insunt;

Gregorii Bar-Hebraei opera praecipua.

1. Horreum Mysteriorum, sive Commentarius in omnes Sacrae Scripturae libros.

Tit., qui una cum folii primi parte manu recentiore refectus est, ܒܚܝܠ ܐܠܗܐ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢ ܟܠ. ܟܬܒܝܢܢ ܟܬܒܐ ܕܐܘܨܪ ܐܪ̈ܙܐ: ܦܘܫܩܐ ܕܥܠ ܦܘܪ̈ܫܝܢ ܟܬܒܐ. ܡܢ ܣܘܢ̈ܩܐ ܕܐܒܘܢ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܕܡܕܢܚܐ. ܕܡܬܟܢܐ ܒܪ ܥܒܪܝܐ ܀ Ope Dei omnipotentis Horreum Mysteriorum scribimus, quod Commentarius est in totum Scripturae textum, ex operibus S. patris nostri, Mar Gregorii, maphriani Orientis, cognominati Bar-Hebraei.

Constat ex praefatione, et com. in Gen. p. 1, col. 1; in Ex. p. 11, c. 4; in Lev. p. 17, c. 3; in Num. p. 20, c. 2; Deut. p. 24, c. 2; Josh. p. 28, c. 3; Judd. p. 30, c. 3; Sam. p. 33, c. 1; Psalm. p. 39, c. 1; Reges, p. 68, c. 1; Prov. p. 76, c. 1; Sirac. p. 78, c. 3; Koheleth,

[a] Multa inter pp. 419, 420 folia desiderantur.

p. 80, c. 1; Cant. Cant. p. 81, c. 1; Sap. Magnam, p. 82, c. 2; Ruth, ib. c. 3; Susannam, p. 83, c. 1; Job, ib.; Esaiam, p. 85, c. 3; Duod. Proph. p. 90, c. 2; Hierem. p. 95, c. 1; Ezech. p. 97, c. 3; Daniel. p. 100, c. 3. Ad calc. commemoratur scriba Suleiman; الرجا من كل اخ يطالع في هذا الكتاب الشريف يطلب بالغفران لخطايا الناقل سليمان •

Com. in Matt. p. 104, c. 1; Marc. p. 118, c. 1; Lucam, p. 120, c. 4; Joan. p. 129, c. 2; Act. Apost. p. 133, c. 3; Epist. Cathol. p. 137, c. 2; Epist. S. Pauli, p. 138, c. 3. Insunt praeterea; Tabula patrum ex Adamo ad Mosem, necnon annorum quos quisque vixit secundum textum Hebraicum, Syriacum, Septuagintaviralem, etc. p. 27. Tabula judicum a Jesu Bar Nun ad Saulum regem, necnon annorum quos quisque vixit, et rerum ab eo gestarum, p. 38. Tabula regum in eundum modum, p. 75. Tabula lxx hebdomadum a Daniele commemoratarum, et rerum a templo adcenso usque ad finem temporis constituti, qui per Vespasianum factus est, p. 103.

Multam in hoc commentario navavit operam Bar-Hebraeus textui Sacrae Scripturae corrigendo, quem in usum non solum versiones Syriacas adhibuit sed etiam textum Hebraicum, versionem Septuagintaviralem, necnon Aquilae, Symmachi, Theodotionis, et in Psalmis Armeniacam, et Aegyptiacam. Notavit etiam quae vocalia adponunt Nestoriani. Patres quos praecipue laudat sunt Athanasius, Basilius, Cyrillus Alex., Ephraimus, Epiphanius, Eusebius, Gregorius Nyssenus, Greg. Theologus, Hippolytus, Jacobus Edessenus, Origenes, Philoxenus, Severus. Praefationem totam ex codice Vaticano exscriptam cum versione Latina et commentario jam dedit vir cl. N. Wiseman, Hor. Syr. p. 83. Vide etiam quae exhibet Assem. B. O. ii. 277.

2. Grammatica parva in metro heptasyllabo: adcedunt in margine scholia, p. 148.

Tit. ܒܚܝܠܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܣܒܪܐ ܕܝܠܝ. ܡܫܪܐ ܐܢܐ ܕܐܟܬܘܒ ܟܬܒܐ ܕܓܪܡܛܝܩܝ: ܡܢ ܣܝܡܬܐ ܕܗܘ ܕܫܟܝܢ ܠܘܬ ܩܕܝܫܐ. ܘܡܢܐ ܒܫܪܒܬ ܫܠܝܚܐ. ܢܘܗܪܐ ܕܡܕܢܚܐ ܘܡܥܪܒܐ: ܡܠܟ ܚܟܝܡܐ ܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܕܡܕܢܚܐ ∴ Ope Dñi nostri Jesu Christi, spei meae, scribere adgredior librum Grammatices ex ejus operibus, qui jam apud sanctos habitat in seriem apostolorum insertus, Orientis et Occidentis lux, rex sapientum, Mar Gregorius Orientis maphrianus.

De hoc grammatica videas quae adferunt Assem. B. O. ii. 308; Cod. Cat. Vat. ii. 243, iii. 410.

3. Grammatica longior oratione soluta, cui nomen Liber Splendorum[b], p. 172.

Tit. ܒܚܝܠܗ ܕܠܐ ܡܬܡܚܠܢܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܢ. ܡܫܪܝܢ ܕܢܟܬܘܒ ܟܬܒܐ ܕܨܡ̈ܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܥܠ ܗܘܦܟܐ ܡܡܠܠܐ ܐܘܪܗܝܐ. ܡܢ ܣܝܡܬܐ ܓܒܝܬܐ ܕܐܒܘܢ ܩܕܝܫܐ ܡܠܟ ܚܟܝܡܐ ܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܕܡܕܢܚܐ ܗܘ ܕܗܘ ܐܒܘ ܐܠܦܪܓ ܒܪ ܐܗܪܘܢ ܐܣܝܐ ܡܠܝܛܝܢܝܐ ∴ Ope nunquam deficiente Jesu Christi Dei nostri, scribere adgredimur Librum Splendorum, secundum rectam loquendi normam quae apud Edessenos obtinet, ex operibus selectis patris nostri sancti, regis sapientum, Mar Gregorii Orientis maphriani, qui Abu'lpharagius, fil. Aharonis medici Militenensis.

In quatuor partes divisa est haec grammatica, sc. i. De nomine; ii. De verbo; iii. De particulis; iv. De literis, vocalibus, punctis, etc. Plura videas in B. O. ii. 307.

Ad calc. commemoratur scriba Josephus, ܗܘ̄ ܫܦܠܐ ܝܘܣܦ ܐܬܪܐ. ܬܟܢܫ ܠܟܠܗ ܡܢ ܬܪܥܘܬܗ ܟܢܫܐ ∴

[b] Nomen satis absurdum sed jam usitatum retineo: moneo tamen in voce ܨܡ̈ܚܐ inesse sensum *elucidationum*.

4. Poemata, ternis columnis exscripta, p. 238.

Tit. [Syriac] Ope Dñi et Dei et Salvatoris nostri Jesu Christi, spei nostrae verae, scribere adgredimur sermonem rhythmicum philosophicum de perfectione, quem dixit pater noster Mar Gregorius maphrianus Orientis, qui et Bar-Hebraeus, in urbe regia Bagdad, A. G. 1588, C. 1277. Preces ejus nobiscum, Amen. Initium ejus, [Syriac]

Alia sequuntur carmina, sc.

2. De Socratis dicto, *Bona lex, sed melior philosophia*, [Syriac], p. 242. Initium, [Syriac]. 3. De sapientia divina, [Syriac], ibid. Initium, [Syriac]. 4. De amore divino, quem vino adsimilat, [Syriac], p. 243. Initium, [Syriac]. Omnes versus in [Syriac] desinunt. 5. De eodem argumento, ibid. Initium, [Syriac]. Omnes versus in [Syriac] desinunt. Huc usque scripta sunt ab eodem Josepho, qui in p. 243 se Iberum, [Syriac], dicit. 6. De anima rationali, [Syriac], p. 244. Initium, [Syriac]. Omnes versus desinunt in [Syriac]. 7. Carmen quasi ex ore sapientiae dictum, quae se nonnisi cum amaritudine possideri posse negat, [Syriac], ibid. Initium, [Syriac]. Omnes versus desinunt in [Syriac]. 8. Poemation in metro dodecasyllabo e quatuor lineis constans, in summo pedo ejus pastorali inscriptum, [Syriac], ibid. Initium, [Syriac]. Omnes versus in [Syriac] desinunt. 9. De admirabili coelorum constitutione, deque variis hominum sententiis de rebus creatis: necnon de anima rationali, quae a natura divina ad corpus advenit, atque iterum ad suam naturam revertitur, ut ipse creator bonus et plenus velit, de ea volens quae ipsa eum sic velle intelligit, [Syriac], ibid. Initium, [Syriac]. Omnes versus desinunt in [Syriac]. 10. De amico, qui cum eo disputabat, [Syriac], p. 245. Initium, [Syriac]. Omnes versus desinunt in [Syriac]. 11. De cereo, [Syriac], ibid. Initium, [Syriac]. Carmina duo sunt, quorum primum in [Syriac], alterum in [Syriac] desinit. 13. De mense Aprili: gloria ei qui condidit eum, [Syriac], ibid. Initium, [Syriac]. Sequuntur alia sedecim de eadem re carmina brevia. 30. Gratiarum actio ad patrem quemdam, qui ei benefecisset, [Syriac], p. 246. Initium, [Syriac]. Duo sunt carmina. 32. Ad amicum, [Syriac], ibid. Initium, [Syriac]

ܐܢܐ. Sequuntur viginti brevia carmina, quae Syri ܒܝ̈ܬܐ vocant, quorum singula e quaternis lineis constant, inter quae ܐܚܪܢܐ ܠܐܦܣܩܐ, ܕܠܐ ܦܠܐ ܕܐܬܡܙܓ ܒܗܦܟ ܗܘ, ܐܚܪܢܐ ܠܡܙܡܪܢ, ܒܝܢ ܬܘܕܝܬܐ ܕܗܡ ܐܢܫܝܢ, ܐܚܪܢܐ ܠܐܩܝܪ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܡܬܬܢܣܚܬܗ, sc. in Dionysium Angur, cujus initium, ܕܐܘܚܕܬܐ ܢܦܫܝ ܐܘ ܒܪ ܐܚܝܢ ܢܒܥܐ ܠܝܬ ܠܗ; item, ܐܚܪܢܐ ܒܝܢ ܡܫܡܫܢܐ, et ܬܘܕܝܬܐ ܠܬܠܡܝܕܐ. 53. Naenia de morte maphriani Salibaei, ܒܬܪ ܕܐܬܢܝܚ. ܥܠ ܡܘܬܗ ܕܨܠܝܒܐ ܡܦܪܝܢܐ, ibid. Initium, ܕܢܝܚܬ ܣܒܝܒ ܣܒܥܐ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܡܬܢܟܪܐ. Omnes versus in ܗܢܐ desinunt. 54. De monasterio, quae suos incolas dispersit[c], ܥܠ ܕܝܪܐ ܕܒܕܪܬ ܥܡܘܪ̈ܘܗܝ, ibid. Initium, ܐܘ̄ ܠܟ ܕܝܪܐ ܠܗ ܗܘ ܐܝܬ ܗܘ ܡܒܕܪܢܝܬܐ. 55. De insipiente, qui gradum altiorem quam ei competebat acceperat, ܥܠ ܣܟܠܐ ܕܡܣܩܐ ܕܪܒܐ ܢܣܒ ܕܠܐ ܫܘܐ ܠܗ. Sequuntur ܒܝ̈ܬܐ quinque. 61. In carum amicum qui morbo oppressus est, ܠܪܚܡܐ ܡܫܡܠܝܐ ܕܐܬܬܟܠܝ ܠܗ ܒܟܘܪܗܢܐ, ibid. Initium, ܒܗ ܒܟܘܪܗܢܐ ܐܢ ܬܘܠܬܐ ܒܪ ܒܪ ܠܐܢܫܐ. Alia duodecim ܒܝ̈ܬܐ sequuntur. 74. Carmen de doctrinae amore, quod in libro excerptorum episcopi cujusdam Nestoriani, Salomonis nomine, inscripsit, ܐܚܪܢܐ. ܕܟܬܒܗ ܒܟܬܒܐ ܕܓܘܒܝ̈ܐ ܕܫܠܝܡܐ ܐܝܟ ܢܣܛܘܪܝܐ ܕܫܡܗ ܫܠܝܡܘܢ. ܥܠ ܪܚܡܬ ܝܘܠܦܢܐ, p. 247. Initium, ܐܝܢܐ ܡܢܐ ܠܡܥܒܕ ܝܘܠܦܢܐ ܕܫܡܗ ܫܠܝܡܘܢ. Omnes versus in fine habent ܡܘܢ. 75. Carmen quod in libro quodam scripsit, quum pro scriba ejus orabat; it. de caritate, ܐܚܪܢܐ. ܕܟܬܒܗ

[c] Multa in his et catalogo quem protulit Assem. Cod. Cat. Vat. iii. 356 discrepantia. Ibi enim hoc carmen esse dicitur *de monasterio Joannis patriarchae, quod e regione horti eum locum respicit, ubi Bar-Hebraeus habitabat.* Cfr. Carm. lii. Eodem modo carmen in Dionysium Angur patriarcham causam habuisse dicitur, *quod in monachos desaevire coepisset.* Quinetiam pater cui gratias reddit, Ignatius Saba patriarcha fuit, *a quo visitatus esset in quodam specu apud Antiochiam, post primam diem, qua monasticam vitam susceperat.*

ܒܟܬܒܐ ܡܕܡ. ܗܘ ܕܝܢ ܥܠ ܟܬܘܒܗ ܘܥܠ ܚܘܒܐ, ibid. Omnes versus in fine ܠܐ habent. Triginta quatuor ܒܝ̈ܬܐ sequuntur, inter quae, de cereo quasi e suo ore, ܥܠ ܩܢܕܝܠܐ. ܐܝܟ ܕܡܢ ܦܘܡܗ: ad amicum de tempore quolibet ܠܪܚܡܐ ܒܝܢ ܬܘܒܐ. ܕܠܟܠܙܒܢ; it. de tempore praeterito, quod nunquam revertitur, ܒܝܢ ܬܘܒܐ ܥܠ ܙܒܢܐ ܕܥܒܪ ܘܠܐ ܦܢܐ ܐܬܘܬܗ; it. de tempore praesenti, ܥܠ ܙܒܢܐ ܕܩܐܡ ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܣܒܪ: de anima rationali in hoc corpore vincta, ܥܠ ܢܦܫܐ ܡܠܠܬܐ ܕܐܣܝܪܐ ܒܗܢ ܦܓܪܐ ܗܢܐ: hominum insipientium increpatio ex ore sapientiae, ܐܝܟ ܕܡܢ ܦܘܡ ܚܟܡܬܐ. ܟܘܢܫܐ ܠܐܢܫ̈ܐ ܣܟ̈ܠܐ: denique tria quasi ex ore flabelli, quod natura non frigidum frigus facit, ܐܝܟ ܕܡܢ ܦܘܡ ܡܪܘܚܬܐ ܦܪܬܐ ܕܠܐ ܒܟܝܢܐ. 110. De obitu patriarchae Mar Joannis Bar-Maadani ܥܠ ܡܘܬܗ ܕܦܛܪܝܪܟܐ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܒܪ ܡܥܕܢܝ, p. 248. Initium, ܠܟܘܢ ܐܬܪܘܬܢ ܗܘܐ ܥܠܡܐ ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܡܘܬܐ. Omnes versus in fine ܬܐ habent. Sequuntur ܒܝ̈ܬܐ quadraginta, inter quae, de absentia a patria et propinquis et amicis et cognatis, ܥܠ ܦܘܪܫܢܐ ܕܡܢ ܡܬܐ ܘܩܪ̈ܝܒܐ ܘܪ̈ܚܡܐ ܘܐܚ̈ܝܢܐ; de terrae pravitate, et aversione ejus qui loquebatur ab ea, ܥܠ ܒܝܫܘܬܗ ܕܐܪܥܐ ܘܡܬܒܥܠܢܘܬܗ ܐܡܪܗ ܡܢܗ; de amico, qui in eum offensus est, ܥܠ ܪܚܡܐ ܕܐܬܟܫܠ ܒܗ ܥܠܘܗܝ; in flabellum, ܥܠ ܡܪܘܚܬܐ; encomium viri digni, ܬܘܫܒܘܚܬܐ ܠܓܒܪ ܫܘܐ ܡܢ ܫܘܒܚܐ; de Dñi adorandi amore, ܥܠ ܪܚܡܬܗ ܕܡܪܝܐ ܣܓܝܕ ܐܬܪܗ; in insipientes, ܥܠ ܣܟ̈ܠܐ; in sapientes, ܥܠ ܚܟ̈ܝܡܐ; episcopi cujusdam encomium, ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܬܘܫܒܘܚܬܐ ܠܓܒܪ ܡܢ ܫܘܒܚܐ; de presbytero delatore et adrogante, ܥܠ ܩܫܝܫܐ ܐܟܠܩܪܨܐ ܘܡܬܪܘܪܒܢܐ; ad amicum qui inimicus evaserat, ܠܘܬ ܪܚܡܐ ܐܝܟ ܕܐܬܗܦܟ ܪܚܡܗ ܠܒܥܠܕܒܒܐ. 151. Carmen de ahenea lagena, argento incrustata, ܕܟܬܒܗ ܥܠ ܠܩܢܐ ܕܢܚܫܐ ܡܟܣܝܐ ܟܣܦܐ.

Initium, ܐܘ̄ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܬ ܐܢܬ، ܦܪܘܩܐ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ ܟܠ ܗܘܡ. Omnes versus in ܘܡ desinunt. 152. Ad amicum qui velum sibi dono missurus erat, quemadmodum et ceteris amicis; sed propter pericula quaedam, quae in quosdam Christianos ex Hagarenis inciderunt, perturbatus, id exequi neglexit: mystice in eo indicat superbiam Ishmaelitarum contra Christianos, ܠܘܬ ܪܚܡܐ ܐܚܪܢ: ܕܟܬܒ. ܗܘܐ ܠܡܫܕܪܘ ܠܗ ܕܒܪܐ ܫܘܫܦܐ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܠܫܪܟܐ ܕܪ̈ܚܡܘܗܝ. ܘܚܠܦ ܢܣܝܘܢܐ ܕܓܕܫܘ ܠܟܪ̈ܣܛܝܢܐ ܡܢ ܗܓܪ̈ܝܐ. ܐܬܕܠܚ ܘܐܗܡܝ. ܘܒܗ ܡܚܘܐ ܠܫܘܒܗܪ ܐܝܫܡܥܝܠܝܐ ܥܠ ܡܫܝܚܝܐ, p. 249. Initium, ܕܠܡܫܝܚܝܘܬܐ ܐܬܚܙܝܬ ܠܟ ܗܘ، ܫܘܫܦܐ. Omnes versus in fine ܦܐ habent. 153. In patriarcham Dionysium Angur, ܥܠ ܚܢܓܘܪ ܦܛܪ̈ܝ, ibid. Initium, ܗܐ ܗܘ ܐܝܢܐ ܕܗܦܝܠ ܐܠܗܐ ܒܗܘܡܪܐ ܘܡܠܟܐ. Sequuntur ܬܢ̈ܝܬܐ quinque, quorum tertium, ܥܠ ܫܘܢܝܗ ܕܐܚܘܗܝ، ܡܢܚܐ, de obitu fratris sui Menhae; quartum, ܥܠ ܫܘܢܝܗ ܕܐܚܘܗܝ، ܡܘܦܩ, de obitu fratris Mauphac; quintum, ܥܠ ܫܘܢܝܗ ܕܐܚܘܗܝ. ܐܡܝܪܗ ܒܝܘܡ ܚܕ ܒܫܒܐ ܕܡܥܠܢ ܨܘܡܐ, de obitu fratris [Michael], carmen editum die dominica ingressus jejunii. 159. Longius in eundem fratrem carmen, cujus initium, ܒܡܘܬܟ ܐܚܘܢ ܬܪܝܬ ܘܒܝܫܬ ܘܥܢܝܬ ܓܒܝܢܐ, ibid. Omnes versus in fine ܢܐ habent. Sequuntur nonaginta octo brevia carmina, inter quae, ܥܠ ܪܚܡܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܩܕܡ ܥܝ̈ܢܘܗܝ, ad amicum qui coram suis oculis iter suscepit; carmen amice dictum in episcopos, ܠܐܦ̈ܝ ܐܦܝܣܩܘ̈ܦܐ ܒܪܝܟܐ ܫܘܒܚܐ; quum ad coenobium S. Mar Barsumae proficiscebatur, ܟܕ ܐܙܠ ܠܥܘܡܪܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ، ܒܪܨܘܡܐ; quod contristavit eum de amico abesse, ܒܪܟܐ ܕܡܬܦܪܫܘܬܐ ܕܥܠ ܦܘܪܫܢܐ ܕܪ̈ܚܡܐ; objurgatio eorum qui in mundum ex elementis constantem et corruptioni obnoxium devincti sunt, ܒܪܟܐ ܕܡܫܡܫܘܬܐ ܠܐܣܛܘܟܣܐ ܟܠܡܐ ܕܗܘܐ ܘܡܫܠܡܢܐ; de morte medici Kuphar, ܥܠ ܫܘܢܝܗ ܕܐܣܝܐ ܟܘܦܪ; de gulositate, ܥܠ ܪܥܒܬ ܒܪܢܫܐ ܕܗܘ، ܗܘ، ܠܟܪܣܬܐ; de viro humili, et misericorde et sua indole et ex sententia, ܥܠ ܓܒܪܐ ܫܦܠܐ ܘܡܪܚܡܢܐ ܒܟܝܢ ܘܒܪܥܝܢ; de viro avaro, et Dei adversario, ܥܠ ܒܪܢܫܐ ܥܠܘܒܐ ܘܣܩܘܒܠܝܗ ܕܐܠܗܐ; de episcopo, cujus cor coram Deo non rectum fuit, ܥܠ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܠܐ ܬܩܝܢ ܠܒܗ ܩܕܡ ܡܪܗ; carmen mysticum de voluptate quae in amicitia pura et divina insit, ܕܡܐܡܪܐ ܥܠ ܗܢܝܐܘܬ ܪܚܡܘܬܐ ܫܦܝܬܐ ܘܐܠܗܝܬܐ; item, de mundo, quod praeterit, neque ab eis qui eum diligunt possideri potest, ܕܡܐܡܪܐ ܥܠ ܗܘ، ܕܥܠܡܐ ܕܥܒܪ ܘܠܐ ܡܬܩܢܐ ܡܢ ܪ̈ܚܡܘܗܝ،; ad amicum peregre abeuntem, ܠܐܦ̈ܝ ܪܚܡܐ ܕܢܦܩ ܘܐܙܠ ܡܢܗ; quod submittere sese oportet auctoritati magisterii, ܕܡܐܡܪܐ ܕܙܕܩ ܠܡܫܬܥܒܕܘ ܠܟܠ ܫܘܠܛܢ ܕܪܒܘ; de auctoritate, quae sagaci et purae animae inest, ܕܡܐܡܪܐ ܥܠ ܪܒܘ ܕܢܦܫܐ ܢܩܝܬܐ ܘܚܟܝܡܬܐ ܕܪܒܐ; ad sapientem, qui eum amabat, ܠܘܬ ܚܕ ܡܢ ܚܟܝܡܐ ܕܪܚܡ ܗܘܐ ܠܗ; ad Creatorem, gloria optimae ejus bonitati, ܠܐܦ̈ܝ ܒܪܘܝܐ. ܫܘ̄ ܠܛܝܒܘܬܗ ܛܒܬ ܠܘܬ ܛܒܘܬܐ; reprehensio et culpatio et colaphizatio cujusdam haud bene ordinati, ܟܘܬܫܐ ܘܡܘܟܣܐ ܘܩܘܦܠܐ ܠܚܕ ܡܢ ܠܐ ܡܛܟܣܐ; oratio pro episcopis, ܒܥܘܬܐ ܕܝܠܕܘܬܐ ܘܚܟܡܬܐ ܠܡܚܝ ܣܠܩ ܐܦܝܣܩܘ̈ܦܐ; quod verba sapientiae minime coram unoquoque proferenda sunt, sed coram probatis tantum, ܕܡܐܡܪܐ ܕܡ̈ܠܐ ܣܓܝ̈ܐܬܐ ܠܐ ܩܕܡ ܟܠ ܐܢܫ ܙܕܩ ܕܢܬܡ̈ܠܠܢ. ܐܠܐ ܒܪܡ ܩܕܡ ܚܕ ܚܕܢܐ ܕܒܚܝܪܝܢ; ad amicos qui injuria et contemptu eum affecerunt, ܠܘܬ ܪ̈ܚܡܐ ܕܐܨܥܪܘܗܝ، ܘܐܫܝܛܘܗܝ،; de rebus spiritualibus a rebus corporalibus mystice explicatis, ܕܡܐܡܪܐ ܥܠ ܪ̈ܘܚܢܝܬܐ ܒܝܕ ܦܓܪ̈ܢܝܬܐ; increpatio pastoris rudis, et rapacis, munerumque acceptoris, ܟܘܬܫܐ ܠܪܥܝܐ ܒܘܪܐ ܘܚܛܘܦܐ ܘܡܩܒܠ ܫܘܚܕܐ; it., et de oppressore et delatore, ܥܠܘܗܝ، ܕܒܝܫܐ.

[Syriac]; derisio insipientis cujusdam, qui philosophi nomen sibi adfectabat, [Syriac]; carmen, quod die quodam hiemali, quum frigore algebat, dixit, [Syriac]; encomium episcopi benevolum, [Syriac]; in divitem avarum, qui sodalibus nihil profuit, [Syriac]; de obitu S. Mar Severi, episc. Tabriz, [Syriac]; encomium sapientis cujusdam defuncti et sapientiae ejus, [Syriac]. 258. Chamisii Nestoriani interrogatio ad doctorem nostrum Danielem Bar Hhatab, [Syriac], fol. 252. In hoc carmine objicit Dño nostro, quod non cadit sub categorias logicas, [Syriac]. 259. Responsio Danielis, [Syriac], ibid. 260. Plenior ipsius Gregorii responsio, [Syriac], ibid. Initium, [Syriac]. 261. Responsio ad Carduensem quemdam, [Syriac], p. 253. 262. Brevia sex in Deum carmina, [Syriac], ibid. 268. Septem brevia carmina, in quibus discipulorum ignaviam increpat, [Syriac], ibid. 275. Ad amicum qui iter altero comitante amico faciebat, [Syriac], ibid. 276. De septem planetarum natura: it. de capite et cauda, [Syriac], carm. novem, ibid. 285. Quindecim syllabae ad docendum aptae, [Syriac], ibid. 286. De mundo transitorio, [Syriac], ibid. 287. Duo carmina de stella quae fortunatis adparere solet, [Syriac], ibid. Initium, [Syriac]. 289. Admonitio ne quis in mundi reti irretitus sit, [Syriac]. 290. Ad Creatorem duo carmina, [Syriac], ibid. Prius in metro Ephraimi, alterum hexasyllabum, [Syriac]. 292. Confabulatio in metro Mar Balaei, [Syriac], ibid. 293. Amicorum laudationes duae, [Syriac], ibid. 295. Carmen metro hendecasyllabo, [Syriac], p. 254. 296. De gloria Israelitica, [Syriac], ibid. 297. Carmen quo de via sapientiae difficili innuit, [Syriac], ibid. 298. Quinque aenigmata; 1. [Syriac]; 2. [Syriac]; 3. [Syriac]; 4, 5. [Syriac], ibid. 303. Ad amicos, [Syriac], ibid. 304. Quod non oportet vitae hujus quae vapor est nimium curare sed alterius, carmina duo, [Syriac], ibid. 306. Ad insipientem, qui libros colligebat, doctos autem viros aspernabatur, [Syriac], ibid. 307. De stulto, qui ad dignitatem, qualis est aevi consuetudo, evectus est, carmina tria, [Syriac], ibid. 310. Urbis cujusdam Ciliciae, sc. Ingadiae, reprehen-

sio, ܥܠ ܡܪܕܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܠܘܬ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܫܠܡܢܝܬܐ, ibid. 311. De abbate quodam adrogante, ܥܠ ܪܝܫ ܕܝܪܐ ܚܕ ܫܒܗܪܢܐ, ibid. 312. Hortatio et monitio eorum qui de vera confessione nimis anxii sunt, carmina duo, ܡܙܗܪܢܘܬܐ ܘܡܬܥܝܢܘܬܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܬܘܕܝܬܐ ܬܪܝܨܬܐ, ibid. 314. Quod viri honesti plerumque in hoc mundo odio habentur, mali autem prosperis rebus utuntur, ܥܠ ܕܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ ܟܐܢܐ ܣܢܝܐܝܢ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܝܢ ܘܒܝ̈ܫܐ ܡܬܚܫܚܝܢ ܒܨܒܝܢܝܗܘܢ, ibid. 315. Quod institutio recta rectitudine institutionis dirigitur, ܕܡܠܦܢܘܬܐ ܬܪܝܨܬܐ ܒܬܪܝܨܘܬ ܡܠܦܢܘܬܐ ܡܬܬܪܨܐ, ibid. 316. Carmen quod scopum praedicatorum per scientiam perfici docet, ܕܡܠܐ ܢܝܫܐ ܕܡܟܪܙܢܐ ܒܝܕܥܬܐ ܡܫܬܡܠܝܢ, ibid. Ad calc. ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܘܡܬܠܐ ܡܫܘܚܬܐ ܕܡܥܒܕܢܘܬܐ ܕܐܒܘܢ ܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܒܪ ܥܒܪܝܐ ܐܝܟ ܕܐܫܟܚܢ ܒܨܚܚܐ. ܘܠܐܠܗܐ ܫܘܒܚܐ ܀ Explicit. sermones rhythmici et metra poetica patris nostri Mar Gregorii maphriani, qui Bar-Hebraeus, sicut in exemplari invenimus: et Deo gloria.

5. Joannis Bar-Maadani carmina, p. 254, c. 3.

Tit. ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܕܡܚܝܠܐ ܘܕܚܝܠܐ ܥܒܕ ܚܝܠܐ ܐܝܟ ܛܝܒܘܬܗ. ܟܬܒܝܢܢ ܡܐܡܪ̈ܐ ܘܡܫܘܚܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܦܛܪܝܪܟܐ ܒܪ ܡܥܕܢܝ ܀ Ope Dei qui invalido aeque ac valido vires secundum gratiam suam ministrat, scribimus sermones et metra S. Mar Joannis patriarchae, fil. Maadani.

1. De mundo; init. ܫܘܝܬ ܚܙܘܗ̇ ܕܥܠܡܐ, ibid. 2. De eodem; init. ܚܙܝ ܗܘ ܥܠܡܐ ibid. 3. De eodem; init. ܡܫܩܠܘܬܐ ܡܫܬܪܝܐ ܗܘ ܥܠܡܐ, ibid. 4. De luna, vitae evanescentiam indicante; init. ܣܗܪܐ ܡܚܘܝܐ ܠܚܝܐ ܥܒܪܐ, ibid. 5. De invido quodam, duo carmina, ܥܠ ܚܣܡܐ ܚܕ ܬܪܬܝܢ ܡܫܘܚܬܐ, ibid. 7. De mundo transitorio, ܥܠ ܗܘ ܕܥܠܡܐ ܕܥܒܪ ܗܘ ܘܡܬܚܠܦ, ibid. 8. Increpatio amicorum, carmina duo, ܟܘܢܝܐ ܕܪ̈ܚܡܐ ܬܪܬܝܢ ܡܫܘܚܬܐ, p. 255. 10. Quod in Deo, et non in dolo confidere oportet, ܥܠ ܕܘܠܐ ܗܘ ܠܡܬܬܟܠܘ ܥܠ ܐܠܗܐ ܘܠܐ ܥܠ ܢܟܠܐ, ibid. 11. De calamo suo, ܥܠ ܩܢܝܐ ܕܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܝܠܗ, ibid. 12. De cereo, duo carmina, ܥܠ ܫܥܘܥܬܐ ܬܪܬܝܢ ܡܫܘܚܬܐ, ibid. 14. Lamentatio legisperiti qui mortuus est, ܐܘܠܝܬܐ ܕܢܡܘܣܝܐ ܚܕ ܕܐܬܢܝܚ, ibid. 15. De dente, qui a possessore nunquam adspicitur, ܥܠ ܫܢܐ ܕܡܢ ܡܪܗ ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܡܢ ܡܪܗ, ibid. 16. Hortatio et incitatio ad virtutem, ܡܙܗܪܢܘܬܐ ܕܥܠ ܡܝܬܪܘܬܐ ܘܡܚܦܛܢܘܬܐ, ibid. 17. Confabulatio animae et corporis de separatione, ܡܡܠܠܐ ܕܢܦܫܐ ܥܡ ܦܓܪܐ ܠܘܬ ܦܘܪܫܢܐ, ibid. 18. Quod quemque oportet de anima sollicitum esse, et non de corporis quiete, ܥܠ ܕܘܠܐ ܠܟܠ ܐܢܫ ܕܢܨܦ ܥܠ ܢܦܫܗ ܘܠܐ ܥܠ ܢܝܚܐ ܕܦܓܪܐ, ibid. 19. Hortatio ad colendam virtutem, ܡܙܗܪܢܘܬܐ ܥܠ ܦܘܠܚܢܐ ܕܡܝܬܪܘܬܐ, ibid. 20. Lamentatio ad amicum qui mortuus est, ܐܝܟ ܕܠܘܬ ܪܚܡܐ ܕܡܝܬ ܡܢ ܐܘܠܝܬܐ ܕܐܡܝܪܐ ܥܠ ܪܚܡܐ ܕܐܬܢܝܚ, ibid. 21. De vino et delectatione corporea pura, ܥܠ ܚܡܪܐ ܘܒܣܝܡܘܬܐ ܕܦܓܪܢܝܬܐ ܕܟܝܬܐ, ibid. 22. Formicae exemplo hortatur ad virtutem, ܥܠ ܫܘܦܠܐ ܕܥܠ ܡܝܬܪܘܬܐ ܒܕܘܡܝܐ ܕܫܘܫܡܢܐ, ibid. 23. Quod mundus inanis est illis qui in eo laborant, ܕܣܪܝܩ ܥܠܡܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܐܝܢ ܒܗ, ibid. 24. Admonitio de mundi initio et fine, ܥܠ ܪܫܝܬܐ ܘܚܪܬܐ ܕܥܠܡܐ ܡܙܗܪܢܘܬܐ, ibid. 25. De re eadem, et de mundi instabilitate, ܒܗ ܒܗܢܐ ܘܥܠ ܠܐ ܩܘܝܡܗ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ, ibid. 26. De morte et resurrectione, et non existentia mundi, et retributione cujusque secundum facta ejus, ܥܠ ܡܘܬܐ ܘܩܝܡܬܐ ܘܠܐ ܩܘܝܡܗ ܕܥܠܡܐ ܘܦܘܪܥܢܗ ܕܟܠ ܐܢܫ ܐܝܟ ܥܒܕܘܗܝ, ibid. 27. Quod oportet iis rebus contentos esse, quae nobis Dñs impertit, ܥܠ ܕܘܠܐ ܠܡܬܪܘܝܘ ܒܡܕܡ ܕܝܗܒ

[Syriac], ibid. 28. De ape et hortatio ad industriam, [Syriac], ibid. 29. De Midae, regis Graecorum, cupiditate, [Syriac], ibid. 30. Increpatio et reprehensio amici dolosi, tria carmina, [Syriac], ibid. 33. Ad fidum amicum, tria carmina, [Syriac], ibid. 36. De scorpione, [Syriac], p. 256. 37. Quod peccator poenas certe solvet, [Syriac], ibid. 38. Quod sui potens est anima, et ipsa sibi causa cujuscunque rei ei accidit in ambobus mundis, [Syriac], ibid. 39. De incolarum Sodomorum pravitate, duo carmina, [Syriac], ibid. 41. Quod qui inique facit, certe poenas dabit, [Syriac], ibid. 42. Quod oportet ad bene faciendum sapientem esse, ad male autem simplicem, [Syriac], ibid. 43. Quod res Dei et non hominum curare oportet, [Syriac], ibid. 44. Quod in mundo, qui jam praeterit, delectari non oportet, [Syriac], ibid. 45. De varietate formarum in locustae corpore, [Syriac], ibid. 46. Epistolae ad amicum pars, [Syriac], ibid. 47. Vitae temporaneae contemptus secundum Psalmistae verba, [Syriac], ibid. 48. Irrisio eorum, qui a cupiditate victi sunt, [Syriac], ibid. 49. Quod Nazireatus, h. e. abstinentia monachalis, ad sanctitatem adjuvat, [Syriac], ibid.

Sermones metrici ejusdem longiores, sc.

50. In metro Jacobi Sarug. de anima carm. cui nomen Avis, [Syriac], p. 256, c. 2.

51. De alta animae prosapia, et humiliatione ejus per mandati transgressionem, [Syriac], p. 257, c. 3.

52. De via perfectorum meliore, [Syriac], p. 258, c. 1.

Sequuntur septem breviora carmina, sc.

53. De Deo propter nos incarnato, et quod columba simul moesta et hilaris est, [Syriac], p. 259. 54. De scribae calamo, [Syriac], ibid. 55. Ad Deum, [Syriac], ibid. 56. De insipientibus, qui super sapientes sese jactant, [Syriac], ibid. 57. Iterum de calamo, [Syriac], ibid. 58. De illo quod dixit Dñs, prophetam honore non carere nisi in domo sua, [Syriac], ibid. 59. Quod qui perturbatur non defaecatur, [Syriac], ibid. Denique 60. Poema longius de Edessae in Mesopotamia, Sebastae, et regionis septentrionalis a rege Romanorum expugnatione, anno Graec. 1546, C. 1235,

mense Julio, ܡܫܡܠܝܐ ܐܣܝܪܐ ܕܚܝܒ ܠܗ ܒܪ ܠܗ ܠܐܠܗܐ ܦܐܛܪܝ̈ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ. ܒܪ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܦܐܬܘܠܝܩܐ ܕܡܕܢܚܐ. ܒܠ ܥܒܕܗ ܕܐܦܪܝܡ، ܕܒܝܬ ܢܗܪܝܢ. ܒܪ ܐܚܬܗ ܘܥܒܕܗ ܡܠܟܐ ܕܒܝܬ ܙܘܡܝܐ. ܐܚܝܕܐ ܕܡܣܩܝܬܐ ܘܕܐܬܪܐ ܕܚܒܪܢܐ. ܡܢܝܬ ܐܢܫܐ ܕܩܢܝܐ ܒܫܡܬܗ ܢܦܫܐ, p. 259, c. 2.

6. Bar-Hebraei Nomocanon, sive Digestio canonum ecclesiasticorum et legum secularium in xxx capita distributarum secundum res de quibus tractant, columnis quaternis exarata, p. 260.

Tit. ܒܗ ܒܪ ܒܗ ܒܐܠܗܐ ܡܪܐ ܟܠ. ܟܬܒܝܢ ܟܬܒܐ ܕܗܘܕܝܐ. ܡܛܠ ܢܡܘܣܐ ܥܕܬܢܝܐ ܘܥܠܡܢܝܐ. ܡܢ ܣܝܡܬܐ ܕܐܒܘܢ ܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܕܡܕܢܚܐ ܀ Ejusdem Dei omnipotentis ope, scribimus Librum Directionum, de canonibus ecclesiasticis et legibus saecularibus, e scriptis patris nostri Mar Gregorii, Orientis mafriani.

Cap. 1, De ecclesia et ejus administratione, ܡܛܠ ܥܕܬܐ ܘܬܘܪܣܝܬܗ̇, ibid. Septem insunt sectiones, sc. de coetuum illicitorum rejectione; de facultatibus et proventibus ecclesiae; de primitiis et donis et eleemosynis; de oeconomis; de altaris supellectile; de structura altaris quod consecrandum est [d]; de consecratione altaris et ecclesiae.

Cap. 2, De baptismo, ܡܛܠ ܡܥܡܕܐ, p. 262, c. 3. Quinque insunt sectt., sc. de baptismo secundum Dñi praeceptum, et ficto baptismo; de iis, quorum baptismus incertus est; de chrismate et aqua baptismali; de tempore baptismi; de consummatione baptismi.

Cap. 3, De chrismate divino, ܡܛܠ ܡܝܪܘܢ ܐܠܗܝܐ, p. 263, c. 4. Quinque insunt sectt., sc. quibusnam, et quando, et ubi fas est chrisma consecrare; de vasibus chrismatis, et cura in eo utendo; de olei suaveolentis confectione; de chrismatis consecratione; de olei unctionis perfectione.

Cap. 4, De sacra coena, ܡܛܠ ܩܘܪܒܢܐ, p. 266, c. 3. Octo insunt sectt., sc. de materia corporis et sanguinis salutaris; monita de mysteriorum receptione; de iis, qui a receptione prohibentur; de mysteriorum [ad aegrotos] missione, et transductione; de receptionis ordine; de rebus, quae per neglectum occurrunt; de sacrorum mysteriorum consummatione; de calicis signatione.

Cap. 5, De jejuniis et festis, et orationibus, ܡܛܠ ܨܘܡܐ ܘܥܐܕܐ ܘܨܠܘܬܐ, p. 267, c. 1. Quinque insunt sectt., sc. de canonibus apostolorum et patrum et doctorum; de numero dierum jejunii; de ordine festorum et feriae primae observatione; de benedictionis aquae ordine; de oratione.

Cap. 6, De defunctorum involutione, ܡܛܠ ܟܘܢܫܐ ܕܥܢܝ̈ܕܐ, p. 269, c. 1. Duae insunt sectt., sc. de officio defunctorum, et involutione eorum et sepultura; de agapis [e] illicitis, et de lamentationibus heterodoxis.

Cap. 7, De ordinibus sacerdotalibus, ܡܛܠ ܬܛܟܣܐ ܟܗܢܝܐ, p. 270, c. 2. Decem insunt sectt., sc. de provinciis, et quod quisque in sua vocatione manere de-

[d] Syriace vocatur ܡܛܠ ܦܘܣܩܐ ܕܡܕܒܚܢܐ, quod de saxo caedendo intelligit interpres Arabs apud Hunt. 50, fol. 5, reddens, فالحجز والحتم علي المذابح.

[e] Syriace, ܡܛܠ ܢܝܚܬܐ ܠܐ ܡܬܩܒܠܢܘܬܐ, quod Arabs reddit لاجل النوح; de agapis autem pro mortuorum quiete habitis usurpatum esse ܢܝܚܬܐ ex hoc apparet, quod inter canones Bar-Hebraeus concilii Gangrensis can. xi verba ἀγάπας ποιούντων laudans per ܕܥܒܕܝܢ ܢܝܚܬܐ vertit: similique modo concil. Laodic. canonis xxvii verba καλουμένοις εἰς ἀγάπην per ܒܪ ܢܘܦܩܐ ܠܢܝܚܬܐ reddit.

beat; de conventibus synodicis, et judiciis et antistitibus; de pontificum ordinationibus; de propria presbyterorum potestate; de ordinatione, et causis quae eam prohibeant; de diaconorum constitutione; de diaconissarum constitutione; de hypodiaconis, lectoribus, psaltis, et exorcistis; de numero librorum sacrorum, et profanorum, et de scholarum canonibus, et negotiis ecclesiasticis; de monachorum ordinibus.

Cap. 8, De sponsalibus, ܡܛܠ ܡܟܘܪܘܬܐ, p. 276, c. 1. Sex insunt sectt., sc. de causis quae legitimis sponsalibus antecedunt; de sponsalium natura, et officio curatoris; de causis quae sponsalia prohibeant; de dote et dono nuptiali, et muneribus et convivio, etc.; de separatione; quamdiu post conjugis obitum a novis nuptiis abstinendum est, et quod vir stipendia dare non tenetur.

Cap. 9, De testamentis, ܡܛܠ ܕܝܐܬܝܩܝܣ ܗܘ ܕܡܫܟܢ, p. 282, c. 3. Quatuor insunt sectt., sc. de testatore; de eo cui quid legatur; de rebus in testamento mandatis; de procuratione.

Cap. 10, De haereditate, ܡܛܠ ܝܪܬܘܬܐ, p. 284, c. 1. Duae insunt sectt., sc. de haereditatis gradibus; de sex impedimentis, quae ex jure haereditatis prohibeant.

Cap. 11, De emptione et venditione, ܡܛܠ ܙܒܢܐ ܘܙܒܘܢܐ, p. 286, c. 2. Quinque insunt sectt., sc. de vera et ficta emptione; de rei emptae redditione; de formulis in emendo et vendendo adhibitis; de servorum emptione et venditione, necnon de juramentis quae inter emptorem et venditorem adhibentur; de foenore[f] et usura, aliisque illicitis contractibus.

Cap. 12, De tempore venditioni implendae praestituto, ܡܛܠ ܩܒܝܥܘܬ ܫܘܡܠܝܐ ܕܙܒܢܐ, id quod Graeci προθεσμίαν dicunt, p. 291, c. 1. Quatuor insunt sectt., sc. de προθεσμίας regulis; de rebus quibus fas est fieri προθεσμίαν; de solutione; de mutuo.

Cap. 13, De oppignoratione, ܡܛܠ ܡܫܟܢܘܬܐ, p. 292, c. 3. Tres insunt sectt., sc. de pignoris elementis, et modo quo pignoris depositio[g] fit; quod debitori post pignus depositum nulla in eo potestas est sed tantum creditori; de dissensu inter eum qui deposuit, et eum qui pignus accepit.

Cap. 14, De solvendi impotentia, et rebus quae a re vendita restituenda prohibeant, ܡܛܠ ܠܐ ܦܪܘܥܘܬܐ ܘܡܛܠ ܟܠܝܢܐ ܕܡܬܦܢܝܢܘܬܐ ܕܡܙܕܒܢܢܘܬܐ, p. 294, c. 4. Tres insunt sectt., sc. de debitore qui solvendo non est, cum res vendita consumpta fuerit; it. cum non sit consumpta; de rebus quae a re vendita recuperanda prohibeant.

Cap. 15, De reconciliatione, ܡܛܠ ܬܪܥܘܬܐ, p. 296, c. 3. Tres insunt sectt., sc. de vera et ficta reconciliatione; de litibus quae ad plateas pertinent; de litibus generalibus.

Cap. 16, De entolico, sive potestate quam debitor creditori dat, ut ab iis qui sibi aliquid debeant, id exigat, ܡܛܠ ܐܢܛܘܠܝܩܘܢ, p. 297, c. 3. Duae insunt sectt., sc. de ejus elementis; et regulis.

Cap. 17, De fidejussione ܡܛܠ ܥܪܒܘܬܐ, p. 298, c. 1. Duae insunt sectt., sc. de elementis ejus; de vera fidejussione.

Cap. 18, De societate in mercatura, ܡܛܠ ܫܘܬܦܘܬܐ, p. 298, c. 4. Duae insunt

[f] Syriace ܡܛܠ ܡܩܕܡܐ ܘܦܘܪܥܢܘܬܐ: Arabs autem ܡܩܕܡܐ reddit per سلف, quod sic explicat Kamus: *solutio pretii ante mercem traditam, ut commodum solventi concedatur.* Valet igitur ܡܩܕܡܐ id quod Anglice vocatur *discount*, h. e. pretii imminutio solutionis maturioris causa.

[g] Syriace ܡܬܡܫܟܢܘܬܐ.

sectt., sc. de tribus elementis ejus; de vera societate, de litibus inter socios.

Cap. 19, De tutela, sive procuratione, ܥܠ ܐܦܝܛܪܘܦܘܬܐ, p. 299, c. 3. Tres insunt sectt., sc. de elementis ejus; de vera procuratione; de litibus quae e procuratione oriuntur.

Cap. 20, De confessione (in judiciis), ܥܠ ܡܘܕܝܢܘܬܐ, p. 302, c. 1. Tres insunt sectt., sc. de elementis ejus; de verbis indefinitis; de confessionis verbis quae inter se contraria sunt.

Cap. 21, De deposito, ܥܠ ܓܘܥܠܢܐ, p. 303, c. 4. Tres insunt sectt., sc. de elementis et regulis ejus; de octo causis, quae eum qui acceperit ad reddendum cogant; de depositi redditione.

Cap. 22, De dono cujus usus tantum conceditur, ܥܠ ܡܘܗܒܬ ܚܫܚܬܐ, p. 305, c. 2. Tres insunt sectt., sc. de elementis et regulis ejus; de dandi regulis; de ratione qua inter litigantes discernant judices.

Cap. 23, De dono, ܥܠ ܡܘܗܒܬܐ, p. 306, c. 1. Duae insunt sectt., sc. de elementis ejus; de doni reddendi possibilitate.

Cap. 24, De largitione ad pios usus, ܥܠ ܘܩܦܐ[h], p. 306, c. 2. Quatuor insunt sectt., sc. de elementis ejus; de verbis quae in largitionibus adhibenda sunt; de regulis ejus; de eleemosynis.

Cap. 25, De analogia[i], sive praeemptionis jure, ܥܠ ܐܢܠܘܓܝܐ, p. 307, c. 3. Tres insunt sectt., sc. de elementis ejus; de analogiae acceptione et regulis ejus; de analogiae abolitione.

Cap. 26, De mercatura, ܥܠ ܬܐܓܘܪܬܐ, p. 309, c. 1. Tres insunt sectt., sc. de elementis ejus; de vera mercatura; de mercatura, quae irrita fit, et de litibus.

Cap. 27, De irrigatione, ܥܠ ܫܩܝܘܬܐ, p. 310, c. 4. Duae insunt sectt., sc. de elementis ejus; de vera irrigatione.

Cap. 28, De terrarum desertarum, h. e. quibus nullus est dñs, cultura, ܥܠ ܫܘܠܛܢ ܐܪ̈ܥܬܐ ܡܝ̈ܬܬܐ, p. 311, c. 3. Tres insunt sectt., sc. de vero jure in terras desertas; de communibus ibi consedendi usibus; de proventibus, qui e terris desertis oriuntur.

Cap. 29, De conductione, ܥܠ ܐܓܘܪܬܐ, p. 312, c. 3. Quinque insunt sectt., sc. de elementis ejus; de vera conductione; e rebus conductis, quas oportet eum qui conduxit reddere, et quas non; de casibus, qui conductionem irritam reddant; de mercede iis promissa, qui rem perditam inveniant.

Cap. 30, De inventis, ܥܠ ܫܟܝܚܬܐ, p. 316, c. 1. Duae insunt sectt., sc. de elementis ejus; quatuor de inventis regulae.

Cap. 31, De puerorum et infantium (projectorum) inventione, ܥܠ ܫܟܝܚܬܐ ܕܛܠܝܐ ܘܫܒܝܩܐ, p. 316, c. 4. Duae insunt sectt., sc. de elementis et regulis ejus; regulae de fide, et libertate, et cognatione infantis inventi.

Cap. 32, De manumissione servorum, ܥܠ ܚܐܪܘܬ ܥܒ̈ܕܐ, p. 317, c. 3. Tres insunt sectt., sc. de simplici manumissione; de manumissione, quae per pactum fit; de manumissione, quam servus per laborem suum acquirit.

Cap. 33, De raptu, ܥܠ ܚܛܘܦܝܐ, p. 318, c. 3. Tres insunt sectt., sc. de compensationis elementis; de mulcta raptoris; de praemio, quod illi cujus res rapta est reddendum sit.

[h] Exponit Bar-Hebraeus ܘܩܦܐ ut id doni genus, quo non res ipsa sed tantum fructus ad pios usus concessus est. Differt autem e ܡܘܗܒܬ ܚܫܚܬܐ, quia res ipsa nunquam reddenda est. Reddit autem Arabs وقف, h. e. legatum.

[i] Analogia apud jurisconsultos significat praeemptionis jus, quod alicui est, propter communem rei cum altero possessionem, si is qui rei particeps est eam vendere velit. Reddit Arabs شفعة, quod plene exponit Freytag, q. v.

Cap. 34, De delictis gravioribus, et poena dignis, ܥܠ ܣܟ̈ܠܘܬܐ ܝܬܝܪ̈ܬܐ ܘܫܘ̈ܝܢ ܠܡܩܒܠ ܕܝܢܐ, p. 320, c. 1. Septem insunt sectt., sc. de homicidio; de mutilatione; de iis qui fidem abnegant; de scortatoribus; de furibus; de latronibus et praedonibus; de compensatione rerum laesarum.

Cap. 35, De mactatione, venatione, et ciborum delectu, ܥܠ ܢܟܣܬܐ ܘܨܝܕܐ ܘܦܘܪܫ ܡܐܟ̈ܘܠܬܐ, p. 324, c. 2. Tres insunt sectt., sc. de mactationis elementis; de jure possessionis in res venatas; de ciborum delectu.

Cap. 36, De juramento, ܥܠ ܡܘܡܬܐ, p. 325, c. 3. Duae insunt sectt., sc. de modo quo fit juramentum, et quomodo purgatur peccatum ejus; quomodo et in quo violatur juramentum.

Cap. 37, De votis, ܥܠ ܢܕܪܐ, p. 326, c. 2. Tres insunt sectt., sc. de elementis ejus; de voti regulis; de decimis.

Cap. 38, De judiciis saecularibus, ܥܠ ܕܝ̈ܢܐ ܥܠܡܢ̈ܝܐ, p. 327, c. 2. Tres insunt sectt., sc. de episcopi officiorum in judiciis saecularibus peractione; de modo quo pronuntianda est sententia quum unus litigantium non paratus sit; de divisione bonorum.

Cap. 39, De testimoniis, ܥܠ ܣܗܕܘ̈ܬܐ, p. 330, c. 1. Sex insunt sectt., sc. de testimoniis paribus, quae inter se contraria sunt; de numero testium, et quod masculini sexus sint; de adcurata testium scientia; de testibus et juramentis; de testimonio super testimonium; de declinatione a testimonio.

Cap. 40, De adcusatione generaliter, ܥܠ ܩܛܪܝܓܘܪܝܐ ܓܘܢܐܝܬ, p. 332, c. 3. Quinque insunt sectt., sc. de adcuratione adcusationis; de adcusati responsione; de juramento; de juramenti declinatione; de demonstratione.

Ad calc. colophon; ܫܘܠܡܗ ܕܝܢ ܕܟܬܒܐ ܕܢܚܐ ܚܛܝܐ ܥܠ ܐܝܕܝ ܪ̈ܚܡܐ ܕܐܠܗܐ ܒܝܘ̈ܡܝ ܡܪܝ ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܣܘܪ̈ܝܝܐ. ܗܘ ܢܘܚ. ܐܒܘܗ ܒܪܐ ܐܝܟ ܕܨܒܐ ܝܗܒ ܡܪܝܐ ܐܡܝܢ ܀ ܒܥܘܡܪܐ ܡܫܒܚܐ ܘܡܝܩܪܐ ܕܡܪܝ ܚܢܢܝܐ ܘܡܪܝ ܐܘܓܝܢ ܕܒܡܕܢܚ ܡܪܕܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܀ ܐܝܟ ܕܒܥܘܬܗ ܕܡܪܝ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܬܪܝܨܐ ܕܡܬܝܒܝܢ ܒܫܡܗ ܡܢ ܩܨܘܪ ܩܣܛܪܐ ܡܕܝܢܬܐ ܀ ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܡܢܡܐܐ ܘܥܣܪ ܕܝܘܢ̈ܝܐ. ܒܝܪܚ ܬܫܪܝܢ ܩܕܝܡ ܒܐܪܒܥܐ ܒܫܒܐ. ܒܥܣܪܝܢ ܘܬܠܬܐ ܒܗ. ܒܫܥܐ ܬܫܥܐ. ܬܘܒ ܡܬܟܫܦܝܢܢ ܠܟܠ ܐܚܐ ܪܚܡ ܡܫܝܚܐ ܕܟܕ ܢܦܓܥ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ. ܢܨܠܐ ܥܠ ܚܛܝܐ ܕܟܬܒܗ. ܘܐܢ ܢܣܬܟܠ ܒܦܘܕܐ ܘܒܠܓܬܐ. ܐܦ ܐܝܟܢܐ ܕܚܝܒ ܢܚܣܐ ܕܢܘܬܪ ܠܗ ܥܠ ܐܝܕܝ ܡܫܒܩܢܘܬܐ. ܘܐܠܗܐ ܥܒܕܗ ܕܟܠ. ܢܫܒܘܩ ܚܘܒܘ̈ܗܝ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܒܥܬܝܕ. ܐܡܝܢ ܀ Scripsit Denha peccator et misericordiae divinae egens diebus Mar Ignatii, patriarchae Antiochiae Syrorum illustris, qui etiam Noe:—patri ejus filium qualem voluit dedit Dñs, Amen:—in coenobio celebri nobilique Mar Ananiae[k] et Mar Eugenii, quod ad urbis Mardin orientem situm est. Ad opus autem suscipiendum eum excitavit episcopus legitimus, Dionysius, qui ab oppido suo natali benedicto Kosur Castra cognomen gerit, anno Graecorum 1810, C. 1499, mense Teshrin priore, feria quarta, die mensis supradicti 23, hora denique nona. Quinetiam fratrem quemcunque, qui Christum amat, si forte aliquando in hunc librum incidat, ut preces pro miseri ejus qui scripsit venia obferat, orat; neque si erratum vel mendam inveniat, eum quamvis culpa dignum,

[k] De coenobio Mar Ananiae v. Ass. B. O. ii. 222. De Ignatio xii, qui etiam Noe, v. ib. 386, 462, 468. Denique de pago Kosur, v. ib. 228.

culpet; omnis enim res creata, quod aiunt, imperfecta est, solius autem Dei perfectio absoluta, cui sit gloria in ecclesia ejus ab omnibus ejus ordinibus, nunc et semper in saecula, Amen.

7. Liber Columbae, p. 335.

Tit. ܒܚܝܠ ܐܠܗܐ ܕܡܥܕܪ ܘܡܥܕܪ. ܟܬܒܝܢܢ ܟܬܒܐ ܕܝܘܢܐ. ܡܛܠ ܕܘܒܪܐ ܕܝܚܝܕܝܐ ܒܕܒܪܝܬܐ. ܡܢ ܣܝܡܬܐ ܕܠܒܝܫ ܠܐܠܗܐ ܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܩܕܝܫܐ ܕܡܕܢܚܐ ܕܗܘ ܒܪ ܥܒܪܝܐ ܀ Ope Dei qui adjuvat et opitulatur, scribimus Librum Columbae de anachoretarum in locis desertis regimine, e scriptis Deo induti Mar Gregorii mafriani sancti Orientis, qui etiam Bar-Hebraeus.

Cap. 1, De exercitio corporeo in coenobiis, ܡܛܠ ܕܘܒܪܐ ܦܓܪܢܝܐ ܕܥܘܡܪܝܢ, p. 336, c. 2. Decem insunt sectt., sc. de alienatione a mundo, de poenitentia, de paupertate, de humilitate, de patientia, de fratrum amore, de linguae offensis, de tironis declinatione retrorsum, de tirone in cursu ejus confirmando, de signis confirmationis ejus.

Cap. 2, De exercitio animae, quod in cella peragitur, ܡܛܠ ܕܘܒܪܐ ܢܦܫܢܝܐ ܕܒܩܠܝܬܐ ܡܬܓܡܪ, p. 338, c. 1. Decem insunt sectt., sc. de rebus cellae convenientibus, de quiete, de exercitationibus religiosis, de oratione et statutis ejus temporibus, de psalmodia et vigiliis, de jejunio, de manuum labore, de vita peregrina, de malis passionibus, de moribus probis.

Cap. 3, De quiete spiritali perfectorum, ܡܛܠ ܢܝܚܐ ܪܘܚܢܝܐ ܕܓܡܝܪܐ, p. 342, c. 2. Decem insunt sectt., sc. de primis, de mediis, et de ultimis perfectionis motibus, de mentis laetitia, de causis amoris, de scientiae suavitate, de Dei amore nutriendo, de Dei scientia, de mutationibus, quae perfectis accidant, de perfectorum casu,

Cap. 4, Narratio de ipsius scriptoris in doctrina progressu, et monita quaedam plana, ܬܫܥܝܬܐ ܕܪܘܟܒܐ ܕܡܬܚܫܒܢܘܬܐ ܫܘܠܡܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܦܫܝܛܬܐ ܠܚܒܝܒܐ, p. 344, c. 1. In hoc sermone dicit Gregorius se e teneris unguibus libris imbutum, annos viginti natum ad episcopatum, ܕܪܫܬ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ, evectum esse, et primo ad controversiam se contulisse; sed quum Christianos verbis potius quam rebus distare intelligisset, consilium controversias omnes penitus abjiciendi cepisse. Ad libros autem Graecos evolvendos converso, pejora sibi pericula accidisse; crescente enim doctrina, indies imminutam esse fidem, donec Christianus nomine tantum evasit. Forte autem libros Evagrii legisse, et primo, num tanta monachorum pietas vera sit, dubitasse: post longos tamen mentis tumultus, adjuvante Deo, ad veram Dei scientiam pervenisse.—Ad calc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܝܘܢܐ ܒܥܘܕܪܢ ܟܠ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܝܟ ܟܠ ܟܠ ܟܠ. ܕܟܠ ܟܠ ܗܘ. ܠܗ ܟܠ ܫܘܒܚ ܐܝܢ. ܐܝܢ. ܒܐܝܕܝ ܝܘܣܦ ܕܝܪܝܐ. ܢܚܣܐ ܠܗ ܡܪܢ ܀ Explicit. Liber Columbae auxilio Omnis, qui sane veroque Omne, Omne, Omne est; qui Omnis Omne est, cui omnis laus, sane, veroque. Manibus Josephi monachi; propitius sit ei Dñs noster.

8. Gregorii Bar-Hebraei Logica, p. 347.

Tit. ܬܘܒ ܒܚܝܠ ܐܠܗܐ ܡܬܚܝܠܢܐ. ܡܬܚܝܠ ܟܠ ܐܝܬܘ. ܕܐܠܗ ܟܠ ܟܠ ܥܡܝܩܐ. ܘܠܗ ܡܕܡ ܡܕܡܝܐ. ܐܦ ܟܠ ܡܕܡܝܐ. ܐܝܟ ܡܕܡ ܟܠܢܝܐ. ܐܦ ܟܠ ܟܠܢܝܐ ܠܫܘܝܐ. ܐܝܠܐ ܟܠ ܕܡܕܡ. ܘܡܕܡ ܕܟܠ. ܟܠ ܕܟܠ ܟܠ. ܕܐܝܬܘܗܝ. ܘܡܕܡ ܕܡܕܡ ܐܝܬܘܗܝ ...

ܕܠܗܘܢ ܗܘ̈ܝܢ ܗܘ̈ܝܢ. ܡܣܬܡܟܢ ܕܝܠܝ ܕܥܝ̈ܢܐ.
ܥܠ ܐܡܝܢܘܬܐ ܕܘܪܪܐ. ܠܡܣܒܠܐ ܡܬܒܥܝܢܐ
ܡܢ ܟܠ ܣܘܓܦܢܐ ܘܢܟܝܢܐ. ܘܠܡܬܠܦ ܠܕܝܠܗ
ܣܘܢܩܢܐ ܠܬܘܩܦܐ ܕܬܩܝܦܐ ܕܟܠܐ ܡܚܝܠܢܐ.
ܕܐܦܪܘܩ ܠܦܪܨܘܦܐ ܗܢܐ. ܕܗܐ ܗܝܕ ܥܠ
ܐܝܕ̈ܝܐ ܕܟܝ̈ܢܬܐ ܕܝܠܦܢܐ. ܕܡܬܬܪܝܐ ܟܬܒܐ
ܕܐܝܩܘܬ ܣܝܡܬܐ. ܕܫܡܗ ܘܐܬܩܪܝ ܒܗ. ܟܠܗܘܢ
ܬܪ̈ܬܝܗܘܢ ܦ̈ܪܓܡܛܝܐ ܗ̈ܕܝܪܬܐ ܘܫܪ̈ܝܪ
ܗܡܢ̈ܝܬܐ. ܕܡܠܝܠܘܬܐ ܘܦܝܠܘܣܘܦܘܬܐ.
ܕܡܬܟܢܫܢ ܠܬܪ̈ܬܝܢ ܡܢ̈ܘܬܐ ܣܦܝܩܐܝܬ
ܒܟܠܐ ܠܐ ܐܝܟ ܗܟܢ ܗܘ. ܠܚܝ̈ܘܬܐ ܐܡܪ
ܐܢܐ ܘܐܠܗ̈ܝܬܐ. ܘܟܠ ܚܕܐ ܡܢ ܬܪ̈ܬܝܗܝܢ ܬܘܒ
ܡ̈ܢܘܢ ܡܬܦܠܓܐ ܘܐܦ ܗܝ ܠܦܢ̈ܝܬܐ
ܡܢ̈ܘܬܐ. ܗ̇ܝ ܡܢ ܕܝܢ ܕܒܛܟܣܐ ܕܬܪܝܢܐ
ܐܬܪܐ ܡܬܦܠܓܐ *** ܡܢ̈ܘܢ. ܘܟܠ ܚܕܐ
ܡܢ ܗܠܝܢ ܟܬܒܐ ܡܬܩܪܝܐ. ܘܗܕܐ ܩܕܡܝܬܐ
ܠܬܫܥ ܡܢ̈ܘܢ. ܘܟܠ ܚܕܐ ܡܢ̈ܘܬܐ ܬܘܒ ܟܬܒܐ
ܡܬܩܪܝܐ. ܕܝܢ ܟܠܗ̇ ܡܢܬܐ ܕܬܪܝܢܝܬܐ
ܐܠܗܝܬܐ. ܡܢ ܩܕܡܝܬܐ ܕܐܝܟ ܡܛܐܦܘܣܝܩܐ ܗܝ
ܠܐܠܗܝܐ ܫܡܫܐ ܕܚܟܝ̈ܡܐ ܘܢܗܝܪܐ. ܐܒܘܢ
ܘܒܪ ܐܒܘ ܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܕܡܕܢܚܐ
ܕܡܬܩܪܐ ܐܒܘܠܦܪܓ ܒܪ ܥܒܪܝܐ. ܕܟܢܫ
ܕܡܬܒܥܝܢ ܒܗ ܐܝܬܘܗܝ. ܡܢ ܦܝܠܘܣܘܦܐ
ܚܟܝܡ̈ܐ. ܕܡܕܡ ܟܠ ܝܕܥܐ. ܣܘܩܪܛܝܣ
ܐܦܠܛܘܢ ܐܪܝܣܛܘܛܠܝܣ. ܘܣܒܐ ܪܫܐ. ܘܫܪܟܐ.
ܘܥܡܠܐ ܪܒܐ. ܒܡ ܥܒܕܐ ܕܡܬܒܥܝܢܐ ܦܪܫܢ̈ܐ
ܘܡܢ ܡܪ̈ܝܐ ܘܐܬܪ̈ܐ ∴ Ope Dei excelsi, qui omnis existentiae Dñs est, et Deus omnis res inventae, qui non particula particularis, vel universum particulare, vel particula universalis, vel universum universale tantum est, sed universum particulae, et particula universi; qui universum omnis universi est, et particula particulae, quaecunque est vel fuit vel erit vel fiet, si tantum existentiae capax sit; qui universum partis est, et pars universi, et universum universi, et pars partis earum rerum, quae simul omnis partis universum sunt, et cujuscunque partis universum, et cujuscunque universi universum, et cujuscunque partis pars, sigillatim dum fiunt omnia sua quae facta sunt;—in supradictum praesidium oculos meos fulcio, ut ab omni injuria et noxa remotus mediter, et quod ejus opis eget ad ejus robur, qui ipse fortis universum roborat, traham, scilicet, ut hoc exemplar, quod jam in manus puras subeuntis impositum est, exscribam. Dictum est autem Liber Butyri Sapientiae, ubi omnia, quae ad duo recta et optime stabilita studia, Logicam et Philosophiam, pertinent, congregata et coacervata sunt. Divisus est autem liber in duas partes consociatas, quia res non aliter se habet, sc. in res physicas et res divinas[l]. Harum autem duarum partium quaeque denuo in multas partes divisa est. Illa autem quae in ordine secundum locum tenet in * * *[m] partes divisus est, quarum quaeque liber appellatur: huic autem primae novem partes insunt, quorum etiam quaeque liber nominatur. Tota autem pars secunda physica est, et haec prima pars divina h. e. metaphysica. E scriptis est patris nostri beati, Deo induti, sapientum solis, et doctorum luminis, patris Mar Gregorii, mafriani Orientis, qui Abu'l Faraj, cognomine Bar-Hebraeus, qui omnem in eo inventum modum magno labore et multo taedio collegit et compilavit et congregavit e peritissimis philosophis in omni scientia versatis; e quibus erant Socrates, et Plato, et Aristoteles, et senex princeps[n] (Avicenna), caeterique

[l] Quas res Graeci *metaphysicas*, Syri *divinas* vel *theologicas* vocant. Cf. Bibl. Med. Cod. Cat. 327.

[m] Omissus est in titulo numerus: pars autem Butyri Sapientiae altera in duos libros divisus est, quorum primus in octo capita distributus de physicis tractat: alter de metaphysicis e duobus tractatibus constat, quorum primus duobus absolvitur libris, 1°. De origine et auctoribus philosophiae. 2°. De ipsa metaphysica. Alter tres libros complectitur, 1°. De ethicis. 2°. De oeconomicis. 3°. De politicis.

[n] Quod *senex princeps* sit Avicenna testem habes ipsum Bar-

viri illustres, perantiqui et medii aevi et ultimi. Excipiunt preces pro scriba, etc.

Decem inerant libri, sc.

i. Liber Isagoges, ܟܬܒܐ ܕܐܝܣܓܘܓܝ, ibid. Ad calc. ܫܠܡ... ܬ̈ܫܪܝܢ ܫܢܬ ܐܬܦܛ. ܒܥܘܡܪܐ ܕܙܥܦܪܢ ܥܢܝܐ ܝܘܣܦ ܕܗܘ. ܢܬܚܣܐ ܐܡܝܢ ܀ Explicit.... manibus Josephi miseri, in coenobio Zapharanensi, anno Graec. 1809 (C. 1498). Propitius sit ei Deus, Sane.

ii. Liber Categoriarum, ܟܬܒܐ ܕܩܛܝܓܘܪܝܣ, p. 357.

iii. Liber περὶ ἑρμηνείας, ܟܬܒܐ ܕܦܪܝܡܢܝܐܣ, p. 368.

iv. Liber Analyticae primus, ܟܬܒܐ ܕܐܢܐܠܘܛܝܩܐ ܩܕ̄ܡ, p. 391.

v. Liber Apodeictices, ܟܬܒܐ ܕܐܦܘܕܝܩܛܝܩܐ, p. 415.

Deest finis, et si recte se habent signa Coptica amissa sunt folia triginta: fasciculi enim, quorum signa sunt xii, xiii, xiv, haud exstant. Inter fasciculos tamen xx, xxi, duo occurrunt, qui numeros ferunt xiii, xiv, et quum omnia ibi recto cursu eunt, forte prius adnumerati sunt fasciculi quam exarare inceperit scriba. Quod si verum sit, decem tantum folia hic desint. Ubique spatium ad scholia addenda relictum est, sed usque adhuc e scriptura planum restat.

a. Chronici Bar-Hebraei tripartiti pars prior, p. 420.

Tit. ܒܫ̄ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܩܕ̄ ܠܥܘܕܪܢ ܘܠܡܥܕܪܢܢ ܩܪܝܢ. ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܡܟܬܒܢܘܬ. ܙܒ̈ܢܐ ܕܣܝܡ ܘܡܬܛܟܣ ܠܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܘܩܬܘܠܝܩܐ ܡܫܒܚܐ. ܢܘܗܪܐ ܕܡܕܢܚܐ ܘܕܡܥܪܒܐ ܗܘ ܐܒܘ ܐܠܦܪܓ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ ܀ Patrem et Filium et Spiritum Sanctum ad nostrum auxilium et adjumentum vocantes, scribere adgredimur Librum Descriptionis Temporum, compositum et in ordine digestum a Mar Gregorio, mafriano et catholico illustri, Orientis et Occidentis lumine, qui idem Abu'l Faraj. Preces ejus nobiscum.

Hanc Chronici partem, cui inest Historia Generalis ab orbe condito ad annum Graec. 1600, C. 1289, e codd. Bodl. edidit P. J. Bruns, Lipsiae, 1778, vir optime quoad industriam de literis orientalibus meritus, sed parvae eruditionis, et ut videtur vix recte legendi capax; quippe qui in initio ܡܪܝܐ ܕܟܠ *Dñs omnipotens* in ܡܪܝܐ ܘܡܪܝܐ ܕܟܠ mutavit, et plurima similia. Cfr. autem de editionis ejus meritis G. W. Lorsbach, Archiv für die morgenländische Literatur, i. p. 197. Paulus, Biblische Litteratur, iii. 81.—Basis ejus editionis ut videtur fuit Cod. Hunt. lii.

β. Chronici pars secunda, p. 557.

Spatium pro partis prioris colophone, et titulo praefationeque hujus partis planum e scriptura relictum est. Quales fuerint videas in Cod. Cat. Vat. iii. 340.

Bifariam divisum est opus, cujus pars prior de Veteris Foederis sacerdotibus tractans, initium a Phinea filio Eleazari ducit, et ad Hananum, Caiphae socerum, catalogi modo pergit. Quibus cito peractis, fusius de Petro apostolo, primo Antiochiae episcopo, et successoribus ejus, usque ad Ephraemum Amidensem, cujus tempore e sede pulsus est Severus monophysita, tractat. Post Severum varias sedes habuerunt sectae monophysiticae patriarchae, sed Antiochiae semper sese jactabant, quorum fata et historiam plene describit Bar-Hebraeus us-

Hebraeum in Chronico suo, p. 205, ubi de Abusahel, Avicennae praeceptore legimus, ܘܐܝܬܘ̄ ܗܘܐ ܪܒܗ ܕܫܝܟܐ ܪܝܫܢܐ. Adde p. 231, ܡܥܠܬ ܫܢ̄ܬ ܕܐܠܦ̈ܝܢ ܚܕ. ܫܝܟܐ ܪܝܫܢܐ ܐܒܘ ܥܠܝ ܚܘܣܝܢ ܒܪ ܣܝܢܐ. Quinetiam Avicennae Isagogen in Logicam ex Arabico in Syriacum convertit Bar-Hebraeus, inque titulo apud Assem. Cod. Cat. Vat. iii. 409 celebratur auctor, ut [l. ܪܝܫܢܐ] ܪܝܫܐ ܫܝܟܐ ܐܒܘ ܥܠܝ ܒܪ ܣܝܢܐ. Arabice vocatur شيخ الرييس.

que ad Nemrod, cognomine Philoxenum, qui A. D. 1285 mortem obiit.

γ. Chronici pars tertia, p. 609.

Tit. ܒܝܕ ܐܠܗܐ ܕܡܚܝܠ ܟܬܒܝܢܢ ܡܐܡܪܐ ܕܬܪܝܢ ܕܐܟܠܣܝܣܛܝܩܝ ܕܥܠ ܣܘܥܪܢܐ ܥܕܬܢܝܐ ܕܡܕܢܚܐ. ܕܣܡ ܠܡܛܘܒܐ ܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝ܆ ܡܦܪܝܢܐ ܡܫܒܚܐ. ܢܘܗܪܐ ܕܡܕܢܚܐ ܘܡܥܪܒܐ. ܕܗܘ ܐܒܘ ܐܠܦܪܓ ܒܪ ܐܗܪܘܢ ܐܣܝܐ ܡܗܝܪܐ ܕܡܢ ܡܠܝܛܝܢܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܬܩܪܐ ܒܪ ܥܒܪܝܐ. ܡܪܢ ܥܕܪܝܢܝ ܠܘܬ ܫܘܡܠܝܐ ܀ Ope Dei qui roborat scribimus sermonem secundum Historiae Ecclesiasticae de rebus ecclesiasticis Orientis, compositum a beato Mar Gregorio, mafriano illustri, Orientis et Occidentis luce, qui idem Abu'l Faraj, fil. Aharonis, medici periti, ex urbe Melitina, cognomento Bar-Hebraeus. Dñs noster adjuva me, ut ad exitum perducam.

In hac parte recensentur primates, patriarchae, et mafriani, tum Chaldaeorum orthodoxorum, tum Nestorianorum et Monophysitarum a Thoma apostolo usque ad Jaballaham, qui A. C. 1282 Nestorianis patriarcha praeerat; et a Marutha primo Jacobitarum Orientis mafriano, usque ad A. C. 1286, quo ipse Bar-Hebraeus eam dignitatem gerebat. Ad calc. Bar-Hebraei de ipsius morte prophetia, sc.

ܡܨܝܕܬ ܥܠܡܐ ܒܫܢܬ
ܐܩܠܙ ܨܕܝ ܢܨܕܬܢܝ.
ܘܣܒܪ ܐܢܐ ܠܐ ܕܒܫܢܬ
ܐܨܩܙ ܠܐ ܐܗܘܐ ܒܟܝ.

O mundi rete, in anno 1537 tuus laqueus me cepit: et in anno 1597 opinor me non amplius in te futurum. Id quod verum evasit.

Mortis Bar-Hebraei historia a fratre ejus Barsuma conscripta, p. 636.

Tit. ܘܡܢ ܗܪܟܐ ܡܬܚܐ ܘܠܗܠ ܐܫܘܥܝܗ܆ ܕܡܫܬܥܝܢܐ ܕܗܘ ܒܪܐܘܡܝܐ ܡܟܬܒ ܥܠ ܡܘܬܗ ܕܐܚܘܗܝ܆ ܘܐܝܟܢܐ ܘܐܝܟܢܐ ܗܘܐ ܀ Ab hoc loco et exinde frater scriptoris Barsuma mortis Bar-Hebraei historiam commemorat, quum et ubi et quomodo evenit. Inest etiam operum ejus catalogus.

Barsumae, fratris Bar-Hebraei, historia imperfecta, p. 638. [Hunt. 1.]

123.

Codex bombycinus in folio, ff. 240 constans, Carshunicus, charactere simplici, A. D. 1578, a presbytero Marbenam de pago Kosur, eximie exaratus. Inest;

Idem commentarius ex pluribus patribus in sectiones Pentateuchi selectas, quem exhibet Cod. Bod. Or. cccxxiv, quem antea sub numerum 4 descripsi[a].

1. Encomium Legis, et Mosis prophetarum principis; quo scriptor legem a Deo ad Mosem lingua Syriaca datam esse, et a septuaginta gentis Israeliticae presbyteris, de quibus in Exod. xxiv. 9, sermo est, in Hebraicam, qua tunc populus lingua utebatur conversam, adfirmat, انزلها الله حز اسمه عليه بلسان السرياني الترجوم: ونقلها السبعين الي العبراني: بلسان قومه ولغة شعبه, fol. 2. Cfr. etiam Bod. Or. cccxxiv, fol. 7.

2. Catalogus doctorum per quorum manus tradita est Lex a Mose usque ad Christum, ibid.

3. Historia earum rerum quae ad Legem gloriosam acciderunt, وهذا خبر ما جري علي التوراة الشريفة, fol. 3. Cfr. Bod. Or. cccxxiv, fol. 8. De versione tractat septuagintavirali; de legis exemplari a rege Ptolemaeo destructo; de Hierosolymis a Tito eversis; denique de Judaeis ad Baalbec refugientibus et de illius urbis excisione ab Hadriano.

4. Libri Genesis sectt. 65 cum commentario, fol. 4.

5. Libri Exodi sectt. 22, fol. 156.

[a] Hic verior illius codicis locus esset, quippe qui non integrum sacrae scripturae textum exhibet, sed sectionum tantum selectarum. Idem commentarius in Marsh. clxxv, qui proxime recensetur, inest.

6. Libri Levitici sectt. 11, fol. 194.
7. Libri Numerorum sectt. 12, fol. 212.
8. Libri Deuteronomii sectt. 10, fol. 331.

Ad calc. [illegible] ... Scriptionis hujus legis et commentarii absolutio die postremo mensis Teshrin prioris, feria sexta, hora nona anni 1889 facta est manu servorum Dei vilissimi, presbyteri Behenam. Solitas deinde addit preces pro suorum et parentum peccatorum venia, lectoresque rogat ut errores corrigent, se enim non ad scribae artem edoctum esse, sed ex aratro sequendo fortiter ad libros exscribendos se applicasse لان هو الكتاب متعلم . ولا هو ناسخ . لان من قفا الفدان جا واتجاسر على الكتابة . Sequuntur preces pro lectore etc., quas plenior sui descriptio excipit, قاس الحقير وباسم المعمودية مربهنام من قرية المعمورة القصور *presbyter vilis et nomine baptismali Marbenam e pago bene habitato Kosur.*—E quo pago نضر في هذا الكتاب المبارك حسن باسم شماس ابن ابراهيم من قرية المعمورة القصور diaconus Hasan se in hunc librum incubuisse dicit: ubi notandum نضر pro نظر positum, secundum pejoris aevi usum.

Excerpta quaedam ex hoc codice fecit Guise, quae videas in Cod. Marsh. lxxxviii: plura autem cum Gagnierii versione Latina edidit Fabricius in S. Hippolyti Opp. vol. ii. pp. 33—44. Haec rejecit Gallandius, Bibl. Vet. Patr. ii. Proleg. xlix, ut veri Hippolyti indigna, et Rabbinorum ineptiis similiora. Notavit etiam quod Hippolytus nunquam episcopus, sed *Expositor Targum*, [illegible], vocatur. Sane quae de diluvio habet satis inepta sunt. Plura de his videas apud Nicoll. Catal. Cod. Or. Bibl. Bod. ii. 450, ubi Hippolytus versionis Syriacae simplicis expositor fuisse multis argumentis ostenditur.

[HUNT. 84.]

124.

Codex chartaceus in folio, ff. 502 constans, in fine mutilus, Carshunicus, charactere simplici, ab Isaaco metropolitano, A. C. 1553, crasse exaratus. Inest;

Idem commentarius ex patribus in Pentateuchum ac in codice proxime antecedente.

1. Index, fol. 2.
2. Legis traditio, fol. 16. Sequuntur scribarum nomina.
3. Legis historia, fol. 19.
4. Genesis, fol. 20; Exodus, fol. 305; Leviticus, fol. 398; Numeri, fol. 438; Deuteronomium, fol. 480. Sectionis decimae finis deest.

Ad libri Genesis calc. exstat scriptoris nomen, sc. [illegible] Absolutus et perfectus est hic primus Mosis prophetae legis liber mea manu miseri Isaaci, quod ad nomen adtinet metropolitani, fil. Hierosolymitani Abraham Shah, fil. beate defuncti doctoris Salomonis, cognomine Homrat, e Beth Alhalik in urbe munita Halebo. Exscriptus est in ecclesia dñae Mariae in urbe Alap-

kosia[a] in ditione Cypri, anno Gr. 1865: et Dño nostro laus et honos, Amen.

In fol. 398 autem idem Isaacus se Dionysium adpellat, secundum episcoporum orientalium morem, qui ad metropolitani dignitatem evecti, aliud nomen sibi adsumunt, بيدي الحقير ديونوسيوس باسم مطران اسحاق ولد المقدسي ابراهيم شاه من مدينه حلب المحروسه غفر الله للكاتب ومن قرا به وسمع امين • Denique addit, ونقلت هده النسخة السعيده : من السرياني للعربي : ومن العربي علي الغرشوني • Exemplar hoc benedictum e Syriaco in Arabicum, et ex Arabico sermone in Carshunicum verti.

In ff. 438, 480, alii ejusdem generis colophones exstant. [MARSH. 175.]

125.

Codex bombycinus laevigatus, ff. 444 constans, Carshunicus, saeculi forte decimi quinti, charactere simplici luculenter exscriptus. Inest;

Commentarius in Pentateuchum maxima ex parte ex Ephraimo Syro desumptus[b].

Tit. ܒܫܡ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܐܠܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܐܠܗ ܐܠܘܐܚܕ: ܒܩܘܬܟ ܝܐ ܪܒ ܢܒܬܕܝ ܘܢܟܬܒ ܟܬܐܒ ܐܠܠܗ ܐܠܡܓܝܕ. ܟܬܐܒ ܐܠܬܘܪܝܗ. ܐܘܠ ܕܠܟ ܐܠܣܦܪ ܐܠܐܘܠ ܡܢ ܣܦܪ ܐܠܚܠܝܩܗ ܀ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, per tuam Dñe potentiam scribere adgredimur Librum Dei gloriosi, librum scilicet legis, cujus prima pars est Genesis, fol. 1.

1. Liber Genesis, qui divisus est in lectiones (قرايه) 57, per jejunium quadragesimale recitandas, ibid.

In fol. 104 computat Ephraimus e Gen. xxv. 16 quod regnum Ismaelitarum annos 650 duraturum esset, وكذلك يقال عن قول الله عن اسمعيل انه يلد اثني عشر ريس. ان الاثني عشر اشاره الي مدة مقام هذه الدوله متسلطه علي الارض . يقال انها اثني عشر اسبوع وسطاني. لان الاسبوع الصغير سبعه . والـكبير سبعين . والوسطاني سبع اسابيع . وهي تسعه واربعين . والتوريه تحسب الوسطاني ابدا خمسين . لانها تضيف علي التسعه واربعين واحد . تجعله خمسين . والخمسين اثني عشر مره تكون ست مايه • Cui computationi adnotavit scriba, dixisse Bar-Hebraeum eam et recte se habere, et in suis temporibus, urbe Bagdad ab Houlagu capta, et Chalifarum regno ad finem perducto, impletam esse; قال عن هذا التفسير انه حق . وقد راينا انه قد تم في ايامنا • وذلك ان في سنة ستمايه وخمسين من مملكة هذه الامه المذكوره خبست بابل واخذت وقتل الخليفه الذي كان اعتماد هذه الامه عليه . وبطل سلطانهم الوعدي اعني وعد الله لابرهيم انه يجعل اسمعيل امه كبيره • Eadem computatio in Marsh. ccccxl. 1, ff. 134, 135, exstat, sed deest scribae nota.

---

[a] Urbs Alapkosia insulae Cypri metropolis est, vulgo Nikosia, sed etiam Lepkosia adpellata.

[b] Idem commentarius in tres Pentateuchi priores libros in Cod. Hunt. cxii exstat, et supra sub N°. 5 recensitus, rectius in hunc locum revocandus est. Aliud etiam exemplar obfert Cod. Marsh. ccccxl, qui proxime sequitur. Quod Ephraimi sit ne in hoc codice hilum quidem, sed in Cod. Hunt. cxii, fol. 8, expositio cum his vocibus incipit, قال مار افريام مفسر هذا الكتاب المبارك *Dixit Mar Ephraimus benedicti hujus libri expositor*. Necnon in Cod. Marsh. ccccxl. 1, fol. 4, قال القديس مار افريم مفسر هذا الكتاب • Unde quamvis vix aliquid in eo invenio quod cum editis S. Ephraimi operibus quadrat, major tamen ejus pars ad eum tribuenda videtur. Quod ejus tamen omnino non sit, certe e fol. 268 [Cod. Marsh. ccccxl. 2, fol. 340, c. 4], ex expositione Exod. xxxi. 1—11 adparet: inter primores enim ecclesiae, qui divino spiritu instincti essent, numerat Dionysium Areopagitam, Gregorium Thaumaturgum, Gregorium Armeniae episcopum, Basilium et fratrem ejus Gregorium, necnon Nazianzenum, et Theologum, Alexandrinos Petrum, Alexandrum, Athanasium, Cyrillum, aliosque aevo Ephraimitico posteriores.

Quod ad textum adtinet, propius omnino ad versionem simplicem, quam ille, quem Codd. Hunt. lxxxiv, Marsh. clxxv, Bod. Or. cccxxiv exhibent, adcedit.

2. Libri Exodi lectiones 19, ܣܦܪ ܚܪܘܓ ܒܢܝ ܐܣܪܐܝܠ ܡܢ ܡܨܪ, fol. 167.
3. Libri Levitici lectiones 13, ܣܦܪ ܐܠܠܐܘܝܝܢ, fol. 293.
4. Libri Numerorum sectiones (فصول) 22, ܐܠܣܦܪ ܐܠܪܐܒܥ ܡܢ ܐܠܬܘܪܐܗ ܐܕ ܐܡܪ ܐܠܠܗ ܡܘܣܝ ܒܐܚܨܐ ܒܢܝ ܐܣܪܐܝܠ, fol. 376. Usitatius vocatur عدد بني اسرايبل.
5. Libri Deuteronomii brevis expositio, neque in lectiones nec in sectiones distributa, ܣܦܪ ܐܠܬܬܢܝܗ, fol. 412.

Ad calc. ܢܓܙܬ ܐܠܬܘܪܐܗ ܐܠܡܩܕܣܗ ܓܡܣܗ̈ ܐܣܦܐܪܗ ܒܬܡܐܡܗ ܒܥܘܢ ܐܠܠܗ ܬܥܐܠܝ ܘܬܘܦܝܩܗ. ܘܩܘܬܗ ܘܡܓܕܗ. ܗܘ, ܒܪܣܡ ܐܠܐܒ ܐܠܦܐܨܠ. ܐܠܛܐܗܪ ܐܠܦܐܝܩ ܐܠܟܐܗܢ ܐܠܡܘܬܡܢ ܐܠܩܣܝܣ ܥܝܣܝ ܐܠܡܥܪܘܦ ܒܐܒܢ ܚܘܪܝܗ. ܡܢ ܩܪܝܗ̈ ܐܠܡܒܐܪܟܗ ܐܠܡܥܪܘܦܗ. ܘܠܐ ܠܐܚܕ ܣܠܛܐܢ ܡܢ ܩܒܠ ܐܠܬܠܝܬ ܐܠܡܩܕܣ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܐܠܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܢ ܝܐܟܕܗ ܒܠܘܢܐ ܒܘܓܗ ܡܢ ܐܠܘܓܘܗ ܘܠܐ ܒܚܝܠܗ ܟܠܗ ܘܡܢ ܐܪܐܕܗ ܒܩܗܪ ܐܘ ܐܓܬܝܐܠܐ ܒܣܪܩܗ ܐܘ ܝܟܬܡܗ ܡܢ ܨܐܚܒܗ ܐܘ ܝܐܡܪ ܡܢ ܝܟܬܡܗ ܐܘ ܢܡܪ ܡܢ ܓܗܬܝܗ ܫܝܐ ܐܘ ܢܩܠܗ ܥܢ ܡܢ ܐܠܛܪܦܝܢ. ܐܘ ܝܐܕܢ ܡܢ ܝܬܠܦܗ. ܐܘ ܝܩܛܥ ܡܢܗ ܘܪܩܗ ܘܐܚܕܗ. ܐܘ ܝܐܡܪ ܡܢ ܝܩܛܥ ܡܢܗ ܡܬܥܡܕ. ܝܩܛܥ ܐܠܠܗ ܚܝܐܬܗ ܡܢ ܐܠܕܢܝܐ. ܘܐܠܐܟܪܗ. ܘܝܡܘܬ ܐܠܡܘܬܗ ܐܠܬܐܢܝ ܘܠܐ ܝܪܝ ܘܓܗ ܐܠܡܣܝܚ. ܘܠܐ ܝܓܕ ܪܐܚܗ. ܘܠܐ ܝܟܘܢ ܠܗ ܡܓܦܪܗ ܘܝܟܘܢ ܢܨܝܒܗ ܡܥ ܪܘܣܐ ܐܠܫܝܐܛܝܢ. ܘܥܩܘܒܬܗ ܡܥ ܩܐܝܢ ܐܠܠܥܝܢ. ܘܥܕܐܒܗ ܡܥ ܐܗܠ ܐܠܛܘܦܐܢ. ܘܣܕܘܡ ܘܥܡܘܪܐ. ܘܐܕܡܐ ܘܨܒܘܝܡ. ܘܡܥ ܐܗܠ ܟܦܪܢܚܘܡ. ܘܝܟܘܢ ܡܣܟܢܗ ܐܠܓܚܝܡ ܡܥ ܕܠܟ ܐܠܓܢܝ ܐܠܕܝ ܕܟܪܗ ܪܒܢܐ ܦܝ ܐܠܐܢܓܝܠ. ܘܝܟܘܢ ܫܪܝܟܐ ܠܠܡܪܐܝܝܢ ܐܠܕܝܢ ܨܪܟܘ ܥܠܝ ܐܠܡܣܝܚ ܪܒܢܐ ܩܕܐܡ ܒܝܠܐܛܘܣ ܐܨܠܒܗ ܐܨܠܒܗ. ܕܡܗ ܥܠܝܢܐ ܘܥܠܝ ܐܘܠܐܕܢܐ. ܘܐܡܐ, ܡܫܬܪܝܗܐ ܡܢ ܨܐܚܒܗܐ ܐܠܡܕܟܘܪ ܘܝܠܚܡܠܗ. ܐܘ ܝܫܬܒܗܐ ܝܟܘܢ ܡܟܐܪܝܟ ܘܡܚܠܠ ܡܢ ܪܒܢܐ ܝܣܘܥ ܐܠܡܣܝܚ ܐܠܕܝ, ܪܒܛ ܐܠܠܝܢ ܡܢ ܟܠܡܬܗ. ܘܝܟܘܢ ܡܣܡܘܚ ܦܪܘܗ ܐܠܢܝܪ. ܘܢܨܝܒܗ ܦܝ ܡܠܟܘܬ ܐܠܣܡܐܘܬ. ܘܝܓܕܗ ܦܝ ܢܥܝܡ ܐܠܦܪܕܘܣ. ܘܝܟܘܢ ܦܝ ܚܨܢ ܐܒܪܐܗܝܡ ܐܠܡܩܕܣܝܢ. ܘܒܪܟܗ ܠܒܝܬ ܐܠܟܬܒܗ ܘܐܠܐܒܢܐ ܘܐܠܡܘܠܗ. ܘܐܠܬܘܪܐܗ ܘܐܠܡܙܡܘܪ ܐܠܝ ܐܘܠ ܐܠܕܗܪ. ܘܐܠܒܢܬ ܠܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܐܠܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܐܠܗ ܘܟܠ ܐܘܠܐܕ ܘܐܠܐܒ ܐܢ ܐܠܕܗܘܪ ܐܠܐܒܕ, ܠܐ ܝܦܢܝ ܘܠܐ ܝܬܒܕܠ ܘܠܐܠܗܢܐ ܓܠܗ ܘܠܐ ܢܗܐܝܗ ܐܡܝܢ ⁘ Explicit. legis sanctae quinque libri integri ope Dei summi, et concursu ejus et potentia gloriosa, exscripti in usum patris excellentis, casti, eximii, sacerdotis fidi, presbyteri Isae, cognomine Ibn Huriyah, e pago benedicto Nabk. Nemini quinetiam e sancta Trinitate, Patre et Filio et Spiritu Sancto, concessa est potentia aliquo quocunque modo hunc librum ab eo abripere. Quicunque autem vel vi vel furto eum tollere velit, vel a possessore occultet, vel ut alius eum occultet jubeat, vel aliquid ab utro fine destruat, vel ut alius destruat concedat, vel folium unum ab eo praecidat, vel sua sponte ut alius praecidere jubeat, Deus vitam ejus et ab hoc et a futuro mundo praecidat, mortemque secundam moriatur, neque Messiae vultum videat, neque quietem adipiscatur, neque sit ei peccatorum remissio, sed sit sors ejus cum diabolorum principibus, et poena ejus cum maledicto Cain, et supplicium cum gente diluvii, incolisque Sodomorum et Gomorrhae, et Admae et Zeboim, necnon cum incolis Capharnahum; sitque habitatio ejus Gehenna cum illo divite, cujus Dñs in evangelio mentionem fecit; sitque hypocritarum socius, qui de Christo Dño nostro ante Pilatum magna voce inclamantes dixerunt Crucifige eum, Crucifige eum: sit sanguis ejus super eos et liberos eorum. Qui autem e possessore supradicto

librum mutuo petat, ut legat vel transcribat, benedictus sit et e peccatis absolutus a Dño nostro Jesu Christo, qui maledictionem e creatione sustulit, sitque habitatio ejus paradisus beatus, et beatitudo ejus in regno caelesti, et sors ejus in Hierosolymis quae supra sunt, et portio ejus in virginum caelestium ecclesia, ubi socii ejus prophetae erunt universi, et apostoli, et martyres, et sancti, in saecula saeculorum; et gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto nunc et semper, et in ultimum tempus, quod neque desinet neque ad finem veniet: et Deo gloria sine fine, Amen.

In fol. 443 longa inest narratio Carshunice misere exscripta, qua commemoratur venditio hujus codicis ab episcopo quodam Abrahamo ad diaconum Petrum, fil. Jacobi mercatoris sericarii بطروس ولد المرحوم معلم يعقوب الحريري. Facta est venditio anno Graecorum 1865, C. 1554, quo tempore Catholicus, h. e. Mafrianus, fuit Elias, قاتوليق المشرق: باسم مفريان اليا; Emessae autem episc. Athanasius, الاب المعظم ماري اثانسيوس المكرم بمرعيت حماة وما ينسب اليها من القرا والدساكر. De pretio nihil. Denique in margine sigillum quater impressum, vix legendum. Inscriptio forte sit ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ ܘܒܣܝܠܝܘܣ ܡܚܝܠܐ, Ignatius patriarcha, et Basilius infirmus. Forte nomen ei ante fuit Basilius, quam ad patriarchatum evectus est. [Bod. Or. 154.]

126, 127.

Codex bombycinus in folio, ff. 373 in duos tomos divisis constans, Carshunicus, binis columnis, charactere simplici, A. C. 1488, a Josepho presbytero exscriptus. Inest; Ejusdem commentarii[a] ac in cod. proxime antecedente pars prior, in Genesin et Exodum.

1. Libri Genesis lectiones 57 mane et vespere per jejunium quadragesimale recitandae, fol. 3. Ad calc. ܐܥܠܡ ܐܝܗܐ ܐܠܐܒ ܐܢ ܣܦܪ ܐܠܚܪܘܓ ܩܒܠ ܣܦܪ ܐܠܬܟܘܝܢ ܟܬܒ ܘܡܘܣܝ ܐܡܪ ܝܫܘܥ ܒܢ ܢܘܢ ܢܣܟ ܣܦܪ ܐܠܚܪܘܓ. ܠܟܘܢ ܐܠܐܚܒܐܪ ܦܝܗ ܬܩܕܡܬ. ܦܠܗܕܐ ܡܘܣܝ ܣܦܪ ܐܠܬܟܘܝܢ ܐܘܠܐ. ܠܟܢ ܡܘܣܝ ܡܐ ܐܬܝ ܥܠܝ ܣܦܪ ܐܠܬܟܘܝܢ. ܐܠܐ ܒܥܕ ܣܦܪ ܐܠܚܪܘܓ ܘܐܠܚܡܕ ܠܠܗ ∴ Scito, O pater, librum Exodi ante librum Genesis scriptum esse. Mosem autem Jesum filium Nun jussisse, ut librum Exodi primum transcriberet, propterea quod quae in eo narrantur prius factae sunt, qua de causa Moses librum Genesis in priore loco posuit: ipsum autem ad hunc librum scribendum non nisi ad finem perducto Exodo adcessisse: et Deo gratia. Postea commemoratur scriba Josephus.

2. Exodi lectiones 30 per jejunium et festis diebus recitandae, fol. 215. Ad calc. ܟܡܠ ܒܥܘܢ ܐܠܠܗ. ܬܥܐܠܝ. ܣܦܪ ܐܠܟܘܢ ܘܣܦܪ ܐܠܚܪܘܓ ܡܢ ܐܠܬܘܪܝܗ ܥܠܝ ܝܕ ܥܒܕ ܐܠܚܩܝܪ. ܘܐܠܟܬܝܪ ܠܚܛܝܐ. ܘܐܦܩܪ ܐܠܝ ܪܚܡܗ ܬܥܐܠܝ ܝܘܣܦ ܒܢ ܐܠܩܣ ܐܠܩܣܝܣ ܒܛܪܘܣ ܘܒܢ ܐܠܩܣ ܝܘܚܢܐ ܡܢ ܩܪܝܗ ܥܩܪܐ ܣܘܪܝܐ ܐܠܡܥܡܘܪܗ. ܘܟܐܢ ܐܠܦܪܐܓ ܘܣܢܗ ܐܠܦ ܘܐܪܒܥ ܡܐܝܗ ܘܬܡܢܝܗ ܘܬܡܢܝܢ. ܦܝ ܐܝܐܡ ܐܠܐܒ ܐܠܡܥܛܡ ܐܠܒܛܪܝܪܟ ܐܠܓܠܝܠ ܡܐܪ ܦܝܠܘܣ ܐܠܚܠܒܝܢܝ ܐܠܡܒܐܪܟ ܐܠܢܦܣ ܐܠܐܢܛܐܟܝ ܘܡܟܐܢ ܦܝ ܕܝܪ ܡܪܩܣܐ ܐܠܩܕܝܣ ܘܣܟܢܗ ܦܝ ܓܒܠ ܠܒܢܐܢ. ܘܓܠܝܦܬܗ ܐܠܡܪ ܐܠܦܐܓܠ ܐܠܡܛܪܦܘܠܝܛ ܡܐܪ ܥܡܢܘܐܝܠ. ܐܒܪܡ ܐܠܢܩ ܪܒܐܣܛܐ ܘܪܓܥ ܦܝ ܐܠܡܠܟܘܬ ܦܪܢܣܝܣܡܐ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ. ܘܦܝܗܐ ܐܠܡܠܟܘܬ ܦܝ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܐܠܢܘܣܝܣ ܐܠܥܒܝܕ ܐܠܡܓܠ ܐܠܡܣܝܚܝ

[a] Ad ea quae in priore codice de Ephraimo hujus commentarii non omnino auctore disputavi, adde quod in fol. 7 Basilii mentio fit, in fol. 68 Antonii et Macarii, in fol. 150 Arii, Macedonii, Nestorii, et ܐܘܛܝܟܘܣ, denique in ff. 298, 308, Antonii, Macarii, et Pachomii.

[Syriac text]

Explicit. ope Dei summi libri legis Genesis et Exodus breviter expositi; et Dño nostro gloria. Finitum est autem hora nona feriae quartae diei 25 currentis benedicti mensis Hhaziron, anno 1799 Graecorum, C. 1488, in diebus dñi sancti spiritalis illustris Mar Petri, throni Antiochiae possessoris, sed tunc temporis in coenobio dñae Virginis Canubin in monte Libano degentis: et vicarii ejus sancti eximiique metropolitani Mar Simeonis: concedat Dñs ut principatus eorum perpetuus sit, et thronum eorum regnando in altum evehat, Amen, Amen.—Curam autem hujus libri spiritalis gessit senex gloriosus venerabilis diaconus Petrus e pago benedicto Acnah in monte Libano, qui eum acquisivit in suum bonum et filiorum, diaconi Vaheb, et diaconi Antonii:—Deum oro ut quae summa sint bona eis dum vivant concedat, et ex hoste superbo virisque invidis et laqueo occulto salvos eos faciat, Amen: immo longis vitae temporibus frui, et ad portum pacis postremo adpellere concedat iis Deus, Amen, Amen.

Et postea; [Syriac text] [l. [Syriac text]] [Syriac text] Perfectus et finitus est per manus viri imbecillis et peccatoris, culparum et abominationum pleni, indignique propter peccatorum multitudinem qui nomen in hoc libro inscribat, sed ut bona ei memoria sit nomen scribit, sc. Josephum peccatorem, nomine presbyterum, sed ab hac appellatione quantum Oriens ab Occidente, et ab Austro Septentriones, remotum. Patrem omnem oro an abbas sit an frater peritus, qui in hoc libro in mendam, sive in verbo sive in puncto sit, incidat, ut secundum sapientiam suam corrigat, neque mihi culpae tribuat: inveniet enim omnes res creatas si ad Deum eas conferat, perfectione carentes. Orate pro nobis, (immo) pro me propter Dñm nostrum, et cuicunque secundum preces ejus in duas generationes sive in bonum sive in malam, remuneratio sit, Amen, Immo, et Amen.

Aliae tres inscriptiones breves sequuntur, sc. [Syriac text] Memoria teneantur prophetae et apostoli et martyres sancti; memoria teneatur ecclesia cum filiis ejus; et Maria Deipara: memoria teneatur tota in Christo fraternitas, et patres corporei et spiritales in saecula.

[Syriac text]

Sane fratres ut gaudet nauta quum navis

ejus in pacis portum ingrediatur, sic gaudet scriba in ultima scribenda linea. ܀ ܫܘ̄ ܠܐܒܐ ܕܚܝܠ. ܘܠܒܪܐ ܕܥܕܪ. ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘ̄ ܕܫܟܠܠ ܡܢ ܥܠܡ ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܦ ܘܐܡܝܢ ܀ Gloria sit Patri qui robur dedit; et Filio qui opem tulit; et Spiritui Sancto qui perfecit; e saeculis et ad saecula saeculorum, Amen, Immo, et Amen.

Aliae excipiunt inscriptiones, sc. 1. Enumeratio vocum quae in quocunque totius scripturae libro insunt, secundum quam in Novo Foedere insunt 20, 485, et in tota scriptura voces 90,000, Syriace, fol. 371. 2. Brevis de Christi regno commentatio, et sermo ejus ad Pilatum, Joh. xviii. 36—38, Arabice, ibid. 3. Series prophetarum, cum annorum quos quisque vixerit, et vitam propheticam egerit, descriptione, Syriace, fol. 372. 4. Legatio hujus codicis a diacono Vaheb, A. Gr. 1853, C. 1542, ad coenobium Canubin, cum solitis interdictionibus, ne quis eum vendat, vel pignori det, vel e loco amoveat, Carshunice, ibid. Multae insuper inscriptiones sunt, et hic et in primi tomi initio, et Arabice, et Syriace, partim eorum qui in hunc librum inspexerint, partim aenigmata, partim de miseriis quae in anno 1612 in urbem Tripolin acciderunt; denique in fol. 372 vo., de hujus codicis a monachis Canubin venditione octingentorum dirrhemorum pretio, sive nostrae monetae £20, هذا الكتاب انتقل... من دير قنوبين ببيع في مبلغ من الدراهم العديه ثمان ماية درهم. De anno quo venditus est nihil. [Marsh. 440. 1, 2.]

128.

Codex chartaceus in folio, ff. 352 constans, saeculi decimi septimi, manu Dudleii Loftusii a codice in Bibliotheca Collegii S. Trinitatis apud Dublinenses adservato[a], binis columnis, charactere simplici exscriptus. Insunt;

Commentarii Mosis Bar-Cephae et Dionysii Bar-Salibaei in Novum Testamentum.

1. Expositio epistolarum S. Pauli a Mose Bar-Cepha[b], urbis Beth-Chino episcopo, scripta.

Tit. ܒܚܝܠܐ ܐܠܗܝܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܦܘܫܩܐ ܕܐܓܪ̈ܬܐ ܕܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܝܕ ܠܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܡܘܫܐ ܡܬܟܢܝܐ ܒܪ ܟܐܦܐ ܐܦܝܣ̄ ܀ Potentia divina scribere adgredimur expositionem epistolarum beati Pauli apostoli, a sancto Mar Mose, cognomine Bar-Cepha, episcopo, factam.

1. Capita libro praeponenda in praefationis modum, pag. 1.

2. Epistolarum expositio, sc. α. ad Romanos, pag. 5; β. ad Corinthios primae, pag. 21; γ. secundae, p. 31; δ. ad Galatas, p. 36; ε. ad Ephesios, p. 40; ϛ. ad Philippenses, p. 43; ζ. ad Colossenses, p. 45; η. ad Thessalonicenses primae, p. 47; θ. secundae, p. 49; ι. ad Timotheum primae, p. 52; ια. secundae, p. 55; ιβ. ad Titum, p. 57; ιγ. ad Philemonem, p. 59; ιδ. ad Hebraeos, p. 61.

In hac expositione primum laudat Moses verba epistolae, non omnia, sed ea tantum quae exponenda sunt, quae postea brevissime explicat. Exemplo sit ep. ad Rom. caput nonum, in quo duobus prioribus versibus omissis, v. 3 sic exponit; Precabatur ut ipse anathema esset, et a Christo amotus, si sic fieri posset ut illi accederent: immo potius optabat ab eo alienari, quam ut vel ille, vel Deus pater blasphemaretur. Deinde ad v. 6 proficiscens, primam partem significare dicit, neque verbum Dei, neque promissa ejus excidisse, propterea quod Judaei

[a] Cf. praef. ad versionem Bar-Salibaei, cui nomen, 'The Exposition of Dionysius Syrus on the Evangelist S. Mark,' ad finem.

[b] Vitam Mosis Bar-Cephae versioni Commentarii ejus de Paradiso praefixit And. Masius. Cf. etiam Le Quien, Or. Christ. ii. 1575; Assem. B. O. ii. 218, 219.

sua ipsorum malitia reprobati sint: alteram autem innuere, quod multi essent ex Judaeis qui crediderint. Ex pp. 1—81 constat.

2. Dionysii Bar-Salibaei[c] Catena in quatuor evangelistas.

Tit. ܥܠ ܬܘܟܠܢܐ ܫܪܝܪܐ ܕܚܕ ܐܠܗܐ ܡܥܒܕܢܐ ܕܟܠ ܛܒ̈ܬܐ ܡܫܪܝܢܢ ܕܢܟܬܘܒ ܦܘܫܩܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝ̈ܫܐ ܕܡܟܪܟ ܒܩܦܝܣܬܐ ܠܐܒܘܢ ܡܪܝ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܕܗܘ ܝܥܩܘܒ ܒܪ ܨܠܝܒܝ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܟܬ̈ܒܐ ܕܡܦܫ̈ܩܢܐ ܘܒܥܘܕܪܢܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܐܬܟܢܫ ܀ Firma unius Dei fiducia, qui omnia bona largitur, scribere adgredimur expositionem sanctorum evangeliorum breviter excerptam a patre nostro Mar Dionysio, qui etiam Jacobus Bar-Salibaeus, ex omnibus expositorum libris, prout a Spiritu Sancto adjutus est.

1. Praefatio[d], pag. 1.

2. Expositio evangelii S. Matthaei[e], pag. 17; S. Marci[f], pag. 313; S. Lucae, pag. 337; S. Joannis, pag. 443. [Bod. Or. 703.]

129.

Codex chartaceus in folio, ff. 258 constans. Insunt;

1. Epistola a Gulielmo Sancroft, Archiepiscopo Cantuarensi ad Joannem Fell, Episc. Oxoniensem, 13 Sept. 1681, Anglice scripta, de Dudleii Loftusii versionibus ex sermone Syriaco in Latinum.

2. Epistola ad eundum ab ipso D. Loftusio, 4 Julii 1681, Anglice scripta, qua se expositionem in totum Novum Testamentum, praeter Apocalypsin, a Dionysio Bar-Salibaeo, et Mose Bar-Cepha confectam Syriace, necnon versionem ejusdem Latinam, edere, in mente habere adfirmat.

---

[c] Jacobus filius Salibi nomen sibi Dionysii ex more sumpsit quum ab Athanasio viii, patriarcha Jacobitarum, urbis Germaniciae episcopus creatus est. Ad episcopatum Mabugensem postea translatus, postremo ecclesiae Amidensi A. C. 1167 a Michaele Athanasii successore praefectus ibi A. C. 1171 mortuus est. De eo fusius tractat Assem. B. O. ii. 156—211, ubi operum ejus catalogum dedit.

[d] Hujus praefationis versionem Latinam dedit Dudleius Loftusius sub titulo, 'Introductio Dionysii Syri in expositionem suam quatuor evangelistarum,' ad calc. operis ejus 'The Exposition of Dionysius Syrus on the Evangelist S. Mark,' 4°. Dublin, 1672. Insunt etiam in hoc opere multa ex S. Matthaei expositione desumpta Anglice versa.

[e] Ad calcem hujus expos. ܐܝ̈ܕܝܐ ܐܢܫ ܚܛܝܐ ܕܫܡܗ ܡܬܝ ܒܪ ܝܘܚܢܢ ܕܩܪܐ ܢܨܠܐ ܥܠܘܗܝ ܀ Per manus viri peccatoris cui nomen Matthaeus, fil. Joannis: qui legit, oret pro eo. Hanc exscriptionem ex codice antiquiore desumptam Latine reddidit Loftusius in versionis suae fol. 121, ap. cod. Fell. vi, q. v.

[f] Hujus expositionis versionem Anglicanam dedit Dudleius Loftusius sub titulo, 'The Exposition of Dionysius Syrus; written above 900 years since on the Evangelist S. Mark,' 4°. Dublin, 1672. Adfirmat etiam in praefatione sua, 'It is certain that he flourished before 1058 of the Grecian account.' Et postea, 'This treatise of our Dionysius, being dated the year 1058 of the Greeks, it follows that he flourished before the year 784 of our aera.' Revera autem mortuus est Dionysius A. Gr. 1482, C. 1171. Laudat etiam in introductione sua Mosem Bar-Cepham: sed ipse Bar-Cepha non nisi A. Gr. 1214, C. 903, mortem obiit. Quum igitur certe adparuit Loftusium in colophone vertendo magnopere erravisse, virum eximium, J. H. Todd, S. T. P., per literas oravi, ut colophonem mihi transmitteret: qui, qua est comitate, et certum me fecit de commentario a codice [B. 2. 9] apud Dublinenses adservato, quod prius suspicatus sum, exscripto, et colophonem mihi exscripsit, sc. ܫܠܡ ܫܢܬ ܐܬܩܢ ܘܚ ܕܝܘܢ̈ܝܐ, unde facile patet error. Quid enim scriptum est significat, Explicit. anno Graecorum 1508. Si tamen punctum e litera ܢ vel auferas vel negligas, ita ut sit ܫܠܡ ܫܢܬ ܐܬܩܢ ܘܚ ܕܝܘܢ̈ܝܐ, habes id quod dedit Loftusius, Explicit. anno Graecorum 1058. Codex igitur Dublinensis annos 26 post Dionysium mortuum scriptus est, et locum primarium jure sibi arroget, si quis, id quod maxime optandum est, Dionysii catenam ex optimorum patrum operibus collectam, sibi edendam adsumat. Multa etiam in eadem Loftusii praef. prava insunt, quae obiter perstringere liceat. Joannem enim Darensem Ephraimi Syri discipulum adpellat; quod vix fieri possit quum Joannes commentarium in Dionysii Pseudo-Areopagitae opera scripsit, et A. Gr. 1148, C. 837 adhuc vivebat. Severus etiam quem laudat Bar-Salibaeus, minime Alexandrinus sed Antiochenus fuit. Bar-Salibaeus enim, partis Monophysiticae fautor, propugnatorem illum suae hereseos acerrimum, eadem veneratione qua omnes Monophysitae prosequitur. Neque omnino sine ratione. Expositio enim ejus in evangelia tanti pretii apud antiquos fuit, ut multa ex ea etiam in suam Auream Catenam admisit Thomas Aquinas. Eadem de causa saepe laudat Bar-Salibaeus Philoxenum Mabugensem, cujus etiam summa fuit apud Monophysitas auctoritas.

3. Dionysii Bar-Salibaei expositionis in quatuor evangelistas versio Latina per Dudleium Loftusium juris utriusque doctorem; α. Evang. S. Matthaei, fol. 1. Desunt ff. 31—78. β. Evang. S. Marci, fol. 242.

Evangelium S. Matthaei manu ipsius Loftusii, S. Marci autem scribae nescio cujus scriptum est. [FELL. 6.]

130.

Codex chartaceus in folio, ff. 245 constans. Inest;

Dionysii Bar-Salibaei expositionis in quatuor evangelistas; item Mosis Bar-Cephae in S. Pauli epistolas versio Latina per Dudleium Loftusium.

1. Dionysii Bar-Salibaei expositio, α. in Lucae evang., fol. 1; β. in Joannis, fol. 105.

2. Mosis Bar-Cephae expositio in S. Pauli epistolas Latine reddita per eundem, fol. 194.

Manibus diversis scriptum est, multa autem manu ipsius Loftusii. [FELL. 7.]

131.

Codex bombycinus in folio, ff. 271 constans, binis columnis, charactere simplici luculenter exaratus. Inest;

1. Dionysii Bar-Salibaei, Amidae episcopi, Catena in Matthaei evangelium, fol. 1.

Tit. ܒܚܝܠܐ ܘܡܥܕܪܢܘܬܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܘܡܫܡܠܝܢܐ ܕܟܠ ܛܒ̈ܬܐ. ܡܫܪܝܢܢ ܕܢܟܬܘܒ ܦܘܫܩܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ. ܕܡܠܩܛ ܒܦܣܩܢܘܬܐ ܠܐܒܘܢ ܡܪܝ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܕܗܘ ܝܥܩܘܒ ܒܪ ܨܠܝܒܝ ܡܢ ܟܬ̈ܒܐ ܕܡܦܫ̈ܩܢܐ. ܘܥܘܕܪܢܐ ܩܕܝܫܐ ܐܬܝܗܒ ܀

Ope et auxilio Trinitatis sanctae, unius veri Dei, omnium bonorum largitoris, scribere adgredimur evangelii sancti expositionem, e libris expositorum in compendii modo selectam a patre nostro Mar Dionysio, qui idem Jacobus Bar-Salibaeus, prout a Spiritu Sancto adjutus est.

Praefationem plene exscriptam ab Assemano, B. O. ii. 157, denuo dare supervacaneum habui: hic tantum notandum, Dionysium nihil a suo adducere, sed quae alii adferunt, digessisse et in ordine disposuisse. Quos potissimum citat, dicit esse Joannem Chrysostomum, Ephraimum Syrum, Cyrillum Alexandrinum: in secundo autem loco, Mosem Bar-Cepham, et Joannem Darensem. Praeter hos tamen haud raro laudat Africanum, Basilium, Epiphanium, Eusebium, Gregorium Nyssenum et Theologum, Mar Isaacum, Jacobum Edessenum, Jacobum Sarugensem, quem plerumque ܡܠܦܢܐ ܕܥܠܡ vocat, Marutham Tagritensem, Philoxenum Mabugensem, Severum Antiochenum, Theodorum Nestorianum, et Theodotum Ancyranum. Est etiam ubi quod dicunt Julianus, Nestoriani, Macedonii, aliique haeretici, ܐܪ̈ܛܝܩܘ, profert. Ubi tamen breviora, et e multorum consensu, nomina plerumque non adponit, ubi longiora vel quae ipse non probat, auctores addit.

Praefationem excipiunt 45 argumenta brevia de Dei existentia, et unitate; de sanctae Trinitatis personis; de Deo nato; de diaboli lapsu; quare creatus est homo, et de ejus lapsu in peccatum; quare Filius non autem Pater vel Spiritus incarnatus sit; quomodo Verbum carni unitum est neque pollutionis ejus particeps factum; quare Christus incarnatus moriendo, non autem potestate et mandato salvum fecerit mundum; adversus ethnicos; adversus Judaeos; de vocabuli Legis variis sensibus; de numero et scriptoribus evangeliorum, et aliis ejusmodi rebus. Denique in fol. 10 incipit expositio.

Ad calc. ܫܠܡ ܦܘܫܩܗ ܡܪܝ ܡܬܝ

ܦܘܫܩܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܡܬܝ، ܟܠ ܫܡܝܠܐܝܬ ܘܡܫܡܠܝܐܝܬ. ܐܠܗܐ ܢܚܘܣ ܠܟܠ ܕܫܘܬܦ ܠܗ ܒܗ ܒܥܡܠܘܬܐ ܐܡܝܢܐܝܬ ܐܡܝܢ ܀ Explicit auxilio Dñi et Dei nostri expositio evangelii Matthaei quam perfectissime et integerrime. Propitius sit Deus omnibus quibus in opere participatio fuit semper, Amen.

Alteram folii partem qua inerat colophon nescio quis de industria secando abstulit.

2. Tractatus de Dño nostro Christo, ff. 8 constans, Carshunicus, binis columnis exscriptus.

Tit. ܒܣܡ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܐܠܗ ܐܠܘܐܚܕ ܢܟܬܒ ܓܙܘ ܡܢ ܟܬܐܒ ܐܠܒܪܐܗܝܢ ܬܚܘܝ ܐܠܟܠܐܡ ܦܝ ܐܠܣܝܕ ܐܠܡܣܝܚ ܘܪܕ ܥܠܝ ܐܠܝܗܘܕ ܀ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, scribemus sectionem e libro argumentorum, cui inest sermo de Dño Christo, una cum Judaeorum refutatione.

In fol. 5 commemorat scriptor quid Melchitae, quid Nestoriani, quid denique Jacobitae de Christi natura adfirmant.

[Hunt. 247.]

132.

Codex bombycinus in folio, ff. (287 – 14 =) 273 constans, charactere simplici exaratus. Inest;

Dionysii Bar-Salibaei, Amidae episcopi, brevis in Apocalypsin, Acta Apostolorum, Epistolas tum Catholicas, tum S. Pauli, expositio ex antiquis patribus confecta. Cuique expositioni brevis praecedit praefatio.

Desunt ff. 1—11, 140, 180, 189, quibus in locis inserta sunt folia scriptura nuda, quasi cuidam in animo fuerit, lacunas implere.

1. Expositionis in Apocalypsin fragmentum, quod cum c. xii. 6 incipit, fol. 12. Bestiam de qua sermo est in c. xiii. 11—18 imperium Romanum esse docet. Numerum enim ejus sc. 666, secundum id quod in Alphabeta Graecorum valent literae computari oportere: hoc modo autem effici ΛΑΤΕΙΝΟΣ.

2. Expositio in Acta Apostolorum, fol. 16. Tit. ܬܘܒ ܒܥܘܕܪܢܐ ܐܠܗܝܐ ܟܬܒܝܢ ܦܘܫܩܐ ܕܦܪܟܣܝܣ ܒܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܡܪܝ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܕܐܡܝܕ ܀ Jam auxilio Divino scribimus brevem Mar Dionysii Amidensis in Acta expositionem.

3. Expositio septem Epistolarum Catholicarum, sc. Jacobi, fol. 56; Petri primae, fol. 65; alterius, fol. 72; Joannis primae, fol. 75; secundae et tertiae, fol. 79; Jehudae, ibid.

Locum proximum post Acta Apostolorum ex more has epistolas tenere adfirmat Bar-Salibaeus, sc. ܐܓܪ̈ܬܐ ܕܒܬܪ ܟܬܒܐ ܕܦܪܟܣܝܣ ܡܬܬ̈ܩܢܢ ܩܬܘܠܝܩܐ ܘܡܬܩܪ̈ܝܢ, fol. 56, col. 3. De Petri epistola secunda notat, ܐܓܪܬܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܕܦܛܪܘܣ ܠܐ ܐܬܦܫܩܬ ܠܠܫܢܐ ܣܘܪܝܝܐ ܥܡ ܟܬ̈ܒܐ ܕܐܬܦܫܩܘ ܒܙܒܢܐ ܩܕܡܝܐ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܡܫܬܟܚܐ. ܐܠܐ ܐܢ ܒܡܦܩܬܐ ܕܬܐܘܡܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ ܚܪܩܠܝܐ. ܥܠ ܫܡ ܚܪܩܠ ܡܕܝܢܬܗ ܀ Epistola secunda Petri in linguam Syriacam non versa est eodem antiquo tempore quo caeteri libri: qua de causa non nisi in versione Thomae episcopi Hharklensis, sic dicti ex urbe ejus Hharkel, invenienda sit.

4. S. Pauli epistolarum expositio a Mar Dionysio Amidensi, ܬܘܒ ܦܘܫܩܐ ܕܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܡܪܝ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܕܐܡܝܕ, fol. 82.

In praefatione sua adfirmat Dionysius Jacobum Hierosolymorum episcopum epistolas S. Pauli in ecclesia recitari jussisse: Clementem autem Romanum primum in unum volumen collegisse, prioremque locum

epistolae ad Corinthios, secundum autem epistolae ad Hebraeos dedisse; in his autem duabus epistolis lingua Hebraea usum esse Paulum, in epist. ad Romanos Latina, in caeteris Graeca: Lucam autem, vel ut alii dicunt Clementem, epistolam ad Hebraeos in Graecam transtulisse. Denique de Pauli vita agens, eum martyrium subiisse dicit anno 36 post Christum crucifixum, feria quinta, die 29 Julii, ut dicunt Alexandrini, Junii autem secundum Syros et Graecos. Sequitur Expositio Ep. ad Romanos, fol. 84; ubi in praefatione sic de suis operibus loquitur; ܒܬܪ ܥܡ ܕܥܕܪ ܐܠܗܐ ܘܚܝܠ. ܕܠܫܘܠܡܗ ܐܬܝܢ ܠܟܠܗ ܥܬܝܩܬܐ. ܘܠܫܘܠܡܐ ܕܡ̈ܠܐ ܕܡܦ̈ܫܩܢܐ ܒܦܣ̈ܝܩܬܐ ܡܠܝܢ ܘܢܗܝܪܢ: ܘܐܦ ܠܐܘܢܓܠܝܘܢ ܘܠܓܠܝܢܗ ܕܝܘܚܢܢ. ܘܠܦܪܟܣܝܣ ܗܝ، ܟܕ ܗܘ، ܥܒܕܢ. ܐܬܐ ܐܘ̄ ܚܒܝܒܢ ܕܠܦܘܫܩܐ ܕܫܠܝܚܐ ܐܠܗܝܐ ܗܘ، ܗܕܐ ܢܥܒܕ. ܐܢܬ ܕܝܢ ܡܢ ܨܠܘܬܐ ܩܪܒ ܚܠܦ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܐܟܣܢܝܐ ܕܐܡܝܕܝܐ: ܕܢܫܟܚ ܡܢ ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܓܪ ܥܡܠܗ ܀ Postquam Deo roborante et adjuvante totam veterem scripturam ad finem perduximus, verborumque expositorum seriem quam brevissime implevimus et illustravimus, eodemque modo Evangelia et Joannis Apocalypsin, et Acta Apostolorum tractavimus, venit tempus, O dilecte noster, quod hoc idem in divini apostoli expositionem faciamus. Tu autem preces obfer pro Dionysio advena Amidensi, ut a Deo laboris ergo gratiam obtineat. Expos. ep. ad Corinthios primae, fol. 122; alterius, fol. 152; ad Galatas, fol. 178; ad Ephesios, fol. 190; ad Philippenses, fol. 201; ad Colossenses, fol. 209; ad Thessalonicenses primae, fol. 217; alterius, fol. 224; ad Timotheum primae, fol. 228; alterius, fol. 244; ad Titum, fol. 252; ad Philemonem, fol. 256; ad Hebraeos, fol. 259. Desunt omnia post c. xii. 17. In margine fol. 253 commemoratur hujus codicis emptio viginti drachmarum pretio, Anglice 10s., بثمن وقدر ومبلغ عشرين درهماً, a diacono Abd'lkadir, anno Hajrat 941, C. 1534.

Notandum quod in his brevioribus expositionibus, raro auctoris nomen addit Bar-Salibaeus. Quae sola notavi sunt Athanasius, Chrysostomus, Cyrillus Alexandrinus, Jacobus Edessenus, Severus Antiochenus. [Bod. Or. 560.]

133.

Codex bombycinus in quarto minori, ff. 107 constans, vetustus, fine mutilus, charactere simplici crasse exaratus. Inest;

Mosis Bar-Cephae expositio in S. Pauli epistolas succincta. Literis rubris textus, expositio nigris scripta est. Operis magnae molis, quo totum forte Novum Testamentum inesset, fragmentum esse videtur, quippe quod cum folio 391 incipit, ut e signis fasciculo cuique ex more adpositis patet.

Tit. ܥܠ ܚܝܠܐ ܐܠܗܝܐ ܡܬܬܙܝܢ ܠܡܟܬܒ ܦܘܫܩܐ ܕܐܓܪ̈ܬܐ ܕܛܘܒܢܐ ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕ ܠܩܕܝܫܐ ܡܪܝ، ܡܘܫܐ ܕܡܬܟܢܐ ܒܪ ܟܐܦܐ ܐܦܣܩ̄ ܀ Auxilio divino freti scribere adgredimur expositionem epistolarum beati apostoli Pauli, a S. episcopo Mose, Bar-Cepha[a] cognomine, scriptam.

Epistolae ad Rom. capitula, fol. 1; expos. fol. 6; ad Cor. primae, fol. 28; alterius, fol. 41; ad Gal., fol. 46; ad Eph., fol. 52; ad Phil., fol. 55; ad Col., fol. 58; ad Thes. primae, fol. 60; alterius, fol. 63; ad Tim. primae, fol. 65;

[a] De celeberrima inter Jacobitas Mosis Bar-Cephae, Beth-Chino episcopi, expositione in Novi Testamenti libros, exeunte nono saeculo scripta, cujus etiam ipse in commentario suo de Paradiso, qui A. 1569 Latine, interprete Andrea Masio, prodiit, mentionem fecit, cf. Assem. B. O. ii. 128 sqq. Commentarium etiam in Vetus Testamentum eum scripsisse apparet ex Cod. Marsh. ci, fol. 34 vo., ubi Bar-Salibaeus inter alia laudat ܕܡܫܩܠܐ ܒܪ ܟܐܦܐ ܦܘܫܩܐ ܡܛܠ ܦܪ̈ܫܐ ܕܐܫܬܐܣܬܐ ܚܠܦ ܐܝܬ ܠܝܬ ܡܢܗܘܢ.

alterius, fol. 69; ad Titum, fol. 72; ad Phil., fol. 74; ad Heb., fol. 77.

Notandum quod in hac expositione minime totus epistolarum textus inest; primi enim epistolae secundae ad Corinthios capitis vix decem verba exposita sunt, et totum caput cum commentario suo sex lineis absolutum est. [MARSH. 86.]

134.

Codex chartaceus in quarto, ff. 169 constans, A. C. 1822 Gulielmo Mill, D. D. Collegii Episc. apud Calcuttenses principali, a Mar Dionysio Syrorum in agro Malabarico metropolita dono datus[a], nuper charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

1. Commentarius in quatuor Evangelia. Neque titulus, nec nomen scriptoris exstat. Ad calc. fol. 137, Disputatio de diversis in S. Matthaei et S. Lucae evangeliis Dñi nostri genealogiis.

2. Carmen in metro dodecasyllabo de Samonae et septem filiorum ejus martyrio, fol. 142.

Hujus commentarii forte operae pretium sit specimen proponere. De Magorum igitur adoratione in ff. 8, 9, 10, tractans hoc modo pergit; ܘܡܫܬܐܠܐ ܕܡܢ ܐܝܟܐ ܩܒܠܘ ܡܓܘܫܐ. ܕܡܐ ܕܕܢܚ ܟܘܟܒܐ ܠܗܘܢ. ܡܠܟ ܡܠܟܐ ܐܬܝܠܕ. ܘܕܘܠ ܕܩܘܪܒܢܐ ܬܠܬܐ ܢܩܪܒܘܢ ܠܗ. ܐܢܫܝܢ ܐܡܪܝܢ ܕܡܢ ܕܢܝܐܝܠ. ܐܬܐ ܠܗ ܡܚܘܝܢܐ ܡܢ ܥܡܐ ܠܟܠ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܒܪܒܝܐ ܕܢܗܘܪܐ ܡܚܘܝܢ ܗܘܐ. ܠܡܩܪܒܘ ܩܘܪܒܢܐ ܠܡܠܟܐ. ܘܠܡܐܠܦ ܟܠܕܝܘܬܐ. ܘܐܬܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܢܝܐܝܠ. ܕܡܐ ܠܗ ܕܡܬܝܠܕ ܡܫܝܚܐ. ܡܠܟܐ ܕܫܒܐ ܘܕܣܒܐ. ܩܘܪܒܢܐ ܢܪܡ ܕܢܩܪܒܘܢ ܠܗ. ܗܢܘܢ ܕܟܬܒܘ ܒܒܝܒܠܝܘܬܝܩܝ. ܗ. ܒܒܝܬ ܐܪܟܐ ܕܠܗܘܢ. ܘܒܗܘܦܘܡܢܡܛܐ. ܗ̄. ܒܥܗܕ ܕܘܟܪܢܐ.. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ. ܐܝܟ ܥܙܪܐ ܕܡ: ܡܢ ܝܕܘܥܬ ܦܪ ܕܦܘܠܚܢܗܘܢ ܐܬܩܢܬ ܗܕܐ. ܐܘ ܒܪ ܐܬܚܙܝ ܡܢ ܫܠܝܐ ܐܠܗܝܐ. ܐܝܟ ܒܠܥܡ ܘܫܒܐ. ܐܘ ܡܛܠ ܕܡܢ ܒܒܠܐ ܡܫܪܝܐ ܗܘܐ ܘܢܘܟܪܝܐ ܕܒܬܪܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ. ܕܗܘܘ ܠܗ ܒܢܘܗܝ ܒܪ ܢܘܚܐ [l. ܢܘܚܐ] ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܐܪܡܝܐ. ܘܒܟܠܗ ܗܘ ܕܠܐ ܐܬܬܗܝܒ ܠܗ ܡܗܝܡܢܘܬܐ ܕܢܒܝܘܬܐ ܐܝܟ ܙܟܘܬܗ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܒܟܠܗ ܥܡܐ ܗܘ ܡܣܒܪܐ ܘܫܘܪܒܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܘܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܘܢܒܝܐ. ܐܬܬܚܒܠ ܘܢܦܩ ܠܒܝܬ ܫܒܝܐ. ܘܒܠܚ ܬܪܓܡܐ ܠܟܢܫ. ܘܒܗܘܢ ܐܬܐܬ ܗܘ ܬܘܕܝܬܐ ܕܡܠܟܐ. ܗ̄. ܬܘܒܗܘܢ ܗܘ ܕܡܬܬܦܬܐ ܐܢܫܘܬܐ. ܬܘܒ ܒܪ ܬܘܡ ܕܒܪ ܠܗ ܢܗܒ ܢܕܘܫܬ ܥܠ ܒܝܬܐ ܕܡܫܢܐ. ܐܬܪ ܕܢܬܬܡ ܗܘܐ ܒܝܬ ܦܫܝܩܘܬܐ ܠܬܠܬܐ ܡܕܝܢܬܐ. ܬܘܒ ܦܘܡܗ ܘܐܡܪ ܠܬܠܬܝܗ̈ܘ. ܥܒܕܘ ܐܘ ܫܒܝܒܐ ܘܒܢܝܐ ܕܪܒܝܬ ܒܒܠܚܘܝ. ܒܢܘܡܝܬܐ ܒܪ ܐܚܪܝܐ. ܬܘܩܠܬܐ ܒܪܬ ܒܒܪܝܐ ܦܠܓܐ ܕܠܐ ܘܦܘܩ. ܡܠܟܐ ܕܢܚܪ ܒܗ ܡܢ ܒܝܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܘܒܬܪ ܚܠܠܐ ܬܗܡܢܬܐ ܘܐܬܬܐ. ܘܒܡܘܠܕܗ ܒܡܒܒܐ ܡܬܘܣܐ ܠܚܦ. ܘܠܐ ܦܪܚܘ ܠܗ ܕܒ̈ܢܝ ܬܠܬܐ. ܕܗܒܐ ܘܡܘܪܐ ܘܠܒܘܢܬܐ. ܒܕܘܡܘ ܡܠܝ ܡܠܟ̈ܝܢ ܘܕܝܪ. Quaeritur autem unde traditionem acceperint Magi, quod adparente stella natus sit Rex Regum, et quod oporteat dona tria ei obferre. Sunt qui dicant, eos ex Daniele accepisse. Venisse enim Magos ex Sheba ad regiam urbem Babel, regnante Nebuchadnezzar, ut regi munera obferrent, et artem Chaldaicam discerent: quo tempore dixisse eis Danielem, quod nato Christo, oporteat reges Shebae et Sabae munera ei obferre: eos autem in Bibliotheca, sive Ar-

---

[a] In primo folio manu ipsius Dionysii scriptum exstat; ܐܬܝܗܒ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܡܢ ܡܪܝ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܡܝܛܪܦܘܠܝܛܐ ܕܣܘܪܝܝܐ ܝܥܩܘܒܝܐ ܕܒܡܠܒܪ ܠܘܝܠܝܡ ܡܠ ܩܫܝܫܐ ܡܠܦܢܐ ܕܟܠܟܬܐ... ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܡܢܡܐܐ ܘܥܣܪܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܒܝܘܡ ܝ̄ܕ ܐܝܪ ܒܐܪܒܥܐ...ܕܗܘܝܘ ܓܝܘܪܓܝܣ ܀ *Dono datus est hic liber* [*a*] *Mar Dionysio metropolita Syrorum Jacobitarum in agro Malabarico Gulielmo Mill, presbytero, doctori Calcuttensi, A.* 1822, *die* [*Januarii*] 14, *feria quarta; qui idem Georgius.* Nomen forte Georgii prius gessit Dionysius quam ad metropolitani dignitatem evectus est.

chivorum domo, et ἐν ὑπομνήμασι, sive Commentariorum Libro, haec scripsisse. Alii dicunt Bileamum traditionis esse auctorem. Ut verum autem dicam, a Zoroastro doctrinae eorum principe, orta est haec praedictio; sive divina potentia coacto, sicut Bileamus et Caiaphas (ita ut invitus prophetaret), sive quod Israelita fuerit et scripturarum haud ignarus. Utque dicunt, ipse fuit Baruch filius Neriae, discipulus Hieremiae, qui propterea quod donum prophetiae non illi ut voluerat concessum sit; propterque amaram illam captivitatem et desolationem Hierosolymorum, et templi, etc., offensus, ad ethnicos descivit. Didicit autem linguas duodecim, in quibus vomitum istum Satanae, scilicet librum eorum qui vocatur Obastho (Avesta) conscripsit. In eo enim legitur, quod Zoroaster apud fontem aquarum ubi lavacrum regibus prioribus fuerit, sedens, os suum aperiens discipulis suis in hunc modum verba fecit; Audite dilecti mei, filiique, quos in doctrina mea enutrivi: nam in diebus postremis virgo Hebraea sine coitu puerum parit, cui inest aliquid divinae naturae; qui etiam miracula admiranda, signaque faciet: Quo nato stella vobis apparebit, qua visa ite, afferte ei tria dona, aurum, myrrham, thus. Ille enim Rex Regum est, etc.

Postea in ff. 36, 37, de Messiae officiis sic locutus est; ...ܕܫܡܥܬ. ܗܘ ܕܠܡܠܦܘ ܕܪ̈ܓܠܐ ܒܕܬܘ̈ܢܐ ܕܫܡܫ ܡܢ ܬ̈ܠܡܝܕܐ. ܗܘ ܡܕܡܚܬ ܟܕ ܒܫܘܡܠܝܗ ܐܝܟ ܡܠܦܢܐ ܫܪܝܪܐ.. ܠܩܪܝܢܘܬܐ ܕܝܢ ܥܡܠܝ. ܗܘܝܘ ܡܢ ܟܠ ܠܫܡܫܐ. ܘܐܬܝܗܒ ܠܗ ܟܬܒܐ ܘܩܪܐ. ܪܘܚܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠܝ ܘܡܪܢܐ.. ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܝܢ ܐܡܬܝ، ܕܐܫܡܟܢ ܐܢܘܢ ܠܟܢܫܐ ܒܡܕܒܪܐ. ܘܐܡܬܝ، ܕܐܫܝܓ ܪ̈ܓܠܐ ܕܬܠܡܝ̈ܕܐ.. ܠܩܫܝܫܘܬܐ ܕܝܢ. ܐܡܬܝ، ܕܩܨܐ ܦܓܪܗ ܘܡܙܓ ܕܡܗ.. ܕܐܦܣܩܘܦܘܬܐ ܕܝܢ. ܐܡܬܝ، ܕܢܦܚ ܒܗܘܢ ܘܐܡܪ. ܕܣܒܘ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ.. ܠܦܛܪܝܪܟܘܬܐ ܕܝܢ. ܡܢ ܣܠܩ ܠܫܡܝܐ. ܘܐܪܝܡ ܐܝ̈ܕܘܗܝ، ܘܒܪܟ ܐܢܘܢ.. ܠܗܘܦܕܝܩܢܘܬܐ ܕܝܢ ܬܘܒ. ܡܢ ܟܕ ܦ̈ܪܓܠܐ ܘܕܟܝ ܠܗܝܟܠܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܦ̈ܪܓܠܐ. ܠܘ ܠܡܡܚܝܘ ܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܠܒ̈ܥܝܪܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܗܝܟܠܐ. ܐܠܐ ܠܡܡܚܐ ܨܠܡܗ ܗܘܐ...

...quinto, propterea quod omnes ordines ecclesiasticos, quos per apostolos sanxit, ipse primus in sua persona effinxit, ut doctorem verum decebat. Munus enim lectoris tunc implevit, quum ei in templum ingresso datus est liber, et legit, Spiritus Domini super me, etc. Munus autem diaconi, quum multitudines in deserto sedere fecit: et iterum, quum pedes discipulorum lavit. Munus presbyteri, quum corpus suum fregit, et sanguinem suum miscuit. Munus episcopi quum in eos inflavit, dixitque Accipite Spiritum Sanctum. Munus patriarchae, quum in caelos sublatus, manus suas elevavit, et iis benedixit. Munus denique subdiaconi in illo tempore, quum flagellis factis, templum mundavit. Fecit autem flagella minime ut homines, [qui sunt] imago Dei, caederet,—sic enim suam imaginem caedisset, —sed ut jumenta e templo abigeret.

[Bod. Or. 624.]

135.

Codex chartaceus in folio, ff. 416 constans, binis columnis charactere simplici, A. C. 1641, pulcherrime exaratus. Insunt;

Jacobi Batnarum Sarugi episcopi, cui apud Syros propter egregiam doctrinam cognomen ܡܠܦܢܐ, h. e. Doctor, homiliae in circulum anni metro dodecasyllabo; inter quas Isaaci una, Ephraimi Syri quinque et Georgii gentium episcopi[a] una, metro heptasyllabo scriptae.

Tit. ܥܠ ܫܠܐ ܕܐܡܪܐ ܘܕܒܪܐ ܘܕܪܘܚܐ

[a] Homilia Isaaci numerum gerit 28; Ephraimi 31, 32, 61, 100, 101; Georgii denique 38.

ܒܚܝܠܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܚܝܐ ܘܩܕܝܫܐ ܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܡܐܡܪ̈ܐ ܕܟܠܗ ܫܢܬܐ ܕܥܒܝܕ ܠܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܀ Ope Patris et Filii et Spiritus viventis sanctique, scribere adgredimur Librum Homiliarum in totum anni circulum a S. Mar Jacobo doctore, fol. 2.—Alias vocatur ܦܢܩܝܬܐ ܕܡܐܡܪ̈ܐ ܡܓܒܝ̈ܐ ܕܥܐܕ̈ܐ ܡܪܢܝ̈ܐ ܘܕܟܠܗܘܢ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܛܢܢ ܕܣܪܘܓ ܀ Πίναξ homiliarum selectarum festorum dominicorum et omnigenum Mar Jacobi doctoris et episcopi Batnarum Sarugi, fol. 28.

1. Index homiliarum Jacobi Sarugensis[b], fol. 1.
2. Homilia Jacobi Sarugensis de investigatione et consecratione ecclesiae, ܕܥܠ ܒܘܚܪܢܐ ܘܩܘܕܫ ܥܕܬܐ, fol. 2.
3. Ejusdem de Zachariae adnuntiatione, ܕܥܠ ܣܘܒܪܗ ܕܙܟܪܝܐ, fol. 6.
4. In illud *In principio erat Verbum*, fol. 8.
5. De Verbo unico, fol. 9.
6. De nomine Emmanuele, fol. 11.
7. De Christi incomprehensibilitate, et de natu ejus ex virgine, ܥܠ ܕܠܐ ܡܬܒܨܝܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܥܠ ܝܠܕܗ ܕܡܢ ܒܬܘܠܬܐ, fol. 13.
8. De Maria et Josepho, et de consanguinitate Mariae et Elizabethae, fol. 16.
9. De nativitate Dñi nostri, fol. 20.
10. De Dñi nativitate, et de stella quae Magis adparuit, et de caede infantium, ܡܐܡܪܐ ܥܠ ܝܠܕܗ ܕܡܪܢ: ܘܥܠ ܟܘܟܒܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܡܓܘܫ̈ܐ ܘܥܠ ܩܛܠܐ ܕܛܠܝ̈ܐ, fol. 28.
11. De laudibus Deiparae, semperque virginis beatae Mariae, ܕܥܠ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܘܒܬܘܠܬܐ ܒܟܠܙܒܢ ܛܘܒܢܝܬܐ ܡܪܝܡ, fol. 39.
12. De Deipara Maria, adversusque eos qui blasphemando adfirmant eam post partum nequaquam in virginitate sua mansisse, ܕܥܠ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ ܘܠܘܩܒܠ ܐܝܠܝܢ ܕܡܓܕܦܝܢ ܘܐܡܪܝܢ: ܕܠܐ ܦܝܫܬ ܒܬܘܠܘܬܗ ܒܬܪ ܕܝܠܕܬ, fol. 42.
13. De Stephano archidiacono et protomartyre, ܕܥܠ ܐܣܛܦܢܘܣ ܪܝܫ ܡܫܡܫܢ̈ܐ ܘܩܕܡܝܐ ܕܣܗ̈ܕܐ, fol. 46.
14. De apostolorum paupertate, ܥܠ ܡܣܟܢܘܬܐ ܕܫܠܝܚ̈ܐ, fol. 49.
15. De Joanne evangelista, discipulo quem Jesus dilexit, ܕܥܠ ܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܬܠܡܝܕܐ ܕܪܚܡ ܗܘܐ ܠܗ ܝܫܘܥ, fol. 51.
16. De Paulo apostolo, fol. 53. Item altera, fol. 57.
17. De Dño a Joanne baptizato, ܥܠ ܡܥܡܘܕܝܬܗ ܕܡܪܢ ܡܢ ܝܘܚܢܢ, fol. 60.
18. De laudibus Joannis baptistae, fol. 64.
19. De baptismo, ܥܠ ܡܥܡܘܕܝܬܐ, fol. 67.
20. De torrente, quem Ezechiel propheta vidit, ܕܥܠ ܢܚܠܐ ܕܚܙܐ ܚܙܩܝܐܝܠ ܢܒܝܐ, fol. 70.
21. De vestibus sordidis, et de viro qui nuptias filio suo fecit, ܥܠ ܡܐܢ̈ܐ ܨܐ̈ܝܐ ܘܥܠ ܗܘ ܓܒܪܐ ܕܥܒܕ ܡܫܬܘܬܐ ܠܒܪܗ, fol. 73.
22. De poenitentia, ܥܠ ܬܝܒܘܬܐ, fol. 75. Item altera, fol. 78.
23. De illo quod dixit Dñs noster, *Quam dabit homo commutationem pro anima sua?* ܥܠ ܗܿܝ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܕܡܢܐ ܢܬܠ ܒܪܢܫܐ ܚܠܠܬܐ ܕܢܦܫܗ, fol. 80.
24. De Dñi nativitate, et de Simeone sene, ܥܠ ܝܠܕܗ ܕܡܪܢ ܘܥܠ ܫܡܥܘܢ ܣܒܐ, fol. 82.
25. De jejunio quadragesimali, ܥܠ ܨܘܡܐ ܕܐܪܒܥܝܢ, fol. 85. Item, fol. 88. Item, fol. 91.
26. De quadraginta martyribus, ܥܠ ܐܪܒܥܝܢ ܣܗ̈ܕܐ, fol. 93.
27. De Dñi lucta cum Satana, ܥܠ ܐܬܟܬܫܘܬܗ ܕܡܪܢ ܥܡ ܣܛܢܐ, fol. 95.

[b] De Jacobo, qui A. C. 519 Batnarum Sarugi episcopus creatus est, cf. Assem. B. O. ii. 283 sqq.

28. Homilia Mar Isaaci metro heptasyllabo de laudibus monachorum, sive vigilia fratrum, ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝ ܐܝܣܚܩ ܕܬܫܒܘܚܬܗܘܢ ܕܝܚܝܕܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܫܗܪܐ ܕܐܚܐ, fol. 99.

29. Homilia metro dodecasyllabo de decem virginibus, ܬܘܒ ܕܥܠ ܥܣܪ ܒܬܘܠܬܐ, fol. 102.

30. Ejusdem [c] de creatione Adam et de resurrectione mortuorum, ܬܘܒ ܕܡܠܗ ܕܥܠ ܓܒܝܠܬܗ ܕܐܕܡ ܘܥܠ ܩܝܡܬ ܡܝܬܐ, fol. 106.

31. Homilia Ephraimi Syri metro heptasyllabo de resipiscentia, ܬܘܒ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܥܠ ܬܝܒܘܬ ܢܦܫܐ, fol. 109.

32. Ejusdem metro eodem de humilitate, ܕܥܠ ܡܟܝܟܘܬܐ, fol. 111.

33. Jacobi Sarugensis homilia magna de fide, ܬܘܒ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܪܒܐ ܕܥܠ ܗܝܡܢܘܬܐ, fol. 113.

34. De operariis quos dñs vineae conduxit, ܕܥܠ ܦܥܠܐ ܕܐܓܪ ܡܪܢ ܠܟܪܡܐ, fol. 120.

35. De haemorrhousa, ܕܥܠ ܗܝ ܡܕܡܝܬܐ, fol. 124.

36. De Davide rege et Uria, ܥܠ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܐܘܪܝܐ, fol. 128.

37. De monachis, ܬܘܒ ܕܡܠܗ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܥܠ ܝܚܝܕܝܐ, fol. 131. Item altera, fol. 134.

38. Homilia Mar Georgii [d] metro heptasyllabo de monachis, ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܓܘܪܓܝ ܕܥܠ ܝܚܝܕܝܐ, fol. 140.

39. Jacobi homilia de viduae filio, quem Dñs ad vitam revocavit, ܕܥܠ ܒܪܗ ܕܐܪܡܠܬܐ ܗܘ ܕܐܚܝܗ ܡܪܢ, fol. 141.

40. De tribus defunctis, quos suscitavit Dñs, ܕܥܠ ܗܠܝܢ ܬܠܬܐ ܡܝܬܐ ܕܐܚܝ ܡܪܢ, fol. 144.

41. De Samaritana, ܕܥܠ ܗܝ ܫܡܪܝܬܐ [l. ܫܡܪܝܢܝܬܐ], fol. 146.

42. De Chananaea, ܕܥܠ ܟܢܢܝܬܐ, fol. 150.

43. De leproso, ܕܥܠ ܗܘ ܓܒܪܐ ܓܪܒܐ, fol. 153.

44. De Timaeo caeco, ܕܥܠ ܛܝܡܝ ܣܡܝܐ, fol. 156.

45. De latrone ad dexteram, ܕܥܠ ܓܝܣܐ ܕܡܢ ܝܡܝܢܐ, fol. 159.

46. De centurione, cujus puerum in urbe Capharnaum sanavit Dñs; apta autem est dominicae secundae jejunii, ܕܥܠ ܗܘ ܩܢܛܪܘܢܐ ܕܐܣܝ ܡܪܢ ܠܛܠܝܗ ܒܟܦܪܢܚܘܡ. ܘܫܘܝܐ ܠܚܕ ܒܫܒܐ ܬܪܝܢ ܕܨܘܡܐ, fol. 161.

47. De filia Jairi archisynagogi, fol. 164.

48. De Lazaro, qui e mortuis surrexit, ܕܥܠ ܠܥܙܪ ܕܩܡ ܡܢ ܒܝܬ ܡܝܬܐ, fol. 166.

49. De homine in quo inerat legio daemonum, quos ejecit Dñs, et in porcos intrantes se in mare dejecerunt, et suffocati sunt, ܕܥܠ ܗܘ ܓܒܪܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܠܓܝܘܢ ܕܫܐܕܐ ܕܐܦܩ ܐܢܘܢ ܡܪܢ ܘܥܠܘ ܒܚܙܝܪܐ ܘܢܦܠܘ ܒܝܡܐ ܘܐܬܚܢܩܘ, fol. 168.

50. De quinque placentis et duobus piscibus, ܕܥܠ ܚܡܫ ܓܪܝܨܢ ܘܬܪܝܢ ܢܘܢܝܢ, fol. 171.

51. De illo qui ex Hierosolymis ad Hierichuntem descendebat, ܥܠ ܗܘ ܕܢܚܬ ܗܘܐ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܠܐܝܪܝܚܘ, fol. 176.

52. De divite et Lazaro, ܕܥܠ ܥܬܝܪܐ ܘܠܥܙܪ, fol. 179.

53. De vidua cujus erant duo quadrantes, ܕܥܠ ܐܪܡܠܬܐ ܕܬܪܝܢ ܫܡܘܢܝܢ, fol. 187.

54. De oratione, quam discipulos suos docuit Dñs, ܥܠ ܨܠܘܬܐ ܕܐܠܦ ܡܪܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ, fol. 190.

55. De Pharisaeo et Publicano, qui in templum ad orandum simul adscenderunt,

[c] Quod homiliae 29, 30, Jacobi Sarugensis sunt patet et ex metro, et ex Assem. Cod. Vat. Cat. iii. 85, N°. 16, 93, N°. 60, ubi ambae diserte S. Jacobo tributae sunt.

[d] Georgius, ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܥܡܡܐ, episcopus gentium Arabicarum A. C. 687 creatus, Jacobi Edesseno aequalis fuit. De ejus operibus cf. Assem. B. O. ii. 494.

ܥܠ ܦܪܝܫܐ ܘܡܣܟܢܐ ܕܫܠܡܘ ܗܘܘ ܠܫܘܠܡܐ ܕܢܫܠܘܢ ܢܘܟܪܝܬܐ, fol. 195.

56. De illo adolescente, qui Dñm rogabat, *Quid faciam, ut regnum caeleste possideam*, ܥܠ ܗܘ ܥܠܝܡܐ ܕܫܐܠ ܠܡܪܢ· ܡܢܐ ܐܥܒܕ ܕܐܐܪܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ, fol. 198.

57. De Samsone, ܕܥܠ ܫܡܫܘܢ, fol. 200.

58. De rerum creatarum structura, ܕܥܠ ܬܘܩܢܐ ܕܒܪܝܬܐ, fol. 203.

59. De Antiochia, quomodo per Petri et Joannis, et Pauli praedicationem fidem edocta est, ܕܥܠ ܬܠܡܝܕܘܬܗ ܕܐܢܛܝܘܟܝ ܕܡܢ ܫܡܥܘܢ ܘܝܘܚܢܢ ܘܦܘܠܘܣ, fol. 223.

60. De dominica Hosannarum, ܕܥܠ ܚܕܒܫܒܐ ܕܐܘܫܥ̈ܢܐ, fol. 228. Item altera, fol. 231.

61. Homilia S. Ephraimi metro suo de sancto festo Hosannarum, ܬܘܒ ܕܡܪܝ، ܐܦܪܝܡ ܕܥܠ ܥܐܕܐ ܪܒܐ ܕܐܘܫܥ̈ܢܐ, fol. 233.

62. Jacobi homilia de passione salutari, ܕܥܠ ܚܫܐ ܦܪܘܩܝܐ: ܕܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ, fol. 236.

63. De Petri denegatione, ܬܘܒ ܕܥܠ ܟܦܪܢܗ ܕܫܡܥܘܢ, fol. 259.

64. De Cherub et latrone, ܕܥܠ ܟܪܘܒܐ ܘܠܓܝܣܐ, fol. 263.

65. Homilia dominicae magnae resurrectionis, ܡܐܡܪܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܪܒܐ ܕܩܝܡܬܐ, fol. 267.

66. De confessoribus et martyribus, ܕܥܠ ܡܘܕ̈ܝܢܐ ܘܣܗ̈ܕܐ, fol. 269.

67. De dominica nova et Thoma apostolo, ܥܠ ܚܕܒܫܒܐ ܚܕܬܐ ܘܬܐܘܡܐ ܫܠܝܚܐ, fol. 271.

68. De adscensione Dñi ad caelos, ܕܥܠ ܣܘܠܩܗ ܕܡܪܢ ܠܫܡܝܐ, fol. 274.

69. De linguarum divisione et dono (Spiritus) ad apostolos, ܕܥܠ ܦܘܠܓ ܠܫܢ̈ܐ ܘܥܠ ܡܘܗܒܬܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ, fol. 277.

70. De sepultura Deiparae Mariae, ܕܥܠ ܩܒܘܪܬܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ, fol. 280.

71. De decollatione Joannis baptistae, ܕܥܠ ܦܣܩ ܪܫܗ ܕܝܘܚܢܢ ܗܘ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 282.

72. De curru, quem vidit Ezechiel, ܕܥܠ ܡܪܟܒܬܐ ܕܚܙܐ ܚܙܩܝܐܝܠ, fol. 286.

73. De conventu episcoporum, apta ecclesiae consecrationi, et quum templum restauretur, ܡܐܡܪܐ ܥܠ ܟܢܘܫܝܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܦܫܝܩ ܠܩܘܪܫ [l. ܠܩܘܕܫ] ܕܒܝܬܐ ܘܡܐ ܕܡܬܚܕܬ ܗܝܟܠܐ, fol. 296.

74. De synodo patrum 318, qui Nicaeam diebus regis victricis Constantini convenerunt, ܥܠ ܟܢܘܫܝܐ ܕܬܠܬܡܐܐ ܘܝ̄ܚ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܬܟܢܫܘ ܒܢܝܩܝܐ ܒܝܘܡܝ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܢܨܝܚܐ, fol. 298.

75. De manuum Mosis in bello adversus Amalek extensione, quae crucis mysterium est; unde apta est homilia, quae magno festo crucis victricis venerandae recitetur, ܥܠ ܦܫܛܐ ܐܝܕܘܗܝ ܕܡܘܫܐ ܒܩܪܒܐ ܕܥܡܠܝܩ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܪܙܐ ܕܨܠܝܒܐ: ܠܗܢ ܕܝܢ ܕܫܘܝܐ ܒܥܐܕܐ ܪܒܐ ܕܨܠܝܒܐ ܢܨܝܚܐ ܘܡܝܩܪܐ, fol. 302.

76. De mysteriis et typis, aliisque rebus quae Christum praefigurabant, ܕܥܠ ܐܪ̈ܙܐ ܘܛܘ̈ܦܣܐ ܘܦܘܪ̈ܣܐ ܕܡܫܝܚܐ, fol. 305.

77. De praeceptorum observatione, ܕܥܠ ܢܛܘܪܘܬ ܦܘܩ̈ܕܢܐ, fol. 307.

78. Homilia quae causam docet, quare Dñs triginta in terra egerit annos, antequam miracula in mundo edere coeperit, ܡܐܡܪܐ ܕܡܚܘܝܐ ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܗܘ، ܡܪܢ ܒܐܪܥܐ ܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܬܕܡܪ̈ܬܐ ܒܥܠܡܐ, fol. 310.

79. De defunctorum consolatione, ܥܠ ܒܘܝܐܐ ܕܥܢܝ̈ܕܐ, fol. 312.

80. De Thoma apostolo, ܕܥܠ ܬܐܘܡܐ ܫܠܝܚܐ, fol. 315.

81. De Mar Sergio martyre illustri et probato ex urbe Resafa, h. e. Sergiopoli, ܕܥܠ ܡܪܝ، ܣܪܓܝܣ ܣܗܕܐ ܢܨܝܚܐ ܘܡܫܒܚܐ ܕܪܨܦܐ, fol. 321.

82. De Mar Sarbelo martyre, ܕܥܠ ܡܪܝ, ܣܪܒܝܠ ܣܗܕܐ, fol. 324.

83. De amore justorum ad Deum, apta quae in vigilia fratrum recitetur, ܥܠ ܚܘܒܐ ܕܟܐܢܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܠܡܐܡܪ ܕܐܬܐܡܪ ܒܫܗܪܐ ܕܐܚܐ, fol. 327.

84. De S. sene Juliano, ܥܠ ܩܕܝܫܐ ܣܒܐ ܝܘܠܝܢܐ, fol. 331.

85. De S. martyre Georgio, ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ, ܓܝܘܪܓܝܣ ܣܗܕܐ, fol. 335.

86. De casu idolorum et de praedicatione apostolorum, ܥܠ ܡܦܘܠܬܐ ܕܦܬܟܪ̈ܐ ܘܥܠ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ, fol. 339.

87. De Roma per Petrum apostolum fidem edocta, ܕܥܠ ܬܠܡܝܕܘܬܐ ܕܪܗܘܡܝܐ ܕܡܢ ܦܛܪܘܣ ܫܠܝܚܐ, fol. 344.

88. De inventione crucis viventis et salutaris, necnon de Constantino rege victrice, ܕܥܠ ܫܟܚܬܐ ܕܨܠܝܒܐ ܚܝܐ ܘܦܪܘܩܝܐ ܘܥܠ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܙܟܝܐ, fol. 355.

89. De Daniele, et Anania sociisque ejus, ܕܥܠ ܕܢܝܐܝܠ ܘܥܠ ܕܒܝܬ ܚܢܢܝܐ, fol. 359.

90. De mortuo ad vitam suscitato per ossa Elisaei, ܥܠ ܐܠܝܫܥ ܕܐ ܚܝܐ ܡܝܬܐ ܥܠ ܓܪ̈ܡܘܗܝ, fol. 366.

91. De descensu Altissimi super montem Sinai, ܥܠ ܡܚܬܬܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܛܘܪ ܣܝܢܝ, fol. 369.

92. De duobus passeribus, quorum alter juxta legem super fontem necandus erat, alter a sacerdote vivus dimittendus, ܥܠ ܗܢܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܨܦܪ̈ܝܢ ܕܦܩܝܕ ܒܢܡܘܣܐ ܕܚܕܐ ܬܬܢܟܣ ܥܠ ܡܥܝܢܐ ܕܡ̈ܝܐ: ܘܚܕܐ ܢܦܪܚܝܗ̇ ܟܗܢܐ ܟܕ ܚܝܐ, fol. 372.

93. De duobus hircis, quorum alter juxta legem ad tabernaculi januam mactandus erat, alter a sacerdote in desertum Azazaeli mittendus, ܥܠ ܗܠܝܢ ܬܪ̈ܝܢ ܨܦܝܪ̈ܐ ܕܦܩܝܕ ܗܘܐ ܒܢܡܘܣܐ ܕܚܕ ܢܬܢܟܣ ܒܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢܙܒܢܐ ܘܚܕ ܢܫܕܪ ܟܗܢܐ ܠܡܕܒܪܐ ܠܥܙܐܝܠ, fol. 375.

94. De vacca rubra, quae ex legis praescripto pro synagogae peccatis comburenda fuit, necnon de Dñi crucifixione, ܥܠ ܬܘܪܬܐ ܣܘܡܩܬܐ ܕܦܩܝܕ ܒܢܡܘܣܐ ܕܬܐܩܕ, ܚܠܦ ܚܛ̈ܗܝܗ̇ ܕܟܢܘܫܬܐ ܘܥܠ ܙܩܝܦܘܬܗ ܕܡܪܢ, fol. 379.

95. De muliere, cui septem fuerant mariti, ܥܠ ܐܢܬܬܐ ܕܫܒܥܐ ܒܥ̈ܠܝܗ̇, fol. 382.

96. De Dñi dicto ad Simeonem Petrum, *Quem dicunt homines me esse*, ܥܠ ܗܝ, ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܠܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ: ܕܡܢܘ ܐܡܪܝܢ ܥܠܝ ܐܢܫܐ ܕܐܝܬܝ, fol. 385.

97. Item in illud ad eundem, *Abi retrorsum a me Satana*, ܥܠ ܗܝ, ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܠܫܡܥܘܢ ܕܙܠ ܠܒܣܬܪܟ, ܣܛܢܐ, fol. 389.

98. De amore divino, et de perfecta reconciliatione, ܕܥܠ ܚܘܒܐ ܐܠܗܝܐ ܘܥܠ ܬܪܥܘܬܐ ܓܡܝܪܬܐ, fol. 391.

99. De Josepho justo, ܕܥܠ ܝܘܣܦ ܟܐܢܐ, fol. 395. Item altera, fol. 402.

100. Homilia Ephraimi Syri in metro suo, in illud quod dicit Esaias, *Auferetur scelestus ne videat gloriam Dei*, ܕܡܠܬܗ ܕܡܪܝ, ܐܦܪܝܡ ܥܠܗ̇, ܕܐܡܪ ܐܫܥܝܐ ܕܢܬܬܦܠܛ ܪܫܝܥܐ ܕܠܐ ܢܚܙܐ ܫܘܒܚܗ ܕܐܠܗܐ, fol. 410.

101. Homilia Ephraimi de fine et consummatione rerum; item de Gog et Magog; et de Antechristo, ܬܘܒ ܟܕ ܐܠܗܐ ܡܪܐ ܥܠ ܡܥܢܝܢ ܠܡܚܬܒ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ, ܐܦܪܝܡ ܕܥܠ ܚܪܬܐ ܘܥܠ ܫܘܠܡܐ ܘܥܠ ܓܘܓ ܘܡܓܘܓ ܘܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܓܠܐ, fol. 414.

In margine, fol. 416;

ܕܩܪܐ ܢܨܠܐ ܥܠ ܕܟܬܒ. ܗܘ̣, ܗܠܝܢ ܟܬܒܬ
ܐܝܟ ܕܡܫܟܚܐ ܀ Qui legit oret pro scriba.

Haec facta sunt A. Gr. 1952, C. 1641.

[Poc. 404.]

136.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. 140 constans, saeculi forte decimi quinti, charactere simplici exaratus. Insunt;

Homiliae Jacobi Sarugensis, Ananiae Xenajae, Ephraimi, Isaac Ninevitae, et Gregorii Bar-Hebraei.

1. Oratio Mar Jacobi doctoris, quam adhuc puer de se ipso dixit, metro dodecasyllabo, ܬܘܒ ܨܠܘܬܐ ܕܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܕܐܡܪܗ̇ ܥܠ ܢܦܫܗ ܟܕ ܗܘ̣ ܥܕܟܝܠ ܛܠܝܐ ܗܘܐ, fol. 1.

2. Homilia ejusdem de virginitate et scortatione et justorum conjugio, eodem metro, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܥܠ ܒܬܘܠܘܬܐ ܘܙܢܝܘܬܐ ܘܙܘܘܓܐ ܕܟܐ̈ܢܐ, fol. 3.

3. Homilia ab Anania Xenaja[a] scripta de se ipso in metro Mar Jacobi, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܥܒܕ ܠܚܢܢܝܐ ܐܟܣܢܝܐ ܥܠ ܢܦܫܗ ܒܡܫܚܬܐ ܕܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ, fol. 18.

4. Homilia Mar Jacobi Sarugensis de peregrini miseriis; necnon de peregrinorum sepultura, eodem metro, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܡܣܟܢܐ ܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ ܕܥܠ ܐܟܣܢܝܐ ܘܥܠ ܦܘܪ̈ܢܣܘܗܝ: ܘܥܠ ܐܟܣ̈ܢܝܐ ܘܡܩܒܪܢܘܬܗܘܢ, fol. 22.

5. Homilia ejusdem de anima et corpore, eodem metro, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ ܕܥܠ ܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ, fol. 37.

6. Homilia ejusdem de obitu S. Deiparae Mariae, eodem metro, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܫܘܢܝܗ̇ ܕܡܒܪܟܬܐ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ, fol. 51.

7. Deest fol. 65. Inerat initium homiliae S. Ephraimi Syri, secundum literas alphabeti dispositae, metro heptasyllabo.

8. Homilia ejusdem, cui insunt admonitiones et praecepta in usum Christianorum, quae quicunque observat ex inferis servabitur, metro heptasyllabo, ܬܘܒ ܚܡܫܝܢ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ، ܐܦܪܝܡ ܕܙܘܗܪ̈ܐ ܘܦܘܩ̈ܕܢܐ ܠܟܪ̈ܣܛܝܢܐ: ܗܘ ܕܢܛܪ ܠܗܘܢ ܢܬܦܨܐ ܡܢ ܓܗܢܐ, fol. 73. Fol. 75 deest.

9. Homilia Mar Isaac Ninevitae[b], in metro Mar Ephraimi, de hymnis metricis, quibus in precando in suum solatium utuntur monachi, per noctes post ministrationes finitas cantantes, ut e somno corpus levetur, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܐܡܝܪ ܠܡܪܝ، ܐܝܣܚܩ ܕܢܝܢܘܐ ܒܢܝܫܐ ܕܡܪܝ، ܐܦܪܝܡ ܥܠ ܒܥܘ̈ܬܐ ܕܨܠܘܬܐ ܕܡܫܬܡܫܐ. ܕܡܫܒܚܝܢ ܒܩܠ̈ܐ ܕܡܬܢܝܚܘܬܐ. ܘܡܬܒܣܡܝܢ ܠܒܘܝܐܐ ܕܢܦܫ̈ܬܐ ܕܗܢܘܢ ܥܢܝܢ ܒܗܘܢ ܒܠܠܝܐ ܕܫܘܠܡܬܐ ܒܬܪ ܫܠܡܐ ܕܬܫܡܫܬܐ ܐܝܟ ܕܢܬܕܠܠ ܠܦܓܪܗܘܢ ܡܢ ܫܢܬܐ, fol. 89. Fol. 95 deest.

10. Homilia Ephraimi de peregrinorum statu, ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ، ܐܦܪܝܡ ܕܥܠ ܐܟܣܢܝܐ, fol. 105.

11. Cantilena in metro Mar Ephraimi de anima, ܬܘܒ ܣܘܓܝܬܐ ܒܢܝܫܐ ܕܡܪܝ، ܐܦܪܝܡ ܥܠ ܢܦܫܐ, fol. 108.

12. Alia cantilena de Deipara, ܬܘܒ ܣܘܓܝܬܐ ܕܥܠ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, fol. 113.

13. Alia cantilena alphabetica in eodem metro de Josepho et Benjamin, patriarchae Jacobi filiis, ܐܠܦܒܝܬܐ ܕܥܠ ܝܘܣܦ ܘܒܢܝܡܝܢ ܒܢ̈ܝ ܐܒܘܗܘܢ ܝܥܩܘܒ, fol. 115.

14. Metrica quaedam Gregorii Bar-Hebraei, in metro dodecasyllabo, ܬܘܒ ܚܡܫܝܢ ܡܢ ܡܡ̈ܫܚܬܗ ܕܡܪܝ ܡܦܪܝܢܐ, fol. 119. Insunt quadraginta quatuor breviora poematia, quae plerumque e quatuor lineis constant, et in eundem sonum desinunt: quae praecipua sunt de vita hominum angelica, de tribus vitae modis, ܦܓܪܢܝܐ, ܢܦܫܢܝܐ, ܪܘܚܢܝܐ, ܥܠ ܙܢܝܘܬ ܢܟܠܢܐ, de viro malo semper doloso, de vano divitiarum amore, de juventutis tempore, quum ad coenobium Barsumae proficiscebatur, de morte et defunctis, de puro amore, de amici absentia, et aliis ejusmodi rebus agunt.

15. Metrica quaedam breviora Jacobi Sarugensis, ܕܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ ܣܪܘܓܝܐ, fol. 134.

---

[a] Ananias Xenajas, qui etiam Joannes Bar-Sila dictus est, ad patriarchatum Jacobitarum A. Gr. 1795, C. 1484, evectus, nomen sibi Ignatii xi sumpsit. V. Assem. B. O. ii. 468. Le Quien, Or. Chr. ii. 1402.

[b] De Isaac Ninevitae vita et scriptis disseruit Assem. in B. O. i. 444—460.

Ad calc. ܫܠܡ. ܐܝܢܐ ܕܦܓܥ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ ܢܨܠܐ ܥܠ ܚܛܝܐ ܡܢ ܟܠ ܘܕܘܝܐ ܡܢ ܟܠ ܦܝܠܛܘܣ ܟܬܘܒܗ ܘܢܐܡܪ ܡܪܝ ܝܫܘܥ ܒܚܢܢܟ ܫܘܒܩܢܐ ܕܚܘܒܘܗܝ ܕܟܬܒ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܐܡܝܢ ܀ Explicit.. Quicunque in hunc librum incidat, oret pro scelestissimo vilissimoque Pilato, qui eum exaravit; et dicat Dñe Jesu, per tuam misericordiam da veniam ejus peccatis qui hunc librum exscripsit. [Hunt. 595.]

137.

Codex bombycinus laevigatus in folio, ff. 278 constans, Carshunicus, saeculi forte decimi sexti, binis columnis, charactere simplici luculenter exaratus. Insunt;

1. Historia imperatoris Romani Zenonis et filiae ejus Hilariae, fol. 1.

Tit. ܒܣܡ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܪܘܚ ܐܠܩܕܣ: ܢܒܬܕܝ ܒܥܘܢ ܐܠܠܗ ܘܚܣܢ ܬܘܦܝܩܗ: ܘܢܟܬܒ ܣܝܪܗ ܐܠܡܠܟ ܐܠܡܘܡܢ ܙܝܢܘܢ: ܘܙܘܓܬܗ ܫܡܣ ܐܠܡܢܝܪܗ ܐܠܡܢܬܓܒܗ ܐܝܠܐܪܝܐ ܒܢܬܗܡ: ܨܠܘܬܗܡ ܘܒܪܟܬܗܡ ܬܟܘܢ ܡܥܢܐ ܐܡܝܢ ܀ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, scribere adgredimur Dei auxilio et bono ejus concursu historiam regis fidelis Zenonis, et conjugis ejus, (necnon) solis splendentis, electae Hilariae, filiae eorum. Sint preces eorum et benedictio nobiscum, Amen. Ad calc. ܟܡܠܬ ܣܝܪܗ ܐܠܩܕܝܣܗ ܐܝܠܐܪܝܐ ܒܢܬ ܡܠܟ ܙܝܢܘܢ علي يد احقر عبيد الله عبد العزيز • ولله المجد دايما امين امين • Explicit. historia S. Hilariae, filiae regis Zenonis, manu vilissimi servorum Dei Abdalaziz: et Deo gloria sempiterna, Amen, Amen.

Insunt hymni duo Syriace, quorum primus in fol. 5 in metro Jacobi Sarugensis, alter in fol. 6 in metro Ephraimi scriptus est.

2. Homiliae xxxv e Joannis Chrysostomi, Jacobi Sarugensis, Ephraimi Syri, Gregorii Theologi, operibus desumptae, quarum index in fol. 15.

1. Homilia Joannis Chrysostomi de poenitentia, ميمر من قول مري يوحنا فم الذهب علي التوبة, ibid.

2. Homilia ejusdem de poenitentia, qua etiam a gulositate et cupiditate interdicit, من قول مري يوحنا فم الذهب علي التوبة وينهي عن الشره والرغبة, fol. 20.

3. Homilia Jacobi Sarugensis de judicio et die novissimo, من قول مري يعقوب السروجي ميمر علي الحكم والاخرة, fol. 25. Ad calc. sermo brevis e libro, cui nomen Lampas Regum, desumptus, وايضا من كتاب سراج الملوك, fol. 27.

4. Introductio brevis de vera fide, de Trinitate et Unitate, de sapiente ecclesiae ordine, كلام مختصر علي الامانة والتثليث والتوحيد وعلي ترتيب البيعة العقلية, fol. 28.

5. Historia pueri quem mater paterque ejus sacrificare voluerunt, قصة الصبي الذي ارادوا امه وابوه ان يذبحوه, fol. 31.

6. Homilia S. Ephraimi Syri de poenitentia humili, ميمر لابينا القديس مري افريم السرياني حيث علي التوبة الخشوعي, fol. 34.

7. Homilia Gregorii episcopi de hujus mundi evanescentia, et de animae e corpore exitu, وايضا نكتب ميمار من قول غريغوريوس الاسقف قاله علي فنا الدنيا وخروج النفس من الجسد, fol. 39.

8. Homilia Joannis Chrysostomi de poenitentia, et de divinorum mysteriorum participatione, وايضا ميمار من قول يوحنا فم الذهب علي التوبة وعلي تناول الاسرار الالهية, fol. 45.

9. Ejusdem de iisdem, fol. 67.

10. Homilia Mar Jacobi Sarugensis de Eucharistiae utilitate pro defunctis in altero mundo, ميمر من قول مار يعقوب السروجي قاله علي نفع القربان للاموات بذاك العلم, fol. 76.

11. Homilia de precibus continuis cum

metu constanti, القول [a]ذمن اجل الصلاة القايمة بالخشية الدايمة, fol. 91.

12. Homilia de devotione et jejunio et temperantia in loquendo, quae quasi carcer omnes cupiditates cohibeat, et animi post novas voluptates diffluentiam coerceat, علي تكلان الله تعالي من اجل هذه في النسك والصيام والامساك عن الكلام الذي هو السجن عن جميع الشهوات. ومايع النظر الي مستطرفات اللذات, fol. 103.

13. Diei dominicae excellentiae expositio, et de nomine ejus, et nobilitate, et quid fidelibus in eo agere deceat, etc., وايضا نكتب بيان فضل يوم الاحد المقدس واسمه وشرفه وما يجب علي المومنين فيه وغير ذلك, fol. 113.

14. Rationis jejunandi singulis quartis sextisque hebdomadis feriis expositio, necnon de ejus necessitate et utilitate cum pace Dñi, Amen, وايضا بيان سبب صوم يوم الاربعه والجمعه ووجوبه ومنفعته بسلام من الوب امين, fol. 123.

15. Expositio sancti jejunii quadragesimalis, necnon de ejus necessitate et utilitate, et quam facilis observatio ejus, si tantum cum pace Dñi sit, Amen, ايضا خبر الصوم الذي هو الاربعين يوم المقدسه ووجوبه ومنفعته وكيف ينبغي ان يكون بسلام من الرب امين, fol. 134.

16. Homilia a patre quodam sancto conscripta de jejunio sancto, quae die dominica prima jejunii semel legi debeat, cum pace Dñi, Amen, ايضا ميمر قاله بعض الابا القديسين علي الصوم المقدس يقرا بكرة الاحد الاول منه بسلام من الرب امين, fol. 144.

17. Praeceptum quod in Deo pater quidam sanctus praecepit, quod parasceue secunda sancti jejunii legeretur, وصية ايضا بالها[b] بعض الابا القديسين تقرا ثاني جمعة من الصوم المقدس, fol. 152.

18. Homilia S. Gregorii Theologi de Dño nostro, cui sit gloria, a Sathana tentato, quae dominica secunda jejunii legeretur, ايضا, ميمر قاله القديس غريغريوس الثاولوجوس علي تجربة الشيطان السيد له المجد: يقرا في الاحد الثاني من الصوم, fol. 162.

19. Homilia Joannis Chrysostomi de Filio Prodigo, cujus in sancto evangelio mentionem fit, quae tertia jejunii dominica legeretur, ميمر قاله القديس يوحنا فم الذهب علي الابن الشاطر الذي ذكره الانجيل الطاهر يقرا يوم الاحد الثالث من الصوم المقدس, fol. 173.

20. Ejusdem de Pharisaeo et Publicano, quae quarta parasceue semel legi debeat, ميمر قاله القدس يوحنا فم الذهب علي الفريس والعشار يقرا بكرت [l. بكرة] الجمعه الرابعه, fol. 186.

21. Ejusdem de muliere Samaritana, quae quarta jejunii dominica legeretur, ميمر قاله القد يوحنا فم الذهب علي الامراه السامريه يقرا الاحد الرابع من الصوم, fol. 191.

22. Ejusdem de viro qui ex Hierosolymis ad Hierichuntem proficiscens in latrones incidit, et quae quinta jejunii parasceue semel legi debeat, وايضا ميمر قاله القديس يوحنا فم الذهب علي الرجل الهابط من اورشليم الي اريحا الذي وقع بين الصوص [l. اللصوص] يقرا بكرت الجمعه الخامسه من الصوم المقدس, fol. 198.

23. Patris cujusdam homilia de illo claudo quem Dñs noster Jesus Christus, cui sit gloria in saecula, stare fecit, quae quinta jejunii dominica legeretur, ميمر قاله بعض الابا علي المقعد الذي اقامه ربنا يسوع المسيح له المجد دايما امين يقرا الاحد الخامس من الصوم المقدس, fol. 204.

24. Patris cujusdam homilia de muliere peccatrice, quae sexta jejunii parasceue semel legi debeat, ميمر قاله بعض الابا علي الامراة الخاطيه قرا بكرة الجمعة السادسه من الصوم المقدس, fol. 209.

25. Homilia S. Mar Ephraimi de illo qui caecus natus est, quae sexta jejunii domi-

[a] E more Syrorum loquendi addita est litera ذ, pro qua Arabes utuntur الذي.

[b] A Syriaco sermone hac forma derivatur, sc. ܒܐܠܗܐ.

nica legeretur, ميمر قاله القديس مار افرام السرياني لاجل الاعما المولود يقرا الاحد السادس من الصوم المقدس, fol. 218.

26. Sermo quotidie per sanctum jejunium fidelibus in sancta ecclesia legendus, ترجام يقال في الصوم المقدس يقرا كل يوم علي المومنين في البيعة المقدسة, fol. 223.

27. Homilia S. Joannis Chrys. de nobili Hosannarum festo, ميمر قاله القديس يوحنا فوم الذهب علي يوم عيد الشعانين الشريف, fol. 225.

28. Ejusdem de coena mystica; et de discipulorum pedibus a Dño nostro lavatis, quae semel parasceue hebdomadis magnae legeretur, ميمر قاله القديس يوحنا فم الذهب بطريرك القسطنطينية علي العشا السري وغسل السيد ارجل التلاميذ يقرا بكرة خميس العهد الكبير, fol. 232.

29. Homilia Jacobi, urbis Serug episcopi, de latrone qui una cum Dño nostro crucifixus est, et in eum credidit, et de angelo Cherub qui paradisum custodit; quae hora sexta parasceues crucifixionis legeretur, ميمر قاله مري يعقوب اسقف مدينة سروج علي اللص الذي صلب مع سيدنا وايمانه به والملاك الكاروبي الحافظ الفردوس يقرا الساعة السادسة يوم الجمعة الصلبوت, fol. 236.

30. Sermo pro parasceue crucifixionis adorandae, نكتب ايضا ترجام ليوم جمعة الصلبوت المجيد, fol. 245.

31. Homilia Jacobi doctoris (Sarugensis), quae Sabbatho adnuntiationis legeretur, ميمر من قول مري يعقوب المعلم يقرا يوم سبت البشارة[c], fol. 247.

32. Homilia ab eodem Jacobo scripta de Dñi Jesu Christi resurrectione, وايضا ميمر وضعه القديس الطوباني مري يعقوب المعلم اسقف مدينه سروج علي قيامة المقدسة التي لربنا يسوع المسيح له المجد دايما امين, fol. 251.

33. Sermo patris Joannis Chrys. de poenitentia, quo a mendacio et furto et invidia et malitia et injuria interdicit, ترجام علي التوبة ينهي عن الكذب والسرقة والحسد والحقد والثلب كما قال الاب يوحنا فم الذهب, fol. 257.

34. S. Ephraimi homilia de bello cum maledicto Sathana, من قول مار افريم علي قطال الشيطان اللعين, fol. 264.

35. Mar Jacobi Sarugensis, doctoris magni et sancti venerandi, homilia de amore, من قول الملفان[d] المعظم والقديس المكرم مار يعقوب اسقف سروج قاله علي المحبة, fol. 275. Ad calc. كمل مامر مار يعقوب صلاته تكون معنا امين. Explicit. homilia Mar Jacobi: preces ejus nobiscum, Amen. [HUNT. 22.]

138.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. 186 constans, saeculi forte decimi tertii, charactere simplici exaratus. Librum A. C. 1552 reparavit Simeon quidam, suaque manu folium primum, quo inest titulus, it. ff. 18, 19, 115, 135, 146, 185, addidit: idem ff. 17, 47, 68 nuda reliquit, quia forte quae ibi desunt, ab aliis codicibus supplere non potuit. Insunt;

Homiliae metricae, plerumque anonymae, sed una et altera nomen ferunt Ephraimi, Isaac, et Jacobi Sarugensis.

1. Homilia de S. Palkida et uxore ejus, duobusque filiis, in metro Mar Ephraimi, ܒܫܡ ܡܪܝܐ ܡܫܒܚܐ ܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܦܠܩܝܕܐ ܘܥܠ ܐܢܬܬܗ ܘܥܠ ܬܪܝܢ ܒܢܘܗܝ، ܒܡܫܚܐ ܕܡܪܝ، ܐܦܪܝܡ, fol. 3.

2. Homilia de Aharonis morte in metro Jacobi Sarugensis, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܡܘܬܗ ܕܐܗܪܘܢ ܒܡܫܚܐ ܕܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ, fol. 18. Multa insunt ex Ephraimo, Jacobo, Balaeo, desumpta.

[c] Sabbathum, quod inter diem crucifixionis et Paschatem intercedit, a Syris ܫܒܬܐ ܕܣܘܒܪܬܐ, et ab Arabibus سبت البشارة, vocatur.

[d] E voce Syriaca ܡܠܦܢܐ, quae solitus Jacobi titulus est apud Syros, forte ductum est hoc vocabulum, pro quo expectaveris المعلم.

3. Homilia de Sara et Abraham in metro Ephraimi, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܐܚܪܢܐ ܕܥܠ ܣܪܐ ܘܐܒܪܗܡ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ, fol. 32.

4. Homilia de Antechristo in eodem metro, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܐܚܪܢܐ ܕܥܠ ܐܢܛܝܟܪܝܣܛܘܣ, fol. 40. In marg. ܐܢܛܝܟܪܝܣܛܐ.

5. Homilia de die ultimi judicii, fol. 48. Titulus et initium desunt, sed in marg. manu Simeonis, الى يوم الحساب في الاخرة بلحن مار افرم.

6. Homilia Mar Isaac de poenitentia et resipiscentia, in metro Ephraimi, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܝܣܚܩ ܥܠ ܬܝܒܘܬܐ ܘܬܘܬܐ ܢܥܝܡܐ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ, fol. 71.

7. Homilia de rapido dierum et noctium cursu, in metro Jacobi, ܡܐܡܪܐ ܐܚܪܢܐ ܥܠ ܪܗܛܐ ܕܐܝܡܡܐ ܘܕܠܠܝܐ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ, fol. 75.

8. Homilia Mar Jacobi de decem virginibus, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܥܠ ܥܣܪ ܒܬܘܠܢ, fol. 87.

9. Homilia ejusdem de fratre exsilio excruciato, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܒܩܠܐ. ܕܥܠ ܐܚܐ ܕܐܫܬܢܩ ܒܐܟܣܢܝܐ, fol. 107.

10. Homilia ejusdem de fine et consummatione mundi, et de regno coelorum, et gehenna, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܥܠ ܫܘܠܡܐ ܘܫܘܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܘܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܘܓܗܢܐ, fol. 115.

11. Homilia de divite quodam Romano Phimeno in metro Ephraimi, ܬܘܒ ܥܠ ܦܝܡܝܢܘܣ ܡܐܡܪܐ ܕܦܝܡܝܢܘܣ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ, fol. 130. In hac homilia legimus quod Phimeno, viro ditissimo Romanorum, propter magnas eleemosynas filius tandem datus est; cui adolescenti uxor pulcherrima quaeritur: quam tamen post nuptias in ecclesia S. Petri Romae celebratas, ipso nuptiarum die illibatam relinquit, ut se totum Deo devoveat. Syriam igitur proficiscens panem in B. V. Mariae ecclesia apud Edessenos mendicat, et ab ipsius patris servis ad eum quaerendum missis, qui tamen eum propter extremam miseriam non agnoscunt, eleemosynas accipit. Romam denique reversus, a suo patre panem mendicat, apud quem in domum receptus, annos septendecim ut mendicus degit, e cibo quem edere noluerunt servi nutritus. Quinetiam per sex hebdomadis dies jejunabat, et quid ipse mendicaverat, pauperibus impertiebat. Denique mortuum patriarcha Romae somnio ut eum quaereret et coleret admonetur; lugent parentes et sponsa; cum magna pompa effertur cadaver; aegrotos sanat; fluit e corpore mirum quoddam unguentum: quibus aliisque miraculis editis, ut sanctus colitur, et dies Junii 22 in ejus honorem reservatur.

12. Homilia de Constantino e sua lepra sanato, in metro Jacobi, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܢ [l. ܡܢ] ܕܐܬܕܟܝ ܡܢ ܓܪܒܗ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ, fol. 152.

13. Homilia de Faustino, et Metrodora, et tribus eorum filiis, quorum unus fuit Clemens Romanus, in metro Ephraimi, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܦܘܣܛܝܢܘܣ ܘܥܠ ܡܛܪܘܕܘܪܐ ܘܥܠ ܬܠܬܐ ܒܢܝܗܘܢ ܒܩܠܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ, fol. 171. Multa in hac homilia ad Ephraimum, Jacobum, Balaeum adscripta. Ad calc. ܕܟܪ ܠܚܛܝܐ ܕܟܬܒ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܫܡܥܘܢ ܒܪ *** ܫܢܬ ܐܦܣܓ ܒܝܪܚ ܐܝܪ ܀ Hunc librum conglutinativit miser Simeon, fil. *** anno Gr. 1863, C. 1552, in mense Maio. Cfr. it. fol. 115. [Bod. Or. 19.]

139.

Codex chartaceus in folio, ff. 287 constans, Carshunicus, A. C. 1653, charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Athanasii, Hierosolymorum patriarchae homiliae in circulum anni.

Tit. ܒܣܡ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܐܠܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܐܠܗ ܐܠܘܐܚܕ ܠܗ ܐܠܡܓܕ ܢܒܬܕܝ ܒܥܘܢ ܐܠܠܗ ܘܚܣܢ ܬܘܦܝܩܗ ܢܟܬܒ ܡܘܐܥܛ ܐܠܐܒ ܐܠܩܕܝܣ ܐܬܐܢܐܣܝܘܣ ܒܛܪܝܪܟ ܐܘܪܫܠܝܡ ܀ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, cui sit gloria, scribere adgredimur Dei auxilio et ductu Homilias patris sancti, Athanasii, Hierosolymorum patriarchae.

Athanasii homiliis praefixus est sermo Joannis Chrysostomi die primo Paschatis legendus, اول ذلك موعظة لابينا الجليل في القديسين يوحنا فم الذهب رييس اساقفه مدينة القوسطنطينيه تقال يوم احد الفصح العظيم, fol. 2.

Excipiunt Athanasii homiliae, sc.

1. Feriae secundae hebdomadis Paschatis, العظة الاولي تقري يوم الاثنين ثاني الفصح, fol. 3.
2. Dominicae S. Thomae, quae prima est post Pascha, العظة الثانيه. تقال في الاحد الاول بعد الفصح الذي هو احد توما الرسول, fol. 6.
3. Dominicae S. Josephi quae secunda est post Pascha, الاحد الثاني بعد الفصح المعروف بيوصف, fol. 10.
4. Dominicae tertiae, sive paralytici, المخلع, fol. 16.
5. Dom. quartae, sive mulieris Samaritanae, السامريه, fol. 21.
6. Dom. quintae, sive caeci, الاعما, fol. 28.
7. Festo adscensionis, عيد الصعود المقدس, fol. 32.
8. Dom. sextae post Pascha, sive patrum sanctorum, احد الابهات القديسين, fol. 34.
9. Dom. magnae Pentecostes, العنصرة المعظم, fol. 39.
10. Dom. primae post Pent.; it. adhortatio de feria quarta, et parasceue observanda, fol. 43.
11. Dom. sec. post Pent., fol. 47.
12. Dom. tert. (mendose Cod. الثاني), fol. 51.
13. Dom. quart., fol. 56.
14. Dom. quint., fol. 62.
15. Dom. sext., fol. 67.
16. Dom. sept., fol. 71.
17. Dom. oct., fol. 77.
18. Dom. non., fol. 81.
19. Dom. dec., fol. 86.
20. Dom. undec., fol. 90.
21. Dom. duodec., fol. 96.
22. Dom. dec. tert., fol. 100.
23. Dom. dec. quart., fol. 104.
24. Dom. dec. quint., fol. 108.
25. Dom. dec. sext., fol. 113.
26. Dom. dec. sept., fol. 118.
27. Dom. dec. oct., fol. 122.
28. Dom. dec. non., fol. 128.
29. Dom. vices., fol. 133.
30. Dom. vices. prima, fol. 137.
31. Dom. vices. sec., fol. 141.
32. Dom. vices. tert., fol. 146.
33. Dom. vices. quart., fol. 150.
34. Dom. vices. quint., fol. 154.
35. Dom. vices. sext., fol. 159.
36. Dom. vices. sept., fol. 164.
37. Dom. vices. oct., fol. 168.
38. Dom. vices. non., fol. 172.
39. Dom. trices., fol. 177.
40. Dom. quae Nativitati antecedit, sive Dominicae genealogiae, تقال في الاحد قبل الميلاد. ويعرف باحد النسبه, fol. 181.
41. Dom trices. primae post Pentecost., quae eadem proxime Festo Epiphaniae antecedit, تقال في احد لآ من العنصره. وهو الاحد الذي قبل الغطاس, fol. 186.
42. Dom. primae post Epiph., fol. 189.
43. Dom. Zacchaei, الاحد المعروف لزكا, fol. 193.
44. Dom. mulieris Chananaeae, احد الكنعانيه, fol. 196.
45. Dom. Pharisaei et Publicani, احد الفريسي والعشار, fol. 199.
46. Dom. filii prodigi, احد الابن الشاطر, fol. 205.

47. Dom. quae carnisprivio antecedit, الاحد الذي قبل المرفع, fol. 209.
48. Feriae quartae carnisprivii, fol. 213.
49. Dom. ingressus in sanctum jejunium, احد مدخل الصوم المقدس, fol. 216.
50. Dom. primae jej., sive Imaginum[a], الاحد الاول من الصوم وهو احد البقون, fol. 218.
51. Dom. sec. jej., fol. 222.
52. Dom. tert. jej., fol. 225.
53. Dom. quart. jej., fol. 228.
54. Dom. quint. jej., fol. 231.
55. Dom. sanctae Hosannarum, احد الشعانين المقدس, fol. 235. Ad calc. تم اكتتاب [الكتاب .l] المواعظ السنويه لاثناسيوس بطريرك اورشليم علي يد احقر عباد الله الخوري يوحنا ابن الجرير المذنب ⁘ وذلك في تايم ليله عيد التجلي سنه اظسد ܐܘܡܓ ⁘ وكتب في حما القديس مري بهنام عليه السلام ⁘ Explicit. liber homiliarum in anni circulum Athanasii patriarchae Hierosolymorum, manu vilissimi servorum Dei parochi Joannis, fil. Jorairae, peccatoris, sub finem noctis Festi Transfigurationis, A. G. 1964, C. 1653; scripsit autem in monasterio[b] Mar Behenam, cui sit pax.

2. Ejusdem Athanasii homiliae festivales, fol. 241.

Tit. بسم الاب والابن والروح القدس الاها واحد له المجد دايما بدو قراة الاعياد المعروفه بامواعظ في طول السنه • In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, cui sit laus sempiterna: initium lectionis dierum festorum cui nomen Homiliae in totum annum.

1. Hom. prima in nativitatem dñae nostrae Mariae, quae die viii mensis Elul celebratur, العظه الاولي لعيد سيدتنا مريم حيث ولدتها امها الكاين في ثمانيه من شهر ايلول, ibid.
2. In ingressum dñae in templum, في دخول السيدة الي الهيكل, fol. 245.
3. In sanctae nativitatis (Dñi) festum, في عيد الميلاد المقدس, fol. 249.
4. In gloriosi baptismi festum, h. e. Epiphaniae, في عيد العماد الشريف, fol. 252.
5. In ingressum Dñi Christi in templum, في عيد دخول السيد المسيح الي الهيكل, fol. 259.
6. In adnuntiationem dñae, quum nuntius ei venit angelus Gabriel, في عيد بشارة السيدة لما بشرها جبرابيل الملاك, fol. 263.
7. Encomium apostolorum Petri et Pauli, مديح في الرسولين بطرس وبولص, fol. 267.
8. In festum transfigurationis, في عيد التجلي المجيد, fol. 270.
9. In dominicam, qua de dña mortua meditantur, تقال في الاحد الذي يتلوه نياح السيدة, fol. 275.
10. In dormitionem dñae, quae die 15 mensis Ob celebratur, تقال في نياح السيدة خامس عشر شهر اب, fol. 277.
11. In decollationem Joannis baptistae, quae die 29 mensis Ob celebratur, تقال في قطع راس يوحنا المعمدن كط في اب, fol. 281.

3. Poema scribae, شعر لكاتب, e 34 versibus constans, qui alternatim vel in اني, vel in ان terminantur, Carshunice, cum notulis Arabicis interlinearibus, fol. 287.

Ad calc. colophon; ܟܡܠ ܐܠܟܬܐܒ ܘܬܟܡܠ
ܘܐܠܫܟܪ ܐܠܠܗ ܘܐܠܫܒܚ ܠܗ
ܐܠܡܓܕ ܕܐܝܡܐ. ܐܡܝܢ ⁘ ܘܟܐܢ ܐܠܦܪܐܓ
ܡܢ ܢܣܟܗ ܗܕܗ ܐܠܡܘܐܥܛ ܐܠܡܒܐܪܟܗ
ܐܠܬܝ ܠܐܒܘܢܐ ܡܪܝ ܐܬܐܢܐܣܝܘܣ ܒܛܪܝܪܟ
ܐܘܪܫܠܝܡ. ܗܘ ܐܠܡܢܣܘܒ ܐܠܡܬܘܟܠܝܢ ܥܢܐ
ܗܘ ܦܝ ܫܗܪ ܐܝܠܘܠ ܣܢܗ ܐܠܦ ܘܬܠܬ
ܡܐܝܗ ܘܐܪܒܥ ܘܣܬܝܢ ܡܣܝܚܝܗ ⁘ ܘܐܠܠܗ

---

[a] Dominica prima Jejunii, sive Quadragesima, apud Graecos vocatur ἡ τῆς ὀρθοδοξίας κυριακή; apud Arabes autem *Dominica Imaginum*, propterea quod in ea celebratur festum restitutionis cultus sacrarum imaginum sub Michaele et Theodora imperatoribus. Cfr. Du Cange, Gloss. Med. et Inf. Graec. sub ὀρθοδοξία.

[b] Vox حما *rem vetitam, prohibitam* significat, unde forte eundem usum habeat ac حرام, quae primario *res prohibita* est, sed etiam *locus sacer, quem intrare nefas est.*

[illegible] In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, cui sit gloria in sempiternum, Amen. Factus est finis transcribendi has benedictas homilias[c] patris nostri Mar Athanasii, patriarchae Hierosolymorum, feria quinta benedicta, die secundo mensis Elul, anno 1964 Graecorum, manu hominis turpium peccatorum manifeste rei, in impura opera propensi, ad vitam recte instituendam prorsus invalidi, stultioris quam bestia ad ea quae corrupta sint reparanda, misericordiae et benignitatis Jesu, qui preces audit, et prope est ad eos qui petunt adjuvandos, egeno, parochi Joannis Damasceni Zarbabensis, fil. servi (?) doctissimi Jorairae, beatae memoriae: ducat eum Jesus in viam salutis, et veniam ei concedat in die quo bona opera mercedem, et mala poenam accipient, per intercessionem dñae virginis Mariae, quae miserorum refugium, et adtonitorum directrix est, quam semper equidem auxilium rogabo. Ego autem servus vilissimus librum scripsi, ut res minime reprobandas exsequerer, et pactum haud declinandum perficerem, minister ejus propter propositam mercedem factus, patri Syrorum, qui temporum phoenix est, hodiernae tempestatis vexillum, Regis Omnipotentis auxilio corroboratus, dierum nostrorum custos, doctrinae purus, scientiae celeberrimus, patri nostro Mar Ignatio, Orientis et Occidentis patriarchae, cognomine Symeoni[d], cujus dies precor sine fine crescant, annique ejus fausti felices prosperique evadant, Amen. Opus denique ejus jussu inceptum ad finem perduxi eo anno quo nuper ad patriarchatum evectus Damascum ad gregis curam suscipiendam venit. Denique e benignitate et virtute

[c] Harum homiliarum codicem descripserunt Assem. ap. Cod. Vat. Cat. iii. 416, in quo alius est homiliarum ordo, desuntque hom. festivales 2, 6, 9. De ipso Athanasio epistolam Georgii Corcyrae metropolitani, A. C. 1188 scriptam, laudant, in qua eum celebrat ut "virum virtute inaccessibilem et incomparabilem, qui immortalis memoriae jam bene refert proemia." Addunt etiam ipsius Athanasii epistolam, in qua sedis Hierosolymitanae miserias, partim a Saladino et Saracenis, partem a Latinis inlatas, describit.

[d] Breviter hujus Ignatii Simeonis meminerunt Assem. B. O. ii. 482, Le Quien, Or. Chr. ii. 1408, ut qui fidem Romanam amplexus, Jacobitas complures ad eam adduxit. Qua de causa solum vertere coactus, Halebi in exsilio mortuus est.

omnium patrum fratrumque, qui per temporum diversorum vicissitudines in hunc librum inspiciant, spero et oro, ut me indignum in animum revocent, et quascunque mendas et errata in eo inveniant corrigant, et veniam mihi concedant: ad scribae artem enim non educatus sum. Praeterea omnes res creatae, ut dicunt, imperfectae sunt, et solus Deus perfectus, cui sit laus, et nobis ejus misericordia. [HUNT. 10.]

140.

Codex bombycinus in folio, ff. 384 constans, sermone jam Arabico, jam Syriaco exscriptus, initio fineque carens, vetustate passim corruptus, et adeo mutilus ut e prioribus septuaginta foliis vix octo supersunt. Insunt;

Homiliae et historiae a Paulo et Joanne fidei Jacobiticae fautoribus exaratae.

1. Fidei Nicaenae expositionis[a] fragmentum, fol. 1. Citantur in ea Hermes Trismegistus, Zoroaster, Origenes, Plato, Augustus, (ܐܘܓܘܣܛܘܣ ܩܣܪ ܩܠܘܕܝܘܣ), Aristoteles, Pythagoras, et اثاطيون. Hujus expositionis folia omnino xxix exstant, et praeter quae in initio desunt, omissum est fol. 91.

2. Expositio evangelii puerorum, ابتدي الحقير بان يكتب بعض ما شرح من انجيل الصبوة, fol. 94. Desunt ff. 100—110, quae autem sequuntur Arabice scripta sunt. Ad calc. preces legentium orat الناقل المسكين بالاسم شماس وبالشكل راهب scriba pauper, quod ad nomen adtinet diaconus, et quod ad vestitum monachus.

3. Expositio fidei Jacobitarum, quos etiam Syros vocant, Arab., هذه امانة اليعاقبة الذين يسموا السريان, fol. 126.

4. Homilia de fide Syriaca, Arab., ميمر علي الامانة السريانية, fol. 137.

5. Homilia S. Mar Jacobi Baradaei, Arab., fol. 173.

Tit. بسم الاب البسيط والابن الوسيط والروح القدس الفارقليط الاله الواحد: ابتدي ان اكتب ميمر من قول القديس ماري يعقوب البرادعي: صاحب الملة اليعقوبية: صلاته تحفظنا امين • In nomine Patris qui incompositus est, et Filii mediatoris, et Spiritus Sancti Paracleti, Dei unius; scribere adgredior homiliam S. Mar Jacobi Baradaei, a quo stabilita est fides Jacobitica; sint preces ejus praesidium nostrum, Amen.

Hanc homiliam in festo adnuntiationis praedicavit Jacobus, et capta occasione ab expositione Gabrielis angeli ad Mariam missi, fidem Jacobiticam explicat et defendit: et postea ad Antiochiam, Petri apostoli sedem, ut suae sententiae vindicationem misit, ارسله الي انطاكية كرسي الرسول العظيم بطرس.

6. Homilia Mar Isaac Syri de dñae divinae, per quam nobis venit salvatio, adnuntiatione, Arab., ميمر من قول ماري اسحق السرياني قاله علي البشارة السيدية الالهية التي بها صار لنا الخلاص, fol. 186.

7. Homilia Joannis Chrysostomi de eadem re, Arab., ميمر من قول يوحنا فم الذهب قاله علي البشارة المعظمة بشارة العدري مرت مريم, fol. 194.

8. Testamentum sive praeceptum ultimum Dñi nostri, Arab., fol. 205.

Tit. بسم الاب والابن والروح القدس الاله واحد: راس كهنة الحق يسوع المسيح افرض هذه الوصية يقراها المطران لما يكرز القسوس او الشمامسة بسلام من الرب امين • In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius; Princeps veri

[a] Hujus expositionis octo priora folia merae laciniae sunt, neque ea adnumerare licuit. Folio nono numerum 71 dedi: quum enim codex e fasciculis, quorum cuique decem folia insunt, constat, et hic numerum octavum, sc. as gerit, liquet folium ejus primum totius codicis septuagesimum primum esse. Exinde numeros adponere, et quae exstent et quae desint adcuratius videre, licuit.

sacerdotii Jesus Christus praecepit, ut metropolitanus, quum presbyteris vel diaconis praedicet, hoc testamentum recitaret. Ad calc. commemoratur scribae nomen, يوحنا ناقل هذا الخط المبارك, Joannis, hujus scripturae benedictae transcriptoris. Fol. 221 deest, sed forte scripturae planum fuit.

9. Commentarius SS. Hippolyti et Severi in Apocalypsin, Arab., fol. 222.

Tit. ترجمة تفسير قـول الابوغالمسيس وهو الرويا الذي راه يوحنا ابن زبدي احد الاثني عشر الرسل الاطهار مما فسره القديس يوليطس والقديس ساويرس وغيرهما بسلام الرب امين • Translatio commentarii in verba Apocalypseos, sive Visionis, quam S. apostolus Joannes, fil. Zebadaei, vidit, ex expositionibus SS. Julitti[b], et Severi, aliorumque desumpti, cum pace Dñi, Amen.

10. Commentarius in orationem dominicam, Arab., شرح الصلاة التي علمها ربنا يسوع المسيح لتلاميذه الاطهار, fol. 283.

11. Commentarius in Jesaiae prophetae visionem, quae Seraphim vocatur, Carsh., ܗܘ̈ ܫܪܚ ܬܦܣܝܪ ܪܘܝܐ ܐܫܥܝܐ ܐܠܢܒܝ ܗܘ، ܐܠܣܪܐܦܝܡ, fol. 290.

12. Homilia S. Mar Ephraimi in crucis memoriam, ܡܝܡܪ ܡܢ ܐܩܘܐܠ ܡܐܪ ܐܦܪܝܡ، ܐܦܪܝܡ ܐܠܣܪܝܐܢܝ ܡܩܐܠܗ ܡܝܡܪ ܗܘ ܕܟܪ ܐܠܨܠܝܒ, fol. 292.

13. Ejusdem in sanctae crucis honorem, in Festo Crucis recitanda, ܥܠܝ ܐܠܨܠܝܒ ܐܠܡܟܪܡ, fol. 301.

14. Davidis fil. Pauli de rebus quae inter Melchitas et Jacobitas disputantur, ܟܬܐܒ ܡܓܐܕܠܗ. ܡܢ ܐܠܡܠܟܝܗ ܘܐܠܝܥܐܩܒܗ. ܗܘ، ܡܢ ܩܘܠ ܕܐܘܘܕ ܐܒܢ ܦܘܠܘܣ, fol. 304.

15. Historia Barsumae Nisibeni, qua demonstratur fidei quatuor gentium, Nestorianorum, Francorum, Melchitarum, Maronitarum, concordia, ܗܕܗ ܩܨ̈ܬ ܒܪܨܘܡܐ ܐܠܢܨܝܒܝܢܝ ܗܘ، ܦܝܗܐ ܐܝܡܐܢ ܐܠܐܪܒܥ ܛܘܐܝܦ ܐܠܢܣܛܘܪܝܗ ܘܐܠܦܪܢܓ ܘܐܠܡܠܟܝܗ ܘܐܠܡܐܪܘܢܝܗ, fol. 314.

16. Historia Pontii Pilati, ܩܨ̈ܬ ܦܝܠܐܛܘܣ ܐܠܒܢܛܝ, fol. 318. Fol. 330 deest.

17. Homilia in festum B.V. Mariae dormitionis, ܬܪܓܡܐܡ ܠܥܝܕ ܢܝܚ ܐܠܥܕܪܐ, fol. 339.

18. Historia Isaac patriarchae, fil. Abraham, ܗܘ ܩܨ̈ܬ ܐܠܡܬܘܟܠ ܒܐܠܐܠܗ ܐܝܣܚܩ ܐܒܢ ܐܒܪܐܗܝܡ ܐܠܟܠܝܠ, fol. 341.

19. Historia abbatis Pauli martyris, cui cognomen Disputator cum Satana, ܩܨ̈ܬ ܐܒܘܢܐ ܒܘܠܣ ܐܠܫܗܝܕ ܐܠܡܥܪܘܦ ܡܨܐܪܥ ܐܠܫܝܛܐܢ, fol. 346. Fol. 349 deest.

20. Homilia Mar Jacobi Sarugensis de missae pro defunctis in illo mundo utilitate, ܡܝܡܪ ܡܢ ܩܘܠ ܡܐܪ ܝܥܩܘܒ ܐܠܣܪܘܓܝ ܘܐܠܟܠܡ ܥܠܝ ܢܦܥ ܐܠܩܪܒܐܢ ܠܠܡܐܝܬܝܢ ܒܗܐܕܐ ܐܠܥܐܠܡ, fol. 363. Ad calc. vocatur Homilia de missae pro vivis et defunctis utilitate, نفع القربان الاحيا والاموات.

21. Homilia [Joannis Bar] Maadani de sacrae coenae receptione, ܩܘܠ ܐܠܡܥܕܢܝ ܥܠܝ ܬܢܐܘܠ ܐܠܩܪܒܐܢ, fol. 373. Addit scriba يقري كل يوم كل يوم كل يوم Recitetur quotidie, quotidie, immo quotidie.

22. Historia Davidis prophetae, ܩܨ̈ܬ ܕܐܘܘܕ ܐܠܢܒܝ, fol. 380.

23. Excerpta quaedam ex commentario in Matthaeum de jejunio Dñi nostri quadragesimali ܩܠܝܠ ܡܢ ܬܦܣܝܪ ܡܬܝ، ܡܢ ܨܝܐܡ ܝܣܘܥ ܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡ ܘܐܪܒܥܝܢ ܠܝܠܗ, fol. 390. Ff. 391, 392, desunt.

24. Homilia S. Mar Mosis, fil. Hajar[c], de

[b] S. Julittum eundem esse ac Hippolytum pro certo habeo: quisquis enim fuerit hic Hippolytus المفسر, certe magnae fuit apud Syros auctoritatis, et inter opera ejus commemorat Ebed-Jesus ܡܦܩܢܘܬܐ ܕܥܠ ܓܠܝܢܐ ܕܝܘܚܢܢ ܫܠܝܚܐ *Apologiam pro Apocalypsi Joannis apostoli*, B. O. iii. i. 15.

[c] Moses fil. Hajar proculdubio idem est ac Moses Bar-Cepha. Apud Arabes enim حجر idem ac apud Syros ܟܐܦܐ, sc. lapis, i. e. Petrus. Nomen patris ejus revera fuit Simeon, perinde ac ipsius Petri. Cf. vitam ejus ab And. Masio scriptam; necnon Le Quien, Or. Chr. ii. 1575.

gloriosa magnaque resurrectione, ܡܝܡܪ ܥܠܐ ܐܠܩܝܐܡܗ ܐܠܡܓܝܕܗ ܘܐܠܡܥܬܒܪܗ ܡܢ ܩܘܠ ܐܠܩܕܝܣ ܡܐܪ ܝܥܩܘܒ. ܐܡܝܢ ܫܟܪ ܡܠܦܢܐ ܐܠܡܥܠܡ, fol. 395. Fol. 400 deest.

25. Homilia Mar Jacobi Sarugensis, cui nomen Dialogus inter Latronem et Cherub, hora nona parasceues passionis recitanda, ܡܝܡܪ ܩܘܠ ܐܠܩܕܝܣ ܡܐܪ ܝܥܩܘܒ ܐܠܣܪܘܓܝ ܩܐܠܗ ܡܢܐܓܐܬܗ ܐܠܠܨ ܘܐܠܟܐܪܘܒ ܝܩܪ, ܒܐܠܬܐܣܥܗ ܝܘܡ ܓܡܥܗ ܐܠܐܠܐܡ, fol. 406. Fol. 411 deest.

26. Historia Sibyllae, fil. Herculis, martyris; necnon somniorum, quae Romae magnae coram rege ejus (Augusto Caesare ܐܓܘܣܛܘܣ ܩܝܨܪ) interpretata est, ܣܝܪ̈ܗ ܣܒܝܠܐ ܐܒܢܗ ܗܪܩܠ ܐܠܫܗܝܕܗ ܘܬܦܣܝܪܗܐ ܠܠܡܢܐܡܐܬ ܪܐܘܗܐ ܐܠܟܒܪ, ܡܠܟ ܪܘܡܝܗ, fol. 412.

27. Vox suprema, sive consolatio super feretrum principum vel primorum populi recitanda; scripsit eam patriarcha Syrorum Joannes Bar-Maadani, ܩܘܠ ܐܚܝܪ. ܡܥܙܝܐ ܗܘ, ܐܠܬܥܙܝܗ ܥܠ ܢܥܫ ܐܠܟܒܪܐ ܘܐ ܟܒܪܐ ܐܠܫܥܒ. ܗܘ, ܬܐܠܝܦ ܐܠܐܒ ܐܠܒܛܪܝܪܟ ܝܘܚܢܐ ܐܠܣܪܝܐܢܝ ܐܒܢ ܐܠܡܥܕܐܢܝ, fol. 417. E ff. 417—430 duo tantum supersunt.

28. Homilia de sepultura et resurrectione Dñi nostri, ff. 430—440.

29. Fol. 440 excipiunt ff. 35 Syriaco et sermone et charactere scripta; insunt fragmenta vitae Dioscori, Alexandriae patriarchae, quorum ad calc. ܫܠܡܬ ܬܫܥܝܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܘܠܒܝܫ ܠܐܠܗܐ ܡܪܝ ܕܝܘܣܩܘܪܘܣ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ. ܐܡܝܢ. ܗܝܡܢܘ ܠܝ ܐܘ ܐܚܝ ܡܗܝܡܢܐ ܐܪ̈ܬܕܘܟܣܘ ܘܬܪ̈ܝܨܝ ܗܝ̄ ܕܟܬܒܬ ܠܬܫܥܝܬܐ ܗܕܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܕܝܘܣܩܘܪܘܣ ܡܢ ܟܬܒܐ ܥܬܝܩܐ ܀ Explicit. historia S. et Deo induti Mar Dioscori; preces ejus nobiscum, Amen. Credite mihi, fratres fideles orthodoxi et rectae fidei, me hanc historiam S. Mar Dioscori ex antiquo libro exarasse. Multae lacunae insunt, haud tamen deflendae; tot enim et tam ineptis miraculis, visionibus, somniis, etc., scatet, ut ne quid verae historiae in ea quaerendum sit.

[Hunt. 199.]

141.

Codex chartaceus in quarto, ff. 405 constans, Carshunicus, A. C. 1584, charactere simplici bene exaratus. Insunt;

Salomonis, episcopi Bostrorum, Spicilegium, et varia ad fidem Jacobiticam pertinentia.

1. De Fide Jacobitica brevis sermo, et de ecclesiae ordine sapiente, كلاما مقتصرا علي الامانة الصحيحه وعلي ترتيب بيعة العقليه, fol. 1. In fol. 4 ipsum fidei symbolum, cujus tit. هذا هو اعتقادنا نحن النصاره وكل نفسا هي خارجه من هذا الاعتقاد هي ميته • Haec est religio nostrum Christianorum, et quaecunque anima se ab hac religione separat, mortua est.

2. Historiae biblicae epitome, fol. 10. Tit. كتاب اتصال كتاب النسبه من اول كون العالم الي مجي سيدنا يسوع المسيح • Liber compactus, sive liber genealogicus e creatione mundi ad Dñi nostri Jesu Christi adventum.

3. Salomonis, Nestoriani, episcopi Bostrorum Spicilegium, fol. 81.

Tit. post solitas invocationes, يسما هذا الكتاب الجمع من الكتب المعروفه بالبيعة المقدسه العتيقه والحديثه : ويقال ايضا انه علي راي النحله التي تجمع من الزهور: الدنج علي جسم اتخاذها : لتعمر لها بيت وهو قاعدة بدو البنايته: قال بولص لسان العطر: ورسول الرب يسوع المسيح: لم يلزم الابن كي يذخر ذخيرة لابيه: بل يلزم الاب واضع الجوهره لابنه ∵ وكان واضع لهذه الامور المقدسه الاب القديس سليمان مطران [الرها] الفراه: من كان سواله بعض الاخواه من نصاريه: اسقف كوشبر [in marg. كوسبر] بلد وزيق اسمه نرسي •

Nomen hujus libri est Collectio e libris in sancta ecclesia vetere novaque inlustribus; liceat autem dicere eum more apis factum esse, quae e floribus ceram in femora sua qua domum sibi texat, colligit, cujus ad instar Salomo hunc librum pro fundamento posuit, super quod postea aedificaret. Dixit autem Paulus, cujus lingua aromata spirabat, apostolus Dñi Jesu Christi, non debere filium patri suo thesaurizare, sed patrem potius gemmas filio suo recondere. Has sanctas opes igitur recondidit sanctus pater Salomo, metropolitanus urbis Perat[a], e rogatu fratris cujusdam Christiani, episcopi Chosborae in regione Vazik, cui nomen fuit Narses.

In hoc spicilegio insunt post praefationem capp. 35 ad Vetus Testamentum, et 25 ad Novum Testamentum spectantia, sc.

1. Praefatio, fol. 82.
2. Quae cogitatio Deum ut mundum crearet adduxit, علي فكر الله الازلي علي خلقة كون الدنيا, fol. 84.
3. De septem essentiis quae in silentio creatae sunt, كون السبع طبايع بهدوا [l. بهدو], h. e. de creatione coeli, terrae, aquae, aeris, ignis, angelorum, et tenebrarum, quae omnia non voce Dei, sed in silentio creata sunt, fol. 85.
4. De creatione terrae, aquae, aeris, et ignis, fol. 86.
5. De coeli creatione, ibid.
6. De novem angelorum gradibus, عن مراتب الملايكة انها تسع تجمات اعني درجات, fol. 87.
7. De tenebris demonstratio, دليل الظلمة, fol. 90.
8. De igne sive luce, النور اي الضو, ibid.
9. De creatione firmamenti, خلقة الجلد, fol. 91.
10. De creatione arborum et herbarum, et de dispositione marium et fluminum, كيف كان خلقة الاشجار والنبات ونظام البحور والانهار, ibid.
11. De creatione lucis stellarum (h. e. stellarum lucidarum, solis, lunae, etc.), عن خلقة كون ضيا النجوم, fol. 92.
12. De creatione piscium, reptilium, serpentium, volucrumque quae in aquis, كيف خلقت الاسماك والدبابات والتنانين والطيور الذين في الما, fol. 93.
13. De ferarum et animalium creatione, ibid.
14. De creatione Adam, كيف جبل الله لابونا ادم في يوم الجمعة بعينها التي تقدم ذكرها في الاول, ibid.
15. De creatione Evae, fol. 96.
16. De creatione Paradisi, ibid.
17. De peccato Adam et quae ejus causa fuerit, fol. 98.
18. De Adam et Eva ex paradiso expulsis, fol. 100.
19. De re eadem, fol. 101.

[a] In codice الرها punctis circumdatur, quomodo Syri in codicibus suis mendam notant, et omittendum esse censeo. Sic enim in Bibl. Vat. Cat. ii. 364 vocatur Salomo episcopus Perath-Maisan, h. e. Messenae Euphratis, seu Bassorae: it. ib. 367, ܡܛܪܦܘܠܝܛܐ ܕܦܪܬ ܕܡܝܫܢ. Le Quien, Or. Christ. ii. 1212 sic de eo scribit; Jam olim Ebed-Jesus in scriptoribus Syris, cap. 198, a Salomone Chalatensi, Bassorae episcopo, scriptum fuisse refert librum Spicilegii, cui *Apis* titulus est; cujus in initio libri auctor esse legitur *Salomo metropolita Berat-Maisan*, sive Bassorensis, *eumque nuncupasse socio cuidam suo dño Narseti episcopo Conisapor Beth-Vasich*. Ibi etiam addit, Inter codices Abrahami Ecchellensis, qui in Vaticanam Bibliothecam migrarunt, decimus septimus continet *Salomonis episcopi Maisan ad Euphratem, seu Bostrorum aut Bassorae librum Apum qui et Spicilegium scribitur*. Quinetiam pro ܟܘܫܒܘܪ legendum puto ܟܘܢܝܫܒܘܪ Conisapor, seu Gondisapor, urbem ultra Tigrim in provincia Arac seu Erac celeberrimam: et sic Assem. B. O. iii. i. 311, ܡܪܝ ܢܪܣܝ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܟܘܢܝܫܒܘܪ ܒܝܬ ܘܙܝܩ ܀ *Dñus Narses episcopus Conisapor in Beth-Vazich*. It. i. 576, *Narses episcopus Cuni-Saporis in regione Rozicorum*.

20. De fabri ferrarii foculo et arte ferraria[b], عن كور الحداد والقردحة, fol. 104.
21. De Noachi diluvio, ibid.
22. De Melchisedek, fol. 109. Patrem habuisse dicitur Malchi, avum Cainan, proavum Arphaxad: et ratio, quare S. Paulus, Heb. vii. 1, eum ἀπάτορα dixit, profertur.
23. Genealogia filiorum Shem, e quibus septem et viginti nationes ortae sunt, نسبة اولاد سام وروس جبالهم سبعه وعشرين جبل, fol. 111.
24. De gentibus quas progenuit Cham, ibid.
25. De familiis Japhet, علي قبايل يافث, fol. 112.
26. Genealogiae, fol. 113. In hac sectione de computationibus, quae in textu Hebraico, et versionibus Samaritana, et Septuagintavirali exstent, disserens, Judaeos textus sui corrumpendi arguit, quo Christi adventum falsum redderent.
27. De turris aedificatione [et linguarum confusione] صفة عمارة البرج, fol. 114.
28. De patre nostro Abraham, fol. 116.
29. De Job justo, fol. 118.
30. Qua de causa Isaac Jacobum benedixit, Esavum autem haereditatis missum fecit, لما بارك اسحاق ليعقوب وترك عيسوا, fol. 119.
31. Josephi et filiorum Jacobi historia, fol. 121.
32. Mosis et Israelitarum historia, fol. 123.
33. Virgae, quam Moses gerebat, historia, العصاة التي كانت مع موسي, fol. 125. Eam desectam esse ex arbore boni malique scientiae dicit.
34. Plenior Mosis historia, fol. 127.
35. Historia perbrevis judicum et regum Israelitarum, خبر قضاة بنو اسرييل وملوكهم باختصار يسير, fol. 143.
36. De prophetis, qua quisque morte ex hoc mundo discesserit, كيف كان انتقال الانبيا من هذا العالم, fol. 145. Explicit. Pars I.
37. Dñi nostri Jesu Christi genealogia, fol. 150.
38. Angeli Gabrielis adnuntiatio ad Joachimum et Annam de Deiparae nativitate, علي بشارة جبرايل الملاك الي يواقيم وحنه بالقديسه الطاهره مرت مريم ام ربنا والاهنا وسيدنا يسوع المسيح, fol. 152.
39. Ejusdem angeli ad B. V. Mariam adnuntiatio, fol. 154.
40. De gloriosa Dñi nostri nativitate, fol. 156.
41. De claro docti cujusdam vaticinio, cujus nomen fuit Zoroaster, vel ut alii dicunt Baruch, عن ما سبق دليله من واحد عالم اسمه : زاردوشات : وقيل عنه ان اسمه بروج, fol. 157.
42. De stellae ortu et gloriosa nativitate, fol. 158.
43. De regum Persidis ad Bethlehem adventu, علي مجي ملوك الفرس الي بيت لحم, fol. 160.
44. Qua de causa descendit Dñs noster in Aegyptum, لاي سبب كان نزول ربنا الي مصر, fol. 162.
45. De Joannis baptistae decollatione, fol. 165.
46. De diaboli pugna, quum Dñm nostrum in jejunio suo tentabat, علي حرب ابليس وامتحانه لربنا لما استعمل الصوم, fol. 167.
47. De sancto Paschate, fol. 169.
48. De passione Dñi Jesu Christi, fol. 170.
49. De Josepho Arimathaeensi, cui Pilatus sigilli sui curam commisit, عن يوسف

[b] Mire Assem. B. O. i. 576, iii. i. 312, et Urius reddunt "De instrumentorum musicorum inventione:" sed inter haec recensentur المرزبة والسندان والكلبات والكور *malleus, incus, forceps, foculus;* quinetiam dicit القردحة هي راس كل الصنايع *omnium artium quasi caput et initium esse* القردحة, certe non artem musicam sed ferrariam. Fateor quidem hanc vocem in lexicis Arabicis non exstare, sed apud Bar-Bahlul legimus ܩܘܪܕܚܐ *faber ferrarius.*

الرامي الذي كان ختام البيلاطوس, fol. 176. Postea, fol. 181, eum vocat يوسف لختام خاصة بيلاطس.

50. Quomodo Dñs matrem suam Mariam Joanni, fil. Zebadaei ad crucem commisit, كيف سلم السيد والدته القديسة مرت مريم ليوحنا ابن زبدي عند الصليب; post finitam Mariae historiam redit sermo ad Dñi resurrectionem, كي نرجع الي عند ابلت من بين الاموات, fol. 177.

51. Quomodo Dñs Deus Verbum in coelos adscendit, neque eos aperuit, كيف جاز ربنا الله الكلمة الي السماوات ولم يفتحها; it. cujus fuit coenaculum, ubi Dñs pascha celebravit, تلك العلية التي جعل فيها ربنا الفصح: لمن كانت, fol. 180. Tres refert sententias, quod coenaculum fuit Lazari, Josephi Arim., Nicodemi.

52. De descensu Spiritus, Dei omnipotentis, et mente et sermone aequalis, unius denique essentiae, كيف كان حلول روح الله القادر: المساوي العقل والنطق جوهر واحد, fol. 181.

53. De praedicatione apostolorum; de urbibus quas singuli singulas sibi selegerunt; denique qua quisque morte e mundo excesserit, علي بشارة الرسل: والبلد الذي يخص كل واحد منهم ايما هو: وبوضح دفنهم: باي حال انتقل من العالم, fol. 182. Inter apostolos recensentur etiam lxx discipuli.

54. De regnorum mutatione e libro quodam quem scripsit Methodius, episc. Romae[c], عن تغيير الممالك: من واحد كتاب كتاب اسمه اسمه مثاداوس اسقف رومية, fol. 191.

55. De Gog et Magog, in Occidente custoditis, علي حاجوج وماجوج المسجونين بالغربا, fol. 197.

56. De monoculi Antichristi, filii perditionis, adventu, علي مجي الاعور الدجال ابن الهالك, fol. 198.

57. Brevis de animae e corpore discessu disputatio, fol. 200.

58. De resurrectione universali, علي انبعاث القيامة جميع, fol. 202.

59. Quae corporis erit forma in die resurrectionis, علي ايما شكل منظر البشر يوم القيامة, fol. 204.

60. De justorum beatitudine, et de impiorum poenis, quis torturae modus erit, علي نعيم الصالحين وعلي عذاب الخاطيين: وايما هو شكل سياسة, fol. 205.

61. Additur disputatio, utrum etiam in inferis peccator postquam punitus sit, et poena eum cruciaverit, et quisque suas poenas persolverit, misericordiam adsequi possit, necne: si autem possit, quandonam id contingat, ان كان يلحق الخطاة رحمة بالجحيم ام لا: من بعد انهم يعذبون وتمض فيهم العقاب: ويقبلوا تلك العقوبة وان كان يدركهم رحمة متي يكون, fol. 208.

Ad calc. Colophon, in quo ad finem perductus esse dicitur anno Graecorum 1895 (C. 1584) hic liber, cujus nomen ܟܬܒܐ ܕܐܠܢܚܠܗ, pro quo legendum كتاب النحلة *Liber Apis;* scriba autem Petrus parochus بطرس باسم خوري—Cfr. etiam fol. 319.

4. Fidei Jacobiticae expositio, fol. 217.

Tit. post solitas invocationes, ܐܡܢܘܬܐ ܕܝܥܩܘܒܝܐ ܕܡܫܬܡܗܝܢ ܣܘܪܝܝܐ ܀ Fides Jacobitarum, quos Syros vocant.

5. Dissertationes octo, sc.

1. Demonstratio trinitatis personarum Dei, necnon earum unitatis, in ejus usum qui veritatem scire velit, ايضاح بتثليث اقانيم الله وتوحيدهم لمن اراد ان يعلم حقيقة ذلك بسلام الرب امين, fol. 228.

2. Demonstratio causae incarnationis Dei Filii, necnon crucifixionis et passionis

3 N

[c] Revera urbis Olympi episc. fuit Methodius, ut docet Assem. B. O. ii. 120, iii. i. 322.

ejus, ايضاح السبب في تالس ابن الله وصلبه والامه بسلام الرب امين, fol. 243.

3. Expositio dictorum e Lege et Jesu Bar-Nun desumptorum, quorum recta interpretatio doctrinam Christianam clariorem reddat, تفسير كلام من التوراة ويشوع ابن نون تحقق [l. تحقيق] يشرف المذهب المسيحي بسلام الرب امين, fol. 273.

4. Paschatis expositio, quid voluerit agnus et mactatio ejus; necnon quomodo panis et vinum caro sanguisque Christi facti sunt, ايضاح تفسير الفصح الخروف وذبحه: وتصيير الخبز والخمر لحم المسيح ودمه بسلام من الرب امين, fol. 289.

5. Explanatio pugnae in qua proeliaturi sunt diaboli, et quomodo fideles sese ad eam colligent, كتاب بيان القتال الذي يقاتل به الشياطين وكيف يحلبوهم المومنين بسلام الرب امين, fol. 300.

6. Explanatio praecepti de feria prima observanda; et de ejus excellentia et perfectione, كتاب بيان وصية يوم الاحد المقدس وفضله وكماله بسلام الرب امين, fol. 319.

7. Explanatio causae quare feriis quartis et sextis, jejunium observatur; necnon de ejus necessitate et utilitate, كتاب بيان سبب صوم الاربعة والجمعة ووجوبه ومنفعته بسلام من الرب امين, fol. 331.

8. Explanatio sancti jejunii et utilitatis ejus, et quomodo observari deceat, كتاب بيان الصوم المقدس ومنفعته: وكيف ينبغي ان يكون بسلام الرب امين, fol. 341.

6. Homilia de fide orthodoxa, sive Jacobitica et Syriaca, ميمر علي الامانة الارثدكسية اليعقوبية السريانية, fol. 356.

7. Davidis fil. Pauli disputatio inter Melchitas et Jacobitas, بعض مباحثه بين الملكية واليعاقبة وهي من قول داوود ابن فولوس, fol. 390.

8. Aeditui et Claudii daemonis, cognomento Servi inconstantis, historia, قصة القنكلني مع قلاديس الشيطان الذي هو معروف بالعبد الخفيف, fol. 401. Ad calc. كملت قصة الشيطان الذي هو قلاديس الذي تاب وعاد الي رتبته الاولة وهو عبد الخفيف • Explicit. historia daemonis Claudii, qui poenitentiam egit, et ad pristinam dignitatem rediit, qui etiam Servus inconstans. [Poc. 79.]

142.

Codex chartaceus in quarto, ff. 121 constans, charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Jacobi Edesseni, Dionysii Bar-Salibaei, Severi Antiocheni, Mosis Bar-Cephae, Philoxeni Mabugensis, et aliorum expositiones ad fidem Jacobiticam pertinentes.

Tit. ܟܕ ܠܪܫܝܬܐ ܡܢ ܡܫܘܪܝܬܐ ܢܗܝܪܬ ܫܘܡܠܝܐ ܘܡܠܝܬ ܡܢ ܫܘ̈ܡܠܝܐ. ܘܕܡܢ ܢܦܫܗ ܐܫܬܡܠܝܬ ܠܒܨܝܪܐ ܕܝܠܢ ܡܫܡܠܝܢܘܬܗ ܒܥܘܕܪܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟܢ ܕܡܢ ܥܠܬ ܫܘܡܠܠܝܐ ܟܠܗܘܢ ܠܗ ܡܫܡ̈ܠܝܐ ܡܫܬܡܠܝܢ ܀ ܡܩܪܝܢ ܕܢܟܬܘܒ ܫܪܒܐ ܐܘܟܝܬ ܬܚܘܡܐ ܐܝܠܝܢ ܕܠܣܘܟܡ ܠܗ ܠܡܘܒܪܢܐ ܘܡܘܠܟܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܐܘܟܝܬ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܦܪܘܩܝܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܠܗܢ ܀ Quum in initio principium illud lucidum quod causa fuerit perfectionis, et ipsum plenum perfectionum et per se perfectum ad nostram imperfectionem adjuvandam, ita ut e causa perfectionis omnia perfecta perficiantur, invocavimus, scribere adgredimur tractatus quosdam sive argumenta ad evangelii sive dispensationis salutaris Christi Dei nostri opus intelligendum apta.

1. Epistola Jacobi Edesseni de Dei Verbi dispensatione, fol. 1.

Tit. ܐܓܪܬܐ ܕܐܒܘܢ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܡܝܛܪܘܦܘܠܝܛܐ ܕܐܘܪܗܝ، ܕܥܠ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ. ܕܡܢ ܫܘܪܐ ܕܟܬܒܬܐ ܚܕܡܟܐ ܠܫܠܡܘܬܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܥܠ ܚܘܪܘܬܐ ܕܢܒܝ̈ܐ ܘܕܫܠܝ̈ܚܐ ܘܕܡܠܦ̈ܢܐ ܕܐܬܪܘ ܚܠܦܝܗܘܢ، ܦܘܪܫܢܐ ܕܩܘܕܫܐ ܀ Epistola abbatis Mar Jacobi metropolitani Edessae de Dei Verbi

dispensatione e creationis principio ad dispensationis finem; it. de prophetarum et apostolorum et doctorum praedicatione, qui de eo per Spiritum Sanctum praedicaverint.

Post prophetarum et apostolorum verba laudantur Hippolytus Romanus, ܐܦܘܠܝܛܘܣ ܪܗܘܡܝܐ, Dionysius Areopagita, ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܬܠܡܝܕܗ ܕܦܘܠܘܣ, Ignatius, ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ ܢܘܪܢܐ ܬܠܡܝܕܗ ܕܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܣܛܐ, Athanasius, Julius Romanus, ܝܘܠܝܘܣ ܪܗܘܡܝܐ, Gregorius Thaumaturgus, ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܥܒܕ ܬܕܡܪܬܐ, Petrus Alexandrinus, Basilius Magnus, Gregorius Nyssenus, Gregorius Theologus, Joannes, ܐܘܐܢܢܝܣ, Jacobus Edessenus, ܝܥܩܘܒ ܐܘܪܗܝܐ, Chrysostomus, ܐܘܐܢܢܝܣ ܟܪܘܣܘܣܛܘܡܘܣ ܗ̄ ܦܘܡܐ ܕܕܗܒܐ, Cyrillus Alexandrinus, ܩܘܪܝܠܠܘܣ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܪܒܐ, Dioscorus fidei orthodoxae stabilitor, ܕܝܘܣܩܘܪܘܣ ܡܫܪܪܢܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܬܪܝܨܬ ܫܘܒܚܐ, Severus ecclesiae columna, ܣܘܪܐ ܕܥܕܬܐ ܬܪܝܨܬ ܫܘܒܚܐ ܣܘܝܪܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ, Philoxenus episc. Mabugensis, ܦܝܠܘܟܣܝܢܘܣ ܐܦܝܣ̄ ܕܡܒܘܓ, Ephraimus Syrus, Jacobus Sarugensis. Plerisque brevis vita praefixa est.

2. Brevis fidei Jacobiticae expositio, fol. 31.

Tit. ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܣܓܝܕܐ ܘܡܫܒܚܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܣܘܪܝܝܐ ܒܦܣܝܩܬܐ ܒܥܘܕܪܢܗ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܡܢ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܐܡܝܕܝܐ ܗܘ ܝܥܩܘܒ ܒܪ ܨܠܝܒܝ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܡܠܝܛܝܢܐ ܀ In nomine adorabili et glorioso Patris et Filii et Spiritus Sancti scribere adgredimur Fidem Syrorum breviter Spiritus Sancti auxilio a sancto Mar Dionysio Amidensi, qui idem Jacobus Bar-Salibaeus ex urbe Melitene, conscriptam.

3. S. Severi, Antiochiae patriarchae, visionis quam vidit Ezechias expositio, ܦܘܫܩܐ ܕܚܙܘܐ ܕܚܙܐ ܚܙܩܝܐܝܠ, fol. 33.

4. Ejusdem visionis quam vidit Daniel expositio, ܦܘܫܩܐ ܕܚܙܘܐ ܕܚܙܐ ܕܢܝܐܝܠ, ibid.

5. Jacobi Edesseni ad Constantinum rogantem, an creatum sit Christi corpus, et nos in S. Trinitate rem creatam adoremus, responsum, fol. 34.

6. Mosis Bar-Cephae de Seraphim, quorum unicuique septem alae sunt, expositiones duae, ibid.

7. Dionysii Amidensis, qui Jacobus Bar-Salibaeus, capitulum de eo quod dixit David, Sustulite capita vestra portae, fol. 36.

8. Utilis divini senis oratio—de meditatione mentis super Dñi dispensationem, ܡܐܡܪܐ ܡܘܬܪܢܐ ܕܣܒܐ ܐܠܗܝܐ * * * ܥܠ ܪܢܝܐ ܕܗܘܢܐ ܕܡܬܚܫܒ ܥܠ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ, fol. 37. Nomen omissum est.

9. Enigma cum expositione sua; quod excipiunt quaestiones quaedam, fol. 40.

10. Nominum et adpellationum Christi Dei expositio, ܦܘܫܩܐ ܕܫܡܗܐ ܘܟܘܢܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ, fol. 42. Laudatur in margine Xystus Romanus, ܣܘܣܛܘܣ ܪܗܘܡܝܐ.

11. Dionysii Bar-Salibaei expositiones variae, fol. 44.

Tit. ܥܠ ܣܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܚܝܠܬܢܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܪܫܐ ܐܘ ܦܘܫܩܐ ܕܟܢܫܘ ܡܠܦܢܐ ܓܒܝܐ ܘܡܦܫܩܢܐ ܚܦܝܛܐ ܐܝܟ ܕܬܪܨ ܘܚܦܛ ܐܢܘܢ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܒܪ ܨܠܝܒܝ ܀ In spe Dei omnipotentis scribere adgredimur capitula sive expositionem, quam doctores selecti et interpretes adcurati digesserunt, qualem eam correcte et adcurate edidit S. Dionysius Bar-Salibaeus. Revera capitula sunt quae ipse Dionysius scripsit, et evangelio S. Matthaei praefixit. Ad calc. Initium expositionis Bar-Salibaei evangelii S. Marci.

12. Excerpta quaedam brevia ex Epiphanio, Evagrio, abbate Esaia, et Joanne Dilaita, fol. 54.

13. S. Mar Philoxeni, episc. Mabugensis fides, ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ، ܦܝܠܘܟܣܝܢܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܒܘܓ, fol. 55. Ad calc. adpellatur ܡܪܝ، ܐܟܣܢܝܐ.

14. Ejusdem dubitatio, ܦܘܠܓܐ, fol. 57. De Nestorianismo tractat.

15. Excerptum ex homilia Mar Jacobi doctoris (Sarugensis) de vera fide, fol. 60. Excipiunt excerpta ex Evagrio monacho, ܐܘܓܪܝܣ ܝܚܝܕܝܐ, et Gregorio Theologo.

16. Quaestiones de Christi corpore cum solutionibus e doctoribus orthodoxis collectis, fol. 61.

17. Duodecim S. Cyrilli Alex. capitulorum expositio, fol. 62.

Tit. ܥܠ ܣܒܪܐ ܘܬܘܟܠܢܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܐ ܥܠ ܟܠ ܘܡܚܝܠܢܐ ܕܟܠ: ܡܫܪܝܢܢ ܕܢܟܬܘܒ ܦܘܫܩܐ ܕܪ̈ܫܐ ܬܪܥܣܪ ܐܘܟܝܬ ܩܦ̈ܠܐܐ ܕܩܕܝܫܐ ܩܘܪܝܠܠܘܣ ܪܝܫܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܀ In spe et fiducia Dei omnipotentis, qui omnia roborat, scribere adgredimur expositiones duodecim capitulorum S. Cyrilli archiepiscopi Alexandriae. Revera sunt expositiones anathematum, quae in synodo Ephesino contra Nestorianos pronuntiavit Cyrillus. Graece et Latine exstant apud Mansi, Omn. Conc. Nov. Coll. T. v. 1 sqq.

18. Symbolum Nicaenum, fol. 69. Pars prima tantum exscripta est, cujus ad calc. Sic praedicaverunt et docuerunt magnus Athanasius, et Theophilus, et Cyrillus, et Severus, caeterique doctores orthodoxi. Decus etiam est Christianorum, sed praecipue gentis nostrae Jacobitarum Syrorum.

19. Ejusdem symboli expositio a S. Mar Dionysio Amidensi conscripta, ܒܗ̇ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܠܡܢܝܢ ܦܘܫܩܗ̇ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܟܢܫܐ ܠܐܡܝܕ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ، ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܡܛܪܘܦܘܠܝܛܐ ܕܐܡܝܕ ܘܗ̇ܘ ܝܥܩܘܒ ܒܪ ܨܠܝܒܝ, fol. 70.

20. Hymni cujus nomen Tersanctus expositio a Joanne Bar-Cursus[a], Telae et Mosulis episcopo, conscripta, ܦܘܫܩܗ ܕܩܕܝܫܬ ܐܠܗܐ ܕܥܒܝܕ ܠܡܪܝ، ܝܘܚܢܢ ܒܪ ܩܘܪܣܘܣ. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܬܠܐ ܘܡܘܨܠܬ, fol. 74.

21. Quaestiones quas in Vetere Testamento rogavit Deus Pater; item, quas Filius in Evangelio; it. prima quae dixit Adam verba quum eum Deus vocavit, fol. 75.

22. Ratio quare in ordinem colligenda sunt mandata, quae in quatuor evangeliis exstant, in usum spiritualium et τῶν ψυχικῶν, ܥܠܬܐ ܕܡܣܬܕܪܝܢ ܦܘܩ̈ܕܢܐ ܕܒܐܪܒܥܐ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܪܘ̈ܚܢܝܐ ܘܢܦ̈ܫܢܝܐ, ibid.

23. Mandata spiritualia quae perfectis pertinent, una cum expositione, ܦܘܩ̈ܕܢܐ ܪܘܚܢܝܐ ܕܠܓܡܝܪ̈ܐ ܘܦܘܫܩܗܘܢ, fol. 76.

24. Tituli exinde omissi, et spatia in quibus minio exarandi fuerint vacua sunt usque ad fol. 105. Insunt; *α*. Expositio Matt. xii. 36 de vanis verbis, fol. 89. *β*. Expos. Gen. i. 5 de vespere primi diei, fol. 91. *γ*. De sphaeris mundi, fol. 93. *δ*. De zodiaco, fol. 94. *ε*. De decem caelis, de aethere, etc., fol. 96. *ϛ*. De natura et persona Dei Verbi, fol. 98.

25. Brevis S. Ephraimi Syri vita, fol. 105.

26. Oratio S. Mar Jacobi doctoris oecumenici, (Sarugensis,) ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܬܒܝܠܝܐ, fol. 106.

27. Ejusdem de Dñi nostri mysteriis in Vetere Testamento, ܕܥܠܘܗܝ ܕܡܠܦܢܐ ܕܥܠ ܐܪ̈ܙܐ، ܡܪܢ ܕܒܥܬܝܩܬܐ, fol. 107.

28. Ejusdem homilia, fol. 109.

Ad calc. Colophon; ܫܘ̄ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܫܒܚܬܐ ܘܣܓܝܕܬܐ ܘܡܥܫܢܬܐ ܘܡܬܩܕܫܢܬܐ. ܕܒܗ̇ ܘܒܐܝ̈ܕܝܗ̇ ܫܠܡ ܐܦ ܗܕܐ ܠܡܐܡܪܐ ܡܫܡܠܝܐ. ܘܫܠܡܗ̇ ܐܝܟ ܡܕܡ ܕܗܘܐ: ܕܗ̇ܝ ܡܫܒܚܬܐ ܥܠ ܟܠ ܡܫܠܡ. ܐܝܟܐ ܕܐܦ ܕܗ̇ܘ ܫܘܠܡܐ ܘܫܘܪܪܐ ܕܫܠܡܘܢ ܟܬܒ̈ܐ:

[a] Assem. B. O. ii. 54 eundem scriptorem Jacobiticum vocat Joannem Bar-Barsus, Telae Mauzalat episcopum.

[Syriac text]

[Syriac text] Gloria Trinitati excelsae, splendidae, gloriosae, aeternae, cujus ope et potentia omnia in perfectam existentiam venerunt, et sine qua ne quicquam quidem exstitit; in qua omne incipit, in quam omne etiam finem habet; ego autem miser et infirmus, et omnium humillimus, in hujus Trinitatis quae Unitas est spe, incepi, et in eadem perfeci, summo opere in hunc expositionum librum conscribendum enisus, ut quicunque Dei amans lector in eum incidat pro peccatore, qui pro virili laboravit, et thesaurum hunc spiritalem collegit, preces fundat. Quapropter, frater, secundum canonem divinum et perfectum amorem, qui legis complementum est, quoniam hoc peto supplicoque haud virium sed puri amoris ergo, propter Dñm nostrum ora enixe pro nobis; quod si facias, praeceptum Dñi absolves. Ego enim secundum infirmitatem meam pro virili, propterea quod amor me coegit, vestra et aliorum causa scripsi et laboravi, ut per preces vestras adjuver: sum enim peccator qui plus quam caeteri peccavi, et multitudo culparum mearum terram occuluit. Qua de causa oro, ut vestrae preces et aliorum qui in hunc librum incidant, mihi sint auxilio, his verbis supplicantium, Deus miserere peccatoris, qui pro virili, et auxilio quod tua gratia dedit, scripsit! Deus, bonum finem et exitum qualis tuae dominationi (h. e. tibi, Dñe) placeat, ei concedere dignare! Deus, ei propitius sis in justo tuo judicio, et defunctis ejus sit bona coram te memoria, virumque ipsum, et eos, et omnes sanctae ecclesiae filios inter oves tuos ad tuam dextram colloca, propter preces matris tuae, et sanctorum qui te diligerunt, et mandata tua observaverunt, Amen, Amen.

2. Compendium historiae mundi, Carshunice, scriptore Georgio Ibn Al'amra, fol. 113.

Tit. [Syriac text] In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, scribere adgredimur, Dei auxilio et bono ejus concursu, Collectionem benedictam, quam collegit et in compendium reduxit senex

eximius Georgius Ibn Abi Elias, Abi'lmo'-aram, Abi'latif, cognomento Ibn Al'amra. Concedat Deus animae ejus requiem, Amen.

Quae insunt hoc modo enumerantur, المفيد القايل الجميع الكثير الفوايد من اخبار العالم وتاريخ الدنيا وما اواها. وانهارها ومداينها وحال مكان الاقاليم. في كل اقليم من النافع والضار. Compendium perutile e chronicis historiisque mundi desumptum, necnon de rebus quae in eo insint, sc. fluviis, urbibus, climatibus, qui sit cujusque status, an saluber sive noxius.

Opus plane imperfectum est, e decem foliis tantum constans, et historiam mundi vix ad quartam ex Adam generationem deducens. [MARSH. 101.]

143.

Codex chartaceus in folio minori, ff. 148 constans, maximam in partem Carshunicus, mutilus, initio et fine carens, diversis manibus, charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Anaphorae S. Joannis evangelistae finis, Syriace, fol. 1.

2. Anaphora duodecim apostolorum, quam Lucas digessit, Syr., ܬܘܒ ܐܢܐܦܘܪܐ ܕܬܪ̈ܥܣܪ ܫ̈ܠܝܚܐ ܡܢ: ܕܛܟܣܗ ܠܘܩܐ ܡܫܒܚܢܐ ܬܠܡܝܕܗ ܕܪܒܐ ܦܘܠܘܣ, fol. 2. Quinque tantum folia exstant.

3. Excerpta ex S. Ephraimi sermonibus, Carsh. et Arab., ff. 7—52, 84—93, Haec plene jam a viro cl. A. Nicoll, in Bib. Bod. Cod. Or. Cat. ii. 466, recensita sunt: supervacaneum igitur denuo enumerare habui. Hoc tantum moneo folia jam turbata et disjecta in ordinem redigi posse; ff. enim 7—52 revera sunt 30—39, 20—29, 9—18, 1—8, 19: quibus addenda sunt ff. 40—49, quae jam numeros 84—93 prae se ferunt.

4. Catenae in Nov. Test. fragmentum, Carsh., ff. 46—49, 53. Laudantur Chrysostomus, Gregorius, Severus (ܣܘܝܪܘܣ ܐܠܒܛܪܝܪܟ), Cyrillus, Clemens, Esaias asceta (ܐܫܥܝܐ ܐܠܢܐܣܟ).

5. Ejusdem commentarii, qui in Bod. Or. cccxxiv, fragmentum, ff. 56—83.

6. E Paradiso Deliciarum, sive Horto Monachorum a S. Basilio scripto excerpta quaedam, Carsh., ff. 94—101.

7. E variis patribus excerpta, Carsh. et Arab., ff. 101—143, His etiam revocanda sunt ff. 50—52, 54, 55.

8. Anaphorarum SS. Jacobi, Joannis, Marci fragmenta, ff. 144—148. [HUNT. 133.]

144.

Codex bombycinus in quarto, ff. (226 – 42 =) 184 constans, in initio et fine mutilus, maximam in partem Carshunice charactere simplici, circa annum C. 1589 exscriptus. Insunt;

1. Libri cujusdam directionum sive regularum e patribus collectarum fragmenta. E quinque prioribus fasciculis octo tantum supersunt folia: cum nono fasciculus ܛ incipit, unde numerum 51 ei adposui. Laudatur in eo Gregorius Bar-Hebraeus, qui ipse librum directionum ܟܬܒܐ ܕܗܘ̈ܕܝܐ, sive Nomocanonem scripsit, ab hoc tamen opere longe diversum. Integra exstant;

α. Caput quintum de sacerdotio, ܬܪܥܐ ܚܡܝܫܝܐ ܥܠ ܟܗܢܘܬܐ, fol. 52.

β. Caput sextum de presbyteris et diaconis; it. de poenitentia, ܬܪܥܐ ܫܬܝܬܝܐ ܥܠ ܩܫ̈ܝܫܐ ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ. ܘܥܠ ܬܝܒܘܬܐ, fol. 54.

γ. Caput septimum de oratione, ܬܪܥܐ ܫܒܝܥܝܐ ܥܠ ܨܠܘܬܐ, fol. 59. Deest fol. 60. Ad calc. Rerum in hoc capite memoratarum expositio e Syriaco Arabice versa, تفسير ما تقدم ذكره في هاذا الباب من السرياني الي العربي, fol. 62.

δ. De primitiis et votis et decimis, علي البكور والندور والعشور, ibid.

2. Expositiones variae, sc.

α. Hominem non pane tantum vivere, ܕܠܐ ܒܠܚܡܐ ܒܠܚܘܕ ܚܝܐ ܒܪܢܫܐ, fol. 63.

β. Eum gentes petent, ܘܠܗ ܢܣܒܪܘܢ ܥܡܡܐ, Jes. xi. 10, fol. 67. Inest de Magorum adventu commentarius, et quid de iis dixerint patres.

γ. In diebus illis, وفي ذالك الايام, Matt. iii. 1, fol. 72. De Joanne baptista. Laudantur Ephraimus Syrus, Bar-Salibaeus, Philoxenus Mabugensis.

δ. Parabolae talentorum expositio a Dionysio Bar-Salibaeo desumpta, fol. 78. De clericis solis exponitur parabola, quorum quinque talenta sunt episcopatus, baptismus, consecratio divini corporis et sanguinis, officium pastorale, docendi munus. Quomodo cum his negotientur episcopi, presbyteri, diaconi, plene docet, monetque diaconos, qui unum tantum donum acceperunt, ne illud apud eos inutile maneat.

ε. Ejusdem parabolae Jacobi Sarugensis expositio, fol. 80. De Mose qui quinque legis libros accepit, Petro qui baptismum et apostolatum, Juda Iscariota, qui solum apostolatum accepit, exponit.

ς. Ejusdem parabolae brevis Philoxeni expositio, ibid. De justis exponit. Nomen Philoxeni, utpote haeretici, delevit nescio quis.

3. Nomocanonis Bar-Hebraei tria capita in compendium redacta, fol. 81.

Tit. ܟܬܒܐ ܕܗܘܕܝܐ ܡܢ ܩܢܘܢܐ ܘܢܡܘܣܐ ܥܕܬܢܝܐ. ܠܩܛ ܐܒܐ ܡܝܬܪܐ ܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܀ Liber directionum e canonibus legibusque ecclesiae: digessit pater eximius Mar Gregorius.

α. Caput primum de ecclesiae gubernatione, ibid.

β. Caput secundum de baptismo, fol. 88.

γ. Caput quintum de jejunio et festis et precibus, fol. 95. Ad calc. commemoratur magna annonae caritas et pestilentia, quae diebus patriarchae David Shah omnes orientis civitates adflixit. Floruit autem hic David, teste Assem. B. O. ii. 300, anno 1589: unde liquet hunc codicem non nisi exeunte saeculo decimo sexto scriptum esse.

4. Historia monialis quam sepelivit Macarius, قصة حلوة مرت واحدة الذي دفنه الاب مقريوس [l. دفنها], fol. 106.

5. Historia Cyrilli camelarii, quocum cameli ejus oraverunt, قصة قوريل الجمامال الذي كان يصلوا معه الجمال [l. الجمال], fol. 109.

6. Homilia; scriptoris nomen non commemoratur, fol. 112. In ea panis eucharisticus ex quinque elementis, farina, aqua, fermento, oleo, sale, fieri dicitur.

7. Excerptum ex Joanne Chrysostomo de azymo, وايضا من قول مري ايوانيس فم الذهب علي الفطير, fol. 117.

8. It. e Gregorio Armeniae apostolo de Armenia, وايضا من قول مري غريغوريــوس الذي تلمذ الارمن وهو علي الارمن, ibid.

9. Homilia S. Joannis Chrysostomi de poenitentia, ܡܐܡܪ ܡܢ ܩܘܠ ܐܠܩܕܝܣ ܝܘܚܢܐ ܦܡ ܐܠܕܗܒ ܥܠܝ ܐܠܬܘܒܗ, fol. 119.

10. Ejusdem de eadem, fol. 124.

11. Homilia S. Gregorii de morte, et misericordia, et eleemosynis, et animae e corpore exitu, ܡܐܡܪ ܡܢ ܩܘܠ ܐܠܩܕܝܣ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܥܠܝ ܐܠܡܘܬ ܘܐܠܪܚܡܗ ܘܐܠܨܕܩܗ ܘܚܪܘܓ ܐܠܢܦܣ ܡܢ ܐܠܓܣܕ, fol. 130.

12. Homilia S. Mar Jacobi de abstinentia e peccato, et necessitate jejunii, et orationis et eleemosynarum, ܡܐܡܪ[ܐ] ܠܡܪ ܝܥܩܘܒ

ܡܐܡܪ ܡܚܡܘܕ ܦܝ ܬܪܟ ܐܠܓܬܡܥ ܘܠܙܘܡ ܐܠܝܘܡ ܘܐܠܐܠܝܗ ܘܐܠܝܕܝܢ, fol. 143.

13. Homilia S. Mar Ephraimi de reditu ad poenitentiam, ܡܝܡܪ ܡܢ ܩܘܠ ܡܐܪ ܐܦܪܝܡ ܡܩܐܠ ܗܘ ܥܠܝ ܐܠܪܓܘܥ ܐܠܝ ܐܠܬܘܒܗ, fol. 149.

14. Quid de sancto jejunio dixerunt patres: die primo jej. recitandum, ܘܩܐܠܘܐ ܐܠܐܒܐ ܐܠܩܕܝܣܝܢ ܥܠܝ ܐܠܨܘܡ ܐܠܡܩܕܣ ܝܩܪܐ ܒܟܪܗ ܐܠܐܘܠ ܡܢܗ, fol. 157.

15. Homilia S. Mar Ephraimi de retributione quae die resurrectionis fiet, et de sacerdotio quale in illo tempore futurum sit, ܡܢ ܩܘܠ ܡܐܪ ܐܦܪܝܡ ܥܠܝ ܐܠܓܙܐ ܐܠܕܝ ܝܟܘܢ ܦܝ ܝܘܡ ܐܠܩܝܐܡܗ ܘܥܠܝ ܐܠܟܗܢܘܬ ܐܠܕܝ ܝܟܘܢ ܦܝ ܕܠܟ ܐܠܙܡܐܢ, fol. 167. Excipit in fol. 173 sine titulo, oratio pro misericordia in illo die, cujus in ultimo folio commemorantur sancti quorum intercessionem praecipue rogant Jacobitae. Inter hos nomen monachi Barsumae, ܡܐܪ ܒܪܨܘܡܐ ܐܠܪܐܝܣ, delevit idem qui supra nomen Philoxeni erasit.

16. Historia Mar Cyriaci et Julittae matris ejus, fol. 176.

17. Tria legenda sanctorum, *a*. De eo qui faciem suam texit, الذي كان يغطي وجهه, fol. 188. *β*. De sancto patre Amano, quocum commorata est mulier, قصة القديس ابا امانه بنت عنده امرة, fol. 193. Daemon in forma mulieris eum tentasse dicitur, sed pietate ejus ad poenitentiam reductus, cum eo vitam in jejuniis et precibus egit. *γ*. Trium dominorum historia, قصة ثلاث اصحاب, fol. 194.

18. Historia S. Mar Pauli monachi, quid ei cum Satana evenit, et quomodo fideles e periculo eripuit, قصة القديس ماري فولا الراهب كيف جرا له مع الشيطان وخلص المومنين, fol. 195.

19. Homilia Mar Jacobi de morte bonorum et malorum, et de angelo ad animam peccatoris qui nullam poenitentiam egerit misso, Syr., ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܥܠ ܡܘܬܐ ܕܟܐܢܐ ܘܕܒܝܫܐ ܘܥܠ ܡܠܐܟܐ ܕܐܫܬܕܪ ܠܘܬ ܢܦܫܐ ܚܛܝܬܐ ܕܠܐ ܬܒܬ, fol. 205.

20. Homilia Mar Ephraimi de fine et consummatione mundi, et de judicio, et retributione, quae et justis et peccatoribus fiet, Syr., ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ. ܡܐܡܪܐ ܕܫܘܠܡܗ ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ: ܘܥܠ ܕܝܢܐ ܘܬܘܒܥܬܐ ܕܗܘܝܐ ܠܙܕܝܩܐ ܘܠܚܛܝܐ, fol. 208.

21. De Domaino divite, Syr., ܥܠ ܕܘܡܢܘܣ ܥܬܝܪܐ, fol. 222. Hic dives fuit Alexandriae, qui gravi morbo correptus, omnia quae habuit, pauperibus distribuit; cujus rei eum a morbo valentem poenituit.

22. Prophetae Macarii historia, Carsh., ܩܨܗ ܐܢܒܐ ܡܩܐܪܝܘܣ, fol. 223.

23. De pane eucharistico, ܥܠܝ ܐܠܩܪܒܐܢ, fol. 225.

In ultimo folio, ܢܛܪ ܦܝ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܐܠܡܒܐܪܟ ܐܠܕܝ ܗܘ ܟܬܐܒ ܡܓܡܘܥ ܐܠܝ ܐܩܠ ܥܒܝܕ ܐܠܠܗ ܩܣܝܣ ܝܘܣܦ ܘܠܕ ܥ ܐܠܠܗ ܠܛܦ ܪܐܓܝ ܀ In hunc librum benedictum, qui excerptorum collectio est, inspexit vilissimus servorum Dei parochus Josephus, fil. Abdallah Lutf Ragi. [Marsh. 392.]

145.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. (138—20=) 118 constans, charactere simplici exaratus. Desunt fascc. 12, 13, h. e. ff. 111—130, et finis. Saeculi forte sexti decimi est. Insunt;

1. Oratio super aquas, quibus infantes nuper natos lavant, ܨܠܘܬܐ ܥܠ ܡܝܐ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܝܠܘܕܐ ܚܕܬܐ ܠܡܥܡܕܘ ܕܡܫܝܚܐ, fol. 2.

2. Expositiones Ignatii, Turabdinensis, qui 'Aziz Bar-Sabto Abu'l Maani; et primum, *a*. De duobus mundis, ibid.

Tit. ܬܘܒ ܥܠ ܬܪܝܢ ܥܠܡܝܢ: ܕܐܡܝܪ ܥܠ ܐܠܗܐ ܒܬܘܪܓܡܐ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܡܚܝܢ

ܠܡܪܝ، ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ ܡܫܒܚܐ ܕܛܘܪ ܥܒܕܝܢ ܠܒܢ̈ܝ ܡܪܥܝܬܗ: ܗܘ ܥܙܝܙ ܒܪ ܨܒܬܐ ܘܡܬܩܪܐ ܐܒܘ ܠܡܥܐܢܝ: ܥܠ ܥܠܡܐ ܗܢܐ ܥܒܘܪܐ: ܘܥܠ ܗܘ ܥܠܡܐ ܠܐ ܥܒܘܪܐ ܀ In nomine Dei omnitenentis, jam scribimus expositiones sive epistolas ad gregis suae filios scriptas a Mar Ignatio patriarcha glorioso de Tur Abdin, qui 'Aziz Bar-Sabto, cognomine Abu'l Maani, de hoc mundo qui praeterit et illo qui non praeterit.

β. Ejusdem contra amuleta et incantamenta monitio, fol. 12.

Tit. ܬܘܒ ܡܠܟܐ ܡܢ ܐܒܘ ܐܠܡܥܐܢܝ ܠܩܫ̈ܝ ܘܠܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܢܙܕܗܪܘܢ ܘܢܬܢܛܪܘܢ ܡܢ ܨܒ̈ܘܬܐ ܒܝ̈ܫܬܐ ܘܠܐ ܢܟܬܒܘܢ ܟܬ̈ܝܒܬܐ ܕܚܪܫܐ ܐܘ ܕܚܪ̈ܫܘܬܐ ܀ Excipiunt pauca quaedam e scriptis Abu'l Maani ad presbyteros et diaconos, ut caveant et sese custodiant e rebus pravis, neque scribant amuleta nec incantamenta.

γ. Excerpta quaedam breviora, de peccatorum confessione, fol. 17; de festorum et diei dominicae observatione, fol. 18.

3. Excerpta quaedam e canonibus, ܡܠܬܐ ܡܢ ܩܢܘ̈ܢܐ, fol. 19.

4. Ordo absolutionis et receptionis poenitentium, ܛܟܣܐ ܕܥܠ ܐܫܠܡ ܕܬܝܒܝܢ ܘܡܩܒܠܢܘܬܗܘܢ, fol. 31.

5. Excerpta tria brevia, α. Ex Ephraimo, poema de pane fermentato et azymo; β. Ex Ignatio Theophoro, ܚܡܝܪܐ, de Christo, qui novus noster panis fermentatus est; γ. Gregorii Bar-Hebraei poema, de illo qui quum vitam ܢܟܦܬܐ degere possit, vitam agit ܦܪܝܨܬܐ, similique modo de vitis ܪܘܚܢܝܐ et ܢܟܦܬܐ, fol. 54.

6. Homiliae selectae undecim in defunctos, ܛܘܦܣܐ ܕܡܐܡܪ̈ܐ ܡܓܒ̈ܝܐ ܕܥܠ ܥܢܝ̈ܕܐ, fol. 55.

α. Homilia Mar Ephraimi in episcopum, vel archimandritam, vel plenum monachum, qui obiit, ܥܠ ܐܦܣܩܘܦܐ ܐܘ ܪܝܫ ܕܝܪܐ ܐܘ ܕܝܪܝܐ ܓܡܝܪܐ ܕܥܢܕ ܕܗܘ̈ܝ ܡܢ ܡܫܠܡܢܐ * * *, ibid. Nomen scriptoris excidit: est autem prima Ephraimi homilia funebris; cf. Op. Syr. Lib. iii. 225.

β. Hom. Mar Isaaci in monachos, ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܝܣܚܩ ܕܥܠ ܕܝܪ̈ܝܐ, fol. 58.

γ. Hom. Mar Ephraimi in laicum qui moriens orphanos relinquit, ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܥܠ ܥܠܡܝܐ ܕܥܢܕ ܘܫܒܩ ܝܬܡ̈ܐ, fol. 61.

δ. Hom. ejusdem in mulieres, ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܢܫ̈ܐ ܕܥܢܕ̈ܝܢ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܦܬܓܡܐ, fol. 65.

ε. Hom. Mar Jacobi in mulieres, ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܕܥܠ ܢܫ̈ܐ, fol. 69.

ς. Hom. Mar Isaaci de teneris puerulis, ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܝܣܚܩ ܥܠ ܛܠܝ̈ܐ ܐܠܨܓܐܪ, fol. 74.

ζ. Ejusdem de quovis homine, ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܝܣܚܩ ܕܥܠ ܟܠܢܫ, fol. 78.

η. Ejusdem de eodem, ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ ܐܝܣܚܩ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܟܠܢܫ, fol. 80.

θ. Ejusdem de illo qui peregre moritur, ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܝܣܚܩ ܕܥܠ ܐܝܢܐ ܕܡܝܬ ܒܐܟܣܢܝܐ, fol. 85.

ι. Hom. Mar Jacobi de eodem, ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܒ̄ ܕܥܠ ܐܝܢܐ ܕܡܝܬ ܒܐܟܣܢܝܐ, fol. 88.

ια. Ejusdem de peregrinis, ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܕܥܠ ܐܟܣܢ̈ܝܐ, fol. 91.

7. Evangelium in Deiparae commemoratione recitandum, Luc. xi. 23—32, fol. 98. It., Matt. xiii. 40, fol. 100.

8. Brevis de regno caelorum homilia, Carsh., fol. 100.

9. Lamentatio moesti cujusdam, qui lamentatur, et se ipsum castigat, et propter peccata flet: refertur autem ad Sarugensem, ܐܘܠܝܬܐ ܕܐܢܫ ܐܒܝܠܐ ܕܐܠܐ ܘܡܪܕܐ ܢܦܫܗ ܘܒܟܐ ܥܠ ܚܛܗ̈ܘܗܝ، ܘܡܬܚܫܒܐ ܠܣܪܘܓܝܐ, fol. 101. In margine

etiam Mar Jacobi Sarugensis, ܕܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ, esse dicitur.

10. Post duos fasciculos amissos testimonia quaedam ad fidem Jacobiticam, praesertim Anthimi, ܕܐܢܬܝܡܘܣ, de duabus naturis, fol. 131; et Victoria sanctorum, ܢܨܚܐ ܕܩܕ̈ܝܫܐ, ibid.

11. Ignatii Bar-Sabto Homilia, Carsh., ܡܢ ܩܘܠ ܐܠܐܒ ܐܠܡܥܛܠܡ [l. المعظم] ܐܠܩܕܝܣ ܡܪܝ، ܡܪ ܡܥܠܡܐ ܐܓܢܐܛܝܘܣ ܐܠܡܬܠܦܝܢ, fol. 132. [Bod. Or. 412.]

146.

Codex chartaceus in quarto, e pluribus fragmentis contextus, quorum quatuor Carshunica sunt, sc.

1. Versio Arabica praefationis in S. Pauli epistolas, ܬܪܓܡܗ ܡܩܕܡܗ ܟܬܐܒ ܒܘܠܣ ܐܠܪܣܘܠ ܐܠܡܟܪܡ ∴ Locum in codice nonum tenet, et e decem foliis constat. Quae hic tamen desunt, in proximo codice quaerantur. De scriptore nihil. Ipsa praefatio his verbis incipit; هولا الرسايل التي فيهن حكمة واسرار لا تنفحص وكلام حياة • Ecce epistolas quibus et sapientia et mysteria insunt profunda et verbum vitae. Post brevem hujusmodi introductionem excipit testimoniorum a S. Paulo ab aliis Scripturae libris laudatorum enumeratio.

2. Homiliae de sacra coena, cujus in paradiso figura fuit arbor vitae, شجرة الحياة الذي هي القدس, fragmentum. Laudantur Bar-Salibaeus, Michaelis patriarcha, Bar-Hebraeus, etc. E quatuor constat foliis, et decimum tenet locum.

3. Expositionis fidei fragmentum. Ex uno tantum folio constat: alia tamen decem in Poc. 287. 2. tract. 24 exstant. Locum tenet undecimum.

4. Fragmentum de sacra coena. E sex foliis constat, et locum tenet duodecimum.

[Poc. 287. 1. Tract. 9, 10, 11, 12.]

147.

Codex chartaceus in quarto, e pluribus fragmentis contextus, quorum duo Carshunica sunt, sc.

1. Fidei Christianae expositionis fragmentum, de Deo, de Sancta Trinitate, de sacra coena. E decem foliis constat, sed fol. undecimum in Poc. 287. 1. tract. 11 exstat. Locum tenet vigesimum quartum.

2. Sex folia quae ad Poc. 287. 1. tract. 9 pertinent, eumque ad finem recto ordine deducunt. Ad calc. ܟܡܠܬ ܐܠܡܩܕܡܗ ܘܐܠܫܗܐܕܐܬ ܒܣܠܐܡ ܡܢ ܐܠܪܒ ܠܗ ܐܠܡܓܕ ∴ ܐܡܝܢ ∴ Explicit. praefatio et testimonia, in pace Dñi, cui sit laus, Amen. Vigesimum quintum locum tenet.

[Poc. 287. 2. Tract. 24, 25.]

148.

Codex chartaceus in folio, ff. 230 constans, Carshunicus, binis columnis, charactere simplici, A. C. 1656, luculenter exaratus. Inest;

Gregorii Bar-Hebraei Candelabrum Sanctorum in Arabicum sermonem versum.

Fusius descriptus est in Cat. Cod. Or. Bibl. Bod. T. ii. pp. 451—466. [Hunt. 48.]

149.

Codex chartaceus in quarto, ff. (300 – 10 =) 290 constans, initio et fine mutilus, Carshunicus, charactere simplici exaratus. Deest titulus, et ff. 1—10. Insunt;

1. Lectiones biblicae in Festa Dominica, α. Joh. ix. 1—41; deest tit., fol. 11. β. Eucharistiae, وقت القداس, Marc. x. 35—52, fol. 13. γ. Dominicae Hosannarum, قربان احد السعانين, Matt. xxi. 1—17, fol. 14. δ. In mat. diei Hosannarum, قربان صباح يوم السعانين, Marc. xi. 1—18, fol. 15. ε. Lectio noctis Hosannarum, الليل السعانين, Luc. xix. 28—40, fol. 16. ϛ.

Lectio benedictionis ramorum, قربان براكة الاغصان, Joh. xii. 12—22, fol. 17. ζ. Stationis primae noctis secundae, القوم الاول لبلة الاثنين, Matt. xxii. 2—14, fol. 18. η. Noctis secundae passionis, لبلة الاثنين الحاش, Luc. xix. 41—48, fol. 19. θ. Stationis secundae, القوم الثاني, Matt. xxi. 28—46, ibid. ι. Stationis tertiae noctis secundae passionis, قوم الثالث لبلة اثنين الحاش, Matt. xxv. 1—13, fol. 21. ια. Stationis quartae noctis ejusdem, قوم الرابع لبلة اثنين الحاش, Matt. xxi. 13—27, xxii. 16[a], ibid.

2. Historiae Sanctorum, et primo, α. Deiparae Mariae, fol. 22.

Tit. بسم الاب والابن وروح القدس نبتدي ونكتب تشعيث ستنا السيدة العدري الطاهرة مرث مريم والدة الله • In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti scribere adgredimur Historiam dñae nostrae virginis castae Mariae Deiparae.

β. Mar Cyriaci et matris ejus Julittae, قصة القديس مار قوريقوس ويوليطا امه, fol. 95.

γ. Sancti animoque puri Mar Georgii, قصة القديس الطاهر النفس مار جورجيس, fol. 110.

δ. Samonae et septem filiorum ejus, قصة مرتي شموني وسبعة اولادها, fol. 120.

ε. Mar Behenam, et sororis ejus Sarae, filiorum Sanherib, regis Assyriae, قصة القديسين ماري بهنم وسارة اخته اولاد سنحاريب الملك صاحب اثور, fol. 129.

ς. Historia Jonae prophetae, quem Deus summus ad urbem Nineven misit, ut incolas ejus ad poenitentiam commoveret, قصة يونان النبي لما ارسله الله تعالي الي مدينة نينوي لبرد اهلها الي التوبة, fol. 135.

[a] Has lectiones, una cum illis quae ad calcem exstant, post librum exactum scriptas esse opinor: nihil enim ad librum pertinent, et charta aliquatenus dissimilis est. Ex eodem tamen scriba forte proveniunt; scriptura enim ubique pessima est, qualis est ipsius codicis, et certe hunc locum ex antiquo tempore tenuerunt. Fasciculi enim signis Copticis notantur, et nulla in ordine confusio est.

ζ. Jobi qui calamitatibus probatus est, قصة ايوب المبتلي, fol. 141.

η. Mosis cum Veritate (h. e. Deo) adoranda summaque colloquium, مناجات موسي مع الحق سبحانه وتعالي, fol. 148.

θ. Historia viri cujusdam pii, قصة رجل الله, fol. 154.

Incipit in hunc modum, كان في مدينة رومية رجل يقال له اوفيميانوس. في زمان ملك ارقاديوس وانوريوس الملكين المعظمين المباركين وغيرها • Fuit in urbe Roma vir cui nomen fuit Euphemianus, florentibus ibi Arcadio et Honorio, regibus magnis benedictis, etc.

ια. Historia Joannis cui fuit aureum evangelium, قصة القديس يوحنا صاحب انجيل الذهب, fol. 164.

Quis fuerit hic Joannes in hunc modum narratur, جنسه من مدينة رومية الكبري. وابوه ملك عظيم اعظم الملوك. وكان اسمه ثفريون. وامه بنت رووسا كبار. وكان اسمها ثاودورا • Genere fuit ex urbe magna Roma, et pater ejus rex magnus, regum maximus Theophorion, et mater ejus magnorum filia principum, Theodora nomine.

ιβ. Narratio de sancto quodam, qui per hanc historiam vocatur Filius Regis, تشعيث بعض القديسين المعروف بقصة ابن الملك, fol. 182.

ιγ. Historia Mar Thomae apostoli, قصة مار توما السليح, fol. 189.

3. Expositiones patrum, fol. 222.

α. Excerptum ex evangelio Lucae evangelistae de amore, quod scilicet est Parabola Divitis et Lazari, فصل من انجيل لوقا البشير في الرحمة وهو ممثل في ذلك الغني والعازر, ibid.

Excipit expositio Jacobi Sarugensis, cognomine لسان النور, ibid., necnon Joannis Chrysostomi brevis adnotatio, fol. 224; ad calc. Carmen in metro Jacobitico de Divitis

apud inferos lamentatione, Syriace, fol. 227: it. versio Arabica, fol. 228.

β. Parabola in sanctum evangelium sub pyri similitudine, مثل علي الانجيل المقدس ممثل في التفاحه, fol. 230.

γ. Expositio quadraginta martyrum, ترجام اربعين شاهد, fol. 235.

δ. Expositio pro sancto dominico Hosannarum, ترجام احد السعانين المقدس, fol. 240.

ε. Alia expositio pro festo Hosannarum, ترجام اخر لعيد السعانين المقدس, fol. 244.

ς. Oratio S. Mar Philoxeni Mabugensis, صلاة القدس مار فيلكسنوس المنبغي, fol. 247. Ad calc. alia oratio, per jejunium recitanda, sed adeo usu detrita, sicut etiam prior oratio, ut titulus vix legi potest, fol. 253.

ζ. Historia mercatoris cujusdam et uxoris ejus, تشعيث رجل واحد تاجر وامراتها ايضا, fol. 256.

η. Caput primum expositionis et ordo confessionis magnae, اولا باب تفسير وترتيب كبير الاعتراف, fol. 258. Insunt quaedam ex Jacobo Sarugensi, et Severo Antiocheno, et in fol. 262 quae sunt Armenorum consuetudines, عوايد الارمن, notantur. Ad calc. excerpta ex Dionysio, Isaaco, Timotheo, Basilio magno, Gregorio, Michaele, Ephraimo, Jacobo Sarugensi.

θ. Homilia Jacobi Sarug. de fine mundi et rerum consummatione, ميمر القديس مار يعقوب السروجي قاله علي الاخرة والمنتها, fol. 267.

ι. Homiliam quam de poenitentia praedicavit S. Mar Ephraimus, ميمر القديس مار افريم وعض علي التوبة, fol. 279.

Ad calc. كمل بعون الله تعالي هذا الكتاب المبارك. الذي هو قصص القديسين وميامر وتفاسير وغير ذلك. برسم الاخ العزيز ضيا عيننا اليمني شماس ابرهيم ابن المرحوم شماس عبد المسيح من الجزيرة المحروسة. كتبه العبد الحقير القس ابرهيم ابن الشماس عبد الله من حصن كيف المحروسه رحم الله من ترحم عليهم. وذلك في سنه ܐܦܣ̄ اليونان ܥܠ ܣܘܡܟ. ܘܠܠܗ ܐܠܡܓܕ ܐܡܝܢ ܀ Explicit. auxilio Dei summi hic benedictus liber historiarum sanctorum, et homiliarum, et expositionum, etc., in usum fratris illustris, nostrorum oculorum luminis, diaconi Jemanensis Abraham, fil. diaconi beate quiescentis Abd'almessiae e Gezira munita. Scripsit eum servus vilis presbyterus Abraham, fil. diaconi Abd'allah, ex Castro Cepha munito. Misericors sit Deus in eum qui erga eos misericors est. Factum est in anno Gr. 1860, C. 1549, die 29 mensis Junii. Et Deo gloria, Amen.

Et postea; ܐܫܬܪܐ ܠܗܕܐ ܟܬܐ ܗܕ
ܐܠܬܘܐܪܝܟ ܩܨܨ ܐܩܕܡܝܢ ܐܠܐܒܪܐܪ. ܐܠܐܬܩܝܐ
ܗܘܐ ܐܠܐܟ ܐܠܡܥܬܒܪ ܐܠܐ، ܗܘ ܡܪܝ
ܐܠܡܘܡܢ ܡܒܐܪܟ ܐܠܡܪܚܘܡ ܐܠܡܘܡܢ ܐܠܨܐܠܚ.
ܐܠܬܩܝ ܐܠܐܟܝܪ ܡܒܐܪܟ. ܐܒܢ ܐܠܡܪܚܘܡ
ܐܠܡܘܡܢ ܐܠܨܐܠܚ ܚܣܢ ܡܢ ܡܕܝܢܗ ܐܡܕ.
ܐܠܡܚܪܘܣܗ. ܐܫܬܪܐܗ ܡܢ ܐܠܥܒܕ ܐܠܚܩܝܪ
ܐܠܩܣ ܐܒܪܗܝܡ ܐܒܢ ܐܠܡܪܚܘܡ ܥܒܕ ܐܠܠܗ
ܐܠܡܪܚܘܡ ܒܡܬܩܐܠ ܕܗܒ ܢܨܦ ܕܘܢ ܐܠܠܗ
ܝܓܢܝ ܡܫܬܪܝܗ ܠܡܬܩܕܡ ܐܠܡܕܟܘܪ.
ܘܐܠܡܓܕ ܠܠܗ ܕܐܝܡܐ ܐܡܝܢ ܀ Postea anno Gr. 1862 emit hunc benedictum historiarum veteris aevi sanctorum librum vir fidelis, bonus, pius, frater illustris Mobarek, fil. viri beate quiescentis, fidelis, boni, Hasan, ex urbe munita Amid. Emit eum ex servo vili presbytero Abraham, fil. diaconi beate quiescentis Abd'allah, pretio magnae aureae paterae. Locupletet Deus, oro, supradictum emptorem Mobarek. Et Deo gloria sempiterna, Amen.

4. Lectiones ex evangelio in Festa Dominica in eundem modum ac in libri initio exscriptae, فصول من انجيل اعياد الربانية, fol. 289. α. Lectio nativitatis, عيد الميلاد, Joh. i. 1—17, ibid. β. In nocturn. et mat. nativitatis, قربان الليل والصباح الميلاد, Luc. ii. 1—20, fol. 290. γ. In eucharistiam, وقت القداس,

Matt. ii. 1—12, fol. 291. δ. Festum Epiphaniae, lectio in vesp., عيد الدنح اعني الظهور, والايضاح قربان المسا, Marc. i. 1—13, fol. 292. ε. Lectio noctis benedictionis aquarum, قربان الليل براكة الما, Joh. iv. 5—34, ibid. ϛ. In eucharistiam, وقت القداس, Luc. iii. 1—22, fol. 295. ζ. In mat. sabbathi ignis, قربان الصبح يوم سبت النور, Matt. xxvii. 62—66, fol. 296. η. Lectio festi resurrectionis in vesp., قربان عيد القيامة المسا, Matt. xxviii. 1—20, fol. 297. θ. Ejusdem festi in nocturn., قربان الليل عيد القيامة, Luc. xxiv. 1—12, fol. 298. ι. Ejusdem festi in matut. diei dominici, قربان بكرة يوم احد عيد القيامة, Joh. xx. 1—18, fol. 299. ια. In euchar., وقت القداس, Marc. xvi. 2—13, fol. 300. ιβ. In vesper. festi crucis, قربان مساوي عيد الصليب, Matt. xxiv. 1—6. Caetera desunt. [HUNT. DONAT. 32.]

150.

Codex bombycinus in quarto, ff. (259—2=) 257 constans, Carshunicus, charactere simplici luculenter exaratus. Nulla inest nota vel scriptoris vel anni, sed forte saeculi decimi sexti sit. Mutilus est titulus, et desunt ff. 49, 171. Inest;

Mar Isaaci operum Arabice versorum pars quarta, cujus ad calcem homiliae Dorothei, Ephraimi, et aliorum.

Tit. *** *** ܘܐܠܐܒܢ ܘܐܠܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܐܠܗ * * * ܢܒܬܕܝ، ܘܢܟܬܒ ܐܠܓܙܘ ܐܠܪܐܒܥ *** ܪܐܣ ܐܠܡܥܪܦܗ ܐܠܩܕܝܣ ܡܐܪ، ܐܝܣܚܩ ܐܠܣܘܪܝܐܢ ܒܣܠܐܡ ܡܢ ܐܠܪܒ ܐܡܝܢ ܀ [In nomine Patris] et Filii et Spiritus Sancti, [unius] Dei scribere adgredimur partem quartam [homiliarum ܡܝܐܡܪ?] principis sapientum, S. Mar Isaaci Syri, cum pace Dñi, Amen.

1. Sermones (مقالة) oratione soluta, primus, ibid.; secundus, fol. 41.

2. Homiliae metricae, fol. 66.

Tit. الميمر الاول من رووس المعرفه القديس ماري اسحق يفيد العقل الذي قد بلغ لمينا السلامه. وعلي الدوام يهدس باسرار العالم الجديد. ويتفاوض كفيا بالالهيات وبمصعد القلب يرسم التصور في الاسرار التي تحدث علي المتوحدين المحقين في زمان الجهاد. ويرشد القاري من تصور الي تصور ويوصل الي اسرار المعرفه المقدسه ∴ Homilia prima principis sapientum S. Mar Isaaci, menti utilis, quae jam ad portum salutis attigerit; quippe quae ad perseverantiam in novae scientiae mysteriis incitando, et quod satis sit in rebus divinis distincte proferendo, et cor elevando, animum mysteria, quae monachis utpote dignis in hora certaminis patefiant, contemplari faciat, et lectorem a cogitatione in cogitationem dirigat, et ad mysteria sanctae scientiae adducat.

α. Homilia prima, ibid. β. Secunda, fol. 83. γ. Tertia, fol. 100. δ. Quarta, fol. 117. ε. Quinta, fol. 135. ϛ. Sexta, fol. 157.

3. Epistolae et quaestiones, fol. 174.

Tit. وايضا رسايل القديس ماري اسحق كتبهم لواحدا واحدا من الاخوة في السكوت • Excipiunt epistolae S. Mar Isaaci, quas ad fratres unum et alterum in silentio degentes (eremitas) scripsit.

α. Epistola prima, ibid.

Tit. الاول رسالة كتبها الي اخ محب السكوت علي انه كيف يتحيل الشيطان ان يعطل المرضا من المداومه في السكون بحاجة محبة القريب. وانه اناس جليلي القدر. وانه ينبغي للمتوحد ان يرفض كل الاشيا لاجل معرفة الله التي لم يحدث وجودها الا في السكون كالشبه الذي طهر في ابابنا القدما • Epistola prima, quam ad fratrem silentium amantem scripsit, de malis Sathanae artibus, qui aegrotos e perseverando in quiete desistere facit sub amoris in propinquos praetextu: et quod viros magnae potentiae agitat; et quod

eremitas oportet omnes res relinquere propter Dei scientiam, quae sola in quiete inveniatur, ut in patribus nostris antiquis plane adparet.

β. Responsio ad quaestionem, quam ad Mar Isaacum proposuit frater quidam, sc. qua de ratione si misericordia imago Patris caelestis sit, Dñus noster de ea operanda destitit, et monachi quietem ei potiorem habent, مسالة سال ماري اسحق من احد الاخوة. سوال لماذا سيدنا حدد ان الرحمة هي شبة الاب السمايي في عملها. والمتوحدين يختارون السكون اكثر منها. جواب القديس, fol. 179.

γ. Homilia S. Mar Isaaci de variis modis, quibus aliquis bonam vitae dispositionem sibi acquiret; necnon monita salubria, quae ei ad modos poenitentiae conservandos et ordinandos utilia sint, وايضا ميمر القديس ماري اسحق في انواع التدابير التي بها يقتني الانسان ترتيب حسن لذاته وتحديرات جيدة يفيده احتراس وترتيب انواع التوبة, fol. 187.

δ. Ejusdem de sensu spiritali, unde in animo nata sit, et quousque progrediatur, وايضا القديس ماري اسحق في انه من اين يولد في النفس الحسس الروحاني. والي اين ترتفع منزلته fol. 192.

ε. Alia quaestio et responsio, جواب مسالة, fol. 193.

ϛ. Ejusdem ad fratrem cujus anima in initio amore divino inflammata est, sed postea refrigescebat, fol. 197.

4. Homilia patris nostri S. Dorothei de domo animae aedificanda, et de misericordia, ميمر لابينا القديس دورثاوس علي بنا بيت النفس وعلي الرحمة, fol. 205. Insunt duo ad fratres de difficultatibus suis responsa.

5. Instructio e verbis S. abbatis Esaiae, تعليم من قول القديس انبا اشعيا, fol. 211.

6. Homilia e verbis Mar Ephraimi Syri, ميمر من قول ماري افرام السرياني, fol. 233.

7. Excerpta ex Hhonaino fil. Isaaci, قال حنين ابن اسحق, fol. 238; Antonio, الاب القديس انطونيوس, ibid.; Abraham, discipulo abbatis Shishai, ابرهيم تلميد انبا شيشاي, fol. 239; de tribus monachis historia, ibid.; excerptum ex abbate Jacobo, انبا يعقوب, fol. 240; de S. abbate Macario, عن القديس انبا مقاريوس الكبير, ibid.; de abbate Poemene, القديس انبا بيمن, fol. 241; de sene quodam, عن بعض المشايخ, ibid.; excerpta ex abbate Esaia, انبا اشعيا, fol. 242; Macario, ibid.; Shishai, ibid.; sene quodam, ibid.; abbate Mose, انبا موسي, fol. 243; responsum Shishai, ibid.; historia monachorum Aegyptiacorum, ibid.; responsum Silvani, سلوانوس, ibid.; locutio abbatis Banboae, قال انبا بنبوا, fol. 244; quaestio abbatis Josephi ad Poemenem, سال انبا يوسف لانبا بيمن, ibid.; senis cujusdam, fol. 245; narratio abbatis Poemenis, ibid.; it. Jonae abbatis, ibid.; it. Poemenis, patris cujusdam, Gregorii, senis cujusdam, et abbatis Sylvani, fol. 246; narratio de Sylvano, ibid.; senis cujusdam quaestio et responsum, fol. 247; locutiones Jonae, et Antonii, ibid.; Ephraimi Syri, fol. 249; ejusdem, fol. 250; it. Simeonis stylitae, ibid.; ejusdem, fol. 251; it., fol. 252; it., fol. 253; abbatis Bacchum (Bacchi?) انبا بخوم الكبير, fol. 254; abbatis Stephani Thebani, انبا اسطافانوس التبايسي, fol. 255; Gregorii, غريغوريوس, ibid.; Basilii, باسيليوس, fol. 256; ejusdem, fol. 257; abbatis Esaiae, fol. 258; Simeonis stylitae, ibid.; Dei, قال الله. Ad calc. الله يرحم الكاتب امين. تم امين • Deus misericors sit scribae, Amen. Explicit. Amen. [Marsh. 465.]

151.

Codex bombycinus in octavo, ff. (200 – 30 =) 170 constans, Carshunicus, mutilus, fine carens, charactere simplici exara-

tus[a]. Folia literis Syriacis numerata sunt, desuntque ff. 1, 10, 20, 35, 100, 101, 111, 131, 150—161 (praeter fol. unum nullo numero notatum), 170—179, 181. Denique fol. 91 ante fol. 81 compactum est. Insunt ;

Excerpta quaedam praesertim ex Clemente Romano, et Jacobo Sarugensi.

1. Excerpta ex operibus Clementis Romani, et praesertim ex iis quae sub nomine Recognitionum circumferuntur, fol. 2.

Tit. نبتدي ونكتب من قول قليميس الفصل الاول في ما خلق الله سبحانه وتعالا في الستة ايام • Initium facimus scribendi sectionem primam ex iis quae dixit Clemens de rebus quas Deus in sex diebus creavit, ibid. Excipiunt aliae ex eodem opere desumptae sectiones.

2. Jacobi Sarugensis homilia quinta de mysteriis sacris, et confessione et poenitentia, qua monet ne quis sine confessione corpus Christi sumere audeat, ميمار الخامس لماري يعقوب اسقف مدينة سروج قاله علي الاسرار المقدسة والاعتراف والتوبة ولا يتجاسر احد وياخذ جسد المسيح بغير اعتراف, fol. 132.

3. Jacobi Sarugensis homilia sexta de illo verbo quod in evangelio dixit Dñus noster, Quid homini proderit si totum mundum lucratus sit, et animae suae jacturam faciat?, ميمار السادس من قول الاب القديس ماري يعقوب السروجي يفسر كلمة التي قالها ربنا في الانجيل المقدس ان ماذا ينفع الانسان اذا ربح العالم كله وخسر نفسه, fol. 140.

4. Expositio sacri jejunii, ترجام علي الصوم المقدس, fol. 149.

5. Excerpta ex Corano Mahommedis, Carshunice, fol. 162. Titulo carent.

6. Historia S. dñae Nesimae, قصة مرتي نسيموس القديسة, fol. 168.

7. Historia Jonae prophetae quem Deus summus misit, ut Ninevitas ab ignorantia ad poenitentiam verteret, نبتدي بعون الله وحسن توفيقه ونكتب قصة يونان النبي لما ارسله الله تعالي الي مدينة نينوا لبرد اهلها من جهلهم الي التوبة, fol. 193.

8. Historia Thomae apostoli, تشعيث ماري تاوما, fol. 200. Praeter titulum caetera desunt. [MARSH. 494.]

152.

Codex chartaceus in quarto, ff. 81 constans, cura Francisci de Busquet[a], episcopi

[a] Anni nota caret, sed in fol. 2 exstat inscriptio, qua commemoratur legatio hujus codicis a Maria, filia presb. Hhabo ad ecclesiam S. Joannis Dilaimitae in anno Graec. 1866, C. 1555, unde liquet eum saeculi decimi sexti esse ; ܐܘܩܦܬ ܡܪܝܡ ܒܢܬ ܩܣ ܚܒܐ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܐܠܡܒܪܟ ܐܠܡܢܬܙܥ ܡܢ ܩܘܠ ܩܠܝܡܝܣ ܐܠܝ ܐܠܒܝܥܗ ܐܠܩܕܝܣܗ ܡܪܝ ܝܘܚܢܐ ܐܠܕܝܠܡܝ ܥܠܝ ܢܦܣܗܐ ܘܪܘܚ ܘܠܕܗܐ ܝܘܚܢܐ ܘܥܠܝ ܪܘܚ ܐܡܗܐ ܘܓܕܗܐ ܘܠܝܣ ܠܐܚܕ ܣܠܛܢ ܡܢ ܐܠܠܗ ܬܥܐܠܝ ܐܢܗ ܝܫܝܠܗ ܡܢ ܡܟܐܢܗ ܐܠܝ ܒܝܬܗ ܘܡܢ، ܚܠܣܗ ܐܘ ܢܓܣܗ ܡܢ ܐܠܩܣܘܣ ܘܐܠܫܡܐܡܣܗ. ܐܠܐ ܝܩܪܘܢ ܦܝܗ ܘܝܬܪܚܡܘܢ ܥܠܝ ܐܠܟܐܬܒ ܘܐܠܩܐܪܝ ܘܐܠܡܣܬܡܥܝܢ ܐܡܝܢ. ܘܟܠܡܢ ܬܥܐܨܝ ܘܝܟܬܡܗ ܝܟܘܢ ܬܚܬ ܐܠܡܥܨܝܗ. ܣܢܬ ܐܠܦ ܘܬܡܐܢܡܐܝܗ ܣܘ̄ ܕܝܘܢܝܐ ÷ ܨܠܘ ܥܠ ܚܛܝܐ ܕܟܬܒ ܘܥܠ ܐܒܗ̈ܘܗܝ ܘܥܠ ܟܠܗܘܢ ܫܘܬܦ̈ܘܗܝ ܒܥܡܠܗ ܐܘ ܒܡܠܬܐ ܐܘ ܒܣܘܥܪܢܐ ܐܘ ܒܣܓܝ ܐܘ ܒܙܥܘܪ ܐܡܝܢ ÷ Maria, filia presbyteri Hhabo, benedictum hunc librum ex operibus Clementis desumptum ecclesiae S. Mar Joannis Dilaimitae legavit pro anima sua, et patris Joannis, et matris et avi : neque cuiquam a Deo summo licet ut ad domum suam eum amoveat, vel injuria afficiat, vel a presbyteris et diaconis occultet, sed in eo legant, et misericordes sese erga scribam et lectores et auditores praestent, Amen. Quicunque autem contumacem se monstret, et eum occultet disobedientiae crimini obnoxius erit. Anno Gr. 1866 ; orate pro peccatore qui scripsit, et pro parentibus ejus, et omnibus qui laboris ejus participes erant sive verbo sive facto, sive multum sive parum, Amen.

[a] François, fils de Durant Bosquet, premier président de Narbonne, devint très-habile dans les langues latine, grecque, et hébraïque, aussi qu'en théologie et en droit. Il remplit

Lutevensis, ex antiquo codice, Romae, A. C. 1654, charactere simplici descriptus. Insunt;

Joannis Darensis opera selecta.

Commentarius in libros Dionysii Areopagitae de utraque Hierarchia.

1. Joannis Syri episcopi Darensis Commentariorum in libros D. Dionysii Areopagitae de utraque Hierarchiae argumenta, ff. 1—5. Ad calc. alia manu, forte ipsius episcopi, Franciscus de Busquet, ep̃us Luteveñs in Gallia Narbonensi curavit describi hunc librum ex codice antiquo Romae, mense Maio, 1654.

Tit. ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܩܕܝܫ ܠܒܝܫܐ ܡܪܝ، ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܝܛܪ̄ܘ ܕܕܐܪܐ ܥܠ ܡܛܟܣܢܘ̄ ܫܡܝܢܝܬܐ. ܡܦܫܩ ܕܝܢ ܐܦ ܠܡܠܘ̈ܗܝ، ܕܩܕܝܫܐ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܕܒܗ ܒܡܐܡܪܐ ܕܪܝܫܘܬ ܡܛܟܣܢܘ̄ ܡܠܐܟܝܬܐ ܀ S. Mar Joannis metropolitani Darensis liber primus de Hierarchia caelesti, in quo etiam verba S. Dionysii de Hierarchia angelica exponit, fol. 6.

α. Cap. 1, De bonitate divina, ܦܘ̄. ܕܐ̄. ܥܠ ܛܒܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ, ibid.

β. Cap. 2, Quomodo et in quo (caeteri) boni participes sunt, ܦܘ̄. ܕܒ̄. ܕܒܡܢܐ ܕܐܝܟܢܐ ܘܒܡܢܐ ܡܫܬܘܬܦܝܢ ܠܛܒܐ, ibid.

γ. Cap. 3, Quid sit summum sacerdotium, ܦܘ̄. ܕܓ̄. ܕܒܡܢܐ ܕܡܢܐ ܗܘ، ܪܝܫ ܟܘܗܢܘܬܐ, fol. 7.

δ. Cap. 4, Qua de causa angeli universim Virtutes caelestes nominantur, ܦܘ̄. ܕܕ̄. ܕܒܡܢܐ ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܡܠܐܟ̈ܐ ܡܬܩܪܝܢ ܟܠܗܘܢ ܚܝ̈ܠܘܬܐ ܫܡܝ̈ܢܝܐ, fol. 8.

ε. Cap. 5, Qua de causa omnes Substantias caelestes scripturae angelos vocant; quum tamen ad eorum ordines explicandos progrediantur, eos proprie angelos nominant, qui gradus inferioris sunt, et proximi ad nos: par enim esset varia nomina omnino eis non tribui; si autem tribuantur, inferioribus potius tribui superiorum nomina, ܦܘ̄. ܕܗ̄. ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܘܣ̈ܝܣ ܫܡܝ̈ܢܝܬܐ ܡܠܐܟ̈ܐ ܩܪܝܢ ܟܬܒ̈ܐ. ܡܢܐ ܕܝܢ ܕܐܬܘ ܕܢܚܘܘܢ ܠܛܟܣܝܗܘܢ: ܕܠܐܝܠܝܢ ܡܩܪܝܢ ܡܠܐܟ̈ܐ: ܠܗܢܘܢ ܬܚܬܝ̈ܐ ܘܕܠܘܬܢ. ܘܦ̇ܐܝ ܗܘܐ ܓܝܪ ܕܠܐ ܢܬܝܗܒ ܚܘܠܦܐ ܐܚܪܢܐ ܐܚܪܢܐ: ܘܕܐܢ ܡܬܝܗܒ ܠܬܚܝܬ̈ܝܐ ܐܦ ܠܗܘܢ ܬܚܬܝ̈ܐ ܚܘܠܦܐ ܕܗܢܘܢ ܥܠܝ̈ܐ, fol. 10.

ς. Cap. 6, De ordine primo, medio, infimo Substantiarum caelestium, ܦܘ̄. ܕܘ̄. ܥܠ ܡܛܟܣܢܘ̄ ܩܕܡܝܬܐ ܘܡܨܥܝܬܐ ܘܐܚܪܝܬܐ ܕܐܘܣ̈ܝܣ ܫܡܝ̈ܢܝܬܐ, ibid.

ζ. Cap. 7, Unde sumantur et deriventur Virtutum caelestium adpellationes, ܦܘ̄. ܕܙ̄. ܕܒܡܢܐ ܕܡܢ ܐܝܟ ܢܣܒܝܢ ܘܡܬܬܬܝܢ ܫܡܗ̈ܐ ܕܚܝ̈ܠܘܬܐ ܫܡܝ̈ܢܝܐ, fol. 12.

η. Cap. 8, De Dominationibus et Virtutibus et Potestatibus, et de eorum Hierarchia media, ܦܘ̄. ܕܚ̄. ܥܠ ܡܪ̈ܘܬܐ ܘܚܝ̈ܠܘܬܐ ܘܫܘܠܛܢ̈ܐ (l. ܫܘ̈ܠܛܢܐ), ܘܥܠ ܪܝܫܘܬ ܟܘܗܢܘܬܗܘܢ ܡܨܥܝܬܐ, fol. 14.

θ. Cap. 9, De Principatibus et Archangelis et Angelis, et de eorum Hierarchia infima, ܦܘ̄. ܕܛ̄. ܥܠ ܪ̈ܝܫܘܬܐ ܘܪ̈ܝܫܝ ܡܠܐܟ̈ܐ ܘܡܠܐܟ̈ܐ. ܘܥܠ ܪܝܫܘܬ ܟܘܗܢܘܬܗܘܢ ܐܚܪܝܬܐ, fol. 15.

ι. Cap. 10, Quomodo disponuntur ecclesiae supernae, et quomodo earum ordines distinguuntur, ܦܘ̄. ܕܝ̄. ܕܐܝܟܢܐ ܡܬܛܟܣܢ ܥܕ̈ܬܐ ܕܠܥܠ ܘܬܓܡ̈ܐ ܐܝܟܢܐ ܡܬܦܠܓܢ, fol. 17.

ια. Cap. 11, Qua de causa omnes Substantiae caelestes communiter Virtutes caelestes vocantur, quum Virtutes medium mediae ecclesiae ordinem obtinent, et minime infimum, ܦܘ̄. ܕܝܐ̄. ܕܡܛܠ ܡܢܐ

ensuite avec honneur de très-grandes places, et fut enfin sacré évêque de Lovéve, le 29 Sept. 1648. Bibliothèque Sacrée, tom. xxviii. p. 357. Ed. 1827.

ܥܠܡܐ ܐܘܣ̈ܝܘܗ ܫܡܝ̈ܢܝܬܐ ܠܡܠܐܟܘܬ ܚܝ̈ܠܘ ܕܫܡܝ̈ܢܝܐ ܡܬܩܪܝܢ. ܕܗ ܚܝ̈ܠܘܬܐ ܡܨ̈ܥܝܬܐ ܐܝܟܢ ܕܒܛܝܒܘܬܐ ܗܝ ܡܨ̈ܥܝܬܐ. ܘܠܐ ܬܚܬܝ̈ܬܐ ܕܥܠܝܗܘܢ, fol. 18.

ιβ. Cap. 12, Dixi quod hi inferiores omnium proprietatum illorum superiorum non participes sunt, ܦ. ܕܝܒ. ܐܡܪܬ ܕܠܐ ܡܫܬܘܬܦܝܢ ܗܢܘܢ ܬܚܬܝ̈ܬܐ ܒܕܝܠܝ̈ܬܐ ܟܘ̈ܠܗܝܢ ܕܗܢܘܢ ܥܠܝ̈ܐ, fol. 19.

ιγ. Cap. 13, Objectio, ܦ. ܕܝܓ. ܐܠܐ ܡܦܣܝܢ ܐܢܫ ܘܐܡܪ, ibid.

ιδ. Cap. 14, Quid velit numerus angelicus (angelorum), quem nobis tradiderunt Scripturae, ܦ. ܕܝܕ. ܡܢܝܢܐ ܡܫܘܕܥ ܡܢܝܢܐ ܡܠܐܟܝܐ ܕܐܫܠܡܘ ܠܢ ܟܬ̈ܒܐ, fol. 20.

ιε. Cap. 15, Demonstratio, quod illuminatio divina, quamvis multiplici modo per bonitatem ad eos qui ei curae sint perveniat, simplex tamen manet, neque ita tantum, sed etiam eos qui illuminentur in unitate conservat, ܦܩ. ܕܝܗ. ܕܢܘܗܪܐ ܕܟܠ ܡܢܗܪܢܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ. ܕܗ ܦܫܝܛܘܬ ܟܕ ܒܛܝܒܘܬܐ ܢܦܩܐ ܠܘܬ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܒܛܠܠ ܠܗ ܚܠܦܝܗܘܢ ܡܬܦܪܫܐ ܦܫܝܛܬܐ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܗܕܐ ܒܠܚܘܕ. ܐܠܐ ܘܡܚܝܕܐ ܠܚܘܝܕܗܘܢ ܕܡܬܢܗܪܝܢ, fol. 21.

ις. Cap. 16, De sacris figuris sub quibus sanctae in scripturis similitudines hos ordines caelestes exhibent, sc. sub specie ignis, animalium, hominum, materiarum pretiosarum, etc., ܦܩ. ܕܝܘ. ܕܐܝܟܢܐ ܒ̈ܕܡܘܬܐ ܡܩ̈ܕܫܬܐ ܡܦܩܦܣܡ [l. ܡܦܩܦܣܡ] ܠܗܘܢ ܠܛܟ̈ܣܐ ܫܡܝ̈ܢܐ ܒ̈ܕܡܘܬܐ ܡܩ̈ܕܫܬܐ ܕܟܬ̈ܒܐ. ܒܢܘܪܐ ܘܚ̈ܝܘܬܐ ܘܒܢ̈ܝܢܫܐ ܘܗܘܠܐ ܡܝܩܪܬܐ ܘܐܚܪ̈ܢܝܬܐ[b], fol. 24.

2. Ejusdem Joannis metrop. Darensis commentarii sive expositionis verborum S. Dionysii liber secundus, de Hierarchia ecclesiastica, ܬܘܒ ܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܬܪ̈ܝܢ ܕܥܠ ܕܡܫܒܐ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܡܝܛܪܘܦܘ̈ܠܝܛܐ ܕܕܐܪܐ. ܕܐܬܐܡܪܘܗܝ ܦܘܫܩܐ ܐܘܟܝܬ ܢܘܗܪܐ ܕܡ̈ܠܐ ܕܩܕܝܫܐ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ. ܕܐܡܝܪܐ ܕܥܠ ܟܗܢܘܬܐ ܥܕ̈ܬܢܝܬܐ, fol. 26.

α. Cap. 1, De iis rebus, quae in illuminatione sive baptismo perficiuntur, ܦܩ. ܩܕܡܝܐ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܐܘܟܝܬ ܒܢܗܪܐ ܡܫܬܡܠܝܢ. It. Mysterium illuminationis quae est sanctus baptismus, ܐܪܙܐ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ ܐܘܟܝܬ ܒܢܗܪܐ ܩܕܝܫܐ, et Theoria mysterii baptismatis, ܬܐܘܪܝܐ ܕܠܗ ܕܐܪܙܐ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ, ibid.

β. Cap. 2, De iis rebus, quae in Synaxi sive Oblatione Eucharistica perficiuntur, ܦܩ. ܕܒ. ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܒܟܢܘܫܝܐ ܐܘܟܝܬ ܩܘܪܒ ܩܘܪܒܢܐ ܡܫܬܡܠܝܢ, fol. 31. It. Qua de causa administratio Oblationis Eucharisticae Synaxis et Communio vocatur, ܡܛܠ ܡܢܐ ܬܫܡܫܬܐ ܕܩܘܪܒ ܩܘܪܒܢܐ ܡܫܬܡܠܝܢܐ ܟܢܘܫܝܐ ܘܫܘܬܦܘܬܐ. Mysterium Synaxeos sive Communionis, ܐܪܙܐ ܕܟܢܘܫܝܐ ܐܘܟܝܬ ܫܘܬܦܘܬܐ, ibid. Theoria mysterii, ܬܐܘܪܝܐ ܕܠܗ ܕܐܪܙܐ, fol. 32. Theoria magis intrinsecus, ܬܐܘܪܝܐ ܕܬܠܬ ܡܟܣܝܐ. Qua de causa ante omnes scripturas cantentur psalmi, ܡܛܠ ܡܢܐ ܩܕܡ ܟܠܗܘܢ ܟܬ̈ܒܐ ܡܙܕܡܪܝܢ ܡܙܡܘܪ̈ܐ, fol. 33. It. Quare ante omnia mysteria cantetur psalmodia, ܘܩܕܡ ܐܪ̈ܙܐ ܟܠܗܘܢ ܠܡܢܐ ܡܙܕܡܪ. It. Quare recitetur Foedus Vetus et postea Novum, ܘܠܡܢܐ ܡܬܩܪܝܐ ܕܝܬܝܩܐ ܥܬܝܩܬܐ ܘܒܬܪܟܢ ܚܕܬܐ, fol. 34. It. Qua de causa in hunc modum recitatur, ܡܛܠ ܡܢܐ ܗܟܢܐ, fol. 35. It. Qua de

[b] Linguae Syriacae, ut videtur, praeter literas omnino ignarus fuit ille qui hunc codicem descripsit, unde passim ܘ pro ܕ, ܐ pro ܘ, etc., exhibet. Sic h. in l. ܒܢ̈ܝܢܫܐ pro ܒܢ̈ܝܢܫܐ. Hujusmodi errores plerumque sub silentio correxi, noto tamen, ne quem in errorem inducant. In hujus capitis initio etiam ܐܬܟܠܣܝܐ pro ܐܬܟܠܘܣܝܐ, et multa ubique ejusdem generis.

causa haec divina officia perficiantur, ܘܡܛܠ ܡܢܐ ܗ̈ܘܝ܇ ܗܠܝܢ ܡܫܬܡܠܝܢ ܬܫܡܫܬܐ ܐܠܗܝܬܐ, fol. 37.

γ. Cap. 3, De iis rebus quae in consecratione chrysmatis perficiuntur, et de iis qui eo consignantur; h. e. de modo quo a sacerdote consecratur et perficitur, et de iis qui eo consignantur, ܦܩ. ܓ̄. ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܒܩܘܕܫܐ ܕܡܘܪܘܢ ܡܫܬܡܠܝܢ ܘܥܠ ܗܘܢ ܕܒܗ ܡܬܚܬܡܝܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܥܠ ܡܬܟܢܫܢܘܬܗ ܕܐܝܟܢܐ ܡܢ ܟܗܢܐ ܡܬܩܕܫ ܘܡܫܬܡܠܐ ܘܐܝܠܝܢ ܕܡܬܚܬܡܝܢ ܒܗ, fol. 38. Theoria hujus mysterii extrinsecus, et qua de causa celatur chrysma, ܬܐܘܪܝܐ ܕܗܢܐ ܐܪܙܐ ܠܒܪ. ܘܡܛܠ ܡܢܐ ܟܣܐ ܡܘܪܘܢ; it. intrinsecus, ܘܠܓܘ. ܬܐܘܪܝܐ ܕܝܠܗ ܕܝܢ, fol. 39. Quaenam sit virtus baptismatis, et quae chrysmatis, et quae oblationis (eucharisticae), fol. 43.

δ. Cap. 4, De ordinatione sacerdotali, ܦܩ. ܕ̄. ܥܠ ܣܝܡܝ ܐܝܕܐ ܕܟܗܢܘܬܐ, fol. 43. Quomodo dicis (officia sacerdotalia, ܟܗ̈ܢܝܬܐ, tantum a summo sacerdote) perfici et absolvi, ܘܐܝܟܢܐ ܐܡܪܬ ܕܡܬܓܡܪܢ ܘܡܫܬܡܠܝܢ ܒܗ; objectio, ܐܠܐ ܟܝܬ ܐܢܫ ܢܐܡܪ. Quinam sint ordines et virtutes uniuscujusque eorum qui sacerdotio funguntur, ܘܐܝܠܝܢ ܐܢܘܢ ܛܟ̈ܣܐ ܘܚ̈ܝܠܐ ܕܟܠ ܚܕ ܡܢ ܡܟܗ̈ܢܢܐ. Quaenam sint uniuscujusque ordinum munera propria et virtutes et officium, ܘܐܝܠܝܢ ܕܝ̈ܠܝܬܐ ܐܝܬ ܠܟܠ ܚܕ ܡܢ ܛܟ̈ܣܐ ܘܚ̈ܝܠܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ, fol. 44. Mysterium ordinationis sacerdotalis, ܐܪܙܐ ܕܣܝܡܝ ܐܝܕܐ ܕܟܗܢܐ. Sex res quae omnibus ordinibus, quum ad munus consecrentur, communes sunt, (necnon quae propriae sint,) ܫ̈ܬ ܕܫ̈ܘܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܛܟ̈ܣܐ ܒܫܘܡܠܝܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܘܕܝ̈ܠܝܬܐ. Mysterii theoria, ܬܐܘܪܝܐ ܕܝܠܗ ܕܐܪܙܐ, fol. 45.

ε. Cap. 5, De iis ordinibus qui perficiuntur, (h. e. qui sub disciplina sint, quales sint catechumeni, energumeni, poenitentes), ܦܩ. ܗ̄. ܕܡܫܬܡܠܝܢ ܕܥܠ ܛܟ̈ܣܐ ܗܢܘܢ ܕܡܫܬܡܠܝܢ, fol. 47. Mysterium ordinationis monachorum, ܐܪܙܐ ܕܣܝܡܝ ܐܝܕܐ ܕܝܚܝ̈ܕܝܐ. Theoria ejus, ܬܐܘܪܝܐ ܕܝܠܗ, fol. 48. Tres objectiones, ܐܠܐ ܟܝܬ ܐܢܫ ܢܐܡܪ, fol. 49.

ϛ. Cap. 6, De iis rebus quae circa defunctos fiunt, ܦܩ. ܘ̄. ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܬܡܠܝܢ ܥܠ ܗܢܘܢ ܕܢܦܩܘ, fol. 50.

3. Ejusdem Joannis Darensis liber (primus) de sacerdotio, ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܟܗܢܘܬܐ ܕܝܠܗ ܕܗܘ ܕܝܠܗ ܕܝܘܚܢܢ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܕܪܐ ܩܕܡܝܐ, fol. 52.

α. Cap. 1, De donis divinis; necnon de summo sacerdotio caelesti et terreno, ܥܠ ܡܘܗ̈ܒܬܐ ܐܠܗ̈ܝܬܐ. ܘܥܠ ܪܝܫ ܟܗܢܘܬܐ ܫܡܝܢܝܬܐ ܘܐܪܥܢܝܬܐ, ibid.

β. Cap. 2, Oportere nos mysteria honore prosequi, neque cuivis hominum ea exponere, ܦܩ. ܒ̄. ܕܘܠܐ ܠܢ ܕܢܝܩܪ ܠܐܪ̈ܙܐ ܘܠܐ ܠܟܠ ܐܢܫ ܢܦܩ ܐܢܘܢ, fol. 53.

γ. Cap. 3, Quid sit summum sacerdotium, ܦܩ. ܓ̄. ܕܡܢܘ ܪܝܫ ܟܗܢܘܬܐ, fol. 54.

δ. Cap. 4, Quae sit essentia summi sacerdotii nostri, ܦܩ. ܕ̄. ܕܡܢܘ ܪܝܫ ܟܗܢܘܬܐ ܕܝܠܢ ܐܝܬܘܬܐ ܐܝܬܘܬܗ ܕܪܝܫ ܟܗܢܘܬܐ ܕܝܠܢ, ibid.

ε. Cap. 5, Quaenam sit summi sacerdotii origo, ܦܩ. ܗ̄. ܕܡܢܘ ܫܘܪܝܐ ܕܪܝܫ ܟܗܢܘܬܐ, ibid.

ϛ. Cap. 6, Quisnam sit communis totius summi sacerdotii finis et perfectio, ܦܩ. ܘ̄. ܕܡܢܘ ܫܘܠܡܐ ܘܚܪܬܐ ܕܟܠܗ ܪܝܫ ܟܗܢܘܬܐ, ibid.

ζ. Cap. 7, Quaenam sit summi sacerdotii efficacia, et quis ejus auctor, ܦܩ. ܙ̄. ܕܡܢܘ ܡܥܒܕܢܘܬܐ ܕܪܝܫ ܟܗܢܘܬܐ ܘܡܢܘ ܥܒܘܕܗ, ibid.

η. Cap. 8, Quaenam communia et quae

propria sint officia summi sacerdotii nostri et quae angelici, ܦܩ. ܕܬܫܥܝܬܐ. ܕܟܗܢܘܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬ ܠܟܘܡܪܘܬܐ ܘܕܡܠܐܟܘܬܐ ܕܪܝܫܘܬ ܟܗܢܘܬܐ ܕܝܠܢ ܘܕܡܠܐܟܐ, fol. 55. Excipit objectio.

4. Ejusdem Joannis Darensis liber secundus de sacerdotio, ܡܐܡܪܐ ܕܬܪܝܢ ܕܥܠ ܟܗܢܘܬܐ ܕܥܒܕܗ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܡܦܫܩܢܐ ܕܕܪܐ, ibid. Praefatio, ܦܪܘܐܡܝܘܢ, ibid.

a. Cap. 1, Quidnam sit sacerdotium, et unde nomen ejus deductum sit, ܦܩ. ܩܕ. ܕܡܢܘ ܟܗܢܐ ܕܟܗܢܘܬܐ ܗܝ. ܘܡܢ ܐܝܟܐ ܫܡܐ ܐܬܝܠܕ ܕܟܗܢܘܬܐ, ibid.

β. Cap. 2, Quaenam sit nominis sacerdotii significatio, ܦܩ. ܕܒ. ܕܡܢܘ ܫܘܘܕܥܐ ܕܫܡܐ ܕܟܗܢܘܬܐ, fol. 56.

γ. Cap. 3, Unde initium et originem duxit sacerdotium, ܦܩ. ܕܓ. ܕܡܢ ܐܝܟܐ ܫܘܪܝܐ ܕܟܗܢܘܬܐ ܘܡܢ ܐܝܟܐ ܐܬܥܠܠܬ, ibid.

δ. Cap. 4, Quomodo per manus deductum sit sacerdotium, ܦܩ. ܕܕ. ܕܐܝܟܢܐ ܒܐܝܕܝܐ ܐܬܥܠܠܬ ܟܗܢܘܬܐ, ibid.

ε. Cap. 5, Qua de causa datum sit sacerdotium, ܦܩ. ܕܗ. ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܥܠܬܐ ܐܬܝܗܒܬ ܟܗܢܘܬܐ, fol. 57.

ϛ. Cap. 6, Quibusnam datum sit sacerdotium ecclesiasticum et pro quibus, ܦܩ. ܕܘ. ܕܠܐܝܠܝܢ ܐܬܝܗܒܬ ܟܗܢܘܬܐ ܥܕܬܢܝܬܐ ܘܚܠܦ ܐܝܠܝܢ, fol. 58.

ζ. Cap. 7, Quaenam sint sacerdotii divisiones simpliciter, et in quos divisum sit, ܦܩ. ܕܙ. ܕܡܢܘ ܐܝܠܝܢ ܐܢܘܢ ܦܘܠܓܐ ܕܟܗܢܘܬܐ ܦܫܝܛܐܝܬ ܘܠܐܝܠܝܢ ܡܬܦܠܓܐ, fol. 59.

η. Cap. 8, Quaenam sit essentia et virtus et efficacia uniuscujusque earum (divisionum); sectio autem prima ostendit quaenam sit uniuscujusque essentia, ܦܩ. ܕܚ. ܕܡܢܘ ܟܝܢܗܘܢ ܘܚܝܠܐ ܘܡܥܒܕܢܘܬܗ ܕܟܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ. ܘܦܢܝܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܡܚܘܝܐ ܕܡܢܘ ܟܝܢܐ ܕܟܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ, ibid.

θ. Cap. 9, Alia sacerdotii divisio, ܦܩ. ܕܛ. ܦܘܠܓܐ ܕܟܗܢܘܬܐ ܐܚܪܢܐ ܐܚܪܢܐ, ibid.

ι. Cap. 10, Quaenam sit sacerdotii operatio, et (quomodo) populo dividitur, ܦܩ. ܕܝ. ܕܡܢܘ ܡܥܒܕܢܘܬܗ ܕܟܗܢܘܬܐ ܘܠܥܡܐ ܡܬܦܠܓܐ, fol. 60.

ια. Cap. 11, Quisnam sit operationum sacerdotii finis, ܦܩ. ܕܝܐ. ܕܡܢܘ ܫܘܠܡܐ ܕܡܥܒܕܢܘܬܐ ܕܟܗܢܘܬܐ, fol. 61.

ιβ. Cap. 12, De majestate et splendore et celsitudine sacerdotii ecclesiastici, ܦܩ. ܕܝܒ. ܥܠ ܪܒܘܬܗ ܘܙܗܝܘܬܗ ܘܡܥܠܝܘܬܗ ܕܟܗܢܘܬܐ ܥܕܬܢܝܬܐ, ibid.

ιγ. Cap. 13, It. de ejus majestate, ܦܩ. ܕܝܓ. ܬܘܒ ܥܠ ܪܒܘܬܗ ܕܟܗܢܘܬܐ, fol. 63.

ιδ. Cap. 14, Quod excellentia ejus ex variis ejus donis et praerogativis dignoscitur, ܦܩ. ܕܝܕ. ܕܡܬܝܕܥܐ ܡܝܬܪܘܬܗ ܡܢ ܡܘܗܒܬܐ ܘܡܢ ܫܘܒܚܐ ܕܡܫܬܘܕܥܝܢ, fol. 64.

ιε. Cap. 15, De praestantia sacerdotii, ܦܩ. ܕܝܗ. ܡܝܬܪܘܬܗ [l. ܡܝܬܪܘܬܗ] ܕܟܗܢܘܬܐ, fol. 65. Excipiunt objectiones.

ιϛ. Cap. 16, De celsitudine sacerdotii, quidnam praecelsius et clarius et gloriae plenius, regnum, an prophetia, an sacerdotium, ܦܩ. ܕܝܘ. ܥܠ ܡܥܠܝܘܬܗ ܕܟܗܢܘܬܐ ܕܐܝܕܐ ܡܥܠܝܐ ܘܢܗܝܪܐ ܘܡܠܝܐ ܫܘܒܚܐ ܡܠܟܘܬܐ ܐܘ ܢܒܝܘܬܐ ܐܘ ܟܗܢܘܬܐ, fol. 66.

ιζ. Cap. 17, De rebus in quibus Christi similitudinem gerebat Melchisedek, ܦܩ. ܕܝܙ. ܕܒܐܝܠܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܡܠܟܝܙܕܩ ܕܡܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ, ibid.

ιη. Cap. 18, De impositione manuum sacerdotii, ܦܩ. ܕܝܚ. ܕܥܠ ܣܝܡ ܐܝܕܐ ܕܟܗܢܘܬܐ, fol. 67.

5. Ejusdem Joannis Darensis liber tertius

de sacerdotio, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܪ̄ ܕܥܠ ܟܗܢܘܬܐ. ܕܥܠܘܗܝ ܕܝܘܚܢܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܦܪ̈ܫܐ ܕܕܪܐ, ibid.

α. Cap. 1, Objectio contra ea quae dicta sunt quasi e persona Judaeorum, ܩܦ̄. ܩܕܡܝܐ. ܣܘܦܩܬܐ ܐܝܟ ܕܡܢ ܦܪܨܘܦܐ ܕܝܗ̈ܘܕܝܐ ܠܘܩܒܠ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܐܡܪ̈ܝ, ibid. Excipit disputatio inter ܝܗܘܕܝܐ et ܟܪܣܛܝܢܐ.

β. Cap. 2, De praestantia sacerdotii ecclesiastici, et qua de causa derelictum (abolitum) sit sacerdotium legale, et hoc in ejus locum datum sit, ܩܦ̄. ܕܒ̄. ܕܡܘܬܪܐ ܡܘܬܪܘܬܗ̇ ܟܗܢܘܬܐ ܥܕܬܢܝܬܐ. ܘܥܠܡܢܐ ܐܫܬܒܩܬ ܗ̇ܝ ܕܢܡܘܣܐ ܘܗܕܐ ܚܠܦܝܗ̇ ܐܬܝܗܒܬ, fol. 71.

6. Ejusdem Joannis Darensis liber quartus de sacerdotibus, ܡܐܡܪܐ ܕܐܪ̈ܒܥܐ ܕܝܠܗ ܗܘ ܕܝܠܗ ܕܝܘܚܢܢ ܡܕܪ̄, ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܥܠ ܟܗ̈ܢܐ, ibid.

α. Cap. 1, Libri praefatio, ܩܦ̄. ܩܕܡܝܐ ܦܪܘܐܡܝܘܢ ܕܡܬܒܥܢܘܬܐ, ibid.

β. Cap. 2, De principatu, ܩܦ̄. ܕܒ̄. ܡܛܠ ܪܝܫܢܘܬܐ, fol. 72.

γ. Cap. 3, Canones et regulae quas Paulus de presbyteris et diaconis constituit, ܩ̄. ܕܓ̄. ܕܐܝܬܝܗ̄. ܩܢܘ̈ܢܐ ܘܬܘܩܢ̈ܐ ܕܦܘܠܘܣ. ܦܩܕ ܕܡܛܠ ܩܫܝ̈ܫܐ ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ ܠܗܘܢ, ibid.

δ. Cap. 4, Expositio verborum Pauli, ܩܦ̄. ܕܕ̄. ܦܘܫܩܐ ܕܡ̈ܠܐ ܕܦܘܠܘܣ, fol. 73.

ε. Cap. 5, De moribus qui hominum pastori deceant, ܩܦ̄. ܕܗ̄. ܕܦܠܚ ܕܐܝܠܝܢ ܙܕܩ ܠܗܘܢ ܠܪܥܝܐ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ ܕܢܗܘܐ, fol. 75.

ς. Cap. 6, Cur a principe et pastore et rectore exigitur, ut his praeditus sit virtutibus, ܩ̄. ܕܘ̄. ܕܡܛܠܢܐ ܠܡܒܥܐ ܡܬܬܒܥ ܪܝܫܐ ܘܪܥܝܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܕܢܗܘܐ ܗܠܝܢ, ibid.

ζ. Cap. 7, De matrimonio sacerdotum, ܩܦ̄. ܕܫܒܥܐ. ܕܬܫܘܒܐ ܡܛܠ ܙܘܘܓܐ ܕܟܗ̈ܢܐ, fol. 77. Excipit objectio.

η. Cap. 8, Quod non oportet sacerdotes esse percussores, ܩܦ̄. ܕܬܡܢܝܐ ܡܛܠ ܗ̇ܝ ܕܠܐ ܙܕܩ ܠܟܗ̈ܢܐ ܠܡܚܝܐ, fol. 78.

θ. Cap. 9, Quod oportet sacerdotem pecuniae non esse amantem, ܩܦ̄. ܕܛ̄. ܥܠ ܗ̇ܝ ܕܙܕܩ ܠܗ ܠܟܗܢܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܪܚܡ ܟܣܦܐ, fol. 79.

ι. Cap. 10, Quod oportet sacerdotem aptum esse ad docendum, et verbo doctrinae fidei ei concesso deditum, ut possit doctrina quae sana sint consolari et contumaces arguere, ܩܦ̄. ܕܝ̄. ܕܙܕܩ ܠܗ ܠܟܗܢܐ ܕܢܗܘܐ ܚܠܝܡ. ܘܕܡܛܠ ܠܗ ܥܠ ܡܠܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܕܡܫܠܡܬ̈ܐ ܕܢܣܒ ܠܡܒܝܐܘ ܒܝܘܠܦܢܐ ܚܠܝܡܐ ܘܠܡܟܣܘ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܬܚܪܝܢ, fol. 80.

ια. Cap. 11, Quo demonstratur..., ܩܦ̄. ܕܝܐ̄. ܕܡܚܘܝܐ..., fol. 81. Ipsum caput et caetera desunt.

Ad calc. Ex libris Bibliothecae D. D. Caroli de Pradel, episc̃. Montpẽ [c]. Et postea alia manu, D. Ev., Ap. 10, 1780. From T. P. by Steph. H. jun. [Bod. Or. 264.]

153.

Codex chartaceus in folio, ff. 67 constans, recentioris aevi, in fine mutilus, charactere simplici haud inscite exaratus. Insunt;

Ephraimi Syri carmina quaedam Syriaca et Carshunica et orationes, forte e libris officiorum ecclesiasticorum eruta, et hactenus maxima ex parte inedita. Tit. nullus exstat.

1. Canticum Mar Ephraimi de justis et probis, ܡܕܪܫܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܥܠ ܟܐ̈ܢܐ ܘܙܕܝ̈ܩܐ, fol. 1.

2. Ejusdem de defunctis et de Sancta

[c] Carolus de Pradel ad Montis Pessulani episcopatum evectus est A. D. 1676.

Trinitate, ܥܠ ܚܢܢܐ ܘܥܠ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܒܡܘܫܚܬܐ ܕܬܪܝܢ، ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ, fol. 2.

3. Ejusdem de peccatore hymnus (alphabeticus) ܡܘܫܚܬܐ ܥܠ ܚܛܝܐ ܕܡܬܢܝܐ. ܕܬܪܝܢ[a], ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ, fol. 4.

4. Ejusdem de poenitentia, ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܥܠ ܬܝܒܘܬܐ, fol. 5.

5. De creatione et formatione patris nostri Adam, ܥܠ ܒܪܝܬܗ ܘܓܒܝܠܬܗ ܕܐܒܘܢ ܐܕܡ ܒܡܘܫܚܬܐ ܕܬܪܝܢ، ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ, fol. 7.

6. De ultimo judicio, ܕܝܠܗ ܕܥܠ ܕܝܢܐ ܒܡܐܡܪܐ ܕܬܪܝܢ، ܐܦܪܝܡ, fol. 9.

7. Homilia ejusdem de eodem, ܘܬܘܒ ܕܝܠܗ ܡܐܡܪܐ ܕܬܪܝܢ، ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܗܘ ܕܒ ܗܘ, fol. 12.

8. Ejusdem Mar Ephraimi doctoris et columnae ecclesiae Orientis homilia de regis victricis Constantini baptismo, ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܡܥܡܘܕܝܬܗ ܕܡܠܟܐ ܢܨܘܚܐ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܕܬܪܝܢ، ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܕܡܠܦܢܐ ܘܥܡܘܕܐ ܕܥܕܬܐ ܕܡܕܢܚܐ, fol. 13.

9. Ejusdem canticum de festo resurrectionis qui dies est dominicus, ܬܘܒ ܡܘܫܚܬܐ ܕܬܪܝܢ، ܐܦܪܝܡ ܥܠ ܥܐܕܐ ܕܩܝܡܬܐ ܕܩܝܡܬܐ. ܘܗܘܝܘ ܕܗܘ ܚܕ ܒܫܒܐ, fol. 16.

10. Ejusdem de morte bonorum et malorum homilia, et quomodo missus est angelus ad animam, quae post peccatum nullam poenitentiam egerit, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܬܪܝܢ، ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܥܠ ܡܘܬܐ ܕܟܐܢܐ ܘܕܚܛܝܐ ܘܐܝܟ ܕܐܫܬܕܪ ܡܠܐܟܐ ܠܘܬ ܢܦܫܐ ܕܒܬܪ ܚܛܗܿ ܠܐ ܬܒܬ, fol. 18.

11. Ejusdem canticum Carshunice de retributione, quae die resurrectionis futura sit, et de auxilio quod in illo erit tempore, ܬܘܒ. ܐܝܕܐ ܦܝ ܐܠܝܘܡ ܢܚܬܢ، ܢܚܢ ܡܢ ܩܘܠ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܐܠܣܪܝܢܝ ܥܠܝ ܐܠܝܘܡ ܐܠܐܟܝܪ، ܝܘܡ ܐܠܩܝܡܗ ܘܡܥ ܡܢ ܢܐܝ ܐܠܐܚܪܐ, fol. 21.

12. Ejusdem homilia Syriace de fine et consummatione mundi, et de judicio et inquisitione quae in justos et peccatores futura est, ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܕܬܪܝܢ، ܐܦܪܝܡ ܡܐܡܪܐ ܕܫܘܠܡܐ ܘܥܠ ܕܝܢܐ ܘܥܠ ܫܘܠܡܗ ܕܥܠܡܐ ܘܥܠ ܕܝܢܐ ܘܥܠ ܬܒܥܬܐ ܕܗܘܝܐ ܠܙܕܝܩܐ ܘܠܚܛܝܐ, fol. 26.

13. Ejusdem homiliae pars altera, fol. 34. Ad calc. nobilis hujus hymni metrorum brevis descriptio Carshunice.

14. Ejusdem homilia de defunctis, qui ex hoc mundo in alterum excesserint, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܕܬܪܝܢ، ܥܠ ܥܢܝܕܐ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܢܐ ܠܐܚܪܢܐ, fol. 38.

15. Ejusdem homilia et opinio adversus Judaeos, ܡܐܡܪܐ ܘܬܪܥܝܬܐ ܕܥܠ ܝܗܘܕܝܐ ܠܘܩܒܠ ܡܐܡܪܐ ܘܬܪܥܝܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܕܥܠ ܝܗܘܕܝܐ ܘܡܢ ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܥܕܬܐ ܕܡܕܢܚܐ ܠܘܩܒܠ ܝܗܘܕܝܐ, fol. 40.

16. Ejusdem homilia de fide et operibus, ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܡܐܡܪܐ ܕܬܪܝܢ، ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܥܠ ܗܝܡܢܘܬܐ ܘܥܒܕܐ, fol. 42. In duas sectiones (ܦܘܣܩܐ) divisa est, quarum prima de fidei definitione, ܡܛܠ ܬܚܘܡܗ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: altera, Quod et fides et opera retributioni obnoxia sunt, ܡܛܠ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܘܥܒܕܐ ܬܚܝܬ ܦܘܪܥܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ.

17. Ejusdem homilia brevis, ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܕܬܪܝܢ، ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܡܐܡܪܐ ܙܥܘܪܐ, fol. 45.

18. Ejusdem de poenitentia, Carsh., ܡܐܡܪ ܡܢ ܩܘܠ ܐܠܩܕܝܣ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܐܠܣܪܝܢܝ ܥܠܝ ܐܠܬܘܒܗ, fol. 46.

19. Ejusdem brevia quaedam excerpta cum versione Arabica, Carsh., ܡܛܠ ܡܠܐܟܐ ܘܬܪܓܡܗ ܐܠܡܥܢܝ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܐܠܣܪܝܢܝ, fol. 51. *a*. Hymnus cujus primus versus, ܡܢ ܠܐ ܢܚܕ ܕܥܒܕܢܝ ܕܥܠܡܐ ܠܥܠܡܐ ܡܫܒܚܐ. Excipit translatio ejus, تاويل الرسوم. *β*. ܡܠܐ ܕܡܠܟܘܬܐ

[a] Legendum est ܬܪܝܢ, sine ܕ, et cfr. titulum in fol. 16, et al., ubi idem corrigendus est error.

ܡܬܦܫܩܢܘܬܐ ܐܝܟ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܐܬܬܪܓܡ: ܒܠܫܢܐ, cum تفسير هذا القول.

20. Ejusdem homilia de retributione quae die resurrectionis futura est, Carsh., ܩܘܠ ܡܐܡܪ ܐܦܪܝܡ ܥܠ ܐܠܗܐ ܐܠܗ, ܡܛܠ ܦܘܪܥܢܐ ܕܩܝܡܬܗܘܢ, fol. 53.

21. Orationes S. Mar Ephraimi, ܨܠܘܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܕܒܥܕܬܐ ܥܠܝܗܘܢ ܕܥܢܝܕܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܫܡܫܢܐ ܘܡܠܦܢܐ ܘܡܦܩܕܢܐ ܕܚܝܘܬܐ ܕܒܢܝܢܫܐ, fol. 54.

22. Ejusdem consolatio de defunctorum decessu, ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܒܘܝܐܐ ܕܥܠ ܥܢܝܕܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ. ܗܘ ܕܐܝܟ ܗܘ ܕܢܚܙܐ ܥܠ ܦܘܠܚܢܐ ܕܚܢܦܐ, fol. 56.

23. Alia ejusdem de defunctis, ܐܚܪܢܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܥܠ ܥܢܝܕܐ, fol. 58.

24. Ejusdem intercessio et supplicatio ad Dñum suum pro nobis hominibus, ܦܝܣܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܘܒܥܘܬܗ ܠܡܪܗ ܡܛܠܬܢ ܒܢܝܢܫܐ, fol. 59.

25. Ejusdem homilia de Dei Verbi incarnatione, in qua hujus doctrinae defensio argumentis stabilita est, ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܥܠ ܡܠܬܐ ܕܡܬܒܣܪܢܘܬܐ ܕܡܠܬܐ ܐܠܗܝܐ ܥܠ ܡܛܠ ܡܬܚܘܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܘܐܢܫܘܬܐ, fol. 60. Tria insunt capita, *a*. Incarnationis demonstratio, ܬܚܘܝܬܐ ܕܡܬܒܣܪܢܘܬܐ. *β*. It., argumentis ex miraculis deductis, ܬܚܘܝܬܐ ܕܡܬܒܣܪܢܘܬܐ ܡܢ ܬܕܡܪܬܐ. *γ*. Quod Dñus noster ille est cujus adventus exspectabatur, ܡܛܠ ܗܘ ܕܡܪܢ ܗܘ ܗܘ ܕܡܣܬܟܐ ܗܘܐ ܠܡܐܬܝܬܗ.

26. Ejusdem adversus Nestorianos, ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܠܩܘܒܠ ܢܣܛܘܪܝܢܘ, fol. 65.

27. Ejusdem de morte physica, ܡܐܡܪܐ ܠܡܝܬܘܬܐ ܟܝܢܝܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܘܡܬܪܓܡܢܐ ܕܚܝܘܬܐ ܕܒܢܝܢܫܐ, ܡܛܠ ܡܘܬܐ ܟܝܢܝܐ, fol. 66.

28. Ejusdem de fine mundi, ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ, ܐܦܪܝܡ ܡܛܠ ܫܘܠܡܗ ܕܥܠܡܐ, ibid. In duas sectiones divisa est, *a*. Quod tempus finis ignotum est, ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܕܝܥ ܗܘ ܙܒܢ ܫܘܠܡܐ. *β*. De fine, et filii perditionis adventu, ܘܥܠ ܫܘܠܡܐ ܘܡܛܠ ܡܐܬܝܬܗ ܕܒܪ ܐܒܕܢܐ. Imperfecta est homilia.

[MARSH. 711.]

154.

Codex chartaceus in folio, ff. 10 constans, in medio operum quorundam Arabice compactus, ab eodem opinor scriba qui codicem proxime antecedentem exaravit, charactere simplici exscriptus. Insunt;

S. Ephraimi Syri excerpta.

1. Canticum de sapientiae amore; initium, ܐܠܗܐ ܗܒ ܝܘܠܦܢܐ, *Deus largire doctrinam*, una cum versione Latina, fol. 1.
2. Hymnus, ܡܕܪܫܐ, cui initium, ܒܪܝܟ ܐܝܩܪܟ ܡܢ ܐܬܪܟ, *Benedictus sit honos tuus ex loco tuo*, fol. 4.
3. Orationes, ܒܥܘܬܐ, tres sermóne soluto, quibus initia, ܣܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܐܬܐ ܠܘܬܟ, ܐܠܗܐ ܐܠܗܐ, ܡܪܚܡܢܐ ܚܢܢܐ, ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘ ܚܢܢܐ, ibid.
4. Hymnus in Dei honorem, ܬܫܒܘܚܬܐ, cui initium, ܢܘܗܪܐ ܕܢܚ ܠܟܐܢܐ, *Lux quae justis orta est*, fol. 5.
5. Homilia metrica, ܡܐܡܪܐ, cui initium, ܐܘ ܟܡܐ ܚܒܝܒ ܗܘܐ, ܡܪܝ, ܚܘܒܐ ܕܣܗܕܐ, *O quam verus fuit*, *Dñe*, *amor* (*martyrum*), fol. 6.
6. Oratio metrica, ܒܥܘܬܐ, cui init., ܬܘ ܢܒܥܐ ܡܢ ܨܠܘܬܐ, *Venite*, *refugium in orando petamus*, fol. 7.
7. Oratio altera, cui init., ܫܡܥ ܡܪܝܐ ܒܥܘܬܢ, *Audi*, *Dñe*, *orationem nostram*, ibid.
8. It. tertia, cui init., ܡܐ ܕܩܐܡ ܟܘܪܣܝܐ ܕܕܝܢܐ, *Quum thronus judicii paratus est*, fol. 8.

9. Oratio sermone soluto, cui init., ܨܒܝܢܟ ܡܪܝ، ܢܗܘܐ ܠܝ ܡܠܦܢܐ, *Sit tua voluntas, Dñe, ea quae me erudiat*, fol. 9.

10. Oratio metrica, in qua omnes versus in fine adverbium habent, cui init., ܒܪܐ ܕܝܠܝܕ ܐܠܗܐܝܬ, *Filius, qui divine natus es*, ibid.

11. It. altera, cui init., ܐܘ ܕܝܢܐ ܕܟܐܢܘܬܗ ܩܐܡ, *O Judex, cujus justum est judicium*, fol. 10. [MARSH. 453. ART. 3.]

155.

Codex chartaceus in quarto, ff. 94 constans, charactere simplici mediocriter, neque a scriba orientali, una tantum columna, quasi scriptoris in animo fuerit versionem Latinam adponere, exaratus. Insunt;

Gregorii Bar-Hebraei carmina[a], et aliorum: necnon epistolae et metricae et oratione soluta scriptae.—Hymni ad finem e libris officiorum ecclesiasticorum, ut opinor, exscripti sunt.

Tit. ܒܙ ܒܥܘܕܪܢܐ ܐܠܗܝܐ ܡܩܪܒܝܢܢ ܠܟܬܒܐ ܕܡܘܫ̈ܚܬܐ ܀ Auxilio divino adjungimus Librum Metrorum, fol. 4.

1. Poema de perfectione, metro Jacobitico, ܡܐܡܪܐ ܕܓܡܝܪܐ ܥܠ ܠܓܡܝܪܘܬܐ ܒܡܐܡܪܐ ܝܥܩܘܒܝܐ, ibid. Cf. supra, 371. 1.

2. De admirabili caelorum constitutione, etc. Init. ܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܗܝ ܗܕܐ ܕܫܡܝܐ ܟܠܗ ܐܝܟܐ, fol. 11. Cf. 372. 9, ubi mendose ܢܒܚܘܬܐ.

3. De amore divino, quem vino adsimilat, fol. 13. Cf. 371. 3.

4. De amore divino, fol. 15. Cf. 371. 5.

5. De anima rationali, ibid. Cf. 371. 6.

6. De Socratis dicto, fol. 16. Cf. 371. 2.

7. De aenea lagena argento incrustata, fol. 17. Cf. 374. 151.

8. De eadem, ibid. Init. ܐܘ ܡܥܒܕܢܐ ܐܝܬ ܐܢܝܐ ܘܩ̈ܢܐ ܒܡܬܢܝܐ ܠܟܘܢ.

9. De amico qui cum eo disputabat, ibid. Cf. 372. 10.

10. Carmina tria de cereo, ibid. In primo insunt ambo quae in 372. 11 recensita sunt. Alterius init. ܐܢܫܐ ܡܨܪܐ ܕܠܡܦܠ ܪܘܚܐ ܬܚܪܝܐ ܐܪܘܚܣܗ. Tertii, ܡܢ ܡܠܘܐܐ ܕܫܦܝܪ ܠܗܘܢܐ ܠܥܒ ܫܟܐ.

13. Octodecim de mense Aprili et vernis floribus carmina brevia, fol. 18. Cf. 372. 13. E quatuor versibus singula constant, praeter decimum octavum, cujus init. ܐܡ ܘܡܚܠܐ ܡܢ ܡܩ̈ܠܡܐ ܘܡܚܠܐ ܬܘܪܐ.

31. Carmina duo de Saba, et illo qui se in altari prope specum in Antiochia celavit, post primam diem qua monasticam vitam susceperat, ܥܠ ܣܒܐ ܗܘܘ ܕܫܟܢ ܢܦܫܗ ܒܡܕܒܚܐ ܕܩܪܝܒ ܡܥܪܬܐ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܒܬܪ ܚܕ ܝܘܡܐ ܕܐܬܕܝܪ̄, fol. 19. Cf. 372. 30; et 373, not. c.

33. Undecim brevia ad amicos carmina, ibid. Cf. 372. 32.

44. Duo in Dionysium Angur carmina, quum monachos suos cruciatibus opprimere coeperit, ܠܐܦ̈ܩ ܐܢܓܘܪ ܒܪ ܥܙ، ܠܡܘܒܕܘ ܠܒܢ̈ܝ ܒܘܡܪܐ ܒܢ̈ܝܐ, ibid. Cf. 373, not. c.

46. Aliud in eundem quum ab eo flagellis caesus est, ܥܠ̄ܗ ܕܐܢܓܘܪ ܒܪ ܐܬܢܓܕ ܒܗ, fol. 20. Init. ܗܐ ܗܘ ܐܢܫܐ ܕܗܦܟ ܐܪܝܐ ܒܡܘܡܪܐ ܘܗܠܟܐ. Cf. 375. 153. Sequuntur ܒܬ̈ܝܬܐ septem. Cf. 372. 32.

54. Naenia de morte Salibaei, ibid. Cf. 373. 53.

55. De monasterio, cujus incolae in horto e regione Bar-Hebraei habitabant, ܥܠ ܕܝܪܐ ܠܥܘܡܪܗ ܢ̇ܛܪܝܢ ܗܘܘ ܒܓܢܬܐ, ibid. Cf. 373. 54.

[a] Jam recensita sunt haec carmina, secundum exemplar quod in Hunt. i. exstat, supra p. 371.

56. De insipiente, ibid. Sequuntur ܡܫ̈ܚܬܐ quinque. Cf. 373. 55.

62. Ad aegrotum amicum, fol. 21. Tredecim ܡܫ̈ܚܬܐ sequuntur. Cf. 372. 61.

76. De doctrinae amore, ibid. Cf. 373. 74.

77. Quum pro scriba orabat, fol. 22. Cf. 373. 75.

78. De amore puro, ܥܠ ܚܘܒܐ ܕܟܝܐ, viginti duo ܡܫ̈ܚܬܐ, ibid.

100. De anima, ܥܠ ܢܦܫܐ, fol. 23. Init. ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܬܚܡܬܐ. Cf. 374. 75.

101. De sapientia, ܥܠ ܚܟܡܬܐ, septem ܡܫ̈ܚܬܐ, ibid.

108. De flabello, ܥܠ ܡܪܘܚܬܐ, decem ܡܫ̈ܚܬܐ, fol. 24.

118. De Joannis patriarchae obitu, ibid. Cf. 374. 110.

119. Ad terram maledictam, ܡܫ̈ܚܬܐ sex, fol. 25. Cf. ibid.

125. Ad amicum cum eo offensum, ܡܫ̈ܚܬܐ novem, ibid.

134. De Dñi amore, carmina quinque, fol. 26.

139. It. in metro S. Ephraimi, ibid. Init. ܠܐ ܬܗܘܐ ܐܝܟ ܡܪܐ ܐܝܟ.

140. It. in metro S. Balaei, ibid. Init. ܫܒܚܐ ܠܟ ܡܪܝ ܐܬܪܚܡ.

141. Carmen in summo pedo suo pastorali inscriptum, ibid. Cf. 372. 8.

142. De amico quodam, ܥܠ ܚܒܝܒܐ ܐܝܟ, ܡܫ̈ܚܬܐ septem, fol. 27.

149. Episcopi cujusdam encomium, carmina tria, ibid. Cf. 374. 110.

152. Carmen benevolum ad quemdam episcopum, ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܝܟ ܕܝܢܐ ܡܣܟܢܐ, ibid. Cf. 375. 159.

153. Oratio benevola pro episcopis, ܡܫ̈ܚܬܐ duo, ibid. Init. ܥܠܠ ܠܟܘܪܣܝܐ. Cf. ibid.

155. Ad episcopos, ܡܫ̈ܚܬܐ duo, ibid.

157. Encomium, ܡܘܠܒܐ, ibid.

158. De presbytero delatore, ܥܠ ܩܫܝܫܐ ܐܟܠܩܪܨܐ, fol. 28. Init. ܡܐ ܡܣܟܢ ܡܣܟܢܐ ܕܩܪܝܒ ܠܐܦ ܥܘܡܪܐ ܕܬܫܡܫܬܐ. Cf. 374. 110.

159. In eundem, ܫܘܚܬܐ, ibid.

160. Ad amicum, qui velum sibi dono missurus erat, ܥܠ ܦܪܕܣܐ ܕܫܕܪ ܠܗ ܚܒܝܒܐ ܕܢܬܠ ܠܗ ܒܕܘܫܪܐ, ibid. Cf. 375. 152.

161. De insipientis cujusdam exaltatione, ܥܠ ܕܪܘܡܪܡ ܣܟܠܐ ܐܝܟ, ibid.

162. De operario quodam stulto, qui ad dignitatem evectus est, ܥܠ ܦܥܠܐ ܐܝܟ ܣܟܠܐ ܕܐܬܪܒܝ ܘܐܬܪܘܪܒ, ܡܫ̈ܚܬܐ quatuor, fol. 29. Cf. 378. 307.

166. Admonitio, ܡܠܬܐ ܕܡܪܬܝܢܘܬܐ, ibid.

167. Carmen, quod die dominica ingressus jejunii de obitu fratris Michaelis dixit, ܐܡܪܗ ܒܚܕ ܒܫܒܐ ܕܡܥܠܝ [ܨܘܡܐ] ܥܠ ܥܢܝܕܐ ܕܡܝܟܐܝܠ, ibid. Cf. 375. 153, carm. quint.

168. Longius in eundem fratrem carmen, ibid. Cf. 375. 159.

169. De obitu fratris Mauphac, fol. 31. Cf. 375. 153, carm. quart.

170. De morte medici Cuphar, ibid. Cf. 376, l. 1.

171. De obitu episcopi, ܥܠ ܥܢܝܕܐ ܕܡܪܝ ܣܘܝܪܐ, sc. Severi episc. Tabriz, ibid. Cf. 377, l. 10.

172. Ad amicum, carmina sex, ibid. Sextum e sedecim versibus constat, qui omnes ܪ̈ in fine habent.

178. Quum ad coenobium Barsumae proficiscebatur, fol. 31. Cf. 375, l. 35. Sex ܡܫ̈ܚܬܐ sequuntur.

185. De gulositate, etc., carmina septendecim, ܥܠ ܪܥܒܬܢܘܬܐ ܘܫܪܟܐ, ibid. Cf. 376, l. 2.

192. Reprehensio et increpatio, ܟܘܢܝܐ ܘܡܟܣܢܘܬܐ, fol. 33. Cf. 376, l. 26.

193. Quod verba sapientiae minime coram unoquoque proferenda sunt, ibid. Cf. 376, l. 30. Octo carmina sequuntur.

202. De pastore rudi et rapaci et munerum acceptore, ibid. Cf. 376, l. 39.

203. De oppressore et delatore, fol. 34. Cf. 376, l. ult. Duo ܡܐܡܪ̈ܐ sequuntur.

206. Irrisio insipientis cujusdam, qui philosophi nomen sibi adfectabat, ibid. Carmina duo. Cf. 377, l. 1.

208. De insipiente, qui libros cujuscunque generis colligebat, doctos autem viros ludibrio habebat et aspernabatur, in metro Ephraimitico, ibid. Init. ܣܟܠܐ ܦܘܪܫܢܐ ܗܘܐ ܡܟܢܫ ܠܟܬܒܐ. Omnes versus ܠܟܬܒܐ in fine habent. Cf. 378. 306.

209. In tempore hiemali, quum frigus invalescebat, ibid. Cf. 377, l. 4.

210. In divitem avarum, qui sodalibus nihil profuit, ibid. Cf. 377, l. 8.

211. Caput et cauda, metro Ephraimitico, ܪܫܐ ܘܕܘܢܒܐ, ibid. Insunt carmina de septem planetarum natura, et excidit, ut opinor, tituli prima pars. Cf. 377. 276.

212. Carmina brevia triginta duo, metro Jacobitico, fol. 35.

244. De seipso, ܡܐܡܪ̈ܐ quinque, fol. 36.

249. Irrisio temporis, ܒܘܙܚܐ ܠܙܒܢܐ, metro Ephr., fol. 37. Init. ܙܒܢܐ ܡܫܟܚܐ ܐܝܬܘܗܝ ܐܝܟ ܡܠܚܐ.

250. De se ipso, ܥܠ ܢܦܫܗ, carmina duo, ibid. In his suam in A. Gr. 1597 mortem vaticinatus est. Cf. 397, l. 25.

252. Carmen, in quo Chamisius Dño nostro objicit, quod non cadit sub categorias logicas, ibid. Titulus hoc in loco nullus exstat, sed cf. 377. 258.

253. Responsio doctoris nostri (sc. Danielis) ܦܘܢܝܐ ܕܪܒܢ, ibid. Cf. 377. 259.

254. Responsio patris nostri mafriani, ܦܘܢܝܐ ܕܐܒܘܢ ܡܦܪܝܢܐ, ibid. Cf. 377. 260.

255. Responsio ad Carduensem quemdam, metro Ephraim., ibid. Init. ܩܕܪܘܝܐ ܫܦܝܪܬܐ ܐܘ̄ ܡܫܝܚܐ. Cf. 377. 261.

256. Reprehensiones in discipulos, carmina septem, eodem metro, fol. 39. Cf. 377. 268.

263. Aenigmata duo metro Jacob., quorum primum ܥܠ ܐܠܦܐ, alterum ܥܠ ܩܘܡܣܐ, ibid. Cf. 378. 298; 2. 1.

265. Quindecim syllabae, ibid. Cf. 378. 285.

266. Carmen metro Ephraim., ibid. Init. ܐܝܟܐ ܐܝܟ ܠܒܪܐ. Cf. 378. 286.

267. Carmina duo metro octasyllabo, fol. 40. Cf. 378. 287.

269. Carmen decapentasyllabum, ibid. Init. ܐܘ̄ ܥܠܡܐ ܕܪܗܛ ܠܥܠܡܐ. Cf. 378. 289.

270. Carmina duo, ibid. Cf. 378. 290, sed h. i. l. prius hexasyllabum, cujus init. ܡܕܝܢܬܐ ܥܕܢ ܩܘܡܣܐ; alterum heptasyllabum, cujus init. ܡܠܝܟ ܠܟܠ ܡܕܒܪܢܐ.

272. Carmen pentasyllabum, ibid. Init. ܐܝܟܢܐ ܗܘ ܠܘܬܢ. Cf. 378. 292.

273. Carmina duo octasyllaba, ibid. Prioris init. ܡܢ ܟܠ ܪܝܫ ܐܝܟ ܩܘܡܣܐ ܡܫܒܚܐ: alterius ܦܠܠܘܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܟ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. Cf. 378. 293.

275. Carmen hendecasyllabum de Sauli fraude in Davidem, ibid. Init. ܫܐܘܠ ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܥܒܕ ܢܟܠܐ ܐܝܟ ܕܪܕܦ ܠܕܘܝܕ. Cf. 378. 295.

276. Carmen decapentasyllabum, ibid. Init. ܐܢܫܘܬܐ ܐܝܬܝܗ ܒܗ ܒܢܝ ܐܢܫܐ. Cf. 378. 296.

277. De amore sapientiae, ܥܠ ܪܚܡܬ ܚܟܡܬܐ, eodem metro, ibid. Init. ܚܟܡܬܐ ܡܫܒܚܬܐ ܗܝ ܒܢܦܫܐ. Cf. 378. 297.

278. Carmen dodecasyllabum, quod ille verus est amicus, qui alterius onus fert, rosae similis, quae propter flores suos spinas semper gerit, ibid. Init. ܪܚܡܐ ܗܘ ܫܪܝܪܐ ܕܡܫܩܠ ܡܘܒܠܐ ܠܚܒܪܗ.

279. Urbis Ingadiae reprehensio, ibid. Cf. 378. 310.

280. De abbate adrogante, ibid. Cf. 379. 311.

281. Quod viri honesti odio habentur, fol. 41. Cf. 379. 314. Ei adjuncta sunt sine titulo vel divisionis nota carmina eadem duo, quae supra 379. 315, 316 recensita sunt, quorum prioris init. ܐܘܡܢܐ ܕܟܬܒܐ ܕܩܕܡ ܡܫܒܚܐ ܢܦܫܐ ܐܝܟ ܐܘܡܢܐ: alterius ܥܠ

ܕܐܦܘܕܐ ܗܘ ܠܡܬܦܫܩܢܘܬܐ ܒܐܦܘܕܝܩܣܝܣ. Tria haec carmina locutionibus logicis ubique referta sunt.

284. Carmen ex ore sapientiae dictum, ibid. Cf. 371. 7.

285. Ad amicum dolosum, ܠܘܬ ܪܚܡܐ ܢܟܝܠܐ ܘܕܓܠܐ, ibid. Carmina tria. Init. ܠܟܠ ܡܠܐܟܘܢ [l. ܠܟܠܡܐܟܘܢ] ܕܡܟܐ ܣܘܟܢ ܪܚܡܐ ܕܓܘܪܐ.

288. Ad regem regum, ܥܠ ܡܠܟ ܡ̈ܠܟܐ, ibid.

289. De sancta Trinitate, metro Ephraim., ܐܡܝܪܐ ܐܦܪܝܡܝܐ ܥܠ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ, fol. 42. Init. ܥܒܝܕ ܒܪܘܝܐ ܣܓܝܢ ܒܟܠ.

290. De illo quod dixit Salomo, *Quis ventos pugillis suis contineat?* metro Jacobitico, ܐܡܝܪܐ ܝܥܩܘܒܝܐ ܥܠ ܗ̇, ܕܐܡܪ ܫܠܝܡܘܢ, ܕܡܢܘ ܐܚܕ ܪ̈ܘܚܐ ܒܚܘܦܢܘܗܝ, fol. 51. Init. ܒܪ ܪܒܘܬܐ ܕܗܘܐ ܠܟܐ ܠܡܫܪܝܘܬܐ.

291. Epistola ad presbyterum et diaconum, metro Ephr., ܐܓܪܬܐ ܠܘܬ ܩܫܝܫܐ ܘܡܫܡ̄ܫ, fol. 55. Init. ܠܐܠܗܐ ܥܒܕ ܡܫܒܚܬܐ.

292. Alia ep. ad presbyterum, eodem metro, ܐܚܪܬܐ ܐܓܪܬܐ ܠܘܬ ܩܫܝܫܐ, ibid. Init. ܠܩܫܝܫܐ ܚܣܝܐ ܘܢܟܦܐ.

293. Demonstratio soluta oratione scripta de zusis, h. e. denariis, Judae Iscariotae datis, unde acceptae essent, ܬܚܘܝܬܐ ܕܙܘ̈ܙܐ ܕܝܗܘܕܐ ܣܟܪܝܘܛܐ ܕܡܢ ܐܝܟܐ ܐܝܬܝܗܘܢ, fol. 56.

294. Epistola soluta oratione ad metropolitanum, ܐܓܪܬܐ ܠܡܛܪܦܘܠܝܛܐ, fol. 57.

295. It. ad episcopum, epistolae duo cum responso, ܠܘܬ ܐܦܝܣܩܘܦܐ, ibid.

296. Epistola metro Ephraim., ܐܓܪܬܐ ܐܡܝܪܬܐ, ibid. Init. ܠܡܫ̄ܒܚ ܕܠܥܠܡ.

297. Epistola Georgii Meshamhono, in quo verba sapientum mystica exponit: insunt etiam quaedam ex epistola Pythagorae, ܐܡܝܪܐ ܕܓܝܘܪܓܝܣ ܡܫܡܗܢܐ ܥܠ ܡܦܫܩ ܠܡ̈ܠܐ ܐܪ̈ܙܢܝܬܐ ܕܚܟܝ̈ܡܐ ܘܐܝܬ ܒܗ ܡܢ ܗ̈ܠܝܢ ܕܒܐܓܪܬܐ ܕܦܝܬܓܘܪܘܣ, fol. 58. In hac epistola soluta oratione explicantur cxii proverbia, qualia sint '*ne telum contra murum ferreum projicias,*' '*si scalam adscendere nequis, ne super tectum ambules,*' et alia ejusmodi.

298. De vita solitaria et ab aliis remota eremitarum, et deserticolarum et anachoretarum, metro Ephraim., ܐܡܝܪܐ ܐܦܪܝܡܝܐ ܥܠ ܝܚܝܕܝܘܬܐ ܘܡܫܪܝܘܬܐ ܕܐܒܝ̈ܠܐ ܘܡܕܒ̈ܪܝܐ ܘܛܘܪ̈ܝܐ, fol. 61.

299. De paupertate voluntaria et justitiae via, eodem metro, ܐܡܝܪܐ ܐܦܪܝܡܝܐ ܥܠ ܡܣܟܢܘܬܐ ܘܥܠ ܐܘܪܚܐ ܕܙܕܝܩܘܬܐ. fol. 65.

300. De monachis, eodem metro, ܐܡܝܪܐ ܐܦܪܝܡܝܐ ܥܠ ܝ̈ܚܝܕܝܐ, fol. 67.

301. De monachis et eremitis, eodem metro, ܐܡܝܪܐ ܝ̈ܚܝܕܝܐ ܘܡܕܒ̈ܪܝܐ, fol. 71.

302. Carmen mysticum in modum Cantici Canticorum, cujus tit. ܐܡܝܪܐ ܗܠܝܢ ܒܦܘܩ ܦܘܠܠܓܗ ܠܟ ܡ̄ܪܝ ܢܒܟܝܐ ܕܡܢ ܐܟܐ ܕܐܪܝܟ ܗܘܐ ܥܠܝܡܘܬܟ ܒܩ̈ܠܐܬܐ fol. 75.

303. Carmen breve in metro Ephraim., quod dulce nomen poenitentiae est, ܐܡܝܪܐ ܦܫܝܩܐ ܒܫܩܠܐ ܕܡ̄ܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܠܗ ܒܣܝܡܐ ܫܡܗ ܕܬܝܒܘܬܐ, fol. 76.

304. Homilia metro Jacobitico de Deipara, ܡܐܡܪܐ ܝܥܩܘܒܝܐ ܕܡܬܐܡܪ ܥܠ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ, fol. 77. Init. ܗ̇, ܠܐ ܕܐܡܪ ܥܠ ܝܠܕܬܟ ܦܘܪܫܢܐܬ.

305. Hymnus antiphonarius de peccatrice et Satana[b], ܡܕܪܫܐ ܥܢܝܢܐ ܥܠ ܚܛܝܬܐ ܘܣܛܢܐ, fol. 78.

306. Cantilena de Abel et Cain, antiphonarium; gloria tibi, Dñe, quem veneramur, ܣܘܓܝܬܐ ܥܠ ܗܒܝܠ ܘܩܐܝܢ. ܥܢܝܢܐ. ܫ̄ܒ. ܠܟ ܡܪܝ, ܕܠܟ ܣܓܕܝܢ, fol. 79.

---

[b] Nomen Satanae in Syrorum codicibus saepius contumelia quadam affectum est: e. g. in hujus hymni titulo litera ܛ sursum deorsum scripta est, similique modo in fol. 84 vo. In codicibus Nitriensibus est ubi totum nomen eidem ludibrio habitum inveniatur.

307. Cantilena de Abraham et Isaaco, et typis quos exprimebat, antiphonarium; gloria tibi, Dñe, cujus in persona, ܡܕܪܫܐ ܥܠ ܐܒܪܗܡ ܘܐܝܣܚܩ ܘܛܘܦܣܘܗܝ. ܥܢܝܢܐ. ܫ̄ܘ ܠܟ ܡܪܝ، ܕܒܦܪܨܘܦܗ, fol. 80.

308. Cantilena de duobus latronibus, antiphonarium, ܡܕܪܫܐ ܥܠ ܬܪܝܢ ܓܝܣܐ ܥܢܝܢܐ, fol. 81.

309. Cantilena[c] de Cherub et latrone, antiphonarium; gloria tibi, Dñe, etc., ܡܕܪܫܐ ܥܠ ܟܪܘܒܐ ܘܓܝܣܐ. ܥܢܝܢܐ. ܫ̄ܘ ܠܟ ܡܪܝ، ܕܠܟ ܝܐܐ, fol. 83.

310. Cantilena de mortis et Satanae lucta, antiphonarium, ܡܕܪܫܐ ܥܠ ܬܟܬܘܫܐ ܕܡܘܬܐ ܘܣܛܢܐ. ܥܢܝܢܐ. ܫ̄ܘ ܠܟ ܡܪܝ، fol. 84.

311. Cantilena [Jacobi Sarugensis] de Simeonis Petri denegatione, ܡܕܪܫܐ ܥܠ ܟܦܘܪܗ ܕܫܡܥܘܢ ܒܡܠܬܐ. ܐܚܝܕ ܡܬܠܐ, h. e. cujus prima verba sunt ܐܚܝܕ [illegible], fol. 87.

312. Carmen sine titulo, spatio etiam minutissimo ab antecedente cantilena separatum, mira arte, metro dodecasyllabo, conscriptum. In partes xxii divisum est, secundum alphabetum, cujus unam literam pars quaeque prae se fert, qua etiam incipit, nec per caeteros xliv versus, e quibus quaeque constat, haec litera denuo inveniatur. E. g. pars prima cum his verbis incipit, ܐܬ ܕܒܪܬܐ ܠܠܠ, praeter quam nulla in ea exstat ܐ, nisi per scribae incuriam, qui arte carminis non perspecta, in v. 13 ܬܐܡܪ pleonastice pro ܬܡܪ scripsit. Simili modo partis secundae verba incipientia sunt ܒܢܝ ܡܕܪܫܘܬܐ, nec alia in toto carmine ܒ. In hoc nostro codice partes tantum xi exstant, sed in codice ab Assem., Bib. Vat. Cat. iii. 359 recensito, insunt xxii secundum Alphabeti Syriaci literarum numerum. Scriptor celebratur Ebed-Jesus Sobensis, de quo cf. etiam B. O. iii. i. 326.

[c] Haec et aliae hae cantilenae Jacobo Sarugensi plerumque adscriptae sunt. Cf. supra 427. 63, 64.

Ad finem una compacta sunt octo Lexici Italico-Latino-Arabici folia, ab *affascinare* ad *avisare*, eadem manu, ut opinor, scripta.

[MARSH. 201.]

156.

Codex membranaceus in octavo, ff. 118 constans, antiquus, fine mutilus, charactere Nestoriano pulcherrime exscriptus. Insunt;

Severi patriarchae Antiocheni, et Joannis Bar-Aphthonii abbatis Cansarensis hymni.

Folium primum chartaceum est, manu recentiore scriptum. Inest Hymnus quo scriptor Deum ut ad laudes suas cantandas eum excitaret, ut olim Davidem, orat: it. Tit. ܒܝܕ ܐܠܗܐ ܟܬܒܝܢܢ ܥܢܝܢܐ ܕܡܪܝ ܣܘܝܪܐ ܦܛܪܝܪܟܐ ܘܕܝܘܚܢܢ ܒܪ ܐܦܬܘܢܝܐ ܕܡܢܝܢܗܘܢ [l. ܕܡܢܝܢܗܘܢ] ܫܢܐ ⁘ Per Deum scribimus hymnos S. Mar Severi, patriarchae, et Joannis Bar-Aphthonii, qui numero sunt cccli.

1. Severi hymni[a], fol. 1.

1. De nativitate Dñi, hymni 1—14, ܥܠ ܡܘܠܕ ܡܪܢ ܩܠܐ, ibid.

2. De baptismo sive Epiphania Dñi, hymni 15—25, ܬܘܒ ܠܥܡܕܗ ܕܐܬܐ ܡܪܢ ܘܕܒܝܬ ܕܢܚܐ, fol. 6. Ad calc. vocantur ܥܢܝܢܐ ܕܕܢܚܐ.

3. De introductione Dñi nostri in templum, quum senex Symeon eum in brachiis

[a] Hymnorum in margine numerus literis Syriacis notatur, sub quibus alius numerus tonum, in quo quisque cantandus est, denotat. E. g. in fol. 2, ܓ̄ ܘ Hymnus tertius est in ἦχῳ sexto cantandus.

suis gestavit, hymni 26, 27, ܬܘܒ ܡܕܖ̈ܫܬܗ ܕܡܠܠܬܗ ܕܡܪܢ ܠܫܡܠܝܐ. ܟܕ ܠܓܝܘܢ ܥܡܒܘܢ ܫܕܐ ܥܠ ܕܪ̈ܚܡܘܗܝ, fol. 9.

4. Fol. decimum chartaceum est, ab eadem qua fol. 1 manu. Inest quartae sectionis tit., sc. De jejunio quadragesimali hymni 28—36, ܬܘܒ ܡܕܖ̈ܫܬܐ ܕܥܠ ܨܘܡܐ ܩܕ̄ ܕܐܪ̈ܒܥܝܢ, fol. 10.

5. De miraculis quae edidit Dñus noster hymni 37—52, ܬܘܒ ܡܕܖ̈ܫܬܐ ܕܥܠ ܬܕܡܖ̈ܬܐ ܕܥܒܕ ܡܪܢ, fol. 12.

6. De sancto festo Hosannarum hymni 53—59, ܬܘܒ ܡܕܖ̈ܫܬܐ ܕܥܠ ܥܐܕܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܘܫܥ̈ܢܐ, fol. 17.

7. In sanctum sabbathum passionis salutaris hymni 60—66, ܬܘܒ ܛܟܣܐ ܕܡܕܖ̈ܫܬܐ ܕܫܒܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܚܫܐ ܦܪܘܩܝܐ, fol. 19.

8. De cruce veneranda et sancta hymni 67—80, ܬܘܒ ܡܕܖ̈ܫܬܐ ܕܙܩܝܦܐ ܡܣܓܕܐ ܘܩܕܝܫܐ, fol. 21.

9. Ordo sanctae resurrectionis, ܛܟܣܐ ܕܩܝܡܬܐ ܘܩܕܝܫܬܐ, fol. 24. Ex hymnis 27, sc. 81—107, in ordines, octoechi modo, distributis constat.

10. De adscensione hymni 108—112, ܬܘܒ ܛܟܣܐ ܕܡܕܖ̈ܫܬܐ ܕܣܘܠܩܐ, fol. 30.

11. In Pentecosten hymni 113—120, ܬܘܒ ܛܟܣܐ ܕܡܕܖ̈ܫܬܐ ܕܦܢܛܩܘܣܛܝ, fol. 32.

12. Ordo hymnorum generalium in honorem Deiparae et martyrum et doctorum et defunctorum, et poenitentiae, in modo octoechi dispositorum, ita ut quisque tonus doxologiam ei aptam in altero tono habeat[b], ܬܘܒ ܛܟܣܐ ܕܡܕܖ̈ܫܬܐ ܟܢܘܫܝܬܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ. ܘܣܗ̈ܕܐ. ܘܕܡܠܦ̈ܢܐ. ܘܕܥܢܝ̈ܕܐ. ܘܕܬܝܒܘܬܐ. ܥܠ ܩܝܢܬܐ ܘܚܡܫܬ ܥܡܗܘܢ, fol. 34. Insunt hymni 121—351.

α. Tonus primus, ibid. β. Quintus, fol. 38. γ. Secundus, fol. 46. δ. Sextus, fol. 53. ε. Tertius, fol. 66. ϛ. Septimus, fol. 69. ζ. Quartus, fol. 78. η. Octavus, fol. 84.

Ad calc. ܫ̈ܠܡ ܡܕܖ̈ܫܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ, ܣܐܘܝܪܐ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܬܝܪܐܝܬ ܘܚܬܝܬܐܝܬ ܐܬܬܪ̈ܨܝܢ ܘܐܬܬܩ̈ܢܝܢ [l. ܐܬܬܪ̈ܨܝ ܘܐܬܬܩ̈ܢܝ] ܒܦܢܩܝܬܐ ܗܕܐ. ܟܠ ܕܩܪܐ ܢܨܠܐ ܥܠ ܚܛܝܐ ܘܡܠܝܐ ܚܘ̈ܒܐ ܘܣܪ̈ܝܚܬܐ ܕܟܬܒ ܐܝܟ ܚܝܠܗ. ܘܟܠ ܕܡܨܠܐ ܐܦ ܗܘ ܢܬܪܚܡ ܡܢ ܡܪܝܐ ܐܡܝܢ ܀ ܀ ܐܠܗܐ ܢܛܪ ܠܚܝ̈ܐ ܕܩܢܘܗ̇ ܕܦܢܩܝܬܐ ܗܕܐ. ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܝ̈ܫܬܐ. ܘܡܢ ܫܘܦܛܐ ܕܗܠܝܟ ܘܕܒ̈ܝܫܐ ܀ ܀ ܐܬܬܘܣܘܢ ܗܟܝܠ ܟܠܟܘܢ ܡܕܖ̈ܫܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ, ܣܐܘܝܪܐ ܕܐܝܬ ܒܦܢܩܝܬܐ ܗܕܐ. ܩܪ̈ܝܬܘܢ ܘܬܟ̈ܬܒܘܢ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܥܪܒܝܐ ܐܬܬܣܝܡ. ܕܝܘܚܢܢ ܒܪ ܐܦܬܘܢܝܐ. ܘܝܘܚܢܢ ܐܚܪܢܐ ܙܒܢܝܐ ܕܝܠܗ ܕܒܘܣܪܐ ܕܡܫܒ̈ܚܢܝܢ. ܘܐܚܪ̈ܢܝܐ ܕܠܐ ܡܫܡܗܝܢ ܥܡܗܘܢ ܀ ܡܦܩܝܢ ܕܝܢ ܡܢ ܠܫܢܐ ܝܘܢܝܐ ܠܣܘܪܝܝܐ ܐܝܟ ܐܘܪܗܝܬܐ ܗܘܪܡܣܝܬܐ. ܠܝܘܢܝܐ ܐܝܟܢ ܡܪܝ, ܗܘܠܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܝܠܗ ܕܡܫܝܚܝܬܐ ܐܘܪܗܝ: ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܒܩܘܦܪܘܣ ܓܠܘܬܐ ܒܪܘܡܝܐ ܕܡܢ ܦܪ̈ܣܝܐ.. ܡܬܬܪ̈ܝܢ ܕܝܢ ܘܡܬܩܫܝܢ ܠܗܘܢ ܢ̈ܫܝܐ ܡ̈ܠܝܐ. ܒܣܓܝ̈ܐܬܐ ܙܒܢܬܐ ܘܐܣܟܡܐ ܒܡܠܬܐ. ܒܫܘܬܬܘܬܐ ܒܡܠܐ ܕܡܟܝܟ. ܠܡܪܝܐ ܡܪܝ, ܡܘܫܒ ܕܐܘܪܗܝ. ܒܥܒܕ ܬܪܥܝܢܐ ܘܬܟܝܠܢܐ ܘܫܒܬ ܕܡܢܝܐ. ܐܝܟ ܡܫܟܚܢܘܬܐ ܕܡܢ ܬܪ ܥܠܡܘܬܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܢܫܝܐ ܡܠܟܐ ܕܝܘ̈ܢܝܐ. ܕܐܣܬܠܦܢܘܬܐ ܕܝܠܗ. ܝܠܗ ܥܠ ܗܕܐ ܫܠܡܐ ܕܟܬܒ ܀ Explicit. hymni S. Mar Severi patriarchae Antiochiae, qui denuo adcuratius correcti in hoc libro exscripti sunt. Quicunque legit oret pro peccatore, culparum et macularum pleno, qui pro virili exaravit; et quicunque oret, sit ei Dñs propitius, Amen.—Deus, precor, vitam hujus libri possessoris ab omnibus malis, et

[b] Ad hoc intelligendum forte notandum sit, quod in octoecho quintus tonus ad primum, sextus ad secundum, etc., respondeat: ܥܠ ܩܝܢܬܐ ܘܚܡܫܬ ܥܡܗܘܢ igitur in ff. 24 vo., 34 vo., idem est ac ܥܠ ܩܝܢܬܐ ܘܫܒܥܬܗ in fol. 93 ro., h. e. cuique hymno in primo secundo, tertio, vel quarto tono alter erit in quinto, sexto, septimo, vel octavo tono, qui ei respondeat.

Satanae hominumque invidia, conservet.—Omnes denique S. Mar Severi in hoc libro hymni 280 sunt; caeteros autem scripsit Joannes Bar-Aphthonius, et alter Joannes, ejusdem coenobii Cansarensis archimandrita. E lingua autem Graeca in sermonem Osrhoenum, h. e. Syriacum a S. abbate Mar Paulo, ejusdem urbis Ruhae, h. e. Edessae, episcopo; quum profugus a Persis factus in insula Cypro degebat, versi sunt. Correcti denique et cum Graecis exemplaribus conlati magna diligentia et industria, necnon quam maxima adcuratione a S. Mar Jacobo Edesseno, A. Gr. 986, secundum computationem ex ineunte regno Seleuci Nicatoris, regis Romanorum, in indictione tertia, A. C. 675. Orate pro Sohdeh peccatore qui scripsit:

2. Hymni ab incerto auctore scripti, ibid.

Tit. ܬܘܒ ܒܝܕ ܐܠܗܐ ܟܬܒܝܢܢ ܠܛܟܣܐ ܕܬܫܡܫܬܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܘܕܣܗܕܐ ܘܕܥܢܝܕܐ ܘܕܬܝܒܘܬܐ ܘܕܩܝܡܬܐ. ܟܠ ܩܝܢܬܐ ܘܡܥܢܝܬܗ ܀ Jam ope Dei scribimus ordinem supplicationum Deiparae, et martyrum, et defunctorum et poenitentiae, et resurrectionis, tonum quemque cum eo qui ad eum respondeat.

α. Tonus primus, ibid. β. Quintus, fol. 96. γ. Secundus, fol. 101. δ. Sextus, fol. 105. ε. Tertius, fol. 110. ϛ. Septimus, fol. 113. ζ. Quartus, fol. 117. Major ejus pars et tonus octavus desunt. [HUNT. 586.]

157.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. (264 − 10 =) 254 constans, anno creationis 7057, C. 1542, eleganter charactere Nestoriano exscriptus. Inest;

Joannis Damasceni Octoechus, sive Hymni secundum octo tonos dispositi.

Tit. بسم الاب والابن والروح القدس الاه واحد سيدي بعون الاه تعالي وحسن توفيقه نكتب ارامبس من قول يوحنا • In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius Dñi mei, ope Dei summi et bono ejus concursu scribemus hirmos, εἱρμούς, Joannis.

α. Tonus primus, ܪܕܝܐ ܩܕܡܝܐ, fol. 1. β. Secundus, ܒ ܪܕܝܐ, fol. 42. γ. Tonus tertius, ܪܕܝܐ ܬܠܝܬܝܐ, fol. 81. δ. Quartus, ܪܕܝܐ ܪܒܝܥܝܐ, fol. 110. ε. Quintus, اللحن الخامس, fol. 164. ϛ. Sextus, .ܘ. ܪܕܝܐ, fol. 180. ζ. Septimus, .ܙ. ܪܕܝܐ, fol. 206. η. Octavus, .ܚ. ܪܕܝܐ, fol. 221.

Quisque hymnus in novem doxologias, ܛ ܬܫܒܘܚܬܐ, distributus est, sed in hoc codice sub quaque ܬܫܒܘܚܬܐ plures congesti sunt hirmi, e quibus quem caneret, seligeret sacerdos. De baptismo, nativitate, poenitentia, defunctis, etc., tractant, plerique tamen in Deiparae honorem scripti sunt, typosque geniturae illaesa virginitate, quales fuerint rubus ardens nec combustus, maris rubri transitus, fornax Babylonia, celebrant.

Ad calc. annus quo scriptus est codex, وذلك بتاريخ شهار الخميس خامس وعشرين شهر نيسان المبارك سبعه وخمسين وسبع الاف ابونا ادم عليه السلام الموافق بسنين الهجرة في اواخر يوم خلت من شهر المحرم سنة تسعمايه ستة وخمسين •... Scriptum est mense quinto, die 25 mensis benedicti Nisan, anno Adam cui sit pax 7057, qui secundum Mohammedanorum computationem idem est ac dies ultimus mensis Moharram, anno Fugae[a] 956. Sequitur scriptoris nomen جراسيمس, Gerasimus, cum solitis sui opprobriis, et precibus ut lectores pro eo orent. [MARSH. 679.]

---

[a] Quum annus Hij'rat 956 idem est ac C. 1549, computatio nostri scribae h. i. l. cum ea Graecorum consentit, secundum quam annus creationis nativitate Dñi nostri annis 5508 prior est: sed in Codd. Dawk. viii, xii anni tantum 5501, et in Dawk. xiv anni 5500 concessi sunt.

158.

Codex chartaceus in octavo, ff. 52 constans, charactere simplici, A. Gr. 1984, C. 1673 exscriptus. Inest;

Dioscori Gozartae episcopi Homilia Metrica de S. Gregorii Bar-Hebraei vita.

Tit. [Syriac text] Dei auxilio scribimus homiliam de S. Gregorio mafriano, qui etiam Bar-Hebraeus, a Dioscoro, urbis Gozartae apud Carduchos episcopo, conscripta, qui a presbytero Behenam ut hanc homiliam scriberet rogatus, petitioni adnuit A. Gr. 1598, C. 1287.

Ad calc [Syriac text] Explicit. et ad finem et absolutionem perducta est haec homilia manibus servi malis moribus praediti, et pigri; odio et contemptu digni, miseri, imbecillis, culpis maculati, fatui, qui merus fimus est et eluvies populi, necnon desidiosi; qui omnes lectores orat, ut pro humili peccatore Hodaie, qui scripsit, nomine monacho, facto autem minime, genere Buchdidiensi, in coenobio Deiparae apud Natapham degente, preces ut misericordiam obtineat, fundent. Orate pro me et pro patribus et fratribus et doctoribus meis, ut per Deiparae et omnium sanctorum preces veniam accipiant, Amen.

In ff. 20—23 enumeratio est librorum quos scripsit Bar-Hebraeus, sc.

ܐ [Syriac text]

ܒ [Syriac text]

ܓ [Syriac text]

ܕ [Syriac text]

ܗ [Syriac text]

ܘ [Syriac text]

ܙ [Syriac text]

ܚ [Syriac text]

ܛ [Syriac text]

ܝ [Syriac text]

ܝܐ ܚܕܥܣܪܐ ܒܬܘܠܬܐ ܕܐܬܩܪܝܬ ܡܟܢܫܢܘܬܐ.
ܕܐܟܘ ܚܠܦ ܕܗܘ ܒܪ ܡܝܬܐ ܐܣܦܣܗ
ܗܘܐ ܡܢ.
ܡܢ ܡܕܝܢܐ ܠܗܿܝ ܡܕܝܢܐ ܒܡܥܠܬܐ
ܡܫܠܬܐ.
ܝܒ ܘܗܘ ܕܬܪܬܥܣܪ ܒܗܿܝ ܡܘܕܝܬܐ ܕܡܢ
ܡܠܟܐ..
ܘܢܒܝ̈ܐ ܒܗܿ ܫܠܝܚܐ ܠܗܘܬ ܠܡܕܝܢ.
ܕܡܬܩܛܠܐ ܕܝܢ ܒܗܿ ܒܢܝ̈ܢܫܐ
ܒܫܘܒܚܝܗܘܢ.
ܝܓ ܘܕܬܠܬܥܣܪ ܕܡܫܬܪܝܐ ܒܡܘܬܗ ܕܒܬܘܠܬܐ.
ܕܥܠ ܡܬܢܝܚܢܐ ܘܥܠ ܬܘܩܢܐ ܕܐܠܦܝܢ
ܕܡܠܟ..
ܘܡܢ ܒܬܪܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܐܝܟ ܒܚܕ ܒܬܪܟܐ
ܕܒܬܪܐ.
ܘܠܐ ܥܒܕ ܡܕܡ ܡܢ ܐܘܡܢܐ ܕܠܐ
ܐܫܬܡܥ ܒܗ.
ܝܕ ܘܕܐܪܒܥܣܪ ܒܬܘܠܬܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܬܟܪܣ.
ܐܪܟܐܝܬ ܘܡܢ ܬܠܬܐ ܕܝܢ ܒܬܪ̈ܬܐ ܐܝ̈ܟܐ..
ܒܬܘܠܬܐ ܚܕ ܗܘ ܕܒܪܐ ܒܝܬܐ ܘܒܪ
ܒܡܘܬܐ.
ܕܦܪܝܫܐܝܬ ܐܝܟ ܠܥܠ ܫܡܥܐ ܕܟܐܢܐ ܡܟܝܠ.
ܝܗ ܕܚܡܫܬܥܣܪ ܒܬܪ ܦܘܫܩܐ ܒܗܿ
ܕܦܬܓܡܐ.
ܕܐܬܩܪܝܬ ܐܪܟܐܝܬ ܘܐܦ ܡܟܠܐܝܬ..
ܝܘ ܘܕܐܫܬܬܥܣܪ ܒܬܪ ܫܘܐܠܐ ܕܚܝܠܐ
ܐܦܝܐ.
ܒܡܩܒܠܢܘܬܐ ܘܐܪܟܐܝܬ ܠܚܘܫܒܐ ܠܗܘܢܐ.
ܝܙ ܘܕܫܒܥܬܥܣܪ ܒܬܪܟܐ ܐܝܟ ܐܝܟ ܠܬܪܘܢܐ.
ܕܠܐ ܒܬܠܐ ܢܦܫܗ ܡܢܗ ܬܘܩܢ
ܒܟܠ ܫܢܐ.
ܝܚ ܘܕܬܡܢܬܥܣܪ ܒܬܪܟܐ ܕܦܣܩ ܡܘܬܪܐ ܠܟ.
ܕܒܝܬܐ ܕܝܢ ܒܬܪ̈ܐ ܐܢܫ̈ܐ ܐܪܟܐܝܬ.
ܝܛ ܘܕܬܫܬܥܣܪ ܒܬܪܟܐ ܕܒܪܬ ܐܠܗܘܬܐ
ܐܣܟܝܡ.
ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܬܘܒ ܠܡܕܝܢܬܐ ܒܟܠܗܝܢ
ܐܝ̈ܬܝܢ..
ܟ ܒܬܪܟܐ ܕܥܣܪܝܢ ܡܬܬܟܬܒ ܕܒܢܐ ܐܪܟܐܝܬ.
ܕܐܢܫܝܢ ܡܫܝܚܐ ܠܒܢܝ̈ܐ ܕܝܢ ܬܟܝܒܗܘܢ ܡܢܗܘܢ.
ܟܐ ܘܕܚܕ ܘܥܣܪܝܢ ܡܫܡܫ ܣܢܝܩܐ ܒܢ
ܠܬܘܒܬܐ.

ܕܫܡܥܘ ܠܦܘܩܕܢ ܒܥܒܪܘܬܗ ܡܢܢ
ܠܚܒܪܘܬܗ..
ܟܒ ܘܕܬܪܝܢ ܘܥܣܪܝܢ ܒܗܿܝ ܕܩܒܠ ܐܠܗܢ
ܡܫܝܚܐܝܬ.
ܕܠܬܚܬ ܠܒܐ ܢܦܩܬ ܡܢ ܒܡܒܪܘܬܗܘܢ.
ܟܓ ܘܗܘ ܕܬܠܬܐ ܘܥܣܪܝܢ ܐܝܬܘ̄ ܒܬܪܟܐ
ܕܢܘܢܐ.
ܒܕܘܟܪܐ ܕܝܢ ܕܢܫܝܐ ܘܒܝܬܣܦܪܐ..
ܒܠܗ ܐܘܪܚܐ ܕܕܝܢܘܬܐ ܘܡܫܘܠܡܢ.
ܘܡܬܘܪܐ ܕܢܘܢܐ ܕܕܡܝܢ ܠܢܦܫܐ ܒܢܘܢܐ
ܕܦܪܝܫܐ.
ܠܡܢܗ ܐܬܘܪܗ ܪܘܚܢܐ ܡܢ ܒܪ ܕܕܝܢܗ:
ܡܢ ܐܝܬܘܬܐ ܕܡܢܗ ܥܒܪܗ ܘܠܘܬܗ ܒܝܬܗ..
ܢܦܫܐ ܕܐܝܢ̈ܐ ܡܢܐ ܕܐܫܬܟܠܠܬ
ܒܪܘܚܢܘܬܐ.
ܠܐܬܪܗ ܦܢܝܐ ܠܗܘܢܐ ܪܒܐ ܕܡܢܗ ܢܦܩܬ.
ܘܢܦܩܐ ܗܕܝܢ ܐܠܗܐ ܒܟܠ ܐܬܒܪܟܐ
ܕܐܬܚܙܝ.
ܗܘܠܗ ܪܒܐ ܕܦܪܫ ܠܟܠܗ ܒܪܘܚܢܘܬܐ..
ܟܕ ܘܕܐܪܒܥܐ ܘܥܣܪܝܢ ܡܬܬܟܬܒ ܘܬܢܐ
ܕܗܘ ܫܪܒܗ ܗܘܐ.
ܕܡܢ ܘܒܢܐ ܒܗܠܝܢ ܘܠܐ ܐܝܟ ܗܢܕܪܗ
ܒܬܠܡܝܕܘܬܐ.
ܟܗ ܘܗܘ ܬܘܒ ܡܬܒܥܐ ܡܢ ܥܘܕܪܢܐ ܒܕܡܝܐ
ܠܒܢܝܗ.
ܒܝܬܗܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܠܝܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܢܫ..
ܘܟܠܡܐ ܪܒܐ ܠܟܠ ܡܢ ܫܠܝܐ ܒܥܠ
ܒܗ ܒܢܝܐ.
ܕܒܪ ܦܪܐ ܐܝܟ ܟܠܗ ܘܒܢܗ ܠܐ ܚܢܪ ܠܗ.
ܟܘ ܕܐܫܬܐ ܘܥܣܪܝܢ ܒܬܪܟܐ ܪܒܐ ܒܐܪ̈ܥܬܐ.
ܚܒܪ ܒܗ ܠܡ ܟܠ ܬ̈ܒܝܢ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ..
ܟܙ ܘܕܫܒܥܐ ܘܥܣܪܝܢ ܒܬܪܟܐ ܦܘܠܘܣܐ
ܕܩܘܕܫܐ ܡܢ.
ܕܐܦܝܣ ܚܝܘܬ ܒܬܪܟܐ ܠܬܪܝܢ ܒܠܚܘܕ
ܥܣܪܐ.
ܟܚ ܘܗܘ ܕܬܡܢܝܐ ܘܥܣܪܝܢ ܒܬܪܟܐ ܗܘ
ܕܡܬܩܪܝܢܐ.
ܕܐܝܬ ܒܗ ܥܣܪܐ ܬܫܒܚܬܐ ܕܐܢܫ ܐܝܟ..
ܟܛ ܘܗܘ ܕܬܫܥܐ ܘܥܣܪܝܢ ܐܝܬܘ̄ ܕܐܘܪܝ
ܐܘܪܐ.
ܕܚܒܪ ܒܗ ܕܝܢ ܟܠ ܦܘܩܕܢܐ ܒܐܝܕܐ ܒܐܝܕܐ.
ܒܢ ܬܘܪ̈ܝܐ ܕܡܢܗܘܢ ܒܬܪܟܐ ܒܬܪܟܐ.

ܡܢ ܐܘܪ̈ܚܬܐ ܕܒܝܬܐ ܠܐܟܪ̈ܝܘܬܐ ܘܣܘܠܦܗ̇
ܥܠܝܡܐ..
ܝ ܗܘ ܕܝܢ ܕܚܐܘܬܐ ܘܡܣܝܡ ܐܝܟܘ̄ܬ ܦܘܫܩ
ܚܬܡܗ.
ܕܐܪܣܛܐܛܠܝܣ ܐܠܗܝܐ ܘܦܠܛܘܢ ܦܝܠܣܘܦܐ.
ܒܐܪ̈ܙܐ ܚܟܝܡܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܟܠܠ ܗܘܐ
ܗܘ.
ܦܫܩ ܗܢܐ ܘܦܥܠ ܐܢܝ ܠܚܟܝ ܐܪܘܗ..
ܝ ܘܗܘ ܕܬܠܬܝܢ ܕܐܡܪܗ ܥܠ ܡܫܘܚܐ ܐܝܟ ܗܘ.
ܝܐ ܘܐܣܝܪܐ ܬܘܒ ܥܠ ܩܘ̈ܡܝܬܐ ܕܣܝܢ ܘܬܠܬܝܢ.
ܝܒ ܘܐܣܝܪ ܕܟܠܠܦܬ ܗܘܝܐ ܐܝܟܘ̄ܬ ܕܡܥܒܕܬܠ
ܟܡܗ.
ܘܐܕܪܟܗ ܡܢܗ ܘܠܐ ܥܒܕ ܕܡ ܠܗܠܝܢ
ܬܠܬܐ..
ܒܬܪ̈ܐ ܐܣܬܐ ܘܡܥܠܝܢܗ ܕܡܐܡܪܐ
ܢܗܡܪ.
ܒܠܫ ܒܠܬܘܦ ܐܚܪܢܐ ܕܡܪܢܐ ܢܗܪ
ܠܒܝܬܗ..

Liber primus vocatur *Mercaturae Mercaturarum*, et tractat de rebus physicis et mysticis et spiritalibus. Liber secundus, qui vocatur *Liber Pupillarum*, ex Isagoge, Categoriis et Sophistice constat. Tertius, qui *Alloquium Sapientiae et Logicae*, de rebus physicis et metaphysicis in compendii modo tractat. Quartus *Adcensio Mentis* est in sphaeras et motus stellarum, et de earum computationibus et centris. Quintus, qui *Candelabrum Sanctuarii*, de confirmatione fundamentorum ecclesiasticorum, cui insunt argumenta et responsa adversus omnes haereses. Sextus vocatur *Liber Radiorum*, quem brevissime composuit, ut in eo instruerentur qui ad mysteria divina ediscenda incumbunt, ut in omnibus scientiis sapientes evadant. Septimum, qui *Liber Elucidationum Grammatices* fusius scripsit ut dictiones corrigeret. Octavus *Liber Grammatices* in metro, ut delectationi esset cuique qui laborem amat, ut ex corde indagaret. Nonus *Liber Ethicorum* per institutiones saeculares et morum probitatem in rebus urbanis et domesticis necnon in agris et peregre, moribus angelicis et monachalibus. Decimus *Liber Butyri Sapientiae*, in quo collegit omnes sapientiae partes, et opiniones etiam philosophorum Aristotelis et Platonis, et sapientum omnium qui illis adhaerebant. Undecimus *Liber Indicationum et Prognosticorum* Abu Ali Bar-Sina (Avicennae), quem ex Saracenica in hanc Syriacam linguam sermone eleganti vertit. Duodecimus *Liber Directionum* (Nomocanon), cum canonibus, et legibus etiam saecularibus, secundum omnia quorum hominibus in suis negotiationibus opus est. Decimus tertius *Dioscorides* est de figura (et) delectu omnium medicamentorum, cum eorum praeparationibus. Ex illo autem libro magno parvum librum fecit, neque aliquid de compositione medicamentorum omisit, sed omnia in suum induxit. Decimus quartus ille magnus liber est cui nomen *Gophaki*, Arabice, quem mole parvum sed intelligentia magnum ita ex tribus magnis voluminibus redegit, ut quisque facile quidcunque velit medicamentum inveniat. Decimus quintus est *Expositio Aphorismorum Hippocratis*, Arabice, optime scripta. Decimus sextus est *Epitome Quaestionum Hhonaini Medici*, et hanc etiam Arabice composuit. Decimus septimus est *Liber Zigh*, seu Calendarium pro tironibus, ut ex eo sine labore computum anni eruant. Decimus octavus est *Liber de Utilitatibus Membrorum Corporis Humani*[a], Arabice. Decimum nonum, qui *Liber Medullae Mysteriorum*, ex Saracenico in sermonem Syriacum in omnibus partibus suis[b] vertit. Liber vicesimus *Chronicon*

[a] Assem. Cod. Bib. Pal. Med. Cat. p. 112. xix. hunc librum perperam vocat *Librum de utilitate lucri*.

[b] Hoc est, librum non in epitomen reduxit, sed totum Syriace reddidit. Cf. etiam num. 26.

est Arabice (Liber Dynastiarum. Poc.), quod docti quidam Arabes ex eo petierunt. Vicesimus primus *Interpretatio Somniorum* cum causis eorum: quam prius in juventute quam ad virilem aetatem attigerit composuit. Vicesimus secundus *Liber Expulsionis Moestitiae*[c] festive scriptus, qui moestos corda e tristitia liberet. Vicesimus tertius est *Liber Columbae*, de moribus et institutionibus monachorum per totam viam cursumque vitae coelibis. Nomen autem Columbae accepit, quod animam columbae volatili comparavit, cujus nidus locus spiritalis unde orta est: nam e divinitate anima humana originem duxit, et ad eam, quum moribus spiritalibus perfecta sit, domum revertitur, ad mentem magnam unde egressa est, ut tunc Deus in omnibus sit, ut Paulus magnus, qui nos omnes in rebus spiritalibus direxit, scripsit. (1 Cor. xv. 28.) Vicesimus quartus est *Chronicon*, quod denuo composuit, de rebus prae longo tempore oblivioni datis, neque quisquam eas diligenter conscripsit; quas tamen ille ab initio usque ad suum tempus adcurate summa perspicuitate, ita ut decuerit, investigavit, et summo labore ultra vires in hoc opus incubuit, quod si quis perpetuo legat, explorare nequeat. Vicesimus quintus *Liber Magnus* in compendii modum, in quo omnes opiniones quae ad medicinam corporis pertineant, collegit. Vicesimus sextus *Liber Expositionum Quaestionum Hhonaini Medici*, in omnibus ejus materiis usque ad Theriacam. Vicesimus septimus est *Liber Carminum*, in quem omnigenas res admirabiles inseruit. Vicesimus octavus est *Horreum Mysteriorum*, in quo omnes expositiones in ordine digessit, cum. lectionum in textu emendationibus, e Pentateucho usque ad Pauli apostoli epistolas. Vicesimus nonus est *Expositio Libri Divini Hierothei*[d], qui Pauli discipulus fuit, de mysticis Divinae Naturae mysteriis quae ille dixerat, nosterque ea exposuit, et discipulis suis explicavit. Tricesimus est *Liber Avicennae;* tricesimus primus *Liber Scintillarum;* tricesimus secundus *Liber de Mentis Pueritia*, quo dirigatur: sed mors eum occupavit, neque hos tres ad finem perduxit. Alios ejus libros ad hujus homiliae finem describemus, cum causis eorum, quantum servo suo Dñs auxilium concedat.

In ff. 31, 32 catalogus est episcoporum a Bar-Hebraeo mafriano creatorum.

Denique in ff. 38, 39 pleniorem *Libri Pueritiae Mentis* descriptionem addidit, e quo in ff. 41—44 multa adducit: similique modo in ff. 40, 41 quaedam ex *Libro Columbae*. Sed de caeteris Bar-Hebraei operibus ne verbum quidem. [MARSH. 74.]

[c] Insunt facetae illae narrationes, quarum Kirschius in Chrest. sua specimen dedit.

159.

Codex chartaceus in quarto, ff. 132 constans, partim Syriace, partim Arabice, partim Carshunice, exaratus. Insunt;

Ebed-Jesu Bar-Brichae, Singarae et Arabiae episcopi, deinde metropolitae Sobensis carmina, mira arte confecta; ad calc. varia.

Priorem partem A. C. 1643 exscripsit presbyter Mir Igan, posteriorem diaconus Fatachallah. Fasciculus septimus, ff. 63—72, ex officiorum libro desumptus, hic non pertinet. In libri fronte crux Graeca super Calvarium cum inscriptione, ܒܟ ܢܕܘܚ ܠܒܥܠܕܒܒܝܢ *In te inimicos nostros cornupetemus:* et supra, افهم ايها القاري بهذا الكتاب المبارك واذا تاملت به وتعلمت منه فاذكر في عقيب صلاتك المقبوله

[d] Scriptor fictitius est Hierotheus, quem ut beati Pauli discipulum et suum praeceptorem, *καθηγεμόνα*, saepe laudat Dionysius Areopagita, qui in libro suo De Divinis Nominibus multa quasi ex ejus libro, cui nomen *θεολογικαὶ στοιχώσεις* citat. In haec excerpta Bar-Hebraeus commentarium suum scripsit.

• للذي كـتب Meditare, O lector, in hunc librum benedictum, et quum in eum animo attento incubuisti ut quae insint disceres, exinde gratis tuis precibus eum qui scripsit memento. Et infra; صوره النقير الحقير قس مير يجان من المنصوريه ضيعة الابا وهو راجي رحمة ربه. كلمن يترحم عليه يرحمه الله في نعيمه امين • Hanc crucem depinxit presbyter pauper vilisque Mir Igan, e Mansuria, pago majorum: rogat Dñm suum misericordiam. Quicunque misericordiam pro eo oret, sit ei Deus secundum gratiam suam misericors, Amen.

1. Ebed-Jesu Sobensis carmina, fol. 2.

Tit. ܒܣܡ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܐܠܗ ܐܠܘܐܚܕ܂ ܒܥܘܢ ܐܠܠܗ ܘܚܣܢ ܬܘܦܝܩܗ ܘܢܟܬܒ ܟܬܐܒ ܐܠܡܬܪܘܡ ܐ، ܟܬܐܒ ܒܚܪ ܐܠܥܠܘܡ ܐܠܐܠܗܝܗ ܐܠܡܢܣܘܒܗ ܠܡܐܪ ܥܒܕ ܝܫܘܥ ܘܦܝܗ ܡܢ ܥܠܡ ܐܠܝܐ ܐܠܓܝܘܪܝ، ܘܗܘ ܡܪܬܒ ܥܠܐ ܚܪܘܦ ܐܠܐ ܒܬ. ܘܟܠ ܐܣܡ ܦܝܗ ܐܠܦ: ܘܠܝܣ ܦܝܗ ܟ̰ ܘܠܐ ܛ̄ ܘܠܐ ܫܡܟܬ ܘܠܐ ܨ̄ ܘܠܐ ܓ̰ ܘܠܐ ܦ̄ ܠܬܥܠܡ ܐܝܗܐ ܐܠܩܐܪܝ،. ܘܗܘ ܒܘܙܢ ܡܪܝ، ܐܦܪܝܡ ܥܠ ܐܠܬܠܝܬܐ ܀ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius; Dei ope et auxilio scribere adgredimur librum cui titulus, Liber Oceani Scientiae Divinae a Mar Ebed-Jesu compositus. Inest etiam e scientia Eliae Algiuri. Scriptum est autem 1. (primum carmen) secundum literas Alphabeti, et in unaquaque voce inest ܐ, sed nulla in eo exstat ܟ, ܛ, ܗ, ܫ, ܓ̰, ܦ, id quod te, lector, observare volo: denique in metro Ephraimi est, et de Trinitate tractat.

2. Homilia de Filio Prodigo, in metro Ephraimi: in omnibus vocibus inest ܐ, ܬܘܒ ܕܐܠܗ ܡܟܐܡܪܢܐ ܥܠ ܒܪܐ ܐܣܘܛܐ܂ ܘܐܠܦ ܒܟܠܗܘܢ ܥܩܬܐ ܐܝܬ܂ ܒܫܒܥܐ ܕܡܪܝ، ܐܦܪܝܡ, fol. 3.

3. Reprehensio pravorum morum, et de temporis malitia. In omnibus vocibus Beth, et ordo alphabeticus. Lege et intellige, ܬܘܒ ܡܟܐܡܪܢܐ ܕܒ̈. ܡܟܣܢܘܬܐ ܕܒܢ̈ܝܐ ܥܡܪ̈ܐ. ܘܥܠ ܒܝܫܘܬ ܙܒܢܐ. ܘܟܠܗ ܥܡܝܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܒܗ ܒܝܬ ܘܗܘ ܥܠ ܐܠܦ ܒܝܬ ܡܟܬܒܢ ܩܪܝ ܘܐܣܬܟܠ, fol. 5.

4. De sapientia filii Jaki, et oratio. Nulla inest ܛ, ܦܘ, ܓ̰, ܦ, sed in unaquaque voce ܟ. Quae autem litera prima est distichi, eadem in fine versus occurrit, (caeteri versus ܠܐ in fine habent.) In metro Mar Ephraimi, ܬܘܒ ܡܟܐܡܪܢܐ ܕܟ̈. ܥܠ ܚܟܡܬܗ ܕܒܪ ܝܩܐ ܘܨܠܘܬܐ ܀ ܠܝܬ ܒܗ ܛܝܬ ܘܠܐ ܦܘܐ ܘܠܐ ܓ̰ܢܐ ܘܠܐ ܡܡܦ. ܘܒܟܠ ܫܡܐ ܟ̰ܡܟ: ܘܐܬܬܘܗ ܕܪܝܫ ܬܪܬܐ ܫܪܝܬܗ ܦܬܟܡܐ. ܒܩܠ ܡܪܝ، ܐܦܪܝܡ, fol. 6.

5. De gubernatione divina a mundi initio usque ad finem. In unaquaque voce inest ܕ, et quae litera prima est distichi, eadem in fine versus occurrit, (caeteri in fine ܢ habent.) In metro Mar Ephraimi, ܬܘܒ ܡܟܐܡܪ̄ ܕܗ̈ ܥܠ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ. ܕܡܢ ܫܘܪܝܗ ܘܠܚܠܡ. ܘܟܠ ܫܡܐ ܐܝܬ ܕ̄. ܘܐܬܘܬܐ ܡܕܡܝܐ ܪܝܫ ܬܪܬܐ ܕܦܬ̄. [l. ܒܫܘܠܡܗ ܕܦܬ̄.] ܒܫܒܥܐ ܕܡܪܝ، ܐܦܪܝܡ, fol. 7.

6. Querela fratris senioris adversus fratrem ejus, h. e. Filium Prodigum, de quo in evangelio, in metro Mar Jacobi. Ex ܐ usque ad ܬ ordinem sequitur alphabeticum, et intellectualis est; omnes versus in fine ܡܪ habent, ܬܘܒ ܡܟܐܡܪܢܐ ܕܗ̄: ܐܘܠܝܬܐ ܕܐܠܗܐ [l. ܕܐܟܠܐ] ܒܪܐ ܩܫܝܫܐ: ܥܠ ܐܚܘܗܝ، ܐܘܚܝܬ ܒܪܐ ܐܣܘܛܐ: ܗ̇ܘ، ܕܐܡܝܪ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ ܒܫܒܥܐ ܕܡܪܝ، ܡܚܘܒ ܡܢ ܐܠܦ ܥܕܡܐ ܠܬܘ ܡܠܦܢܘܬܗ ܘܡܣܬܟܠܢܐ, fol. 8.

7. Responsio Filii Prodigi ad fratrem ejus seniorem, alphabetice, in eodem metro; omnes versus in fine ܢܐ habent, ܬܘܒ ܡܟܐܡܪܢܐ ܕܦܢܝܬܐ ܕܦܘܢܝܐ ܕܒܪܐ ܐܣܘܛܐ ܠܘܬ ܐܚܘܗܝ، ܩܫܝܫܐ: ܒܗ ܒܪ ܒܗ ܒܫܒܥܐ ܕܡܪܝ، ܡܚܘܒ ܥܠ ܐܠܦ ܒܝܬ ܐܝܟ ܗܘܝܐ ܡܬܐܡܪ, fol. 9.

8. Homiliae viginti duae ordine alphabetico ex ܐ usque ad ܬ, de doctrina et disciplina.. Unicuique literae decem tributi sunt versus, qui etiam omnes eandem literam in fine habent; in metro Jacobi Sarugensis, ܬܘܒ ܡܬܟܣܝܢ ܟ̄ܒ ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܡܠܩܛܝܢ ܥܠ ܐܠܦ ܒܝܬ ܒܕܡܘܬܐ ܕܬܘ. ܕܬܠܡܝܕܘܬܐ: ܘܡܪܕܘܬܐ: ܘܟܠ ܐܬܘܬܐ ܥܣܪܐ ܦܬܓܡܝܢ ܡܬܬܘܬ ܪܫ ܥܠ̄ ܗܝ, ܒܚܪܬܗ, fol. 10.

9. Homilia cui inscripta est He, de mysterio incarnationis. In unaquaque voce litera ܗ, quam etiam omnes versus in fine habent: litera etiam quae primum locum in stropha, eadem penultimum etiam tenet, metro heptasyllabo, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܗܐ. ܥܠ ܐܪܙܐ ܕܡܠܒܫܘܬܗ: ܘܟܠ ܦܬܓܡܐ ܐܝܬ ܗܐ: ܘܒܗ ܡܫܠܡܝܢ ܦܘܠܚܢܐ. [ܘܡܕܒܪܢܘܬܗ [a]] ܐܬܬܘܬܐ ܕܪܝܫ ܬܪܥܝܬܐ. ܒܡܙܪ, ܐܦܪܝܡ, fol. 16.

10. Homilia cui inscripta est Vau, cui inest laudatio et oratio. In unaquaque voce litera ܘ, et quaecunque litera primum in stropha locum tenet, eandem [omnes quatuor] versus in fine habent, metro heptasyllabo. Gloria tibi, Dñe, quem adoramus, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܘܐܘ ܬܫܒܘܚܬܐ ܘܨܠܘܬܐ. ܘܟܠ ܦܬܓܡܐ ܐܝܬ ܘܐܘ. ܘܐܬܬܘܬܐ ܕܪܝܫ ܬܪܥܝܬܐ ܒܗ ܡܫܠܡ ܦܘܠܚܢܐ. ܫܒ̄ܚ ܠܟ ܡܪܝ ܕܠܟ ܣܓܕܝܢ, ܒܡܙܪ, fol. 17.

11. Homilia cui inscripta est Zain, de temporis malitia, et in unaquaque voce litera ܙ, sed nulla inest ܠ, ܗ, ܝ, ܫ, nec conjunctio ܕܐܡ. Omnes versus etiam ܬܐ in fine habent: in eodem metro, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܙ̄ܝܢ [ܕܐܡ .l] .[ܕܐܡ .l] ܥܠ ܒܝܫܘܬ ܙܒܢܐ. ܘܪܙ, [ܘܪܙ .l] ܒܡܠܬܗ ܕܢܗܘܐ ܥܠܡܐ. ܘܠܐ ܒܗ ܠܡܐ. ܘܠܐ ܐܝܬ ܡܙܕܘܓܐ. ܘܠܐ ܝܕܐ. ܘܠܐ ܥܡ. ܘܠܐ ܕܐܡ. ܘܣܘܟܠܗ ܕܬܐ ܐܬܝ ܒܡܙܪ, ܐܦܪܝܡ, fol. 18.

a Hanc vocem ex Assem. B. O. iii. i. 330, Carm. xxxii reposui.

12. Sedra cui inscripta est Hhet, in qua nulla inveniatur ܫ, sed in unaquaque voce ܚ. Ordinem alphabeticum sequitur quomodo etiam omnes, et quaecunque litera primum in stropha locum tenet, tres versus eandem in fine habent, at quartus ܚܐ. In metro heptasyllabo, ܬܘܒ ܣܕܪܐ ܕܚܝܬ ܘܠܐ ܐܝܬ ܒܗ ܫܝܢ. ܘܟܠܗܘܢ ܒܚܒܝܒܘܬܐ ܐܝܬ ܚܝܬ ܒܡܙܪ, ܐܦܪܝܡ, fol. 19. De amore tractat.

13. Oda cui inscripta est Teth, (de evangelio et evangelistis.) In unaquaque voce Teth, sed nulla inest ܝ, et in cujusque versus fine ܛܐ; in eodem metro, ايضا باب ܛ. ܘܟܠܗܘܢ ܛ ܐܝܬ ܘܠܝܬ ܒܗ ܝܘܕ ܘܫܘܪܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܛܐܛܐ ܛ ܒܗ ܒܡܙܪ, ܒܛܝܒܘܬܐ, fol. 20.

14. Homilia cui inscripta est Jod, et in unaquaque voce litera ܝ, omnesque versus in fine ܝܐ habent. De temporis vanitate, in eodem metro, ܡܐܡܪܐ ܕܝܘܕ. ܘܟܠ ܚܕ ܐܝܬ ܝܘܕ. ܥܠ ܣܪܝܩܘܬ [ܣܪܝܩܘܬܗ .l] ܕܥܠܡܐ ܒܡܙܪ, ܐܦܪܝܡ, fol. 21.

15. Oda cui inscripta est Coph, de bonis moribus. In unaquaque voce litera ܟܦ, quam etiam omnes versus in fine habent, et ante eam eandem quae primum in stropha locum tenet; in eodem metro, باب كف من الماسر: ܘܟܠ ܦܬܓܡܐ ܟ̄ܦܟ: ܕܪܝܫ ܗܘ ܣܘܟܠܗ : ܒܡܙܪ, ܐܦܪܝܡ, fol. 23.

16. Homilia cui inscripta est Lomad, cui inest oratio et doxologia. In unaquaque voce inest litera ܠ, et omnes versus م in fine habent; in eodem metro, ܡܐܡܪܐ ܕܠ: ܨܠܘܬܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܟܠ ܦܬܓܡܐ ܐܝܬ ܒܗ ܠܡܕܝܢ ܗ̄ܘ. ܡܫܠܡܝܢ ܒܠܡܕ, ܒܡܙܪ, ܐܦܪܝܡ, fol. 24.

17. Homilia metro dodecasyllabo de Jesu revelatione; omnes versus ܡܐ in fine habent, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܥܠ ܓܠܝܢܗ ܕܝܫܘܥ ܒܡܙܪ, ܒܡܣܘܒܐ, fol. 25.

18. Homilia cui inscripta est Mim, in metro heptasyllabo. De virtute tractat, et in unaquaque voce inest litera ܡ; omnes etiam versus ܐ in fine habent, cui praecedunt literae alphabeti, sed in ordine inverso, ita ut quatuor priores versus in ܬܐ, quatuor proximi in ܫܐ, etc., desinunt, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܡ̈ ܒܩܝܢܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ, fol. 26.

19. Homilia cui inscripta est Nun, de tempore malo, et raritate virtutum, et vitiorum multiplicitate. In unaquaque voce litera ܢ, et omnes versus ܢܐ in fine habent: in eodem metro, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܢܘܢ: ܥܠ ܙܒܢܐ ܒܝܫܐ ܘܥܠ ܙܥܘܪܘܬ ܟܐܢܘܬܐ: ܘܡܣܓܝܘܬ ܒܝ̈ܫܬܐ: ܘܗܘ ܕܠܗܘܢ ܥܒܕܝܗܘܢ, [l. ܥܒܕܝܗܘܢ,] ܘܡܢܝܢܐ. ܘܐܝܟܢ: ܒܩܝܢܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ, fol. 27.

20. Homilia cui inscripta est Semcath: inest oratio et resipiscentia. In eo inveniatur nulla ܙ, ܨ, ܫ, sed in unaquaque voce ܣ; in eodem metro. In singulis strophis tres priores versus ordinem alphabeticum sequuntur in fine, in initio autem primus tantum; quartus ܣܐ in fine habet, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܣ̈: ܨܠܘܬܐ ܘܬܝܒܘܬܐ. ܘܠܝܬ ܒܗ ܐ̄ ܘܠܐ ܨܐ ܘܠܐ ܫܝܢ ܒܩܝܢܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ, fol. 28.

21. Homilia cui inscripta est Ee, quae de mundi saeculo loquitur: in unaquaque voce litera ܥ; in eodem metro. In singulis strophis tres priores versus ordinem alphabeticum in fine sequuntur, in initio autem primus tantum; quartus in ܬܐ desinit, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܥ̈ ܕܡܡܠܠ ܥܠ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡ. ܘܡܠܐ ܟܠܗ ܥ̈. ܒܩܝܢܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ, fol. 30.

22. Oda cui inscripta est Phe, de resipiscentia. In unaquaque voce litera ܦ secundum scriptoris regulam, et in singulis strophis quatuor versus easdem duas literas in fine habent; in eodem metro, ܒܐܒ ܦ̄ ܥܠ ܬܘܒܬܐ ܕܡܝܬܐ ܘܡܠܝܢ ܦ̈ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܣܦܪܐ ܘܒܩܝܢܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ, fol. 31.

23. Sedra cui inscripta est Phe, de amaritudine separationis, et temporis malitia; in metro dodecasyllabo. Omnes versus ܦܐ in fine habent, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܦ̈ ܥܠ ܡܪܝܪܘܬ ܦܘܪܫܢܐ ܘܥܠ ܒܝܫܘܬ ܙܒܢܐ: ܒܩܝܢܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ, fol. 32.

24. Homilia cui inscripta est Tzode, de origine scientiae; in metro heptasyllabo. Omnes versus ܨܐ in fine habent, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܨ̈. ܥܠ ܪܝܫܐ ܕܝܕܥܬܐ ܒܩܝܢܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ, fol. 33.

25. Altera homilia cui eadem inscripta est litera, cui inest oratio pro humana natura ad divinam essentiam. Nulla inest ܙ, ܨ, ܣ, sed in unaquaque voce ܨ, omnesque versus ܣ in fine habent; in metro dodecasyllabo, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܨ̈ ܕܠܘܬ ܐܝܬܘܬܐ ܥܠ ܟܝܢܐ ܐܢܫܝܐ. [l. ܐܢܫܝܐ] ܘܠܝܬ ܒܗ ܙ̄ ܘܠܐ ܨ̈ ܘܠܐ ܣܡܟܬ ܒܩܝܢܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ, fol. 34.

26. Sedra cui inscripta est Koph, neque inest ܨ, ܣ, ܫ, ܙ, sed in unaquaque voce ܩ. Omnes versus ܩܐ in fine habent. Paraenesis in eodem metro, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܩ̈ ܘܠܝܬ ܒܗ ܨ ܘܠܐ ܣ̈ ܘܠܐ ܫ̈ ܘܠܐ ܙܝܢ, fol. 35.

27. Homilia cui inscripta est Rish, secundum ordinem alphabeticum: in unaquaque voce ܪ. Omnes etiam versus ܐ in fine habent, cui praecedunt literae alphabeti, sed in ordine inverso, ita ut quatuor priores versus in ܬܐ, quatuor proximi in ܫܐ, etc., desinunt. De praestantia et variis gradibus sanctorum tractat; in metro heptasyllabo, ܬܘܒ ܡܐܡܪ ܕܪ̈ܝܫ ܥܠ ܐܝܟ ܕܡܐ. ܘܡܠܝܢ ܩܕܝ̈ܫܐ ܐܝܟ ܪ̈. ܒܩܝܢܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ, ibid.

28. Homilia cui inscripta est Shin, de anima, et facultate ejus cogitativa. In unaquaque voce ܫ, et litera in cujusque strophae initio ad finem trium priorum versuum occurrit, quartus autem quisque versus in ܢܫܐ desinit. Nulla inest ܝ, ܣ, ܓ. In eodem metro, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܢܦܫ: ܥܠ ܢܦܫܐ ܘܚܝܠܗ ܡܬܚܫܒܢܐ: ܘܫܪܝ ܒܥܠܘܗܝ ܫܡܘܗ̈ܝ: ܘܫܘܪܝܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܐܬܘܬܐ: ܕܡܝ ܫ ܝܪ: ܘܠܐ ܫܡܥܬ: ܘܠܐ ܓܝܪܐ: ܒܗ ܒܟܬܒܐ, fol. 36.

29. Homilia de poenitentia et Maria peccatrice: in unaquaque voce ܬ, et in fine cujusque versus ܐ, cui praecedunt literae alphabeti in ordine inverso, ita ut tres priores versus ܬܐ, proximi tres ܫܐ, quartus autem quisque ܪܐ in fine habent. In eodem metro, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܬܝܒܘܬܐ. ܘܥܠ ܡܪܝܡ ܚܛܝܬܐ. ܘܬܘܒ ܒܥܠܘܗܝ ܫܡܘܗ̈ܝ: ܘܫܘܪܝܐ ܕܐܬܘܬܐ ܕܬܫܪܩ[b] ܒܟܬܒܐ ܐܝܟ ܡܥܡܕܢܘܬܐ ܕܐܬܘܬܐ ܕܬܫܪܩ, fol. 37. Alia Ebed-Jesu carmina sub num. 4 recensita sunt.

2. Varia excerpta, fol. 39.

1. E libro Bar-Salibaei *De Formatione Hominis.* Insunt omnia hominis nomina Syr. et Ar. e conceptione ejus usque ad extremam senectutem, ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܒܪ ܨܠܝܒܝ ܥܠ ܓܒܝܠܬܐ ܕܒܪܢܫܐ ܫܡܗ̈ܐ ܕܒܪܢܫܐ ܠܡܫܘܚܬܐ, ibid.

2. Ex eodem libro de digitorum nominibus, ܬܘܒ ܫܡܗ̈ܐ ܕܨܒ̈ܥܬܐ, ibid.

3. Aenigmata de Deo, fide, spe, eucharistia, cum interpretationibus, ܡܬܠ̈ܐ ܘܦܘܫܩܗܘܢ [l. ܡܬ̈ܠܐ], ibid.

4. Poema Sergii Hhahoyo monachi orientalis in metro dodecasyllabo, ܬܘܒ ܕܡܪܝ ܣܪܓܝܣ ܚܗܝܐ ܕܡܕܢܚܐ ܪܗܝܒܐ ܕܡܫܠܡܐ ܕܬܪܥܣܪ ܩܠܐ ܒܟܬܒܐ, ibid. Omnes versus ܢܐ in fine habent, ultimusque tempus quo scriptum est narrat, sc. ܫܢܬ ܐܠܦܐ ܘܬܡܢܐ ܘܚܕܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܝܘܢܝܐ Anno Alexandri Graeci 1801, C. 1490.

5. Homilia a beate quiescente Davide Phoenicio in metro Mar Jacobi scripta in alphabeti literas xxii, ex ܐ usque ad ܬ, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܥܠ ܟܒ̈ ܐܬܘܬܐ ܡܢ ܐܠܦ ܥܕܡܐ ܠܬܘ: ܕܐܡܝܪ ܠܛܘܒܢܐ ܕܘܝܕ ܦܘܢܝܩܝܐ ܒܡܫܘܚܬܐ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ, fol. 40.

Ad calc.

ܠܡܪܝܐ ܫܘܒܚܐ ܘܠܟܘܢ ܚܘܒܐ ܘܠܝ ܪܚܡܐ.
ܘܠܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ ܢܗܘܐ ܕܘܟܪܢܐ ܛܒܐ..

Dño sit gloria, vobis amor, mihi misericordia: et Mar Jacobo doctori sit grata commemoratio.

6. Alia homilia de litera Thau, cui inest demonstratio de moribus: et in omni litera ܐ[c], in metro dodecasyllabo, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܐܚܪܢܐ ܥܠ ܐܬܘܬܐ ܬܘ ܥܠ ܚܘܘܝܐ ܕܥܝܕ̈ܐ ܘܒܟܠ ܐܬܘܬܐ: ܐܠܦ ܐܝܟ ܒܡܫܘܚܬܐ ܬܪܥܣܪܝܬܐ, fol. 42.

Ad calcem aenigna, sc.

..ܚܙܝ ܐܘ ܡܠܝܐ ܕܚܟܡܬܐ..
ܐܢܬ ܕܐܝܬܝܟ ܠܒ̈ ܘܣܓܕܝܢ ܠܟ.
ܚܘܢܝܢ ܒܝܘܡ ܣܗ̈ ܒܫܝܕ.
ܕܪܝܫܗ ܡ ܘܢܩܦܝܢ ܝ ܘܬ.
...
ܘܐܠܦ ܘܓ ܘܐܦ ܐ ܘܠ.
ܐܠܗܐ ܢܚܘܢ ܠܗ ܠܥܠܡܝܢ.

Animum adverte tu qui ingeniosus sis;
O tu qui es xxxvii, teque adorant xcii,
Propitius sis in die lxv, in cccxiv,
Cujus prima litera est xl, tunc sequuntur x, et cc,
X, et iii, etiamque i et l. Deus ei propitius sit in saecula.

---

[b] ܬܫܪܩ literas alphabeti in ordine inverso significat.

[c] Haec verba forte velint, quod omnes versus in alphabetico ordine dispositi sunt, et ܐ vel potius ܬܐ in fine habent.

Quod sic intelligo,

O Tu qui es Deus [ܐܠܗܐ = xxxvii] et quem angeli [ܡܠܐܟ̈ܐ = xcii] adorant,

Propitius sis in die judicii [ܕܝܢܐ = lxv] in Mir Igan [ܡܝܪ ܐܝܓܢ = cccxiv]

Cujus prima litera est M, tunc sequuntur I et R,

I, et G, etiamque A, et N. Deus ei propitius sit in saecula.

3. Excerpta ex patribus, sc. Dionysio Bar-Salibaeo, Joanne Chrysostomo, Jacobo Sarugensi, Jacobo Edesseno, Jacobo Melitenensi, ܡܠܦܢܘܬܐ, ff. 47, 48.

Haec duo folia ex alio opere desumpta sunt, neque ad hunc librum pertinent.

4. Alia Ebed-Jesu metropolitae Sobensis carmina, fol. 49.

30. Altercatio inter corpus et animam, in metro heptasyllabo: omnes versus ܐ in fine habent, cui antecedunt literae secundum ordinem alphabeti, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܬܟܬܘܫܬܐ ܕܥܡ ܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ اعني جدال الذي يصير بين الجسد للنفس ܥܒܕ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ[d], fol. 49.

31. Aenigmata ecclesiastica, quae eadem manent si inverso literarum ordine legas. Quum rationem versuum attente perspicias, fieri posse quod salvo sensu inverso ordine legantur, videbis. In metro dodecasyllabo, ܬܘܒ ܐܘܚܕܢܐ ܕܒܬܘܬܐ ܡܫܬܚܠܦܢ [l. ܕܠܐ ܡܫܬܚܠܦܢ] ܒܗܦܟܐ.. اذا تاملت بهم اقراهم تري انهم يقروا بالقلب, fol. 51.

Ad calc. اذا اردت ايها القاري، الدخول في الميمر اقري الكلمة وارجع، اقراها علي المقلوب، فتري فيه العجب، وكل كلمة تدل شرحها علي نوع، وناقد بينا البعض شرحهم، علي قدر قوت الذي الهمنا الرب سبحانه وتعالي. وكان الفراغ في سنة اصند يونانيه، اعني سنة الف وتسعمايه واربع وخمسين، من سنين اسكندر الملك، وكان هذا، علي يد الفقير الحقير، قسيس مير يجان، من المنصوريه من اعمال ماردين المحروسه، كتبه لاجل فتح الله ابن سلطان، حتي يتعلم به، ويستفاد منه ويترحم علي ضعفي انا الذليل في القسان، الله يجعله مبارك، ويري فيه كل خير الي اخير الدهور، بصلاة الطاهره مرت مريم وساير الشهد مع القديسين امين.، وكانت كتابته في منزل عمي خوجا نوري ولله المجد دايم امين امين. ابونا. Si, lector, velis has homilias intelligere, singulos versus lege, et postea inverso ordine relege, quo facto quam mirae sint perspicies, singulorumque versuum interpretatio, cujuscunque generis sit, tibi patefiet; cujus interpretationis sensum secundum vires quas Dñs, cui sit summa gloria, nobis dedit exquirere oportet. Ad finem perductus est liber A. G. 1954, C. 1643, manu presbyteri pauperis vilisque Mir Igan e Mansuria in provincia urbis munitae Mardin. Scripsit autem pro Fatachallah, fil. Soltanis, ut in eo disceret et proficeret, et misericordiam in mei miserrimi presbyterorum infirmitatem ostenderet. Benedicat eum Deus, et ut omnia bona in novissimum tempus videat, concedat, per preces castae dñae Mariae, et omnium martyrum sanctorumque, Amen. Scripsi in domo patrui mei Khowajah Nuri; et Deo laus sempiterna, Amen, Immo Pater noster.

5. Hymnus S. Ephraimi alphabeticus de sapientiae amore, binis columnis, quarum altera textum Syriacum, altera versionem Arabicam Carshunice exhibet, ܡܐܡܪܐ ܕܡܕܡܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ [l. ܡܠܦܢܐ]. ܥܠ ܐܠܦ ܒܝܬ ܘܩܘܡ, fol. 52. Init. ܐܠܗܐ ܗܘ ܡܠܦܢܐ.

Ad calc. ܐܫܠܡܐ ܕܫܪܐ ܟܠܝܠܐ
ܕܡܝܬܪܐ ܐܠܗܐ ܠܡܫܐܠܐ.
ܗܘ ܫܪܐ ܒܬܘܒܐ
ܒܦܘܪܫܐ ܐܚܪܢܐ ܕܟܬܒ.

[d] Quod Hom. 29, 30, revera ab Ebed-Jesu scriptae sint, v. B. O. iii. i. 329, Carm. xii, *De Humanis Affectibus*, et Carm. iii.

ܡܬܠ ܕܦܪܚ ܐܠܢܘܬܝ ܒܒܠܘܡ.
ܕܬܩܪܘܢ ܘܬܠܥܒܘ ܕܡܪܢ.
ܨܠܘ ܒܚܘܒܗ ܕܐܠܗܢ.
ܥܠ ܡܣܟܝܢܐ ܡܝܪ ܝܓܢ ܀

Ut gaudet navita quum navis ejus ad portum adpellat, sic scriba in ultima scribenda linea. Quum in nostro libro legatis, ut doctrinam Dñi nostri addiscatis, orate per Dei amorem pro infirmo Mir Igan.

6. Historia pueri, quem pater materque ejus sacrificare voluerint, et rerum admirandarum quae ei acciderint, et quomodo salvus evasit per Dñi gratiam, Amen, Carshunice, كبر الصبي الذي ارادوا ابوه وامه ان يدبحوه وما جري له من العجايب وكيف خلص بسلام من الرب امين, fol. 57.

7. Ff. 63—72, ex Libro Officiorum desumpta sunt, neque hic pertinent. Insunt; α. Carmen cui nomen ܣܕܪܐ; β. Versio Arabica homiliae S. Cyrilli Alexandrini de decem virginibus, ميمر من قول القديس قوريللوس بطرك الاسكندريه قاله علي العشرة عذاري; γ. Ordo pedilavii, quod die quinto mysteriorum celebratur, ܛܟܣܐ ܕܚܡܫܐ ܫܚܝܡܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܡܫܬܡܠܝܐ.

8. Catechismus, Arabice, مسايل وجوابها, fol. 73. Exemplo sint quaestiones et responsa quibus incipit; Quis primus mortuus est? Abel, quem frater ejus Cain occidit. Quis primus propheta fuit, et rex sacerdotum? Pater noster Adam, ut testificantur divinae scripturae. Quis primus sacerdos? Primus Adam, secundus Melchisedek, tertius Aharon. Et postea, Quid mantele nunquam textum, et aqua neque a fonte nec ab imbre orta? Illa aqua peccatricis lacrymae, quae pedes Dñi lavit, et mantele crines ejus, quibus pedes abstersit. Etc.

9. Officia, homiliae, historiae, Carshunice, fol. 74.

1. Propitiatorium S. Mar Stephani, in mat., ܬܘܒ ܚܘܣܝܐ ܕܩܕ̄ ܡܪܝ ܐܣܛܦܢܘܣ ܕܒܝܦܪܐ, ibid.

2. Propitiatorium de curru quem vidit Ezechiel, ܬܘܒ ܚܘܣܝܐ ܥܠ ܡܪܟܒܬܐ ܕܚܙܐ ܚܙܩܝܐܝܠ, fol. 76.

3. Homilia quam pronuntiavit Elisaeus propheta divinus super sanctum quemdam mortuum, ميمار من قول اليشع نبي الله قاله علي احد القداس, fol. 80.

4. Homilia Chrysostomi, ميمر من قول ايوانيس فم الذهب, fol. 85.

5. Historia regis filiae sanctae et beatae Eugeniae, قصة القديسة المباركة اوجانية ابنت الملك, fol. 92.

6. Fabula, cui nomen Pulvinar Sapientum, de laqueo et aucupe et passere, مارتبة الحكما علي الفخ والصياد مع العصفور, fol. 98.

7. Historia trium sociorum, et utilitatis, quae ex unoquoque eorum provenit, قصة الثلاث اصحاب ونفع الذي يصير من واحد واحد منهم بسلام من الرب امين, fol. 102.

8. Propitiatorium pro tempore violentiae, vel aquae defectus, vel alius quaecunque sit calamitatis, ايضا نكتب حساي لاجل زمان الغضب وقلة المطر وكل ضيقا. نقله الفقير قس مير يحجان, fol. 105.

9. Homilia in metro Mar Ephraimi alphabetica in symposio quum vinum bibant recitanda, Syriace, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܒܫܬܘܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ. ܥܠ ܐܠܦ ܒܝܬ, ܕܢܬܐܡܪ ܫܡܝܪܐ ܒܡܫܬܘܬܐ, fol. 111. In fol. 112 vo. manu recentiori Arabice Catalogus festorum majorum per anni circulum.

10. Signaculum, sive Oratio quae officia claudit, ad portam sepulchri post corpus elatum recitanda. Scripsit presbyter Mir Igan Almujid e Mansuria, ايضا حتام يقال علي باب القبر من بعد الدفن: قاله قس مير يحجان المويد من المنصوريه, fol. 113.

11. Historia sanctae castaeque martyris bea-

tae Tatas, quae in magna urbe Roma martyrium passa est, قصة القديسة الطاهرة الشهيدة السعيدة مرت طاطاس التي استشهدت في مدينة رومية الكبرة, fol. 116.

12. Epistola quae de coelo delapsa est in diebus magni Athanasii Romae patriarchae, de diei primi hebdomadis observantia, رسالة التي نزلت في ايام الاب المعظم اثاناسيوس بطريرك رومية وهي لاجل حفظ يوم الاحد, fol. 120. Se de coelo A. G. 1042, C. 731 descendisse profitetur.

13. Historia quadraginta martyrum, قصت اربعين شاهد [l. قصة], fol. 127. Hujus historiae scriba fuit diaconus Fatachallah, fil. Soltanis, ܫܡܐܣܗ ܦܬܚܐܠܠܗ ܐܒܢ ܣܠܛܐܢ. [MARSH. 361.]

160.

Codex chartaceus in quarto, ff. 126 constans, Carshunicus, charactere simplici, A. C. 1634 exaratus. Insunt;

1. Liber catacheticus de theologia, cui nomen Liber Discipuli.

Tit. ܢܒܬܕܝ ܒܥܘܢ ܐܠܠܗ ܘܚܣܢ ܬܘܦܝܩܗ ܘܢܟܬܒ ܟܬܐܒ ܐܠܬܠܡܝܕ ܐܠܕܝ ܦܝܗ ܐܠܡܥܠܡ ܝܓܐܘܒ ܘܝܫܪܚ ܟܠ ܡܐ ܝܣܐܠܗ ܐܠܬܠܡܝܕ ܡܢ ܐܡܘܪ ܐܠܥܠܘܡ ܘܐܟܬܪܗ ܡܢܩܘܠ ܡܥܡܘܠ ܘܡܓܡܘܥ ܡܢ ܐܣܚܩ ܥܐܠܡ ܐܠܠܓܗ ܪܘܡܝܗ. ܡܛܪܐܢ ܛܪܐܒܠܣ ܀ Dei auxilio et bono ejus concursu scribere adgredimur Librum Discipuli, in quo praeceptor quidcunque de rebus doctis eum roget discipulus, respondendo exponit, maxima ex parte secundum ea quae elaboravit et collegit Isaac, vir linguae Graecae peritus, et urbis Tripolis metropolitanus, fol. 2.

Postea, fol. 81 vo., haec responsa collecta esse dicuntur ex illis quae viri sancti eruditique docuerunt, هذا الكتاب المبارك الذي مجموع وملموم من قول القديسين والمعلمين. Nomine in libro commemorantur Ambrosius, Augustinus, Irenaeus, Bellarminus (بالرمينوس), Philbertus (فيلبرتوس), Athanasius, Doctor Thomas, تاوما الملفان (forte Aquinas), Aristoteles, Gregorius Theol., Ricardus (معلم باسم ريقاردوس), Chrysostomus, Isidorus, Cyrillus, Dionysius, Geronymus (جيرونيموس), Vincentius (بينشنتسيوس), et forte alii.

Per totam theologiam currit discipulus[a], rogans de Deo, de angelis, de Dei post mundum creatum operibus, de Hexaemero, de causa quare Deus homines creavit, de corporis materia, de anima, de situ Paradisi, de loco ubi creatus est homo primus, utrum intra vel extra paradisum, de paradiso, an hodie in mundo existet, de primo peccato, de Adam et Eva, an mortales creati sint, unde homines vita tam brevi fruuntur, de vita, de poenitentia, utrum Adam et Eva poenitentiam egerint, de angelis, de Sathana, de daemonibus, de natura et situ purgatorii, et quomodo animae ex eo liberari possint, de paradiso beatorum, de gehenna, an animae ibi sese mutuo agnoscunt, de igni in gehenna, utrum materialis vel spiritalis sit, de praemio et poenis, de tempore, causa, loco resurrectionis, utrum eadem corpora ac sepulta sunt surgunt ⁘ de ultimo judicio, utrum Christus solus judicabit, de iis quae judicium supremum sequuntur.

Ad calc. ܟܡܠ ܐܠܟܬܐܒ ܒܥܘܢ ܝܣܘܥ ܐܠܡܣܝܚ ܣܢܗ ܐܦ̈ܠܕ ܠܠܡܣܝܚ ... [Syriac-script (Garshuni) colophon, only partly legible] ... ܠܗ ܐܠܡܓܕ ܐܠܐ ܐܠܐܒܕ ܐܡܝܢ ܀ Absolutus est hic liber A. C. 1634, die currente 24 mensis Teshrin prioris. Qui legit, vilem No'mah pro peccatorum venia meminerit,

[a] Nota quod post fol. 66 nomina magistri et discipuli inter se mutata sunt, ita ut quae discipuli sunt magistro tribuuntur.

neque propter scripturam eum culpet. Calamus enim aliquando nigrius, aliquando pallidius scripsit. Qui autem meminerit, sit ei regnum caeleste.

2. Historia Josephi, fol. 82.

Tit. ܒܣܡ ܐܠܠܗ ܐܠܪܐܘܦ ܐܠܪܚܝܡ ܘܒܗ ܢܣܬܥܝܢ. ܢܒܬܕܝ ܒܥܘܢ ܐܠܠܗ ܘܚܣܢ ܬܘܦܝܩܗ ܒܢܣܟ ܣܝܪܗ ܝܘܣܦ ܐܠܨܕܝܩ ܐܒܢ ܐܒܝܢܐ ܝܥܩܘܒ: ܘܡܐ ܓܪܐ ܠܗ ܡܥ ܐܟܘܬܗ ܒܣܠܐܡ ܡܢ ܐܠܪܒ ܐܡܝܢ ܀ In nomine Dei clementis, misericordis, in quo spes nostra sita est, Dei auxilio et bono ejus concursu exarare adgredimur historiam Josephi justi, fil. patris nostri Jacobi, et quid ei cum fratribus accidit, in pace Dñi, Amen.

Altera manu sunt ff. 90—109, quorum pleraque binis columnis exscripta sunt.

Ad calc. ܬܡܬ ܣܝܪܗ ܝܘܣܦ ܐܠܨܕܝܩ ܒܣܠܐܡ ܡܢ ܐܠܪܒ ܝܘܡ ܐܠܟܡܝܣ ܒܥܫܪ ܬܫܪܝܢ ܐܠܐܘܠ ܡܛܠܥ ܫܗܪ ܝ̄ܒ ܝܘܡ: ܣܢܗ̈ ܐܠܦ ܡܣܝܚܝܗ ܀ ܕܟܪܗ ܗܝ, ܠܘܠܕܬ ܐܠܠܗ ܘܓܡܝܥ ܩܕܝܣܝܢ ܐܝ ܘܐܡܝܢ ܘܠܕܗܪ ܕܗܪܝܢ ܀ ܟܐܬܒܗ, ܐܝܕܝ ܚܛܝܐ ܣܡܝ ܡܫܡܫܢܐ ܘܠܐ ܡܒܥܕܐ ܘܐܢܓܣ ܡܢ ܟܠ ܩܠܡ ܗܬܝܟܐ. ܘܟܠ ܡܢ ܩܪܐ ܝܬܪܚܡ ܥܠܝܗ, ܐܠܐܠܗ ܘܝܣܡܚ ܠܗ ܀ Explicit. historia Josephi justi, cum pace Dñi, feria quinta, die 12 mensis Teshrin prioris, A. C. 1634. Commemorata sit Deipara, et omnes sancti, immo, et amen, in saecula. Scripta est meis manibus, peccatoris, nomine non facto diaconi, remoti (a Deo), et plus quam caeteri scribae abominandi. Quicunque legit, sit ei Deus propitius, et misericors. [MARSH. 529.]

161.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. 187 constans, Carshunicus, fine mutilus, charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Danielis sapientis Prognostica.

Tit. ܥܠܝ ܒܪܟܗ ܐܠܠܗ ܢܒܬܕܝ ܒܟܬܐܒ ܕܐܢܝܐܝܠ ܐܠܚܟܝܡ ܀ Dei gratia scribemus Danielis sapientis librum.

Qualis sit liber ex initio videatur, quod hujusmodi est; قال دانيال الحكيم اذا دخل كانون الاجر يوم الاحد يكون المطر كثير في ادار ونيسان: ويكون الشتا بارد: ويفيض ما صعب: والثمر والغله جيده والحب: ويكثر الوقوع بين الملوك وغيره • Dixit Daniel sapiens, Si mensis Januarii initium dies dominica sit, pluvia in mensibus Martio et Aprili copiosa erit, et saeva hyems, et quicquid durum est abundabit: sed dactylus, frugesque optimae, et bacca copiosa. Multa erint inter reges praelia, etc. Simili modo per septem ferias pergit, et postea de mansione retrogressionis solis, de grandine, de defectu solis et lunae, de pluvio arcu, de tonitru, de terrae motu cui nomen رجفة, de retrogressione lunae, de terrae motu cui nomen زلزلة, de stellis et signis caelestibus, de ventis typhonibusque, de singulorum mensium signis (دلال) ex Octobri incipiens, qui mensis apud Syros caput anni est, de nativitate anni per duodecim Zodiaci signa, agit.

2. Catechismi duo, fol. 117.

1. Catechismi prioris tit., ܒܣܡ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܗ ܘܐܚܕ ܀ ܢܟܬܒ ܡܣܐܝܠ ܘܓܘܐܒܐܬ ܀ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Dei unius, scribemus Quaestiones et Responsa.

Exemplo sit fol. 117; Quis primus mortuus est? Abel, filius Adam, quem frater ejus occidit. Quot erant viri, quibus nomen Adam? Tres; primus ille qui solus in terris: alter Noe, cujus in diebus post diluvium nemo praeter ipsum et filios superfuit: tertius Abraham, patrum et prophetarum pater. Quot erant prophetae? E semine Abraham viginti quatuor: et pater noster Adam primus prophetarum et sacerdotum et regum, ut liber Dei, cui sit gloria, in Lege testatur, etc. Postea

simili modo per Vetus Novumque Testamentum summatim, resque praecipuas ecclesiasticas, pergit, usque ad mortuorum resurrectionem, ubi res quinque quas Deus a fidelibus requiret recensentur.

2. Alterius tit., ܢܟܬܒ ܒܥܘܢ ܐܠܠܗ ܐܠܥܫܪ ܡܣܐܝܠ: ܐܠܬܝ، ܣܐܠ ܒܗܐ ܐܠܬܠܡܝܕ ܐܠܡܥܠܡܗ ܀ Ope Dei scribemus decem quaestiones, quas magistrum suum rogavit discipulus, fol. 132.

Quaestiones hujusmodi sunt, 1. Quid ethnicis respondendum exprobantibus, Si Christus filius sit Dei et Mariae virginis, necesse esse Maria uxor Dei sit. 2. Quae incarnationis necessitas. 3. Quae precum. 4. Quomodo panis et vinum caro et sanguis Christi fiunt. 5. Quis jejunandi modus. 6. Quis eleemosynarum. 7. Quomodo certo cognoverit Adam, Dñm eum e diabolo servaturum esse. 8. Quare necesse erat ut in utero conciperetur, et infantiae infirmitates pateretur Filius Dei. 9. Quid velint verba Dñi, quum ad sepulchrum Mariae Magdalenae dixit, *Ego adscendo ad Patrem meum vestrumque*, etc. 10. Quid opus ut Deus diabolum crearet. Responsum deest.

[Bod. Or. 8.]

162.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. 206 constans, Carshunicus, fine mutilus, charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Praefatio scriptoris, fol. 1.
2. Homilia Mar Joannis Chrysostomi de sancta die dominica, مامر من قول ماري ايوانيس فم الذهب قاله علي يوم الاحد المقدس, fol. 6.
3. Historia diaboli cujusdam, qui tandem poenitentiam egit, et a Deo acceptus est, خبر علي واحد الشياطين تدم توبه وقبله الله, fol. 18.
4. Historia filii regis, وايضا قصة ابن الملك, fol. 27.
5. Allegoria elegans a dño quodam, وايضا نكتب تماثيل لطيف من بعض السادات, fol. 43.
6. Versio epistolarum Aristotelis sapientis praestantis, quarum titulus Sui ipsius Increpatio, in quatuordecim capita distributa, نقل رسايل ارسطاطاليس الحكيم الفاضل ويدعا كتاب زجر النفس, fol. 50.
7. Preces Mosis prophetae, مناجات موسا النبى, fol. 169.
8. Homilia de sancto martyre electo Azazaele, ترجام علي القديس الشهيد المنتخب ماري عزازال, fol. 185.
9. Admonitio quae auditoribus obedientibus proderit, وايضا من قول نافع ينفع المطيعين السامعين, fol. 201.
10. Historia Mar Vitelliani (?) medici et martyris, qui commemoratur die 13 mensis Thammuz, قصة ماري بطلان الشاهيد الطبيب يكون ذكرانه ܝܓ بتموز, fol. 202.

Major pars deest. [Marsh. 589.]

163.

Codex membraneus in duodecimo, ff. 256 constans, charactere Estrangelo, A. C. 1177 luculenter exscriptus. Insunt;

Legenda sanctorum decem.

In initio quatuor folia tranversim scripta. Quae insunt prae vetustate vix legi possint, sed medica esse opinor e medicamentorum nominibus quae occurrunt, qualia sunt ܡܪܝܪܐ ܡܠܬܐ, ܪܘܡܝܐ, ܕܟܝܐ ܡܚ, etc. In ultimo folio inscriptio, sc. ܫܘܢ ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܐܝܟܐ ܕܠܐ ܪܘܫܡܐ ܦܠܓܘܬܐ ܡܫܡܫܢ ܒܗ̈ܘܢ ܒܐܟܣܢܝܘܬܐ ܡܢ ܫܢ̈ܬ ܚܡܫܐ ܡܢܝܢܐ ܕܝܘܢܝܐ ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܟܚ ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܕܠܐ. ܘܐܝܟ ܕܠܐ ܡܟܣܝܐ ܘܠܡܬܘܒܐ ܐܚ̈ܝܢ ܟܪܝܗܐ ܘܠܐ ܚܒܝܒܐ. ܘܟܠ ܕܩܪܐ ܢܨܠܐ ܥܠ ܡܫ̈ܟ ܕܝܢ. ܘܥܠ ܐܝܟܐ ܕܠܐ ܕܝܢ. ܘܥܠ ܥܠ ܕܟܬܒܘܬܗ ܥܡ ܐܒܝܢ. ܘܥܠ ܗܘܐ, ܥܠܡ ܥܢܝ̈ܐ ܐܦܝܣܩܘ̈ܦܐ ܕܩܕܝܫܐ. ܘܥܠܗ ܥܠ

ܕܬܫܒܘܚܬܗ ܐܠܗܐ، ܢܚܘܣ ܠܗ ܘܠܟܠܢ ܐܡܝܢ ܀
Hunc narrationum librum emit pater meus spiritalis patriarcha Masud[a] quindecim coronarum, تاجات, pretio e presbytero Jacobo beate quiescente e Koriha (?): et pater meus discipulo suo Clementi (?), nomine sed non facto episcopo, dedit. Quicunque in librum incidat, oret pro presbytero qui vendidit, et pro patre meo qui emit, et pro omnibus qui ejus participes sunt, Amen. Haec facta sunt A. Gr. 1813, C. 1502. Orate etiam pro eo qui scripsit: sit Deus ei et nobis omnibus propitius, Amen.

Titulus et fol. 1 desunt. Quo non obstante qui numeros adposuit, proximum ut primum folium numeravit. Idem folium inter 16 et 17 numero planum reliquit, et numerum 171 omisit.

1. Indicis finis, fol. 1. Insunt quatuor legendorum tituli.
2. Historia praeclarorum gestorum S. Mar Abhai, ܬܫܥܝܬܐ ܕܢܨܚ̈ܢܘܗܝ، ܕܩܕ̄ܝ̄ ܡܪܝ، ܐܒܚܝ, ibid. Ad calc. ܫܠܡܬ ܬܫܥܝܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ، ܐܒܚܝ ܕܗܘܐ ܒܝ̈ܘܡܝ ܐܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܡܠܟܐ ܡܗܝܡܢܐ. ܗ̇ܘ ܕܒܢܝܗ ܠܙܒܘܪܐ. ܘܗܘܐ ܡܪܝ، ܐܒܚܝ ܚܕ: ܐܒܗ̈ܬܐ، ܡܢ ܩܢ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦ ܕܟܢܫܐ ܘܡܬܟܢܫܝܢ ܀ Explicit. historia sancti Mar Abhai, qui diebus regis fidelis Theodosii, qui Ziburam[b] aedificavit, floruit. Fuit autem Mar Abhai e patribus 150 qui Constantinopolim in sacram synodum convenerunt.
3. Historia S. Mar Shebai, ܬܫܥܝܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ، ܫܒܝ, fol. 61. Deest fol. ante fol. 62, et alterum ante fol. 70.

[a] Patriarcha Masud ille Ignatius est qui anno Gr. 1805 dignitatem abdicavit, ut Jacobitarum schismati finem faceret. Plura de eo videas ap. B. O. ii. 386.

[b] Quae fuerit urbs Zibura nescio: Rhesainam autem ad fluminis Chaborae fontes restauravit Theodosius, et magnam ea de causa apud Syros adeptus est.

4. Historia S. Mar Rubilii, ܬܘܒ ܬܫܥܝܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ، ܪܘܒܝܠ, fol. 78.
5. Historia S. Theodori et Noachi, quae quantum sit e libris legendis emolumenti ostendit, ܬܫܥܝܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܬܐܘܕܘܪܐ ܘܢܘܚ ܕܡܚܘܝܐ ܕܟܡܐ ܩܪܝܢܐ ܐܝܬ ܡܢ ܝܘܬܪܢܐ ܕܟܬ̈ܒܐ, fol. 97. In marg. ܡܢ ܗܪܟܐ ܘܠܗܠ ܟܬܒ ܐܗܪܘܢ ܚܛܝܐ ܨܠܘ ܥܠܘܗܝ، ܡܛܠ ܡܪܢ ܀ Exinde scripsit peccator Aharon: orate pro eo propter Dñm nostrum. Scriptio quae semper ab antiquioribus formis recedebat, jam proprior ad Nestorianam accedit.
6. Historia Stephani archidiaconi et protomartyris, in qua narratur quomodo sancti ossa inventa sunt, ܬܘܒ ܬܫܥܝܬܐ ܕܥܠ ܐܣܛܦܢܘܣ ܪܝܫܐ ܕܡܫ̈ܡܫܢܐ ܘܩܕܡܝܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܐܝܟܢ ܗܘܬ ܫܟܝܚܘܬܐ ܕܓܪ̈ܡܘܗܝ ܕܩܕܝܫܐ, fol. 113.
7. Historia inventionis capitis Joannis baptistae, ܬܘܒ ܬܫܥܝܬܐ ܕܐܝܟܢ ܐܫܬܟܚ ܪܝܫܗ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ, fol. 126.
8. Historia anonymi cujusdam martyris a Mar Joanne Chrysostomo doctore conscripta, ܬܫܥܝܬܐ ܕܡܪܝ، ܕܥܠ ܣܗܕܐ. ܕܐܡܝܪܐ ܠܡܪܝ، ܐܝܘܐܢܝܣ ܦܘܡ ܕܗܒܐ ܘܡܠܦܢܐ, fol. 136.
9. Fol. 198 deest. Inerat initium historiae Mar Danielis[c] qui Galash in monte Aisuma incola fuit; cf. indicem, in fol. 1, ubi ܕܡܪ. ܕܡܪܝ، ܕܢܝܐܝܠ ܕܓܠܫ ܕܒܐܝܣܘܡܐ ܠܛܘܪܐ ܟܪ̄ ܟܝ. ܦܬ. ܛ.
10. Historia Joannis qui vitam in puteo

[c] Hic Daniel idem est ac Daniel Abilus quem Assem. B.O. ii. 413 commemorat. Minime tamen reddenda est vox الابيل *Abilus*, sed *anachoreta*. Passim enim vocatur ܐܒܝܠܐ ܕܫܪܝܪܐ *anachoreta verus*. Galash autem jugum est montis Aisumae inter Amidam et Nisibin urbes, cf. fol. 216, ܐܬܐ ܠܛܘܪܐ ܕܓܠܫ. Denique perrarum est in indicibus ille loci ubi inveniatur historia notandi modus qui hic exstat. Significat enim ܟܪ̄ ܟܝ. ܦܬ̄. ܛ, fasciculi, ܟܘܪܣܐ, vicesimi folium, ܦܬܓܡܐ, nonum.

degebat, ܬܘܒ ܬܫܥܝܬܐ ܕܥܠ ܡܘܣܝܢ ܕܒܓܘܒ ܒܒܐܪܐ, fol. 232.

11. Historia ligni crucis Salvatoris nostri, quomodo revelatum et monstratum fuit hominibus, ܬܘܒ ܬܫܥܝܬܐ ܕܥܠ ܩܝܣܐ ܕܡܠܟܢ ܕܦܪܘܩܢ ܐܝܟ ܐܬܓܠܝ ܘܐܬܚܘܝ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ, fol. 243.

Ad calc. ܐܫܬܠܡ ܕܝܢ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܬܫܥܝܬܐ ܫܢܬ ܐ̄ ܬ̄ ܘܦ̄ܚ̄ ܕܝܘܢܝܐ. ܒܝܘ̈ܡܝ ܡܪܝ، ܡܝܟܐܝܠ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܘܡܪܝ، ܡܪܩܘܣ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘܒܝܘ̈ܡܝ ܡܪܝ، ܝܘܚܢܢ ܐܦܝܣ̄ ܕܛܘܪ ܥܒܕܝܢ. ܟܬܒܗ ܕܝܢ ܐܗܪܘܢ ܚܛܝܐ ܘܕܒܫܡܐ ܕܝܪܝܐ ܒܪ ܣܒܪܘܢ ܩܫ̄ ܡܢ ܟܦܪܒܒܐ ܩܪܝܬܐ. ܐܝܟ ܕܠܐܚܘܗܝ ܕܝܠܗ ܪܘܚܢܝܐ. ܓܒܪܐܝܠ ܕܝܪܝܐ ܡܒܪܟܐ ܘܩܫ̄ ܡܝܩܪܐ ܒܪ ܐܚܘܗܝ ܕܩܕܝܫܐ ܡܛܠ ܕܐܡܝܪ. ܐܝܟ ܕܢܩܪܐ ܒܗ ܘܢܐܬܪ ܒܗ. ܘܬܒܥ ܡܢ ܟܠ ܐܚ̈ܐ ܪ̈ܘܚܢܝܐ ܕܐܬܝܩܘܢ ܕܢܦܓܥܘܢ. ܒܗ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܢܨܠܘܢ ܥܠܘܗܝ ܡܛܠ ܡܪܢ ܘܥܠ ܐܒܗ̈ܘܗܝ ܡܛܠ ܚܘܒܗ ܕܡܫܝܚܐ ∴ ∴ ܘܐܠܗܐ ܢܚܘܣ ܥܠ ܕܐܫܬܘܬܦ ܒܗ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ ܐܡܝܢ. ܘܚܘܣܝܐ ܕܚܘ̈ܒܐ ܘܫܘܒܩܢܐ ܕܚܛܗ̈ܐ ܢܬܝܗܒ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝ ܥܕܬܐ ܕܒܗ̇ ܡܫܝܚܐ ܐܡܝܢ. ܘܨܠܘ ܥܠ ܡܘܫܐ ܩܫ̄ ܟܦܪܣܠܛܘܢܝܐ ܕܫܪܝ ܒܟܬܒܗ ܕܟܬܒܐ * * * ∴

Explicit. hic historiarum liber A. Gr. 1488, C. 1177, diebus Mar Michaelis[d] Antiochiae patriarchae, et Mar Marci Alexandriae, et Mar Joannis episcopi Tur-Abdinensis. Scripsit eum peccator Aharon, nomine tantum monachus, fil. Sabron presbyteri e pago Capharbabo, in usum fratris ejus spiritalis Gabrielis monachi benedicti, et presbyteri venerabilis, fil. fratris sancti supradicti episcopi, ut in eo legeret et proficeret. Preces omnes fratres spiritales, qui in hunc librum aliquando incidant, rogat, ut pro eo propter Dñm et pro parentibus ejus propter Christi amorem, orent. Sit autem Deus omnibus propitius qui hujus libri participes erant, Amen. Culparum venia et peccatorum remissio omnibus ecclesiae fidelis filiis a Christo concedatur, Amen. Orate etiam pro Mose presbytero Caphar-Saltonensi, qui initium hujus libri exscripsit * * *.

[d] De Michaele Antiocheno v. Le Quien, Or. Chr. ii. 1389; de Marco Alexandrino, ib. ii. 487; de Joanne Tur-Abdinensi, ii. 1528.

Duo sequuntur folia iis in initio codicis similia: insunt autem Jeremiae prophetae cap. i. vv. 10—13; et inscriptio a quodam Claudio episcopo ܩܠܘܕܝܘܣ ܕܟܪܡ ܐܦܝܣ̄, in anno Gr. ܐܬܝܐ, h. e. 1811, C. 1500 scripta, in qua preces legentium orat. [Marsh. 13.]

164.

Codex bombycinus in folio, ff. 57 constans, fine mutilus, charactere simplici, A. C. 1129, luculenter exaratus, punctis plerumque adpositis. Insunt;

Officia in commemorationem S. Jacobi membratim concisi sub Yazdagirdo rege Persarum; et varia.

1. Officia S. Jacobi, fol. 1.

Tit. ܒܚܝܠܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܟܬܒܝܢܢ ܬܫܥܝܬܐ ܥܠ ܢܨܝܚܐ ܘܓܒܝܐ ܘܣܗܕܐ ܘܢܟܦܐ ܘܩܕܝܫܐ ܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ ܡܦܣܩܐ ∴ Ope Trinitatis sanctae scribemus historiam[a] inlustris et electi martyris casti sanctique Mar Jacobi membratim concisi.

[a] Quamvis vocatur historia, revera officia martyris sunt. Constant enim ex 1°. ܚܘܣܝܐ ܠܪܡܫܐ, in quo insunt ܨܠܘܬܐ, ܩܠܐ, ܣܘܓܝܬܐ, ܡܐܡܪܐ, ܨܠܘܬܐ ܕܒܥܘܬܐ, et ܒܥܘܬܐ ܕܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ, h. e. Jacobi Sarugensis. 2°. ܠܓܘܫܡܐ ܠܫܘܒܬܪܐ Completorio, in quo insunt, ܨܠܘܬܐ, ܩܠܐ, et ܒܥܘܬܐ ܕܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ. 3°. ܠܓܘܫܡܐ ܕܠܠܝܐ, qui constat ex ܩܠܐ, ܩܢܘܢܐ ܕܐܪܒܥܐ, ܣܘܓܝܬܐ, et ܒܥܘܬܐ ܕܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ. 4°. ܠܓܘܫܡܐ ܠܨܦܪܐ, qui constat ex ܨܠܘܬ̈ܐ, ܩܠ̈ܐ, ܣܘܓܝܬܐ, ܦܪܘܡܝܘܢ, ܡܐܡܪܐ, ܚܘܬܡܐ, ܡܕܪ̈ܫܐ, et ܒܥܘܬܐ ܕܡܪܝ، ܝܥܩܘܒ.

2. Excerpta ex sacris scripturis cum expositione Arabica, Carshunice, fol. 45.

1. Act. Apost. xxvi. 9—18, ibid. In margine Hunc sermonē ex Arabica in linguam Latinam traduxit Dudleius Loftusius.
2. 2 Cor. iv. 7—18, fol. 46.
3. Matt. x. 16—33, fol. 47.

3. Vita S. Jacobi membratim concisi, Carshunice, قصة القديس الشريف مار يعقوب, fol. 50. Nullus exstat colophon, sed in fol. 44, ad finem S. Jacobi officiorum, [Syriac text] Explicit. et Deo gloria: A. 1440, h. e. Graecorum, qui A. C. esset 1129. [MARSH. 671.]

165.

Codex chartaceus in quarto, ff. 140 constans, Carshunicus, saeculi fortasse decimi septimi, charactere simplici exaratus. Insunt;

Historiae[a] sanctorum, et homilia.

1. Historia S. Zainae, fol. 1.

Tit. [Syriac text] In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, scribere adgredimur Dei auxilio et bono ejus concursu historiam sanctae castaeque Zainae, filiae regis Luciani, quae discipulos fecit centum et tredecim myriades.

2. Historia sanctae castaeque dñae Marinae, [Syriac text], fol. 22.

3. Historia S. dñae Samonae, et septem filiorum ejus, qui Antiochiae, diebus regis infidelis Antiochi, martyrium passi sunt, [Syriac text], fol. 42.

4. Historia Jonae prophetae, quum Deus summus eum ad urbem Nineven, ut incolas ad poenitentiam adduceret, misit [Syriac text] [l. [Syriac text]], fol. 52.

5. Historia S. abbatis Ammonis, quocum vixit mulier, [Syriac text], fol. 59. In historia nomen gerit mulier [Syriac text], h. e. سالج Simplex, et sic ap. B. O. iii. i. 286 vocatur *Sancta Simplex.*

6. Historia Job justi, [Syriac text], fol. 61.

7. Homilia Mar Jacobi Sarugensis, et Mar Ephraimi de Josepho fil. Jacobi, et quid ei cum fratribus accidit, [Syriac text], fol. 79.

8. Historia virginis monialis in sancta urbe Hierosolymis, [Syriac text], fol. 139. [MARSH. 355.]

166.

Codex chartaceus in quarto, ff. 47 constans, Carshunicus[a], charactere simplici, A. C. 1595 exaratus. Inest;

S. Antonii eremitae vita, e libro quodam,

[a] Adfirmat nescio quis in libri superscriptione has historiolas esse *Lectiones ex Joanne Damasceno.* Nil autem tale scripsit Joannes, teste Leone Allatio, *Συμμικτά*, p. 448, et inter opera anonyma recensentur a J. S. Assemano, B. O. iii. i. 285, 286.

[a] In codicis initio tria folia compacta sunt, quae ad Cod. Bod. Or. 68 pertinent: postea in folio 1 haec inscriptio, An. 1593, Alepo. Liber vitae de Santo Antonio Eremita. Est liber maximae authoritatis et sanctitatis apud Christianos Maronitas de Monte Libano in Syria. Scriptus est littera et lingua Syriaca, sive Chaldaica. Rectius in fol. 2, Vita de S. Antonio: scritta in Syriaca Littera Caldea, et Lingua Arabica Moresco-Vulgare.

cui inerant sanctorum a Jacobitis cultorum vitae, exscriptus.

Tit. ܒܫܡ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܐܠܗ ܐܠܘܐܚܕ، ܢܒܬܕܝ ܘܢܟܬܒ ܣܝܪܗ ܐܠܩܕܝܣ ܡܐܪ ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܀ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, scribere adgredimur Historiam S. Mar Antonii, fol. 2.

Miracula S. Antonii et pugna cum diabolis, عجايب القديس مار انطونيوس وما قاتل مع الشياطين, fol. 23.

Ad calc. ܘܟܐܢ ܐܠܦܪܐܓ ܡܢ ܗܕܗ ܐܠܣܝܪܗ ܗܕܗ ܐܠܬ ܘܟܬܐܒܬܗܐ ܡܟܬܒܗܐ ܘܬܡܐܡܗܐ ܡܢܣܘܚܗ ܦܝ ܫܗܪ ܟܐܢܘܢ ܐܠܐܟܝܪ ܦܝ ܚܡܣܬ ܥܫܪ ܝܘܡ ܦܝ ܝܘܡ ܐܠܐܪܒܥܐ ܣܐܥܗ ܬܣܥܗ ܡܢ ܐܠܢܗܐܪ ܥܠܝ ܝܕ ܐܠܚܩܝܪ ܝܘܣܦ ܐܒܢ ܕܐܘܕ ܡܢ ܩܪܝܗ ܒܢ ܡܢ ܓܒܠ ܠܒܢܢ ܡܩܐܛܥܗ ܛܪܐܒܠܘܣ ܒܪܝܗ ܐܠܫܐܡ ܘܣܟܢ ܦܝ ܡܕܝܢܗ ܚܠܒ ܘܟܬܒ ܗܕܐ ܦܝ ܡܕܝܢܗ ܚܠܒ ܐܠܡܚܪܘܣܗ ܀ Hujus historiae scribendae finis factus est A. C. 1595, die mensis Canun posterioris 15, feria quarta, hora lucis nona, manu peccatoris Josephi, fil. Davidis, ex urbe Van in monte Libano et provincia Syriae Tripolitana, sed hodie urbis Halebi incolae, ubi etiam hunc librum exscripsit.

Excipit in fol. 46 alia epigraphe, in qua Josephus se hunc librum exscripsisse dicit e libro, cui inerat vita Barsumae ferro induti, ܕܒܪܨܘܡܐ ܠܒܝܫ ܦܪܙܠܐ, qui temporibus Theodosii et Marciani imperatorum vixit: quibus regnantibus ortus est Nestorius, a concilio Ephesino damnatus, etc. Unde liquet errasse Renaudotium, Liturg. Or. Coll. ii. 100, et Assem. B. O. ii. 10, contra Naironum, Euopl. 53, conjicientes hoc Barsumae Aegyptii, qui A. C. 1317 obiit, cognomen esse. Diserte enim hoc in loco hic titulus Barsumae archimandritae, qui conciliabulo Ephesino interfuit, concessus est: nec immerito, quippe qui cum valida monachorum manu in concilium inruperit, et ipsi Flaviano mortem molitus sit. Denique in hac brevi Barsumae vita, mortem obiisse dicitur die Febr. 3; revera autem die 1 Febr. A. C. 458 obiit, et apud Armenos festum ejus adhuc Calendis Februar. celebratur. Jacobitae autem Syri et Aegyptii die tertio, quo sepultus est, memoriam ejus celebrant, et inde ortus est scriptoris error, diem mortis a festo ejus colligentis.

Insunt etiam ex eodem codice desumptae historiolae Juliani eremitae, et Mosis monachi Scetensis; it. index in capp. 56 libri theologici, quem Apem Salamonis Bostrorum episcopi esse opinor; it. brevis de Israelitarum ex Assyria reditu nota. Index Syriace, caetera Carshunice scripta sunt. [Bod. Or. 73.]

167.

Codex bombycinus in folio, ff. 201 constans, vetus, manu tamen recentiore multis in locis refectus, binis columnis, charactere simplici exaratus. Inest;

1. Gregorii Bar-Hebraei Chronici pars prima, fol. 1.

Tit. ܒܙ ܠܡܬܒܪܢܘܬܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܫܪܝܢܢ: ܡܬܚܝܠܝܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܡܟܬܒܢܘܬ ܙܒܢܐ ܕܥܒܝܕ ܠܡܪܝ، ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܕܡܕܢܚܐ. ܘܕܡܥܪܒܐ: ܕܗܘ ܐܒܘ ܐܠܦܪܓ ܐܣܝܐ: ܕܡܢ ܡܠܝܛܝܢܐ ܡܕܝܢܬܐ ܘܡܬܟܢܝܢ ܒܪ ܥܒܪܝܐ ܀ Invocato Patris et Filii et Spiritus Sancti auxilio, scribere adgredimur Librum Descriptionis Temporum sive Chronicon, a Mar Gregorio, Orientis et Occidentis mafriano, qui idem Abu'lpharagius medicus, ex urbe Melitene oriundo, cognomine Bar-Hebraeo, conscriptum.

In obverso variae exstant glossae, in quibus gentium, urbium, etc., nomina exponuntur.

Ff. 10—24, 35, 150, 179, recentiore manu sunt: fol. 34 scriptura vacuum est.

A mundi creatione incipit haec prima Chronici pars, et rebus gestis Judaicis, Chaldaicis, Persicis, et Aegyptiacis breviter digestis, imperatorum Romanorum vitas usque ad Heraclium describit; inde ad Mohammedem pseudoprophetam, ejusque successores pergens, de rebus Ismaeliticis fusius usque ad A. C. 1296 et regnum Tatarorum tractat. Pars altera in Bibliotheca Cantabrigiensi conservatur.

2. Historia aedificationis urbis Darae et coenobii, ܫܘܪܝܐ ܕܒܢܝܢ ܕܪܐ ܡܕܝܢܬܐ ܘܕܝܪܐ, fol. 189. E quinto ecclesiasticae historiae Joannis Asiae episcopi libro desumpta est, ut ex initio patet, ubi legimus ܫܠܡܬ ܕܝܢ ܕܒܢܝ̈ܢܗ ܐܡܪ ܗܘܣܝܢ ܕܐܦܣܩܐ ܒܟܬܒܐ ܕܫܡܥܢܐ ܕܟܠ ܡܟܬܒܢܘܬ ܙܒܢ̈ܐ ܘܡܠܟܐ [l. ܕܫܡܥܢܐ]. Nota tamen quod Joannes librum suum minime Chronicon sed ܬܫܥܝ̈ܬܐ *narrationes* adpellavit.

3. Narratio de Neuruz persecutoris morte, ܡܛܠ ܡܗܠܟܐ ܕܢܘܪܘܙ ܪܕܘܦܐ, fol. 190. Mire vertit Bruns *De clade quam Neuruzus inflixit*, sed minime hoc significat ܡܗܠܟܐ, sed ipsius persecutoris mortem, quam propter magnam ejus in eos crudelitatem, multo gaudio, ut justitiae divinae signum, acceperunt Christiani.

4. Expeditio Hunnorum, Persarum, Mogolorum in agrum Diarbekr, ܡܩܦܠܬܐ ܕܗܘܢ̈ܝܐ ܦܪ̈ܣܝܐ ܡܓ̈ܘܠܝܐ ܠܐܬܪܐ ܕܕܝܪ ܒܟܪ, fol. 192.

5. Vastatio urbis Tur-Abdin a Timur-Khan, ܡܛܠ ܚܪܒܐ ܕܥܒܕ ܠܬܡܘܪܠܢܟ ܒܠܗܘܪ ܐܒܕܡ, fol. 193.

6. Excerpta quaedam e chronico, ܬܘܒ ܡܬܟܢܫܢ ܡܠܠ ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܡܟܬܒܢܘܬ ܙܒܢ̈ܐ, fol. 194.

Tres tractatus, qui in hujus codicis ff. 192—201 insunt, edidit P. J. Bruns in *Neues Repertorium für biblische und morgenländische Litteratur*, herausg. von Paulus, Jena, 1790, T. i. pp. 1—116, sub titulo *Appendix ad Chronicon Bar-Hebraei*. Breves addidit notas G. W. Lorsbach, in *Archiv für die morgenländische Literatur*, Marburg, 1791, T. i. pp. 301—319. Assemanus etiam, B. O. iii. ii. 134, ea summatim exposuit, notamque addidit, quod haec chronici continuatio ex tribus constet partibus, quarum prima annos 1394—1402, altera 1395—1403, tertia 1394—1493 complectitur. In nostro codice diversis manibus sunt ff. 189, 190—1, 192—201, quarum longe recentissima, fol. 189.

Gregorii chronicon a nobis jam recensitum est in Hunt. i. 9, p. 395. [HUNT. 52.]

168.

Codex chartaceus in folio, ff. 3 constans, charactere simplici ab ipso Hydio, ut opinor, exaratus. Inest;

Eusebii, vel potius Nicephori, Chronographia, e cod. Bod. Or. cxxi, ff. 351—357 exscripta, cum eodem ex Epiphanii operibus de sanctis libris excerpto.

Ad calc. fol. 3, ܫܢܬ ܐܦܥܓ, A. Gr. 1573, C. 1261. Cave tamen ne credas cod. Bod. Or. cxxi, A. C. 1261 exaratum esse; revera enim annus est quo Abraham quidam eum acquisivit. Scriptus est autem ܫܢܬ ܐܦܘ, A. Gr. 1506, C. 1195. [HYDE 44.]

169.

Codex chartaceus in folio, ff. (161 – 5 =) 156 constans, Carshunicus, mutilus, initio fineque carens, binis columnis, charactere simplici exaratus. Inest;

Gregorii Bar-Hebraei Nomocanonis versio Arabica.

Desunt ff. 1, 8, 9, 18, 19: ff. 141—159ro

Arabico et sermone et charactere scripta sunt; ff. 159vo—161 Carshunice, altera et meliore manu. Denique nomen Severi Antiocheni utpote haeretici nescio quis zelo ferventior e libro multa cura erasit.

Insunt omnino eadem ac in Hunt. i. 6, p. 383 supra: sc. pars ultima praefationis (e vocibus ܘܥܡ ܬܐܪܝܬܐ Hunt. i. p. 260, c. 1, l. 20), fol. 2. Cap. 1, fol. 3. Cap. 2 init. deest. Inerat in ff. 8, 9. Cap. 3, fol. 11. Cap. 4, fol. 14. Desunt sectt. 6, 7, 8. Cap. 5, fol. 20. Cap. 6, fol. 25. Cap. 7, fol. 27. E sectt. 7, et 8 multa omissa sunt (ex Hunt. i. 273, c. 3, l. 53; ad 274, c. 1, l. 20). Cap. 8, fol. 40. Cap. 9, fol. 52. Cap. 10, fol. 54. Cap. 11, fol. 58. Cap. 12, fol. 67. Reddit Ar. في سلف عطي الثمن De pretii antecessione. Cap. 13, fol. 70. Cap. 14, fol. 72. Cap. 15, fol. 75. Cap. 16, fol. 78. Cap. 17, fol. 79. Cap. 18, fol. 81. Cap. 19, fol. 82. Cap. 20, fol. 89. Cap. 21, fol. 93. Cap. 22, fol. 97. Cap. 23, fol. 98. Cap. 24, fol. 99. Cap. 25, fol. 102. Cap. 26, fol. 105. Cap. 27, fol. 109. Cap. 28, fol. 112. Cap. 29, fol. 114. Cap. 30, fol. 122. Cap. 31, fol. 123. Cap. 32, fol. 125. Cap. 33, fol. 127. Cap. 34, fol. 131. Cap. 35, fol. 140. Cap. 36, fol. 143. Cap. 37, fol. 144. Cap. 38, fol. 146. Cap. 39, fol. 151. Cap. 40, fol. 157. Finis deest. [HUNT. 50.]

170.

Codex bombycinus in quarto, ff. 275 constans, Carshunicus, binis columnis, charactere simplici, A. C. 1509 exaratus. Inest;

Petri patriarchae de praeceptis religionis libri duo.

1. Liber primus, cui praecedit praefatio, fol. 1.

Nullus exstat titulus, sed in praefatione post Dei invocationem descriptum est opus كتاب من كتب الالهيه والقوانين الروحانيه ut Liber e sacris scripturis et canonibus spiritalibus collectus. In capita 51 totum opus divisum est, quorum index praefationem excipit.

1. Cap. 1, De ecclesia, في الكنيسه, fol. 8.
2. Cap. 2, De sacris scripturis, في الكتب الالهيه, fol. 10.
3. Cap. 3, De baptismo, et catachumenis, في التعميد والذين يدخلون في الايمان, fol. 11.
4. Cap. 4, De patriarchatu, في البطاركة, fol. 13.
5. Cap. 5, De episcopatu, في الاساقفة, fol. 19.
6. Cap. 6, De presbyteris, في القسوس, fol. 39.
7. Cap. 7, De diaconatu, في الشمامسة, fol. 44.
8. Cap. 8, De archidiacono, et lectore, et exorcista (?), et administratore, et diaconatu, in quinque sectiones distributum, في الارشيدياقن والاجنوسطس والابسكدس والقيم والشمامسة وهو خمسة اقسام, fol. 48.
9. Cap. 9, De sacerdotibus in universum, et quae ad eos pertinent, in quinque sectiones distributum, في الكهنه جملة واتباعهم وهي خمس اقسام, fol. 50.
10. Cap. 10, De monachis, et monialibus, et virginibus; novem insunt sectiones, في الراهبان والراهبانات والعذاري وهو تسعة اقسام, fol. 60.
11. Cap. 11, De praeceptis quae ad bonos mores laicorum et fidelium in universum pertinent; insunt tres sectt., في اداب وصايا العلمانيين وجمالة المومنين, fol. 73.
12. Cap. 12, De pane eucharistico, في القداس, fol. 80.
13. Cap. 13, De sacra coena, في القربان, fol. 83.
14. Cap. 14, De precibus, في الصلاه, fol. 99.
15. Cap. 15, De jejunio, في الصوم, fol. 104.
16. Cap. 16, De eleemosynis, في الصدقه, fol. 128.
17. Cap. 17, De administratore, cujus est cura eleemosynarum et vectigalium ecclesiae, et de modo quo distribuenda sunt; tres insunt sectt., في متولي الصدقات

واموال الكنايس وقراينها وكيف صفتها وقسمتها وماشبه ذلك, fol. 135.

18. Cap. 18, De decimis et primitiis sectio prima; it. secunda de votis et legatis, قسمان الاول في بقية الكلام في العشور وفي البكور والثاني بالنذور والاوقات [l. الاوقاف], fol. 137.

19. Cap. 19, De die dominica, et sabbato; it. de festis dominicis et peregrinatione, في يوم الاحد والسبت ايضا والاعياد السيديه والحج, fol. 143.

20. Cap. 20, De martyribus, et confessoribus, et iis qui fidem infitiantur, لاجل الشهدا والمعترفين والجاحدين, fol. 146.

21. Cap. 21, De aegrotis, لاجل المرضا, fol. 148.

22. Cap. 22, Quod partis primae ultimum est, De defunctis, في الاموات وهو اخر الجزو الاولا, ibid.

2. Liber secundus, fol. 149.

Tit. بسم الاب والابن والروح القدس الاله الواحد الجزو الثاني من الامور السياسيه الشخصيه والتوليه والملاليه والمدنيه وقد تقدم من تفصيل ابوابه في الجزو الاول In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, Pars II de iis rebus quae ad bonam personarum et officiorum administrationem in vita religiosa et civica pertinent: et nota, quod index capitum parti primae praefixus est.

23. Cap. 23, De cibo et vestitu et domibus, et artibus quae Christianos deceant, في الماكل والملابس والمساكن والصناع اللايقا بالمسيحيين, fol. 150.

24. Cap. 24, De sponsa et matrimonio et possessionibus; sex insunt sectt., في الخطبة والزيجه والاملاك وما يتبع ذلك, fol. 152.

25. Cap. 25, Prohibitio concubinatus, et de statu concubinae et uxoris, تحريم التسري وحال السريه والتعبده, fol. 166.

26. Cap. 26, De donis, في الهبه, fol. 167.

27. Cap. 27, De aere alieno et pignore et sponsione et fidejussione, في القرض والرهن والضمان والكفاله, fol. 168.

28. Cap. 28, De rebus mutuo datis, في العاريه, fol. 171.

29. Cap. 29, De deposito, في الوديعه, ibid.

30. Cap. 30, De procuratione, في الوكاله, fol. 172.

31. Cap. 31, De libertate, et servitute, et statu liberorum, في الحريه والعبوديه والعتق, fol. 173.

32. Cap. 32, De pupillorum statu, في الحجر, fol. 175. Male Cod. ܐܠܟܣܪ ܐܠܚܓܪ ܘܐܠܚܓܪ.

33. Cap. 33, De mercaturis; quinque insunt sectt., في المباعات, fol. 176. Male Cod. ܐܠܟܣܪ ܐܠܬܐܢܝ ܘܐܠܬܐܢܝ.

34. Cap. 34, De societate in mercatura, في الشركه, fol. 180.

35. Cap. 35, De odio et ira, في الاكراه والغضب, fol. 181.

36. Cap. 36, De conductione mercenariorum, et pactae mercedis denegatione (?), في الاجارات والحكوره, fol. 183.

37. Cap. 37, De viis et plateis, caeterisque locis publicis; et de renovatione aedificiorum, et ductuum aquarum, et fluviorum in agris, في الطرق والشوارع وباقي الازقة وتجديد الابنيه ومجاري الامياه وانهار الصياع, fol. 186.

38. Cap. 38, De aere alieno, وفي القرض, fol. 190.

39. Cap. 39, De confessione; quatuor insunt sectt., وفي الاقرار, ibid.

40. Cap. 40, De rerum amissarum inventione, وفي ما يوجد ضاعا, fol. 191.

41. Cap. 41, De possessionum legatione per testamentum, وفي الوصيه بالمال, fol. 194.

42. Cap. 42, De haereditate; insunt tredecim sectt., وفي المواريث, fol. 200.

43. Cap. 43, De judice et quae ad eum pertinent; item de testibus; insunt tre-

decim sectt., في الحاكم ولوازمه ايضا والشهود, fol. 209.

44. Cap. 44, De regibus; insunt quinque sectt., في الملوك, fol. 224.

45. Cap. 45, De illo, quod in hoc libro e Vetere et Novo (Testamento) expetitum sit, في ما ينبغي في هذا الكتاب من العتيقه والحديثه, fol. 227.

46. Cap. 46, De poena eorum qui Deum denegant, في عقوبات الكفر بالله, fol. 235.

47. Cap. 47, De homicidio, et poena ejus corporali et spiritali, في القتل والقصاصه ايضا جسمانيا وروحانيا, fol. 237.

48. Cap. 48, De adulterii poena corporali et spiritali, في قصاص الزنا جسمانيا وروحانيا, fol. 242.

49. Cap. 49, De furti poena corporali et spiritali, في قصاص السرقات جسمانيا وروحانيا, fol. 245.

50. Cap. 50, De inebriatione, et scortatione, et filio nequam, et calumnia, multisque aliis criminibus, في السكر والزنا والولد العاق والسعايه وعدة جرايم, ibid.

51. Cap. 51, De crinibus et circumcisione, etc., في الشعر والختان وغيرهم, fol. 248.

3. Excerpta quaedam ex canonibus, فصل من القوبين المقدس, fol. 258.

1. De menstruis, في الحيض, ibid. 2. De corporis (in sacra coena) receptione, اخذ الجسد, ibid. 3. De aetate eorum qui baptizandi sunt, fol. 262. 4. De baptismo et matrimonio, h. e. ne quis eam ducat qui a se vel patre ejus baptizata sit, قانون قوريل لاجل العماد والزواج, fol. 265. Alii sequuntur canones, sed sine titulis, praeter unum de castitate, الطهارة, fol. 272.

Ad calc. كمل هذا الكتاب المبارك الممتلي حياة روحانيه المرشد الي الافعال في الوصايا الالهيه الذي هو اساس دين النصرانيه وناموس وشرايع البيعه القاتوليقيه علي ايادي الاب البار الطاهر المختار البعيد من كل الرذايل المشتمل بكل الفضايل الانسان النوراني والملاك الجسداني ذو العقل النقي مرتب البيعه وريسها وراسها وماسك تقليداتها كير فطروس البطريرك ادام الرب رياسته وثبت كرسي قداسته ورحم الشعب المسيحي في بركة صلاته المقدسه امين ✿ وكان ذلك في تاريخ سنة الف وثمانمايه وسبعين سنه يونانيه. وكتب ذاك حسب طلبة الولد المبارك اركيدياقون عطا الله ابن المعلم عساف وكيل الولايه الله يهنيه فيه امين امين امين ܘܠܐܠܗܐ ܫܘܒܚܐ. وكتب هذه الاسطر الحقيره العبد الحقير الخاطي المسكين يوحنا باسم ولا بالفعال اركبد من قرية حصرون غفر الله له والوالديه ولكل من يذكره بالرحمه ولجميع اولاد المعموديه المقدسه امين ● Explicit. hic liber benedictus, vitae spiritalis plenus, idoneus qui ad bene in praeceptis divinis agendum dirigat, religionis Christianae fundamentum, cui inest lex et instituta ecclesiae catholicae, per manus patris sancti casti electi, ab omnibus pravis factis remoti, in universis bonis operibus prorsus absoluti, viri vere spiritalis, vel potius angeli corporei, mente pura praediti, ecclesiae et praefecti et capitis et gubernatoris, qui claves ejus etiam tenet, Kir Petri[a], patriarchae. Concedat Deus ut principatus ejus diu permaneat, et thronus sanctitatis ejus stabilis evadat, et propitius sit genti Christianae propter benedictas sanctasque preces ejus, Amen. Scriptum est A. Gr. 1870 rogatu pueri benedicti archidiaconi Atalleh, fil. doctoris 'Usaf provinciae procuratoris. Concedat Deus ut in eo legendo proficiat, Amen, et Deo gloria. Hoc vile exemplar scripsit servus vilis peccator pauper Joannes, nomine sed non facto archidiaconus ex urbe

[a] In A. C. 1559 patriarcha Maronitarum fuit Moses Bardensis, quem in suo chronico, ap. B. O. i. 522 describit Stephanus Edenensis ut *virum pietate et divinae gloriae studio maxime insignem.* Nomen tamen Petri hic gerit secundum Maronitarum morem, qui ad patriarchatum evecti nomen Petri sibi adsumebant. De titulo *Kir* alias notavi.

Hesron [b]. Det Deus veniam ei, et parentibus, et omnibus qui misericordiae ergo eum meminerint, et universis sancti baptismatis filiis, Amen.

Praeter Sacras Scripturas, Didascaliam apostolorum, et Canones, solos quos notavi patres sunt Basilius, Epiphanius, et Abuvalides. [HATTON. 25.]

171.

Codex chartaceus laevigatus in quarto, ff. 173 constans, charactere simplici, A. C. 1576, luculenter exaratus. Insunt;

1. Gregorii Bar-Hebraei Liber Radiorum. Tit. ܒܚܝܠܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܙܠܓܐ ܘܫܘܪܪܐ ܕܫ̈ܬܐܣܐ ܥܕ̈ܬܢܝܬܐ ܡܢ ܣܝ̈ܡܬܐ ܕܐܒܘܢ· ܩܕ̄ ܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܀ Ope Dñi nostri Jesu Christi scribere adgredimur Librum Radiorum et Confirmationis Fundamentorum Ecclesiasticorum, e scriptis S. patris nostri Mar Gregorii mafriani.

1. Praefatio, et Lib. i. De hexaemeri creatione, ܡܛܠ ܒܪܝܬܐ ܫܬܬ ܝܘܡ̈ܐ, fol. 1. Insunt capp. 7, α. De rebus in primo die creatis, fol. 4. β. In secundo, fol. 14. γ. In tertio, fol. 16. δ. In quarto, fol. 19. ε. In quinto, fol. 24. ς. In sexto, fol. 27. ζ. Investigationes, quae ad totum propositum pertinent, fol. 30.
2. Liber ii. De Theologia, ܡܛܠ ܡܠܠܘܬ ܐܠܗܘܬܐ, fol. 36. Insunt capp. 2, α. De naturae divinae unitate, ibid. β. De personarum in divina natura trinitate, fol. 45.
3. Liber iii. De Dei Verbi incarnatione, ܡܛܠ ܡܬܒܣܪܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ, fol. 49. Insunt capp. 3, α. De incarnationis veritate, ibid. β. De naturae Dei Verbi unitate, fol. 57. γ. De naturis non confusis, fol. 62.
4. Liber iv. De angelis, fol. 65. Insunt capp. 3, α. De eo, quod si sint angeli, quales sint, ibid. β. Quae sit angelis differentia inter se, fol. 68. γ. Quae sit inter angelos et res corporeas differentia, fol. 70.
5. Liber v. De malis spiritibus, ܡܛܠ ܪ̈ܘܚܐ ܛܢ̈ܦܬܐ, fol. 73. Insunt capp. 2, α. De eo, quod si sint, quales sint, ibid. β. De modo, quo operantur, fol. 75.
6. Liber vi. De anima, ܡܛܠ ܢܦܫܐ, ibid. Insunt capp. 5, α. De anima irrationali, ibid. β. Quae sit animae rationalis natura, fol. 79. γ. De animae rationalis creatione, fol. 83. δ. De animae rationalis facultatibus et operationibus, fol. 85. ε. De animae conditione, post ejus e corpore separatione, fol. 91.
7. Liber vii. De sacerdotio, ܡܛܠ ܟܘܗܢܘܬܐ, fol. 93. Insunt capp. 3, α. Quid sit sacerdotium, et quot in eo divisiones, ibid. β. De rebus, quas summo sacerdoti soli peragere licet, quales sint manuum impositio, et sacri chrismatis benedictio, fol. 95. γ. De rebus, quas sacerdotibus peragere licet, quales sint baptismus, oblatio eucharistica, defunctorum exequiae, fol. 99.
8. Liber viii. De libero arbitrio, et de finibus, ܡܛܠ ܫܘܠܛܢܘܬܐ ܚܐܪܬܐ ܘܣܘܦܐ, fol. 106. Insunt capp. 5, α. De libertate et fato et sorte, ibid. β. De bono et malo, fol. 116. γ. De fide et operibus, fol. 120. δ. De animae morbis, eorumque remediis, qualia sint poenitentia et confessio, fol. 126. ε. De variis retributionis modis, quales et quanti sint, fol. 131.
9. Liber ix. De fine utriusque mundi, parvi scilicet et magni, et de novi saeculi

[b] De Hesron, urbe Maronitarum insigni, cf. B. O. i. 246, not. 1.

initio, [illegible], fol. 136. Insunt capp. 3, *α*. De vitae fine, ibid. *β*. De mundi fine, fol. 140. *γ*. De resurrectione, fol. 144.

10. Liber x. De Paradiso, [illegible], fol. 149. Insunt capp. 2, *α*. Quis sit paradisus, necnon investigationes propriae ad rem secundum sensum communem, h. e. expositionem literalem, ibid. *β*. De paradisi theoria typice et parabolice, secundum sensum privatum, h. e. expositionem allegoricam, fol. 158.

Ad calc. [illegible]

In gloriam et honorem sanctae Trinitatis, unius Dei veri, Patris gignentis et non geniti, Filii autem geniti et non paterni, et Spiritus procedentis, qui e Patre procedit, et e Filio accipit, trium substantiarum sanctarum, trium proprietatum efformativarum, trium personarum, quarum una est natura, una operatio, una substantia, una efficacia, una potentia dominica: necnon in sanctae ecclesiae aedificationem finem et completionem accepit hic Liber Radiorum, ex ejus scriptis qui nunc apud sanctos degit, patris nostri ter beati Mar Gregorii, Orientis mafriani, qui idem Abu'lfarag, filius Aharonis medici ex urbe Melitene, A. Gr. 1887, C. 1576, rogatu presbyteri Abdalmesih e Gozarta Carduchiana, cognominati Bar Tarchanet (بر طرخانه), doctoris sufficientis, et sacerdotis Aharonici, et pontificis Melchisedekiani, cari nobis et dilecti: concedat ei Dñs bonum finem, qualis viris pacificis promissus est, et nos per ejus preces adjuvet, Amen. Scriptus est diebus pastorum orthodoxorum, Mar Ignatii, et Mar Basilii, et Mar Joannis nostri coenobii episcopi, et caeterorum patrum orthodoxorum, manibus viri culpa digni, pigri, omnium monachorum fimi, neque digni propter peccata ejus infausta cujus nomen in libris spiritalibus inscriberetur, Malec, nomine presbyteri et monachi, sed ex hac adpellatione remoti, fil. Enosh, fil. presb. beate quiescentis Matthaei, e vico benedicto Fonte Rosarum (Ain-Varda) oriundi. Vos denique qui in hunc librum incidatis, si mendam

erroremve inveniatis, corrigatis, precor, secundum sapientiam vestram, quia non sum scriba nisi propter penuriam. Quicunque autem erga nos misericors est, sit ei Deus propitius, Amen. Commemorata sit Deipara Maria, et omnes sancti, Amen. Et Deo gloria.

2. Excerpta, fol. 166.

1. E Gershone historico (?) contra Judaeos, ܕܓܪܫܘܢ ܡܟܬܒܢܘܬܐ ܠܘܩܒܠ ܝܗܘ̈ܕܝܐ, ibid.
2. E Bar-Salibaeo contra Nestorianos, ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܘܪܬܕܘܟܣܘܬܐ ܕܒܪ ܨܠܝܒܝ ܠܘܩܒܠ ܢܣܛܘܪ̈ܝܢܐ, fol. 169.
3. Index in Librum Radiorum, ibid.
4. Enumeratio vocum quae Syriace cum ܥܡ, et Arabice cum مع scriptae sunt, e Lexico Abdalmesih desumpta, fol. 170.

[Bod. Or. 467.]

172.

Codex chartaceus laevigatus in quarto, ff. 160 constans, charactere simplici, A. C. 1592, luculenter exaratus. Inest;

Gregorii Bar-Hebraei Liber Radiorum.

Tit. ܥܠ ܫܠܡܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܙܠܝ̈ܩܐ ܘܕܫܘܪܪܐ ܕܫܬܐܣ̈ܬܐ ܥܕ̈ܬܢܝܬܐ. ܡܢ ܣܘܢ̈ܩܐ ܕܐܒܘܢ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܕܡܕܢܚܐ ⁘ Ope Dñi nostri Jesu Christi scribere adgredimur Librum Radiorum et Confirmationis Fundamentorum Ecclesiasticorum e scriptis S. patris nostri Mar Gregorii Orientis mafriani.

Sequuntur iidem libri ac capita ac in priore codice, et ferme in iisdem foliis: denuo igitur enumerare supervacaneum habui.

Verba et loca difficiliora in ambobus codicibus vel Arabice vel Carshunice in margine exponuntur.

Ad calc. ܫܠܡ ܗܢܐ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܙܠܝ̈ܩܐ ܝܘܡ ܫܒܬܐ. ܒܥܣܪܝܢ ܘܚܕ ܠܝܪܚܐ ܫܒܛ ܙܥܘܪ ܒܝܪ̈ܚܐ. ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܫܥܡܐܐ ܘܚܕܐ ܕܝܘܢܝܐ ܘܫܢܬ ܐܠܦ̄ ܡܫܝܚܝܐ. ܒܐܝ̈ܕܝ ܥܒܕܐ ܚܒܝܒܐ. ܦܝܠܛܘܣ ܫܠܘܒ ܡܢ ܩܬܘܠܝܩܐ ܟܕ ܠܐ ܫܘܐ ܠܫܡܐ ܡܛܠ ܥܒ̈ܕܘܗܝ ܢܟ̈ܦܐ ܘܣܘܥܪ̈ܢܘܗܝ ܠܐ ܢܟ̈ܦܐ. ܐܬܬܣܪܚܬ ܐܘܟܝܬ ܐܬܬܠܬܦܬ ܫܢܬ ܐܦܦܙ̄ ܕܝܘܢ̈ܝܐ ܡܢ ܐܝ̈ܕܝ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܘܝܕ ܗܘܝܘ ܐܬܦܛܪܝܪܟ ܩܕܡ ܬܠܬܐ ܝܘ̈ܡܝܢ. ܘܒܗܕܐ ܫܢܬܐ ܐܘܟܝܬ ܫܢܬ ܐܨ̄ܐ ܟܬܒܬܗ ܠܟܬܒܐ ܗܢܐ ܒܚܠܒ ܡܕܝܢܬܐ ܟܕ ܐܢܐ ܘܐܒܘܢ ܦܛܪܝܪܟܐ ܗܘ̇ ܕܐܡܝܪ ܘܐܚܘܗܝ. ܝܫܘܥ ܡܛܪܢܐ ܕܗܘ ܠܦܛܪܝܪܟܘܬܐ ܐܙ̈ܠܘ ܠܐܘܪܫܠܡ ܒܝܘܡܬܐ ܕܬܪܬܝܢ ܘܐܬܩܛܠܘ ܡܢ ܫܪ̈ܕܐ ܒܦܘܪܢܣܐ ܒܡܪܕܘܬܐ. ܒܪܡ ܒܣܘܦܐ ܬܦܢܝ ܐܝܟ ܡܢ ܟܠ ܡܘܩܪܐ ܡܫܝܚܝܐ ܕܦܠܛ ܒܒܠܬܐ ܗܘܦܠܝܐ ܗܠܝܢ ܕܢܦܫܗ ܠܝܘܬܐ ܕܢܘܣܐ ܥܠܘ ܡܥܒܕܢܐ ܥܠܘܗܝ. ܘܥܠܘ ܐܟܘܬܗ ܦܚܪ̈ܝܐ ܘܪܘܚܢܝܐ ܕܬܫܬܡܠܐ ܗ̇ܘ ܕܐܬܒܥܐ ܕܢܥܠ ܥܠ ܫܢ̈ܕܐ ܐܡܝܢܐ ܕܬܬܐܣܝܢ. ܘܗ̇ܘ ܕܠܩܘ̈ܕܫܐ ܡܥܡܕ ܠܐ ܢܓܪܘܠ ܠܢܘܡܘܬ. ܐܠܐ ܢܬܘܒ ܐܝܟ ܢܚܫܒܐ. ܘܠܗܠܝܢ ܕܡܢܝܢ ܢܣܝܒܠܐ ܘܠܗܠܝܢ ܕܡܫܬܚܠܦܐ ܢܬܪܚܡܐ. ܘܠܟܠܗ ܟܠ ܐܡܝܢܐ ܐܡܝܢ. ܕܡܪܝܐ ܢܬܠܬ ܐܠܗܐ ܡܪܢ ܘܠܟܠܗܘܢ ܡܪ̈ܝܐ ܐܡܝܢ ⁘ Finem accepit hic Liber Radiorum sabbatho, die 21 mensis Shebat, qui mensium minimus est, A. Gr. 1901, C. 1592[a], manibus servi ignavi, Pilati Silub, unius e catholicis, quamquam propter gesta ejus abominanda et facinora inhonesta nomine etiam indignus sit. Consecratus tamen sum, h. e. catholicus factus A. Gr. 1887, manibus patriarchae Davidis, qui ipse tres ante meam consecrationem dies patriarcha factus est. In illo autem anno, h. e. A. Gr. 1901, hunc librum in urbe Halebo scripsi, quum ipse et pater noster patriarcha supradictus, et frater ejus ep̃us

[a] Pilati computus cum nostro minime convenit. Nam secundum communem computationem aera Seleucidarum Dominicae annis 311 antecedit; secundum Pilatum autem annis tantum 309.

Thomas, qui etiam Timotheus[b], ad Hierosolyma secunda vice peregrinantes, ibi in urbe supradicta Beroea una hiemavimus. Amóris autem ergo lectorem quemque eruditum, qui in has confusas lineas incidat, oro, ut preces propitiatorias pro meis multis peccatis obferat, et pro patribus meis corporalibus et spiritalibus, ut id quod scriptum est absolvatur, *Orate pro vobis invicem, ut sanemini.* Si quis autem [mendas inveniat, ne me miserum culpet, sed ut sapiens corrigat. Denique qui orat, alii pro eo orabunt, et qui misericors est misericordiam adipiscetur. Et Deo gloria sempiterna, Amen. Commemorata sit Deipara Maria, et omnes sancti, Amen.

[HUNT. 521.]

173.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. (272 – 2 =) 270 constans, A. C. 1332, charactere simplici exaratus. Insunt;

Gregorii Bar-Hebraei Ethica.

Tit., et duo prima folia desunt. In fol. 80 vocatur ܟܬܒܐ ܕܐܝܬܝܩܘܢ Liber Ethicorum.

1. Liber i. De recta motuum et exercitationis corporeae institutione, ܥܠ ܡܬܚܫܚܢܘܬܐ ܗܘܦܟܐ ܕܕܘܪܫܐ ܦܓܪܢܝܐ, fol. 3.

Novem insunt capp., *α*. De oratione, ܡܛܠ ܨܠܘܬܐ, ibid. *β*. De vitae asceticae laboribus, ܡܛܠ ܥܡܠܐ ܕܝܚܝܕܝܘܬܐ, fol. 13. *γ*. De vigilando et dormiendo, ܡܛܠ ܫܗܪܐ ܘܫܢܬܐ, fol. 29. *δ*. De psalmodia, ܡܛܠ ܡܙܡܘܪܐ, fol. 35. *ε*. De canticis, ܡܛܠ ܡܥܢܝܬܐ, fol. 43. *ς*. De jejunio, ܡܛܠ ܨܘܡܐ, fol. 56. *ζ*. De silentio, ܡܛܠ ܫܠܝܐ, fol. 62. *η*. De statu peregrino, ܡܛܠ ܐܟܣܢܝܐ, fol. 69. *θ*. De peregrinatione ad Hierosolyma, ܡܛܠ ܡܐܙܠܬܐ ܕܠܐܘܪܫܠܡ, fol. 75.

2. Liber ii. De morum in iis rebus, quae ad corporis victum pertinent, rectitudine, ܥܠ ܬܘܪܨܬ ܕܘܒܪܐ ܕܡܬܪܣܝܢܘܬܐ ܦܓܪܢܝܬܐ, fol. 80.

Sex insunt capp., *α*. De cibo et potu, ܡܛܠ ܡܐܟܘܠܬܐ ܘܡܫܬܝܐ, ibid. *β*. De connubio legitimo, ܡܛܠ ܫܘܬܦܘܬܐ ܢܡܘܣܝܬܐ, fol. 88. *γ*. De corporis puritate, ܡܛܠ ܕܟܝܘܬ ܦܓܪܐ, fol. 97. *δ*. De cujusque aetatis institutione, h. e. de moribus, qui ad varias vitae aetates et conditiones apti sint, ܡܛܠ ܕܘܒܪ̈ܐ، ܘܩ̈ܡܬܐ, fol. 106. *ε*. De manuum labore, ܡܛܠ ܦܘܠܚܢܐ ܕܐ̈ܝܕܝܐ, fol. 111. *ς*. De eleemosynis, ܡܛܠ ܙܕ̈ܩܬܐ, fol. 118.

3. Liber iii. De purgatione animae a pravis affectibus, ܥܠ ܡܬܕܟܝܢܘܬ ܢܦܫܐ ܡܢ ܚ̈ܫܐ ܥܒܝ̈ܫܐ, fol. 121.

Duodecim insunt capp., *α*. De animae facultatibus, et operationibus, et motibus, ܡܛܠ ܢܦܫܐ ܘܚ̈ܝܠܘܗ̇ ܘܡܥ̈ܒܕܢܘܬܗ̇ ܘܙܘ̈ܥܝܗ̇, ibid. *β*. De anima exercitanda et in rectis consuetudinibus instituenda, ܡܛܠ ܕܘܪܫܐ ܕܢܦܫܐ ܘܬܘܪܨܝ̈ ܥܝ̈ܕܐ, fol. 129. *γ*. De gula, ejusque remediis, ܡܛܠ ܠܥܘܣܬܐ ܘܐܣܝܘܬܗ̇, fol. 134. *δ*. De libidine, ejus remediis, ܡܛܠ ܙܢܝܘܬܐ ܘܐܣܝܘܬܗ̇, fol. 139. *ε*. De linguae offensionibus, ܡܛܠ ܬܘܩܠܬܗ̇ ܕܠܫܢܐ, fol. 143. *ς*. De ira et malitia et invidia, ܡܛܠ ܪܘܓܙܐ ܘܐܟܬܐ ܘܚܣܡܐ, fol. 149. *ζ*. De cupiditatibus saecularibus, ܡܛܠ ܪ̈ܓܝܓܬܐ ܥܠܡܢܝܬܐ, fol. 152. *η*. De argenti amore, ܡܛܠ ܪܚܡܬ ܟܣܦܐ, fol. 156. *θ*. De vanae gloriae amore, ܡܛܠ ܪܚܡܬ ܫܘ̄ ܣܪܝܩܐ, fol. 158. *ι*. De hypocrisi, ܡܛܠ ܐܦܘܩܪܝܣܝܣܘܬܐ ܕܗ̣ܝ، ܢܣܒ ܒܐ̈ܦܐ, fol. 160. *ια*. De superbia, ܡܛܠ ܪܡܘܬܐ, fol. 163. *ιβ*. De gloriatione, ܡܛܠ ܫܘܒܗܪܐ, fol. 167.

---

[b] Ejusdem Davidis patriarchae, et fratris ejus Thomae, sive Timothei nomina in Nomocanonis Bar-Hebraei colophone, ab Assem. B. O. ii. 300 exscripto, occurrunt. Pilatus etiam postea in patriarchatum evectus est, cf. B. O. ii. 482, ubi in Catalogo patriarcharum Syro-Jacobitarum occurrit Ignatius xviii, qui ille David supradictus est, cui successit Ignatius xix, qui Pilatus Mansurensis. Cf. etiam, Le Quien, Or. Chr. ii. 1558. Denique urbem Beroeam eandem ac Halebum esse satis constat.

4. Liber iv. De anima bonis moribus adornanda, ܡܛܠ ܡܨܒܬܢܘܬܗ ܕܢܦܫܐ ܒܕܘܒܪ̈ܐ ܡܝܬܪ̈ܐ, fol. 169.

Sedecim insunt capp., α. De doctrina, ܡܛܠ ܡܠܦܢܘܬܐ, ibid. β. De admonitione et increpatione, ܡܛܠ ܡܪܬܝܢܘܬܐ ܘܟܘܢܫܐ, fol. 175. γ. De fide, ܡܛܠ ܗܝܡܢܘܬܐ, fol. 180. δ. De poenitentia, ܡܛܠ ܬܝܒܘܬܐ, fol. 186. ε. De patientia, ܡܛܠ ܡܣܝܒܪܢܘܬܐ, fol. 193. ϛ. De gratiarum actione, ܡܛܠ ܬܘܕܝܬܐ, fol. 198. ζ. De spe, ܡܛܠ ܣܒܪܐ, fol. 206. η. De Dei timore, ܡܛܠ ܕܚܠܬ ܐܠܗܐ, fol. 207. θ. De paupertate, ܡܛܠ ܡܣܟܢܘܬܐ, fol. 210. ι. De paupertate voluntaria, ܡܛܠ ܡܣܟܢܘܬܐ ܨܒܝܢܝܬܐ, fol. 214. ια. De fiducia, ܡܛܠ ܬܘܟܠܢܐ, fol. 218. ιβ. De fratrum amore, ܡܛܠ ܪܚܡܬ ܐܚ̈ܐ, fol. 224. ιγ. De recordatione Dei, et meditatione de rebus admirabilibus ab eo creatis, ܡܛܠ ܥܘܗܕܢܐ ܕܐܠܗܐ ܘܗܪܓܐ ܕܒܨܒܘ̈ܬܐ ܬܡܝܗ̈ܬܐ ܕܒܪܝ̈ܬܗ, fol. 232. ιδ. De cogitationum puritate, ܡܛܠ ܕܟܝܘܬ ܚܘܫ̈ܒܐ, fol. 241. ιε. De Dei amore, ܡܛܠ ܪܚܡܬ ܐܠܗܐ, fol. 246. ιϛ. De mortis recordatione, ܡܛܠ ܥܘܗܕܢܐ [l. ܥܘܗܕܢܐ, cf. Hunt. ccccxc, fol. 260], fol. 263.

Ad calc. Colophon; ܐܬܟܬܒ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܡܠܐ ܡܘܬܪ̈ܢܐ ܡܚܝܢ̈ܐ ܫܢܐ-ܟܐܒ̈ܐ ܥܠܬ̈ܠܬܐ ܕܢܦܫ ܚܝܠ ܡܢ ܟܠ. ܒܐܝܕܝܐ ܡܢ ܕܘܝܐ. ܒܪ ܘܒܫܡܐ ܐܗܪܘܢ ܡܢ ܩܪܝܐ ܫܒܐ. ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܬܠܬ. ܟܕ ܡܬܬܘܬܒ ܗܘܝܬ ܒܕܝܪܐ ܕܢܨܝܚܐ ܘܠܒܝܫ ܠܐܠܗܐ ܡܪܝ ܓܝܘܪܓܝܣ. ܡܬܟܫܦ ܐܢܐ ܠܚܘܒܟܘܢ ܐܘ̄ ܐܚ̈ܐ ܚܒܝ̈ܒܐ ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܣܓܝ̈ܕܐ ܐܡܝܢ. ܕܡܛܠ ܚܘܒܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܥܠ ܚܛܝܐ ܕܛܘܫ ܘܠܐ ܬܚܝܒܘܢ ܠܡܚܝܠܐ ܡܛܠ ܕܣܬܘܐ ܗܘܐ ܦܪܩܬܗ ܘܡܫܓܫܐ ܗܘܬ ܬܪܥܝܬܝ. ܘܨܠܘ ܥܠ ܪ̈ܒܢܐ ܕܝܠܝ ܪܒܢ ܨܠܝܒܐ ܘܪܒܢ ܥܝܣܐ ܒܪܗ ܕܝܠܗ ܕܝܗܒܘ ܡܗܝܒܘ ܠܝ ܢܘܣܚܐ ܕܝܠܗ. ܘܗܘ ܕܡܨܠܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢ ܡܪܝܐ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ⁘ Scriptus est hic liber commodorum vivificorum plenus, manibus turbatis peccatorum maximi, Jesu, nomine quidem monachi, fil. presbyteri Aharonis e pago Sheba, anno 1643, [C. 1332,] quum vitam in coenobio illustris et Deo induti Georgii degerem. Vestrum autem amorem rogo, fratres cari, Christi venerandi discipuli, ut propter Christi amorem pro peccatore, qui hunc librum inquinavit, oretis, neque me infirmum culpetis, propterea quod hiems fuit, quum exscriberem, et mens turbata fuit. Orate etiam pro magistris meis, Raban Salibaeo, et Raban Jesu filio ejus, qui mihi exemplar suum commodaverunt. Qui autem orat, sit ei Dñs propitius, Amen et Amen.

Excipiunt 1. Enumeratio nominum honorificorum, quibus humilitatem ornaverunt patres, ܟܘܢܝ̈ܐ ܡܝܩܪ̈ܐ ܕܒܗܘܢ ܨܒܬܘ ܐܒܗ̈ܬܐ ܠܡܟܝܟܘܬܐ, fol. 267. 2. Rationes quae homines mortis oblivisci faciunt, et quomodo sanentur, ܡܛܠ ܥܠ̈ܠܬܐ ܕܡܛܥܝܢ ܠܐ ܡܛܥܝܢܘܬܐ ܐܢܫ ܥܠ ܥܘܗܕܢ ܡܘܬܗܘܢ ܘܐܣܝܘܬܗܘܢ, fol. 270. Deest finis et folia quaedam. 3. Fragmentum indicis ad sectiones Lib. iii. cc. 5—12. Lib. iv. cc. 1—3, fol. 271.

Praeter Basilium, Cyriacum, Ephraimum, Jacobum Edessenum, Gregorium theologum, Gregorium mafrianum, Theophilum patriarcham Alexandrinum, multos ubique scriptores asceticos laudat, quos omnes abbates vocat, sc. ܐܒܐ ܐܓܐܬܘܢ Agathon, ܐܒܐ ܐܠܘܓܝܘܣ Alogius, ܐܒܐ ܐܠܘܢܝܘܣ it. ܐܠܘܢܝܘܣ Alonius, ܐܒܐ ܐܡܘܢ Ammon, ܐܒܐ ܐܡܘܢܝܘܣ Ammonius, ܐܒܐ ܐܢܛܘܢܝܘܣ Antonius, ܐܒܐ ܐܪܣܢܝܘܣ Arsenius, ܐܒܐ ܐܢܬܝܡܝܘܣ Anthemius, ܐܒܐ ܩܘܦܪܝܘܣ Cyprius, ܐܒܐ ܕܢܝܐܝܠ Daniel, ܐܒܐ ܐܦܝܦܢܝܘܣ Epiphanius, ܐܒܐ ܐܫܥܝܐ Esaias, ܐܒܐ ܐܘܓܪܝܣ Evagrius, ܐܒܐ ܗܘܦܪܟܘܣ it. ܗܘܦܪܟܘܣ Hyparchus, ܐܒܐ ܐܝܣܚܩ Isaac, ܐܒܐ ܐܝܣܝܕܘܪܘܣ Isidorus, ܐܒܐ ܝܘܚܢܢ ܪܝܫ ܕܝܪܐ Joannes archimandrita, ܐܒܐ ܝܘܚܢܢ ܕܕܠܝ̈ܬܐ Joannes Daliathensis, ܝܘܚܢܢ

ܦܛܪܝܪܟܐ Joannes patriarcha, ܐܒܐ ܝܘܚܢܢ ܕܩܠܘܡܐ Joannes de Clumo, ܐܒܐ ܐܝܘܒ Job, ܐܒܐ ܠܘܢܓܝܢܐ Longinus, ܐܒܐ ܡܩܪܝܣ Macarius, ܐܒܐ ܡܛܘܐܝܣ it. ܡܛܐܘܢܘܣ Metois, vel Metaonos, ܐܒܐ ܢܣܛܝܪ Nesthir, ܐܒܐ ܦܟܘܡܝܘܣ Pachomius, ܐܒܐ ܦܝܘܪ Payur, ܐܒܐ ܦܘܡܝܢ Poemen, ܐܒܐ ܣܝܣܘܐܝܣ Sysais, ܐܒܐ ܬܐܘܕܘܪܐ Theodorus, ܐܒܐ ܬܐܘܕܘܪܐ ܕܦܪܡܐ Theodorus de Parme, ܐܒܐ ܬܐܘܦܝܠܘܣ Theophilus, ܐܒܐ ܛܝܐܬܘܣ Tiathus, ܐܒܐ ܙܝܢܘܢ Zeno. [Marsh. 681.]

174.

Codex bombycinus in duodecimo, ff. 265 constans, A. D. 1323, charactere simplici exaratus. Insunt;

Gregorii Bar-Hebraei Ethica.

In primo folio Abdaljalil epus Amidae se hunc librum A. C. 1660 inspexisse dicit; ܐܢܐ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܐܝܬܝܩܘܢ ܚܙܝܬ ܐܠܓܠܝܠ ܒܫܡ ܫܡܫܐ ܕܐܡܝܕ ܫܢܬ ܐܨܥܐ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܒܫܒܥܐ ܒܬܡܘܙ. ܢܚܢܝܗ ܠܗ ܐܠܗܐ. ܘܟܠ ܕܡܚܢܢܐ ܐܦ ܗܘ ܢܬܚܢܢ ܐܡܝܢ ܀ Hunc librum Ethicorum inspexit Abdaljalil, nomine epus Amidae A. Gr. 1971, die 7 mensis Thamuz: sit ei Deus misericors. Quicunque autem misericors est, ipse misericordiam adipiscetur, Amen.

1. Index capitum et sectionum, ܦܘܪܫ ܡܩ̈ܠܐܐ, fol. 2.

2. Tit. ܒܚܝܠ ܐܠܗܐ ܕܡܚܝܠ ܘܡܥܕܪ ܠܡܚܝܠܘܬܢ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܐܝܬܝܩܘܢ ܥܠ ܡܝܬܪܘܬܐ ܕܕܘܒܪ̈ܐ ܐܝܟ ܪ̈ܥܝܢܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܡܕܒܪ̈ܢܐ ܘܡܠܦ̈ܢܐ ܒܚܝܪ̈ܐ. ܡܢ ܣܝ̈ܡܬܐ ܕܛܘܒܢܐ ܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܩܕ̄ ܕܡܕܢܚܐ ܕܡܬܩܪܐ ܒܪ ܥܒܪܝܐ ܀ Ope Dei qui infirmitatem nostram roborat et adjuvat, scribere adgredimur Librum Ethicorum de morum excellentia, secundum patrum ductorum, et doctorum probatorum mentem, e scriptis beati Mar Gregorii, mafriani sancti Orientis, cognomine Bar-Hebraei, fol. 12.

Liber primus, ibid. Secundus, fol. 78. Tertius, fol. 119. Quartus, fol. 171. Ad calc. Colophon; ܐܬܟܬܒ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܡܠܐ ܡܘܬܪ̈ܢܐ ܡܚܝ̈ܢܐ. ܒܐܝ̈ܕܝ ܐܝܟ ܐܟܣܢܝܐ ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬܡܐܐ ܘܠ̄ܕ. ܒܝ̈ܘܡܐ ܝ̄ܚ ܒܐܒ. ܝܘܡ ܚܡܫܐ. ܒܕܝܪܐ ܕܣܝܕܘ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܠܪܒܢ ܝܥܩܘܒ ܩܫܝܫܐ ܘܕܝܪܝܐ ܡܢܗ ܕܕܝܪܐ: ܕܢܦܠ ܒܣܘܪ̈ܛܐ ܗܠܝܢ ܒܠ̈ܬܐ ܢܨܠܐ ܥܠ ܟܬܘܒܐ ܡܚܝܠܐ ܘܥܠ ܩܢܝܐ ܡܒܪܟܐ. ܡܪܝܐ ܢܬܠ ܚܘܣܝܐ ܘܪܚܡܐ ܠܟܠ ܕܐܫܬܘܬܦ ܘܠܐܒܗ̈ܝܗܘܢ. ܐܡܝܢ ܀ ܠܩܪܝܐ ܚܝܠ. ܘܠܫܡܘܥܐ ܒܙܘܦܐ ܕܟܝ. ܘܠܩܢܝܐ ܘܠܟܬܘܒܐ ܒܫܘܒܚܐ ܟܠܠ ܀ Scriptus est hic liber commodorum vivificorum plenus manibus peregrini, A. Gr. 1634, die 18 mensis Ob, feria quinta, in coenobio Sidi. Pertinet autem ad magistrum nostrum Jacobum presbyterum et monachum ejusdem coenobii. Quicunque autem in has confusas lineas incidat, preces pro scriba infirmo et possessore benedicto fundat. Veniam et gratiam concedat Dñs omnibus qui hujus laboris participes erant, et eorum parentibus, Amen. Lectorem, Dñe, robora: auditorem hyssopo tuo purifica; possessorem et scribam gloria corona.

Hic Raban Jacobus operum Bar-Hebraei studiosissimus fuisse videtur. Invenimus enim ap. Assem. B. O. ii. 299 colophonem, in quo idem Jacobus, coenobii Deiparae apud Sidum pagum monachus, pecuniam pro Libro Radiorum exscribendo contulisse dicitur A. C. 1329. Perperam enim Assem. A. C. 1339 scripsit, quum in colophone ܐܪܬ̄ܡܐ legimus. [Hunt. 490.]

175.

Codex bombycinus in quarto, ff. 296 constans, Carshunicus, A.C. 1479, charactere simplici exaratus. Inest;

Gregorii Bar-Hebraei Ethicorum Versio Arabica.

In primo folio inscriptio, qua parochus Abdalmessias, cognomine Ibn Kuma'l Josef, ܥܒܕܗ ܕܡܫܝܚܐ بسم خوري بلقول ولا بلفعل وهو يعرف بالكنية المشهورة ابن القمعل يوسف, se hunc librum inspexisse dicit. Excipit inscriptio in honorem filiae Joachimi, sc. virginis Mariae. In secundo Esavus episcopus, ܚܩܝܪ ܥܝܣܘ ܐܣܩܦ ܘܟܐܠܦܚܠ ܒܚܣܒ, nomen suum A. C. 1668 inscripsit; necnon in versiculo ter repetito diaconus Saphrshah, ܡܢ ܒܝܕܘ̈ܗܝ ܐܣܦܪ ܐܠܫܡܐܣ ܀ ܨܦܪܫܐܗ ܟܐܬܒܗ ܒܐܣܡ ܥܡܝܐܗ ܀. It. diaconus ܥܒܕ ܐܠܠܗ.

Index sectionum et capitum, fol. 2. Ad calc. كملت بعون الله فهرسة كتاب الايثيقون ولله الحمد والمنة على انعامه ومنه نطلب ان يعين على تكميل الكتاب بكرمه ورحمته انه ارحم الراحمين امين. وذلك خامس ساعة من نهار الاربعا حادي عشر شهر اب سنة الف وسبعماية وتسعين يونانية وكلمن يقري يترحم على يشوع بسم راهب ❖ Explicit. auxilio Dei index Libri Ethicorum, et Deo propter beneficia ejus laus et gratiae. Ab eo autem petimus ut secundum beneficentiam et misericordiam suam nobis ad librum perficiendum auxilium det: inter misericordes enim ille maxime misericors est, Amen. Scriptum est hora 5 feriae 4 diei 21 mensis Ob, A. Gr. 1790. Quicunque legit misericors sit erga scribam Jesum, nomine monachum.

Tit. ܥܠܝ ܪܓܐ ܐܠܬܐܠܘܬ ܐܠܩܕܘܣ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܐܠܪܘܚ ܐܠܩܕܘܣ ܐܠܐܠܗ ܐܠܘܐܚܕ ܢܒܬܕܝ ܐܢ ܢܟܬܒ ܐܠܟܬܐܒ ܐܠܢܦܝܣ ܐܠܡܣܡܝܐ ܐܝܬܝܩܘܢ ܐܝ ܟܬܐܒ ܐܠܐܕܐܒ ܘܗܘ ܐܠܓܐܡܥ ܐܠܐܕܘܝܗ ܐܠܓܣܕܐܢܝܗ ܘܐܠܪܘܚܐܢܝܗ ܥܠܝ ܡܓܪܝ ܐܠܐܥܡܐܠ ܥܠܝ ܪܐܝ ܐܠܐܒܐܐ ܐܠܡܥܠܡܝܢ ܬܐܠܝܦ ܐܠܥܐܠܡ ܐܠܚܒܪ ܐܠܡܬܥܒ ܢܘܪ ܐܠܡܫܪܩ ܘܐܠܡܓܪܒ ܡܐܪ ܐܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢ ܐܠܡܫܪܩ ܐܡ ܐܠܐܢܘܐܪ ܐܠܕܝ ܗܘ ܐܒܘ ܐܠܦܪܓ ܐܒܢ ܗܪܘܢ ܐܠܛܒܝܒ ܐܠܡܥܪܘܦ ܒܐܒܢ ܐܠܥܒܪܝ ܀ In spe Trinitatis sanctae, Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, scribere adgredimur librum pretiosum, cui nomen 'Ηθικῶν, sive Liber Moralium, cui insunt remedia corporalia et spiritalia ad varia vitae officia recte obeunda, secundum patrum, magistrorum nostrorum, mentem. Concinnavit sapiens doctus laboriosus, Orientis et Occidentis lux, Mar Gregorius, Orientis matris luminum mafrianus, qui idem Abu'lfarag, fil. Aharonis medici, cognomine Bar-Hebraeus, fol. 8.

Libri et capita eadem sunt ac in codd. duobus antecedentibus.

In margine fol. 292 exstat manu recentiore nota; ܦܝ ܣܢܗ ܐܠܦ ܘܬܣܥܡܝܗ ܘܣܬܗ ܘܬܠܬܝܢ ܝܘܢܐܢܝܗ ܐܬܐ ܐܒܘܢܐ ܡܪܝ ܐܓܢܐܛܝܘܣ ܒܛܪܝܪܟ ܐܢܛܟܝܗ ܐܠܝ ܚܠܒ ܘܟܐܢ ܩܨܕܗ ܡܪܘܢ ܘܓܡܥ ܡܥܗ ܒܛܪܝܪܟ ܐܠܐܪܡܢ ܘܡܥܗ ܐܣܩܐܦܝܬܗ ܘܡܢ ܥܢ ܐܣܩܐܦܝ ܐܠܣܪܝܐܢ ܡܪܝ ܕܝܘܢܝܣܝܘܣ ܡܛܪܢ ܚܠܒ ܘܡܪܝ ܣܘܝܪܝܘܣ ܡܛܪܢ ܐܪܗܐ ܘܡܪܝ ܩܘܪܝܠܠܘܣ ܡܛܪܢ ܕܝܪ ܡܪܝ ܐܠܝܐ ܘܡܪܝ ܕܝܘܣܩܘܪܘܣ ܕܝܪ ܡܪܝ ܡܘܣܐ ܐܠܚܒܫܝ ܐܣܩܦ ܐܠܣܪ ܐܠܥܙܝܡ ܘܐܠܡܣܝܚ ܘܐܠܠܗ ܪܒ ܐܠܥܐܠܡܝܢ.... ܀ A. Gr. 1936, C. 1625 pater noster Mar Ignatius, Antiochiae patriarcha, ad Halebum venit, ut sacrum chrisma consecraret: et convenerunt eum patriarcha Armeniae cum quibusdam illius regionis episcoporum. Ex episcopis autem Syriacis aderant Dionysius Halebi metropolitanus, et Severus Edessae metrop., et Cyrillus coenobii Mar Eliae metrop., et Dioscorus coenobii Mar Mosis prophetae, magni mysterii dñi, episcopus. Et Deo, mundorum Dño, sit gloria.

Excipit disputatio brevis Carshunice de recta fide contra Arium, fol. 293.

Ad calc. Colophon; ܬܡ ܗܕܐ ܐܠܐܬܒܐܬ

ܐܠܦܪܝܓ ܟܬܐܒ ܐܠܐܬܝܩܘܢ ܐܠܕܝ ܗܘ
ܟܬܐܒ ܐܠܦܪܐܝܛ ܘܐܠܣܢܢܬ ܥܠܝ ܝܕ
ܐܚܩܪ ܥܒܝܕ ܐܠܪܒ ܝܣܘܥ ܐܠܡܣܝܚ.
ܘܟܬܒ ܦܝ ܕܝܪ ܐܠܥܙܝܡ ܕܝܪ ܐܠܩܕܝܣ
ܡܐܪ ܐܒܐ ܐܠܫܗܝܕ ܘܨܐܚܒ ܐܠܐܝܐܬ ܘܐܠܡܥܓܙܐܬ.
ܐܠܕܝ، ܥܠܝ ܩܪܝܒ ܡܕܝܢ̈ܗ ܩܠܐܬ، ܐܠܡܚܪܘܣܗ
ܡܢ ܐܥܡܐܠ ܐܠܛܘܪ ܐܠܥܐܡܪ ܐܠܡܚܡܝܗ.
ܣܢ̈ܗ ܐܠܦ ܘܣܒܥܡܐܝܗ ܘܬܣܥܝܢ ܝܘܢܐܢܝܗ
ܦܝ ܫܗܪ ܐܝܠܘܠ ܟ̄ܕ ܝܘܡ ܥܝܕܗ ܗܘ ܝܘܡ ܚܕ
ܐܠܩܕܝܣ ܡܐܪ ܕܘܡܛ ܛܒܝܒ ܐܠܐܢܦܣ
ܘܐܠܐܓܣܐܕ. ܦܝ ܐܝܐܡ ܐܠܐܒܐ
ܐܠܡܥܠܡܝܢ ܘܐܠܪܥܐܗ ܐܠܨܐܕܩܝܢ. ܗ̄ ܐܠܐܒ
ܐܠܡܥܠܡ ܡܐܪ ܐܓܢܐܛܝܘܣ ܐܠܒܛܪܝܪܟ
ܒܐܠܟܪܣܝ ܐܠܐܢܛܐܟܝ ܐܠܫܪܥܝ، ܐܒܢ
ܐܟܬ ܐܠܐܒ ܐܠܡܦܪܝܢ ܐܠܡܬܢܝܚ ܡܐܪ
ܒܐܣܝܠܝܘܣ ܡܦܪܝܢ ܐܠܫܪܩ. ܦܪܝܕ ܥܨܪܗ.
ܘܘܚܝܕ ܕܗܪܗ ܐܠܕܝ، ܠܡܐ ܦܝ ܡܘܬܗ ܕܐܪ
ܥܠܬ ܝܥܩܘܒ. ܠܐܢܗ ܟܐܢ ܒܩܝ ܦܝ ܐܠܡܫܪܩ
ܐܚܕ ܡܠܟܗ ܢܦܣܗ ܐܠܣܝܕ ܐܠܡܣܝܚ. ܬܘܠ
ܥܠܝ ܪܘܚܗ ܐܠܛܐܗܪܗ ܐܠܩܕܝܣܗ. ܘܐܠܐܒ
ܐܠܪܘܚܐܢܝ. ܡܐܪ ܒܐܣܝܠܝܘܣ ܡܦܪܝܢ
ܐܠܫܪܩ. ܐܠܦܐܝܩ ܐܠܫܗܝܪ. ܐܠܢܣܝܒ
ܒܐܠܠܗ ܥܠܝܗ ܐܠܐܒ ܐܠܡܦܪܝܢ ܐܠܡܬܢܝܚ
ܡܐܪ ܒܐܣܝܠܝܘܣ. ܘܡܐܪ، ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ
ܒܐܠܠܗ. ܘܗܘܕܐ ܐܝܫܐ ܐܒܢ ܐܟܬ ܐܠܐܒ
ܐܠܒܛܪܝܪܟ ܡܐܪ ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ ܗܘ ܡܠܐܟ
ܟܠܗܐ ܒܐܪܟܬ ܘܐܒܐ ܐܠܐܒܐ ܡܬܡܣܟܝܢ
ܐܠܡܓܕ ܐܪܬܘܕܘܟܣܝܢ. ܘܐܠܐܒ ܐܠܡܥܠܡ
ܡܐܪ ܝܘܚܢܐ ܐܠܡܛܪܘܦܘܠܝܛ ܘܗܘ ܐܒܐ
ܐܠܐܒ ܡܓܬܗܕ ܥܠܝ ܐܠܡܥܐܪܦܗ ܟܬܝܪ
ܐܠܐܓܬܗܐܕ. ܦܐܠܪܒ ܝܚܦܛ ܚܝܐܗ ܘܝܥܝܢܗ
ܥܠܝ ܦܥܠ ܐܠܦܛܐܐܠ. ܘܝܬܒܬ ܩܠܒܗ ܥܠܝ
ܢܝܗ ܒܥܡܠ ܐܠܚܝܪ ܘܒܢܝܢ ܐܠܟܢܐܝܣ ܘܐܠܐܕܝܪܗ
ܘܬܟܬܝܒ ܐܠܟܬܒ. ܘܡܐܪ ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ
ܡܛܪܐܢ ܐܠܡܥܕܢ. ܘܡܐܪ ܐܬܢܐܣܝܘܣ.
ܡܛܪܐܢ ܐܠܚܬܟ ܘܡܐܪ ܕܝܘܣܩܘܪܘܣ
ܡܛܪܐܢ ܡܝܦܪܩܝܢ. ܘܡܐܪ ܩܘܪܠܘܣ
ܡܛܪܐܢ ܓܪܓܪ. ܘܡܐܪ، ܛܝܡܬܐܘܣ.
ܘܡܐܪ ܦܝܠܘܟܣܝܢܘܣ ܘܡܐܪ ܝܘܠܝܘܣ
ܡܥ ܒܐܩܝ ܐܠܡܛܐܪܢܗ ܐܠܐܪܬܘܕܘܟܣܝܢ
ܐܠܪܒ ܐܠܐܠܗ ܝܕܝܡ ܪܐܣܬܗܡ ܐܡܝܢ
ܡܓܕܘܗ ܘܫܝܚ ܟܢܝܣܗ. ܘܠܗ ܡܥܢ

ܒܠܐܬܝܩܘܢ ܐܡܝܢ. ܐܡܝܢ ܀ Explicit. liber hic nobilis, qui Liber est 'Ηθικῶν, sive Collectio Regularum et Praeceptorum Moralium, manu servi Dñi nostri Jesu Christi vilissimi. Scriptus est in magno coenobio S. Mar Abae, martyris, miraculorum et prodigiorum effectoris, quod prope urbem munitam Castra Kelat, in ditione castelli validi Tyri situm est; A. Gr. 1790, die 24 Septembris, in festo S. Mar Dometii, animarum et corporum medici: diebus patrum magnorum pastorumque justorum, patris magni Mar Ignatii, qui ut patriarcha cathedram legitimam Antiochiae occupat, et filius est sororis mafriani beate quiescentis Mar Basilii, mafriani Orientis, temporis phoenicis, et in suo saeculo unici, cujus morte e loco dimotum est habitaculum Jacobitarum, propterea quod ille solus reliquias Syrorum summo amore fovebat; misericordia Dñi Christi puro sanctoque ejus spiritui locum apud eum concedat: item patris spiritalis, Mar Basilii, Orientis mafriani, existimationis eximiae, illustris, Deo cognati, qui in locum patris beate quiescentis Mar Basilii successit: item, Mar Ignatii Bilah, qui sororis Mar Ignatii patriarchae filius est, omnium virtutum quintessentiae, et patrum fidorum orthodoxorum gloriae: item patris magni Mar Joannis metropolitani, viri suae dioecesis quam maxima cura studiosi; teneat eum Deus in manu ejus, et in via virtutum adjuvet, et ut cor ejus in consilio suo bene faciendi, et ecclesias coenobiaque aedificandi, et libris diligenter studendi perseveret, concedat: item, Mar Dionysii, urbis Maadan metropolitani: item, Mar Athanasii, Hatachae metropolitani: item, Mar Dioscori, Maipheractae metrop.: item, Mar Cyrilli, Gargarae metrop.: necnon Mar Timothei, Mar Philoxeni, Mar Julii, caeterorum-

que metropolitanorum orthodoxorum. Dñs Deus vitas eorum secundum hominum aetatem longas faciat, et nos per eorum preces adjuvet, Amen, Amen.

Tres excipiunt epigraphae, quarum in prima gratias agit Basilio, Orientis mafriano, propterea quod eum quamvis indignum qui librum transcriberet, quoniam neque scriba neque lector fuerat, ad opus suscipiendum incitaverat, الذي انا ما كنت مستحق ان اكتب ولا اضع يدي في الكتاب لاجل ما كنت لا كاتب ولا قاري. بل هو ابونا دعاني للكتابة •. In altera grato animo laudat Joannem metropolitam, qui eum omnino rudem, qui ne unam quidem literam scribere potuerit, اعرف اكتب ولا اية واحدة, neque etiam legendi capax fuerit, لانني انا كنت رجل اعمي القلب ولم افهم علي القراة, artem scribendi docuit, بل هو رباني كان يرويني كيف اكتب. Ipsum Joannem ut scribam peritissimum laudat, لانه هو كان قاري عارف ماهر داري عالم ذو حسن منطق. Caeteros etiam coenobii sui monachos commemorat, sc. ܝܫܘܥ, ܝܡܡܐ, ܝܥܩܘܒ, ܐܚܝܢܐ, ܒܪܨܘܡܐ, ܐܒܪܗܡ, ܐܒܝܒܐ, ܬܐܘܡܐ, ܝܘܣܦ, ܐܒܪܗܡ, ܩܘܪܝܩܘܣ, ܒܗܢܡ, Jesum, Jamam, Jacobum, Achinam, Barsumam, Ibrahim, Abibum, Thomam, Josephum, Ibrahim, Cyriacum, Behenam. Denique coenobium celebrat ut دير القديس مار ابي ومار ثاودوتا ومار شابي وماري ديمط الذي بجبل قوروس • Coenobium S. Mar Abae, et Mar Theodoti, et Mar Sabaei, et Mar Dometii, in monte Cyro. In postrema preces fidelium orat pro patribus ejus spiritalibus et corporalibus. [MARSH. 561.]

176.

Codex bombycinus in quarto, ff. 267 constans, A. C. 1548 inceptus, A. C. 1557 absolutus, Carshunicus, charactere simplici luculenter exscriptus. Insunt;

1. Gregorii Bar-Hebraei Ethicorum versio Arabica.

In fol. 3 index, cujus duae primae paginae Syriace, ceterae Carsh. scriptae sunt. Ad calc. idem ac in cod. antecedente colophon, praeter temporis descriptionem, وذالك عاشر ساعة من نهار الجمعة شهر حزيران في سنة الف وثمانماية وتشعة وخمسين يونانية وكلمن يقرا يترحم علي كاتبة عبد الله باسم قس وشماس • Factum est hora decima lucis feriae sextae, in mense Hhaziron, A. Gr. 1859. Quicunque legit, oret pro scriba Abdallah, nomine presbytero et diacono. In fol. 9 tit. omnino idem est ac in cod. antecedente. Quem excipiunt iidem libri et capita.

2. Excerpta varia.

1. Libelli de sancta Trinitate fragmentum, binis columnis, Carsh. Insunt breves haeresium et de Trinitate, et de Dñi nostri natura descriptiones, fol. 240.
2. Commemoratio eorum quos Jacobitae honore prosequuntur, Syr., fol. 244. A virgine Maria initium capit scriba, post quam commemorat prophetas, apostolos, martyres, confessores, ecclesiae ministros usque ad lectores et psaltas, monachos et qui asceticam vitam colunt, inter quos ܐܣܛܘܢ̈ܝܐ. ܕܡܕ̈ܪܐ، ܕܥܡܘܕܐ. ܘܡܬܟ ܟ̈ܬܝܫܐ. ܘܠܒܬ̈ܘܠܐ ܦܪ̈ܝܫܐ ܘܦܪ̈ܘܫܐ ܘܡܣܟ̈ܢܐ. ܘܝ̈ܬܡܐ ܒܡܕܒܪܐ. ܘܡ̈ܬܒܝ ܒܛܘܪ ܚܬܘܬܐ. ܘܬ̈ܠܝܠ، ܡܢ ܚܝܘܬܐ ܘܡܦܢܝܢ ܐܢܫܝܢ; post hujusmodi sanctos ad hierarchiam ecclesiasticam pergit, ad reges, ad orphanos, viduas, pauperes; ad totum fidelium coetum; denique ut omnium culmen ad sanctam Trinitatem. Ad calc. ܫܠܡܬ ܠܗ ܡܬܬܟܠܠܬܐ ܦܘܩܐ، ܢܘܩܐ ܠܐܠܗܐ. ܦܘܩܐ، ܢܘܩܐ ܠܡܠܬܐ. ܦܘܩܐ، ܦܘܩܐ ܠܬܪܝܢܐ. ܦܘܩܐ، ܦܘܪܩܢܐ ܐܚܪܝܐ ܠܚܘܒܬܐ ܥܝܬܐ ܘܠܐܠܗܐ. ܘܦܘܩܐ ܚܬܪ ܡܢ ܟܠ.. ܠܐܠܗܘܬܐ

ܒܣܝܡܐ ܡܢ ܟܠܗ ܀ E bonis inenarrabilibus Dei donis jucunda augustiatis curarum remissio; lassis jucunda quies; peregrinatoribus jucundus reditus: scribae labore vexato et defesso jucunda ultima linea: sed omnium jucundissima oratio quae provenit ex corde.

3. Homilia S. Mar Jacobi doctoris Sarugensis de monachis, ܕܡܠܦܢܐ ܡܪܝ, ܝܥܩܘܒ ܡܐܡܪܐ ܡܬܐܡܪܐ ܕܥܠ ܝܚܝܕܝܐ, fol. 245.

4. Quaestio Chamisii Nestoriani ad Bar-Hhetab, ܫܘܐܠܬܐ ܕܚܡܝܣ ܢܣܛܘܪܝܢܐ ܠܒܪ ܚܛܐܒ, fol. 259. Responsio Danielis Bar-Hhetab, fol. 260. It. ipsius Bar-Hebraei, ibid., sc. ܗܕܐ ܕܝܢ ܐܬܚܙܝܬ ܫܘܐܠܬܐ ܘܦܘܢܝܐ ܠܘܬ ܐܒܘܢ ܡܪܝ, ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܩܕܝܫܐ: ܟܕ ܐܬܘ ܠܗ: ܒܚܪܗ ܘܟܬܒ ܗܘ ܒܡܫܘܚܬܐ ܗܝ ܦܘܢܝ ܦܬܓܡܐ ܀ Quum autem quaestio et responsio ad patrem nostrum Mar Gregorium mafrianum sanctum perductae sunt, eas exploravit, et in eodem metro responsum scripsit. Altera Nestoriani responsio, ܬܘܒ ܦܘܢܝܐ ܐܚܪܢܐ ܕܢܣܛܘܪܝܢܐ ܒܬܪ ܙܒܢܐ ܐܬܩܪܒ ܠܘܬ ܡܦܪܝܢܐ ܩܕܝܫܐ. ܚܕ ܢܣܛܘܪܝܢܐ ܘܐܡܪ ܀ Post aliquod tempus Nestorianus quidam se coram sancto mafriano obtulit, dixitque, ibid. It. Bar-Hebraei responsio, ܦܘܢܝܗ ܕܐܒܘܢ ܡܪܝ, ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ, fol. 261. De his vide supra 377, 22—24.

5. Aenigmata cum solutionibus in metro heptasyllabo, ܬܘܒ ܫܘܐܠܬܐ ܘܦܘܫܩܬܐ ܘܒܪܐ ܕܡܫܘܚܬܐ ܕܡܪܝ, ܐܦܪܝܡ, ibid.

6. Ordo ecclesiam circumeundi, ex Libro Thesaurorum, ܡܛܠ ܚܘܕܪܐ ܕܥܕܬܐ ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܣܝܡܬܐ ܘܛܟܣܐ ܕܥܕܬܐ, fol. 264. Librum Thesaurorum puto eundem esse ac Beth-gaz, de quo vide supra.

Ad calc. Colophon; ܐܢܐ ܥܒܕ ܐܠܗܐ: ܘܥܒܕ ܟܠ ܥܒܕܘܗܝ ܕܐܠܗܐ: ܐܠܗܐ ܡܣܟܢܐ ܘܥܠܝܒܐ ܡܢ ܗܢܐ ܟܬܒܐ ܐܝܬܝܩܘܢ ܐܟܬܒܬ ܒܐܝܕ ܨܚܚܐ: ܒܫܢܬ ܐܚܘܣܚ ܝܘܢܝܐ ܘܫܢܬ ܐܢܢܙ ܡܫܝܚܝܐ ܘܐܝܬܘܗܝ ܨܚܚܐ ܕܐܟܬܒܬ ܡܢܗ ܕܩܫܝܫܐ ܥܒܕ ܐܠܗܐ ܟܗܢܐ ܡܝܬܪܐ ܘܠܐܝܘܐ ܐܝܟ ܟܗܢܐ ܐܗܪܘܢ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܚܣܝܢܬܐ ܚܣܢ ܟܐܦܐ ܀ Ego Abdallah (servus Dei), immo servus omnium Dei servorum, pauper, egenus, ex hoc codice Ethica secundum exemplar descripsi, A. Gr. 1868, C. 1557. Exemplar autem quod descripsi pertinet ad presbyterum Abdallah, sacerdotem (l. ܟܗܢܐ) eximium, laboriosum, ut sacerdos Aharon, ex urbe munita castro Cephae. Solitae excipiunt preces.

[HUNT. 341.]

177.

Codex chartaceus in quarto, ff.[a] 113 constans, charactere simplici, A. C. 1548, ineleganter exaratus. Inest;

Gregorii Bar-Hebraei Astronomiae Compendium, mathematicis figuris instructum, quod vulgo Liber Adscensus Mentis vocatur.

Tit. ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܣܘܠܩܐ ܗܘܢܢܝܐ ܥܠ ܐܣܟܡܐ ܕܪܩܝܥܐ ܘܕܐܪܥܐ ܡܢ ܣܝܡܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܩܕܝܫܐ ܀ Ope Dei Dñi scribere adgredimur Librum Adscensus Mentalis de Forma Firmamenti et Terrae e scriptis S. Mar Gregorii mafriani.

1. Pars prima de coelorum formis, ܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ ܥܠ ܐܣܟܡܐ ܕܫܡܝܐ, fol. 1. Praecedit brevis praefatio, ܦܪܘܡܝܘܢ.

1. Cap. 1, De theoriis quae prius accipiendae sunt ܡܛܠ ܬܐܘܪܝܣ ܕܡܩܕܡ ܡܬܩܒܠܢ. Undecim insunt sectt., *a*. De definitionibus geometricis, quarum in hac doctrina

---

[a] Sexaginta hujus codicis folia priora duplicia sunt e chartis tenuioribus conglutinatis.

opus est, ܡܛܠ ܦܘܫܩ ܡ̈ܠܘܬܐ ܠܐܘܡܛܠܝ̈ܣܝܘܬܐ ܕܡܬܒ̈ܥܝܢ ܒܝܘܠܦܢܐ ܗܢܐ, ibid. β. De caelorum forma sphaerica, ܡܛܠ ܐܣܦܝܪܘܬ ܫܡܝܐ, fol. 4. γ. De terrae et aquarum forma sphaerica, ܡܛܠ ܐܣܦܝܪܘܬ ܐܪܥܐ ܘܡ̈ܝܐ, ibid. δ. Quod terra in caelorum medio sita est, ܡܛܠ ܗ̇ܝ ܕܐܪܥܐ ܒܡܨܥܬܗ ܗ̣ܝ ܕܫܡܝܐ, ibid. ε. Quod terra, si ad caelos comparetur, merum punctum sit, ܡܛܠ ܗ̇ܝ ܕܐܝܟ ܢܘܩܕܬܐ ܗ̣ܝ ܐܪܥܐ ܠܘܬ ܫܡܝܐ, fol. 5. ϛ. Quod terra stabilis et immota est, ܡܛܠ ܗ̇ܝ ܕܫܠܝܐ ܐܪܥܐ ܘܠܐ ܡܬܬܙܝܥܐ, ibid. ζ. De zona superiore, quae omnia continet, ܡܛܠ ܡܘܙܠܬܐ ܚܠܝܠܬܐ ܐܚܝܕܬ ܟܠ, ibid. η. De stellarum fixarum zona, ܡܛܠ ܡܘܙܠܬܐ ܕܩ̈ܝܡܬܐ, ibid. θ. De septem planetarum zonis, ܡܛܠ ܡܘ̈ܙܠܬܐ ܕܫܒܥܐ ܗ̣ܢܘܢ ܠܟܘ̈ܟܒܐ, fol. 6. ι. De elementorum in lunae sphaera dispositione, ܡܛܠ ܗܢܕܣܐ ܕܐܣܛܘ̈ܟܣܐ ܒܗ ܐܣܦܝܪ ܣܗܪܐ, ibid. ια. De circulis majoribus et notioribus, ܡܛܠ ܚܘ̈ܕܪܐ ܪ̈ܘܪܒܐ ܘܝܕ̈ܝܥܐ, fol. 7.

2. Cap. 2, De sphaeris solis, ܡܛܠ ܐܣܦܝ̈ܪ ܫܡܫܐ, fol. 10. Quinque insunt sectt., α. De numero zonarum solis, ܡܛܠ ܡܢܝܢ ܡܘ̈ܙܠܬܐ ܕܫܡܫܐ, ibid. β. De modo, quo duae solis zonae inventae sunt, ܡܛܠ ܐܝܟܢܘܬ ܫܟܚܬܐ ܕܡܘ̈ܙܠܬܐ ܬܪ̈ܬܝܢ ܕܫܡܫܐ, fol. 11. γ. De zonarum solis motibus, ܡܛܠ ܙܘ̈ܥܐ ܕܡܘ̈ܙܠܬܐ ܕܫܡܫܐ, fol. 12. δ. De motus solaris mutatione, ܡܛܠ ܫܘܚܠܦܐ ܕܙܘܥܐ ܫܡܫܝܐ, ibid. ε. De nominibus rerum solarium explicandis, ܡܛܠ ܦܘܫܩ ܫܡ̈ܗܐ ܕܨܒ̈ܘܬܐ ܫܡܫܝ̈ܬܐ, ibid.

3. Cap. 3, De sphaeris lunae, ܡܛܠ ܐܣܦܝ̈ܪ ܣܗܪܐ, fol. 13. Octo insunt sectt., α. De numero zonarum lunae, ܡܛܠ ܡܢܝܢ ܡܘ̈ܙܠܬܐ ܕܣܗܪܐ, ibid. β. De modo, quo quatuor hae zonae inventae sunt, ܡܛܠ ܐܝܟܢܘܬ ܫܟܚܬܐ ܕܡܘ̈ܙܠܬܐ ܗܠܝܢ ܐܪܒܥ, ibid. γ. De motibus zonarum lunae, ܡܛܠ ܙܘ̈ܥܐ ܕܡܘ̈ܙܠܬܐ ܕܣܗܪܐ, fol. 14. δ. De motuum lunarium mutatione, ܡܛܠ ܫܘܚܠܦܐ ܕܙܘ̈ܥܐ ܣܗܪܝܐ, fol. 15. ε. De rebus lunae propriis, ܡܛܠ ܨܒ̈ܘܬܐ ܕܕܝ̈ܠܝܬܐ ܕܣܗܪܐ, fol. 16. ϛ. De rebus zonae naturae contrariis, quae in lunae epicyclo apparent, ܡܛܠ ܨܒ̈ܘܬܐ ܢܘܚ̈ܕܝܢ ܠܟܝܢ ܡܘܙܠܬܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܒܐܦܝܩܘܩܠܘܣ ܕܣܗܪܐ, fol. 17. ζ. De maculis quae in lunae facie videntur, ܡܛܠ ܥܡ̈ܛܬܐ ܕܒܐܦ̈ܝ ܣܗܪܐ ܡܬܚܙ̈ܝܢ, ibid. η. De nominibus rerum lunarium explicandis, ܡܛܠ ܦܘܫܩ ܫܡ̈ܗܐ ܕܨܒ̈ܘܬܐ ܣܗܪ̈ܝܬܐ, fol. 18.

4. Cap. 4, De quatuor planetarum, sc. trium superiorum [Saturni, Jovis, Martis,] et Veneris sphaeris, ܡܛܠ ܐܣܦܝ̈ܪܐ ܕܐܪܒܥܐ ܟܘ̈ܟܒܐ ܬܠܬܐ ܥܠ̈ܝܐ ܥܡ ܦܘܪܕܝܛܐ, fol. 19. Septem insunt sectt., α. De numero earum zonarum, ܡܛܠ ܡܢܝܢ ܡܘ̈ܙܠܬܗܘܢ, ibid. β. De modo, quo hae tres zonae inventae sunt, ܡܛܠ ܐܝܟܢܘܬ ܫܟܚܬܐ ܕܡܘ̈ܙܠܬܐ ܗܠܝܢ ܬܠܬ, fol. 20. γ. De harum quatuor planetarum motibus, ܡܛܠ ܙܘ̈ܥܐ ܕܟܘ̈ܟܒܐ ܗܠܝܢ ܐܪܒܥܐ, ibid. δ. De rebus planetis tribus superioribus propriis, ܡܛܠ ܨܒ̈ܘܬܐ ܕܕܝ̈ܠܝܬܐ ܕܟܘ̈ܟܒܐ ܬܠܬܐ ܥܠ̈ܝܐ, fol. 21. ε. De harum planetarum motuum mutationibus, ܡܛܠ ܫܘܚܠ̈ܦܐ ܕܙܘ̈ܥܐ ܕܟܘ̈ܟܒܐ ܗܠܝܢ, fol. 22. ϛ. De re naturae zonae contraria, quae in harum planetarum epicyclis apparet, ܡܛܠ ܨܒ̈ܘܬܐ ܕܢܘܚ̈ܕܝܢ ܠܟܝܢ ܡܘܙܠܬܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܒܐܦܝܩܘܩܠܘܣ ܕܟܘ̈ܟܒܐ ܗܠܝܢ, fol. 23. ζ. De nominibus rerum, quae ad has planetas pertinent, explicandis, ܡܛܠ ܦܘܫܩ ܫܡ̈ܗܐ ܕܨܒ̈ܘܬܐ ܕܟܘ̈ܟܒܐ ܗܠܝܢ, ibid.

5. Cap. 5, De Mercurii sphaeris, ܡܛܠ ܐܣܦܝ̈ܪ ܗܪܡܝܣ, fol. 24. Quatuor insunt sectt., α. De ejus zonarum numero,

ܡܛܠ ܡܢܝܢ ܡܩ̈ܘܠܬܗܘܢ, ibid. *β*. De modo, quo hae quatuor zonae inventae sunt, ܡܛܠ ܐܝܟܢܝܘܬ ܫܟܚܬܐ ܕܡܩ̈ܘܠܬܐ ܗܠܝܢ ܐܪܒܥ, fol. 25. *γ*. De Mercurii motibus, ܡܛܠ ܪ̈ܗܛܐ ܗܪܡܝܣ, ibid. *δ*. De rebus Mercurio propriis, ܡܛܠ ܥܒ̈ܕܐ ܕܕܝ̈ܠܢܐ ܕܗܪܡܝܣ, ibid.

6. Cap. 6, De stellarum latitudine, ܡܛܠ ܦܬܝܐ ܕܟܘ̈ܟܒܐ, fol. 28. Septem insunt sectt., *α*. De lunae latitudine, ܡܛܠ ܦܬܝܐ ܕܣܗܪܐ, ibid. *β*. De trium planetarum superiorum latitudine, ܡܛܠ ܦܬܝܐ ܕܬܠܬܐ ܟܘ̈ܟܒܐ ܥܠ̈ܝܐ, ibid. *γ*. De modo, quo trium planetarum superiorum latitudo inventa est, ܡܛܠ ܐܝܟܢܝܘܬ ܫܟܚܬܐ ܕܦܬܝܐ ܕܟܘ̈ܟܒܐ ܬܠܬܐ ܥܠ̈ܝܐ, fol. 30. *δ*. De duarum planetarum inferiorum [Mercurii et Veneris] latitudine, ܡܛܠ ܦܬܝܐ ܕܬܪ̈ܝܗܘܢ ܟܘ̈ܟܒܐ ܬܚ̈ܬܝܐ, ibid. *ε*. De modo, quo duarum planetarum inferiorum latitudo inventa est, ܡܛܠ ܐܝܟܢܝܘܬ ܫܟܚܬܐ ܕܦܬܝܐ ܕܬܪ̈ܝܗܘܢ ܟܘ̈ܟܒܐ ܬܚ̈ܬܝܐ, fol. 32. *ϛ*. De totis harum quinque planetarum declinationibus, quantae sint, ܡܛܠ ܟܡܝܘܬܐ ܕܣ̈ܛܝܐ ܟܠܗܝܢ ܕܚܡܫܐ ܟܘ̈ܟܒܐ ܠܚܕ̈ܢܐ, fol. 33. *ζ*. De apogaeorum quinque planetarum epochis, ܡܛܠ ܐܦܘ̈ܟܐܣ ܕܐܘܦܓ̈ܝܘܢ ܕܟܘ̈ܟܒܐ ܚܡܫܐ ܠܚܕ̈ܢܐ, fol. 34.

7. Cap. 7, De rebus, quae ad luminaria, ratione situs eorum vel ad terram vel inter se, pertinent, ܡܛܠ ܥܒ̈ܕܐ ܕܢܩܦܝܢ ܠܢܗܝܪ̈ܐ ܒܣܘܡܟܐ ܕܣܝܡܘܬܗܘܢ ܠܘܬ ܐܪܥܐ ܘܠܘܬ ܚܕ̈ܕܐ, ibid. Novem insunt sectt., *α*. De quatuor punctis intersectionis zonae eccentri, et epicycli, ܡܛܠ ܡܥܒܪ̈ܐ, ibid. *β*. De ortuum quinque planetarum antecessionibus, et dilationibus, et insistentiis, ܡܛܠ ܩܕܡܘܬ ܡܕܢ̈ܚܐ ܘܡܩ̈ܘܝܐ ܘܡܬܚܪ̈ܝܢܘܬܗܘܢ, fol. 35. *γ*. De comparitione (*φάσις*, stellae radiis solis occultae egressus, ita ut denuo videatur), et occultatione, et conjunctione, et plenilunio, ܡܛܠ ܦܐܣܝܣ ܘܟܣܝܐ ܘܣܘܢܘܕܘܣ ܘܦܢܣܠܢܘܣ, fol. 36. *δ*. De parallaxi, [b] ܡܛܠ ܦܪܠܟܣܝܣ, fol. 38. *ε*. De incremento et diminutione lucis lunae, ܡܛܠ ܬܘܣܦܬܐ ܘܒܨܝܪܐ ܕܢܘܗܪܗ ܕܣܗܪܐ, fol. 40. *ϛ*. De solis defectu, ܡܛܠ ܠܩܦܣܝܣ ܕܫܡܫܐ, fol. 41. *ζ*. De lunae defectu, ܡܛܠ ܐܠܩܦܣܝܣ ܕܣܗܪܐ, fol. 42. *η*. De tempore quod inter duos solis defectus natura intervenire necesse sit, ܡܛܠ ܡܫܘܚܬܐ ܙܒ̈ܢܐ ܒܝܬ ܬܪܝܢ ܟܣ̈ܝܐ ܐܢܢܩ̈ܝܐ, fol. 43.

8. Cap. 8, De stellis fixis, ܡܛܠ ܕܩܝ̈ܡܬܐ ܐܝܟܢܝܘܬ ܟܘ̈ܟܒܐ ܡܩܝ̈ܡܐ, fol. 47. Decem insunt sectt., *α*. Quod stellae fixae semper eandem inter se positionem teneant, ܡܛܠ ܗܿܘ ܕܟܘ̈ܟܒܐ ܡܩܝ̈ܡܐ ܗܘ ܒܗ ܗܘ ܣܝܡܐ ܠܘܬ ܚܕ̈ܕܐ ܢܛܪܝܢ ܐܡܝܢܐܝܬ, ibid. *β*. De modo, quo motum stellarum fixarum mathematici veteres invenerunt, ܡܛܠ ܐܝܟܢܝܘܬ ܫܟܚܬܐ ܕܩܕ̈ܡܝܐ ܘܪܕܝܐ ܕܩܝ̈ܡܐ, fol. 48. *γ*. De ratione quare stellae fixae in varias figuras (constellationes) disponantur, ܡܛܠ ܥܠܬܐ ܕܪܘܫܡ̈ܐ ܕܡܠܘܫ̈ܬܐ ܠܡܢܝ̈ܢܐ, ibid. *δ*. De stellarum fixarum magnitudine, ܡܛܠ ܪܒܘܬܗܘܢ ܕܟܘ̈ܟܒܐ ܩܒ̈ܝܥܐ, fol. 49. *ε*. De stellis nebulosis et via lactea, ܡܛܠ ܟܘ̈ܟܒܐ ܥܢ̈ܢܝܐ ܘܫܒܝܠ ܬܒܢܐ, ibid. *ϛ*. De polo boreali meridiano, ܡܛܠ ܩܘܛܒܐ ܓܪܒܝܝܐ ܕܐܡܣܡܒܪܝܢܘܣ, fol. 50. *ζ*. De constellationibus borealibus, ܡܛܠ ܕܡܘ̈ܬܐ ܓܪ̈ܒܝܝܬܐ, ibid. *η*. De constellationibus zodiaci, ܡܛܠ ܕܡܘ̈ܬܐ ܦܣܝ ܕܙܘܕܝܩܘܢ, fol. 52. *θ*. De constellationibus australibus, ܡܛܠ ܕܡܘ̈ܬܐ ܬܝܡ̈ܢܝܬܐ, fol. 54. *ι*. De lunae mansionibus, ܡܛܠ ܡܫܪ̈ܝܬܐ ܕܣܗܪܐ, fol. 56.

2. Pars secunda, de terrae et rerum caelestium, ratione earum ad terram, forma,

[b] In margine exponitur اختلاف المنظر.

ܡܛܠ ܕܡܐܡܪܐ ܕܠܗ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܦܠܓܘܬܐ ܬܘܒ ܕܡܫܘܚܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܕܥܡܘܪܝܐ ܒܡܫܘܚܬܗ, fol. 58.

1. Cap. 1, De terrae divisione, et de maribus et insulis et fluviis, ܡܛܠ ܦܘܠܓ ܐܪܥܐ ܘܝܡ̈ܡܐ ܘܓܙܪ̈ܬܐ ܘܢܗܪ̈ܘܬܐ, ibid. Decem insunt sectt., *α*. De terrae habitabilis in longitudinem et latitudinem finibus, ܡܛܠ ܬܚܘܡ ܥܡܪܬܐ ܒܐܘܪܟܐ ܘܦܬܝܐ, ibid. *β*. De ratione quare terra ad lineae aequatoriae partem australem deserta sit, ܡܛܠ ܥܠܬܐ ܕܚܪܝܒܘܬ ܐܪܥܐ ܕܬܝܡܢܡ [l. ܕܬܝܡܢܡ] ܣܘܪܛܐ ܕܫܘܝܘܬܐ, fol. 60. *γ*. De mari universali, ܡܛܠ ܝܡܐ ܟܠܢܝܐ, fol. 61. *δ*. De maribus, quae intra terram habitabilem sita sunt, et de eorum insulis, ܡܛܠ ܝ̈ܡܡܐ ܕܒܓܘ ܥܡܪܬܐ ܘܓܙܪ̈ܬܗܘܢ, fol. 62. *ε*. De lacubus, ܡܛܠ ܡܟ̈ܢܫܬܐ, fol. 63. *ϛ*. De fluviis, ܡܛܠ ܢܗ̈ܪܘܬܐ, ibid. *ζ*. De variis terrae divisionibus, ܡܛܠ ܦܘ̈ܠܓܐ ܡܫ̈ܚܠܦܐ ܕܐܪܥܐ, fol. 64. *η*. De horarum mensura, et septem climatum latitudine, ܡܛܠ ܡܫܘܚܬ ܫ̈ܥܐ ܘܦܬܝܐ ܕܩܠ̈ܝܡܐ ܫܒܥܐ, fol. 65. *θ*. De dierum magnitudine in terris quae extra climata sitae sunt, ܡܛܠ ܪ̈ܒܘܬܐ ܕܐܝ̈ܡܡܐ ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܠܒܪ ܡܢ ܩ̈ܠܝܡܐ, fol. 66. *ι*. De opinionibus de linea aequatoria, ܕܥܠ ܬܪ̈ܥܝܬܐ ܕܣܘܪܛܐ ܕܫܘܝܘܬܐ, fol. 67.

2. Cap. 2, De varia caelorum positione e variis terrae partibus, ܡܛܠ ܫܘܚܠܦܐ ܣܡܟܐ [l. ܣܝܡܐ] ܕܫܡܝܐ ܒܫܘܚܠܦ ܕܘܟܝ̈ܬܗ ܕܐܪܥܐ, fol. 68. Sex insunt sectt., *α*. Res quae lineae aequatoriae propriae sunt, ܕܝ̈ܠܝܬܐ ܕܣܘܪܛܐ ܕܫܘܝܘܬܐ, ibid. *β*. De rebus, quae terris ad lineae aequatoriae partem septentrionalem communes sunt, ܡܛܠ ܨܒ̈ܘܬܐ ܕܫܘܬܦܝܢ ܠܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܓܪܒܝܐ ܣܘܪܛܐ ܕܫܘܝܘܬܐ, fol. 69. *γ*. De rebus, quae iis terris propriae sunt, quarum latitudo minor est quam tota solis declinatio e linea aequatoria, ܡܛܠ ܕܝ̈ܠܝܬ ܕܘܟ̈ܝܬܐ ܦܬܝܗܝܢ ܕܒܨܝܪ ܗܘ ܡܢ ܫܘܡܠܝܐ ܕܢ̈ܛܠܝܐ[c] ܟܠܗ ܦܬܝܘܬܗܘܢ, fol. 70. *δ*. It. terris, quarum latitudo fini totius declinationis aequiparat, h. e. quae sub tropico vel Cancri vel Capricorni sitae sunt, ܡܛܠ ܕܝ̈ܠܝܬ ܕܘܟ̈ܝܬܐ ܗܢܝܢ ܕܠܫܘܡܠܝܐ ܕܢ̈ܛܠܝܐ ܟܠܗ ܫܘܐ ܦܬܝܘܬܗܘܢ, fol. 71. *ε*. It. terris, quarum latitudo major est quam tota declinatio, sed minor quam quarta pars, sc. circuli, h. e. gradus nonaginta, ܡܛܠ ܕܝ̈ܠܝܬ ܕܘܟ̈ܝܬܐ ܗܢܝܢ ܕܝܬܝܪ ܡܢ ܫܘܡܠܝܐ ܕܢ̈ܛܠܝܐ ܟܠܗ ܘܒܨܝܪ ܡܢ ܪܘܒܥܐ ܦܬܝܘܬܗܘܢ, fol. 72.

3. Cap. 3, De stellarum ortibus[d], et quid cuique proprium sit, ܡܛܠ ܐܢܦܘܪ̈ܐܘܣ ܘܡܢܘ ܡܢܐ ܕܝܠܝܬ, ܠܗܘܢ, fol. 76. Octo insunt sectt., *α*. De ortu et quae ei pertinent, ܡܛܠ ܕܢܚܐ ܘܡܕܡ̈ܐ ܕܢܩܦܝܢ ܠܗ, ibid. *β*. De ortibus ad lineam aequatoriam, ܡܛܠ ܐܢܦܘܪ̈ܐܘܣ ܕܣܘܪܛܐ ܕܫܘܝܘܬܐ, fol. 77. *γ*. De ortibus ad lineae eclipticae horizontem, ܡܛܠ ܐܢܦܘܪ̈ܐܘܣ ܕܐܘܪܝܙܘܢܛܘܣ ܕܢ̈ܛܠܝܐ, fol. 78. *δ*. De ortuum in quadam latitudine non existentia, h. e. de locis ubi ortus signorum, e. g. Zodiaci non apparent, ܡܛܠ ܡܬܚܙܝܢܘܬ ܐܢܦܘܪ̈ܐܘܣ ܒܕܘܟ ܡܕܡ ܡܢ ܦܬܝܐ, fol. 79. *ε*. De eo quod circulus meridiei ubique horizon est secundum lineam aequatoriam, ܡܛܠ ܗܘ, ܕܚܘܕܪ ܦܠܓܘܡܪܐ ܒܟܠ ܐܬܪ ܐܘܪܝܙܘܢ ܗܘ ܒܣܘܪܛܐ ܕܫܘ̄ܝܘܬܐ, fol. 80. *ϛ*. De plagae orientalis spatio, et de die longitudine, ܡܛܠ ܪܘܚܘܬ ܡܕ̈ܢܚܝܐ ܘܡܫܘܚܬ ܐܝܡܡܐ, ibid. *ζ*. De puncto transitionis, sc. Zodiaci super lineam meridianam, ܡܛܠ ܡܥܒܪܐ ܕܡܥܒܪܢܘܬܐ, fol. 81. *η*. De puncto ortus et occasus luminaris, ܡܛܠ ܕܕܢܚ ܢܗܝܪܐ

[c] ܢ̈ܛܠܝܐ ܟܠܗ revera est Linea Ecliptica, quae solis declinationis ultimus terminus est.

[d] Sic in margine exponitur ܐܢܦܘܪ̈ܐܘܣ, h. e. *ἀναφοραί*, sc. مطالع البروج *ortus constellationum*.

ܘܡܪܒܥܗ, fol. 82. Post ܡܛܠ proculdubio excidit ܨܘܪܐ.

4. Cap. 4, De rebus, quae ad umbras pertinent, ܡܛܠ ܥܒ̈ܕܝ ܠܛܠܠܐ, fol. 84. Tres insunt sectt., *a.* De umbra conversa, (h. e. umbra rei quae ad terrae superficiem parallela est, ut paxilli in muro,) et simplici, ܡܛܠ ܛܠܠܐ ܡܗܦܟܐ ܘܛܠܠܐ ܦܫܝܛܐ, ibid. *β.* De modo, quo inventa est linea meridiana, ܡܛܠ ܐܝܟܢܘܬ ܫܟܝܚܘܬܐ ܕܣܘܪܛܐ ܠܬܝܡܢܐ, fol. 85. *γ.* De obscura in diluculo luce, et rubore, qui post solis occasum in occidente adparet, ܡܛܠ ܢܓܗܐ ܘܣܘܡܩܐ, fol. 86.

5. Cap. 5, De temporum mensuris, ܡܛܠ ܡܫ̈ܘܚܬܐ ܕܙܒ̈ܢܐ, fol. 88. Septem insunt sectt., *a.* De horis, ܡܛܠ ܫܥ̈ܐ, ibid. *β.* De diebus, ܡܛܠ ܝܘ̈ܡܬܐ, ibid. *γ.* De hebdomadibus, ܡܛܠ ܫܒ̈ܘܥܐ, fol. 89. *δ.* De mensibus, ܡܛܠ ܝܪ̈ܚܐ, fol. 90. *ε.* De annis, ܡܛܠ ܫܢ̈ܝܐ, fol. 91. *ς.* De cyclis, ܡܛܠ ܣܘܕܪ̈ܐ, fol. 92. *ζ.* De chronologia, ܡܛܠ ܡܟܬܒܢܘܬ ܙܒ̈ܢܐ, fol. 94.

6. Cap. 6, De distantiis luminarium e terra, ܡܛܠ ܡܫ̈ܘܚܬܐ ܕܪ̈ܘܚܩܐ ܕܢܗܝܪ̈ܐ ܡܢ ܐܪܥܐ, fol. 96. Sex insunt sectt., *a.* De modo, quo terra mensuratur, ܡܛܠ ܡܬܡܫܚܢܘܬ ܐܪܥܐ, ibid. *β.* De lunae e terrae centro distantia, ܡܛܠ ܪ̈ܘܚܩܗ ܕܣܗܪܐ ܡܢ ܡܨܥܬܗ ܕܐܪܥܐ, fol. 98. *γ.* De solis e terrae centro distantia, ܡܛܠ ܪܘܚܩܗ ܕܫܡܫܐ ܡܢ ܡܨܥܬܗ ܕܐܪܥܐ, fol. 100. *δ.* De summi umbrae coni e terrae centro distantia, ܡܛܠ ܪܘܚܩܐ ܕܪܫ ܩܘܢܘܣ ܕܛܠܠܐ ܡܢ ܡܨܥܬܗ ܕܐܪܥܐ, fol. 103. *ε.* De Veneris et Mercurii e terrae centro distantia, ܡܛܠ ܪܘܚܩܗ ܕܐܦܪܘܕܝܛܝ ܘܗܪܡܝܣ ܡܢ ܡܨܥܬܗ ܕܐܪܥܐ, ibid. *ς.* De Martis et Jovis et Saturni e terrae centro distantia, ܡܛܠ ܪܘܚܩܗ ܕܐܪܝܣ ܘܙܘܣ ܘܩܪܘܢܘܣ ܡܢ ܡܨܥܬܗ ܕܐܪܥܐ, fol. 104.

7. Cap. 7, De luminarium mensuris, quantae sunt eorum magnitudines, quum ad terram comparentur, ܡܛܠ ܡܫܘܚܬܐ ܕܪܒܘܬܐ ܕܢܗܝܪ̈ܐ ܒܕܡܘܬܗ ܕܐܪܥܐ, fol. 106. Octo insunt sectt., *a.* De lunae et solis sphaerarum magnitudine, ܡܛܠ ܪܒܘܬܗ ܕܐܣܦܝܪ ܣܗܪܐ ܘܫܡܫܐ, ibid. *β.* De Mercurii magnitudine, ܡܛܠ ܪܒܘܬܗ ܕܗܪܡܝܣ, fol. 107. *γ.* De Veneris magnitudine, ܡܛܠ ܪܒܘܬܗ ܕܐܦܪܘܕܝܛܝ, fol. 108. *δ.* De Martis magnitudine, ܡܛܠ ܪܒܘܬܗ ܕܐܪܝܣ, ibid. *ε.* Quod Martis epicyclus ad zonam similitudinis solis pertinet, ܡܛܠܗ̇، ܕܡܢ ܡܬܠܝܐ ܕܕܡܘܬ ܫܡܫܐ ܐܦܝܩܘܩܠܘܣ ܕܐܪܝܣ, fol. 109. *ς.* De Jovis magnitudine, ܡܛܠ ܪܒܘܬܗ ܕܙܘܣ, fol. 110. *ζ.* De Saturni magnitudine, ܡܛܠ ܪܒܘܬܗ ܕܩܪܘܢܘܣ, fol. 111. *η.* De stellarum fixarum magnitudine, ܡܛܠ ܪܒܘܬܗܘܢ ܕܩܒ̈ܝܥܐ, ibid.

Quo in anno Bar-Hebraeus hunc librum scripsit e fol. 12ro. patet, ubi de solis motibus disserens, Ptolemaeum dicit solis apogaeum in sexto signi Gemellorum gradu posuisse, ubi ipse observatione invenerit: astronomis autem postea innotuisse solis apogaeum sexagesimo et sexto quoque anno unum gradum progredi, ܡܫܟܚܐ ܒܬܐܪܐ ܕܗܢܐ ܫܢܬܐ ܕܗܝ، ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܚܡܫܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܕܣܠܘܩܘܣ ܢܝܩܛܘܪ ܠܕܩܝܩܬܐ ܥܣܪܝܢ ܘܬܡܢܝܬܐ ܡܢ ܐܚܪܝܬܐ ܕܬܐܘܡ̈ܐ ܐܬܡܛܝ ܗܘ ܐܘܦܓܝܘܢ ܕܫܡܫܐ, *et ita vere hujus anni, qui annus* 1590 *Seleuci Nicatoris est, solis apogaeum in minutum vicesimum octavum ultimi Gemellorum gradus provectum esse.* Postea ad finem fol. 92vo. dicit, ***hunc annum*** 1590 ***Seleuci secundum Magorum computationem annum esse*** 184,380 ***e mundi creatione.*** Denique in fol. 95vo. de sex computis, quibus usi sunt veteres disserens, aeram Seleuci Nicatoris anno decimo tertio post Alexandrum mor-

tuum initium habuisse dicit. Liquet igitur, eum A. C. 1279 librum scripsisse.

Ipse autem codex A. C. 1548 exaratus est. Nam in fol. 39vo. ad figurae mathematicae calcem legimus, ܨܠܘ ܥܠ ܕܘܝܐ ܕܨܪ ܘܥܠ ܐܒ̈ܗܘܗܝ ܦܓܪܢܝ̈ܐ ܘܪܘܚܢܝ̈ܐ ܡܛܠ ܡܪܢ. ܗܘܐ ܫܠܡ ܠܗ ܒܝܘܡ̈ ܠܐ ܕܟܢܘܢ ܐܚܪܝ ܫܢܬ ܐܦܢܛ ܕܣܠܘܩܘܣ ܢܝܩܛܘܪ ܀ Orate pro misero qui depinxit, et pro patribus ejus corporalibus et spiritalibus propter Dñm nostrum. Haec facta sunt die 31 mensis Canun posterioris anno 1859 Seleuci Nicatoris. [HUNT. 540.]

178.

Codex chartaceus in octavo, ff. 305 constans, charactere simplici pulchre exaratus. Inest;

Anonymi[a] cujusdam opus physico-theologicum, cui nomen Causa Causarum.

Tit. ܒܚ. ܥܠ ܬܘܟܠܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܡܥܕܪܢܘܬܐ ܕܚܕ ܟܝܢܐ ܩܕܡܝܐ ܘܥܠܬܐ ܕܥܠ ܟܠ ܘܒܪܘܝܐ ܕܥܠ ܒ̈ܪܝܢ ܘܥܒܘܕܐ ܕܥܠܡܝܢ ܡܬܚܙܝܢܘܬܐ ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܢܘܬܐ ܡܫܪܝܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܓܘܢܝܐ ܠܟܠ ܥܡ̈ܡܝܢ ܕܬܚܝܬ ܫܡܝܐ ܕܢܗܘܐ ܡܠܦ ܥܠ ܡܢܐ ܕܝܕܥܬܐ ܕܫܪܪܐ ܡܫܬܟܚܐ ܀ Potentia fretus et auxilio unius Naturae primariae, quae causa est omnium causarum, et creator rerum omnium creatarum, et effector omnium visibilium et invisibilium, scribere adgredimur librum omnibus sub caelo gentibus communem, qui eas doceat unde veritatis cognitio accipiatur.

1. Index cujusque capitis argumentorum, fol. 1.

2. Praefatio in Dei honorem, et postea ad lectorem, fol. 8. In hac praefatione describit se scriptor, ut frater humilis ex urbe Edessa in Mesopotamia, ubi ad summum dignitatis gradum evectus, triginta degit annos, multis miseriis vexatus, et etiam de sede depulsus, quamvis postea revocatus. Unde mundi tumultuum lassus, et continua eorum quos ut pastorem decebat monuerat, ut a peccatis decederent, persecutione conturbatus, ad montem in deserto se contulit; ubi ad cognitionem veritatis adductus, magno in persecutores amore flagravit. Postquam enim animum ad creatorem et res creatas animadverterat, et Dei auxilio adjutus ipse ad veritatem perductus est, non se solum sed omnes ejus participes esse voluit, quamvis minime eum fefellit, se populi antistitibus obnoxium futurum, propterea quod alienis panem puerorum dedisset. Sperat tamen se aliquid profecturum ad fratrum animos ex ignorantiae tenebris liberandos, unde omnes qui librum videant enixe orat, ut pro virili laborarent, ad eum transcribendum, explicandum, vertendum; denique in eos et omnes qui legant benedictiones addit. De nomine tamen scriptoris nihil.

3. Liber primus de veritatis cognitione, ܥܠ ܝܕܥܬܐ ܕܫܪܪܐ, fol. 16. Decem insunt capp., *a*. Quid decet hominem scire et discere, ܡܢܐ ܘܠܐ ܠܒܪܢܫܐ ܠܡܕܥ ܘܠܡܐܠܦ, ibid. *β*. Unde veritas certe cognoscatur, ܐܝܟܢ ܡܬܝܕܥ ܫܪܪܐ ܫܪܝܪܐܝܬ, fol. 20. *γ*. Quid sit veritas, et quid falsitas, ܡܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܫܪܪܐ ܘܡܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܕܓܠܘܬܐ, fol. 25. *δ*. Unde Dei existentia cognoscitur, ܐܝܟܢ

[a] Titulum Latinum prae se fert codex, *S. Isaac Syrorum eloquentissimus De cognitione Dei ex argumentis naturalibus:* cujus tamen opus nullo modo esse potest. Duo enim hoc nomen ferebant scriptores, quorum prior in saeculo quinto, alter in septimo floruit. Hujus tamen libri scriptor non tantum Angliae, Franciae, Hungariae, Magnae Russiae, etc., mentionem facit, sed diserte Turcas id temporis ostias Danubii incolere adfirmat. Cf. fol. 291. Denique inter Lexici sui Syriaci auctoritates, saepe laudat Steph. Quatremère codicem idem nomen, Causam Causarum, ferentem, qui idem ac noster forte sit: multa tamen verba rariora in nostro inveni, quae in ejus collectaneis desunt. Opus minime a Graeco versum est, sed a principio Syriace scriptum, multa eloquentia, sed insunt exquisitiora magis quam vera.

ܡܬܝܕܥܢܘܬ ܕܐܝܬܘܬ ܐܠܗܐ, fol. 27. ε. Utrum unus sit Deus, an multi, ܥܠܘܗܝ، ܕܐܢ ܚܕ ܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ. ܐܘ ܣܓܝܐܐ, fol. 40. ϛ. Quot sint in Deo personae et proprietates, ܥܠܘܗܝ، ܕܟܡܐ ܩܢܘܡ̈ܐ ܘܕܝܠܝ̈ܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ, fol. 51. ζ. Utrum Deo reapse sit nomen, annon, ܥܠܘܗܝ، ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܫܪܝܪܐ ܠܐܠܗܐ ܐܘ ܠܐ, fol. 60. η. Utrum Deus sit causa omnium causarum, et creator omnium rerum creatarum, ܥܠܘܗܝ، ܕܐܢ ܗܘ ܐܝܬܘܗܝ ܥܠܬܐ ܕܟܠ ܥܠܠ ܘܒܪܘܝܐ ܕܟܠ ܒܪ̈ܝܢ, fol. 69. θ. Utrum Deo omnia curae sint, et ea gubernet, et providentiam in ea exerceat, annon, ܥܠܘܗܝ، ܕܐܢ ܗܘ ܝܨܦ ܘܡܕܒܪ ܟܠ ܘܡܬܒܛܠ ܠܗ ܥܠ ܟܠ ܐܘ ܠܐ, fol. 72. ι. Utrum Deus comprehendi possit, an incomprehensibilis sit, ܥܠ ܗܘ، ܕܐܢ ܡܬܕܪܟܢ ܐܠܗܐ ܐܘ ܠܐ ܡܬܕܪܟܢܐ ܗܘ, fol. 82.

4. Liber secundus de veritatis cognitione, fol. 92. Octo insunt capp., α. Qua de causa creator res creatas creavit, et mundos paravit, ܡܛܠܡܢܐ ܒܪܐ ܒܪܘܝܐ ܒܪ̈ܝܬܐ ܘܐܬܩܢ ܥܠܡ̈ܐ, ibid. β. Quae sit Dei voluntas in creaturas, ܡܢܘ ܨܒܝܢܗ ܕܐܠܗܐ ܒܒܪ̈ܝܬܐ, fol. 95. γ. Utrum alter sit mundus praeter hunc visibilem qui nunc est, ܐܢ ܐܝܬ ܥܠܡܐ ܐܚܪܢܐ ܣܛܪ ܡܢ ܗܢܐ ܕܡܬܚܙܝܢܐ ܘܩܐܡ, fol. 100. δ. Si alter mundus sit, qualis et quis sit, utrum materialis visibilisque qualis hic noster, an spiritalis et subtilis et invisibilis, ܥܠܘܗܝ، ܕܐܢ ܗܘ ܘܐܝܬ ܥܠܡܐ ܐܚܪܢܐ ܐܝܟ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܡܢܘ ܐܝܬܘܗܝ.، ܗܘܠܢܝܐ ܘܡܬܚܙܝܢܐ ܐܝܟ ܗܢܐ ܕܝܠܢ: ܐܘ ܪܘܚܢܝܐ ܘܩܠܝܠܐ ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ, fol. 103. ε. Qualis sit ordo et scopus et ministratio mundi alterius qui jam existit, praeter hunc mundum visibilem, ܐܝܟ ܐܝܬܘܗܝ، ܛܟܣܗ ܘܢܝܫܗ ܘܬܫܡܫܬܗ ܕܥܠܡܐ ܐܚܪܢܐ ܕܐܝܬ ܗܫܐ ܣܛܪ ܡܢ ܗܢܐ ܡܬܚܙܝܢܐ, fol. 106. ϛ. Utrum huic mundo visibili et sensibili finis sit, annon, ܕܐܢ ܐܝܬ ܫܘܠܡܐ ܠܥܠܡܐ ܗܢܐ ܡܬܚܙܝܢܐ ܘܡܬܪܓܫܢܐ ܐܘ ܠܐ, fol. 111. ζ. Utrum alius mundus praeter hunc qui nunc est futurus sit, ܕܐܢ ܥܬܝܕ ܥܠܡܐ ܐܚܪܢܐ ܣܛܪ ܡܢ ܗܢܐ, fol. 113. η. Si futurum sit ut alius existat mundus, qualis erit ordo ejus, et quis scopus, et quae ministratio, sive gubernatio ejus, ܕܐܢ ܥܬܝܕ ܗܘ ܘܡܬܚܙܐ ܕܢܗܘܐ ܥܠܡܐ ܐܚܪܢܐ. ܐܝܟ ܐܝܬܘܗܝ، ܛܟܣܗ ܘܢܝܫܗ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ، ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܐܘ ܗܝ ܕܗܘܢܗ, fol. 117.

5. Liber tertius de veritatis cognitione, in quo sermo fit de hominis creatione, et natura, et ordine, et fine, ܡܐܡܪܐ ܬܠܝܬܝܐ ܕܥܠ ܝܕܥܬܐ ܕܫܪܪܐ ܕܒܗ ܡܡܠܠ ܥܠ ܒܪܝܬܗ ܕܒܪܢܫܐ ܘܥܠ ܟܝܢܗ ܘܛܟܣܗ ܘܫܘܠܡܗ, fol. 129. Novem insunt capp., α. Qua de causa creatus est homo; inest etiam sermo de potestatibus caelestibus, et de earum ordinibus et ecclesiis; necnon de diaboli lapsu, qui causa fuit quare crearetur homo ut ejus locum occuparet, ܡܛܠ ܡܢܐ ܐܬܒܪܝ ܒܪܢܫܐ: ܘܡܢܗ ܡܡܠܠܐ ܐܦ ܥܠ ܚܝ̈ܠܘܬܐ ܫܡܝܢܝܐ. ܘܥܠ ܛܟܣܝܗܘܢ ܘܥܕ̈ܬܗܘܢ: ܘܥܠ ܡܦܘܠܬܗ ܕܐܟܠܩܪܨܐ: ܕܡܛܠ ܗܕܐ ܐܬܒܪܝ ܒܪܢܫܐ ܕܢܡܠܐ ܕܘܟܬܗ, ibid. β. Quae sit natura hominis, ܡܢܘ ܟܝܢܗ ܕܒܪܢܫܐ, fol. 137. γ. Quomodo oportet hominem in hoc mundo cogitare, et quid deceat agere, et quomodo se moderari, ܐܝܟ ܕܘܠܐ ܠܗ ܠܒܪܢܫܐ ܕܢܬܪܢܐ: ܘܡܢܐ ܘܠܐ ܠܗ ܕܢܥܒܕ ܘܐܝܟ ܢܬܕܒܪ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ, fol. 143. δ. Quid fiet ex homine, et quae sit ei spes et expectatio, ܡܢܐ ܥܬܝܕ ܕܢܗܘܐ ܡܢ ܒܪܢܫܐ: ܘܡܢܘ ܣܒܪܗ ܘܕܐܝܟܢܐ ܥܬܝܕܐ ܠܗ ܣܘܟܝܐ, fol. 153. ε. Quomodo potest homo, qui ens rationale compositum est, Deum scire, ܐܝܟ ܡܨܐ ܠܗ ܠܒܪܢܫܐ ܗܢܐ ܡܪܟܒܐ ܡܠܝܠܐ ܕܢܕܥ ܠܐܠܗܐ, fol. 160. ϛ. Utrum possit homo Deum qualis reapse est scire, annon, ܐܢ ܡܨܐ ܠܗ ܠܒܪܢܫܐ ܕܢܕܥ ܠܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܐܘ ܠܐ, fol. 165. ζ. Utrum homini semper una et eadem est Dei cognitio,

an cum incremento scientiae secundum mores ejus crescit etiam et deminuitur Dei cognitio, [Syriac text], fol. 166. *η*. Qua de causa quum unus est Deus, et una ejus natura et substantia, tot de eo apud omnes gentes cognitiones sunt, et in omnibus cujusque hominis vitae temporibus et aetatibus, ita ut in uno eodemque homine diversae sunt in unoquoque vitae tempore, [Syriac text], fol. 167. *θ*. Utrum alia aliis concessa est Dei cognitio, an ab ipsis hominibus orta est varietas, [Syriac text], fol. 170.

6. Liber quartus de veritatis cognitione, in quo sermo fit de arte scribendi et libris; et de hujus mundi existentia, et de elementorum ejus compositione, [Syriac text], fol. 172. Quinque insunt capp., *α*. Utrum juvet, et prosit, et utilis sit liber et ars scribendi, ut in mundo scriberetur, [Syriac text], ibid. *β*. Quis artem scribendi invenit et perfecit, et quae eum causa coegit, [Syriac text], fol. 174. *γ*. Utrum verus sit Liber Creationis, qui idem Genesis, de mundi existentia et creationis operibus, annon, [Syriac text], fol. 175. *δ*. Quando creatus est hic mundus, et e quo tempore exstitit, et unde, et e quibus constitutus est: tractat etiam de angelorum creatione, et de ordinibus eorum et agminibus optime dispositis, et postea de hoc mundo, [Syriac text], fol. 182. *ε*. Quomodo unitae sunt naturae, sive elementa opposita, ita ut ex iis quidcunque visibile est factum sit, [Syriac text], fol. 201.

7. Liber quintus de stabili hujus mundi constitutione, et de ejus dispositione, et mutationibus multis, quae in eo eveniunt, [Syriac text], fol. 209. Septem insunt capp., *α*. De initio hujus creationis ordinandae, sc. quomodo creata est lux et e quibus facta est, [Syriac text], ibid. *β*. Quomodo extensi sunt caeli, et quid sunt, et quid firmamentum quod super nos, [Syriac text], fol. 215. *γ*. Quomodo factae sunt sphaerae, et quomodo inter se conjunctae, et quot sunt, [Syriac text], fol. 216. *δ*. Utrum aliquid in his sphaeris occultum sit, quod oculis non adpareat: proculdubio autem res ita se habet, et ut cognoscatur necesse est, [Syriac text], fol. 217. *ε*. Quot sunt sphaerarum firmamenta, sive mansiones, [Syriac text], fol. 219. *ϛ*. De stellis: quatuor insunt sectt.,

1. Quid sunt sol, et luna, caeteraeque stellae, et e quibus factae sunt, et quae earum natura, et qualis ordo, et quae utilitas, et quae earum loca, et quae operatio, et tota earum lex, ܡܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܫܡܫܐ ܘܣܗܪܐ ܘܫܪܟܐ ܕܟܘܟܒܐ. ܘܡܢ ܡܢܐ ܗܘܘ. ܘܡܢܘ ܟܝܢܗܘܢ. ܐܝܟ ܐܝܬܘܗܝ ܛܘܟܣܗܘܢ. ܘܡܢܐܝܗ, ܚܫܚܘܬܗܘܢ. ܘܐܝܟܐ ܐܝܬܝܢ ܕܘܟܝܬܗܘܢ. ܘܡܢܐܝܗ, ܡܥܒܕܢܘܬܗܘܢ ܘܟܠܗ ܢܡܘܣܗܘܢ, fol. 222. 2. Quare dicuntur aliae stellae bonae, aliae malae, quum nulla iis est agendi libertas: quare etiam planetae vocantur; et qua de causa omnes religiones ne quis eas studeat monent et vetant, ܡܛܠܡܢܐ ܡܬܐܡܪܝܢ ܟܘܟܒܐ ܡܢܗܘܢ ܛܒܐ ܘܡܢܗܘܢ ܒܝܫܐ. ܟܕ ܚܐܪܘܬܐ ܠܝܬ ܠܗܘܢ. ܘܡܛܠ ܡܢܐ ܬܘܒ ܡܬܐܡܪܝܢ ܛܥܝܐ. ܘܡܛܠܡܢܐ ܙܗܪܘ ܟܠܗ ܡܢ ܢܡܘܣܘܗܝ ܥܠܝܗܘܢ ܕܬܘܪܬܐ, fol. 233. 3. Quae stellarum utilitas, et qualia earum loca, et quae in zodiaco signa, et reliqua earum lex, ܡܢܐ ܗܝ ܚܫܚܘܬܗܘܢ ܕܟܘܟܒܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܐܝܢ ܕܘܟܝܬܗܘܢ ܘܐܝܠܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܡܠܘܫܐ. ܘܟܠ ܫܪܟܐ ܕܟܠܗ ܢܡܘܣܗܘܢ, fol. 242. 4. De stellarum natura, et de sphaerae elementis; quid denique homines de eis cogitaverunt, et quae recta sit opinio, ܡܛܠ ܟܝܢܗܘܢ ܕܟܘܟܒܐ ܘܐܣܛܘܟܣܐ ܕܡܢ ܐܝܠܝܢ ܐܣܦܝܪܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܐܝܟܢ ܐܬܪܥܝܘ ܥܠ ܗܠܝܢ ܐܢܫܝܢ. ܘܐܝܕܐܝܗ, ܗܝ ܕܫܪܝܪܬܐ, fol. 247. ζ. Quae sit causa eclipsis, sive obscurationis solis et lunae, et unde et quomodo haec accidit, ܡܢܐ ܗܝ ܥܠܬܗ ܕܐܩܠܝܦܣܝܣ ܐܘ ܚܒܬ ܕܚܫܘܟܐ ܕܫܡܫܐ ܘܕܣܗܪܐ. ܘܡܢ ܡܢܐ ܡܬܚܙܝܐ ܗܘܐ ܘܐܝܟܢܐ, fol. 249.

8. Liber sextus de iis rebus, quae subter sphaeram sunt, sc. qualis sit aether igneus qui sub lunae firmamentum est, et de hoc aere et ejus mutationibus, et de anni tempore, et de roribus et stillicidiis, aliisque rebus quae in hoc aere qui nos circumdat, eveniunt, ܡܐܡܪܐ ܕܫܬܐ ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܬܚܝܬ ܡܚܘܕܬܐ. ܕܐܝܟܢ ܐܝܬܘܗܝ ܐܬܪ ܢܘܪܐ ܕܬܚܝܬ ܙܘܦܪܐ ܕܣܗܪܐ. ܘܥܠ ܐܐܪ ܗܢܐ. ܘܫܘܚܠܦܘܗܝ. ܘܥܠ ܙܒܢܐ ܕܫܢܬܐ. ܘܥܠ ܛܠܠܐ ܘܪ̈ܣܣܐ. ܘܥܠ ܟܠܗܝܢ ܨ̈ܒܘܬܐ ܕܗܘ̈ܝܢ ܒܐܐܪ ܗܢܐ ܕܚܕܪ ܠܢ, fol. 253. Septem insunt capp., α. Quid sit subter totam sphaeram, et quae stellarum loca, et qualis aether igneus, et in quem usum, ܡܢܘ ܐܝܬ ܠܬܚܬ ܡܢ ܡܚܘܕܬܐ ܟܠܗ. ܘܕܘܟܝܬܐ ܕܟܘܟܒܐ. ܘܐܝܟܢ ܐܝܬܘܗܝ, ܐܬܪ ܢܘܪܢܐ. ܘܡܛܠ ܡܢܘ, ibid. β. Quid sit subter aethera, et qualis hic aer, et quid sint stellae volantes, ܡܢܐ ܐܝܬ ܠܬܚܬ ܡܢ ܐܬܪ. ܘܐܝܟܢ ܐܝܬܘܗܝ, ܐܐܪ ܗܢܐ. ܘܡܢܐ ܐܢܘܢ ܟܘ̈ܟܒܐ ܐܦ ܒܝܬ ܒ̈ܩܠܐ ܢܘܪܢܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܟܠܝ̈ܠܬܐ ܒܐܐܪ, fol. 255. γ. Qualis est ordo earum nubium quae nebulae dicuntur, et unde coeunt et congregantur, et quomodo etiam dissipantur, ܐܝܟܢ ܐܝܬܘܗܝ, ܠܥܢ̈ܢܐ ܕܥܢ̈ܢܐ ܗܢܘܢ ܕܡܬܩܪܝܢ ܥܪ̈ܦܠܐ. ܘܡܢ ܡܢܘ ܩܝܡܝܢ ܘܡܬܟܢܫܝܢ. ܘܐܝܟܢ ܬܘܒ ܡܬܦܠܓܝܢ, fol. 261. δ. Unde et e quibus provenit visus fulgurum et sonus tonitruum, ܐܝܟܢ ܘܡܢ ܡܢܘ ܗܘܐ ܚܙܘܐ ܕܒܪ̈ܩܐ ܘܩܠܐ ܕܪ̈ܥܡܐ, fol. 262. ε. De pluviis et stillicidiis, et quare et qua de causa formatur nix, et grando et glacies, et alia hujusmodi, ܡܛܠ ܡܛܪ̈ܐ ܘܪ̈ܣܣܐ. ܘܡܛܠܡܢܐ ܘܡܢ ܐܝܕܐ ܥܠܬܐ ܗܘܐ ܬܠܓܐ. ܘܒܪܕܐ. ܘܓܠܝܕܐ. ܘܕܐܝܟ ܗܠܝܢ, fol. 266. ϛ. E quibus rebus et unde eveniunt temporum mutationes, ver, aestas, auctumnus, hyems, ܡܢ ܡܢܘ ܘܡܢ ܐܝܟܢ ܗܘܝܢ ܫܘ̈ܚܠܦܐ ܕܙܒ̈ܢܐ ܕܬܐܪܐ ܘܩܝܛܐ ܘܬܫܪܝܐ ܘܣܬܘܐ, fol. 269. ζ. Qua de causa temporum mutationes sensim et ordinate, et non subito una post alteram fiunt, ܡܛܠ ܡܢܐ ܡܥܢܣܝܐܝܬ ܘܡܛܟܣܐܝܬ ܐܬܝܢ ܫܘܚܠ̈ܦܐ ܕܙܒ̈ܢܐ. ܘܠܐ ܗܟܘܢ ܡܫܬܚܠ ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ, fol. 277.

9. Liber septimus de variis volucrium et avium, et piscium et reptilium in aquis generibus; et de terrae natura multisque ejus mutationibus; et de solidorum corporum formatione, qualia sunt aurum, argen-

tum, aes, et caetera ejusmodi; et de fodinis; et de aquis calidis caeterisque scaturiginibus; et de pice et naptha; et de variis arborum et fructuum et seminum generibus; denique de feris et jumentis, ܡܐܡܪܐ ܕܬܫܥܐ ܕܥܠ ܚܝܘܬܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܡܗܠܟܝ ܚܝ̈ܘܬܐ ܕܢܦܘܫܐ ܘܡܕ̈ܒܪܢܐ ܕܦܪܘܫܘܬܐ: ܘܥܠ ܚܝ̈ܘܬܐ ܕܢܝ̈ܫܐ ܘܥܠܘܗܝ ܕܬܢܝܢܐ ܕܡܬܩܪܐ. ܘܥܠ ܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܡܫܬܠܛܢܘܬܐ ܕܐܬܟܐܝܢ ܕܒܗ: ܘܥܠ ܛܘܦܢܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܗܘܘ ܕܡ ܕܗܘܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܘܣܡܢܐ ܘܡܚܠܐ: ܘܥܠ ܢܩܫܐ ܐܘܟܪܣܬ ܬܗ̈ܠܐܠܗ: ܘܥܠ ܡ̈ܝܐ ܚܡܝܡܐ ܘܡܥܝ̈ܢܐ ܡܢܦܩ̈ܢܐ ܘܩܝܪܐ ܘܢܦܛܐ: ܘܥܠ ܓܢܣܐ ܕܐ̈ܝܠܢܐ ܘܦܐ̈ܪܐ ܘܙܪ̈ܥܘܢܐ: ܘܥܠ ܚܝܘܬܐ ܘܒܥܝܪܐ, fol. 282. Sex insunt capp., quorum duo tantum exstant, *a*. Quare varia volucrium genera, et unde facta sunt, et quae eorum utilitas, et quae significatio, ܡܬܠܡܝܢܐ ܓܢܣܐ ܕܦܪܚܬܐ ܘܦܘܪܫܢܗܘܢ: ܘܡܢ ܐܝܟܢܐ ܘܡܢܐ ܗܘܝܢ ܘܡܢ ܬܚܘܡ: ܘܡܢܘ ܚܘܠܡܗܘܢ, ibid. *β*. De natura terrae, de metallis, fodinis, lapidibus, gemmis, etc., ܥܠ ܟܝܢܐ ܕܐܪܥܐ ܘܡܬܠܘܬܐ ܕܒܗ ܒܟ̈ܐܦܐ ܘܡܪܓܢܝܬܐ, fol. 288. Ad calc. ܫܠܡ ܗܢܐ ܡܠܟܐ ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܝܠܗ ܕܠ ܟܠ: ܐܘܟܝܬ ܗܢܐ ܗܘ ܕܠ ܒܝܘܡܐ ܐܚܪܝܢ ܕܩܢܝ ܚܘܫܒܐ ∴ Explicit pars haec exigua libri Causae Omnium Causarum, qui totus ejus in nostro exemplari titulus est. [Hunt. 123.]

179.

Codex chartaceus in quarto, ff. 186 constans, e duobus tomis compactus, sed ambo, ut opinor, ejusdem diaconi Mansuris manu, circa A. C. 1570, partim Arabice, partim Carshunice scriptus. Insunt;

Opuscula quaedam medica, astrologica, magica.

1. Tractatus de re medica, Carsh., cujus scriptor Zaineddin Mohammed Ibn Ahmed, medicus Halebensis.

Tit. ܒܣܡ ܐܠܠܗ ܐܠܪܚܡܢ ܐܠܪܚܝܡ... ܟܬܐܒ ܐܠܣܥܐܕܗ والاقبال ❀ In nomine Dei clementis misericordis ... Liber Felicitatis et Fortunae Secundae[a]. De re medica, في علم الطب, tractat. In Hadji Khalfae Lexico a G. Flügelio edito, scriptoris nomen non datum est, et libri الشفا compendium esse dicitur. In codice autem Bodleiano fol. 524, auctor celebratur Zaineddin Mohammed Ibn Ahmed medicus Halebensis, Ob. A. H. 537, et compendium esse operis منهاج الدكان tradit medicus Damascenus, الطبيب الدمشقي. Cf. notas quas ad Cat. Cod. Or. Bodl. scripsit cl. Pusey, ii. 563.

2. Testamentum Zarkallah sapientis ad filium suum, Carsh., وصية زرق الله الحكيم لابنه, fol. 55.

3. Modus saponis faciendi, صنعة عمل صابون, fol. 57.

4. Abu'lkasem de hominis compositione, Arab., fol. 58.

Tit. فصل في تركيب الانسان وما يختص به علي ممر الزمان ∴ قال الحكيم والشيخ ابو القاسم احمد بن العراقي مولف هذا الكتاب ❀ Sectio de hominum compositione, et quid iis proprium per temporis transitum manet. Scripsit senex sapiens Abu'lkasem Ahmed Ben Aliraki. Multa insunt ex Galeno. Ad calc. تمت بعون الله تعالي علي يد الفقير منصور من سنة ٩٧٨ في شهر رجب والحمد لله ❀ Explicit ope Dei summi manu pauperis Mansuris, A. H. 978, C. 1570, in mense Rajab. Et Deo gloria.

5. Zaineddin de artibus praestigiatorum, Carsh., fol. 73.

Tit. ܒܣܡ ܐܠܠܗ ܐܠܪܚܡܢ ܐܠܪܚܝܡ ܢܟܬܒ ܟܬܐܒ ܟܫܦ ܐܠܐܣܪܐܪ ܐܠܡܚܬܣܠܡ ܘܗܬܟ ܐܠܐܣܬܐܪ ܐܠܡܚܬܣܠܡ ܥܠܝ ܐܠܐܢܗ ܐܠܐܚܠܦ

[a] Summa incuria scriptus est; in solo enim titulo duo errores exstant sc. ܐܠܪܚܡܢ et ولاقبال, pro ܐܠܪܚܡܢ et الاقبال.

ܐܡܘܐܠܗܡ ܒܐܠܒܐܛܠ ܘܐܠܡܟܪ ܘܐܠܚܝܠ ܬܐܠܝܦ ܐܠܐܡܐܡ ܐܠܐܘܚܕ ܙܝܢ ܐܠܕܝܢ ܥܒܕ ܐܠܪܚܝܡ ܐܒܢ ܥܡܪ ܐܠܕܡܫܩܝ ܐܠܡܠܩܒ ܒܐܠܚܘܪܐܢܝ ܀ In nomine Dei clementis misericordis scribemus Librum Detectionis Arcanorum Praestigiatorum, de eorum artibus qui praestigiis in homines utuntur, ut per mendacia et dolum et fraudem opes eorum devorent: scripsit Imamus Alahad Zaineddin Abd'alrahim Ibn Omar Damascenus, cognomine Alhurani.

Hujus operis mentionem facit Hadji Khalfa, Lex. No. 10672, ubi scriptorem adpellat الاوحد, Alauhod: quae proculdubio recta scriptio est. Nomen enim الاوحد زين الدين *Unicum*, h. e. *praestantissimum religionis ornamentum* significaret.

In 30 sectiones opus divisum est, quarum quaequae unius praestigiatorum, quales sunt pseudoprophetae, principes, concionatores, monachi, doctores Judaici, etc., ordinis artes detegit. Harum sectionum tamen tantum 24 exscripsit Mansur: caeterarum titulos solum in indice dedit. Ad calc. ܘܟܐܢ ܐܠܦܪܐܓ ܡܢ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܐܠܡܒܐܪܟ ܥܠܝ ܝܕ ܐܠܦܩܝܪ ܡܢܨܘܪ ܒܐܣܡ ܐܠܫܡܐܣ ܐܒܢ ܐܠܐܪܟܝܕܝܐܟܢ ܪܙܩ ܐܠܠܗ ܐܠܚܟܝܡ من سـ٨٨١ـنـت ܡܢ ܗܢܘ ܐܦܦ ܀ Finis hujus libri benedicti factus est manu pauperis Mansuris, nomine diaconi, fil. archidiaconi Rizkallah, sapientis, A. Gr. 1880[b], C. 1569.

6. Liber de sphaera coeli, de zodiaci signis, denique de septem climatibus, Carsh., fol. 109.

Tit. ut in praef. exstat, : ܓܪܐܝܒ ܐܠܥܠܘܡ ܘܡܠܚ ܐܠܥܝܘܢ ܀ Raritates doctrinarum, et deliciae oculorum facetae. In Hadji Khalfa sec. editionem Flügelii nullus hujus operis scriptor commemoratus est: in cod. tamen Bodleiano scripsisse dicitur عبد الغني بن الشيخ حسام الدين احمد الشهير بابن العرياني المصري ۞ Abd'algani Ibn Alsheikh Hosameddin Ahmed, vulgo Ibn Aluryani Almisri. In colophone idem Mansur se opus A. Gr. 1882, C. 1571 exscripsisse dicit.

7. Liber sortium (فال) per nomina, qualia sunt Adam, Abel, Noah, Idris qui idem Enos, Abraham, Samuel, Isaac, Jacob, Joseph, David, Jonas, Lokman, Kheder qui idem Elias, Moses, Aharon, Isa qui idem Dñs noster, et Iblis qui etiam Satanas, fol. 147. In colophone idem annus commemoratur.

8. Signorum zodiaci descriptio ad computandos horoscopos, fol. 158.

Tit. ܒܣܡ ܐܠܠܗ ܐܠܚܝ ܐܠܐܙܠܝ ܀ ܢܟܬܒ ܟܬܐܒ ܛܐܠܥ ܐܠܡܘܠܘܕ ܘܗܘ ܐܟܬܨܐܪ ܐܠܐܬܢܝ ܥܫܪ ܒܪܓ ܠܠܪܓܐܠ ܘܐܠܢܣܐ ܀ In nomine Dei viventis, sempiterni, scribemus Librum Adscensionis Nativitatis, sive Descriptio duodecim signorum zodiaci, pro hominibus et mulieribus. Ad calc. idem annus Gr. 1882.

9. Amuleta, سحر ܐܠܐܚܒܐܒ, qualitates lunae et solis, ܢܚܘܗ ܡܢܐܙܠܗ ܘܚܣܐܒܗ, et caetera hujusmodi, fol. 176. [Bod. Or. 68.]

180.

Codex chartaceus in quarto, ff. 201 constans, Carshunicus, charactere simplici exaratus. Insunt;

1. Abu Ma'shar de computandis nativitatibus[a], fol. 5.

[b] Quum hoc in loco numeri سـ٨٨١ـنـت certe haud ut Arabes solent a laeva, sed ut Syri a dextra manu legendi sunt, nullus dubito quin etiam supra, fol. 72, سـ٩٧٨ـنـت eodem modo exponendum est. In loco igitur anni Hej. 978 legere oportet A. Gr. 1879. Quod autem ad tempus attinet, haud multum interest. Annus enim Hej. 978, esset A. C. 1570; et A. Gr. 1879, esset A. C. 1568.

[a] In foliis quae antecedunt reperiantur: 1. Tabula zodiaci. 2. Dialogus de physionomia الفراسة. 3. Computatio qua aliquis inveniat quo die natus est, Syriace, ܬܪܥܐ ܐܚܪܢܐ ܕܡܫܟܚܢܘܬܐ. ܕܬܘܕܥ ܒܐܝܢܐ ܝܘܡܐ ܐܬܝܠܕ ܒܪܢܫܐ.

Tit. ܒܣܡ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܐܠܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܐܠܗ ܐܠܘܐܚܕ: ܢܒܬܕܝ ܒܥܘܢ ܐܠܠܗ ܘܚܣܢ ܬܘܦܝܩܗ ܘܢܣܟܬܐ [l. ܢܣܟܬ] ܟܬܐܒ ܐܠܛܘܐܠܥ ܘܐܠܟܘܐܟܒ ܡܢ ܬܐܠܝܦ ܐܒܘ ܡܥܫܪ ܐܠܫܝܟ ܐܠܗܢܕܝ ✣ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Deus unius, scribere adgredimur Dei auxilio et bono ejus concursu Librum Adscensionum et Stellarum, cujus scriptor Abu Ma'shar senex Indicus. In proximo folio vocatur ܐܒܘ ܡܥܫܪ ܐܠܒܠܚܝ Abu Ma'shar Elbalhi; rectius esset ܐܠܒܠܟܝ. Nomen enim ejus revera fuit ابو معشر جعفر بن محمد بن عمر البلخي • Abu Ma'shar Ja'far Ben Mohammed Ben 'Omar El-Balchi, nobilisque fuit astronomus, A. H. 272 mortuus.

E ff. 98 constat, quorum tria ܐ. ܒ. ܓ. ad libri finem quaerenda sunt, unum autem inter ܝܒ et ܟܗ omisit scriba, qui caeteris numeros Syriacos adposuit. Ultimum folium igitur numerum ܨܙ 97, pro ܨܚ 98 fert. Denuo autem numeravit nescio quis, sed folio ܗ numerum 3 dedit, et fol. ܘ omisit, unde fol. ult. numerum fert 95.

2. Computationes de zodiaco, cum tabulis. E ff. 18 constant, nullo ordine dispositis, et sursum deorsum compactis.

3. Liber Arenae[b], ܟܬܐܒ ܐܠܪܡܠ, fol. 110.

4. Alius Arenae, h. e. Geomantiae Liber, ab eximio sene Tamtam Indico compositus, ܟܬܐܒ ܐܠܪܡܠ ܡܢ ܬܐܠܝܦ ܐܠܫܝܟ ܛܡܛܡ ܐܠܗܢܕܝ ܐܠܡܥܪܘܦ ܒܐܠܚܟܝܡ ܐܠܗܢܕܝ, fol. 168. In hoc tractatu testem advocat Danielem prophetam, ut verba ejus ad hoc temporis per filios Adam et filias Evae tradita sunt, فيه استشهد من اقوال دانيال النبي: وقد تفرع من ذلك الزمان الي زماننا علي اولاد ادم وبنات حوا ✿. Ad calc. Index. [SELD. SUPER. 14.]

[b] Arabes رمل *Raml* vocant arenae genus, cujus multus in geomantia usus; unde ipsam Geomantiam علم الرمل *arenae scientiam* adpellant. In hac arena multas lineas inaequales ducunt, super quas puncta quaedam disponunt, et secundum haec puncta res futuras praedicere profitentur. Liber Arenae igitur tractatus est de hujus Geomanticae artis regulis. Dispositio linearum et punctorum delineata est in ff. 121, 132, 140, 141, 160, etc.

181.

Codex chartaceus in quarto, ff. 249 constans, partim Carshunice, partim Arabice exscriptus. Insunt;

1. Adversaria Syriace, Carshunice, Arabice scripta. Insunt excerpta ex evangeliis, preces, notitiae de jejuniis, quo anni mense evenerunt, remedia medica, astrologica, nomina linearum, quibus in geomantia الرمل utuntur, et alia hujusmodi, nullo ordine, foeda manu scripta. Prior annus cujus mentio fit est ܐܬܥܓ, sc. A. Gr. 1873, C. 1562; ultimus ܐܨܝ, A. Gr. 1910, C. 1599. Post caeterum librum haec adversaria scripta esse opinor.

2. Liber Arenae, sive Geomantiae. Scripsit Abdallah Elzenathi Elshami, Carsh., ܟܬܐܒ ܐܠܪܡܠ ܬܐܠܝܦ ܐܠܡܥܠܡ ܥܒܕ ܐܠܠܗ ܐܠܙܢܐܬܝ, fol. 43.

3. Abu Ma'shar Elbalchi de stellarum adscensionibus, h. e. de horoscopis, Carsh., ܟܬܐܒ ܐܠܛܘܐܠܥ ܡܢ ܩܘܠ ܐܒܘ ܡܥܫܪ ܐܠܒܠܟܝ, fol. 69. Praefixa est nota de modo nativitatis computandae secundum stellam in qua quisque natus est, ܡܥܪܦܬ ܡܘܠܕܐ ܕܐܒܘ ܡܥܫܪ ܕܟܘܟܒܐ ܕܒܗ ܐܝܢ ܕܡܬܝܠܕ ܒܗ ܟܘܟܒܐ ܕܡܘܠܕܗ ܕܟܠܢܫ. In duas partes divisus est, quarum prima, اولا طالع الرجال, de virorum horoscopis, ibid.: secunda, طوالع النسا, de mulierum horoscopis, fol. 80.

4. Sortes Arenae; scripsit Abdallah Elzenathi, Carsh., fol. 90.

Tit. ܟܬܐܒ ܥܦܠ ܗܝ ... ܐܝܢ ܗܝ ܣܥܕ ܗܘ ܣܥܝܕ. ܢܒܬܕܝ ܒܥܘܢ ܐܠܠܗ ܘܢܟܬܒ ܩܘܪܥܗ ܐܠܪܡܠ ✣ Natura figurae beatae: ubi virtus, ille beatus. Dei auxilio scribere adgredimur Arenae sortes. Ad calc. ܬܡܬ

ܬܡܬ ܐܫܟܐܠ ܐܠܩܘܪܥܐ ܡܢ ܟܬܐܒ ܐܠܪܡܠ ܥܠܐ ܪܐܝ ܐܠܙܢܐܬܝ ܘܐܠܚܡܕ ܠܠܗ ܘܚܕܗ ܐܡܝܢ ܀ Explicit. figurae sortium e Libro Arenae secundum mentem Elzenathi: et laus Deo unico, Amen.

5. Testimonia, ܐܠܫܗܐܕܐܬ, de re eadem, Carsh., fol. 97. Ad calc. tabulae pro computatione festorum, Syriace.

6. Liber Arenae in tres partes divisus: scripsit idem Abdallah, Carsh., ܟܬܐܒ ܐܠܪܡܠ ܐܠܡܩܣܘܡ ܡܢ ܬܠܬܗ ܐܩܣܐܡ ܬܨܢܝܦ ܐܠܡܥܠܡ ܥܒܕ ܐܠܠܗ ܘܗܘ ܐܠܡܩܐܠܐܬ ܐܠܟܒܝܪ, fol. 110. Ad calc. variae notitiae, imprimis de geomantia, sed etiam de aliis rebus, inter quas, fol. 153, commemoratur controversia, quae A. C. 1539 apud Hierosolyma orta est de festo Resurrectionis. Maronitae enim et Jacobitae, المورانة واليعاقبة, die mensis Nisan 13, Graeci autem et Coptae et Habessini, الروم والقبط والحبش, die Nisan 6, festum celebrare oportere dixerunt. Errasse autem dicit Graecos, non intellecto quod nonagesimo quoque secundo anno يصير المخبط ويطبع الحساب.

7. De remediis morborum, quae e variis animalibus quaeruntur, ܡܢ ܡܢܐܦܥ ܐܠܚܝܘܐܢܐܬ, fol. 153.

8. Sortilegium de aegroto, de fuga, de re amissa, Syr., ܡܛܠ ܟܪܝܗܐ. ܘܡܛܠ ܥܪܘܩܐ. ܘܡܛܠ ܡܕܡ ܕܐܬܓܢܒ, fol. 161.

9. Oratio contra malum oculum, Syr., ܨܠܘܬܐ ܡܛܠ ܥܝܢܐ ܒܝܫܬܐ, fol. 162.

10. Calculatio de aegrotis, utrum vivent vel morientur, Syr., fol. 163.

11. Computatio qua dignoscatur in quo zodiaci signo sol cursum habeat, Syr., ibid. It. planeta, ibid.

12. De stellarum positionibus, Carsh., ܡܥܪܦܗ ܐܚܘܐܠ ܐܠܟܘܐܟܒ, ibid.

13. Varia, sc. Locutio Danielis prophetae; ratio qua dignoscatur, utrum vera sit de alicujus morte fama; Verba Dñi nostri in cruce septem, fol. 165.

14. Danielis sapientis prognostica, Carsh., ܡܠܚܡ ܕܐܢܝܐܠ ܐܠܢܒܝ, ibid.

15. Medica quaedam, Carsh., fol. 171.

16. Doctrina mysteriorum, de qualitatibus stellarum et zodiaci signorum, Carsh., ܗܘ ܥܠܡ ܐܠܐܣܪܐܪ. ܠܟܘܐܟܒ ܐܠܣܒܥܗ ܘܐܠܒܪܘܓ, fol. 189. Ad calc. brevia quaedam excerpta.

17. Index festorum, quae singulis mensibus celebrantur, fol. 197.

18. Alphabetum Bardesanis, fol. 203. Varia excerpta sequuntur, inter quae اشكال الرمل Geomantiae figurae.

19. Descriptio duodecim zodiaci signorum, Syr., fol. 218. Ad calc. ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܡܢܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܫܬ. ܘܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܡܫܒܚܐ.. ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܀ In anno Gr. 1866, C. 1555: et Deo gloria sempiterna, Amen.

[SELD. SUPER. 15.]

182.

Codex bombycinus in folio, ff. 285 constans, charactere simplici, binis columnis, A. D. 1530, luculenter exaratus. Inest;

Jesu Bar-Ali, medici et philologi insignis[a], Lexicon Syriacum, plerumque cum duplici

[a] De ejus vita Assem. B. O. iii. i. 257 haec notat: "Josue seu Isa, filius Ali, medicus et philologus, sub Enos et Joanne patriarchis claruit circa annum Christi 885 etc." De ejus Lexici codicibus recte jam vidit Gesenius in dissertatione sua "De Bar-Alio, et Bar-Bahlulo, Lexicographis Syro-Arabicis," 4°. Lipsiae, 1834, "multa inesse quae neque scripsit Bar-Ali, neque etiam ejus saeculi sunt: mos enim fuit apud scribas ea subinde addendi, quae deesse viderentur." Evenit igitur ut codices nostri Hunt. xxv, Poc. clxvii, multa quae Abrahami diaconi sunt, multa etiam aliorum, exhibeant: immo in Hunt. xxv. nonnulla sunt Bar-Serushvaei: sed Hunt. clxiii, Marsh. clxxii, cclxxi, qui multo breviores sunt, textum fortasse ipsius Bar-Ali conservent. Ad nostrum usum tamen summi pretii est Hunt. xxv; insunt enim omnia quae in caeteris codicibus, et multa, quae neque in illis, neque in ipso Bar-Bahlul exstant.

interpretatione, altera Syriaca, altera Arabica Carshunice scripta. Ubicunque opus fuit addita sunt vocalia, et in punctis Kushoi et Ruchoch adponendis summa adhibita est diligentia. Ordinem tamen sequitur ineptissimum, qui verba non sub radicibus, sed sub literis initialibus digerit: unde factum est ut futura sub ܢ, infinitiva sub ܡ, Ethpeel etc. sub ܐ, et caetera simili modo quaerenda sunt. Vocabula etiam Graeca plerumque sub ܐ disposita sunt, confuso cum ipso nomine articulo Graeco, e. g. ܐܘܝܘܣ, h. e. ὁ υἱός, etc.[b]

Tit. Syriace et Arabice, binis columnis, scriptus: ܒܚܝܠܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܫܒܚܬܐ ܘܩܕܝܫܬܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܟܬܒܝܢ ܠܠܟܣܝܩܘܢ ܐܘܟܝܬ ܦܘܫܩ ܡ̈ܠܐ ܫ̈ܚܝܩܬܐ ܣܘ̈ܪܝܝܬܐ ܘܝ̈ܘܢܝܬܐ ܘܡ̈ܠܐ ܒ̈ܪܝܬܐ ܡܕܡ ܡܕܡ ܕܡܫܬܟ̈ܚܝܢ ܒܟ̈ܬܒܐ ܡܢ ܒܣܝܡܘܬܐ ܠܦܫ̈ܩܐ ܘܡܢ ܝܘܢܝܐ ܠܣܘܪܝܝܐ. ܘܡܢ ܣܘܪܝܝܐ ܠܥܪܒܝܐ. ܕܐܠܦܒܝܬܐ ܛܟܣܐ ܟܢܫܘ ܟ̈ܢܘܫܝܐ ܕܡܚܬܡ ܠܝܫܘܥ ܒܪ ܥܠܝ ܐܣܝܐ ܘܠܚܢ ܚܢܝܢ ܘܝܫܘܥ ܡܪܘܙܝܐ ܥܠ ܐܠܦ ܒܝܬ ܘܡܢ ܡܪܝܐ ܫܐܠ ܐܢܐ ܥܘܕܪܢܐ ܘܡܫܡܠܝܢܘܬܐ ܕܐܫܪܐ ܐܫܪܝ ܘܐܫܠܡ ∴ Ope Trinitatis gloriosae sanctae, Patris et Filii et Spiritus Sancti, scribimus Lexicon, sive Expositionem Vocum Usitatarum Syriacarum et Graecarum, necnon anomalarum[c], quaecunque in libris reperiantur; in quo quae difficiles sunt in faciles, quae Graecae sunt in Syriacas, quae Syriacae sunt in Arabicas vertuntur, additis etiam etymologiis. Collegerunt Jesus Bar-Ali medicus, et doctor noster Honainus[d], et Jesus Maruzaeus[e] secundum ordinem alphabeticum. Opem a Dño et auxilium peto ut et incipiam et perficiam.

Excipit praefatio, Arabice et Syriace,

[b] In primo folio variae exstant inscriptiones, quarum in praecipua commemoratur emptio hujus codicis A. Gr. 1843, C. 1532 a presbytero No'mat Allah, ܢܥܡܬ ܐܠܠܗ, ex urbe Mosul, de monacho Atallah, عطالله, pretio octo nummorum aureorum ܡܨܪܝܐ ܐܫܪܦܝܬ ܬܡܢܝܐ ܡܬܩܠܐ ܕܗܒܐ. Caeterae notulae sunt, eos commemorantes, qui aut codicem possederunt, aut in eo legerunt.

[c] Vox Syriaca ܒܪ̈ܝܬܐ, quam perperam in dissertatione sua scribit Gesenius ܒܪ̈ܝܬܐ, minime ut vult vir ille clarissimus *vocabula peregrina* significat, sed *irregularia, anomala.* Confiteor quidem apud Bar-Hebraei Grammaticam, cui nomen Liber Splendorum, exstare glossam, ܗ̄ ܒܪܝܐ ܒܪܝܐ, sed quid reapse vult ex exemplo patet. Dicit enim foem. ܐܡܬܐ ex masc. ܐܡܐ esse ܒܪܝܐ; sed certe ܐܡܐ vocabulum peregrinum nullo modo possit esse, quamvis contra foeminei generis regulas formatur: ܒܪܝܐ igitur non *peregrinum* valet, sed *contra regulam, abnorme.* In alio loco dicit Bar-Heb. ܫ̈ܡܗܐ ܒܪ̈ܝܐ talia esse qualia ܐܚ, ܚܡ; et alibi etiam pro exemplis dat ܐܪܐܪ et ܒܒܐ, quorum certe ܚܡ et ܐܪܐܪ vocabula peregrina sunt, sed ܐܚ et ܒܒܐ Syriaca; hoc tamen minime in mente habuit Bar-Heb., sed quod omnia contra linguae Syriacae normam formantur. Denique ne vocem quidem ܒܪܝܐ *peregrinum* significare concedere velim: in ipsa enim praefatione inter se opponuntur, non ܒܪܝܬܐ et ܝܘܢܝܬܐ, quod exspectaveris, sed ܒܪܝܬܐ et ܫܚܝܩܬܐ *vocabula extraordinaria* et ea quae *solitam loquendi normam* sequuntur.

[d] Abu Said Honain ben Isaac, medicus Bagdadensis celeberrimus ex gente fuit Obaditarum, Arabum Nestorianorum, oriundus ex civitate Hira, patre pharmacopola. Medicinae discendae cupidus Bagdadum se contulit, ibique discipulus Joannis ben Mesve factus est, qui crebras ejus percunctationes moleste ferens eum domo sua expulit. Discessit ergo Honain, et in provinciis Graecis per biennium linguae Graecae addiscendae librisque Graecis conquirendis operam dedit: dein in Persidem profectus Bassorae Chalili ben Ahmed familiaritate usus est, donec linguae Arabicae peritia excelleret: denique Bagdadum reversus mox admirationem Gabrielis ben Bochtischua archiatri excitavit, et ab eo ܪܒܢ, i. e. magister s. doctor salutatus est, quo titulo honorifico inde ab eo tempore paene κατ' ἐξοχήν appellatus est. Ges. in Dissert. de B. Alio etc.

Passim laudatur a Bar-Bahlul, qui saepe plene scribit حنين, saepius ܪܒܢ eum vocat.

[e] De hoc nomine gentilicio vix scio quomodo Gesenio dissentiam, qui Marvazitam eum scribit, ab urbe ܡܪܘ Maru, Chorasanae metropoli, oriundum. Quum tamen in hoc nostro codice vocalia ad vocem ܡܪܘܙܝܐ ita adponuntur, ut Maruzaeum efficiant, ejus auctoritatem potiorem habui. De eo nihil certum ferunt historiae: recte enim Gesenius Assem. B. O. iii. i. 438 eum cum medico ejusdem nominis, qui A. C. 567 floruit, confundentem improbat. Semper sub eadem formula eum citant Bar-Ali, et Bar-Bahlul, qui eum plerumque post caeteros laudat, dicens, وزاد المروزي *et addit Maruzaeus.*

summa incuria exarata: unde me ad Cod. Hunt. clxiii. contuli, ubi multo adcuratius exstat. Ut integram exscribam vix opus est, quum typis expressa apud Gesenium omnibus jamdudum innotuit. Quod ad sensum attinet, scriptor se una cum Abraham quodam multum in libris legendis tempus trivisse, dicit; Abraham autem, quotiescunque aliquid difficilius occurreret, sedulo a se expositionem petiisse, modo ut vocem Arabicam Syriace explicaret, modo Syriacam Arabice, denique ut vocabula inusitata usitatioribus interpretaretur: unde factum esse, quod sibi in mentem venerit, lexica jamdudum ab Honaino et Jesu Maruzaeo digesta sibi comparare. Quum autem Abraham de hac re certiorem fecerit, respondisse, multum se in utroque libro volvendo versatum esse; Honaini opus quidem bene digestum esse et magnae eruditionis, lexicon autem Maruzaei methodo plane carere: ambo autem etiam in vocibus usitatis exponendis multum inter se discrepare, neque aliquem certum sensum praebere. Enixe igitur petisse, ut ea examinaret, et in unum colligeret, additis iis quae usui forent, et quae aut a libris legendis, aut a magistro, et aliis viris doctis, bene nota haberet; praesertim quae loca in Sacris Scripturis difficiliora explicarent. Se autem quamvis operis magnitudine perterritum, et rebus mundanis implicitum, minime amicum rogantem rejecisse, sed quum aliquid otii concessum sit, quantae utilitati opus esset perpensum, Dei auxilio fretum pro virili enisum esse, ut omnia secundum ordinem alphabeticum digereret. Preces tandem se omnes, qui hoc suo labore levarentur, rogare; et monere, ut ipsi etiam posteris prosint, ea addendo, quae deessent.

Hanc praefationem excipit Abraham diaconi πληροφορία, h. e. *nota additionalis*, qua se ex hujus admonitionis sententia, multa addidisse dicit. Quam sequitur ܬܘܣܦܬܐ ܕܗܘܦܪܐ, *nota explicativa*, in his verbis; "Scias praeterea multos scribas [f] Syriacos orientales—sc. Nestorianos, et occidentales—sc. Jacobitas et Maronitas, de vocibus aequivocis agere, quales erant Jesus Bar-Nun, Honainus Bar-Isaac, Josephus Huzita, et Eudochus: quos omnes dilucidavit pater noster beatus mafrianus Mar Gregorius Bar-Hebraeus, cui nos consentimus." Denique ܗܘܦܪܐ, *nota*, de Bar-Bahlul lexico, sc. ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܠܟܣܝܩܘܢ ܕܒܪ ܒܗܠܘܠ ܣܦܪܐ ܡܗܝܪܐ ܕܗܘ ܡܢ ܗܪܣܝܣ ܕܢܣܛܘܪܝܢܘ: ܕܗܘܐ ܒܒܒܠ ܐܡܕܝܢܬܐ ܕܚܝܠܬܐ ܒܥܘܫܢܐ ܘܡܕܝܢܬ ܫܠܡܐ ܀ Lexicon Bar-Bahlul, scribae periti, qui fuit de haerese Nestorianorum, factum est in Babel (Bagdado) civitate fortitudinis et urbe pacis.

Patet igitur scribas minime in animo habuisse textum lexici, quod Bar-Ali conscripsit, ad verbum exhibere, sed undique omnia quae ad voces Syriacas explicandas usui essent, congerere. Unde exemplaria quinque, quae in Bibl. Bodl. conservantur, omnia multa exhibent, quibus caetera carent.

Operae forte pretium sit addere lexica Bar-Ali et Bar-Bahlul monumentis esse splendoris Abassidarum, qui novam urbem Bagdadum, regnumque florentissimum, artibus, doctrina, philosophia ornare voluerunt. Multo igitur in honore apud eos erant quicunque Graecarum literarum periti, libros Aristotelis, Platonis, Hippocratis, Galeni, caeterorumque Graecae scientiae principum Arabice vertere potuerint. Jamdudum autem totius Graecae doctrinae versi-

[f] Vertit Gesenius *libros*, sed codex diserte non ܣܦܪ̈ܐ cum ܟܬܒ̈ܐ, sed cum ܐܣܦܪܐ. Quoad caetera ejus verbis saepe usus sum.

ones Syriacae exstabant, et Syri Nestoriani, propter haeresin a patria expulsi, artemque medicinae per totum orientem exercentes, literarum Graecarum, Syriacarum, Arabicarum jam fama floruerunt. Pluribus igitur ex his ampla stipendia ex aerario erogata sunt, ut Syriacas Graecorum librorum versiones Arabico sermone donarent. Orta est igitur lexicorum necessitas, et multi exstiterunt, qui in suos usus glossaria, ܠܟܣܝܩܘܢ̈ ܕܡܦܫܩܢܘܬܐ, compilaverunt: apud quos maximus fuit Hhonaini et Maruzaei honos. Mortuo tandem Hhonaino A. D. 873, Bar-Ali exeunte saeculo nono lexicon suum compilavit, quod omnibus post eum lexicographis quasi fons et norma esset: nec immerito; quamvis enim plura congessit Bar-Bahlul, equidem tamen diu in his lexicis versatus, auctoritatem Bar-Ali pluris facio.

Raro tamen quae ipsi sentiant adferunt, sed glossas aliorum, nullo ordine, nullo consilio colligunt. Ubi aliquid ipsi adferunt, formula usitata est واقول: saepius interpretationem ut dubiam formula زعم notant. Multum sane in suum lexicon laboris impertiit Bar-Bahlul, et in locis difficilioribus saepe ad Eliam Nisibenum (cujus Nomenclatorem vide infra), qui id temporis vivebat, se contulisse dicit, وسالت ابن سينا, nec spem ejus unquam Elias fefellit. Quum autem hae Graecorum librorum versiones vocabulis Graecis, quae ut difficiliora reliquerunt interpretes, scatuerunt, magna horum lexicorum pars in iis vertendis posita est: quae a scribis, literarum Graecarum ignaris, tam in transcribendo depravata sunt, ut nihil corruptius inveniatur.

Codex hic noster praeter Sacras Scripturas et Didascaliam laudat Antonium rhetorem, Babaeum, Bar-Honainum, Barsumam, Cyrillum, Dionysium Bar-Salibaeum, Evagrium, Georgium, Ephraimum, Gregorium Nyssenum, Gregorium Theologum, Isaac Syrum, Jacobum Edessenum, Jesujabum, Joannem Constantinopolitanum, Joannem Hermeta, Janam mafrianum, Mosem Bar-Cephae, Nilum abbatem, Proclum, Sergium Rhesinensem, Severum Antiochenum, qui omnes diacono Abraham, plerophoriae supra scriptae auctore, vel antiquiores vel aequales erant: inter recentiores laudat Ananjesum Bar-Serushvai, Chamísium, Eliam Nisibenum, Joannem Bar-Maadani, Gregorium Bar-Hebraeum.

Ad calc. Colophon; ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܠܟܣܝܩܘܢ ܒܥܘܕܪܢ ܡܪܢ ܒܐܝܕܝ̈ܐ ܠܐ ܕܟܝ̈ܬܐ ܕܓܒܪܐ ܥܪܘܪܐ ܘܫܠܝܐ: ܒܫܡ ܕܝܪܝܐ. ܕܠܐ ܒܥܒܕܐ ܀ ܡ̅ ܥܛܠܐ. ܡܢ ܩܪܝܬܐ ܕܡܪܝ ܡܪܝ ܐܠܝܐ: ܘܫܠܡܬܗ ܐܢܐ ܡܣܟܝܢܐ ܒܙܒܢܐ ܡܪܝܪܐ ܒܫܢܬ ܐܢܡܐ̅ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܀ ܒܕܝܪܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܬܩܪܐ. ܕܡܬܩܪܝܐ ܢܛܦܐ: ܘܡܪܝ ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܀ ܀ Explicit auxilio Dñi Liber Lexici, manibus impuris viri ignavi, miseri, imbecillis, nomine monachi, sed facto minime, diaconi Atallah e pago dñi Mar Eliae. Ego miser eum absolvi in tempore miserrimo, A. Gr. 1841, C. 1530, in coenobio Deiparae quod Nataphа vocatur, et Mar Theodori.

Excipit enumeratio vocum quae Syriace per ܫ et Arabice per ش, vel Syr. per ܣ et Arab. per س scriptae sunt.

Denique tres epigraphae, quarum prior Carsh.; ܐܠܡܓܕ ܘܐܠܫܟܪ ܘܐܠܐܟܪܐܡ ܘܐܠܐܥܬܘܪ ܐܠܐܒ ܘܐܠܐܒܢ ܘܐܠܪܘܚ ܐܠܩܕܣ ܐܠܗ ܘܐܚܕ ܀ ܬܡ ܘܟܡܠ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܐܠܫܪܝܦ ܐܠܟܬܐܒ ܐܠܡܥܒܪܐܢܝ ܐܠܡܣܡܐ ܀ ܦܝܗ ܢܚܘ ܐܠܦ ܘܬܡܢܡܐܝܗ ܘܐܪܒܥܝܢ ܟܠܡܗ ܣܘܪܝܐܢܝܗ. ܡܬܪܓܡ ܥܠܝ ܐܠܬܦܣܝܪ ܥܠܝ ܐܠܬܦܣܝܪܗ. ܐܡܐ ܦܠܠܗ ܀ ܘܟܬܒ ܗܕܐ ܦܝ ܕܝܪ ܐܠܡܠܐܝܟܗ ܕܝܪ ܐܠܩܕܝܣܗ ܐܠܛܐܗܪܗ ܡܪܬ ܡܪܝܡ ܘܐܠܫܗܝܕ ܐܠܡܥܠܡ: ܘܐܠܩܕܝܣ ܡܪܝ ܬܐܘܕܘܪܘܣ

[l. ܬܐܙܪܘܗ] ⁘ ܦܝ ܐܝܐܡ ܐܠܐܒ ܐܠܡܥܛܡ
ܡܐܪ ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ ܒܛܪܝܪܟ ܐܢܛܐܟܝܗ.
ܐܠܡܥܪܘܦ ܒܛܪܝܪܟ ܥܒܕ ܐܠܠܗ. ܐܠܪܒ ܝܥܛܡ
ܟܪܣܝܗ ܘܝܪܦܥ ܫܐܢܗ ܦܝ ܐܪܒܥ ܐܩܛܐܪ
ܐܠܐܪܛ ܐܡܝܢ ⁘ ܘܟܬܒ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ
ܥܛܐܠܠܗ ܒܐܣܡ ܪܐܗܒ. ܠܐ ܒܐܠܦܥܠ.
ܐܠܓܪܝܩ ܦܝ ܒܚܪ ܐܠܚܛܝܗ ⁘ ܘܝܛܠܒ ܡܢ
ܕܟܪ ܐܠܐܒܘܗ ܐܠܕܝܢ ܗܡ ܣܐܟܢܝܢ ܡܥܢܐ
ܦܝ ܐܠܕܝܪ ⁘ ܐܘܠ ܓܡܝܥܢܐ ܪܒܢ ܝܥܩܘܒ
ܫܝܟ. ܐܠܫܝܟ ܐܠܡܒܪܟ. ܐܠܐܒ ܐܠܡܥܛܡ.
ܐܠܫܝܒܗ ܐܠܒܗܝܗ ܐܠܓܠܝܠܗ ܐܠܡܟܪܡܗ.
ܘܗܘ ܡܥܠܡ ܓܡܝܥܢܐ ܐܠܦܗܝܡ ܐܠܥܐܪܦ
ܦܝ ܐܠܪܘܚܐܢܝܐܬ. ܐܠܡܐܗܪ ܦܝ ܬܐܘܪܝܐ
ܐܠܐܠܗܝܗ ܐܠܡܬܐܠܦ ܦܝ ܐܠܬܦܣܝܪ ܘܐܠܬܦܗܝܡ
ܐܠܪܘܚܐܢܝ. ܐܠܪܒ ܝܥܛܝܗ ܐܓܪܗ ܬܥܒܗ
ܡܥܢܐ. ܐܢ ܫܐ ܦܝ ܡܣܐܟܢ ܐܠܢܘܪܐܢܝܗ
ܡܥ ܐܠܣܪܐܦܝܘܢ ܘܐܠܐܒܐ ܐܠܩܕܝܣܝܢ
ܐܡܝܢ ⁘ ܘܪܒܢ ܐܣܛܦܐܢܘܣ. ܘܪܒܢ
ܐܠܝܐ: ܘܪܒܢ ܥܝܣܝ: ܘܪܒܢ ܥܒܕ
ܐܠܠܗ: ܘܪܒܢ ܝܘܣܦ. ܘܫܡܐܣܗ ܐܦܪܝܡ.
ܘܚܒܝܒ ܦܐܢܗ ܦܩܝܪ ܡܣܟܝܢ ܒܥܒܕܐܠ ⁘
ܘܐܡܗܐܬ ܐܠܐܟܘܗ ܪܒܢ ܥܝܣܝ ܘܪܒܢ
ܥܒܕ ܐܠܠܗ ܘܐܦܪܝܡ. ܠܗܡ ܡܥ ܫܪܐܟܗ,
ܘܬܥܒ ܬܥܒܝ ⁘ ܐܠܪܒ ܝܟܐܦܝܗܡ ܦܝ
ܡܠܟܘܬ ܐܠܠܗ ܒܬܠܬܝܢ ܘܣܬܝܢ ܘܡܐܝܗ
ܘܣܬܝܢ ܘܡܐܝܗ ⁘ ܘܪܓܐܝ ܡܢ ܟܠ ܐܚܕ
ܐܢ ܝܩܪܐ ܦܝ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܘܝܓܕ ܦܝܗ
ܓܠܛܗ ܝܨܠܚܗ ⁘ ⁘

Et postea ;

ܘܟܠ ܡܢ ܝܩܪܐ ܘܝܟܘܢ ܚܟܝܡ ܝܛܠܒ ܐܠܪܚܡܗ
ܐܠܚܩܝܪ ܐܠܕܠܝܠ ܘܟܠ ܐܢܣܐܢ ܝܓܙܐ ܒܥܡܠܗ
ܬܓܐܙܝܗ ܡܢ ܐܠܕܝܢ ܒܐܠܚܩ ⁘

Postremo Syriace, sed ita puncta quasi Carshunice scripta sit ;

ܕܟܝܪܘܗ, ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡ ܘܩܕܝܫܐ ܡܪܝ,
ܬܐܘܕܘܪܘܣ [l. ܬܐܘܕܘܪܘܣ] ܘܡܪܝ, ܐܠܝܐ
ܘܓܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܠܥܠܡܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ⁘

Laus, honos, veneratio, reverentia Patri et Filio et Spiritui Sancto, Deo soli. Absolutus et perfectus est liber hic nobilis, liber Lexici benedictus, A. Gr. 1841, secundum aeram regis Alexandri, qui Alexandriae regnabat, fil. Philippi. Scriptus est autem in coenobio Nataphae, coenobio dñae castae, Marth Mariae Deiparae, et Mar Theodori martyris: in diebus patris magni Mar Ignatii, Antiochiae patriarchae, cognomine Abdallah. Dñs thronum ejus magnificet, et famam ejus in quatuor mundi regionibus elevet, Amen. Exscripsit librum Atallah, nomine monachus, sed minime facto, in mare peccatorum immersus. Vult autem patres qui nobiscum in coenobio degunt commemorare: quorum omnium primus est praeceptor meus, Raban Jacobus, senex benedictus paterque magnus, cujus cani capilli decori, inlustres, honorati sunt: ille enim nostrum omnium praeceptor eruditus est, vir in rebus spiritalibus solers, bene in divinae naturae theoria versatus, in rebus spiritalibus interpretandis et edicendis perspicax. Dederit ei Dñs laboris ejus erga nos mercedem, si in lucido ejus erit conventu cum Serapione et sanctis patribus, Amen. Post quem commemorentur Raban Stephanus, et R. Elias, et R. Jesus, et R. Abdallah, et R. Josephus, et diaconus Ephraimus, et Abdal dilectus propterea quod pauper est: necnon matres fratrum R. Jesu et R. Abdallah, et Ephraimi, quae laboris mei vilis et infirmi participes erant. Remuneretur Dñs laborem earum in Dei regno trigesima et sexagesima et centuplici ratione. Spero denique, quod si quis in hoc libro errorem aliquem inveniat, corrigat.

Et postea ;

Quicunque in hoc libro legit, si sapiens sit, misericordiam Deum pro servo vili et infirmo rogabit: omnibus enim ab eo qui recte judicat secundum verba sua rependetur.

Postremo ;

Commemorata sit Deipara Maria, et

martyr Mar Theodorus et Mar Elias, et omnes sancti in saecula saeculorum, Amen.

[HUNT. 25.]

183.

Codex bombycinus in folio minori, ff. 205 constans, binis columnis, Arabice et Syriace, charactere simplici, A. C. 1364 a Barsuma monacho luculenter exaratus [a]. Inest;

Jesu Bar-Ali medici Lexicon Syro-Arabicum.

Tit. ܥܠ ܫܠܡܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܫܒܚܬܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ: ܟܬܒܝܢ ܠܠܟܣܝܩܘܢ ܐܘܟܝܬ ܦܘܫܩ ܫܡ̈ܗܐ ܡܬܚܫܚܢܬܐ ܣܘܪ̈ܝܝܬܐ ܘܝܘ̈ܢܝܬܐ: ܡܕܡ ܡܕܡ ܕܡܫܬܟ̈ܚܝܢ ܒܟ̈ܬܒܐ: ܒܥܣ̈ܩܬܐ ܠܦܫܝ̈ܩܬܐ: ܘܡܢ ܣܘܪ̈ܝܝܬܐ ܠܐܪ̈ܒܝܬܐ: ܕܡܟܢܫ ܠܝܫܘܥ ܒܪ ܥܠܝ ܐܣܝܐ ܥܠ ܐܠܦ̄ ܒܝܬ̄ ܡܬܛܟܣ ܐܒܥܐ ܡܢܟ ܐܠܗܐ ܥܘܕܪܢܐ ܘܡܥܕܪܢܘܬܐ ܕܐܫܪܐ: ܘܐܫܠܡ ܀ Ope Trinitatis gloriosae, Patris et Filii et Spiritus Sancti, scribimus Lexicon, sive Expositionem Vocum Usitatarum Syriacarum et Graecarum, quicquid in libris reperiatur: in quo difficiles per faciliores et Syriacae per Arabicas explicantur. Collegit Jesus Bar-Ali, medicus, ordine alphabetico. Te Deus oro auxilium et adjumentum ut incipiam et ad finem perducam.

Excipit eadem ac in codice antecedente praefatio, vocatur autem ܡܦܩ ܒܪܘܚܐ *apologia:* quam sequuntur Abraham diaconi ܦܠܘܪܘܣܘܦܪܐ, ܐܪܗܛܐ ܕܣܘܗܪܐ ܬܘܣܦܬܐ, et ܐܪܗܛܐ.

Ad calc. Colophon; ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܠܟܣܝܩܘܢ ܒܝܕ ܡܪܢ ܒܐܝ̈ܕܝܐ ܠܐ ܕܟ̈ܝܬܐ ܕܓܒܪܐ ܚܫܝܫܐ ܘܕܘܝܐ ܘܡܚܝܠܐ ܒܪܨܘܡܐ ܡܢ ܥܘܡܪܐ ܕܡܪܝ ܓܒܪܐܝܠ ܕܫܡܗ ܕܝܪܝܐ: ܫܢܬ ܐܚܥܗ ܕܝܘ̈ܢܝܐ: ܐܝܟ ܫܐܠܬܗ ܕܩܢܝܐ ܛܘܒܢܐ ܘܡܒܪܟܐ ܪܒܢ ܥܒܕܐܠܠܗ ܕܗܘ ܫܐܠ ܡܢ ܡܚܝܠܘܬܢ ܕܢܟܬܘܒ ܗܢܐ ܕܒܐܝܕ̈ܝܗ ܐܒܗ̈ܬܐ: ܘܐܢ ܬܫܟܚܘܢ ܛܥܝܘܬܐ ܬܪܨܘ ܐܝܟ ܚܟܡܬܟܘܢ ܐܘ̄ ܦܪ̈ܝܫܐ ܕܡܦ̈ܓܥܝܢ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ. ܠܚܕ ܓܝܪ ܡܫܡܠܝܘܬܐ ܕܠܗ ܫܘܒܚܐ ܠܥܠܡܥܠܡܝܢ. ܐܡܝܢ ܀ Explicit. Liber Lexici per Dñi nostri auxilium manibus impuris viri ignavi, miseri, infirmi, Barsumae, e coenobio Mar Gabrielis, nomine monachi, A. Gr. 1675, C. 1364, secundum petitionem possessoris beati et benedicti, Raban Abdallah, qui nostram infirmitatem rogavit ut hunc qui in manibus est librum exscriberemus. Si errorem inveniatis, corrigite secundum sapientiam vestram, O sagaces, qui in hunc librum incidatis. Uni enim soli est perfectio, cui gloria in saecula saeculorum, Amen.

Catalogus vocum, quae ܫ pro ش, et ܣ pro س scribunt, fol. 205.

Bis commemorata est hujus codicis venditio, 1. In A. C. 1574; ܐܫܬܪܝܬ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܐܠܡܣܡܐ ܠܟܣܝܩܘܢ ܡܢ ܚܢܐ ܡܢ ܡܘܣܐ ܡܢ ܥܡܪ ܡܢ ܩܠܥܬ ܠܚܡܪܐ [l. ܐܠܥܡܪܐ]

---

[a] In codicis initio variae inscriptiones sunt, quarum praecipuae, 1°. ܒܫܡ ܡܪܝ ܀ ○ ○ ܐܝܬܘ̄ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܠܟܣܝܩܘܢ ܠܩܫܝܫܐ ܚܢܐ ܒܪ ܩܫܝܫܐ ܝܫܘܥ ܒܪ ܩܫܝܫܐ ܚܒܝܒ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܡܒܪܟܬܐ ܩܠܥܐ ܕ**** ܘܠܝܬ ܠܐܢܫ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܢܛܠܡ ܐܘ ܢܥܒܕ ܥܠܘܗܝ, ܒܩܛܝܪܘܬܐ ܐܘ ܒܢܟܠܘܗܝ, ܐܘ ܒܫܩܠܗ, ܐܘ ܙܒܢܗ, ܡܢ ܡܪܗ ܢܛܫܝܘܗܝ ܘܗܘܐ ܚܪܡ ܘܡܫܠܡ ܡܢ ܡܗܡܢܘܬܗ ܟܬܒ ܘܨܪܦ ܘܫܠܡ ܣܘܝܪܘܣ ܡܚܝܠܐ ܕܡܪܝ, ܐܒܝ ܀ In nomine Dñi. Hic liber Lexici ad presbyterum Annam pertinet, fil. presb. Jesu, fil. presb. Habib, ex urbe benedicta Kalaat ****: nec cuiquam a Deo concessum est ut fraude aut violentia in eum uteretur, vel auferendo, vel vendendo, vel a possessore suo abscondendo. *Si autem quis hujusmodi culpae reus sit,* anathema sit et concesso *libri legendi* jure privatus. Scripsit, exaravit, absolvit Severus vir infirmus *e coenobio* Mar Abaei. Nomen loci magna cura erasum est, et aliae in ejus loco literae scriptae, ne quis eruat. In codicis tamen fine exstat, ܐܠܩܠܥܐ ܩܠܥܬ ܐܠܥܡܪܐܬ Castrum Kalaat El-Amrat. 2°. Oratio Syriace, quum aliquis fidelium mortuus sit, recitanda.

ܒܐܠܐܣܡ ܘܠܐ ܒܐܠܦܥܠ ܪܒܢ ܚܢܐ ܐܒܢ
ܩܣ ܝܫܘܥ ܐܒܢ ܩܣ ܚܒܝܒ ܡܢ ܩܠܥܬܐܪ
ܐܠܥܡܪܐܬ ܒܡܐܝܬܝܢ ܥܬܡܐܢܝܗ ܒܫܗܐܕܬ
ܐܒܘܢܐ ܐܠܡܛܪܐܢ ܘܪܒܢ ܝܫܘܥ * * * *
ܐܢܗ ܡܢ ܐܚܕ * * * * ܐܢܗ ܡܥܗ ܠܚܕ ܦ
ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܠܐ ܝܡܣܟܗ ܘܠܐ ܝܛܠܒܗ
ܘܡܢ ܬܩܘܝ ܐܘ ܬܡܪܕ ܝܟܘܢ ܬܚܬ
ܐܠܡܠܐܡܗ ܘܐܠܬܡ [l. ܐܠܐܬܡ] ܟܬܒ
ܐܦܦܗ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܀ Emit hunc Librum Lexici presbyter Annas e presb. Simeone e pago Kalaat El-Amrat, qui nomine sed non facto est Raban Annas, fil. presb. Jęsu, fil. presb. Habib, e Castro El-Amrat, pro ducentis athmanis, cujus rei testes erant pater noster metropolita, et Raban Jesus. * * * * quod nulli licet hunc librum ab eo vel detinere vel repetere. Si quis autem audacter et contumaciter se gerat, culpae et peccato obnoxius erit. A. Gr. 1885, ibid.

2. In A. C. 1577, fol. 199, ubi idem Simeon librum iterum vendat; ܡܢ ܒܬܪ ܟܠܗܝܢ ܙܒܢ
ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܚܒܝܒܫܐ ܡܫܡܫܢܐ ܒܡܢܝܢܐ
ܕܚܡܫܐ ܕܝܢܪ̈ܐ ܡܢ ܕܝܪܝܐ ܫܡܥܘܢ ܒܪ
ܐܪܒܐ ܒܫܢܬ ܐܦܦܚ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܠܝܬ ܫܘܠܛܢܐ
ܠܐܢܫ ܕܢܫܩܘܠ ܠܗ ܐܘ ܢܙܒܢܝܘܗܝ. ܨܠܘ
ܕܡܢ ܥܠ ܚܒܝܒܫܐ ܡܪܗ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܪ ܩܫܝܫܐ
ܚܢܐ ܒܪ ܩܫܝܫܐ ܝܫܘܥ ܒܪ ܩܫܝܫܐ ܚܒܝܒ ܒܪ
ܩܫܝܫܐ ܝܫܘܥ ܒܪ ܩܫܝܫܐ ܕܘܝܕ ܒܪ ܫܝܚ
ܡܢܚܐ ܡܫܝܚܐ ܢܢܝܚ ܠܡܝ̈ܬܐ ܘܢܛܪ ܠܚܝ̈ܐ ܀
Post omnia emit hunc librum Habibsha diaconus summa quinque denariorum (aureorum) de monacho Simeone, filio Arba, A. Gr. 1888. Nulli licet librum aut vi auferre aut vendere. Orate pro Habibsha possessore ejus, fil. presb. Annae, fil. presb. Jesu, fil. presb. Habib, fil. presb. Jesu, fil. presb. Davidis, fil. Shiah Menhae. Christus mortuis requiem concedat, et vivos custodiat.

Credo eandem esse venditionem: fortasse enim prior illa in A. C. 1754 ab Anna emptio per ejus mortem nunquam rata facta est: sed tres post annos filius ejus Habibsha pecuniam solvit, unde in inscriptione illud "post omnia," quod sine sensu esset, nisi difficultas quaedam et jurgium incidisset. Pretium tamen omnino dispar est. Si enim عثماني, athmani, decem asperis aequiparet, ducenti valerent £6 5s.: sunt autem qui eum quadraginta asperas valere dicant, quibus tamen non adsentior. Quinque autem aurei denarii tantum valent £2 10s.

Denique in marg. ultimi folii commemorabatur legatio hujus codicis in A. Gr. 1938, ܡܝܢܬ ܐܟܠܝܡ; cui autem non apparet. Major enim inscriptionis pars multa violentia abrasa est. [Hunt. 163.]

184.

Codex bombycinus in folio, ff. 202 constans, binis columnis, saeculi forte decimi quinti, charactere simplici, adpositis interdum vocalibus, nitide exaratus[a]. Inest;

Jesu Bar-Ali Lexicon Syro-Arabicum.

Tit. ܒܝܕ ܡܫܬܠܡܢܘܬ ܚܝܠܐ ܘܡܥܕܪܢܐ.
ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܫܒܚܬܐ. ܐܒܐ ܘܒܪܐ
ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܡܫܪܝܢ ܠܡܟܬܒ ܠܟܣܝܩܘܢ
ܐܘܟܝܬ ܦܘܫܩ ܡ̈ܠܐ ܚܫ̈ܝܚܬܐ. ܣܘܪ̈ܝܝܬܐ
ܘܝܘ̈ܢܝܬܐ. ܡܕܡ ܡܕܡ ܕܡܫܬܟܚ ܒܟܬ̈ܒܐ.
ܡܢ ܦܫܝ̈ܛܬܐ ܠܥܣ̈ܩܬܐ. ܘܡܢ ܣܘܪ̈ܝܝܬܐ
ܠܐܪ̈ܡܝܬܐ. ܕܡܟܬܒ ܠܝܫܘܥ ܒܪ ܥܠܝ ܐܣܝܐ.
ܥܠ ܐܠܦ ܒܝܬ. ܡܢܝ ܥܠܝ ܐܒܝ. ܫܘܪܝܐ
ܘܡܫܘܕܪܢܐ. ܕܐܥܪ̈ܐ ܐܦ ܐܫܠܡ ܀
Ope et auxilio Trinitatis gloriosae, Patris et Filii et Spiritus Sancti, confirmati, scribere adgredimur Lexicon, sive Expositionem Vocum Usitatarum, Syriacarum et Graecarum quaecunque in libris reperiantur, in quo difficiles per faciliores, et Syriacae per

[a] In libro compingendo chartae albae inter singula folia dispositae sunt, in quibus multa, forte ex ipsius Pocockii manu addita sunt.

Arabicas explicantur. Collegit Jesus Bar-Ali, medicus, et in ordine alphabetico disposuit. Te, Deus, adjumentum et auxilium rogo, ut incipiam atque etiam opus ad finem perducam.

Excipiunt praefatio et nota Abraham diaconi, quae ambae nomen ܡܩܕܡܘܬܐ ferunt.

Ad calc. Enumeratio vocum, quae ܦ pro ش, et ܫ pro س scribunt, fol. 200.

Postremo; Sermo utilis philosophi Philippi, Arab., ܡܐܡܪ ܡܦܝܕ ܠܠܦܝܠܣܘܦ ܦܝܠܝܦܘܣ, fol. 201. [Poc. 167.]

185.

Codex bombycinus crassus in folio, ff. (295 − 1 =) 294 constans, binis columnis, charactere simplici, Syriace et Carshunice adpositis punctis, A. C. 1482 exscriptus. Inest;

Jesu Bar-Ali Lexicon Syro-Arabicum.

Deest fol. primum, (vel ut equidem censeo tria priora folia,) quibus inerant titulus, et major pars praefationis.

Ad lexici calc. Colophon; ܠܐܝܩܪܐ ܘܠܫܘܒܚܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܫܝܢܬܐ ܒܚܕܐ ܐܝܬܘܬܐ. ܚܕ ܨܒܝܢܐ. ܚܕ ܟܝܢܐ. ܠܐ ܥܒܝܕܐ ܘܠܐ ܒܪܝܐ. ܘܠܐ ܡܣܝܟܐ. ܘܠܐ ܡܝܘܬܐ. ܠܐ ܡܬܕܪܟܢܐ. ܘܠܐ ܡܬܦܫܩܢܐ ܕܗ̇ܝ ܕܬܕܪܟܝܢ ܚܣܝܐ ܘܡܬܦܫܩܐ ܠܐ ܡܫܟܚܐ. ܗ̇ܝ ܕܡܢ ܠܐ ܡܕܡ ܒܪܬ ܠܒܪܝܬܐ. ܘܬܩܢܬ ܘܨܒܬܬ ܠܐܝܩܪܗ ܕܒܪܢܫܐ. ܘܚܕܬܬ ܕܢܦܠܬܐ ܕܗܢܐ ܢܚܕܬ. ܕܗܝ ܐܝܬܝܗ̇ ܡܚܝܢܐ ܕܟܠ ܘܡܚܕܬܢܐ. ܓܡܪܬ ܟܠ. ܘܡܫܡܠܝܐ ܟܠ. ܒܫܘܡܠܝܗ̇ ܘܪ̈ܚܡܝܗ̇ ܣܓܝ̈ܐܐ ܠܥܠܡܝܢ ܀ ܀ ܐܫܬܠܡ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܟܣܝܩܘܢ ܐܘܟܝܬ ܦܘܫܩ ܫ̈ܡܗܬܐ ܡܦܩ̈ܬܐ ܣܘܪ̈ܝܝܬܐ ܘܝܘ̈ܢܝܝܬܐ ܗ̇ܘ ܕܒܗ ܡ̈ܠܐ ܥܣ̈ܩܬܐ ܕܡܫܬܟܚܢ ܒܟ̈ܬܒܐ ܡܢ ܦܫܝ̈ܛܬܐ ܠܦܫܝ̈ܛܬܐ ܘܡܢ ܣܘܪ̈ܝܝܬܐ ܠܥܪ̈ܒܝܝܬܐ ܕܝܢ ܒܝܬ ܐܝܬܘܗܝ. ܐܣܬܝܢ ܘܫܬ̈ܡܐܐ ܕܝܢ ܒܬܠܬܬܐ [l. ܒܬܠܬܐ] ܒܫܒܐ ܒܐܒ ܬܫܥܐ ܒܬܫܥ ܫܥ̈ܝܢ ܒܝܘܡ ܬܪܥܣܪ ܒܐܒ ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܒܥܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܘܬܠܬ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܒܐܝ̈ܕܝܢ ܡܚܝ̈ܠܬܐ ܘܡܠܝ̈ܬܐ ܚܛ̈ܗܐ ܘܣܟ̈ܠܘܬܐ ܘܚܣܝ̈ܪܬ ܪ̈ܚܡܐ. ܕܐܦܢ ܠܐ ܫܘܝܢ ܠܫܡܐ ܗܢܐ ܓܝܘܪܓܝܣ ܘܝܘܣܦ ܡܬܩܪܝܢܢ. ܘܥܡܘܪ̈ܝ ܕܝܪܐ ܒܪܝܟܬܐ ܕܟܣܝܚܘ ܟܬܒܘܢܗ. ܕܐܝܬܝܗ̇ ܕܝܪܐ ܡܪܝ ܦܣܘܐ܇ ܘܡܪܝ ܓܝܘܪܓܝܣ ܘܡܪܝ ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܘܡܪܬ ܡܪܝܡ܇ ܘܡܪܝ ܣܪܓܝܣ ܘܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܀ In honorem et gloriam Patris et Filii et Spiritus Sancti, Trinitatis in una essentia conjunctae, cujus una est voluntas, una natura, quae neque facta, nec creata, nec finita, nec mortalis est; incomprehensibilis, et infinita; quae vix comprehendi, nullo modo explicari potest, quae ex nihilo quidcunque creatum est creavit, constituit, ornavit in hominum honorem; quae mundum e ruinis ejus renovabit, utpote quae omnium vivificator et renovator est, quae perfectione sua et magna misericordia omnia absolvit, omnia perficit in saecula, Amen. Explicit hic Liber Lexici, sive Expositio Vocum Usitatarum, Syriacarum et Graecarum, in quo quaecunque in libris inveniantur difficiliores per faciles, et Syriacae per Arabicas explicantur. Ordo autem alphabeticus est. Perfectus autem et compactus est feria 3 hebdomadis, die 12 mensis Ob, hora nona, A. Gr. 1793, manibus nostris infirmis, culparum et peccatorum plenis, misericordiae egenis: qui quamvis nominis indigni simus, Georgius et Josephus vocamur, et claustra coenobii benedicti Casiho Chathabuneh incolimus, quod sc. coenobium est Mar Pesois, et Mar Georgii, et Mar Antonii, et Marth Mariae, et Mar Sergii, et Mar Joannis evangelistae, fol. 293.

Multae insunt inscriptiones de urbe Ha-

lebo, et rebus parochi Rizk-allah domesticis; e. g. in fol. 131; فلما كان في تاريخ بسنة الف وستماية ثلاثه وعشرين مسيحية سادس عشر من شهر تموز اتنيحت امراة خوري رزق الله الي رحمة الله تعالي الله ينيح نفسها امين ۞

وفي تلك السنه تاني (sic) يوم من حزيران اتنيحت اختها ۞

وفي تلك السنه ايضا في سابع عشر من شهر اب اتنيحت اخته حلبيه ۞

وفي سنة الف وستمايه اربعه وثلاثين مسيحيه تاسع وعشرين من شهر كانون الاخير اتنيح والدي خوري يوسف المتكني بابن الخريطه من قرية بان وقبل منه بسنه اتنيحت والدتي سبعه من حزيران الكاتب رزق الله باسم خوري ۞

وفي سنة الف وستمايه ثمانيه وثلاثين مسيحيه اتنين وعشرين من شهر تموز دخـل السلطان المعضم [l. المعظم] موراد الي مدينة حلب في عسكرا عضيم [l. عظيم] الدي ما صار متله مع [l. من] غير سلطان وايضا السلطانه كانت معه ومتوجه الي بغداد ومكت في حلب تسعتعشر يوم ۞

In A. C. 1623, die 16 mensis Tamuz requievit uxor parochi Rizk-allah in spe summi Dei misericordiae: Deus animae ejus quietem concedat, Amen.

In eodem anno, die 2 mensis Hhaziron requievit soror ejus.

In eodem etiam anno, die 17 mensis Ob requievit soror sua, Halebi incola.

In A. C. 1634, die 19 mensis Canun posterioris requievit pater meus parochus Josephus, cognomine Ibn-Alcharita, ex urbe Van: ante eum autem in eodem anno die 7 mensis Hhaziron mater mea, qui sum scriba Rizk-allah, nomine parochus.

In A. C. 1638, die 22 mensis Tamuz urbem Halebum intravit sultanus magnus Murad cum ingenti exercitu, qualis nunquam huc venerit nisi ipsum sultanum comitaretur. Quinetiam sultana cum eo aderat. Dies igitur undeviginti Halebi commoratus, Bagdadum profectus est.

Aliae multae ejusmodi inscriptiones ad codicis finem inveniantur, quarum una tantum memoratu digna est, sc. quod A. C. 1629, die 22 mensis Elul, دخل حصرف باشا الوزير الاعضم الي حلب وبعد بتلات ايام قتل فرج الله حلبي ابن خواجا توما. الله يرحم من يترحم عليه ۞, urbem Halebum intravit Husruf Pasha, wezirus magnus, et tertio postea die morte affecit Far'j-Allah, fil. Khowaja Thomae. Sit Deus ei propitius, qui pro eo misericordiam orat.

[Marsh. 172.]

186.

Codex bombycinus in folio minori, ff. (403 – 1 =) 402 constans, charactere simplici, Syriace et Carshunice, A. C. 1488 exscriptus. Ff. 2—79, 234—401 binis columnis sunt. Inest;

Jesu Bar-Ali Lexicon Syro-Arabicum.

Deest fol. 1, quo inerat tit., et praefationis major pars.

Hic codex plerumque cum Marsh. clxxii. consentit, et ad calc. idem colophon usque ad anni commemorationem: quae sequuntur sunt: [l. ܕܕܬܚܪܐ] ܕܕܬܚܪܐ ܘܡܫܬܠܡ ܐܫܬܠܡ
ܗܢ ܟܬܒܐ ܒܥܒܐ ܒܐܠܘܠ ܢܝܣܢ ܒܡܫܪܐ
ܘܬܡܢܐ ܘܝܘܡ ܒܗ ܒܬܫܥ ܫܥܝܢ ܒܥܕܢ ܐܠܦ
ܘܬܡܢܡܐܐ ܡܢ ܫܢ̈ܝܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܘܝܘܢܝܐ ܒܪ
ܦܝܠܝܦܘܣ ܥܠ ܐܝ̈ܕܝ ܐܢܫ ܡܣܟܢܐ ܘܚܛܝܐ
ܦܪܘܣܐ ܡܢ ܟܠ ܚܪ̈ܫܐ ܘܡܣܟܢܐ ܘܡܣܟܢܫܐ
ܘܡܫܟܢܐ ܘܚܒܝܒܐ ܘܚܠܟܐ ܠܪܘܚܐ ܘܪܘܚܐ
ܚܠܟܐ ܚܘܠܐ ܘܣܠܝܒܬܐ. ܕܐܝܟ ܐܠܐ ܙܝܟܐ
ܡܢ ܫܡܥܐ ܕܐܝܢܫܘܬܐ ܡܫܡܫܢ ܡܢ ܡܢܬܪܬܐ
ܘܪܒܝܢ ܡܢ ܟܠ ܙܢܐ ܡܫܠܡܐ ܕܘܢܝܐ
ܘܡܠܟܐ ܡܢܟܠ ܡܫܢ̈ܐ ܕܫܡܥܘܢ ܘܡܫܢ ܒܪ
ܥܠܝܡܘ ܡܢ ܩܪܝܬܐ ܡܟܪܬܐ ܘܪܫܝܬ
ܠܡܥܢܝܐ ܠܢܝܚܬ ܐܠܗܐ ܢܬܠ ܠܗ
ܘܠܐܒܗ̈ܘܗܝ, ܐܝܟ ܘܐܡܝܢ ∻ Perfectus et

compactus est sabbatho, die 19 mensis Elul, hora nona, anno 1800 Alexandri Graeci, fil. Philippi, manibus viri infirmi et peccatoris, et praeter caeteros miseri, inverecundi et abominandi, scurrae etiam, foedi, sordidi, canis leprosi et vulpis, iniquitatis et peccati pleni, hominis quidem, sed e naturae humanae nomine remoti, virtutis egeni, morum laudabilium indigi, stulti, omnibus rebus abominandis referti, nomine Joannis, fil. Salamonis ex urbe benedicta et a Christo dilecta Lehephat. Propitius sit Deus ei et patribus ejus, immo et Amen.

Quae duo sequuntur folia ad hunc codicem non pertinent. E Menologio desumpta sunt, inestque sanctorum, qui in mensibus Maio, Junio, Quintili, Sextili commemorantur, index. [Marsh. 271.]

187.

Codex chartaceus laevigatus in quarto, ff. 494 constans, Syriace et Arabice charactere simplici, A. C. 1645, summo nitore exscriptus. Inest;

Jesu Bar-Bahlul Lexicon Syro-Arabicum.

Tit. ܥܠ ܚܝܠܐ ܠܐ ܡܫܬܟܚܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܫܪܝܐ ܥܠ ܐܫܪܝܐ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܡܠܐ ܚܝܐ ܘܝܘܬܪܢܐ ܕܡܫܪܪܬ ܒܗ̇ ܟܠ ܡ̈ܠܐ ܕܒܟܬܒܐ ܕܣܘܪ̈ܝܝܐ ܘܝܘܢܝܐ ܥܒܪܝܐ ܗ̄ܘ ܠܫܡܗܘܢ ܕܒܪ ܒܗܠܘܠ ܣܦܪܐ ܡܗܝܪܐ. ܐܬܟܢܫ ܠܫܡܗܘܢ ܗܢܐ ܡܟܢܫܐ ܒܝܕ ܐܢܫ ܚܠܝܫܐ ܡܢ ܬܘܠܡ̈ܕܐ ܕܠܩܘܒܠܐ ܐܝܟ ܚܝܠܬܐ ܕܡܚܝܠܘܬܗ ܡܢ ܠܟܣܝܩܘܢܐ ܙܥ̈ܘܪܐ ܕܐܫܬܟܚܘ. ܘܡܢ ܟܬ̈ܒܐ ܕܡܦܫ̈ܩܢܐ ܕܗܘܘ ܫܒܝܚܐ ܡܫܡ̈ܥܢ ܒܢ̈ܝ ܟܬܒܐ. ܐܝܟ ܕܠܬܘܪܥܐ ܕܒ̈ܢܝܐ ܪ̈ܚܡܐ ܘܕܠܗܘܢ ܐܠܝܢ ܕܦܓܥܝܢ ܒܗ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ. ܠܡܗܘܐ ܕܡ ܥܠ ܐܠܦ ܒܝܬ ܒܣܕܪܐ ✣ ܒܪ ܡܫܪܝܢܐ ܒܐܬܘܬܐ ܐ̄. ܘܣܡܬ ܒܣܕܪܗ̇ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܥܠ ܡܠܬܐ ܐܠܦܐ ܕܪܝܫܐ ܠܗ̇ ܐ̄. ܕܐܝܟܢ ܕܢܣܒܐ ܠܗ̇ ܓ̄. ܘܡܬܪܝܢ ܗ̇ܝ ܕܢܣܒܐ ܠܗ̇ ܕ̄. ܘܗܟܢܐ ܒܬܪ ܒܬܪ. ܒܕܡܘܬܐ ܠܗ̇ ܕܢܣܒܐ ܠܗ̇ ܬ̄. ܒܒܝܬܐ ܕܝܢ ܗܢܐ ܡܛܠܗܘܢ. ܐܦ ܠܫܪܟܐ ܕܒ̄. ܘܒܬܪܗ ܠܚܕܐ ܚܕܐ ܡܢ ܐܬ̈ܘܬܐ. ܐܠܐ ܕܒܥܐ ܗܘ ܠܡ ܕܝܕܥ ܗܘ ܐܢܫܐ ܕܦܓܥ ܒܠܟܣܝܩܘܢ ܗܢܐ ܕܡܟܢܫܢܗ ܠܐ ܚܙܐ ✣

Ope Dei omnipotentis, qui nunquam pudore afficit, scribere adgredior librum vitae et lucri plenum, in quo quaecunque vocabula in libris Syriacis inveniantur ordine exhibentur, sc. Lexicon Bar-Bahlul, scribae periti. Digestum est hoc lexicon collectitium manu viri doctorum disciplina carentis, quam maxima prae infirmitate potuit diligentia, e multis quae exstant parvis lexicis, et e libris interpretum quicunque scientiae laude floruerunt, ut filiorum dilectorum, et eorum qui in hunc librum incidant, studia promoveret. Digessit autem ordine alphabetico, e litera Olaph initium ducens, prima ponens [sc. post ܐܐ et ܐܒ] quaecunque vocabula Olaph in primo loco, et Gomal in secundo habent. Sequuntur ea in quibus Dolath literae Olaph adhaeret, h. e. vocabula quibus in initio ܐܕ̄; et perinde per caetera in ordine usque ad ܐܬ̄. Simili modo postea digessit vocabula, quae in initio Beth habent, et postea caeteras literas, quamque in suo ordine. Denique oportet omnes qui in hoc lexicon incidant scire, quod is qui collegit caecus est, fol. 2.

Excipit scribae praefatio Arabice: وقد كـنت عملت علي تمييز الالفاظ المجمع علي صحتهما ذون ما فيه الاختلاف وافراد البيعيات علي الطبيعيات وعلي الطبيات والمنطقيات. وتصير كل فن من اليوناني والرومي والسريانياني والعبراني والمستعمل من النبطي وغيرها علي حدته فرايت ما يسقط كثيرا جدا وفي الغايه غلط عظيم لان اكثر المسايل انما تجرا بين الناس في المشكوك فيه الغامض الوحشي فعملت علي ايراد كل ما يبلغني من الاختلاف منسوبا الي قايله ان كان معروفا.

وعلمت ان في شرح ذلك منفعه عظيمه لان اكثر
ما يقف علي قول واحد ويعلم الصحيح من
السقيم بتمييزه وخبر ذلك كتابا واحدا وقصدت
لترتيبه ببت حروف الهجا في الابتدا والحشو ليقرب
طلب اللفظه ويستغني عن تفتيش عدة كتب
بسببهما متي لم يعلم من اي اللغات هي به
وقد علمت انه لم يعمل قط كتاب رضيه الناس
جميعا فان وجد الناظر في هذا الكتاب الفاضا
يستغني عنها فليعلم انه يجوز ان يحتاج اليها
غيره. وليتوج التواب في الترحم علي من كد وتعب
وندب واجتهد وجمع وعلي من كتب فانه عالم
انه مقصر عن بلوغ الغايه اذ النقص مشتمل علي
بني البشر جميعا. وانت يا بني ايمانا بالله تعالي
فاحتفض [l. فاحتفظ] بهذا الكتاب البديع ولا
يخرج عن يدك وقبظتك [l. وقبضتك] وحوزك
فان احبب انساخه احدا شرطت عليه ان
ينسخه في منزلك وعندك حتي لا يخرج عن
ملكتك ان شا الله وهو حبنا ونعم الوكيد الله ❖

Multum quidem laboravi ut lexici vocabula secundum eorum differentias, singulasque in rebus ecclesiasticis et physicis et medicinalibus, et logicis significationes, quam maxima adcuratione distinguerem: notans etiam cujusque derivationem e Graeco vel Latino vel Syriaco vel Hebraeo fonte, et quicquid a Nabathaeis aliisque ductum sit, quaeque in suo loco. Vidi autem quantum inesset periculi, ne error magnus oriretur: multae enim ubique inter homines de rebus dubiis quaestiones, in quibus obscuritas paene barbara. Operam igitur impendi, ut quascunque in modo loquendi diversitates scirem, si modo potuissem, investigarem: pro certo habens hoc saltem magnum emolumentum in iis exponendis inesse, quod majus fieret quid de quoque vocabulo constat, et verum a falso dignosceretur, si modo singulos libros adcurate scrutaremur et exploremus. Vocabula autem ubicunque in ordine alphabetico disposui, ut inventu faciliora essent, neque oporteret lectorem totum librum pervolvere, propterea quod in qua lexici parte quae vellet invenienda essent, ignoraret. Scio quidem nullum librum omnium hominum sententiis satisfacturum esse, sed si multa in hoc lexico lector inveniat, quae illi nulli usui sint, praeterire et caeteris uti licet. Deus clemens autem, precor, sua misericordia et eum qui magno labore, molestia, studio in hoc lexicon colligendum incubuit, et eum qui exscripsit, coronet: sibi enim conscius est, quod ad opus recte absolvendum impar est, quoniam omnium hominum portio est infirmitas. Tu autem, mi fili, in Deum excelsum credens, mirum hunc librum apud te conserva, neque ut a manu tua et possessione egrediatur permitte: si quis autem transcribere velit, hac sola conditione consenties, quod in tua domo et apud te transcriptio fiat, ita ut a tua possessione non egrediatur, si modo Deus, quem amore prosequimur, velit: beatus autem ille cujus custos est Deus, fol. 4.

Scriptores quos laudat Bar-Bahlul omnino diversi sunt ab iis quibus usus est Bar-Ali. Quamvis enim est ubi Gregorium Nyssenum, Eusebium, aliosque patres laudet, tamen locum primarium apud eum tenet Ananjesus Bar-Serushvai, ep̃us Hirtae, ܒܪ ܣܪܘܫܘܝ, quem ad alterum quodque verbum testem producit: locum proximum tenet Liber Paradisi, ܟܬܒܐ ܕܦܪܕܝܣܐ: quem sequuntur Hhonainus, Zacharias, Gabriel, Paulus Aegineta, Shamleius, Joannes Mesve, Maruzaeus, Jesus Bar-Nun, Jesus Bochtishua, Sergius Rhesinensis, Bar-Serapion. Sunt etiam quos bis terve citat, inter quos Maronitae, ܒܢ̈ܝ ܡܐܪܘܢ. Errat Castellus qui Galenum et Dioscoridem inter ejus auctores numerat: Gabrielem enim solum

citat Bar-Bahlul, et semper Arabice, sed plerumque in hunc modum, حكي جبريل عن جالينوس, vel حكي جبريل عن ديوسقوريدوس. Denique corrigendus est Gesenii error, qui in prima ejus dissertatione ܒ̈. ܥ. *librum Bar-Ali* interpretatus est. A Bersteinio autem edoctus ܒ̈. ܥ. compendium esse pro ܒܢܘܣܚܐ ܥܬܝܩܐ in altera diss. vertit *in libro quodam antiquo*, i.e. *in lexico anonymo*. Simili modo in Diss. i. not. 55 dicit, *Citatur Bar-Serapionis* نسخة, s. ܢܘܣܚܐ, h. e. *opus*; *intellige opus* كناش: et in Diss. ii. not. 16, longissima dedit argumenta, quare ܢ̈ sit liber nescio quis Hhonaini. Cui insipientiae fortiter adhaeret, per caeteram dissertationem semper ܢ̈ vertens *Liber Hhonaini*. Quinetiam ad notae finem addit, *Codicem quemdam anonymum indicat formula* ܒܢ̈. ܥ̄. Erroris fons est quod putavit lexicon in eodem statu adhuc esse ac quum scripsit Bar-Bahlul: sed e scribae praefatione manifestum est, a posteris omnino refectum esse. Addo quod ܢܘܣܚܐ minime *liber* est, qui esset ܟܬܒܐ, sed *exemplar*. Significat igitur ܒܢ̈. ܥ̄ in *exemplari vetusto*, sc. Lexici Bar-Bahlul: ܒܢ̈ *in uno exemplari* ܒܢ̈. ܐ̄, h. e. ܒܢܘܣܚܐ ܐܚܪܢܐ *in alio exemplari* ejusdem lexici. Si autem addatur nomen, e.g. ܒܢ̈. ܕܚܢܝܢ, quod raro fit, significat *in exemplari glossarii ab Hhonaino scripti*: sic ܒܢ̈. ܕܦܘܠܘܣ *in uno exemplari libri quem scripsit Paulus*. Ubi autem omnes quos possidebat codices consenserunt, dicit, ܐܟܚܕ ܕܒܢ̈, ܐܟܚܕ ܟܠ̄, etc. Sic ܒܢ̈. ܝܘ̈ *in exemplaribus Graecis* demonstrat vel Bar-Bahlul vel scribam, Syriacae versioni diffisum, ipsos codices Graecos adiisse. Ubi igitur ܒܢ̈, ܒܢ̈. ܐ̄, ܒܢ̈. ܥ̄ simpliciter exstant, a scriba, vel ut hodie diceremus, ab editore, varios Lexici codices conferente, addita sunt, sed caetera, sc. ܒܢ̈. ܕܚܢ̄, ܒܢ̈. ܝܘ̈, etc., manu ipsius Bar-Bahlul esse possunt.

In titulo etiam legimus Bar-Bahlul opus suum indigestum reliquisse: vix enim se ipsum vocaret ܣܦܪܐ ܦܫܝܩܐ, neque idem potest esse ac ܐܢܫ ܣܟܠܐ ܡܢ ܡܪܕܘܬܐ ܕܡܠܦ̈ܢܐ. Diserte autem legimus hunc *virum doctorum disciplina carentem* lexicon *scribae periti* Bar-Bahlul digessisse. Ex hoc Bar-Bahlul solito titulo, sc. ܣܦܪܐ ܡܗܝܪܐ, (cf. cod. pp. 158, 206, 241, etc.,) ex Ezr. vii. 6 petito, conjicit Gesenius "eum theologum et sacrae scripturae interpretem fuisse, quamquam scimus, eum etiam profanis libris Arabice transferendis operam dedisse." Vocatur etiam ܣܦܪܐ ܡܠܝܠܐ pp. 442, 803, 949; ܣܦܪܐ ܦܦܣܐ p. 575, et ܣܦܪܐ ܡܢܝܚܐ, vel ܡܬܢܝܚܢܐ *scriba beate quiescens*, h. e. mortuus, ib. pp. 313, 666, 703.

Scripturae plana sunt pp. 938—941, e ܥܝܢܐ ad ܥܠܡܐ.

Ad cujusque literae finem exstat colophon, sed vix digni sunt qui exscriberentur, praeter quod in p. 312 nomen scribae qui librum exaravit, neque cum illo confundendus, qui opus Bar-Bahlul digessit, dicitur قس يوحنا ابن العزير presbyter Yuchna Ibn 'Ozayr, h. e. Joannes fil. Esdrae.

Ad calc. ܐܫܬܠܡ ܟܬܒܐ ܕܠܟܣܝܩܘܢ ܕܒܪ ܒܗܠܘܠ ܣܦܪܐ ܦܫܝܩܐ. ܒܝܘܡ̈ܝ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܡܥܝܢܢܐ. ܠܗ ܘܠܐܚܘܗܝ ܘܠܪ̈ܚܡܘܗܝ ܡܕܝܢܐ ܥܠ ܬܫܡܫܬ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܀ ܐܬܟܬܒ ܒܐܝ̈ܕܝ ܐܢܐ ܕܗܘܐ ܡܢ ܟܠ. ܘܪܚܝܩ ܡܢ ܡܝ̈ܬܪܘܬܐ. ܘܕܚܝܩ ܡܢ ܫܡܠܝܘܬܐ. ܒܣܦܪܐ ܕܒܝܫܐ. ܕܚܘܒ̈ܘܗܝ ܠܐ ܕܡܝܢ. ܠܚܠܐ ܕܝܡܐ ܘܡܢ̈ܘܗܝ ܚܩܠܐ. ܦܪ̈ܕܬܗ ܡܢ ܒܝܬ ܡܪܢܐ. ܘܡܟܠܐ ܐܢܐ ܡܫܟܐ.. ܡܢ ܟܠ ܐܢܫ ܦܘܫܩܐ. ܕܟܕ ܒܣܘܪ̈ܛܐ ܦܠܚ ܬܠܝܠܐ ܢܦܓܥ.. ܒܚܠܘܬܐ ܕܣܘܟܠܗ ܨܠܘ̈ܬܐ ܠܡܪܐ ܢܥܒܕ.. ܘܟܡܐ ܡܟܐ ܕܡܚܝܠ: ܟܡ ܗܘ ܠܗ ܡܬܬܚܝܠ. ܟܬܒܬܗ ܠܢܦܫܗ ܘܠܗ ܕܐܬܡܢܘܢܐ ܒܣܘܪ̈ܛܐ ܗܠܝܢ ܒܡܠܩܐ. ܐܠܐ

[illegible] Explicit. liber lexici Bar-Bahlul, scribae sufficientis, ope Dñi nostri Jesu Christi: Cui et Patri et Spiritui Sancto omnes laudes in saec. saeculorum, Amen. Scriptus est manibus viri praeter caeteros miseri, a rebus faustis remoti, ad sinistras impulsi, advenarum purgamenti, cujus facta impura sunt, qui vestimentorum suorum occultorum quasi foeditas est: expuli eum e numero vocatorum. Jam autem quemque fratrem sagacem rogo, ut quum in has confusas lineas incidat, orationem secundum amoris mensuram silenter fundat, et qua ipse mensura metitur, eadem illi mensurabitur. Librum pro memet scripsi, non ut per lineas has tortuosas gloriam adipiscerer, sed ut animae meae miserae prodessem. Haec facta sunt feria quarta primae mensis Canun posterioris hebdomadis, festo benedicto et excelso patrum nostrorum beatorum et inter omnes qui divinae naturae participes facti sunt principum, Mar Basilii et Gregorii, quorum auxilio ad operis nostri finem et absolutionem pervenimus, A. Gr. 1956; et Deo gloria, immo. [HUNT. 157.]

188.

Codex chartaceus in folio, ff. 749 constans, humore inquinatus, binis columnis, charactere simplici, Syriace et Carshunice, A. C. 1597, luculenter exaratus. Inest;

Jesu Bar-Bahlul Lexicon Syro-Arabicum.

In codicis initio manu Jacobi Golii; Descriptum in monte Libano a viro docto et Syriacae linguae peritissimo; ita uti per literas inde mihi significavit frater meus Petrus Golius, nunc dictus fr. Coelestinus a S. Liduina. Cal. Nov. 1649. Aliae duae additae sunt in eandem rationem inscriptiones, quarum prior eadem J. Golii manu. Excipit in proximo folio, Carsh. et Arab. [illegible][a] [illegible] Hunc librum exsiccavit servus vilis presbyter Elias, fil. El-Haj Joannis, fil. Pauli, ex urbe munita Eden, A. C. 1622. Qui misericors est, misericordiam adipiscetur.

Tit. [illegible] Ope Trinitatis sanctae, Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei veri, adgredior literam Olaph Lexici Bar-Bahlul; Dñe, sit tua potentia auxilio meo, Amen, et venia peccatorum me dignare, Amen.

Ad calc. literae Shin, fol. 723, scribae nomen [illegible] *Sergius peccator*, et postea, [illegible]

---

[a] In inscriptione Arabica hoc verbum scriptum est عرص, quod unice verum esse existimo. In eo reddendo tamen dubito. Gesenius qui totam exscriptionem dedit in Diss. ii. p. 30, vertit *exhibuit*, addens *scribendo? an dono?* Exscripsit autem Sergius, et opinor Eliam codicem, qui passim aqua inquinatus est, exsicasse. De [illegible] addit notam *Teste Kamuso*, p. 1815, عدن *est oppidum provinciae Bakharein*, quasi ignoraret Eden, عدن, esse urbem Maronitarum celeberrimam in regione Libanitica ad orientem Tripolis, cujus mentionem fecit inter Laodicenae regionis Syriae urbes Ptolemaeus, lib. v. c. 15; et Plinius, lib. v. c. 25: episcopus denique hujus urbis fuit Georgius Amira, grammaticae linguae Syriacae scriptor peritissimus, et postea patriarcha Maronitarum: ibi etiam natus est Gabriel Sionita.

ܐܠܐܒ ܡܪܝ ܓܪܓܣ ܐܠܡܛܪܐܢ ܐܒܢ
ܥܡܝܪܐ ܐܠܐܗܕܢܝ ܐܬܐ ܥܢܕܢܐ ܠܕܝܪ ܡܪܝ
ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܩܘܙܚܝܐ ܘܐܠܐܒ ܗܘܕ ܐܠܝܗ:
ܘܐܠܐܡ ܣܡܚܬ، ܦܝ ܢܣܟܗ ܗܕܐ ܘܐܢܐ ܦܝ
ܛܐܥܬ ܐܠܠܗ ܘܛܐܥܬ ܐܒܘܢܐ ܐܠܡܛܪܐܢ
ܝܘܢܐܢ ܘܛܐܥܬ ܐܠܐܒ ܐܠܡܕܟܘܪ ܐܬܬܦܩܬ
ܡܥܗ ܥܠܝ ܫܪܛ ܐܢܗ ܝܥܛܝ ܘܡܝܙ ܠܝ
ܟܠܦܬܗ * * * ܘܬܥܒ ܐܠܢܣܟܗ * * *
ܐܠܪܘܡܝܗ ܘܨܐܪ ܦܝ ܪܐܝܗ ܘܪܐܝܢܐ ܡܥ
ܪܐܝ ܐܠܠܗ ܘܟܢܝܣܬܗ ܦܝ ܪܐܝ ܐܠܐܒܐ
ܐܠܡܕܟܘܪܝܢ ܘܫܗܐܕܬܗܡ ܡܥ ܐܠܐܒ ܐܠܩܣ
ܝܥܩܘܒ ܘܐܒܢ ܐܟܝ ܒܘܪܝ ܝܘܚܢܐ ܘܐܠܠܗ ܐܠܘܟܝܠ
ܥܠܝ ܡܐ ܢܩܘܠ ܐܡܝܢ. ܟܠ ܡܢ ܝܘܦܝ ܢܕܪܗ ∴

In anno Dñi nostri 1597, in mense Novembri, venit pater noster Mar Georgius[b] metropolita, fil. Amirae, Edenensis, ad nos apud coenobium Mar Antonii Kuzchaye, et ut hic codex transcriberetur concessit: me etiam quamquam indignus sum ut transcriberem jussit. Ego autem sub obedientia Dei sum, et sub obedientia patris nostri metropolitae Jonae, et sub obedientia patris supradicti, qua de causa consensi, sub conditione tamen ut ille sua ipsius manu mercedem mihi pacisceretur * * * et transcriptionis missae * * * Romanae. Factum est igitur consensu ejus et nostro consensu, necnon Dei et ecclesiae ejus consensu, cum consensu et testimonio patrum supradictorum, necnon patris presbyteri Jacobi, et filii fratris mei parochi Joannis. Deus denique verborum nostrorum curator est, Amen. Quisque votum suum persolvat.

In media inscriptione quatuor erasa sunt vocabula, quorum tantum وكـتـاب تداس eruere possum. Eadem inscriptio in fol. 118 exstat, sed omnia ibi post اقتبلت deleta sunt.

Post finitum Lexicon in ultimo folio ܥܘܗܕܢܐ ܕܫܘܪܝܬܗ ܥܠ ܚܠܠ ܕܨܘܡܐ: ܒܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ∴ Adcurata de ingressu jejunii narratio, in Mar Ephraimi homilia. [Marsh. 198.]

189.

Codex bombycinus in quarto, ff. 436 constans, in duas partes divisus, quarum prior manu recentiore ad alteram subplendam charactere simplici scripta est. Multum hic studii in rebus grammaticis, in distinguendis conjugationibus, in signis ܪܘܟܟܐ et ܩܘܫܝܐ recta adponendis, vocales etiam plene exscriptas addit, significationes breviter Arabice exponit. Laudat sacras scripturas, libros liturgicos, Bar-Salibaeum, Bar-Serushvaium, Epiphanium, Gregorium Theologum. Quae exponenda sunt minio, caetera atramento scripta sunt. Ultimum quod expositum est vocabulum ܝܡܝܢ. In margine addita sunt multa. Saeculi forte sit decimi quinti. Pars altera, cujus primum vocabulum ܝܠܐ longe

[b] Creatus est Georgius Amira episcopus Edenensis A. C. 1596, nuper a Roma, ubi duodecim annos in collegio Maronitarum degerit, regressus. Plura de eo videas in Le Quien, Or. Chr. iii. 69. De coenobio Kuzchaye Gesenius, Diss. i. p. 27 dicit. *Lorsbachius, quem sequitur Hoffmannus Bar-Bahlulum opus suum congessisse scribit in coenobio Kuzchaja: sed hoc unde habeat indagare non potui.* Cujus erroris origo jam patet: minime enim Bar-Bahlul in eo coenobio, sed Baghdadi in aula Abassidarum opus suum elaboravit: neque verisimile esset virum Nestorianum in Maronitarum coenobio vitam egisse. Nostrum autem codicem in eo coenobio in A. C. 1597 describendum curavit Georgius Amira, rogantibus monachis, اجاب enim *annuit*: et adhuc apud eos fuit in anno 1622,—coenobium enim Kuzchaye in urbis Eden vicinia,—quum aqua madentem eum exsiccavit Elias. Denique in anno 1649 Petrus Golius eum pro fratris ejus usu comparavit.

De coenobio Kuschaye cf. Ritter, Erdkunde, Theil xvii. p. 656, ubi e G. Brocchi, Giorn. iii. 111, legimus, *Nominis Kascheya significatio est Tesoro della Vita, e Syriaco Cas-heia; Cas enim=Gaza* (h. e. ܓܙܐ corruptionem esse vocis ܓܙܐ) *thesaurus et haia=vita: consulem autem E.G. Schultz, scriptionem in Kizheia correxisse*, dicit Ritter. Revera est Kuzchaye: credo autem Schultz *Kuz* ut *Kis* pronuntiasse.

antiquior et majoris pretii. Charactere Nestoriano utitur, nihilque ibi minii nisi in punctis, et ad initium finemque cujusque seriei literarum: sed omnia fusius Arabice, et interdum Syriace exponuntur. Quae enim desunt ff. 140 implebant; quae ad ea subplenda scripta sunt, tantum ff. 100. Ad vocales exprimendas puncta adhibet, sed ne error incidat, quae majoris momenti sunt breviter sed satis lucide exponit, e. g. ܚܢܝܢܐ ܒܪ ܙ̄ ܚ̄, et postea ܫܢܝܢܐ ܒܪ ܦܬ̇ ܬ̄ ܚ̄, ubi distinguuntur ܚܢܝܢܐ *qui gratiam adeptus est*, ubi litera ܚ quiescit, ܥܠܝܐ, h. e. nulla vocali insignitur, et ܫܢܝܢܐ *foetens*, ubi litera ܚ Ptocho requirit. Aliquando etiam signum Ruchoch notat, e. g. ܚܢܓܐ ܒܪ ܡܪܕܝܢܐ ܢ. Scriptores nullos laudat. Deest ultimum folium, et colophon, neque in titulis ad cujusque literae seriem propositis vel scriptoris vel anni mentio, sed semper ܠܟܣܝܩܘܢ ܡܟܢܫܢܐ *Lexicon Collectitium* vocatur. Cum lexicis Bar-Ali et Bar-Bahlul contuli, e quibus plane diversum, sed propius ad Bar-Bahlul, quod eundem titulum gerit, accedit; paene idem enim ordo, et prior pars expositionis Arabicae ambobus communis est.

Tit. partis prioris, ܒܪ ܥܠ ܣܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܡܬܬܟܠܐ ܣܒܪܗ̇، ܡܥܝܪܐ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܠܟܣܝܩܘܢ ܥܠ ܐܬܘ̈ܬܐ ܕܐܠܦ ܒܝܬ ܀ In spe Dei viventis spem suam reponens nequitia mea [h. e. ego nequam] scribere adgreditur Librum Lexici secundum literas alphabeti, fol. 2.[a]

Scribae nomen exstat in fol. 84, نجز بمعونة الله تعالي حرف الدال من كتاب جمع الالفاظ علي يد داوود الخاطي ابن عبد الكريم ابن صديع الدمشقي ✿ Explicit. ope Dei summi

---

[a] In primo folio variae inscriptiones, quarum prima de poenitentia ex operibus Jacobi Sarugensis desumpta. Secunda

ܛܘܪ̈ܐ ܕܕܗܒܐ ܟܬܒ̈ܐ ܐܢܘܢ ܐܠܗܝ̈ܐ.
ܚܦܘܪ ܡܣܟܢܐ. ܘܗܐ ܥܬܪ ܡܢ ܓܙ̈ܝܗܘܢ.
ܗܐ ܩܢܝܢܘܬܐ ܒܟܠܗܘܢ ܣܦܪ̈ܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ.
ܐܘ ܡܣܟܢ̈ܐ: ܓܠܘ ܐܪ̈ܙܐ ܘܥܘܠܘ ܘܐܬܥܬܪܘ.

Montes aurei sunt libri divini: O tu qui pauper es fode, et ecce! e thesauris eorum dives eris. Ecce opes in omnibus domus Dei libris repositae: O egeni, mysterium revelate, et intrate, et divitiis fruimini. Tertia ܡܟܪܐ ܚܝ̈ܐ. ܡܘܪܟ ܚܝ̈ܐ ܒܚܟܡܬܗ. ܐܠܗܐ ܕܡܘܪܟ ܚܝ̈ܐ ܚܐܪ ܠܬܝܒܘܬܐ. ܘܐܠܗܐ ܕܡܟܪ̈ܐ ܡܚܣܟ ܚܣܟ ܡܢ ܒܝ̈ܫܬܐ. Vitam brevem dat: vitam longam dat *Deus* in sua sapientia. Ubi longam, respicit ad poenitentiam: ubi brevem, e malis tantum eripit. In folio verso, ܒܫܢܬ ܫܛ̄ ܕܝܘ̈ܢܝܐ. ܐܬܐ ܡܫܝܚܐ ܘܐܬܝܠܕ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܕܠܐ ܡܢܣܝܬ ܒܙܘܘܓܐ. ܘܒܫܢܬ ܨܠܓ̄ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܗܘ̣ܐ ܡܚܡܕ ܡܫܡܗ. ܐܦ ܡܢ ܗܘ ܙܒܢܐ ܕܫܢ̈ܝܗܘܢ ܣܗܪܢܝܬܐ ܕܛܝ̈ܝܐ ܡܢ ܗܕܐ ܫܢܬܐ ܐܬܡܢܝܘ܀ In anno 309 Graecorum venit Christus et natus est in Bethlehem e virgine connubium haud experta: et in A. Gr. 933 Mohammed celebris fieri incepit, e quo tempore anni lunares Arabum computantur. Et postea; ܡܢ ܐܕܡ ܒܪܝܬܐ ܠܗܕܐ ܫܢܬܐ ܕܐܝܬܝܢ ܒܗ̇ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܫܢܬ ܐܘܢܙ̄ ܠܗܘܢ ܫܒܥܐ ܐܠܦ̈ܝܢ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥ ܫܢܝ̈ܢ. ܘܟܕ ܡܦܠܓ ܐܢܬ ܠܗܘܢ ܒܟܘܟܠܐ ܕܦܨܚܐ ܐܘ ܒܢܬ ܚܡܫܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܫܢܝ̈ܢ. ܡܫܬܟܚ ܕܬܠܬ ܥܣܪ ܟܘܟܠ̈ܐ ܢܦܩܝܢ. ܘܦܫܝܢ ܟܘܟܠܐ ܕܐܪܒܥܣܪ ܒܫܢܬܐ ܘܥܣܪܝܢ ܘܚܕܐ ܫܢܬܐ: ܗܠܝܢ ܕܒ ܘܨܠܐ ܥܠ ܕܘܝܐ ܀ E creatione Adam usque ad hunc quo versamur annum Gr. 1857, anni sunt 7037: quos si in cyclos paschales annorum 532 dividas, prodeunt cycli 13, et nos jam in anno 121 circuli 14 versamur. Haec intellige, et ora pro me misero. In his quaedam a recepta chronologia aliquatenus diversa. Natus est enim Dn̄s noster anno Seleucidarum 311, vel 312. De aera Mohammedana, sive Hej'rae, ab anno Seleucidarum 933 incipiente, consentiunt nostri. Mundus secundum aeram Alexandrinam creatus est anno A. C. 5503; sed $7037 - 1857 + 311 = 5491$, qui numerus tamen duobus tantum annis e recepto computo errat: nam post annum C. 285 decem anni subtrahebantur. Excipit historiola Arabice scripta de monacho quodam, qui urbem ingrediens medicum sedentem et circa eum turbam consulentium vidit. Quem statim allocutus monachus quaesivit, An peccatorum etiam remedium haberet? Medicus caput suum paulisper ad terram inclinavit: mox sese

litera Dal e libro Collectionis Vocabulorum manu peccatoris Davidis, fil. Abdalkerim, fil. Sadi Damasceni.

Ad libri finem deest folium in quo omnia post ܐܫܬܡܠܝ, de industria ut opinor excisum, ne quis unde emptus sit, sciret. Excipiunt enumeratio vocum in quibus ܣ et ܫ pro ش et س scribuntur, fol. 431; nomina viginti quatuor scientiarum, ܫܡܗܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܐܪܒܥܐ ܡܘܠܦܢܐ, quarum octodecim tantum enumerantur; et post omnia crux Graeca super Calvarium.

[HUNT. 170.]

190.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. (204 – 1 =) 203 constans, saeculi forte decimi sexti, charactere simplici nitide exaratus. Inest;

Eliae Bar-Sinaei, metropolitae Sobensis, Nomenclator Syro-Arabicus.

Subpresso Eliae nomine edidit R. P. F. Thomas a Novaria, alias Obicinus, linguarum orientalium in collegio S. Petri Montis Aurei magister, sub titulo Thesaurus Arabico-Syro-Latinus, Romae, 1636. Haud tamen ipse librum sub falso nomine in lucem proferendi consilium in mente habuisse videtur, sed tantum exscripsisse et vertisse. Eo autem mortuo multos post annos Achilles Venerius Sacrae Congregationis Fidei Propagandae Agens, forte ignorans cujus reapse fuerit opus, sub prelo misit: cujus negligentiam in mendis typographicis corrigendis haud sine ratione improbat C. F. de Schnurrer in Bibliotheca sua Arabica, p. 39.

Sed fide prorsus indignum esse ipsum Thomam ex omnibus libri partibus aeque patet: cujus vix pagina quae non erroribus scatet. Cujus rei sit p. 22 exemplo. Ubi 1°. ܣܚܣܘܣܐ Arabice reddit عطاريف, nostri autem codices recte غضاريف. 2°. ܥܪ̈ܩܝܐ reddit عروق القلب . شراين, codd. autem شرايين: Latine dedit *juncturae*, sed verba Arabica valent *arteriae, venae cordis*, quam significationem revera in ܥܪ̈ܩܝܐ inesse, spero me multis exemplis jamjam confirmaturum esse. 3°. ܫ̈ܠܕܐ scribit cum ܫ̈ ܐܘܫܦܐ, et ܙ̈ ܐܟܪܐ: nostri codd. recte ܫܠܕܐ sine ribui et ܫ̈ ܐܟܪܐ, et ܙ̈ ܐܘܫܦܐ. Recte Ar. الاغشية, sed Latine *femur* reddit. Sed ܫܠܕܐ aeque ac غشية *membrana* est. 4°. ܡܫܟܐ Ar. reddit حلد, sed codd. جلد. Et sic omnia. Si quis igitur quid Elias scripsit scire velit, ad codices adeat necesse est.

Multa etiam omisit Thomas a Novaria: multa male distribuit. Quae si corrigere velis:

P. 207	pro cap. v.		lege Tract. xiv.		
P. 216	pro Tract. xiv.		lege Tract. xv.		
P. 226	—	—	xv.	—	—	xvi.
P. 240	—	—	xvi.	—	—	xvii.
P. 246	—	—	xvii.	—	—	xviii.
P. 252	—	—	xviii.	—	—	xix.
P. 256	—	—	xix.	—	—	xx.
P. 263	—	—	xx.	—	Cap.	vi.

P. 264 ante ܡܝ̈ܐ ܠܐ (lege مياة) insere Tract. xxi, in quo commemorantur Res Aquosae per sex sectiones distributae.

P. 273	pro Tract. xxi.		lege Tract. xxii.		
P. 295	—	—	xxii.	—	—	xxiii.
P. 317	—	—	xxiii.	—	—	xxiv.
P. 327	—	Cap. vi.		—	—	xxv.
P. 334	—	Tract. xxiv.		—	—	xxvi.

Quae Thomas omisit sunt:

---

exigens dixit, Cape de radice jejunii, et foliis precum, et fructu eleemosynae, et in mortario patientiae contere; adde gummi amoris, et super ignem fidei coque; denique lique in vase misericordiae, et cum eo elue te: certe curabit te ex omni culpa et peccato.

Ad finem libri in ultimo folio ratio atramenti faciendi.

1. Tract. xxviii, in quo verborum catalogus. Pro radice habetur modus imperativus; e. g. ܢܦܠ sub ܦܠ quaerendum est, sed disponuntur sub literis verbi Arabici finalibus, h. e. in primo capite ea sunt verba quae ا in fine habent, in secundo quae ـب, in tertio quae ـت, et sic usque ad ي. Tractatus in tres sectiones distributus est, quarum in ultima conjugatio verborum ܩܛܠ et فعل in duabus columnis disposita, fol. 128.
2. Tract. xxix, de particulis et nominibus quibus conjungitur et colligatur oratio, fol. 147.
3. Tract. xxx, de vocabulis, quae varia loca (si digerere velles) haberent, et quorum pleraque in libris ecclesiasticis occurrunt, في كلمات شنرت اماكنها: وقد ورد بعضها في الكتب البيعية, fol. 149. Sic Laud. xxv, Marsh. dcciii, sed in indice في ترجمة كلمات شتت اماكنها: وتورد بعضها في الكتب المقدسة البيعية وغيرها. Ad calc. sectio de vocibus, quae varios sensus secundum punctandi modum gerunt, quam dedit Thomas pp. 345—445, omissis tamen persaepe punctis.

Ordinem alphabeticum in hac sectione et in Tract. xxviii (cf. supra) secutus est Elias, caetera autem per materias in Tractt. triginta, qui iterum in sectiones distribuuntur, digessit: et languente jam lingua Syriaca, opus non ut lexici locum teneret, sed ad discipulum in ea lingua instituendum, scripsit, ut ipse in praefatione docet, ܐܡܪܐ ܟܕ ܦܐܢܝ ܐܠܬܡܣܬ ܐܡܗܐ ܐܠܠܗ ܐܠܥܙܝܙ ܐܢ ܐܓܡܥ ܠܟ ܟܬܐܒܐ ܡܬܪܓܡܐ ܠܡܥܪܦܗ ܐܠܠܓܗ ܐܠܣܪܝܐܢܝܗ ܒܐܠܥܪܒܝ ܐܠܡܓܝܕ. ܦܐܣܬܥܦܝܬܟ ܒܬܐܠܝܦ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ. ܘܐܪܬܝܬ ܦܝܗ ܐܠܦܐܙܐ ܬܬܗܕܝ ܒܗܐ ܟܠ ܐܠܡܬܟܠܡܝܢ ܐܠܓܗܠܐܢ. ܘܬܓܙܦ ܓܠܡ ܐܠܠܣܐܢ ܘܙܪ ܀

Praefatio, fol. 1. Index capitum, fol. 3. Tract. i, fol. 6. Titulus nullus est. Fol. 9 deest.

In primo folio *Moysis Jacobi*, et postea موسي ابن عبد المسيح الحلبي Moses, fil. Abdalmessiae, Halebensis. Ad calc. ܥܠܡ ܒܥܘܢ ܡܥܒܘܕ ܐܠܠܗ ܟܠ ܟܬܒܐ ܬܐܘܝܠ ܟܬܐܒ. ܘܠܗ ܟܠ ܟܬܐܒ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܟܬܒ ܢܐܣܟ ܟܬܒ ܐܠܡܣܝܚ ܒܝܕ ܕܝܪ ܡܐܪ ܥܙܐܝܠ ܘܗܘ ܟܬܐܒ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܡܢ ܩܪܝܗ ܩܠܥܗ ܐܠܥܡܪܐܗ ܐܒܢ ܚܢܗ ܡܢ ܩܪܩܪ ܢܐܪܓܘ ܡܢ ܐܠܚܘܗ ܐܠܐܚܘܗ ܐܢ ܝܕܟܪܘܢܝ ܒܐܠܨܠܘܗ ܠܐܢܗ ܐܠܟܐܬܒ ܟܠ ܡܢ ܩܪܐ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܝܨܚܚ ܡܐ ܝܓܕ ܒܗ ܡܢ ܐܠܓܠܛ ܠܐܢ ܐܠܟܐܬܒ ܗܘ ܓܐܗܠ ܐܠܩܪܐܝܗ ܀ Explicit. auxilio Jesu Dei omnium Liber Interpretationis. Orate pro scriptore hujus libri nomine monacho Abdalmessia in coenobio Mar Azazielis. Qui autem hunc librum exscripsit e pago Kalaat el-Amrat oriundus est, fil. Annae Gargarensis; monachos autem fratres suos supplicat ut in precibus ejus meminerint, propterea quod peccator est: lectores etiam orat, ne propter mendas succenseant; in libris enim legendis imperitus est. [Laud. 25.]

191.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 158 constans, A.C. 1630, charactere simplici nitide exaratus. Inest;

Eliae Bar-Sinaei Nomenclator Syro-Arabicus.

Ad calc. سنة لما كان بتاريخ نهار الاثنين المبارك في شهر اب سنة الف وتسعمايه واحد واربعين لاسكندر ابن فيلبس اليوناني الموافقه الي سنين الهجرة سنة ١٠٤٠ بايدي ارذل الناس ۞ Annus exscriptionis dies benedictus secundus mensis Ob anno 1941 Alexandri fil.

Philippi Graeci, cui respondet annus Hej'rae 1040: (scriptus est) manibus vilissimi hominum.

Textus hujus codicis et Laud. xxv. longe optimus: caeteri tres codd. vel summa negligentia vel a Thesauro Th. a Novaria exscripti sunt. [Marsh. 703.]

192.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 145 constans, charactere simplici adpositis vocalibus exscriptus. Inest;

Nomenclator Syro-Arabico-Latino-Turcicus, ex Eliae Bar-Sinaei Nomenclatore Syro-Arabico desumptus, additis significationibus Latinis et Turcicis.

Pro certo habeo eum a Thesauro Thomae a Novaria exscriptum esse, additis significationibus Turcicis in usum forte alius Thomae in partes orientales profecturi. In recto enim tituli scribitur, ܐܝܬܘܗܝ، ܟܬܒܐ ܕܪܒܢ ܬܐܘܡܐ ܡܫܕܪܐ ܕܦܦܐ ܀ *Liber est doctoris nostri Thomae, Papae legati.* Et postea ܪܗܒ ܬܐܘܡܐ *Thomas Monachus,* et postea, وتوما الملقب التوم, "*et Thomas qui cognominatur Gemellus.*" In ipso autem libro eaedem fere significationes Latinae adponuntur ac in Novariae Thesauro, additis tamen alicubi paucis aliis; ubi vocalia adfixerit adfiguntur, ubi omiserit desunt, eadem in tractatibus ordinandis incuria, eadem Tractatuum xxviii, xxix, et prioris Tract. xxx. partis omissio. Denique ne errores quidem manifestos correxit, e. g. in Tract. xxvi. scribit, *Computus* ܡ̈ܢܝܢܘܬܐ العدد الحساب, ubi plane legendum ܡܚܫܒܢܘܬܐ, ut in codd. Laud. xxv, Marsh. dcciii, Bod. Or. xxxvii; et sic omnia. Scriptum autem esse post Thomae Thesaurum typis commissum A. D. 1636 e colophone patet, ubi annus quo ad finem perductus est commemoratur, sc. سنة الف وستماية وخامسين عشر مسيحية, A. D. 1660.

Titulum tamen habet, quem nullum exhibet Thomas, sc. بسم الاب والابن وروح القدس الاه واحد نبتدي نكتب تفسير بعض كلام من السرياني الي العربي والافرنجي مما يعتار عليه من الكلام الضروري وهو الي ثلاثين قسم ۞ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei, scribere adgredimur interpretationem aliquorum vocabulorum ex Syriaco in Arabicum et Francum (Latinum), quaecunque e vocibus necessariis inter se respondent, in 30 sectiones distributam.

Pro certo habeo Eliam linguae Francae ne hilum quidem scivisse. [Marsh. 92.]

193.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 152 constans, saeculi forte decimi septimi, charactere simplici, summa negligentia exaratus. Inest;

Eliae Bar-Sinaei Nomenclator Syro-Arabicus.

Est ubi ad textum quo usus est Thomas a Novaria propius adcedit, quam optimi codd. Laud. xxv, Marsh. dcciii. A fol. 125 ad finem opus imperfectum est omissis vocibus Syriacis. De scriba et anno nihil. [Bod. Or. 37.]

194.

Codex chartaceus in quarto, ff. 115 constans, charactere simplici, A. C. 1629, manu fortassis Edvardi Pococke exaratus. Inest;

Eliae Bar-Sinaei Nomenclator Syro-Arabicus.

E cod. Bod. Or. xxxvii. exscriptus est, cujus errores saepe corrigit; praefationem tamen

omittit, et omnia post fol. 125, propterea quod in exemplari deerant voces Syriacae.

Ad calc. Junii 23, 1629, et nomen multa cura deletum, quod tamen credo esse *Edvardus Pococke*. [Bod. Or. 669.]

195.

Codex chartaceus in quarto, ff. 123 constans, A. C. 1661, scriptus. Inest;

Lexicon Syro-Latinum in Psalmos.

Tit. ܟܬܒܐ ܕܡ̈ܠܝܬ ܩ̈ܠܐ ܣܘܪ̈ܝܝܬܐ ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܒܗ ܟܠܗܘܢ ܡܫ̈ܬܟܚܢ ܐܝܠܝܢ ܕܒܟܬܒܐ ܕܡܙܡܘܪ̈ܐ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܢܒܝܐ ⁘⁘⁘ ܒܫܢܬܐ ܕܡܪܢ ܐܠܦܐ ⁘ Liber vocabulorum Syriacorum, cui insunt omnes voces quae in Libro Psalmorum Davidis regis et prophetae exstant. In anno aetatis Dñi nostri 1661.

Quamvis apud Lexica et Grammaticas[a] litera ܡ pro nota numerali posita tantum valet 40, et ܡ̇ 400, pro certo tamen habeo eam hoc in loco 600 valere: forte utpote finalis. Intercedit enim inter ܬ, quae etiam valet 400, et ܡ, altera distinctae formae finalis, sc. ܟ, quae 500 significare possit, et ita ܡ esset 600, ܢ 700, etc. Certe annus 1461 nullo modo stare potest: confert enim scriptor varias in Bibl. Polyglottis, et in Gabrielis Sionitae Psalterio lectiones. Sed Psalterium edidit Gabriel non nisi A. C. 1625. Denique quicunque Bod. Or. ccccxxxvi. contulerit, nullus dubitabit, quin Henrici Aldrich opus sit, qui annis 1661, et 1662, multum in Psalmorum versionem Syriacam laboris impendit.

In hoc Lexico congessit Aldrichius omnes cujuscunque vocis formas; necnon eas cui adduntur adfixa: verbique tempora omnia, modos, numeros, personas; laudato tamen uno tantum loco, in quo quaeque forma occurrit. [Bod. Or. 437.]

[a] De modo numerandi apud Syros consule Amirae Gr. Syr. pp. 12 sq.

196.

Codex chartaceus in quarto, ff. 50 constans, A. D. 1661, 1662, pulcherrime scriptus. Insunt;

1. Lexicon Latino-Syriacum in Psalmos, binis columnis dispositum.

Tit. ܟܬܒܐ ܕܡ̈ܠܬ ܩ̈ܠܐ ܣܘܪ̈ܝܝܬܐ Liber Vocum Syriacarum.

In obverso legitur *Henrycus Aldrich fecit et scripsit hunc librum* 1661, *et* 1662.

Ad calc. ܐܫܬܠܡ ܟܬܒܐ ܕܡ̈ܠܬܩܠܐ ܣܘܪ̈ܝܝܬܐ ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܒܗ ܟܠܗܘܢ ܦܬ̈ܓܡܐ ܐܝܠܝܢ ܕܒܟܬܒܐ ܕܡܙܡܘܪ̈ܐ ܕܕܘܝܕ ⁘ ܬܫܒܚܬ̄ ܠܐܠܗܐ ⁘ ܒܫܢܬܐ ܕܡܪܢ ܐܠܦܐ ⁘ "Finitus est liber Vocum Syriacarum. Et [sunt] in illo oĩa verba quae [reperiuntur] in libro Psalmorum Davidis. Laus Deo, 1661."

2. Sequitur Catalogus verborum quorundam quae non reperiuntur in Lexicis, fol. 36.

3. Catalogus verborum quae construuntur cum praepositionibus, fol. 39.

Ad calc. ܘܗܫܐ ܐܫܬܠܡܬ ܦܢܩܝܬܐ ܕܡܢܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܡ̈ܠܐ ܕܐܝܬ ܒܬܪܝܗܘܢ ܡܩܕܡܘܬ ܫܡܐ ⁘ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܠܐܠܗܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܐܡܝܢ ⁘ Et jam finita est charta enumerans omnia verba quae post ea habent praepositionem. Et Laus Deo soli, Amen. [Bod. Or. 436.]

197.

Joannis Buxtorfii, Jun., Lexicon Chaldaicum et Syriacum, 4°. Basileae, 1622, a Ludovico Rege impressum. Interpositis ubique foliis novis manu scriptae adduntur aliae voces Syriacae, inter quas

paene omnes, quae in Veteris Testamenti versione simplici occurrunt.

[Bod. Or. 511.]

198.

Codex bombycinus in folio, ff. 222 constans, A. C. 1572, charactere simplici summo nitore exaratus. Insunt;

1. Gregorii Bar-Hebraei Grammatica Parva[a], fol. 2.

Tit. [Syriac text] Auxilio Dei omnium Dñi scribere adgredimur Introductionem in Scientiam Grammaticam ex operibus patris nostri Mar Gregorii, Orientis maphriani, qui eam in metro Ephraimi (heptasyllabo) composuit. Ipsa grammatica in una columna literis majusculis, adpositis ubique vocalibus, et Arabica vocum artis versione, scripta est: in altera, quaecunque difficilia sunt, liberius explicantur.

Ipsa praefatio hujusmodi est; [Syriac text] Quum in Babylone habitationem habebamus ut negotia quaedam ecclesiastica recte exsequeremur, et fideles qui ibi in campis degunt visitaremus, saepe cum viris scientiae grammaticae peritis confabulati sumus; unde nobis etiam in mentem venit breviter de hujus scientiae modis sermonem conscribere, quemadmodum alii quoque quidcunque intellexerint, libris mandaverunt. Quoniam autem metrum sermonem pulchriorem et venustiorem efficere, et decore eum vestire solet, praesertim quum sermo de ipso sermone, vel potius de recto loquendi modo tractat, ea de causa hunc qui in manibus est sermonem in metro e septem tonis conficto digessimus, in spatio brevi et augusto duarum, si ita dicere liceat, hebdomadum. Haec enim mensura arcte sermonem constringit, neque ei concedit, ut libere quo velit, et quum velit, et quomodo velit progrediatur, sed intra fixos limites eum concludit. Multitudo igitur exemplorum plerumque in ea codicis loca relegatur quae vacua reliquimus, ut iis additis utilitas elucidationum sententiarum, quae explicatione egere visae sunt, sed in operis corpore describi non potuerint, absoluta reddatur.

Ad calc. [Syriac text]

[a] Aliud hujus Grammaticae exemplar jam recensitum est in Hunt. i. no. 2. p. 370.

ܒܥܘܕܪܢܗ. ܕܡܪܢ ܀ Finis factus est scribendi Grammaticae Librum auxilio Dñi.

Et in altera columna, ܐܫܬܠܡܬ ܒܬܫ ܒܝܪܚܐ ܕܐܝܠܘܠ ܫܢܬ ܐܦܬܦܓ ܕܝܘܢ ܀ Explicit. die nono mensis Septembris, A. Gr. 1883, C. 1571.

2. Ejusdem Grammatica Magna, sive Liber Splendorum, h. e. Elucidationum[b], fol. 91.

Tit. ܒܚܝܠܐ ܠܐ ܡܬܟܫܠܢܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܢ. ܡܫܪܝܢܢ ܕܢܟܬܘܒ ܟܬܒܐ ܕܨܡ̈ܚܐ ܕܐܬܩܪܝܘܗܝ، ܥܠ ܬܘܪܨ ܡܡܠܠܐ ܐܘܪܗܝܐ ܡܢ ܫܘܟ̈ܢܐ ܓܒܝ̈ܐ ܕܐܒܘܢ ܩܕܝܫܐ ܡܠܟ ܚܟܝ̈ܡܐ ܡܪܝ، ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܕܡܕܢܚܐ ܕܗܘ ܐܒܘܠܦܪܓ ܒܪ ܐܗܪܘܢ ܐܣܝܐ ܡܠܝܛܝܢܝܐ ܀ Potentia Jesu Christi Dei nostri invicta freti, scribere adgredimur Librum Elucidationum de recto linguae Edessenae loquendae modo, ex operibus selectis patris nostri sancti, sapientum regis, Mar Gregorii, Orientis mafriani, qui et Abulpharagius, Aharonis medici Melitenensis filius.

Binis exscripta est columnis, et in quatuor partes distributa, sc.

i. ܡܓܠܐ ܫܡܐ De nomine, in viginti duo capita distributa, ibid. ii. ܡܓܠܐ ܡܠܬܐ De verbo, in novem capita distributa, fol. 132. iii. ܡܓܠܐ ܐܣܘܪܐ De conjunctione[c], in quatuor capita distributa, fol. 164. iv. ܡܓܠܐ ܡܫܘܬܦܘܬܐ De rebus quae tribus prioribus partibus communes sunt[d], in sex capita distributa, fol. 181.

[b] Aliud hujus Grammaticae exemplar jam recensitum est in Hunt. i. no. 3. p. 370.

[c] Plane idem apud Syros valet ܐܣܘܪܐ ac حرف apud Arabes, qui Grammaticam in tres partes digerunt, sc. اسم, فعل, حرف, ubi حرف omne in oratione significat quod neque nomen neque verbum est.

[d] Miror Assemanum B. O. ii. 307 vertentem "de participio;" ne hilum enim quidem de participio, sed cap. 1. ܡܓܠܐ ܐܬܘ̈ܬܐ De literis, fol. 181; c. 2. ܡܓܠܐ ܪܘܟܟܐ ܘܩܘܫܝܐ ܒܫܡ̈ܗܐ De Ruchocho et Kushoyo in nominibus, fol. 189; c. 3. ܡܓܠܐ ܪܘܟܟܐ ܘܩܘܫܝܐ ܒܡ̈ܠܐ De iisdem in verbis, fol. 194; c. 4. ܡܓܠܐ ܢܘܩܙ̈ܐ ܙܥܘܪ̈ܐ De punctis minoribus, fol. 198; c. 5. ܡܓܠܐ ܢܘܩܙ̈ܐ ܡܨܥܝܐ ܒܪܒܘܬܐ De punctis mediae magnitudinis, fol. 203; c. 6. ܡܓܠܐ ܢܘܩܙ̈ܐ ܪܘܪ̈ܒܐ De punctis majoribus, tractat. Vocat autem Bar-Hebraeus hunc librum ܡܓܠܐ ܡܫܘܬܦܘܬܐ propterea quod multa hic communia sunt cum tribus qui antecedunt libris. Sic enim in praefatione ܒܡܐܡܪܐ ܗܢܐ ܪܒܝܥܝܐ. ܠܡܘܬܒܐ ܚܘܝܢܐ. ܐܝܟ ܕܒܫܢܝܐ ܐܬ̈ܘܬܐ ܡܫܘܬܦܝܬܐ. ܘܪܘܟܟܐ ܘܩܘܫܝܐ. ܘܢܘ̈ܩܙܐ ܡܫܡ̈ܗܬܐ. ܘܫܡܐ ܕܕܥܒܕܐ ܗܠܝܢ ܕܬܠܬ ܡܢܗܘܢ ܐܘ ܬܪ̈ܬܝܢ. ܡܫܘܬܦܬܐ ܒܗܘܢ ܡܢܗܝܢ: ܡܥܢܝܢ ܀

Exempla citat Bar-Hebraeus potissimum e sacris scripturis, quarum praeter Simplicem usus est Hexaplari, quam ut Septuagintaviralem citat, ܕܫܒܥ ܐܝܟ ܥܒܪܝܐ, fol. 96; ܕܝܘܢܝܐ ܐܝܟ ܥܒܪܝܐ, fol. 97; Psalmorumque versione, quam Graecam vocat, ܕܫܒܥ ܐܝܟ ܝܘܢܝܐ. Novi Testamenti praeter Simplicem usus est Hharklensi, ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܚܪܩܠܝܐ, quam etiam Graecam vocat, Simplicem autem Syriacam, in hunc modum ܦܘܠܘܣ ܐܝܟ ܢܘܣܚܐ. ܟܠ ܚܕ ܒܡܘܗܒܬܐ ܕܝܠܗ ܦܠܝܪܘܦܘܪܝܬܐ ܢܗܘܐ. ܦܫܝܛܬܐ. ܟܠ ܐܢܫ ܒܡܕܥܐ ܕܢܦܫܗ ܢܫܪܪ. Semel etiam Aquilam et Symmachum, fol. 175, et vers. Karkaphensem, ܩܪ̈ܩܦܝܐ, fol. 105, commemorat. Praeter sacras scripturas quae potissimum obvia veniunt nomina sunt Basilius, Ephraimus, Gregorius Theologus: secundum locum tenent Antonius Rhetor, Dionysius, Jacobus Edessenus, Jacobus Sarugensis, Narses: quae semel vel bis citantur sunt Balaeus, Dioscorides, Isaacus, Proclus, Liber Ethnicorum ܟܬܒܐ ܕܚܢܦܐ, Liber Paradisi ܟܬܒܐ ܕܦܪܕܝܣܐ.

3. Poemata, fol. 212.

Tit. ܬܘܒ ܐܠܗܐ ܕܡܫܬܒܠ ܦܬܟܒܝܢ ܡܘܫܚܬܐ ܚܟܡܬܢܝܬܐ ܐܘܚܕܬ ܕܟܠ ܐܡܫܡܥܝܢ.

ܦܪܡܝܬ ܕܥܠ ܚܟܡܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܐܡܝܪ ܠܚܕ ܡܢ ܦܝܠܠܘܣܘܦܐ ܀ Ope Dei qui roborat scribimus carmina omnigena: et 1. de sapientia divina a philosopho quodam dictum.

Inter Bar-Hebraei carmina locum secundum tenet, cf. supra, p. 371.

2. Carmen ex ore Sapientiae quae non nisi cum amaritudine possideatur ܡܢ ܦܘܡ ܚܟܡܬܐ ܕܠܐ ܡܬܩܢܝܐ ܐܠܐ ܐܢ ܒܡܪܪܐ, fol. 214.

Ejusdem carminum septimum est, cf. supra, p. 371.

3. Quod hoc in mundo probi semper odio habentur, et pravi prosperis rebus utuntur, ܕܥܠ ܗܿܝ ܕܡܝܬܪ̈ܐ ܒܟܐܡܝܢܘ ܣܢܝܢ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܒ̈ܝܫܐ ܒܨܒܝܢ, fol. 215.

Ejusdem carminum 314 est, cf. supra, p. 379.

4. Sequitur carmen de anima, cui nomen Avis, a patriarcha Mar Joanne Bar Maadani factum in metro S. Mar Jacobi, ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܢܦܫܐ ܕܡܬܩܪܐ ܦܪܚܬܐ ܕܥܒܝܕ ܠܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܦܛܪܝܪܟܐ ܒܪ ܡܥܕܢܝ ܒܡܫܘܚܬܐ ܕܩܕ̄ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ, fol. 216. Vide supra, n. 50, p. 382.

5. Ejusdem de meliore perfectorum via, et de variis ejus mensuris motibusque, quo canit de gradu filiorum et mercenariorum et servorum: carmen delectum et pulchrum, cui simile nunquam visum est, ܕܝܠܗ ܗܘ. ܕܝܠܗ ܥܠ ܐܘܪܚܐ ܡܝܬܪܬܐ ܕܓܡܝܪ̈ܐ ܘܥܠ ܡܫܘܚ̈ܬܗ ܘܙܘ̈ܥܘܗܝ: ܟܕ ܡܢܝ ܠܕܪܓܐ ܕܒ̈ܢܝܐ ܘܕܐܓܝܪ̈ܐ ܘܕܥܒ̈ܕܐ: ܡܐܡܪܐ ܓܒܝܐ ܘܫܦܝܪܐ ܕܠܐ ܐܬܚܙܝ ܕܘܡܝܗ, fol. 218.

Ad calc. ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܦܘܠܚܢܐ ܕܥܠ ܦܐܫ̈ܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܐܡܝܪ ܠܡܪܝ ܦܛܪܝܪܟܐ ܝܘܚܢܢ ܒܪ ܡܥܕܢܝ ܀ ܕܐܡܝܪ ܕܫܦܝܪ ܀ ܘܥܡܗ ܟܬܒܐ ܕܓܪܡܛܝܩܝ ܘܟܬܒܐ ܕܙܠܝ̈ܓܐ. ܒܥܘܡܪܐ ܕܡܪܝ ܚܢܢܝܐ ܘܡܪܝ ܐܘܓܝܢ ܕܡܬܩܪܐ ܕܝܪ ܐܠܙܥܦܪܢ ܟܘܪܣܝܐ ܕܦܛܪܝܪܟܘܬܐ ܕܣܘܪ̈ܝܝܐ ܝܥܩܘܒ̈ܝܐ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܡܢܡܐܐ ܘܐܪܒܥܐ ܘܬܡܢܝܢ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܒܝܪܚܐ ܒܪܝܟܐ ܬܫܪܝܢ ܩܕܝܡ ܒܐܝ̈ܕܝ ܐܠܝܠܐ ܚܛܝܐ ܘܠܐ ܙܕܝܩܐ ܝܘܚܢܢ ܕܡܢ ܐܬܪܐ ܕܓܪܓܪ ܕܗܘ ܒܥܘܕܪܢ ܡܪܢ ܫܪܝܐ ܒܥܘܡܪܐ ܕܡܪܝ ܙܟܝ ܕܒܝܬ ܛܘܪ̈ܐ ܕܐܬܪܐ ܕܓܪܓܪ ܘܠܘܬ ܕܒܪܘܢ ܡܕܝܪܐ. ܘܫܦܝܪ ܛܒ ܥܘܡܪܐ ܗܢܐ ܠܣܢܝ̈ܐ ܕܫܓܘܫܝܐ ܘܪ̈ܚܡܝ ܩܘܫܬܐ ܕܠܗ ܫܘ̄ܒ ܐܡܝܢ ܀ Explicit. sermo metricus de perfectionis modis a patriarcha Joanne Bar Maadani factus, qui quam pulcher sit jamdudum dictus est: atque una cum eo Liber Grammatices et Liber Splendorum. [Scriptus est codex] in coenobio Mar Ananiae et Mar Eugenii, quod etiam coenobium Zapharense nuncupatur, et cathedra est patriarchatus Syrorum Jacobitarum, A. Gr. 1884 mense benedicto Teshrin priore manibus humillimi neque peccato carentis Joannis e regione Gargar, qui auxilio Dñi nuper in coenobio Mar Zacchaei, quod inter montes regionis Gargarensis et cultos ejus agros situm est, domum habet; et valde convenit hoc coenobium illis qui tumultus oderunt, et primariam amant veritatem: ei sit laus, Amen.

In ultimo folio, manu firma pulcherrime scripti exstant Marc. vi. 22—37.

[Poc. 298.]

199.

Codex chartaceus laevigatus in octavo, ff. 205 constans, A. C. 1594, charactere simplici nitide exaratus. Insunt;

Severi episcopi, qui etiam Jacobus, dialogi metrici de re grammatica, de rhetorica, de poetica.

Tit. ܒܚܝܠܐ ܐܠܗܝܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܡܬܩܪܐ ܕܕܝܠܩܛܘ ܀ Ope divina scribere adgredimur librum cui nomini Dialogorum Liber.

In margine alia manu ܕܐܬܡܢܝ ܠܡܦܪܝ، ܡܐܘܪܝܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܥܘܡܪܐ a Mar Severo episcopo coenobii. Morem esse apud Jacobitas monachos ad dignitatem episcopalem sine ditione evehere satis notum est. Cujus autem coenobii eṗus fuit haud liquet. In fol. 65 de se ipso sic scribit;

ܩܪܝ ܕܠܐ ܕܘܘܕ ܘܡܨܠܝ ܥܠ ܬܠܝܒܐ ܠܝܥܩܘܒ
:ܕܗܘܐ
ܘܗܘ ܡܣܐܘܪܐ ܕܥܡ ܠܐ ܫܘܐ ܥܡ ܦܐ ܡܬܡܢܐ
∴ ܐܦܝܣܩܘܦܐ

Lege sine turbatione et preces obfer pro misero Jacobo, qui etiam Severus, et qui quamvis indignus inter episcopos numeratur.

Deest fol. 8: qui numeros foliis adposuit folium omisit inter 35, 36; it. inter 200, 201; necnon numerum 177.

1. Dialogus metricus in modum quaestionum et responsionum de grammatica, sine titulo, fol. 1.

2. Dialogus secundus de rhetorica ܕܥܠ ܕܬܪܬܐ ܕܪܗܝܛܘܪܝܩܘܬܐ, fol. 65.

In fol. 136 annus exscriptionis commemoratur, ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܫܥܡܐܐ ܘܚܡܫܐ ܕܝܘܢ̈: it. in fol. 182, et in colophone.

3. Dialogus tertius de poetica, quo insunt multa ex Aristotele, ܕܥܠ ܐܦܘܝܛܝܩܘܬܐ ܗ̇ܝ، ܟܐܘܦܘܣܝܛܘܬܐ ܕܝܠܗ ܕܦܝܠܘܣܘܦܐ, fol. 137.

4. Paradigma permutationis personarum secundum puncta vocalia, alphabetice, ܬܘܒ ܫܘܚܠܦ ܦܪ̈ܨܘܦܐ ܥܠ ܕܢܘܩܙ̈ܐ ∴ ܥܠ ܐܠܦ ∴ ܘܒܝܬ, fol. 182.

5. Paradigma conjugationis verbi biliteralis, cujus vocale est Ptocho, ܒܥܡ ܡܪ̈ܝ ܘܐܠܗ̈ܝ ܥܦܕ ܡܚܘܝܢܐ ܚܕܬ ܐܝܟ ܡܦܪ̈ܥܢܐ ܕܡܬܒܠܬܐ ܬܪܝܢܝܬ ܐܬܘ̈ܬܐ ܦܫܝܛܬ ܪܫܐ, fol. 186. Ad calc. alia brevia verbi paradigmata, fol. 192.

6. Brevia excerpta; de corpore Christi, fol. 193. De jurejurando a Mar Jacobo, fol. 194. De Christo Deo, carmen Mar Ephraimi, cujus prima litera est Olaph, neque postea in ea aliud Olaph inveniatur, ibid. Excerptum e Mar Jacobo, fol. 195.

Ad calc. ܠܐܝܩܪܐ ܘܠܫܘܒܚܐ ܘܠܥܘܫܢ̄ ܕܬܠܝܬܝܘܬ̄ ܩܕ̄ ܘܠܡܠܦܢܘܬܐ ܘܡܘܬܪܢܘܬܐ ܕܩܪ̈ܘܝܐ ܚܪ̈ܝܦܐ ܘܡܗܘܢ̈ܐ ܐܫܬܟܬܒ ܗܢ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܕܝܐܠܘܓܘ ܕܐܡܝܪ ܠܩܕܝܫܐ ܡܫܒܚܐ ܡܪܝ، ܣܐܘܝܪܐ ∴ ܒܐܝܕ̈ܝ، ܐܢܫܐ ܕܠܐ ܠܐ ܫܘܐ ܗܘܐ ܕܢܬܐܡܪ ܠܡܘܕܥܘ ܫܡܗ ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܛܠ ܨܠܘܬܐ ܡܩܒܠܬܐ ܕܩܪ̈ܘܝܐ ܘܐܚ̈ܐ ܦܪ̈ܘܫܐ ܣܗܕܐ ܕܗܘܐ ܡܣܟܢܐ ܒܪ ܡܣܟܢܐ ܐܘܪܫܠܡܝܐ ܕܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܡܒܪܟܬܐ ܓܪܓܪ ∴ ܒܫܢܬ ܐܛܗ̄ ܕܝܘܢ. ܕܡܫܝܚܝܐ ܨܕ ܘܟܠ ܢܚܪ ܥܠ ܠܐ ܬܐܪܘܬ ܦܬܓܡܐ ܕܚܣܝܪܐ ܡܢ ܡܢܝ ܐܡܝܢܐܝܬ. ܐܡܝܢ. ܘܐܡܝܢ. امين ✿ In honorem et decus et gloriam Trinitatis sanctae, et in studium et utilitatem lectorum acutorum et ingeniosorum exaratus est hic Liber Dialogorum a sancto et illustri Mar Severo scriptus, per manus viri indigni cujus nomen diserte commemoretur, sed propter preces acceptabiles lectorum et fratrum sagacium est Sohdeh miser, filius Hierosolymitani Joannis, ex urbe benedicta Gargar, A.Gr. 1905, C. 1594. Quicunque mihi propitius est neque propter verba minus correcte scripta me culpat, sit ei Dñs noster propitius, semper, immo, et Amen, Amen.

Quae decem sequuntur folia, ad hunc librum non pertinent, sed ex Eliae Bar-Sinaei Nomenclatore desumpta sunt.

[Marsh. 528.]

200.

Codex chartaceus in quarto, ff. 138 constans, saeculi forte decimi octavi, charactere Nestoriano, quali utuntur Syri Jacobitae in agro Malabarico, exscriptus. Inest;

Grammatica Syriaca in usum Syrorum Malabaricorum concinnata.

Titulo, auctoris et scribae nomine, necnon anni nota caret.

In initio ܐܣܟܡ ܐܬܘ̈ܬܐ ܗܢܕܘ̈ܝܬܐ Literarum Indicarum schema. Excipiunt conjugatio pronominis et verbi, caeteraque grammaticae rudimenta. Accepit G. H. Mill, S. Th. P. R. e Syris Jacobitis.

[Bod. Or. 628.]

201.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 72 constans, Latine et Syriace nitide scriptus. Inest;

Grammaticae Syriacae Compendium.

Tit. Grammatica Linguae Syrae domini nostri Jesu Christi vernaculae ex probatissimis Auctoribus, maxime Lud. de Dieu sum̄a fide expressa. Cui pro Coronide accessit Praxis Grammatica 2dae Epistolae d: Johannis juxta ejusdē Gram̄: regulas: opera et cura τοῦ δεῖνα אלמוני פלוני, UTOPIAE, Superiorū Reipublicae Platonicae permissu et privilegio: anno juxta computum nostrum 48,000.

Deest Coronis.

In fol. 3 Aprilis 1mo. 1656. Ad calc. Aprilis 14to. 1656. In libri initio Hanc Syram Gram̄aticam Bibliothecae Bodleianae D. D. Venbilis vir Rogerus Bourchier Coll. Wigorn. Socius Dignissims.

[Bod. Or. 363.]

202.

Grammatica Chaldaea et Syra Immanuelis Tremellii, theologiae doctoris et professoris in schola Heidelbergensi. Excudebat Henricus Stephanus (4°. Parisiis), 1569.

Accedunt notae manuscriptae viri doctissimi Andreae Kingesmill, Coll. C. C. socii, A. D. 1558, et mense Septembri ejusdem anni quo impressus est liber vita Lausonii apud Helvetios defuncti.

Bibliothecae Bodleianae dedit vir eximius Th. Tanner, ēpus Asaph.

[Bod. Or. 536.]

203.

Codex chartaceus in folio, ff. 268 constans, madore inquinatus, saeculi decimi septimi, charactere Mendaeo scriptus. Inest;

Codex Nasaraeus, qui vocatur Liber Adami.

Tit., et fol. 1 desunt. Fol. 2 cum his verbis incipit; ܐܪܡ ܥܠ ܟܘܠܗܘܢ ܥܠܡܝܐ ܕܢܗܘܪܐ ܟܘܡܪܐ ܐܠܗܐ ܕܥܠ ܟܘܠܗܘܢ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܘܡܐܪܐ ܪܒܐ ܕܟܘܠܗܘܢ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܕܠܐܡܫܚܬܢܐ ܘܚܘܪܐ ܕܠܐܪܐܒ ܫܘܦܪܐ ܘܙܝܘܐ ܘܡܣܘܪܐ ܕܠܐܡܫܬܐܥܠܝܐ ܐܫܢܐ ܕܥܠ ܣܢܐ ܗܘܐ ܕܥܠܐܘܡܐ ܗܘܐ ܘܥܙܪ ✣ Matres lectiones plene expressi, pro quibus si vocales scribas, et cum textu quem edidit Norberg conferas, (Codex Nasar. T. i. p. 6. l. 1,) multas varias lectiones invenies. E codice Parisiensi cccix, nostro quidem longe antiquiore, suum opus descripsit Norberg, sed errorem sui codicis ܘܡܪܐ pro ܡܫܪܐ legentis codex noster corrigit, neque dubitandum quin in primis nostri verbis multo melior sensus sit, sc. alta super omnes lucidos mundos habitatio Dei, qui super omnes est, rex regum, et magnus omnium regum Dn̄s: quae autem sequuntur correctoris manu egent.

Plura videas ap. Norberg. in libro citato; it. ap. *Museum für biblische und orientalische Litteratur*, angelegt von Arnoldi, Lorsbach, u. Hartmann in *Proben von der Gnomologie oder einem Denkspruch- und Sitten-*

büchlein der Johannisjünger aus dem Codex Huntingdon vi: it. ap. *Jahrbuch für Biblischen wissenchaft* von H. Ewald, für 1853, in *Das christliche Adambuch des Morgenlandes aus dem Aethiopischen übersetzt von A. Dillmann.* [HUNT. 6.]

204.

Codex chartaceus in folio minori e fol. 118 constans, saeculi decimi septimi, charactere Mendaeo scriptus. Inest;

Codicis Nasaraei pars prima.

Nullus est titulus, sed cum his verbis incipit; ܒܫܘܡܐܝܗܘܢ ܕܗܝܝܐ ܪܒܝܐ ܢܘܟܪܐܝܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܢܗܘܪܐ ܐܬܪܝܐ ܕܥܠܐܘܝܐ ܥܠ ܟܘܠܗܘܢ ܥܒܕܐܝܐ ܀ In nomine vitae summae, quae e mundo lucis novissime venit, excellentissimae, quae super omnia opera. Cf. Norberg. Lib. Adami i. p. 2. [HUNT. 71.]

205.

Codex chartaceus in duodecimo, ff. 115 constans, saeculi forte decimi septimi, charactere Mendaeo scriptus. Insunt;

Excerpta de doctrina Mendaeorum.

Tit., et initium desunt. Libri exemplo sit fol. 2; ܒܫܘܡܐܝܗܘܢ ܕܗܝܝܐ ܪܒܝܐ ܒܝܐܢܐ ܕܐܢܫܐܝܢܐ ܡܐܠܦܐܢܐ ܘܡܐܢܐ ܕܐܒܐ ܒܐܬܘܬܐ ܡܥܠܝܐ ܡܐܢܫܐܢܐܝ، ܫܒܥ ܘܕܐܪܒܥܐܢܐܝ، ܫܬܝܠ ܘܐܢܫܝܐ ܚܘܝܐܢܐ ܐܢܘܫ ܐܡܐ ܡܐܣܒܐܬܐܝ، ܫܠܡܐܝ، ܘܢܕܒ ܀ [MARSH. 691.]

܀ ܫܠܡ ܀

܀ ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܀

܀ ܡܢ ܥܠܡ ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡܥܠܡܝܢ ܀

܀ ܐܡܝܢ ܀

INDEX

SCRIPTORUM, EORUMQUE OPERUM QUAE IN HOC CATALOGO INSUNT.

* Inter carmina in cc. 69, 507, quaedam exstant, quae plerumque Ebed-Jesu Sobensi et Jacobo Sarugensi adscripta sunt.

* Vix dubito quin Gregorii Bar-Hebraei sunt.

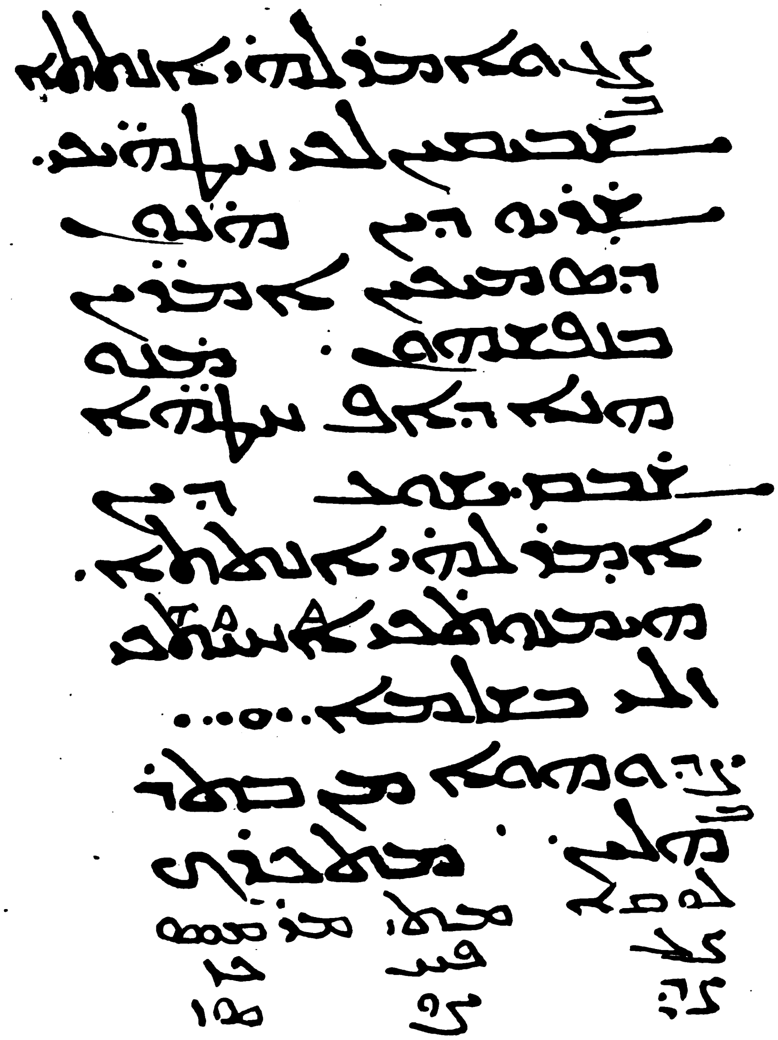
∴ ܫܠܡܗ ܕܘܡܣܐ ∴

INDEX

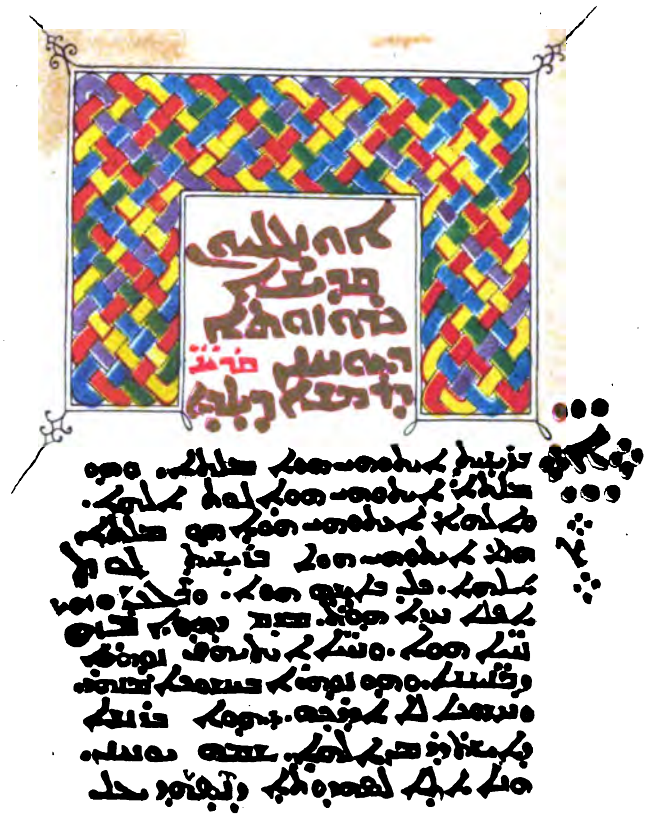
RERUM ET PERSONARUM MEMORATU DIGNARUM.

⁘ ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ⁘

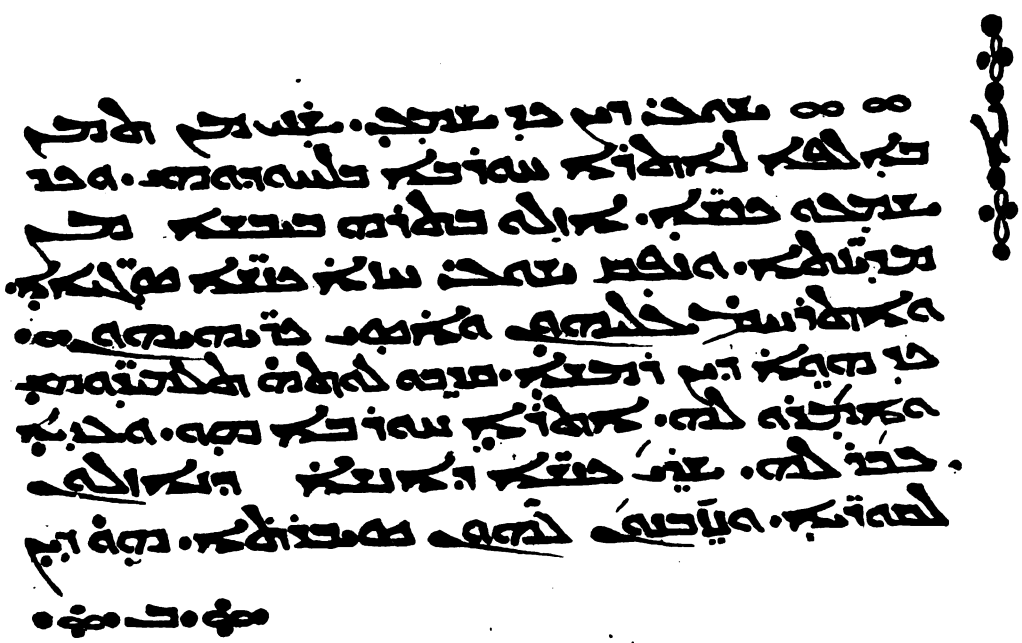
Cod. Dawk. 3. fol. 96.

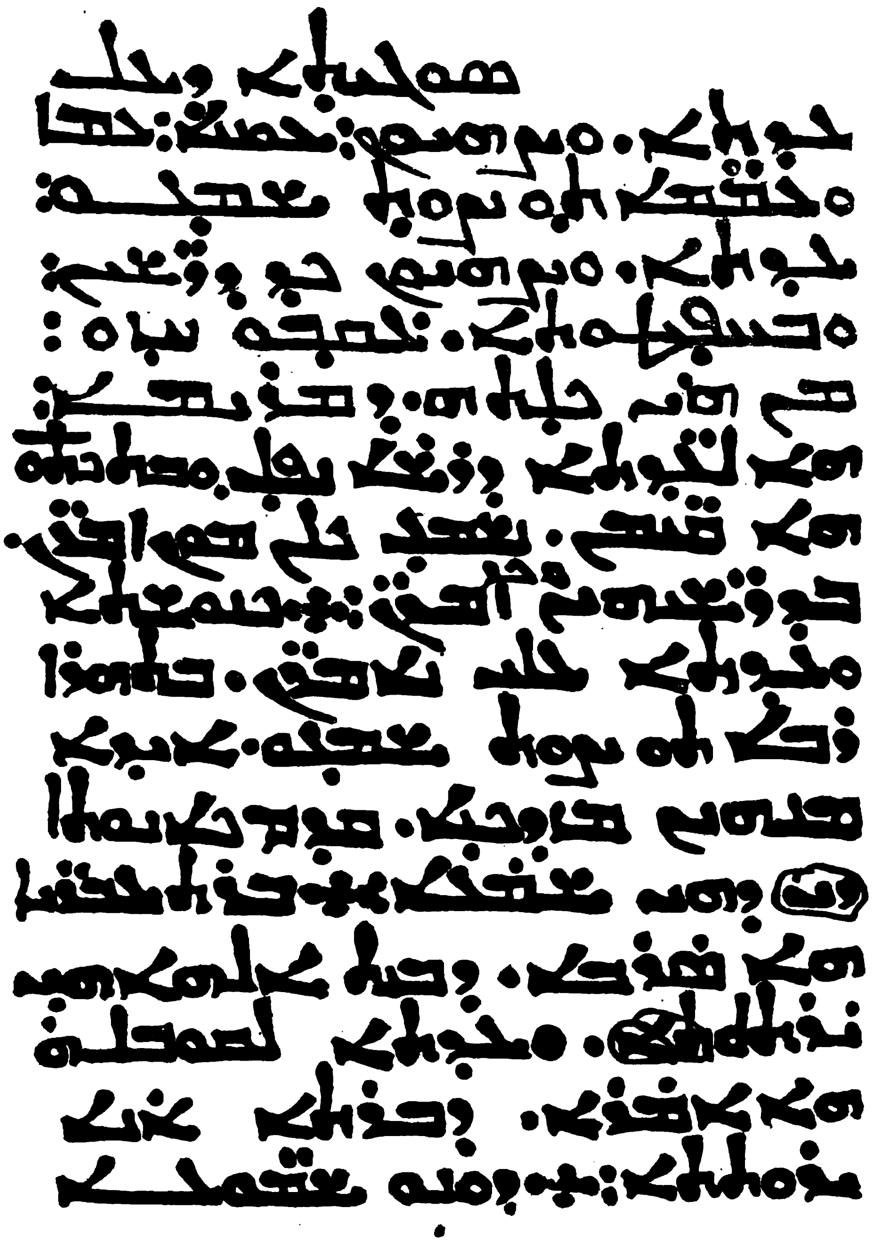
Cod. Hunt. 587. fol. 175

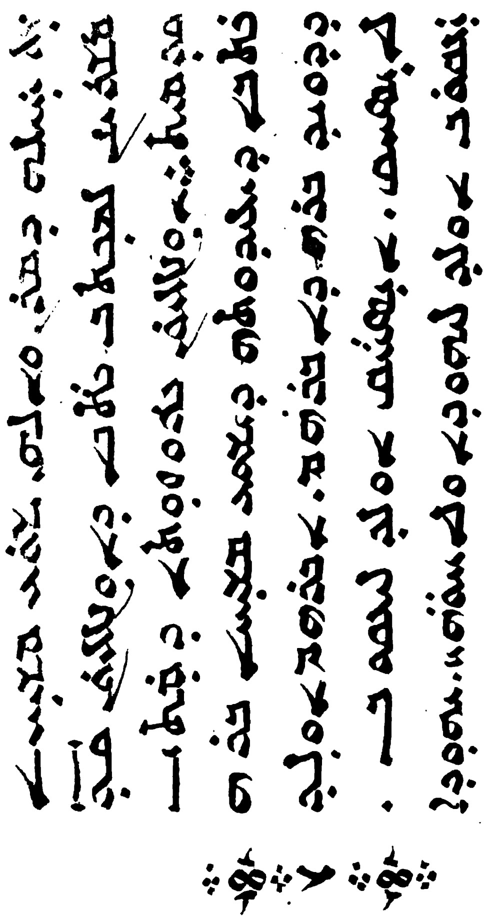
Cod. Dawk. 27. fol. 20.

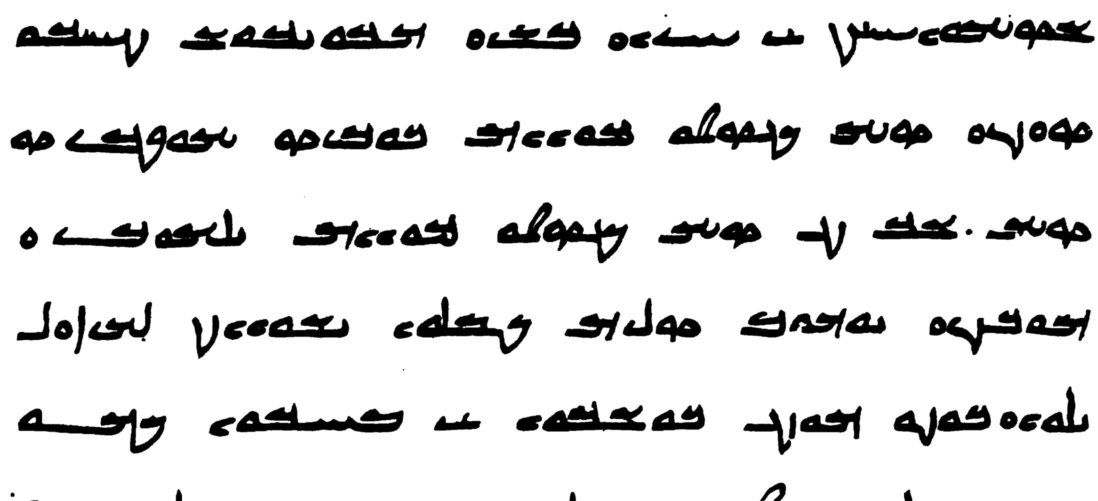
Cod. Dawk. 32. fol. 93.

Cod. Bodl. Or. 625. fol. 8.

Cod. Hunt. 71. pag. 44.

ܒܥܡܡܐ ܕܡܫܠܡܢܘܗ ܕܟܪܐ ܚܕܐ ܡܥܡܕܐ
ܘܐܘܪܚܐ ܡܫܠ ܕܒܪܗ. ܕܐܬܬܠܡܕܘ ܗܘܐ ܠܫܠܝ̈ܚܘܗܝ
ܘܩܘܡܐ ܕܒܥܡܘܕܐ ܡܥܡܕ ܠܗܘܢ. ܗܢܘ
ܕܢܬܚܒܫܘܢ ܒܫܒܝܠܐ. ܕܡܫܝܚܝܘܬܐ ܢܥܒܕܘܢ
ܡܫܒܚܐ ܠܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܗܘ ܠܟܠܗܘܢ ܕܢܬܠܐ.
ܒܪܘܚܐ ܕܡܟܘܢ ܒܥܡܕܝ ܫܠܝܚܐ ܗܘܐ
ܒܥܡܕܝܐ ܕܪܒܐ ܒܥܡܐ ܕܡܥܡܕܢܘܬܐ. ܘ
ܕܢܩܕܐ ܡܥܡܕܢܐ ܡܫܝܚܐ ܗܘܘ ܒܗ
ܕܢܚܝܢ ܐܝܟ. ܟܠܗ ܒܗ ܕܩܘܡܐ ܐܝܟ ܢܫܒܥ
ܗܠܝܢ ܒܗ ܢܦܫܗ ܘܩܢܐ ܥܠܡܗ ܘܢܚܬ
ܡܥܒܕ ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ ܗܘ ܕܫܠܝܚܐ ܠܐ ܢܫܬܩܘܢ
ܠܗܘܢ ܐܘܟܝܬ ܬܠܡܝܕܘܬܐ. ܡܥܡܕ ܐܢܬ ܘܐܬܟܠ
ܗܘܐ ܠܩܕܡܐ ܕܠܟܠ ܡܛܠ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܠܐ
ܕܢܦܩ ܡܢ ܚܕ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܕܠܟܠ ܡܢܗ
ܠܩܕܡܐ ܡܬܢܝܚܐ ܡܬܬܟܠܐ ܗܘܐ. ܀
ܒܬܠܡܝܕܘ ܐܦ ܠܐ ܗܘܐ ܒܐܬܪܗ ܚܕ ܫܠܡܐ ܗܘܐ.
ܘܐܚܕܐ ܕܝܗܒ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܣܒ
ܚܝܘܗܝ ܫܠܝܚܐ. ܘܥܡܗ ܡܢܗ ܫܠܝܚܐ
ܗܘ ܕܝܢ ܢܬܒܗܘܢ. ܠܐܢܫ ܕܠܐ ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܠܒܢ̈ܝܐ
ܠܒܪܢܫܘܬܗ ܀ ܫܠܝܚܐ ܗܘ ܕܢܦܩ ܡܢ ܒܝܬ
ܕܩܕܡ ܗܘܐ ܕܐܬܬܚܝܒ. ܗܘ ܢܦܩ ܫܕܪ
ܡܢܗ ܫܠܝܚܐ ܦܪܨ ܠܗ ܠܡܥܡܕܢܘܬܐ ܀
ܡܕܒܪܢܐ ܕܟܠܗ ܕܒܐܬܪܐ ܡܚܕܐ ܥܠܐ.
ܗܘܐ ܕܡܪܢܐ ܐܝܟ ܪܒܘܬܐ ܒܚܝܐ ܫܠܝܚܐ
ܠܩܕܡܐ ܥܡܕܐ ܡܥܡܕ ܕܒܝܬܐ ܒܢܡܘܣܐ
ܡܬܡܨܝܐ ܠܒܢ̈ܝܢܫܐ ܒܗ ܢܦܫܗ
ܕܐܘܕܝ ܒܩܘܕܫܐ ܘܐܬܐ ܠܒܝܬܐ ܐܝܟܢܐ
ܕܢܚܘܐ. ܡܢ ܩܕܡ ܗܘܐ ܠܥܡܡܐ
ܒܪܘܚܗ. ܟܠܐ ܕܩܘܡܐ ܕܢܒ ܘܐܬܚܒܠ.
ܠܗ ܥܠܝܡܘܗܝ ܦܪܘܫܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ
ܐܝܟ ܠܡܥܡܕܢܐ. ܡܥܡܕ ܘܐܬܚܫܒ ܒ
ܘܐܢܫ ܠܥܡܐ. ܡܥܡܕ ܘܐܬܚܫܒ ܡܦܩܢܐ
ܒܚܘܒܐ. ܡܫܠܡܐ ܘܐܬܚܫܒ ܦܢܘܗܝ ܠܟܠ
ܥܕܡܐ ܠܥܠܡ ܀

Delin. G. D. Ham. [illegible]

SMITH, Robert Payne
Catalogi codicum manu-
scriptorum ...